

DOCTORIS SUBTILIS ET MARIANI
IOANNIS DUNS SCOTI
ORDINIS FRATRUM MINORUM
OPERA OMNIA

IUSSU ET AUCTORITATE
RMI P. PACIFICI M. PERANTONI
TOTIUS ORDINIS FRATRUM MINORUM MINISTRI GENERALIS

STUDIO ET CURA COMMISSIONIS SCOTISTICAE
AD FIDEM CODICUM EDITA

PRAESIDE
P. CAROLO BALIĆ

SOCIIS
PP.: MARTINO BODEWIG, STANISLAO BUŠELIĆ, PETRO ČAPKUN-DELIĆ, IOANNE JURIC
IOSEPH MONTALVERNE, SEBASTIANO NANNI, BASILIO PERGAMO, FAUSTINO PREZIOSO
IULIO REINHOLD, ODULPHO SCHÄFER

I

CIVITAS VATICANA

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MCML

PROLOGUS

CONSPECTUS CODICUM ET EDITIONUM

CODICES

- A Assisii, bibl. commun., 137
- B Bononiae, bibl. univers., 2237
- C Cantuariæ, bibl. eccl. cathedr.,
A. 13
- D Dantisci (Danzig), bibl. civit., 1968
- F Florentiæ, bibl. nat., Conv. E. 5.
994
- I Cantuariæ, bibl. eccl. cathedr., A. 9
- K Trecis (Troyes), bibl. commun., 277
- M Oxonii, bibl. coll. Merton., 66
- O Oxonii, bibl. coll. Merton., 60
- P Parisiis, bibl. nat., lat. 15360
- R Civitas Vaticana, bibl. apost., vat.
lat. 882
- S Civitas Vaticana, bibl. apost., vat.
lat. 883
- T Tuderti (Todi), bibl. commun., 70
- V Civitas Vaticana, bibl. apost., vat.
lat. 876
- X Civitas Vaticana, bibl. apost., vat.
lat. 871
- Z Parisiis, bibl. nat., lat. 3114¹
- Γ^B Oxonii, bibl. coll. Balliol., 302
- Γ^D Dertusæ (Tortosa), bibl. eccl. ca-
thedr., 19
- Γ^E Valentiae, bibl. eccl. cathedr., 92
- Γ^N Parisiis, bibl. nat., lat. 3061

- Λ^B Erfordiae, bibl. civit., F. 121
- Λ^G Barcinone, archiv. Coronae Ara-
gon., Ripoll. 48
- Λ^H Caesenaë, bibl. Malatest., plut. 17
dextr. 2
- Λ^O Monachii (München), bibl. status,
lat. 18332
- Λ^V Parisiis, bibl. nat., lat. 15857
- Σ^Q Parisiis, bibl. nat., lat. 15854
- Σ^U Montiscassini, archivum monast.
O. S. B., 452
- Φ^B Civitas Vaticana, bibl. apost., Chigi
B. VIII. 137
- Φ^P Patavii, bibl. musæi civ., C. M. 109

EDITIONES

- β editio Philippi de Bagnacavallo, Ve-
netiis 1497
- γ editio Gratiani Brixiani, Venetiis 1490
- μ editio Mauritiæ Hibernici [O'Fihely],
Venetiis 1506
- π editio Penketh Thomæ, Venetiis
1477-1478
- ρ editio Fratris Rufini, [Venetiis] 1472
- τ editio Trombettae Antonii, Venetiis
1472
- υ editio Waddingi Lucae, Lugduni
1639, et iterum a Vivès Ludovico
Parisiis 1893-1894 typis impressa

[PROLOGUS

PARS PRIMA

DE NECESSITATE DOCTRINAE REVELATAE

QUAESTIO UNICA

5 UTRUM HOMINI PRO STATU ISTO SIT NECESSARIUM
ALIQUAM DOCTRINAM SUPERNATURALITER INSPIRARI]

[Q.1] Quaeritur^a utrum homini pro statu isto sit necessarium aliquam 1
doctrinam specialem supernaturaliter inspirari, ad quam videlicet
non posset attingere lumine naturali intellectus¹.

[1] 10 Et quod non, arguo sic:

Omnis^b potentia habens aliquod commune pro primo obiecto,
potest naturaliter in quodlibet contentum sub ipso sicut in per se

^a Praemittitur textus interpolatus: Cupientes aliquid² etc. Circa prologum
primi libri quaeruntur quinque. Primum est de necessitate huius doctri-
15 nae: utrum necessarium sit homini pro statu isto aliquam doctrinam sibi
supernaturaliter inspirari³. Secundum spectat ad genus causae formalis eius-
dem, et est: utrum cognitio supernaturalis necessaria viatori tradita sit suf-
ficienter in Scriptura sacra⁴. Tertium pertinet ad genus causae materialis,
et est: utrum theologia sit de Deo tamquam de subiecto primo⁵. Quartum
20 et quintum pertinet ad genus causae finalis, et est quartum: utrum theo-
logia sit practica⁶; quintum: utrum ex ordine ad praxim ut ad finem dicatur
per se scientia practica⁷.

^b Textus a Duns Scoto signatur littera: a⁸.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}Β^{PT}Π^ΓΒ^ΜΥ). Partim destr. in AIT^B; vide append. B
Inscriptiones codicum vide in append. B 7 adnot. Quaestio prima R¹ et pauci 7-9 Quae-
ritur — intellectus] Circa primum quaesitum Σ^Q 7 Quaeritur = AD²Λ^B Quaere D' Primo
(add. ergo Σ^U) quaeritur Σ^Uπ^Γβ^μ | isto] viae D 8-9 ad quam — intellectus om. Σ^U 8 vi-
delicet om. I²Λ^{HG} 9 possit I²VZΓΛ^{-Y} 10 Et quod non, arguo sic = ADCPMSRI^τ
(arguo] arguitur D^τ) Arguitur quod non Σ Et (om. Λ^G) videtur quod non, et arguitur sic Λ^{-B}
Et videtur quod non (add. primo I^{U2}) VZΓΛ^B Et (om. υ) videtur quod non, sic π^Γβ^μυ
11 Omnis] praem. quia ZΓΣ 11-12 primo obiecto, potest naturaliter = AD p. o., n. p.
Λ^{G2B} obiecto (add. primo P²) naturali (add. primo I²), potest CPMI obiecto primo naturali, po-
test VI^{-L} primo (add. proprio Λ^{O2}) obiecto naturali (nat. om. Λ^{H1}), potest Λ^{G'} rell. edd. 12 quo-
libet I^{V2}ZΓ^{BDLN}Σ^Q | contentum sub ipso] sub illo (isto Λ^{YH2} eo Λ^BΣ) contentum (-to ZΓ^{BDAL}

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Lectura* prol. pars 1 q. un.; *Rep.* A prol. q. 3. ² Cf. LOMBAR-
DUS, *Sent.* prol. (ed. Claraq. I 1). ³ Cf. supra n. 1. ⁴ Cf. infra n. 95. ⁵ Cf. infra
n. 124. ⁶ Cf. infra n. 217. ⁷ Cf. infra n. 223. ⁸ Cf. infra p. 2, 16-3, 19.

obiectum naturale. Hoc probatur per exemplum de primo obiecto visus et aliis contentis sub illo, et ita inductive in aliis obiectis primis et potentiis. Probatur etiam per rationem, quia primum obiectum dicitur quod est adaequatum cum potentia; sed si in aliquo esset ratio eius, scilicet primi obiecti, circa quod non posset 5 potentia habere actum, non esset potentia adaequata, sed obiectum excederet potentiam. Patet igitur maior. Sed primum obiectum intellectus nostri naturale est ens in quantum ens; ergo intellectus noster potest naturaliter habere actum circa quodcumque ens, et sic circa quodcumque intelligibile non-ens, quia negatio cognoscitur per affirmationem¹. Ergo etc. Probatio minoris, Avicenna I *Metaphysicae* cap. 5: «Ens et res prima impressione in animam imprimuntur, nec possunt manifestari ex aliis»; si autem esset aliquid aliud ab istis primum obiectum, ista possent manifestari per rationem eius; sed hoc est impossibile^{2a}. 15

^a Adnotatio Duns Scoti: ¶ In ista quaestione nota *a*, *b*, *c*³ ad principale;

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν). Partim destr. in AΓ^B; vide append. B A^{-E}) ZΓΑΣ | ipso] illo DSRV 13-22 Cupientes — practica = Σρτπγβμν; lectiones variantes vide in append. B 23 a = [A¹] V¹

1 obiectum] add. et A^Qτ | probatur] probo A^E patet Φρτπγβμν 2 in] de CPM 3 primis om. Σ^QU | Probatur etiam] Hoc etiam probatur D Probatur hoc etiam A^Q Patet etiam Φρτπγβμν | Probatur — rationem om. M²SR | per rationem] ratione A^Qτ 4 obiectum] add. naturale P | cum potentia] potentiae (ante adaequatum A^E) IVZΓΑΣρτπγβμν 4-6 in — esset om. D² 5 eius] add. cum potentia A^G* | scilicet primi obiecti om. VZΓA^{YEHGO}Σ 6 habere actum] praem. naturaliter Γ^D2 add. suum Γ^L add. naturaliter R²Φρτπγβμν add. suum naturaliter τ | potentia adaequata = A potentia adaequata obiecto DS potentiae adaequatum rell. add. 6-7 obiectum om. MRIVZΓΑΣ 7 potentiam] materiam A^O' naturam potentiae A^O2 8 naturale post obiectum (7) IΣ | in quantum ens om. A^O2 9-10 ens — quodcumque om. M² 10 intelligibile] add. etiam circa CP add. et sic circa γ add. etiam A^G2 add. contentum sub ente et sic circa A^O2 | non-ens] add. probatur etiam per rationem MSRI* 11 Probatio minoris] Minor probatur Σ | Avicenna] secundum Avicennam A^G per Avicennam Σ 12 cap. om. VZΓ^{BD}Δ^{LN}Δ^{YHO}* | 5] 6 D*P* om. A^O* 12-13 in animam imprimuntur] i. in a. (anima Γ^D) VZΓΑΣ 13 autem] enim A^EΣ 14 aliud om. A^G*(post obiectum)^O* | ab istis] post obiectum VΓA^O2 om. I²ZΛ^{YHGO}Σ | ista] illa DS praem. tamen M' praem. tunc M¹* 15 eius] illius (scilicet A^O2) I²VZΓ^{-D}ΔΣ | sed hoc est impossibile] om. I²ZΛ^{YHGO}Σ^QU quod est impossibile Σ^Q2 16-p. 3, 19 In ista — nobis = A¹I²Γ^BΔ¹A^O2; ¶ text. sign.: Duns A¹ Scotus A^O2 Extra I²Γ^D1 16-p. 3, 17 In ista — secunda post nobis (p. 3, 19) Γ^B1A^O2 16 nota om. Γ^D1

F II AVICENNA, *Metaph.* I c. 6 (72rb).

T¹ Cf. ARISTOT., *Anal. post.* I c. 24 [t. 40] (A c. 25, 86b 34-35): «per affirmativam enim negativa nota est»; *De interpr.* II c. 2 (c. 14, 24b 3): «affirmationi contraria quidem negatio est»; *Metaph.* IV t. 16 (Γ c. 4, 1008a 17-18): «notior utique erit dictio quam opposita negatio»; AVICENNA, *Metaph.* I c. 6 (73ra): «esse vero notius est quam non esse». ² Pro n. 1 cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 2. 3. 11. 12; a. 3 q. 1. 3. 4. 5; a. 19 q. 1; a. 21 q. 2. ³ a cf. supra p. 1, 23; b cf. infra p. 3, 20; c cf. infra p. 5, 20.

Praeterea^a, sensus non indiget aliqua cognitione supernaturali 2
pro statu isto; ergo nec intellectus. Antecedens patet. Probatio con-
sequentiae: «Natura non deficit in necessariis», III *De anima*; et
si in imperfectis non deficit, multo magis nec in perfectis; ergo si
5 non deficit in potentiis inferioribus quantum ad necessaria earum
propter actus suos habendos et finem earum consequendum, multo
magis nec deficit in necessariis potentiae superiori ad actum suum
et finem consequendum. Ergo etc.¹

[2] Praeterea, si aliqua talis doctrina sit necessaria, hoc est quia 3
10 potentia in puris naturalibus est improporcionata obiecto ut sic
cognoscibili; ergo oportet quod per aliquid aliud a se fiat ei pro-
porcionata. Illud aliud aut est naturale, aut supernaturale; si natu-
rale, ergo totum est improporcionatum primo obiecto; si super-
naturale, ergo potentia est improporcionata illi, et ita per aliud
15 debet proportionari, et sic in infinitum. Ergo cum non sit proce-
dere in infinitum, II *Metaphysicae*, oportet stare in primo, dicendo

item, pro difficultatibus, *d, e, f, g*²; factae sunt in quaestione secunda³. Nota,
a valet distinctione 3⁴ et c quaestione 1⁵; b et sequens, communiter in su-
pernaturalibus; d, e quaestione de scientia theologiae nobis⁶. §

20 ^a Textus a Duns Scoto signatur littera: b⁷.

ADCPMSRIVZI^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^υ)

1 Praeterea] Item RVΓ^{BD} 3 Natura] add. enim I²Λ^H 4 in¹ om. C^{*M}* | non deficit
om. Γ^D 5 earum = AD eius Λ^O eis (ante necessaria Σ) rel. edd. 6 propter — consequen-
dum] pro actibus suis habendis et earum fine consequendo Σ | actus] status R 7 nec]
non I²VZΓΛΣ | superioris CPMRIVΓ^{BD}Λ^Y | actus suos Σ 8 et finem consequendum
om. ZΛ^{YEHGO}Σ^{QU} | finem] add. eorum Λ^H add. suum Λ^O | etc. om. Σ 9 sit] esset CPV
ZΓ est ΔΣ | necessaria] add. ad quam lumine naturali non possit pertingere homo Λ^G 10 po-
tentia] praem. ipsa Λ^G | obiecto] praem. primo IΛ^O 10-12 obiecto — proportionata om. M²
11 cognoscibilis P cognoscibile Λ^H 11-12 ergo — naturale, aut om. D² 12 aut¹ om. Γ^B
D²LN | est] erit I²Λ^{BH}Σ 12-14 si naturale — supernaturale om. Λ^B 13 proportionatum
Γ^LΛ^BΣ | primo obiecto] o. p. SRVZΓ^BΛ^{YEHGO}Σ 14 est] erit Γ^B | illi] naturali Λ^O sibi
VΓΛ^O | ita] add. sequitur quod Λ^G edd. 15 debet = ADR oportet (add. ei M²I²) CPMSIA^Yτ
oportet ei VZΓΛ^YΣπ^πγ^βμ^υ | Ergo cum = ADA^B Cum ergo rel. edd. 16 II *Metaphysicae*
om. ZΛ^{YEHGO}Σ | stare in primo, dicendo] om. M²SR²I² stare in primo M² 17 item] tunc
Λ^O | f] add. et I²Γ^BI^D | in om. Γ^BI^D | Nota] Item Γ^D 18 distinctione 3 et c] et c dist. 3
I²Γ^BI^DΛ^O | et²] etiam Λ^O | in] de I²Γ^BI^DΛ^O 19 d, e] de I²Γ^BI^DΛ^O in Γ^D praem. valet
Λ^O | quaest.] dist. c quaeritur Γ^D | nobis] in nobis Γ^B 20 b = A¹DP²V¹Λ^O

F 3 ARISTOT., *De an.* III t. 45 (Γ c. 9, 432b 21-22). 16 ARISTOT., *Metaph.* II t. 5-13
(α c. 2, 994a 1-994b 31).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 4 arg. 2. 4 (I f. 11 A); q. 2 in corp. (f. 4B);
THOMAS, *De veritate* q. 14 a. 10 arg. 4. 13 (ed. Parmen. IX 242b-243a. 243b). ² d cf. infra p. 7,
15; e cf. infra p. 25, 19; f cf. infra p. 6, 15; g cf. infra p. 22, 22. ³ Cf. infra n. 95. ⁴ Cf.
Duns Scotus, *Ordinatio* I d. 3 pars 1. ⁵ Cf. ib. q. 1-2. ⁶ Cf. infra n. 124. ⁷ Cf. supra
p. 2, 16-3, 19.

quod potentia intellectiva sit proportionata omni cognoscibili et secundum omnem modum cognoscibilis. Ergo etc.¹

4 Ad oppositum:

Tim. 3: *Omnis doctrina divinitus inspirata utilis est ad arguendum etc.*

Praeterea, Bar. 3 de sapientia dicitur: *Non est qui possit scire vias eius, sed qui scit universa novit eam*; ergo nullus alius potest habere eam nisi a sciente universa. Hoc quantum ad necessitatem eius. De facto autem subdit: *Tradidit eam Iacob puero suo et Israel dilecto suo*, quantum ad Vetus Testamentum; et sequitur: *Post haec in terris visus est et cum hominibus conversatus est*, quantum ad Novum Testamentum.

II. — CONTROVERSIA INTER PHILOSOPHOS ET THEOLOGOS

5 In ista quaestione videtur controversia inter philosophos et theologos. Et tenent philosophi perfectionem naturae, et negant perfectionem supernaturalem; theologo vero cognoscunt defectum naturae et necessitatem gratiae et perfectionem supernaturalem^a.

^a Sequitur textus interpolatus: et ideo eam magis honorant.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 sit] est Σ fit Λ^H add. ex se (se om. Λ^{H*}) I²VZΓΛΣ 1-2 et — cognoscibilis om. R 2 cognoscibilem P cognoscendi D | etc. om. Σ 3 Ad oppositum] Contra Λ^BΣ 4 adnot. Omnis doctrina etc. Hanc auctoritatem Apostoli bene pertractat Henricus in Summa articulo 8 quaest. prima I² | Tim. 3] praem. II I²Γ^{L-1}Σ pon. II ad Tim. 3 M² | doctrina] scriptura ρτπγβμν pon. scriptura M² 4-5 utilis — etc. om. Λ^H | ad arguendum om. I²VZΓΛ^{YBHG}Σ 6 Praeterea] Item RΛ^BΣ | de sapientia dicitur] d. de s. Σ | sapientia] add. divina Γ 8 a sciente] per scientem Σ | Hoc] praem. Et RΓ^NΛ^B | eius om. I²Λ^{YBHG}Σ 9 autem om. VZΓ^{BD}Δ^{LN}Δ^{YB}Σ^H 10 hoc APSRVΓ^DΛ^BΣ hic I 11 est¹ om. Σ^Q | et — est] et cum hominibus conversatus I' etc. I²VΓ^{BD}Δ^{LN}Δ^YΣ add. quando scilicet (scil. om. Λ^G) tradidit eam VZΓΛΣ | hominibus] omnibus S | est² om. CPM | quantum ad] quoad VZΓΛΣ 14 ista quaestione] q. i. (illa Σ^Q) Σ | controversia] praem. esse VZΓΛΣ add. esse CPM | inter] quantum ad Λ^B 14-15 philosophos et theologos] th. et ph. CPMSRI 15 Et tenent philosophi = AD Et ph. t. R Philosophi (add. enim St) tenent CPMSI Tenent enim philosophi VZΓΛΣρτπγβμν 17 necessitatem gratiae] perfectionem gratiae et necessitatem eius R | perfectionem supernaturalem = D perfectionum supernaturalium vel perfectionem supernaturalem A perfectionem supernaturalium CPMSRIΓ^DΔ^HΣ^Qγβ perfectionum supernaturalium VZΓ^{BD}Δ^{LN}Δ^{YB}Σρτπμν 18 et — honorant = ADCPMSRIVΓΛ^GΣ^Qτ; ¶ text. sign.: punctis A¹R² Non Duns R² Nota Duns D(om. D²) Nota Duns D² | eam om. Γ^L | eam magis] m. e. Λ^G

F 4 II Tim. 3, 16 6 Bar. 3, 31-32. 9 Ib. v. 37. 10 Ib. v. 38.

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 3 q. 5 arg. 2 (l f. 29S).

[A. — OPINIO PHILOSOPHORUM]

Diceret igitur philosophus quod nulla est cognitio supernaturalis homini necessaria pro statu isto, sed quod omnem cognitionem sibi necessariam posset acquirere ex actione causarum naturalium¹. — Ad hoc adducitur simul auctoritas et ratio Philosophi ex diversis locis.

Primo illud III *De anima*, ubi dicit quod «intellectus agens est quo est omnia facere, et possibilis est quo est omnia fieri». Ex hoc arguo sic^a: activo naturali et passivo simul approximatis et non im-
 10 peditis sequitur actio necessario², quia non dependet essentialiter nisi ex eis tamquam ex causis prioribus; activum autem respectu omnis intelligibilis est intellectus agens, et passivum est intellectus possibilis, et haec sunt naturaliter in anima, nec sunt impedita. Patet. Ergo virtute naturali istorum potest sequi actus
 15 intelligendi respectu cuiuscumque intelligibilis³.

[4] Confirmatur ratione: omni potentiae naturali passivae correspondet aliquod activum naturale, alioquin videretur potentia passiva esse frustra in natura si per nihil in natura posset reduci ad actum; sed intellectus possibilis est potentia passiva respectu quo-

20 ^a Textus a Duns Scoto signatur littera: c⁴.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

2 igitur] autem D [philosophus] praem. aliquis P 3-4 cognitionem] om. ZΓ^{LN}Λ^{YBZO}Σ scien-
 tiam Λ^{O2} 4 sibi necessariam] n. s. VZΓ^{AH} necessariam om. Λ^H 4-5 actione causarum natu-
 rationalium] naturalibus causis Σ 5 adducitur] adducuntur VΓ^AΣ^{GO} additur D* { auctoritas]
 auctoritates VΓ^LAvicenna Γ^L praem. et Λ^B { rationes PVT 7 illud] praem. per Λ^BΣ {
 III] praem. ex Λ^B { quod om. Γ^{LN} 8 et om. VZΓ^{BD*LN}Λ^{-G}Σ { est² om. DVΛ^{GO} 9 arguitur
 DVZΓ^AΣ^BΣ { naturali om. CPMSRI* { simul] debite ρτπγβμυ om. I³Λ^{-G}Σ^{QU} 10 necessario om.
 VZΓ^{BD*LN}Λ^{YBHO}Σ { quia] add. actio CPMI*Λ^{O2} 11 ex¹] ab I³VZΓ^AΣ { ex²] a I³VZΓ^AΣ
 12 omnium intelligibilium ρτπγβμυ { est² om. IVZΓ^AΣ^{YHO}Σ 13 naturaliter in anima] in a.
 n. VΓ { sunt²] semper Λ^{YH} add. semper I^{D2}Λ^B add. naturaliter Σ 14 Patet. Ergo] Patet ergo
 quod D²CPMI²VZΓ^{BD*LN}Λ^{GO} Ergo I^{D2} { istorum] istarum causarum Σ 16 Confirmatur]
 add. sic Λ^B { ratione] ratio CPR²I²Γ^{BD}Λ^{-B}Σ add. sic Σ { naturali passivae] p. n. VZΓ^AΣ
 17 videretur] in corr. I^{D2} videtur RVΛ^B 17-18 videretur potentia passiva] pot. pas. v.
 DΣ 18 passiva om. Λ^B { in natura om. DΣ { possit Λ^{YGO} 19 passiva] add. naturalis
 (praem. et I²) CPIA^BΣ add. et naturalis VZΓ^AΣ^{-B} 20 c = A¹V¹

F 7 ARISTOT., *De an.* III t. 18 (Γ c. 5, 430a 14-15).

T ¹ Cf. AVERROES, *Metaph.* II com. 1; *De an.* III com. 36. — Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 5 in corp. (I f. 33E. 32B). ² Cf. ARISTOT., *Metaph.* IX t. 10 (Θ c. 5, 1048a 5-7): «Tales quidem potentias [irracionales] necesse, quando ut possunt activum et passivum appropinquat, hoc quidem facere, illud vero pati». ³ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 5 ad 2 (f. 15F); a. 3 q. 2 arg. 1 et in corp. (f. 28E-F). ⁴ Cf. supra p. 2, 16-3, 19.

rumcumque intelligibilium; ergo correspondet sibi aliqua potentia activa naturalis¹. Sequitur igitur propositum. Minor patet, quia intellectus possibilis naturaliter appetit cognitionem cuiuscumque cognoscibilis; naturaliter etiam perficitur per quamcumque cognitionem; igitur est naturaliter receptivus cuiuscumque intellectionis.⁵

- 8 Praeterea^a, VI *Metaphysicae* distinguitur habitus speculativus in mathematicam, physicam et metaphysicam; et ex probatione eiusdem, ibidem, non videtur possibile esse plures habitus esse speculativos, quia in istis consideratur de toto ente, et in se et quoad omnes partes. Sicut autem non posset esse aliqua speculativa alia¹⁰ ab istis, sic nec posset esse aliqua alia practica a practicis acquisitis activis et factivis. Ergo scientiae practicae acquisitae sufficiunt ad perficiendum intellectum practicum, et speculativae acquisitae sufficiunt ad perficiendum intellectum speculativum².

^a Textus a Duns Scoto signatur littera: f³.

15

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπγβμν)

1 correspondet sibi] s. c. Λ^BΣ | potentia om. I²VZΓ^{BD}LNΛ^{YHO} 2 activa naturalis] n. a. Σ 3 cuiuscumque] cuiuslibet CPMSRZA^{YB} 4-5 cognoscibilis — cuiuscumque om. Z 4 cognoscibilis] intelligibilis VΓ^{add.} et Λ^{G^O} 4-5 naturaliter — cognitionem om. Γ^L 4 etiam] et Γ^NΛ^H om. Λ^{G^O} 4-5 cognitionem] add. cuiuscumque intelligibilis VΓ^L 5 naturaliter om. CPMSRI² | cuiuscumque] cuiuslibet CPMSR | cuiuscumque intellectionis] i. c. Σ | intellectionis] intentionis vel intellectionis Λ^B intelligibilis (add. vel intellectionis Λ^{O²}) Λ^O 6-7 Praeterea — metaphysicam om. D² 6 distinguitur habitus speculativus] dividitur scientia speculativa πργβμν 7 mathematicam] add. et CPM | mathematicam, physicam et metaphysicam] met. (add. et SRI²), ph. et math. (math.] meth. Γ^{B²}) SRIVZΓA^{YB}Σ metaphysicum, physicum et mathematicum Λ^{HGO} metaphysicam et physicam, sive naturale et mathematicam πργβμν 7-8 eiusdem] eius Σ illius I²Λ^B istius Λ^{YHO} 8 possibile] posse CPMSRI² 8-9 esse¹ — speculativos = A esse plures habitus speculativos (speculationis M) DCPMSRI²VZΓΣ^τ plures esse specul. hab. Λ^H plures esse hab. specul. I²Λ^{YGO}ρπ plures hab. esse specul. Λ²γβμν 9 consideratur — ente] consequitur (om. Λ^{H2}) de toto ente vel (vel om. Λ^{H2}) consideratur Λ^H | et¹ om. Σ | et in se et quoad] quoad se et Λ^B 10 partes = ADΛ^B partes suas Φ eius partes Γ^D partes eius rell. edd. | potest Σ | aliqua om. RΣ | speculativa alia = AD alia (add. scientia Γ^{D2}) speculativa CPMSRIVZΓA^{YHG}Σ^τ alia scientia speculativa Λ^Oπργβμν speculativa Λ^B 11 posset esse om. I²VZΓAΣ | aliqua alia practica] aliq. p. alia Σ p. alia aliq. Λ^{G^O} p. aliq. alia (a.) aliqua Λ^{B²}) I²VZΓA^{YBH} | ac ab istis CPM 12 factivis] perfectivis (pon. factivis C²) CP² passivis Σ^Q | practicae acquisitae] a. p. VZΓAΣ 13-14 perficiendum — ad om. Γ^{L2} | practicum — intellectum om. I² 13 et] sicut VΓ^{BD}LN | speculativae] praem. scientiae Γ^{L1}Λ^B | acquisitae om. Γ^{L1}Λ^{B^O} 13-14 sufficiunt om. RΓ^{LN}ΛΣ 15 f = A¹P¹

F 6 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 2 (E c. 1, 1026a 18-19). 8 Ib. t. 1-2 (col. 1025b 3-1026a 19).

T ¹ Cf. ARISTOT., *De an.* III t. 17 (Γ c. 5, 430a 10-14); *Metaph.* V t. 17 (Δ c. 12, 1019a 15-1019b 15); *De caelo* I t. 32 (A c. 4, 271a 32-33); AVERROES, *Metaph.* II com. 1. — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 3 q. 4 arg. 2 (l f. 29 O); a. 35 q. 2 in corp. (f. 223Y). ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 2. q. 3 in corp. (f. 24M); a. 3 q. 3 in corp. et arg. 2 (f. 29L.K). — THOMAS, *De veritate* q. 14 a. 10 arg. 3 (ed. Parmen. IX 242b). ³ Cf. supra p. 2, 16-3, 19.

[5] Praeterea^a, potens naturaliter intelligere principium, potest na- 9
turaliter cognoscere conclusiones inclusas in principio. Hanc con-
clusionem probo, quia scientia conclusionum non dependet nisi
ex intellectu principii et deductione conclusionum ex principio,
sicut patet ex definitione 'scire' I *Posteriorum*; sed deductio est ex
se manifesta, sicut patet ex syllogismi perfecti definitione I *Priorum*,
quia «nullius est indigens ut sit vel appareat evidenter necessa-
rius»; igitur si principia intelligantur, habentur omnia quae sunt
necessaria ad scientiam conclusionis. Et sic patet maior.

10 Sed naturaliter intelligimus prima principia, in quibus virtua- 10
liter includuntur omnes conclusiones; ergo naturaliter possumus
scire omnes conclusiones scibiles.

Probatio primae partis minoris: quia termini principiorum pri-
morum sunt communissimi, § igitur illos naturaliter possumus in-

15 ^a Textus a Duns Scotus signatur littera: d¹.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρτκγβμυ)

1 Praeterea] Potentia Λ^o add. potentia Λ^g | intelligere] cognoscere Σ^u cognoscere et intel-
ligere R 2 cognoscere] intelligere DVΓΛ^H cognoscere et intelligere CMSRI^AΛ^g intelligere et
cognoscere P | conclusiones — principio] quamcumque conclusionem contentam in illo principio
VT add. vel quamcumque conclusionem contentam in illo principio P² 2-3 Hanc conclusio-
nem probo = AD Hanc propositionem (prop. om. I²) probo CPMSRI^r Hanc probo ZΛΣρτκγβμυ
Probatio istius (illius I^o) VT 3 non dependet nisi] dependet M²SRI^T 4 intellectu]
cognitione VT^{-L} | et] add. etiam C²PMSI^rVT^N | et — principio om. R | deductione conclu-
sionum] deductiones conclusionum dependent C²PMSI^rVT^N 5-6 ex¹ — patet om. V²
5 Posteriorum] Physicorum Σ | sed] similiter Σ 5-6 est ex se] ex se e. CPM 6 syllogismi
perfecti definitione] d. s. p. (p. om. Λ^o) VZΓΛΣ 7 nullius est] e. n. VZΓΛ^{-B}Σ | ut] *praem.*
et (etiam I) M²RI^r | sit vel appareat = A sit DCPMSRI^r appareat (add. vel ut sit evidenter *post* evi-
denter Λ^{o2}) I²VZΓΛΣ *edd.* 8 intelligantur = ADI intelliguntur *rell. edd.*, add. et deductio
manifesta est (est man. I^N) ex se (ex se om. I²) CPM²IVT^{-L}Λ^{8o2}Σ *edd.* | sunt] videntur I²ZΓΛ^{-Y}Σ
sunt vel videntur V 9 conclusionum Σ | Et sic patet] Patet ergo VZΓΛ^{-G}Σ 10-12 Sed —
scibiles om. V² 11 includuntur] intelliguntur (add. vel includuntur Λ^{o2}) Λ^g | conclusiones]
add. scibiles M²I²VZΓΛ^{-H}Σ 11-12 ergo — conclusiones om. ADA^H | possumus scire] s.
p. Σ 12 conclusiones] *praem.* istas Σ add. illas VZΓ^{DL}Λ^{YB} | scibiles] add. Haec mi-
nor duas partes habet (d. hab. p. MV hab. d. p. I^B) CPMVT^{-L}Λ^{o2} 13 minoris om. CP
13-14 principiorum primorum] prim. princ. CPMRI^oΛ^{-Y}Σ 14-p. 8, 6 igitur — commu-
nissimi om. Λ^{B2} 14-p. 8, 1 et p. 8, 12-13. 14-16: igitur (14) — intelliguntur (p. 8, 1) et igitur
(p. 8, 12) — Metaphysicae (p. 8, 13) et igitur (p. 8, 14) — Metaphysicae (p. 8, 16) = D igitur
(14) — intelliguntur (p. 8, 1) A¹²ZΓ^{o2L}Λ^{YH}Σ similiter τπβμυ igitur (p. 8, 12) — Meta-
physicae (p. 8, 13) A¹M²SRA^{B2} igitur (p. 8, 14) — Metaphysicae (p. 8, 16) CPM²I²VT^{BD/LBN}
Λ^{GO2} similiter ργ; ¶ text. igitur (14) — intelliguntur (p. 8, 1) sign. Liber Duns D, text. igitur
(p. 8, 12) — Metaphysicae (p. 8, 13) sign. Vacat A² sign. Vel sic et sequitur igitur (p. 7, 14) —
intelliguntur (p. 8, 1) A¹ 14 naturaliter possumus] p. n. I²ZΓ^{-L}Λ^{YH}Σ 14-p. 8, 1 natura-

F 5 ARISTOT., Anal. post. I c. 2 [t. 5] (A c. 2, 71b 9-12). 6 ARISTOT., Anal. priora I
c. 1 (A c. 1, 24b 22-24).

T ¹ Cf. supra p. 2, 16-3, 19.

telligere, quia ex I *Physicorum* communissima primo intelliguntur^a; ||
«principia autem cognoscimus et intelligimus in quantum terminos cognoscimus», I *Posteriorum*; ergo prima principia possumus naturaliter cognoscere¹.

- 11 Probatio secundae partis minoris: quia termini primorum principiorum sunt communissimi, igitur quando distribuuntur, distribuuntur pro omnibus conceptibus inferioribus; accipiuntur autem tales termini universaliter in primis principiis, et ita extendunt se ad omnes conceptus particulares, et per consequens ad extrema omnium conclusionum specialium^b.

10

^a Loco igitur (p. 7, 14) — intelliguntur (p. 8, 1) *textus a Duns Scoto cancellatus*: igitur naturaliter illos cognoscimus, quia sunt sicut ianua in domo, II *Metaphysicae*²; loco igitur (p. 7, 14) — intelliguntur (p. 8, 1) et igitur (p. 8, 12) — *Metaphysicae* (p. 8, 13) *textus interpolatus*: igitur illos possumus naturaliter intelligere, quia ex I *Physicorum*³ communissima primo intelliguntur a nobis, etiam 15 quia sunt sicut ianua in domo, II *Metaphysicae*⁴.

^b Sequitur *textus interpolatus*: Et ita est haec pars minoris secunda probata.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YBHO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)
liter possumus intelligere] possumus scire vel intell. nat. Λ⁰ 15 d = A¹V¹Λ⁰²
1 ex om. I²Λ^H | intelliguntur] *praem.* a nobis Λ⁰ add. a nobis D¹ZΓ^{DBL}Λ^{YH}Σ 2 cognoscimus et intelligimus = AD i. et c. S intelligimus CPMRI' cognoscimus I² *rell. edd.* 3 *Posteriorum*] in *corr.* Λ^{Y2} Priorum A *Physicorum* Λ^H 3-4 possumus naturaliter] n. p. CP MI 4 cognoscere] intelligere Λ^{GO} 5 minoris] om. Λ^{GO2} add. scilicet (*sc. om.* Λ⁰²) quod in primis principiis (*add. virtualiter* Λ⁰²) includuntur omnes (*omn. om.* Λ⁰²) conclusiones scibiles (*scib. om.* Λ⁰²) I²Λ^{H02} | quia] *praem.* ostenditur Λ^{GO} | primorum om. CP²M 6 igitur] scilicet Λ^H | quando] si VΓ 6-7 distribuuntur om. P²ZA^{B*H} 7 conceptibus] conceptionibus (*praem. conceptibus particularibus vel* Λ⁰²) Λ^{GO} | conceptibus inferioribus] i. c. VZΓA^{BΣ} 7-8 accipiuntur autem tales termini universaliter] tales autem term. u. acc. Σ 7 autem] enim Λ^H 8 universaliter] naturaliter VΓ^{N2}Λ^B om. Λ⁰ pon. naturaliter P² | ita om. D 9 et per consequens om. D | ad² om. A 10 specialium] particularium Λ^G particularium (*om.* Λ^{Y2}) et specialium ZA^Y principalium (*not. vel: specialium* Λ⁰²) Λ⁰ add. speculabilem Φ^F 12 igitur — cognoscimus] principia autem cognoscimus in quantum etc. D | naturaliter illos] i. n. MSRA^{B2} 14 possumus naturaliter] n. p. Γ^D 14-15 possumus naturaliter intelligere] naturaliter cognoscimus vel possumus naturaliter intelligere (*nat. int.] scire sive int. nat.* Λ⁰²) CPM²IA⁰² 15 quia — a nobis post *Metaphysicae* (16) Λ^G | intelliguntur a nobis] a n. i. M²Λ^{GO2} | a nobis om. V | etiam om. M²IΓ^{L2}Λ^{GO2} 16 ianuae Γ^{L2} | II *Metaphysicae* om. VΓ^{BDL2N} 17 Et — probata = ADCPMSRI(*om.* I²)VΓA⁰² et multi cum ed. τ quare etc. ρτπγβμν; ¶ *text. sign.: punctis* A¹ Non Duns R² litteris a-b (*a deest*) I^{D2} | est] post minoris VΓ^N ante probata Λ⁰² ante haec Λ⁰³ | haec om. VΓ^{BD2} | pars minoris secunda] s. p. m. I²VΓA⁰²

F 1 ARISTOT., *Physic.* I t. 3 (A c. 1, 184a 21-22). 3 ARISTOT., *Anal. post.* I c. 3 [t. 6] (A c. 3, 72b 23-25).

T¹ Pro n. 9-10 cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 6 q. 1 arg. 1 (I f. 42A); a. 1 q. 2 in corp. (f. 4B); q. 5 in corp. (f. 15B); q. 12 in corp. (f. 22L); a. 13 q. 3 arg. 2 (f. 91A). ² ARISTOT., *Metaph.* II t. 1 (α c. 1, 993b 4-5). — Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 10 in corp. (f. 20G); a. 22 q. 1 in corp. (f. 130L). ³ Cf. ad lin. 1. ⁴ Cf. ad lin. 12-13.

[B. — IMPROBATIO OPINIONIS PHILOSOPHORUM]

[6] Contra istam positionem tripliciter potest argui.

12

¶ Nota, nullum supernaturale potest ratione naturali ostendi inesse viatori, nec necessario requiri ad perfectionem eius; nec etiam habens potest cognoscere illud sibi inesse. Igitur impossibile est hic contra Aristotelem uti ratione naturali: si arguatur ex creditis, non est ratio contra philosophum, quia praemissam creditam non concedet. Unde istae rationes hic factae contra ipsum alteram praemissam habent creditam vel probatam ex credito; ideo non sunt nisi persuasiones theologicae, ex creditis ad creditum. ¶

[Prima ratio principalis] — Primo sic: omni agenti per cognitionem necessaria est distincta cognitio sui finis¹. Hanc probo, quia omne agens propter finem agit ex appetitu finis²; omne per se agens agit propter finem³; igitur omne per se agens suo modo appetit finem. Igitur sicut agenti naturali est necessarius appetitus finis propter quem debet agere, ita agenti per cognitionem — quod etiam est per se agens, ex II *Physicorum* — necessarius est appetitus sui finis propter quem debet agere⁴. Patet ergo maior.

ADCPMSRIVZΓ^{BDL}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

2 adnot. Contra positionem Aristotelis tripliciter A¹ | istam] illam DCPMΣ^Q | positio- nem] opinionem I^AΛ^H | tripliciter potest argui = ADSRA^V p. t. a. CMI^τ p. (add. sic V) a. t. (c.) quintupliciter in ras. I^{BD2}) VT^{BD}ρτπγβμν tripliciter arguitur P arguitur tripliciter (dupliciter Λ^B) I²ZI^LΛ^{-YΣ} 3-10 Nota — creditum = A¹DM²S²R²IVT^{BDL}Λ^{Y2O2} et pauci cum ed. μ [post probant (p. 43, 12) R²VT^D post primo (p. 43, 2) I^B post tradita (p. 11, 17) I^{B2}(notando post tradita: 'Hic deficit unum extra quod ponitur post in tertio folio ad signum ∞—∞ sed deberet poni hic') post tantum (p. 44, 4) I^N rep. post probant (p. 43, 12) et sign. Vacat Λ^{O2} ante Contra (2) rell.]; ¶ text. sign.: Duns extra A^D Extra de manu Ioannis R² Extra D² (text. et mg.) V²I^{B1N1} Additio I^{BD1L1} Vacat I^{B2} lin. anfractuosa μ 3 Nota] quia R²VT^{BD} add. quod M²S²I^LΛ^{O2} 4 nec¹] vel M²S²R²IVT^{BDL}Λ^{Y2O2} 5-6 impossibile est] e. i. R²V I^{BDL}Λ^N 6 Aristotelem] Philosophum M²I^{BD2} Aristotelem et philosophum Λ^{O2} | ratione] via S² | si] add. autem S²R²IVT^{BDL}Λ^{O2} | arguitur M²R²IVT^{BDL}Λ^{Y2O2} 7 creditis] credito R²VT^{BDL}Λ^N | non — quia] nunc in via Philosophus M² | ratio] via S²R²IVT^{BDL}Λ^{O2} om. Λ^{Y2} 7-8 praemissam creditam] primam creationem Λ^{Y2} 8 concederet DM²S²R²IVT^{BDL}Λ^{O2} | istae om. R²VT^{BDL}Λ^N | factae] positae Λ^{O2} add. sequentes D 9 alteram — ex credito om. Λ^{Y2}(restit. Λ^{Y3}) | praemissarum M²R²IVT^{BDL}Λ^{O2} | credito] creditis Λ^{Y3} | ideo] praem. et M² R²IVT^{BDL}Λ^{O2} add. rationes istae (istae om. Λ^{Y2}) M²S²R²VT^{BDL}Λ^{Y2O2} 10 theologicae om. S² 11 adnot.: Prima ratio theologorum contra philosophos, et est Thomae S² Rationes Thomae in Summa Λ^{O2} 13-15 agit — finem om. Σ² 13 finis] add. suo modo appetit finem et p 13-15 omne² — finis om. Λ^{B2} 14 per se agens] a. p. se CPMRI² 16-18 ita — agere om. Σ^{Q2}

F 17 ARISTOT., *Physic.* II t. 49 (B c. 5, 196b 17-22).

T ¹ Cf. THOMAS, S. *theol.* I q. 1 a. 1 in corp. (IV 6b); *De veritate* q. 14 a. 10 arg. 3 (ed. Par- men. IX 242b). ² Cf. ARISTOT., *Metaph.* II t. 8 (α c. 2, 994b 13-14). ³ Cf. ARISTOT., *Physic.* II t. 49 (B c. 5, 196b 17-22). ⁴ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 3 in corp. (I f. 31N-32 O).

Sed homo non potest scire ex naturalibus finem suum distincte; igitur necessaria est sibi de hoc aliqua cognitio supernaturalis¹.

14 Minor patet: primo, quia Philosophus sequens naturalem rationem aut ponit felicitatem esse perfectam in cognitione acquisita substantiarum separatarum, sicut videtur velle I et X *Ethicorum*, aut si non determinate asserat illam esse supremam perfectionem nobis possibilem, aliam ratione naturali non concludit, ita quod soli naturali rationi innitendo vel errabit circa finem in particulari vel dubius remanebit^a; unde I *Ethicorum* dubitando ait: « Si quod est deorum donum, rationabile est felicitatem esse »². 10

15 Secundo probatur eadem minor per rationem, quia nullius substantiae finis proprius cognoscitur a nobis nisi ex actibus eius nobis manifestis ex quibus ostenditur quod talis finis sit conveniens tali naturae^b; nullos actus experimur nec cognoscimus inesse [7]

^a Adnotatio Duns Scoti: § Hoc est creditum³. §

^b Sequitur textus interpolatus: Hoc patet de descensu gravis deorsum, qui est actus gravis respectu centri et finis. 15

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FT}Τ^{PT}πγβμν)
16-17 etiam est] est e. IZIT^BΛ^OΣ^{QU} est et Λ^G 17 Physicorum] add. capitulo de fortuna
M¹IT^DΛ^H 18 propter quem] ad hoc quod MR | agere] add. et per consequens eiusdem finis
distincta cognitio Σ add. qui sequitur cognitionem Φπγβμν | Patet ergo maior om. MSRI²Σ
2 sibi] om. VZIT^{BD}Λ^NΛ^EΣ ei I^D2 | de] ad Λ^{GO} | aliqua] distincta (¶ sign. Nota, Duns hic:
aliqua cognitio etc. D²) DCPMSRI²(in ras.) distincta cognitio vel aliqua A add. distincta VZIT
3 primo om. Σ 5 acquisita substantiarum separatarum] sub. sep. a. VZIT^{AS} | velle] dicere
VZIT^{AS} 5-6 I et X *Ethicorum*] I Eth. et X VZIT^{AS} I Eth. III et IV^{AS} 5 et X om.
I²Λ^{GO} 6-7 perfectionem om. Λ^{YEHGO}Σ 7 concludit] not. vel: determinat, in aliquo
libro suo Φ^E 8 naturali om. VZIT^DΛ^N2 | naturali rationi] r. (r. om. Σ^U2) n. CPMRIT^LΛ^{YEH}Σ
| errabit] errabit M²Λ^{HGO} 9 vel] aut AD | remanebat M²Λ^{HGO} 10 quod]
modo Λ^H quidem Σπγβμν add. igitur et aliud aliquod Σ¹πγβμν | donum] add. hominibus
I²Σ¹πγβμν | rationale DMSZIT^DΛ^{HGO} | est² | et Σ | felicitatem] add. Dei datum Σ¹πγβμν |
esse] add. et maxime humanorum quanto (quantum πγ) optimum πγβμν 11 probatur] patet
Φ | probatur eadem minor] probo minorem eandem Λ^B | eadem minor] m. e. VZIT 12 sub-
stantiae] naturae Σ substantiae vel naturae I^D2 om. I^D2 | nisi ex actibus eius om. I^B2 13 qui-
bus ostenditur] quo probatur D | sit] est (post conveniens, 13-14 Λ^H) Λ^HΣ 14 nullos = ASA^{YB}
(praem. sed Λ^E2) sed nullos (n.) nos I^B2 CPMRIVZIT^{AS}Λ^{HGO} nullos autem DΣ edd. | nec cognoscimus
post isto (p. 11, 1) Σ | inesse om. M²VZIT^DΛ^NΛ^{YEHGO}Σ 15 Hoc est creditum = AD(praem.
vel AD) vel hoc T(om. T¹) pon. Creditum est hoc I^B1Λ^Y2 [in text. post innitendo (8) ADT]
16-17 Hoc — finis = ADCPMSRIVT^{AS}Λ^{E2H2G2O2}p; ¶ text. sign.: punctis A¹ Non Duns R² Nota
Duns D¹ litteris a-b I^D2 16 de] ex RVIT^{AS}Λ^{G2O2} | qui] quia RA^{E2G2} 17 et] ut CPMSI¹VT
Λ^{E2H2G2O2}p vel I² | et finis om. R

F 5-6 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* I c. 9 (A c. 6, 1097b 22-1098a 20); X c. 8 (K c. 7, 1177a 12-1177b 1); c. 10 (c. 8, 1178b 7-32; c. 9, 1179a 22-32). 9 Ib. c. 13 (c. 10, 1099b 11-13).

T ¹ Cf. THOMAS, S. *theol.* I q. 1 a. 1 in corp. (IV 6b); HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 5 in corp. (I f. 32B-33E). ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 12 in corp. (f. 21 I); a. 4 q. 5 in corp. et ad 5 (f. 33B.I); a. 3 q. 3 in corp. (f. 29L). ³ Cf. supra n. 12.

nostrae naturae pro statu isto ex quibus cognoscamus visionem substantiarum separatarum esse convenientem nobis; igitur non possumus naturaliter cognoscere distincte quod ille finis sit conveniens naturae nostrae¹.

5 Hoc saltem certum est quod quaedam condiciones finis propter 16
ter quas est appetibilior et ferventius inquirendus non possunt determinate cognosci ratione naturali. Etsi enim daretur quod ratio sufficeret ad probandum quod visio Dei nuda et fruitio est finis hominis, tamen non concludetur quod ista perpetuo conve-
10 nient homini perfecto, in anima et corpore, sicut dicitur in IV distinctione 43². Et tamen perpetuitas huiusmodi boni est condicio reddens finem appetibiliorem quam si esset transitorium. Consequi enim hoc bonum in natura perfecta est appetibilius quam in anima separata, sicut patet per Augustinum XII *Super Genesim*. Ista
15 igitur et similes condiciones finis necessarium est nosse ad efficaciter inquirendum finem, et tamen ad eas non sufficit ratio naturalis; igitur requiritur doctrina supernaturaliter tradita.

[8] [Secunda ratio principalis] — Secundo sic^a: omni cognoscenti 17

^a Adnotatio Duns Scoti: ¶ Haec procedit de contingentibus; ergo non de sci-
20 bilibus. ¶

ADCPSMRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGOΣQU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 nostrae naturae = ADΛ^O naturaliter nec Λ^{O2} nat. nostrae Λ^{O'} *rell. edd.* | pro] in VZΓΛ^{YHOΣ} | cognoscimus DCPMSRIA^{BH*GO} 2 convenientem nobis] n. c. Σ 3 finis sit] s. f. Σ 5 certum] verum Λ^{GO} | quaedam] quasdam AD²SA^{Y*} quas M* per quasdam Z 6 inquirendus] inquirendo sit Λ^B *add.* quae Λ^{BH2} 7 cognosci] concludi (*praem. cognosci inesse fini vel Λ^{O2}*) CPMSR IZΓ^{BD*}Λ^{YΣ} cognosci vel concludi AV *add.* vel concludi D² (*om. D³*) | Etsi] Si Λ^{B2HGO} | Etsi enim] Nam etsi Σ | enim *om.* C*RI^{D2} | daretur] diceretur R | quod *om.* I²VZΓ^{D2LN}Λ^{Y2EHGO*Σ} 8 ratio = AD ratio naturalis (*add. quae Γ^{D2}*) CPMSRIVZΓΛ^B *edd.* rationem naturalem Λ^{BΣ} | sufficit D sufficere I²VZΓ^{LN}Λ^{YEHΣ} | Dei nuda et fruitio = AD Dei nuda et eius fruitio S nuda et fruitio Dei *rell. edd.* 9 tamen non] n. t. CPMII^LΛ^{HGOΣ} | concluderetur DCPI^TΓ^DΛ^{BGOΣ} concluderet I²Λ^H 9-10 convenient = AD conveniet CPMSRIVZΓ^{BD/LN}Λ^{YH} convenirent Λ^{BΣ} conveniret Γ^{D2}Λ^{GO} conveniat τ convenit Φρτπγβμυ 10 anima et corpore] c. et (*add. in Γ^D*) a. VZΓΛ^{YBHΣ} carne et anima Λ^{GO} | sicut] *add.* etiam Λ^{GO} 11 huius CPMSRIVZΓ^{LN}Λ^{BΣ} | boni] doni Σ 12 appetibiliorem] magis appetibilem I²Λ^{GO} *add.* magis Λ^H 13 enim] etiam Γ^B Λ^{GO} | est appetibilis] a. e. VZΓΛΣ 14 Augustinum] illud Σ^Q 15 et *om.* VI^{LN} | et similes condiciones finis] c. f. et s. Σ | finis *om.* VI^{BD*} 17 igitur] sed CPMSR* | igitur — tradita *om.* I^D | supernaturaliter] supernaturalis VΛ^{GO} essentialiter C² 18 sic: omni *om.* Z | cognoscenti *om.* M*Λ^{H*GO} 19-20 Haec — scibilibus = A²D¹R²VI^{LN}Λ^{Y2O2} et pauci [post tradita (17) VI^N]; ¶ *text. sign.*: Scotus A¹Λ^{O2} Duns extra D¹ Extra Duns R² Extra V¹ 19 Haec]

F 14 AUGUST., *De Gen. ad litt.* XII c. 35 n. 68 (PL 34, 483-484; CSEL XXVIII pars II 432, 15-433, 11).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 5 in corp. (I f. 32B-33D). ² Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 43 q. 2 n. [32].

agenti propter finem necessaria est cognitio quomodo et qualiter acquiratur talis finis; et etiam necessaria est cognitio omnium quae sunt ad illum finem necessaria; et tertio necessaria est cognitio quod omnia illa sufficiunt ad talem finem. Primum patet, quia si nesciat quomodo et qualiter finis acquiratur, nesciet qualiter ad consecutionem ipsius se disponet. Secundum probatur, quia si nesciat omnia necessaria ad ipsum, propter ignorantiam alicuius actus necessarii ad ipsum poterit a fine deficere. Si etiam, quantum ad tertium, nesciantur illa necessaria sufficere, ex dubitatione quod ignoret aliquid necessarium, non efficaciter prosequetur illud quod est necessarium.

18 Sed haec tria non potest viator naturali ratione cognoscere. Probatio de primo¹, quia beatitudo confertur tamquam praemium pro meritis quae Deus acceptat tamquam digna tali praemio, et per consequens non naturali necessitate sequitur ad actus nostros qualescumque sed contingenter datur a Deo, actus aliquos in ordine ad ipsum tamquam meritorios acceptante². Istud non est naturaliter

¹ Adnotatio Duns Scoti: || Hoc est creditum³. ||

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτγβμυ)

Hoc A¹ Hic VI^U! Secunda ratio quae est tripartita et Λ^O | ergo | et Λ^O | de | om. D¹Λ^Y add. per se Λ^O

1 necessaria est] e. n. (nec. om. R*) RE | cognitio] praem. tripartita Γ^U praem. triplex πτβμυ praem. prima γ add. tripartita CFI²(om. I³)τ add. sui finis γ | quomodo] praem. primo (add. scilicet I³) CFI²(om. I³)VΓ^Dπτγβμυ praem. scilicet τ | quomodo et om. I²VZΓΛ-^GΣ 2 acquiratur talis finis] f. t. a. VZΓ finis (add. talis Λ^O) acquiratur ΛΣ | et om. CPVΓ | etiam] secundo CPM²VΓ^{BN} praem. secundo R²I^DΛ^O | necessaria est om. Λ^{YEHGO}Σ | cognitio om. Σ 2-3 omnium — cognitio om. M² 3 illum om. Λ^{YEHGO}Σ | necessaria est cognitio] e. n. c. Λ^B est necessarium cognoscere πτγβμυ om. Λ^{YEHGO}Σ 4 quod] quia AD* | omnia illa] i. (ista Λ^O) o. VZΓΛ-^B | sufficient DR²IVZΓΛΣ 4-5 sufficient — nesciet om. D² 4 ad talem finem (finem om. I²) om. I²Λ^{YEHGO}(ante omnia)^{GO}Σ 5 quomodo et qualiter = A DSI' quomodo I² rell. edd. | qualiter²] quomodo Γ^NΛ^BΣ 6 assecutionem Λ^G secutionem Λ^O | ipsius] illius Λ^O eius Σ huius Λ^G om. P | disponat DVZΓΛΣ 7 ipsum] add. finem πτγβμυ | propter] per Λ^{GO} 8 actus = A | ad ipsum om. Λ^{YEHGO}Σ 8-9 Si — tertium] Tertium patet quia si Σ 9 nesciatur D²RI*Λ^GΣ^U nesciat D²VΓ^{BDLN} | ex dubitatione] dubitando (add. vel ex dubitatione Λ^O) VZΓΛ-^GΣ dubitanter Λ^G 10 quod] qua I | quod ignoret] se ignorare (add. vel quae ignoratur Λ^O) VZΓΛ^{YEHGO}Σ om. Λ^H | non] praem. vel Λ^H add. et Λ^Y | prosequitur DCPMRI²VZΓ^{LN}Λ^{BH}Σ 12 naturali ratione] naturaliter (praem. naturali ratione vel Λ^O) Λ^{GO} 13 de om. Λ^{GO} | beatitudo] add. enim Γ^{BD}* add. quod idem est quod finis p 14 meritis] add. eius Φ edd. | quae] quem edd. | dignum πτγβμυ 17 ipsum] praem. Deum VI^{BD}* | Istud] Illud VZΓΛ^{YHO} Hoc autem Φπτγβμυ | naturale Σ 18 Hoc est creditum = AD²R²VΓ^{BD}(om. D²)L¹NΛ^{Y20} [[post quia (13, rep. post praemium, 13 I^{BD}) R²VΓ^{BDLN}Λ^O post praemium (13) A pon. ad p. 13, 2 D²]; ¶ text. sign.: Duns D² Ille Λ^Y | creditum] add. quod Λ^O

T¹ Cf. supra n. 17. ² Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 17 pars 1 q. 3 n. [24-25]; Quodl. q. 17 n. [3-6]. ³ Cf. supra n. 12.

scibile, ut videtur, quia hic etiam errabant philosophi, ponentes omnia quae sunt a Deo immediate esse ab eo necessario¹. Saltem alia duo membra² sunt manifesta: non enim potest sciri naturali ratione acceptatio voluntatis divinae utpote tamquam contingenter acceptantis talia vel talia digna vita aeterna, et quod etiam illa sufficiant; dependet mere ex voluntate divina circa ea ad quae contingenter se habet; igitur etc.

- [9] Instantiae contra duas rationes principales] — Contra istas duas rationes³ instatur. Contra primam⁴ sic: omnis natura creata essentialiter dependet a qualibet per se causa eius, et propter talem dependentiam ex causato cognito potest sciri demonstratione quia⁵ et cognosci quaelibet eius per se causa; igitur cum natura hominis sit homini naturaliter cognoscibilis, quia non est potentiae eius cognitivae impropotionalis, sequitur quod ex ista natura cognita possit naturaliter cognosci finis illius naturae^{6a}.

^a Adnotatio Duns Scoti: § Concedo, finis qui est causa finalis, et hoc sub ista ratione sub qua est causa finalis et similiter sicut cognoscitur efficiens sub ratione quae necessario requiritur ut sit efficiens primum⁷. §

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^πγβ^{μν}). Partim destr. in I; vide append. B

1 ut videtur om. CM² | videtur] dicitur D | hic] in hoc (post etiam I²Λ^H) D²CPIT^{D2}Λ^{-Y} ex hoc M²R | hic etiam] e. h. Λ^YΣ | etiam om. Λ^{EGO} | erraverunt VZT | philosophi] philosophantes Σ 2 immediate esse] e. i. Σ | ab eo] a Deo Σ 2-3 necessario. Saltem] Sed necessario saltem Σ 3 membra] add. non I²Λ^{H*GO*} | immanifesta πρβ^{μν} | potest sciri] sc. p. Σ 4 naturali ratione] naturaliter VZΓΛΣ | voluntatis divinae] d. v. Σ | utpote] puta Σ ut puta (-to β -tet γ) γβ^{μν} 5 digna] add. esse I²Λ^H 6 illa] ista DVZΓΛ^{H0} ea Λ^B | mere] nunc D om. Λ^{YEH*} G^{20*}Σ | circa] sicut I²Λ^{H*} 6-7 circa ea ad quae] quae circa ipsa Σ 7 quae] add. Deus I²Λ^H | etc. om. Σ 8 duas om. I²Λ^{HGO*} 9 Contra primam sic] Primo sic: contra primum CPMT^{*} | creata] causata IT^L 9-10 essentialiter dependet] d. e. Λ^BΣ 10 eius] ante causa VZΓΛ⁰² om. Λ^{YH*GO*}Σ 11 sciri om. I²ZIT^{BD*}Λ^{L*2N}Λ add. | sciri demonstratio- ne] demonstrative cognosci Σ 11-12 quia et cognosci om. P²Σ^{Q3U} 12 et] in M^{*} om. CRI²ZΓΛ | cognosci] post se ZΛ^H post causa I²VΓΛ^{-H} cogniti R' om. CR² | eius om. RV I^{B*2D*} | per se causa] c. p. se (per se ante eius I²) IZΛ^HΣ | igitur cum] c. i. Σ 12-13 ¶ text. igitur — cognoscibilis sign. Non Duns D² | hominis] add. sic Λ^{GO} 13 sit homini naturali- ter] naturaliter sit omnis (o. om. Λ^{E2}) cognoscenti homini Λ^B 13-15 quia — naturae om. D²

F 1-2 Cf. ARISTOT., *Physic.* VIII t. 4-9 (© c. 1, 251a 8-251b 10); t. 13-15 (c. 1, 252 a 3-22); t. 53 (c. 6, 259b 32-260a 19); *Metaph.* IX t. 17 (© c. 8, 1050b 7-28); XII t. 30 (A c. 6, 1071b 12-20); AVERROES, in h. l.; *Epitome in libros metaph.* tr. 4 (ed. IUNTINA VIII f. 385F-I); *Destructio destructionum philosophiae Algazelis* disp. I (ed. IUNTINA IX f. 15F-17F); AVICENNA, *Metaph.* VI c. 2 (92ra); IX c. 1 (101va-102rb); *Metaph. compendium* I pars 3 tr. 1 c. 3 (ed. CARAME 138-141).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 29 q. 5 in corp. (I f. 174I); a. 30 q. 4 ad 1 (f. 181E-182K). ² Cf. supra n. 17. ³ Cf. supra n. 13-18. ⁴ Cf. supra n. 13-16. ⁵ Cf. ARISTOT., *Anal. post.* I c. 13 [t. 30] (A c. 13, 78a 22-78b 34). ⁶ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 8 in corp. (f. 34V-35X). ⁷ Cf. infra n. 29.

- 20 Confirmatur ratio: si enim ex natura inferiori cognita cognoscatur eius finis, non hoc minus est possibile in proposito, quia nec minor dependentia in proposito finiti ad suum finem est quam in aliis¹.
- 21 Ex hac etiam ratione videtur quod falsa sit illa propositio 'finis substantiae non cognoscitur nisi ex eius actibus'², quae assumebatur in probatione minoris, quia ex cognitione naturae in se potest eius finis cognosci demonstratione quia.
- 22 Quod si dicatur quod ratio concludit hominem posse naturaliter cognoscere suum finem naturalem, non autem de fine supernaturali, contra, Augustinus libro *De praedestinatione sanctorum*: «Posse habere fidem, sicut posse habere caritatem, naturae est hominum, quamvis habere fidem, sicut habere caritatem, gratiae sit fidelium». Si ergo natura hominis est naturaliter cognoscibilis homini, naturaliter est etiam cognoscibilis illa potentia ut

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ). Partim destr. in I; vide append. B

14 eius = AD² | cognitivae = AD²ρτπγβμυ cognoscitivae P²ΣΣ cognoscenti CP¹MRVZΓΔ^{YEH}τ
contingenti Δ^{GO} cogniti Δ^{O2} add. naturaliter R add. hominis Σ | ista] illa CPMSA^{HGO}Σ^Q |
ista natura] n. ipsa Δ^E n. aliqua V 15 potest RΣ | finis illius naturae] i. n. f. Δ^E talis n.
f. Σ 16-18 Concedo — primum = ADSR⁴VTΔ^{Y2O2}Σ^{Q2}; ¶ text. sign.: Extra de manu Scoti
D¹ Extra S²R²V¹Δ^{O2}Σ^{Q2} Vacat Γ^{B2} Sed hoc ponitur ut responsio ad rationem S 16 Con-
cedo] add. quod DR³VT^{BDLN}Δ^{O2} | finis] de fine Γ^B | finalis] add. cognoscitur Δ^{O2} | ista] illa
(post ratione, 17 Γ^D) SR²VT^LΔ^{O2} hac Γ^L 17 et similiter om. SR²VTΔ^{O2} | sicut] igitur S om.
(not. vel dicitur: sicut D¹) D 18 qua SΓ^{LN}

1 ratio om. MRτ | si enim = AD si S quia si (si om. Δ^{Y*}) rel. edd. 1-2 cognos-
citur CPT^{BDN2}Δ^YΣ^Q 2 hoc minus est possibile = AD minus est possibilis V minus hoc
est possibile ρτπγβμυ minus est hoc (hic M) possibile rel. τ 3 in proposito] om. Δ^EΣ
add. est hominis M²Δ^H | est = A edd. 5 hac] ista Σ om. P* | etiam om. Δ^{G*}Σ | quod]
add. assumpta CP add. sumpta M²SI* | falsa sit] s. f. post minoris (7) CPMI sit (add. sit falsa
post minoris, 7 S²) S | illa propositio] p. i. Γ^{D2}Σ^Q p. ista Σ^U add. assumpta VTΔ^{O2} 6 substan-
tiae] substantiae vel naturae Σ | eius actibus] a. e. Δ^EΣ 7 probatione minoris] propositione
minore AD¹MR¹I* 7-8 potest] incepit M 8-10 eius — naturaliter om. D² 8 eius finis]
f. e. (eiusdem Δ^H) VTΔ^{YHO}Σ | cognosci] post potest (7-8) Σ post quia Δ^{HGO} | demonstrative
Σ | quia om. Δ^{H*}O²Σ^{QU} 9 Quod si = D²Δ^{HGO} Quia si A Si autem ρτπγβμυ Si rel. τ |
concludit hominem posse] non concludit nisi quod homo potest Δ^EΣ 10 suum finem] f.
s. CPT^{BD}Δ^EΣ 10-11 de fine supernaturali] supernaturalem RA^H edd. 10 fine om. VZΓ^B
D²LNΔ^{YEGO}Σ 11 libro om. Δ^{GO}Σ 11-12 sanctorum] add. dicit quod CPMR²VT^{BD}Δ^{O2}
add. cap. 4; proinde inquit ρτπγβμυ 12 sicut posse habere] et I²ZA^{YEHGO}Σ 12-13 na-
tura Δ^GΣ naturale Δ^G 13 hominis (-ni Δ^G) R²VZΓ^LΔΣ [[ante est VT^{BD}Δ^G] 13-14 quam-
vis — fidelium om. ZA^{YEHGO}Σ 14-15 est naturaliter cognoscibilis homini] e. h. n. c. Σ n.
c. e. (sit CP) h. CPR n. sit c. h. M 15 naturaliter est etiam = A naturaliter est D natura-
liter erit etiam Z naturaliter etiam erit (est Δ^{GO}) SVΓΔ^Lρτπγβμυ etiam (add. et M) erit naturali-

F 11 AUGUST., *De praedest. sanct.* c. 5 n. 10 (PL 44, 968).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 8 in corp. (I f. 34V-35V). ² Cf. ib. ad 1 et 2 (f. 35Y.Z). — Cf. supra n. 15.

est talis naturae, et per consequens ordinabilitas talis naturae ad finem ad quem fides et caritas disponit.

Item, homo naturaliter appetit finem illum quem dicis super- 23 naturalem; igitur ad illum finem naturaliter ordinatur¹; igitur ex tali ordinatione potest concludi finis ille ut ex cognitione naturae ordinatae ad ipsum.

Item, naturaliter est cognoscibile primum obiectum intellectus 24 esse ens, secundum Avicennam², et naturaliter cognoscibile est in Deo perfectissime salvari rationem entis; finis autem cuius- 10 cumque potentiae est optimum eorum quae continentur sub eius obiecto primo, quia in illo solo est perfecta quietatio et delectatio³, ex X *Ethicorum*; ergo naturaliter cognoscibile est hominem ordinari secundum intellectum ad Deum tamquam ad finem.

[10] Confirmatur ratio, quia cui naturaliter cognoscibilis est poten- 25 tia aliqua, ei naturaliter cognoscibile est quid sit eius primum obiectum, et ulterius, potest cognoscere in quo salvatur ratio illius primi obiecti et quod perfectissimum tale est finis potentiae; mens

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

ter CPMI erit etiam naturaliter Σ et etiam naturaliter est τ naturaliter erit (add. etiam Λ^{B2}) Λ^B et naturaliter R | cognoscibilis] cognoscitur R add. homini Σ | illa] ista SRVZI^LΛ^{GO}Σ^U

1 ordinabilitas talis naturae] ordinabitur talis natura Λ^G 2 et] add. spes Λ^B | disponunt RΓ^D disponunt V 3 Item] Praeterea Σ 4 finem = ADR | naturaliter om. V Γ^{BD2N} | ordinatur] est ordinatus Λ^{GO} 5 ordinatione] ordine VZΛ^{B2}Σ ratione Λ^{B'} add. vel dispositione Λ^{O2} | concludi] cognosci Σ | ut om. RI²VΓ^{BD*}Δ^{YEHGO*}Σ 7 Item] Praeterea Σ | est cognoscibile] c. e. Λ^YΣ 7-9 primum — est om. Σ^U 8-9 cognoscibile est] e. c. VΓA^O cognoscitur Λ^G 9-12 est — ordinari om. D² 9 in — entis] r. e. p. s. in Deo Σ 11 solo] om. Λ^O add. Deo C add. obiecto P 12 X] V (pon. X Λ^{O2}) Λ^{GO} | naturaliter cognoscibile est] n. e. c. VZI^{BD}Σ e. n. c. Γ^{LN}Λ^B 13 finem] praem. deificum R 14 ratio om. Γ^LΣ | cui] cuicumque I²Λ^H | naturaliter cognoscibilis est] n. e. (est. om. Σ^{Q*}) c. CPMI²Σ e. n. c. Λ^O e. n. cognoscibile Λ^G 14-15 potentia aliqua] a. p. VΓΣ 15 aliqua] quaecumque I²Λ^H om. Λ^{GO*} add. perfecta Λ^{O2} | naturaliter cognoscibile est] n. e. c. CPM I²VZI²Σ e. n. c. Λ^H | sit eius] finis est D 15-16 eius primum obiectum] e. o. p. Γ^NΣ p. e. o. R o. p. e. Λ^B 16 potest cognoscere om. Σ | salvatur = ADI² add. salvetur (add. perfecte Σ) I' rell. 17 quod perfectissimum] quia p. Λ^O quia perfectissime Λ^G in quo perfectissime Φρ πβμν pon. in quo perfectissime C² | potentiae] praem. illius VΓ

F 8 AVICENNA, *Metaph.* I c. 6 (72rb). 12 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 4 (K c. 4, 1174b 14-23): «Sensus omnis ad sensibile operantis, perfecte attrahere dispositi ad pulcherrimum sub sensu iacentium; tale enim maxime esse videtur perfecta operatio ... Haec autem utique perfectissima erit et delectabilissima. Secundum omnem enim sensum est delectatio; similiter autem et intellectum et speculationem. Delectabilissima autem perfectissima; perfectissima autem quae bene habentis ad studiosissimum eorum quae sub ipsam».

T ¹ Pro n. 22-23 cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 2 ad 1 (I f. 65N); a. 4 q. 5 in corp. et ad 1 (f. 33C-F). ² Cf. ib. a. 3 q. 4 arg. 1 (f. 29 O); a. 7 q. 3 ad 4 (f. 51L); a. 19 q. 1 in corp. (f. 115B). — Cf. supra n. 1. ³ Cf. ib. a. 4 q. 9 in corp. (f. 35B-D).

autem nota est sibi, secundum Augustinum *De Trinitate*; igitur sibi est notum quid sit eius primum obiectum¹. Et novit Deum non excedi a ratione illius primi obiecti, quia tunc nullo modo esset ab ipsa mente intelligibilis²; ergo novit Deum esse optimum in quo salvatur ratio sui obiecti, et ita ipsum novit esse finem potentiae.

26 Contra secundam rationem³ arguitur sic: si per unum extremum cognoscitur aliud extremum, ergo et media; sed necessaria ad consecutionem finis sunt media inter naturam et finem suum consequendum⁴; igitur cum ex cognitione naturae possit finis cognosci, secundum prius probata⁵, videtur quod similiter media ad finem necessaria possunt cognosci.

27 Confirmatur ratio: ita enim in proposito videtur esse necessaria conexio entium ad ipsum finem sicut est in aliis; sed propter talem conexionem in aliis ex fine cognoscuntur alia, sicut per rationem sanitatis concluditur talia et talia requiri ad sanitatem; igitur etc.⁶

28 «Responsio ad instantias» — Ad primum⁷ istorum dico quod licet [11]

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ). Partim destr. in Γ^B; vide append. B

1 igitur] *praem.* sic CPMI*VT^L add. sicut ZT^L 2 sibi est notum] e. s. n. CPMRI n. s. e. Λ^H n. e. s. VZΓA^{EGO}Σ s. n. e. Λ^Y | eius] suum Λ^HΣ om. VZIT^{BD} (post obiectum)^{LN} 3 excedi a ratione] excedere rationem I²Λ^{HGO}Σ | illius om. I²Λ^H | quia tunc nullo modo] aliter non I²Λ^H | nullo modo om. D 4 ab ipsa mente] a m. i. Σ | ab ipsa] a I² om. Λ^H | intelligibilis] intelligibile ZT^DΛ^O add. novit etiam ipsum non excedi in ratione talis obiecti primi (pr. om. Σ^Q) Σ 4.5 ergo — obiecti om. Σ^Q 5 salvetur CPMSIVZIT^{BD}*LNΛ^H | sui] add. primi ρ^πγβ^μυ | ipsum novit] n. i. DVΓA^O om. I²Λ^GΣ 7 arguitur sic] om. Λ^{YHGO}Σ arguitur Λ^{O2} | unum om. Λ^{YHGO2}Σ 8 medium Φ edd. 9 finis] add. substantiae Λ^H 10 cognitione] condicione PM | possit] add. sciri ZΛ^{YHGO}Σ | cognosci] cognitio (om. Σ^{Q2}) Λ^{YHGO}Σ et cognosci Λ^{O2} sciri Γ^B add. naturae ρ^πγβ^μυ 11 secundum] per R 11-12 secundum — cognosci] et (et Λ^{H2}) ordinata ad finem Λ^H 11 media om. Λ^{YGO2}Σ 11-12 ad finem necessaria] n. ad f. Λ^HΣ 12 necessaria om. VT^{BD}*LN | pos- sint (insimul cum cognosci post similiter, 11 Λ^HΣ) SVZIT^BΛ^HΣ 13 Confirmatur] add. etiam Λ^G | ita enim] etiam (add. ita Λ^{O2}) Λ^O | ita enim in proposito] quia in proposito ita Σ | esse om. Λ^BΣ | esse necessaria] n. e. VZIT^NΛ^{YH} 14 entium] entium (in ras. Λ^{G2}) ad finem (ad f.) spat. vacuum Λ^G) ante videtur (13) I²VZΓA add. ad finem SΣ^V | ipsum finem] f. i. MIZΓA^X f. primum CP | sicut est in aliis om. Λ^{GO2} | est om. I²VZΓA^{YBH}Σ 15 conexionem] cognitionem D | alia] aliqua Λ^{YH} add. quae sunt (a. s. om. τ) ad finem necessaria Φ edd. 16 concluditur] concluduntur D cognoscitur Λ^BΣ cognoscuntur R²I²V ΓA^G om. Λ^H 16-17 igitur etc. om. ΛΣ 18 istorum om. CPM² | istorum dico quod] om. VZΓA^{YHGO}Σ quod Λ^{O2}

F 1 AUGUST., *De Trin.* IX c. 11-12 n. 16. 18 (PL 42, 970).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 40 q. 7 arg. 2 et in corp. (I f. 259G.H.). 2 Cf. ib. a. 4 q. 5 in corp. (f. 33C). 3 Cf. supra n. 17-18. 4 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 4 q. 9 in corp. (f. 35B). 5 Cf. supra n. 19. 6 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 3 q. 3 arg. 1 (f. 28K). 7 Cf. supra n. 19-21.

procedat de fine qui est causa finalis et non de fine attingendo per operationem – quorum finium distinctio dicetur infra¹ – potest tamen dici ad illud, et ad sequens de Augustino², et ad tertium de potentia et primo obiecto³, unica responsione, quod omnia accipiunt naturam nostram vel potentiam intellectivam esse nobis naturaliter cognoscibilem; quod falsum est, sub illa ratione propria et speciali sub qua ad talem finem ordinatur, et sub qua capax est gratiae consummatae, et sub qua habet Deum pro perfectissimo obiecto. Non enim cognoscitur anima nostra a nobis nec natura nostra pro statu isto nisi sub aliqua ratione generali, abstrahibili a sensibilibus, sicut patebit infra distinctione 3⁴. Et secundum talem generalem rationem non convenit sibi ordinari ad illum finem, nec posse capere gratiam, nec habere Deum pro obiecto perfectissimo.

15 Tunc ad formam. Cum dicitur quod ex ente ad finem potest 29 demonstrari finis demonstratione quia⁵, dico quod non est verum nisi cognito ente ad finem sub illa ratione propria sub qua habet finem illum. Sic minor est falsa. – Et cum probatur per proportionem⁶, dico quod licet mens sit eadem sibi, non tamen pro statu

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γβμν}). Partim destr. in Γ^B; vide append. B

1 procedat de fine qui om. Λ^{E*} | finalis] add. naturalis M¹I²Λ^H | et non] non (praem. tamen Λ^{Y2}) R²I¹VZΓΛ non autem Σ add. causa C^{P*} 2 per operationem] pro operatione (add. vel per operationem Λ^{O2}) Λ^{G*O} per cognitionem D^{*} add. quia ista est forma D | quorum] aliquorum Σ^{Q1} aliorum A istorum D | dicetur infra] i. d. CPMSRI add. dist. 1 quaest. 2 et dist. 49 quarti quaest.: Utrum natura humana sit natura infima capax beatitudinis γ adnot. Dist. 1 quaest. 2 in fine I² 3 tamen om. Λ^{G*O*} | illud] aliud C^{PM*} 4 potentia] praem. prima Λ^G | potentia et om. Λ^{YEHGO*}Σ | unica responsione] ratione D^{*} 5 naturam nostram] nostram nat. CPVT^DΛ^{HGO} | nobis] add. possibilem V 6 naturaliter cognoscibilem] c. n. VZΓ^BΛΣ | propria] prima Σ^Q 7 speciali] principali Λ^{GO} 9 nostra om. Λ^{YEHGO*}Σ 9-10 natura nostra] nostra nat. DCPT^D 10 nostra] ista Λ^{G*O*} | aliqua ratione] r. a. VZΓΛΣ | generali] add. cognoscibili Φ 11-12 talem generalem rationem] t. r. g. CPMSRIΣ r. t. g. VZΓΛ^B regulam talem Λ^B 12 illum finem] f. i. Σ 13-14 perfectissimo om. Λ^{YEHGO*}Σ 15 formam] add. argumenti PSI¹VZΓΛΣ | Cum om. M | Cum dicitur om. Λ^G | Cum dicitur quod om. ZΓ^{LN}Λ^{YEHGO*}Σ 16 demonstrari = AD cognosci [add. vel concludi P¹I²(om. I³)Λ^{O2}] CPIZΓ^{BDLN} ΛΣπ^{γβμν} concludi MRVT^{BD}τ concludi seu cognosci S | demonstratione] demonstrative Σ | quia om. P²Λ^{H2}Σ^{Q*U} | dico quod om. VZΓΛ^{YEHGO*}Σ | quod om. Λ^G 17 nisi] add. quia Λ^V | finem — habet om. Σ^V | propria om. Λ^{YEHGO*}Σ^Q 18 Sic] praem. Et Γ^{BD}Λ^{G*O}Σ 18-19 proportionem] proportionalitatem CPMSRIVZΓΛ^{Y/HGO}Σπ^{γβμν} proportionabilitatem Λ^{Y2}π^τ

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 1 pars 1 q. 1 n. [5]. ² Cf. supra n. 22. ³ Cf. supra n. 24. ⁴ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 3 pars 1 q. 3 n. [24]. ⁵ Cf. supra n. 19. ⁶ Cf. ibidem.

isto est sibi proportionalis tamquam obiectum nisi secundum rationes generales quae possunt abstrahi ab imaginabilibus.

30 Ad confirmationem¹ dico quod nec aliarum substantiarum fines proprii cognoscuntur, qui scilicet sunt earum secundum rationes proprias, nisi sint aliqui actus manifesti ex quibus concludatur ordo earum ad talem finem.

31 Et ex hoc patet ad illud quod additur² contra probationem minoris, quod illa propositio non est falsa, 'non cognoscitur a nobis finis proprius substantiae nisi per actum eius manifestum'³; non enim accipit propositio quod non posset aliter finis cognosci. Bene enim verum est quod si substantia cognosceretur sub propria ratione, ex ipsa sic cognita posset eius per se causa cognosci. Sed non sic cognoscitur a nobis nunc aliqua substantia, et ideo nunc nullum finem possumus concludere proprium substantiae nisi per actum evidentem de illa substantia ut nota in universali et confuse. In proposito deficit utraque via; sed probatio minoris⁴ tangit unam, de ignorantia actus, supponendo aliam, de ignorantia scilicet naturae in se.

32 Ad secundum de Augustino⁵ dico quod illa potentia habendi caritatem ut ipsa est dispositio respectu Dei in se sub propria ra-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^πγ^βμ^υ)

1 sibi proportionalis] p. (proportionabilis Λ^G) s. VZΓΛΣ | proportionale AD 2 imaginabilibus] imab^{us} ZΓ^L imab^{us} CPMT^NΛ^{YEH} imagin^{bus} D imaginibus IΓ^BΛ^O add. anima (praem. et ideo IΓ^N add. enim IΓ^B) non cognoscit se nisi sub ratione generali (¶ text. sign. Extra IΓ^D) R² VT^LΛ^O add. quia non intelligit se nisi sicut et alia Λ^G 3 substantiarum] add. separatarum Φ 4 fines proprii cognoscuntur] c. f. p. CPMSRIVΓΛ^{HO} f. c. p. ZΛ^{YEG} 4-5 cognoscuntur — proprias] q. sc. sunt sec. r. p. e. c. Σ 5 sint aliqui] a. s. VZΓΛ | quibus] quo Λ^{HO} 5-6 concluditur RΓ^BΛ^{HGO} 6 earum om. CMRI^A 7 Et om. I²VT^{BD} 8 illa] ista C PVZΓΛ^{EO}Σ^U | propositio] probatio Σ^Q | cognoscitur] add. modo (post a nobis, 8-9 IΓ rep. CM*) CPMSRIVΓΛ^O 8-9 a nobis om. V 10 enim] autem VZΓ^{BD*LN} | possit PRVZΓΣ | aliter finis] f. a. Σ 11 sub] ex Λ^H 11-12 propria ratione] r. p. VZΓ^NΛ^{YEO}Σ 12 ex] quod DΣ | ipsa] natura ZΓ^{BD*LN}Λ^O | cognosci] add. demonstratione (in ras. R² divisione D* cognitione C² om. SI²ZΓ^LΛ^{YEO}) quia DC²PM²SRIVZΓΛ^{YEHGO}Σ add. deum ratione (!) C' | Sed] om. M² add. quia Λ^H 13 non sic om. D² | a nobis nunc aliqua substantia] nunc a n. s. a. (a. s. I²) CPMSRI | nunc¹ om. Λ^{G*O*} 13-14 nunc nullum finem] nul. f. n. (n. om. Λ^{O*} add. proprium Λ^G) VZΓΛ | nunc — substantiae] nul. f. pr. s. (substantiae om. Σ^Q) p. n. c. (concedere Σ^{U*}) Σ 14 concludere] cognoscere (add. vel concludere Λ^O) Λ^{B*HGO} 15 ut] in ras. I² praem. non Λ^H om. CMR 16 via] maior Λ^H add. quia nec naturam nostram sub ratione propria cognoscimus nec eius actus ad talem finem sunt nobis noti et evidentes p | tangit = AD tetigit rel. edd., add. sic M 17 unam] viam IΓ^LΛ^O add. viam D²R²VT^D add. viam de substantia IΓ^B 17-18 scilicet] actus Λ^H om. RI²VΓΛ^{YEHGO}Σ 19 illa] ista Λ^{HO} Σ^U ipsa VT 20 ipsa] illa MSR

T 1 Cf. supra n. 20. 2 Cf. supra n. 21. 3 Cf. supra n. 15. 4 Cf. ibidem.
5 Cf. supra n. 22.

tione amandi, convenit naturae hominis secundum rationem specialem, non communem sibi et sensibilibus; ideo non est illa potentialitas naturaliter cognoscibilis pro statu isto de homine, sicut nec homo cognoscitur sub illa ratione sub qua eius est haec potentia^a.
 5 Ita respondeo ad istud in quantum adduci potest ad conclusionem principalem¹, scilicet oppositam minori rationis primae². Sed in quantum adducitur contra illam responsionem de fine supernaturali et naturali³, respondeo: concedo Deum esse finem naturalem hominis, sed non naturaliter adipiscendum sed supernaturaliter⁴. Et hoc probat ratio sequens de desiderio naturali⁵, quam concedo.

Ad aliud⁶ negandum est illud quod assumitur, quod scilicet 33 naturaliter cognoscitur ens esse primum obiectum intellectus nostri, et hoc secundum totam indifferentiam entis ad sensibilia et insensibilia, et quod hoc dicit Avicenna quod sit naturaliter notum⁷. Miscuit enim sectam suam — quae fuit secta Macho-

^a Sequitur textus interpolatus: Vel vult Augustinus quod in natura est potentia ad recipiendum. Non tamen potest reduci ad actum per naturam⁸.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YEHGOΣ⁴QU(Φ⁵ρ⁶π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰υ)

1-2 specialem] add. hominis V 2 sensibus MRI^NΣ^Q | ideo] *praem.* et PSIVZΓΛΣ
 2-3 illa potentialitas] p. (potentia Σ) i. (ista Σ^v om. Λ^{0a}) VΛ^{GO}Σ 3 pro statu isto = AD
 4 ratione] *praem.* eius speciali Λ^B add. speciali R²T^{D2}Σ | eius est] est e. (posi potentia Σ) VZT
 Λ⁰Σ | potentialitas Λ^G 5 Ita] add. enim P add. est Λ^G | Ita respondeo] Ista (add. est D)
 responsio DVI^DΣ^Q | respondendo Z | istud] illud CPMIA^{YGO} aliud Λ^H | adduci] induci A
 reduci Γ^N 5-6 conclusionem] rationem Φρ 6 scilicet om. CPMSRI^{VT} | minori] maiori
 (pon. minori Λ^{0a}) Λ^{GO} | rationis primae] p. r. I²VZΓΛΣ 8 et naturali] vel generali Λ^H om.
 Λ^{0a}Σ | respondeo = ADV 9 sed¹ = AD licet *rell. edd.* 9-10 supernaturaliter] generaliter
 Z 10 ratio] responsio Λ^G | desiderio] fine Λ^H | quam] quod DI^{DL} 12 illud om.
 DVZΓ | quod scilicet] s. q. DIVZΓΛ^{YGO}Σ | scilicet om. CPMSRI^{AH} 13 cognoscatur Σ
 14 et hoc om. Σ | entis om. Σ 15 et² om. P* | quod hoc = ADM hoc (sic v) quod P² *rell. (in
 ras. R²) edd.* | Avicenna = A Avicenna, non concludit (concl.) convent Λ^{GO*} arguit Σ) *rell. edd.*
 16 Miscuit enim] Et miscuit Λ^{HGO} | suam — secta om. I²Λ^{YEHGO*}Σ | secta om. Γ^{BD*}
 17-18 Vel — naturam = DP²M²R²I(om. I²)VΓΛ^{0a}p Vel aliter dicendum quod, ut haberi potest a
 Philosopho V Metaphysicae, potestas dicitur de potentia activa, possibilitas de potentia passiva,
 potentia de utraque sive analogice sive aequivoce; vult igitur dicere Augustinus quod in natura
 hominum est possibilitas ad recipiendum fidem, licet non possit reduci ad actum per agens
 naturale (¶ text. sign. Extra) I²; ¶ text. Vel vult (17) — naturam (18) sign.: litteris a-b V²(text. et
 mg.) Aliter D² 17 vult] ut I² | quod] quia Γ^N 18 reduci] deduci Λ^{0a} | per naturam om. I²

T ¹ Cf. supra n. 19-20. ² Cf. supra n. 14-15. ³ Cf. supra n. 22. ⁴ Cf. HENRICUS
 GAND., *Summa* a. 13 q. 2 in corp. (I f. 91T-X); a. 8 q. 2 in corp. (f. 64H). ⁵ Cf. supra n. 23.
⁶ Cf. supra n. 24. ⁷ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 21 q. 3 in corp. (f. 126D-E); q. 2 ad 3
 (f. 124P); a. 19 q. 1 ad 3 et 4 (f. 115K-116L); a. 7 q. 6 ad 2 (f. 56R-S); q. 2 ad 2 (f. 118F); a. 26
 q. 2 ad 1 (f. 159T). — Cf. infra n. 92. ⁸ Cf. ib. a. 35 q. 4 in corp. (f. 224O-225Q) et
 ARISTOT., *Metaph.* V t. 17 (Δ c. 12, 1019a 15-1020a 6), pro lec. var. ad lin. 17-18.

meti — philosophicis, et quaedam dixit ut philosophica et ratione probata, alia ut consona sectae suae: unde expresse ponit libro IX *Metaphysicae* cap. 7^a animam separatam cognoscere substantiam immaterialem in se, et ideo sub obiecto primo intellectus habuit ponere substantiam immaterialem contineri¹. Non sic Aristoteles; sed secundum ipsum, primum obiectum intellectus nostri est vel videtur esse quiditas sensibilis, et hoc vel in se sensibilis vel in suo inferiori; et haec est quiditas abstrahibilis a sensibilibus^b.

- 34 Quod autem dicitur in confirmatione illius rationis de Augustino², respondeo: dico quod dictum Augustini debet intelligi de actu primo, sufficiente omnino ex se respectu actus secundi, sed tamen nunc impedito; propter quod impedimentum

^a Loco IX et 7 a Duns Scoto relinquatur spatium vacuum.

^b Sequitur textus interpolatus: Sed si ad hoc opponitur quod si quiditas materialis sit primum et adaequatum obiectum potentiae intellectivae quod intellectus intelligere non poterit aliquid de substantiis separatis, quia obiectum adaequatum vel virtualiter vel formaliter includit omne illud in quod potest potentia ferri — sed quiditas materialis nec virtualiter nec formaliter continet substantias separatas, ergo etc. — dico quod assumptum non est verum, quia quinque sensibilia communia, puta numerus, figura, etc., sentiuntur a sensu visus per se, quae nec formaliter nec virtualiter continentur sub colore vel luce³; sufficit enim aliqua continentia concomitantiae.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FPX}ρ^{πγβμν})

I philosophicis] philosophis Σ^U philosophi R²I^a | et² om. SRT^{DD}Λ^B | ratione] recte P iam Σ 2 alia] aliqua Σ add. vero I add. autem Σ | expresse] add. prius D | ponit] dicit post *Metaphysicae* (3) D | libro om. Λ^{YEG}Σ⁰² 3 IX] III CPMSIA^{H2}(in ras.)⁰²Σ, I Λ^B spat. vac. A om. Λ^{G30} | *Metaphysicae*] om. Λ^{G30} add. suae Λ⁰² | cap. 7] om. DCPMSRI'VZΓΛ^YΣ cap. 8 I^a | 7] 9 Λ^H spat. vac. AΛ^Y | animam separatam cognoscere] quod anima separata cognoscit Σ 4-5 in se — immaterialem om. M²Σ^{U2} 7 est vel videtur esse = A est DCMRI'τ videtur esse I² rel. ρ^{πγβμν} [esse post quiditas Λ^H videtur post ipsum (6) PSVZΓΛ videtur esse post ipsum (6) ρ^{πγβμν} esse post intellectus (6) Λ^B] | sensibilis² om. DMSRI²Γ^{BD}Λ^{B2}Σ 8 et = ADΛ^H | haec] hoc MSI'VZΓ^NΛ^{YB}Σ 9 dicitur = AD additur CM²SRI'VZΓΛΣρ^{πγβμν} adducitur PI²τ | confirmationem CPMSRIA^B | illius rationis om. Σ 9-10 de Augustino] post dicitur (9) VZΓΛ^GΣ ante dicitur (9) Λ^G 10 respondeo om. Σ | dico om. I²VZΓΛ | quod om. VZΓ^{BD}Λ^NΛ^{YEH} 11 omnino om. CMRI² 11-12 respectu actus secundi] ad actum secundum I²VZΓΛΣ 12 nunc] nec R non I² minime Λ^G nunc vel non D | impedimentum] impeditur I²Σ 13] cf. ad 3 14-22 Sed si — concomitantiae = DP²M²R²IVZΓΛ⁰²ρ⁰²π⁰²β⁰²μ⁰²; ¶ text. sign.: Extra, non Duns hic R² Non (om. X³) est in Scoto X² Extra D¹I²Γ^{BD} Additio P²u Vacat I² litteris a-b V²(text. et mg.) lin. anfractuosa μ; lectiones variantes vide in append. B

F 3 AVICENNA, *Metaph.* IX c. 7 (107ra). 5-6 ARISTOT., *De an.* III t. 26 (Γ c. 6, 430b 27-29); t. 30 (c. 7, 431a 14-17); t. 32 (431b 2); t. 39 (c. 8, 432a 8-9).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 22 q. 5 in corp. (I f. 134B-135F). ² Cf. supra n. 25.
³ Cf. ARISTOT., *De an.* II t. 64 (B c. 6, 418a 17-20).

actus secundus non elicitur nunc ex primo actu. De hoc amplius infra¹.

Si obiciatur contra istud quod homo in statu naturae institutae 35
potuit cognoscere naturam suam, ergo et finem naturae, ex de-
ductione primae rationis²; ergo illa cognitio non est supernaturalis.

Item, contra responsionem³ ad ultimam rationem: si ideo non 36
cognoscitur quid sit obiectum primum intellectus, quia non cogno-
scitur intellectus sub omni ratione propria sub qua respicit tale
obiectum, igitur non potest cognosci de quocumque quod ipsum
10 sit intelligibile, quia non cognoscitur potentia sub omni ratione
propria sub qua respicit quodcumque ut obiectum intelligibile.

Respondeo: ad primum⁴ requireret dici, qualis fuit cognitio ho- 37
minis instituti, quod usque alias differatur⁵. Saltem tamen respectu
viatoris pro statu isto est dicta cognitio supernaturalis, quia facul-
15 tatem eius naturalem excedens; naturalem, dico, secundum sta-
tum naturae lapsae.

Ad secundum⁶ concedo quod non habetur modo cognitio 38
de anima vel aliqua eius potentia ita distincta quod ex ipsa possit
cognosci quod aliquod obiectum intelligibile sibi correspondeat;
20 sed ex ipso actu quem experimur concludimus potentiam et natu-

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ). Partim destr. in A; vide append. B

1 elicitur nunc] est nunc elicitus V | actu om. I²Λ^{YEHGO}Σ 3 obicitur VZΓΛ^H | istud]
illud DCPMΣ^{Q2} istam V ista IZΓΛΣ^V illa Σ^{Q'} | quod om. I²ZΓ^{LN}Λ^{-G}Σ^{Q+U} | naturae] in-
nocentiae vel naturae I^γ 4 potest DVZT^{BDN*} | naturam] animam Φ | et om. Λ^{YEHG*}
O^Σ 4-5 inductione Λ^H 5 illa] ista D talis Σ om. Λ^{YEHGO*} 6 si] add. enim Σ
7-8 quia — intellectus] om. M'Σ eo quod non cognoscitur intellectus M² 8 intellectus] po-
tentia R²(in ras.)V om. Λ^E | omni] illa RV | omni ratione propria] r. p. o. Λ^{-H} p. r. o. Λ^HΣ |
propria om. RV | sub qua respicit om. M² | qua] add. ratione Λ^V 10-12 quia — Respondeo
om. D² 10 omni = AD²RV illa (ista Λ^{HGO}τ) rel. edd. 11 propria = AD²R(om. R²) | quod-
cumque] om. Z add. instans P | ut om. SZΓ^{D*}Λ^EΣ 12 Respondeo om. Σ | primum] add.
quod illud (istud I²) I²Λ^H | requireret] requireret V requirit Λ^H requirem Λ^{E*} requireretur πτγ
βμυ requireretur I^D inquirere R² oporteret Σ | dici] debet R² 12-13 hominis] add. in statu
naturae Σ^Q 13 usque] usque ad Σ^Q | tamen om. RI²VZΓΛΣ 14 est dicta cognitio] talis
cognitio est Σ | quia] et D 14-15 facultatem] add. istam Λ^O 15-16 excedens — lapsae]
secundum statum naturae lapsae excedit Σ 15 naturalem, dico] quod dicitur Φρ 16 lap-
sum D 18 vel] et CPM^{*} | vel — distincta] secundum aliquam eius potentiam ita di-
stinctam Λ^H | ipsa] potentia V | posset DVZΓΣ 19 aliquod obiectum intelligibile] tale ob.
int. R²V aliq. tale ob. int. II^{-N} aliq. ob. tale int. I^N aliq. ob. tale Λ^{YEHGO} aliq. tale ob. Σ
aliq. ob. int. tale PSA^{GO2} 20 potentiam] praem. illam Σ add. illam Λ^O

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 1 q. 3 n. [24-25]. ² Cf. supra n. 19.
³ Cf. supra n. 33. ⁴ Cf. supra n. 35. ⁵ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 1 pars 2
q. 2 n. [7]. ⁶ Cf. supra n. 36.

ram cuius est ille actus illud respicere pro obiecto quod percipimus attingi per actum, ita quod obiectum potentiae non concludimus ex cognitione potentiae in se sed actus quem experimur. Sed de obiecto supernaturali neutram cognitionem possumus habere; et ideo ibi deficit utraque via cognoscendi finem proprium illius naturae.

39 Ad argumentum¹ contra secundam rationem patet, quia supponit quoddam² iam negatum³. – Ad confirmationem⁴ illius rationis dico quod quando finis sequitur naturaliter ea quae sunt ad finem et naturaliter praeexigit illa, tunc ex fine possunt concludi ea quae sunt ad finem; hic autem non est consecutio naturalis, sed tantum acceptatio voluntatis divinae, compensantis ista merita tamquam digna fine tali.

40 [Tertia ratio principalis] – Item^a tertio arguitur contra opinionem philosophorum principaliter. VI *Metaphysicae*: cognitio substantiarum separatarum est nobilissima, quia circa nobilissimum genus⁵; igitur cognitio eorum quae sunt propria eis est maxime nobilis et necessaria, nam illa propria eis sunt perfectiora cognoscibilia quam illa in quibus conveniunt cum sensibilibus. Sed illa propria non possumus cognoscere ex puris naturalibus tantum. 20 Primo, quia si in aliqua scientia modo possibili inveniri traderentur

^a Textus a Duns Scoto signatur littera: g⁶.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ). Partim destr. in A; vide append. B

1 ille] iste VZΓ^{BDLN}Λ^{HG} ipse Γ^B talis Γ^{BD} om. D | illud respicere pro obiecto] r. p. o.
i. Σ 3 in se] ex se Π om. ZΛ^{YEHGO}Σ | sed¹] add. ex cognitione R²Γ^LΛ^GΦ^ρπ^γβ^μυ
4 obiecto] praem. aliquo Λ^B | et om. VZΓΛ^{YEHGO}Σ 5 ideo] ita I om. MSR | ibi om. IV
Σ^V 7 quia] quod CPMRIVΓ^NΛ^BΣ 7-8 supponitur Λ^BΣ^QΦ 8 quoddam] quiddam
SI^AΛ^YΣ unum Σ 11 naturalis om. MI^B 12 ista] illa CPMΛ^GΣ^Q 13 fine tali] t. f. DIV
ZΓΛΣ t. praemio (add. vel Λ^O) f. Λ^O add. et tali praemio γ 14 Item] Praeterea Σ | ar-
guit Z arguo IΛ^B 14-15 contra opinionem philosophorum principaliter] pr. c. o. ph.
I²VZΓΛΣ 15 principaliter om. MR 17 igitur] sicut P add. et CPM¹VΓ^{BD} 18 ne-
cessaria] add. nobis Λ^G | illa] ibi Γ^{LN} 18-19 cognoscibilia om. ZΛ^{YEHGO}Σ 19 quam
illa] illis Λ^B | sensibus M²R 20 illa] ista DSRVZΓΛ^{-Y}Σ^V illi I | tantum] tum MSR²V
Γ^{BD}Λ^N om. CPIZΛΣ 21 Primo] Probatio D²(in ras.)P Probo I²(in ras.)Λ^Oπ^γβ^μυ om. MSR
VΓ^{BD}Λ^N add. tum Λ^O | scientia] add. naturali I² add. naturaliter SZΛΣ add. de hoc naturali.

F 15 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 2 (E c. 1, 1026a 21-23): «honorabilissimam scientiam oportet circa honorabilissimum genus esse; ergo theoriae aliis scientiis desiderabiliores sunt; haec autem [id est theologia] de theoricis».

T ¹ Cf. supra n. 26. ² Cf. supra n. 19. ³ Cf. supra n. 28-29. ⁴ Cf. supra n. 27. ⁵ Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 3 in corp. (I f. 50E). ⁶ Cf. supra p. 2, 16-3, 19.

talia propria, hoc esset in metaphysica; sed ipsa non est possibilis a nobis naturaliter haberi de propriis passionibus istarum substantiarum separatarum, ut patet^a. Et hoc est quod dicit Philosophus I *Metaphysicae*, quod oportet sapientem omnia cognoscere aliquialiter, et non in particulari; et subdit: « Qui enim novit universalialia, novit aliquialiter omnia subiecta ». 'Sapientem' vocat ibi metaphysicum, sicut metaphysicam vocat ibi 'sapientiam'¹.

Secundo probo idem, quia non cognoscuntur ista propria cognitione propter quid nisi cognita sint propria subiecta, quae sola includunt talia propter quid; sed propria subiecta eorum non sunt a nobis naturaliter cognoscibilia; ergo etc.

Nec cognoscimus ista eorum propria demonstratione quia et ex effectibus. Quod probatur: nam effectus vel relinquunt intel-

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: quia ista non includuntur virtualiter in primo subiecto metaphysicae, scilicet ente.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGOΣQU}(Φ^{FP}πγβμν)
ter Φ | modo possibili inveniri] possibili inveniri DI²Σ om. CPMRI'VΓ | traderentur] add. aliqua I 21-p. 23, 1 traderentur talia propria] tal. p. tr. VZΓΛ⁰ 22 g = [A¹] (cf. p. 50, 5)

1 talia propria om. Λ^{YEHGOΣ}Σ | in om. Σ 2 a nobis] nobis (ante possibilis, 1 Λ^{HΣU}) I²ΛΣ | naturaliter haberi] h. n. Σ | istarum] illarum Λ^{YΣQ} ipsarum CPMSRI 3 separatarum om. Γ^BΛ^{YEHGOΣ}Σ | ut] add. satis Π²VZΓΛΣ | Et om. Λ^B | hoc est] haec sunt Λ^H add. etiam Λ^Y 4 omnia om. Λ^{BΣ} 5 aliquialiter] universaliter R praem. universaliter P add. scilicet in universaliter πγβμν 6 novit] add. et ponit Λ^H | subiecta] contenta R | Sapientem] praem. Ideo R 7 ibi] om. VZΓΛ^{YEHGOΣ} etiam Λ^{G2} | metaphysicam ... sapientiam] sapientiam ... metaphysicam Λ^{DRI} | metaphysicam] add. esse I²Λ^G | metaphysicam vocat ibi] m. i. v. Λ^B i. v. m. CPMS | vocat] probat (ante metaph. I²Λ^G) I²VZΓΛ^{BΣ} vocat vel probat A notat D | ibi] post sicut (rep. suo loco D²) DRIA^G om. Γ^D | sapientiam] praem. esse VZΓΛ^{BΣ} 8 idem] ratione Φπγβμν om. P | quia] quod Λ^{YΣ} | non cognoscuntur ista propria] i. p. n. c. Σ | ista] illa CPMSE^Q om. Λ^H | ista propria] talia Φπγβμν 9 cognita sint = AD cognoscantur rel. edd. | propria] eorum Σ om. Λ^{YH} | subiecta] add. eorum V | sola] subiecta Γ^YΦπγβμν 10 propria om. AD 11 a nobis] nobis SR om. MA^Y | etc. om. Σ 12 cognoscuntur I²Z Γ^{LN}Λ^{YEHGOΣ}Σ | ista] illa (post propria Σ) DCPMSΣ | eorum om. VΣ | eorum propria] p. e. (e. post demonstr. M²) CPMSRIZΓΛ | demonstratione] in corr. D² deductione M | et] vel Λ^{GO} om. DR² 13 nam] quia Σ add. et Λ^H | effectus] add. ita M | relinquit D 13-p. 24, 1 intellectum] effectum M²Γ^{DΣL} 14-15 quia — ente = ADCPMSRIVZΓ^{B2DN}Λ^{Y2EHGOΣ} et plurimi cum edd.; ¶ text. sign.: Duns vacat A¹ Videtur esse contra te ipsum. Duns vacat D² Vacat in Duns R² Vacat P²V¹ Fuit in vacat Λ^{Y2} 14 ista] illa CPMSIVZΓ^{B2DN}Λ^{BΣ} edd. | includitur RA^B 14-15 virtualiter post subiecto (15) Σ^Q 15 primo subiecto] s. p. Λ^G principio aliquo Λ^H | primo subiecto metaphysicae] s. m. p. Γ^{D*} | subiecto] obiecto DZA^{20Σ} | scilicet] sive S | ente] praem. in Γ^NΛ^{Y2EHGOΣ}

F 3-4 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 2] (A c. 2, 982a 8-10). 5-6 Ibidem (lin. 21-23). 6-7 Ibidem (lin. 10-14. 14-17).

T ¹ Cf. HENRICUS Gand., *Summa* q. 3 q. 3 in corp. (l. f. 29L); a. 7 q. 3 arg. 4 (f. 49A).

lectum dubium quoad ista propria, vel abducunt illum in errorem. Quod apparet de proprietatibus primae substantiae immaterialis in se; proprietas enim eius est quod sit communicabilis tribus; sed effectus non ostendunt istam proprietatem, quia non sunt ab ipso in quantum trino. Et si ab effectibus arguatur ad causam, magis deducunt in oppositum et in errorem, quia in nullo effectu invenitur una natura nisi in uno supposito¹. Proprietas etiam istius naturae ad extra est contingenter causare; et ad oppositum huius magis effectus ducunt, in errorem, sicut patet per opinionem philosophorum, ponentium primum necessario causare quidquid causat^a. De proprietatibus etiam aliarum substantiarum patet idem, quia

^a Sequitur textus interpolatus: Diceret philosophus ad istam rationem quod illud quod est impossibile a nobis cognosci, non est necessarium a nobis cognosci; sed impossibile est a nobis aliquam cognitionem haberi de propriis substantiarum separatarum, sive per naturam sive per infusionem, nisi sicut modo habetur — et ideo non est necessarium scientiam infundi ad cognitionem priorum substantiarum separatarum².

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}X^{PTT}γβμν)

1 ista] illa DCPMSRIA^{YHGO}Σ | propria = ADR | adducunt D'T^{BD}Λ¹Φ edd. adducit D² inducunt R²(in corr.)Λ²Σ subducunt CPM | illum om. ΛΣ 3 enim om. Λ^{YH} | eius = AD eius naturae V naturae eius tell. edd. | communicabilis] communicata Φ | sed] et Λ²Σ om. Λ^{YHGO}* 4 ostendunt] ostendit R dicunt D | istam] illam CPMΣ^Q hanc Γ^{N2} om. Γ^{N'} | ipso] add. Deo I² 5 in quantum] tamquam Σ | trinus Λ^{GO} | arguitur VZΓΣ 6 deducuntur V ducunt Λ^{EG} 6-7 inveniretur Λ^G invenietur Λ^O 7 natura] add. in tribus suppositis Λ^{EO2}Σ | nisi] nihil vel nisi Λ^{E*} sed tantum Σ | supposito] om. Γ^{L2}Σ add. et non in tribus suppositis I* | etiam] autem VΓ^{DL}Λ²Σ om. M*Γ^{N2} | istius] unius M' illius M²Γ^{DL}Λ²Σ 8 contingenter causare] caus. cont. Σ 9 effectus ducunt] d. (ducant C deducunt R²VΓ^NΛ^{GO}) e. CPMSRIVZΓΛΣ | in] praem. et Γ^{D2}Λ^G 10 necessarium V | quidquid causat om. ZΛ^YEHGO*Σ 11-p. 25, 1 De — sempiternitatem om. D² 11 substantiarum] add. separatarum Γ^{BDN2} 12-17 Diceret — separatarum = DP²M²IVTΛ^{O2}X² et pauci [post absurda (p. 25, 6) P²(videtur restituisse P³) post hoc sic (p. 25, 10) Γ^L post imperfecto (p. 30, 3) VΓ^L]; ¶ text. sign.: Non (om. X³) est in Scoto X² Extra D²M²R²I²(text. et mg.)Γ^{B2}DAN² Additio P² litteris a-b V²(text. et mg.) 12 Diceret] add. tamen Γ^{D2} | istam] illam DA^{O2} 13 est impossibile] i. e. DP² | a nobis² om. DM² 14 a nobis aliquam] aliquam nobis D | cognitionem] notitiam post haberi P² om. Γ^{L2} | habere DA^{O2} | de om. Λ^{O2}(rest. Λ^{O3}) | propriis] proprietatibus P²M² add. subiectis Γ^{L2} 15 separatarum om. D 16 habemus DI | et] add. hoc scientificè D 16-17 infundi — priorum] talem priorum infundi D | propriarum Γ^L propriam P²VΓ^L 17 substantiarum separatarum] de substantiis sempiternitatem (semp.] separatis D²) D

F 9-10 Cf. supra ad p. 13, 1-2. 11-p. 25, 6 Cf. ARISTOT., *Metaph.* XII t. 42-50 (Λ c. 8, 1073a 14-1074b 14); AVERROES, in h. l.; *Epitome in libros metaph.* tr. 4 (ed. IUNTINA VIII f. 386M-392B); AVICENNA, *Metaph.* IX c. 2 (103rb-103va); c. 3 (104rb); c. 4 (104vb-105rb); *Metaph. compendium* I pars 4 tr. 1 c. 1. et tr. 2 c. 1 (ed. CARAMB 169-172. 192-196).

T ¹ Cf. BONAV., *Sent.* I d. 3 q. 4 arg. 2 in opp. (I 76a). ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 2 arg. 1 (I f. 64F).

effectus magis ducunt in sempiternitatem et necessitatem earum quam in contingentiam et novitatem, secundum eos¹. Similiter videntur etiam philosophi ex motibus concludere quod numerus illarum substantiarum separatarum sit secundum numerum motuum caelestium². Similiter quod istae substantiae sunt naturaliter beatæ et impeccabiles. Quae omnia sunt absurda³.

[15] Instantia contra tertiam rationem principalem] — Contra istam rationem arguo quod quaecumque necessaria de substantiis separatis cognoscantur a nobis nunc per fidem sive per communem revelationem, possint cognosci cognitione naturali. Et hoc sic⁴: quorum necessariorum cognoscimus terminos naturaliter, et illa possumus naturaliter comprehendere; sed omnium necessariorum revelatorum terminos naturaliter cognoscimus; ergo etc.⁵

Probatio maioris: illa necessaria aut sunt mediata, aut immediata; si immediata, ergo cognoscuntur cognitis terminis, I Poste-

^a Sequitur textus interpolatus: Item ex motu caeli contingit angelos movere perpetuo⁴, nec caelum possit esse maius, propter laborem angeli moventis — ut si apponatur una stella, non posset movere, etc.⁵

^b Textus a Duns Scoto signatur littera: e⁶.

ADCPMSRIVZT^{BDIN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρτπγβμν)

1 sempiternitatem] add. et aeternitatem ρτπγβμν | eorum CPSR*VT^{LN} 2 contingentiam et novitatem] n. et c. Σ | secundum eos om. I²Λ^{YEHGO}Σ 3-4 videntur — numerum om. D² 3 videntur etiam philosophi] e. v. ph. I, ph. v. Σ | etiam illud Λ^H om. D²CPSVZT^I Λ^HΣ | philosophi om. MR* | ex motibus concludere] c. ex m. Λ^{EHG}Σ 4 sit] fit Λ^H 5 istae] illae CPMIVZT^AΣ | sunt] sint RΛ^OΣ add. bonae et necessariae Λ^O 6 beatæ] verae D | beatæ et om. Λ^H | et impeccabiles] et necessariae MSR*I' praem. et necessariae τ om. I² add. et necessariae (add. ultra sicut philosophi posuerunt P²γ) CPγ add. sicut philosophi posuerunt R²VZT^AΣ | sunt] videntur Γ^{BD} 7-8 istam rationem] r. i. Σ 8 arguo] arguo (arguitur Λ^{GO}Σ^O) et (et om. Λ^{YGO}) probo CPSVZT^AΣ add. et probo R²I² add. sic D | separatis] add. quae CP 9 cognoscuntur PRVZT^BΛ^{YH}Σ | a nobis nunc] nunc a n. Σ | sive] vel Σ | per om. V Γ^D*Σ | communem] omnem Λ^H spiritualement Λ^O specialement Γ^D²(in ras.)Λ^O communem vel specialement γ 10 possint] possunt RVZT^BΛ^{YH}Σ possent P praem. cumque S' praem. qualitercumque S² add. nunc (post cognosci Λ^H) V*Λ^{H*GO} | cognosci] add. a nobis PI²Λ^O² | quorum = ADM'R'I' quorumcumque M²R²I² rell. edd. 11 necessariorum] add. revelatorum Φρτπγβ μν add. complexorum Λ^O² | cognoscimus terminos naturaliter] t. n. c. VZT | terminos] vel terminos vel rationes Λ^H | et om. CPMVZT^AΣ² 11-12 et — naturaliter om. Σ^U² 13 terminos] rationes Λ^H | ergo] quare Λ^E | etc. om. Σ 14 illa] praem. nam Λ^{GO} 15 ergo] om. CPMR add. ea Λ^{GO} | cognoscuntur] cognoscimus Λ^{GO} cognoscitur D 16-18 Item — movere, etc. = Λ^O² 19 e = A^IT^B¹²

F 15-p. 26, I ARISTOT., Anal. post. I c. 3 [t. 6] (A c. 3, 72b 23-25).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 25 q. 3 in corp. (I f. 154H). ² Cf. ib. (f. 154H-I).

³ Cf. ib. a. 13 q. 3 arg. 2 (f. 91A). ⁴ Cf. supra p. 24, 11-25, 6. ⁵ Cf. ARISTOT., De caelo II t. 3 (B c. 1, 284a 14-18); t. 71 (c. 12, 293a 9-10). — Cf. DUNS SCOTUS, Lectura prol. n. 15.

⁶ Cf. supra p. 2, 16-3, 19.

reriorum; si mediata, ergo cum possumus cognoscere extrema, possumus concipere medium inter illa. Et coniungendo illud medium cum utroque extremo, aut habentur praemissae mediatæ, aut immediatæ; si immediatæ, idem quod prius; si mediatæ, procedetur cognoscendo medium inter extrema et coniungendo cum extremis, quousque veniamus ad immediata. Ergo tandem devenimus ad necessaria immediata, quae intelligimus ex terminis, ex quibus sequuntur omnia necessaria mediata; ergo illa mediata per immediata scire poterimus naturaliter¹.

- 44 Probatio minoris principalis, quia habens fidem et non habens 10
contradicentes sibi invicem, non contradicunt de nominibus tantum sed de conceptibus, sicut patet cum philosophus et theologus contradicunt sibi invicem de ista 'Deus est trinus', ubi non tantum idem nomen sed eundem conceptum unus negat et alius affirmat; igitur omnem conceptum simplicem quem habet ille habet iste². 15
- 45 [Responsio ad instantiam] – Ad istud respondeo. De substantiis se- [16]
paratis sunt aliquae veritates immediatæ. Accipio tunc aliquam veritatem talem primam et immediatam, et sit *a*. In illa inclu-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπγβμν)

1 possumus Γ^DΛ^YΣ 1-2 cognoscere — possumus om. Σ^U 2 concipere] cognoscere (add. vel concipere Λ^{O2}) IΓ^{BD}Λ^{EO} vel cognoscere concipere P' concipere vel cognoscere P² cognoscere vel concipere Λ^H contingere Z | inter] add. necessaria Λ^{GO} | illa] ista DCPMA^OΣ^U extrema Λ^V | illud om. Λ^{GO} | illud medium] m. i. Σ 3 utroque extremo] e. u. CPMIA^{GO} | mediatæ aut om. Λ^{O2}Σ 3-4 mediatæ, aut immediatæ] i. aut m. CPMIVZΓΛ 4 si¹] et sic Σ | immediatæ] mediatæ Z om. Σ | prius] add. sequitur R | si mediatæ] aut mediatæ, et tunc Σ 4-5 procedetur] proceditur CPMRIVΓΛ^{YB} procederetur Λ^H procedemus Φ^τπγβμν procedere ZΛ^O add. ulterius Σ 5 cognoscendo — et om. P | cognoscendo] concipiendo ΣΦ add. coniungendo CMSRIVΓ^{BD}Λ^Y 6 veniamus] remaneamus vel veniamus Γ^{B2D*} inveniamus Λ^{B*} veniemus MSI* 6-7 Ergo — immediata om. Λ^{G2O2} | tandem deveniemus] d. t. Σ | deveniemus] deveniremus Γ^{BD*} inveniemus Λ^{B'} veniemus CPT^NΛ^{YB2G2O2} veniremus V 7 necessaria] extrema R 7-8 quae — mediata¹ om. Λ^B 7 intelligemus DSR²I²VZΓ^LΛ^{YO}Σ intelleximus CP'MR' intelliges Λ^H | terminis] extremis Λ^GΣ 8 mediata¹] immediata PT^{B2D*} om. Λ^G | illa] ista CPSRVΓΛ^HΣ 8-9 per immediata post naturaliter (9) Σ 9 scire poterimus] p. s. Σ 10 Probatio minoris principalis] Probo minorem principalem Λ^H 11 contradicunt] contendunt π^τγβμν 11-12 tantum om. Λ^{YEHGO}Σ 12 sicut] ut Σ sed A | patet om. ZΓΛΣ 12-13 cum — invicem om. Σ 12 philosophus et theologus] th. et ph. CPMSRI 13 sibi invicem om. VT^{BD2LN}Λ^{YEHGO} | trinus] add. et unus CPMIA^{O2} | ubi] philosophus et theologus Σ et Λ^B | non] om. Λ^{Y2} add. est ZΓ^{B2DLN*}Λ^{O2} 15 omnem] communem MS'R eundem Λ^H | quem] add. habet iste A' | ille habet iste] iste h. il. (h. il. om. D²) DVZΓΛ^{YHG*}Σ | habet iste ante quem CPMSRI 16 istud] illud DCZΛΣ 17 tunc] igitur Σ tamenΛ^{G2} om. Γ^{BD*}Λ^{YEHGO*} 18 veritatem talem om. Σ | et¹ om. PΣ | et² om. DVA^{YEHGO*} | a om. IΓ^{B2}Λ^{E*} 18-p. 27, 1 includuntur] in ras. Λ^{O2} concluduntur ZΛ^{H2G}

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Quodl. VIII q. 14 in corp. (f. 325K). ² Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 13 q. 3 ad 3 (f. 92L).

duntur multae veritates mediatae, puta omnes quae enuntiant particulariter communia ad praedicatum de communibus ad subiectum; dicantur *b*, *c*. Ista vera mediata non habent evidentiam nisi ex aliquo immediato. Igitur non sunt natae sciri nisi ex isto immediato intellecto. Si igitur aliquis intellectus possit intelligere terminos *b* et componere eos ad invicem, non autem possit intelligere terminos *a* nec per consequens ipsum *a*, *b* erit intellectui suo propositio neutra, quia nec nota ex se nec ex immediata, quia illa, per positum, non est nota. Ita est de nobis, quia conceptus quosdam communes habemus de substantiis materialibus et immaterialibus, et illos possumus ad invicem componere; sed istae complexiones non habent evidentiam nisi ex veris immediatis quae sunt de illis quiditatibus sub ratione earum propria et speciali, sub qua ratione non concipimus illas quiditates, et ideo nec scimus illas veritates generales de conceptibus generalibus.

Exemplum: si impossibile esset alicui concipere triangulum sub propria ratione, posset tamen abstrahere a quadrangulo rationem figurae et eam concipere, impossibile esset etiam sibi con-

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣ^QU(Φ^{FF}ρτπγβμν)

1 quae enuntiant om. Λ^{G2} 1-2 quae enuntiant particulariter] particulariter enuntiantes ZΛ^{BH}Σ 2 ad¹ om. Λ^{HGO} | praedicatum] praedicata ΛΣ add. vel praedicata P^a 2-3 de — subiectum] de quibus substantiis Λ^{O2} 2 communibus] in ras. I³ quibus Λ^{HGO2} quibuscumque in ras. Λ^{G2} 2-3 ad subiectum] substantiis Λ^{G/O2} subiectis Λ^{G2}ρ om. Λ^H add. de quibus ad sensum ρ 3 dicantur] dicant Γ^L praem. et CPMRIVΓΛ^{O2} | b] add. et R | vera] vero Λ^{HG} 4 aliquo] illo (praem. aliquo Λ^{G2}) Λ^G om. Λ^{YEHGO2}Σ | immediato] immediata Λ^H immediate Λ^{G2} add. intellecto Λ^G 4-5 Igitur — immediato om. Γ^NΣ^{Q2} 4 nata Λ^HΦ add. | isto] illo CPMSRI 5 possit] posset Σ add. immediate CPMI* | intelligere] om. Λ^{G2} add. istos (illos C) CPM 6-7 b et — terminos om. D*M 6 b] om. R*Λ^{S2} add. c CPT^{D2} L2Λ^{E2HG} add. et c Λ^{O2}Φ | et componere] comprehendere et componere Λ^G | eos] om. Σ add. id est terminos mediati principii Λ^{O2} | posset IVZΓΛΣ 7 a¹] add. b.c Λ^S add. id est immediati principii b.c Λ^{O2} | nec per consequens = ADρπγβμν et per consequens (add. nec Λ^{O2}) Λ^O et per consequens nec rell. τ 7-8 intellectui suo] s. i. Σ in (om. P*) intellectu suo CPVΓ^{~B}Λ^{YB*} 8 propositio] om. Γ^{LIN}Λ^H add. immediata necessaria Λ^G | quia — immediata = ADRI²Σ^{Q2} | se nec ex om. D* 9 quia — nota = ADEΣ^{Q2} 10 quosdam communes] c. q. VZΓΛ^{YHO} 11 istae] illae MSIA^BΣ 12 complexiones] compositiones D comprehensiones Γ^BΛ^O conexiones Λ^S | habebunt PVZI^{D2LN}ΛΣ | veris] add. et Γ^DΛ^{O2} 13 earum om. Λ^{YBHO2}Σ 14 illas] istas DI^{D2}Λ^Y eas VI^D om. Γ^{D'} | illas quiditates] q. i. Γ^DΣ 15 illas veritates] v. i. (istas Σ^Q) Σ | de] ex (add. vel de C²) CM | conceptibus] communibus D add. illis Σ 16 esset = AD est rell. add. | aliquem PR 17 propria ratione] r. p. CPMI | ratione] specie (not. alius liber: ratione μ) Φρπγβμ | posset = AD potest rell. add. 17-18 a quadrangulo rationem figurae] r. f. a q. (triangulo Z) VZΓ | a quadrangulo — concipere] figuram a quadrangulo (triangulo Λ^S) vel (vel) et eam Λ^{O2} concipere Λ^G vel concipere figuram a quadrangulo (triangulo Σ^U) Σ 17 quadrangulo] triangulo C*ΓZΛ^BΣ^U 18 concipere] add. abstrahere figuram a quadrangulo et ibi concipere Λ^G | esset = AD est rell. add., add. enim Λ^O | etiam om. VΛ^{O2}Σ 18-p. 28, 1 concipere primitatem] p. c. Σ

cipere primitatem ut est propria passio trianguli, quia sic non concipitur nisi ut abstrahitur a triangulo; posset tamen primitatem abstrahere ab aliis primitatibus, puta in numeris. Iste intellectus licet posset formare compositionem hanc 'aliqua figura est prima', quia terminos eius potest apprehendere, tamen illa compositio formata erit sibi neutra, quia ista est mediata, inclusa in ista immediata 'triangulus est sic primus'; et quia hanc immediatam non potest intelligere, quia nec terminos eius, ideo non potest mediatam scire, quae ex hac immediata tantum habet evidentiam.

- 47 Per hoc ad argumentum¹: nego maiorem; ad probationem² 10 [17] dico quod illa necessaria sunt mediata. — Et cum dicis 'igitur possumus concipere medium inter extrema', nego consequentiam, quia medium inter extrema quandoque est essentialiter ordinatum, puta quod quid est alterius extremi³ vel passio prior respectu passionis posterioris; et tale est medium ad universaliter concludendum extremum de extremo. Concedo igitur quod quicumque potest intelligere extrema, potest intelligere tale medium inter extrema, quia intellectus eius includitur in altero extremo vel est idem alteri. Si autem medium sit particulare, contentum sub altero ex-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1-2 quia — concipitur] quae non concipitur sic Λ^B 2 concipitur] cognoscitur (pon. concl. pitur Λ^{O2}) Λ^{GO} | posset = AD primo Σ^U potest rel. edd. 2-3 primitatem abstrahere] a. p. Λ^{GO}Σ 3 puta] ut Σ 4 posset = ADρπγβμν possit rel. τ | formare] figurare vel formare P | compositionem hanc] h. (istam Λ^O) c. VZΓ^{LN}Λ^{YEG}Σ propositionem hanc I hanc propositionem Γ^{BD} hanc comparisonem Λ^H hanc opinionem (compositionem Λ^{O2}) Λ^O 5 illa] ista DΛ^{EHGO}Σ om. Z | illa compositio] c. i. VΓ illa propositio CPMI propositio illa Γ^U add. sic CPR²VΓ^{BDN}Λ^{O2} 6 erit] est Λ^{GO} erat Λ^B | ista¹] illa CPMSIA^{SGO}Σ | mediata] praem. sibi M praem. ibi Λ^{B*} add. sibi I 6-7 inclusa in ista immediata om. Σ^U 6 ista² = AD Σ^Qρπγβμν hac rel. (om. Σ^U) τ 7 quia = AD | non] sic nec Λ^H 8 potest¹] add. sic P 8-9 intelligere — mediatam om. Γ^N | non potest mediatam = A non potest mediata D nec mediatam potest Σ mediatam (-tum M⁴) non potest rel. (om. Γ^N) edd. 9 quae] quod Σ^Q quia R Γ^UΣ^{Q2} nisi Λ^B | tantum] quae Λ^B om. Σ^{Q2}(post habet)^U 11 illa] ista DΛΣ^U | Et om. VZΓ^{BD*} Λ^NΛΣ | igitur] add. cum possumus cognoscere extrema ρπγβμν 12-13 nego — extrema om. P²I²Λ^{B2} 13 quandoque est] e. q. Σ 14 quod quid] in corr. P² quam quid A⁴ quod quidquid D⁴ quidquid MR⁴I⁴ quia quid Γ^{L*} 14-15 passionis posterioris] post. pas. VZΓ ΛΣ 15-16 ad universaliter concludendum = AD quod concludit universaliter Γ^B ad concludendum universaliter (un.) om. M² add. vel uniformiter Λ^{O2}) rel. edd. 16 extremum] praem. utrumque P²MI⁴ | quicumque] add. intellectus I⁴τγ 17 extrema, potest intelligere] om. Λ^{GO}Σ^U extrema Λ^{Q2} ext. propria p. i. Λ^{O2} 18 altero extremo] e. a. ZΓΛ^{YBO} add. si est passio ρπβμν 18-19 alteri] add. extremo CPMR⁴τ add. extraneo γ add. si est quod quid est alterius extremi ρπβμν 19-p. 29, 1 Si — extremo om. C² 19 particulariter P²I²Γ^LΛ^Y

T¹ Cf. supra n. 42. — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 3 ad 2 (I f. 92H). ² Cf. supra n. 43. ³ Cf. ARISTOT., *Anal. post.* II c. 9 [t. 10] (B. c. 10, 94a 11-14); c. 16 [t. 25] (c. 17, 99a 3-4); c. 17 [t. 25] (c. 17, 99a 21-22).

tremo et non essentialiter inter extrema, tunc non oportet quod
potens concipere extrema generalia, possit concipere medium par-
ticulare ad illa extrema. Ita est hic. Nam quiditas sub ratione pro-
pria et particulari habens passionem aliquam immediate sibi in-
haerentem, est medium inferius ad conceptum communem de quo
dicitur illa passio in communi concepta; et ideo non est medium
universaliter inferens passionem de communi, sed tantum parti-
culariter. Hoc patet in exemplo illo¹, quia non oportet quod po-
tens concipere figuram in communi et primitatem in communi,
possit concipere triangulum in particulari, quia triangulus est me-
dium, contentum sub figura; medium, inquam, ad concludendum
primitatem de figura particulariter.

§ Haec tertia ratio² potissime concludit de prima substantia im-
materiali, quia eius tamquam obiecti beatifici potissime est cog-
nitio necessaria. Et tunc responsio ad obiectionem³ contra ipsam:
supponit videlicet quod naturaliter nunc non concipimus Deum
nisi in conceptu sibi communi et sensibilibus, quod inferius in
1 quaestione distinctionis 3 exponetur⁴. Si etiam negetur istud
suppositum, adhuc oportet dicere conceptum qui potest fieri de
Deo virtute creaturae esse imperfectum; qui autem fieret virtute

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

2 extremum generalius Λ^H | extrema — concipere om. Λ^{G⁰2} 4 et om. ZI^{LN}Δ^{YHO}
4.5 sibi inhaerentem] i. s. Λ²Σ 5 inferius] inferens D 5.7 ad — inferens om. D²
6 concepta] accepta CPΦ edd. | et om. VI^{BDLN} 7 universaliter] ut (pon. uniformiter vel univer-
saliter Λ⁰²) Λ⁰ universale Λ^H naturaliter MR* om. D | tantum om. Λ^{YHGO}Σ 8 Hoc] sicut
Λ^{GO} praem. Et I | illo] isto DCPVT^{BD}Λ^{GO} praedicto Σ add. praedicto Γ^{D2} 9 concipere]
add. aliam D* 10 possit] posset CP*MR*I* praem. quod CPMSR*I*Z | quia] comp. Γ^L qui
VZΓ^{BDN}Λ^YΣ^U 11 ad concludendum] concludit Λ^G 12 de figura particulariter] p. de f.
VZΓΑΣ 13-p. 30, 3 ¶ text. Haec (13) — imperfecto (p. 30, 3) sign. Additio A¹V²Γ^{N1}; text. Et
tunc (15) — imperfecto (p. 30, 3) sign. Additio D¹Γ^{L1}; text. Haec (13) — exponetur (18) sign.
Extra R² 13 tertia ratio] r. t. VZΓΛ^{YHO}Σ responsio secunda Λ^G add. quae adducta est
contra opinionem philosophorum γ 15 necessaria] add. nobis R²IVΓA⁰² | responsio] re-
spondeo A²SZA^H | obiectionem] in corr. R² obiectum M add. quod obiectum M* add. quae
est I | ipsam] in corr. R² ipsum MΛ^{GO} eam Λ^Y add. quod (quia Λ⁰²) Λ^{GO} 16 praesupponit
D supponendo I supposito Λ^H | videlicet] om. CP*VZΓΛ^YΣ^{YHGO}Σ enim Λ^{Y2} add. unum I |
naturaliter nunc] nunc nat. Γ^NΣ | non om. I*Λ^{0*} 17 in¹ om. Λ²Σ^{Q+U} | conceptu = AD
conceptu generali rel. edd. | sibi communi = ADΓ^DΛ^B communi sibi rel. edd. | sensibus
SRI^{LN}Σ^Q 18 1 — 3] distinctione 3 (3 d. VZΓ^{LN}) quaestione 1 VZΓ 3 distinctione quae-
stione 3 Λ²Σ | istud] illud CPMA^{-B} idem D² 19-20 de Deo virtute creaturae] v. c. de
Deo VZΓ 20 virtute] respectu CP*MS praem. in Λ^Y praem. respectu ipsius essentiae et
I* om. R² add. post essentiae (p. 30, 1) et virtute ipsius essentiae S²

T ¹ Cf. supra n. 46. ² Cf. supra n. 40. ³ Cf. supra n. 42. ⁴ Cf. DUNS SCOTUS,
Ordinatio I d. 3 pars 1 q. 1 n. [5-10].

ipsius essentiae in se, esset perfectus. Sicut igitur dictum est de conceptu generali et speciali¹, ita dicatur secundum aliam viam² de perfecto conceptu et imperfecto. §]

49 «Quarta ratio principalis» – Quarto sic arguitur: ordinatum ad [18] aliquem finem ad quem est indispositum, necesse est paulative⁵ promoveri ad dispositionem illius finis; homo ordinatur ad finem supernaturalem, ad quem ex se est indispositus; igitur indiget paulative disponi ad habendum illum finem. Hoc fit per cognitionem aliquam supernaturalem imperfectam, qualis ponitur necessaria; igitur etc.

50 Si autem instetur quod agens perfectum potest statim removere imperfectionem et statim agere, respondeo: quod si posset de potentia absoluta, tamen perfectius est communicare creaturae activitatem respectu suae perfectionis consequendae quam non communicare; potest autem homo habere aliquam activitatem respectu suae perfectionis finalis; igitur perfectius est quod hoc sibi communicetur. Quod non potest sine aliqua cognitione imperfecta praecedente illam cognitionem perfectam ad quam finaliter ordinatur.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VEHGOΣQU}(Φ^{FF}ρτπγβμυ)

1 ipsius] suae Σ om. Λ^o | in se] visae R² om. Λ^{VEHGOΣΣ} | esset] esse CP^RI²VΓ^{BDAN} Λ^{VEHGOΣQU} | perfectus] in ras. Λ^{H2} perfectum CPMRI²VZΓ^{BDLN}Λ^{VEHGOΣ} 3 de perfecto conceptu et imperfecto = A de conceptu perfecto et imperfecto Σ de perfecto et imperfecto conceptu DA^{EGT} de imperfecto et (add. de Γ^D) perfecto conceptu rel. πργβμυ; cf. p. 32 ad 12-p. 35, 4 4 adnot.: Ratio Henrici in Summa, art. 8 q. 3 I² Ratio Thomae Σ² | sic] add. principaliter VZΓΛ^G | sic arguitur] a. s. Λ^{HΣ} 5 necesse est] necessario oportet Λ^H | paulatim CPMR²VZΓΛΣ 6 promoveri] disponi et promoveri R | illius] praem. respectu SR²VΓΛΣ | homo] praem. sed ΠΓ^{D2} add. autem Λ^{O2} 7-8 paulatim R²VΓΛ^{GO} 8 habendum illum finem] i. (scum Λ^{GO} illud V) f. h. VZΓΛ^{-YΣ} | Hoc] add. autem CP²SI²VZΓΛ^{O2} 8-9 cognitionem aliquam] a. c. Λ^{GOΣ} 9 qualis ponitur necessaria] om. I²ZΛ^{VEHGOΣQU}; ¶ text. sign. litteris a-b Γ^{D2} 10 etc. om. Λ^{Y2GOΣΣ} 11 autem om. I²VZΓΛΣ | possit D 12 posset] possit Σ add. scilicet Λ^B 13 creaturae] homini πργβμυ 14 actualitatem Λ^G | suae perfectionis] p. s. Γ^{BD}Λ^H suae imperfectionis CP^M suae actionis AD add. et actionis CPMSR²I(om. I²)VΓ^{-L}Λ^{O2}τγ | consequendae] contrahendae Λ^G 15 autem] tamen Σ | homo] add. naturaliter R | aliquam activitatem] act. (actualitatem Λ^G) a. VΓΛ^{-EΣ} 17 communicate] concedatur ZΓ^L | Quod] quia Γ^{B2D} Γ^{N2}(in corr.)Λ^Y quam Λ^H Hoc autem Σ | potest] add. habere Λ^{HGO} add. fieri πργβμυ | aliqua] add. alia Λ^{EH2} | imperfecta] add. supernaturali Σ 18 cognitionem om. VZΓΛΣ 18-19 finaliter ordinatur] o. f. (f. om. Λ^{O2}) VZΓΛΣ add. ergo etc. I²

F 4-10 HENRICUS GAND., Summa a. 8 q. 2 in corp. (I f. 64H-I).

T ¹ Cf. supra n. 47. ² sc. viam Henrici, cf. HENRICUS GAND., Summa a. 13 q. 3 ad 2 (I f. 92H).

[19] «Quinta ratio principalis» — Quinto arguitur sic: omne agens 51
utens instrumento in agendo, non potest per illud instrumentum
in actionem aliquam quae excedit naturam illius instrumenti; lu-
men autem intellectus agentis est instrumentum quo anima utitur
5 nunc in intelligendo naturaliter; igitur non potest per illud lumen
in aliquam actionem quae excedat illud lumen. Sed illud de se est
limitatum ad cognitionem habitam per viam sensitivam et viam
sensuum; igitur anima non potest in cognitionem aliquam quae
non potest haberi per viam sensus. Sed multorum aliorum cog-
10 tio est necessaria pro statu isto; ergo etc.

Haec ratio videtur concludere contra eum qui fecit eam. Se- 52
cundum enim deductionem istam lux increata non poterit uti in-
tellectu agente ut instrumento ad cognitionem alicuius sinceræ
veritatis, quia talis secundum eum non potest haberi via sensuum,
15 sine speciali illustratione. Et ita sequitur quod in cognitione sin-
ceræ veritatis lumen intellectus agentis nullo modo habeat aliquam
actionem; quod videtur inconueniens, quia ista actio est perfectior
omni intellectione: et per consequens illud quod est perfectius in
anima in quantum intellectiva, debet concurrere aliquo modo ad
20 illam actionem.

ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 adnot.: Quinta ratio principalis. Henricus in Summa art. q. 4 P² Quinto principaliter
Thomae Γ^{L2} | sic om. RVZΓ^{BD*LN}Λ^B 1-2 omne... non potest] nullum... potest CPMI^{UD2}
3 actionem aliquam] al. a. I²VZΓΛΣ 3-6 quae — actionem om. Λ^{Y*} 3 excedat SRIZA^{Y*}
B^HΣ | illius om. VZΓ^{BD*LN}Λ^{YBHG}Σ 4-5 utitur nunc] n. u. VZΓΛ^{YBHG} 5 in om. CPSR
VI^{BD}Λ^{BGO} 6 excedit VΛ^{GO} | illud lumen] l. i. V naturam huius luminis Σ instrumentum
illud Γ^{BD} naturam instrumenti (add. vel lumen Λ^{O2}) I²Γ^LΛ^{HGO} naturam huiusmodi instrumenti
Λ^B | Sed] add. lumen I²VZΓ add. oportet I²Λ^{BHG} add. quia Λ^O | illud² tale Σ om. R add. lu-
men SA^{GO}Σ | de se om. Σ | est] esse I²Λ^{BHG*} 6-7 est limitatum] l. e. Σ 7 sensitivam
et viam om. I²ΛΣ 7-8 et viam sensuum om. Z 8 sensuum] sensibilibus V add. vel sen-
sitivam Λ^{O2} | anima] add. nostra Σ | anima non potest] n. p. a. SRI^{*} | cognitionem aliquam]
a. c. Σ 9 possit Σ 10 isto] add. quorum non est sensus nec phantasmata τ add. no-
bis, quae non possunt haberi per viam sensus γ | etc. om. Σ 11 adnot. Contra Henricum
Γ^{DI} | ratio] responsio Λ^G | videtur] dicitur V | eum] illum Σ | facit (post eam I) IVΓΛ^{GO}
12 deductionem istam] i. (illam C*P*M not. vel: hanc P²) d. CPMIA^G | istam] illam Λ^HΣ 13 ad
cognitionem om. AD 14 viam (praem. per Γ^{B2}Λ^{O2}) C*Γ^BΛ^O 15-16 sinceræ veritatis]
v. s. VZΓΛ^GΣ 16-17 nullo — actionem] non habet aliquam actionem aliquo modo Σ
17 ista = ADA^{HO}Σ^Uρ^τπ^γβ^μυ illa rell. τ | est perfectior] p. e. VZΓΛΣ 18 omni] communi
(not. alius liber: omni μ not. alius: omni υ) Γ^{BD*LN}Λ^{YB}ρ^τπ^γβ^μυ omni vel communi A om. Λ^{O*} add. vel
communi R² | omni intellectione] quam communis intellectus Σ | illud om. I²ΛΣ | est perfectius]
p. e. I²VZΓ^{LN}Λ^{YB}Σ 19 debet = AD oportet rell. edd. 20 illam] istam DA

F 1-10 HENRICUS GAND., Summa a. 3 q. 4 in corp. (I f. 29P). 14-15 Ib. a. 1 q. 2 ad 1
in opp. et in corp. (f. 8S. 4B-8M); q. 3 in corp. (f. 9F-10G); a. 2 q. 1 in corp. (f. 23B); a. 24
q. 8 ad 2 (f. 145R).

53 [Ad rationem quartam et quintam] — Istaе duae ultimae rationes¹ non videntur quam plurimum efficaces. Prima enim esset efficax si esset probatum quod homo ordinatur finaliter ad cognitionem supernaturalem (cuius probatio est pertinens ad quaestiones de beatitudine²), et si cum hoc ostenderetur cognitionem naturalem non sufficenter disponere pro statu isto ad cognitionem supernaturalem consequendam. Secunda ratio duo petit, scilicet aliquorum cognitionem esse necessariam quae non possunt cognosci per viam sensuum, et quod lumen intellectus agentis est ad talia cognoscibilia limitatum.

54 Tres primae rationes³ probabiliores apparent.

Quod autem nulla talis cognitio sit necessaria ad salutem, proba^{a b}:

^a Sequitur adnotatio Duns Scoti: 'Pone, aliquis non baptizatus' etc., quare supra ad tale signum $\circ \neq \circ$ ⁴.

^b Loco Quod (12) — proba (13) textus a Duns Scoto cancellatus⁵: « Sed contra hoc posset sic argui ratione^c. »

^c Loco Sed (16) — ratione (17) textus interpolatus: Sed contra conclusionem principalem, quod scilicet cognitio supernaturalis non sit homini necessaria ad salutem, posset sic argui.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²YEHGO³Σ⁴QU(Φ⁵FP⁶τ⁷π⁸γ⁹β¹⁰μ¹¹υ)

1 ultimae om. VZ¹BDLN²YEHGO³(post rationes)Σ | ultimae rationes] r. u. CPMRI 2 videntur] dicuntur Γ^N | quam om. DI²VZΓA^{-o} | quam plurimum] multum Σ | enim om. A 4-6 cuius — supernaturalem om. D* 4 est pertinens] pertinet I²VZΓAΣ | quaestiones] quaestionem RΣ^Q conclusiones ZΓ^{LN} 4-5 beatitudine] add. in IV dist. 49 γ 5 si] simul Σ | ostenderetur] ostendetur D²MA¹²Σ^Q ordinaretur (add. vel ostenderetur Λ^{Q2}) ad Λ^Q 7 duo petit] p. d. CPMSRI 8 per viam] via Σ 9 agentis om. A 11 Tres] add. ergo CMSRI VZΓA^{Q2} add. autem Σ | Tres primae] Sed tamen primae tres D | probabiles D²Γ⁴Λ^{H+} 12-p. 35, 4 Quod autem — fidem acquisitam = ADCPMSRIVZΓA^{Y2Q}ρ^Qπ^Qβ^Qμ^Qυ [post imperfecto (p. 30, 3) A'D'CPMSR'I'ZΓ⁴Λ^Qρ^Qπ^Qβ^Qμ^Qυ (notando deberet poni post immediate ante illud 'Ad quaestionem respondeo', cf. p. 35, 6, trp. A¹; notando deberet sequi ad tale signum $\circ - \circ$, quod signum invenitur p. 35, 6, trp. D¹; litteris b a c trp. I²; ponendo in text. post 'imperfecto', p. 30, 3: « Continuetur 'Quarto sic principaliter' et ponatur ista ratio ante solutionem quaestionis immediate » trp. Γ¹¹) post limitatum (10) Λ^{Y2} post probant (p. 43, 12) Γ^N ante Respondeo: naturali ratione (p. 43, 13, inter hunc textum nempe et probant, p. 43, 12, ponunt illum Nota — creditum, p. 9, 3-10) R³VΓ^Q post creditis tantum (p. 44, 4) Γ²]; ¶ text. sign.: Extra de manu Scoti A¹D¹ Extra de manu Ioannis R³ Ille Λ^{Y2} Extra I²(text. et mg.)V¹Γ¹ Additio P¹υ lin. anfractuosa μ 12-13 et 16-20: Quod autem (12) — proba (13) = ADA^{Y2} Sed (16) — ratione (17) ADR'ρ^Qπ^Qβ^Qμ^Qυ Sed (18) — sic argui (20) CPMSR³IVZΓA^Q 12 autem om. Λ^{Y2} | talis cognitio] c. t. Λ^{Y2} | sit] est Λ^{Y2} 13 proba] Probo ergo ante Quod (12) Λ^{Y2} 14-15 Pone — signum $\circ \neq \circ$ = A¹ cf. ad 12-p. 35, 4 16-17 Sed contra hoc] Contra hoc au-

T¹ Cf. supra n. 49. 51.

² Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio IV Suppl.* d. 49 q. 7 n. [2-7].

³ Cf. supra n. 13. 17. 40.

⁴ Idem signum repetit super 'Pone' (p. 33, 1). ⁵ Cancellatus virtute textus 'Quod — proba' (lin. 12-13).

§ Pone, aliquis est non baptizatus: cum sit adultus, non habeat aliquem docentem, habet bonos motus quales potest habere, conformes rationi rectae naturali, et cavet illa quae ratio naturalis ostendit sibi esse mala.

5 Licet Deus de lege communi talem visitaret, docendo per hominem vel per angelum – sicut Cornelium visitavit – tamen pone quod non docetur ab aliquo, ille salvabitur. Similiter licet postea doceatur, tamen prius est iustus, et ita dignus vita aeterna, quia per bona velle praecedentia doctrinam meretur gratiam qua est
10 iustus¹; et tamen non habet theologiam, etiam quantum ad prima credibilia, sed tantum cognitionem naturalem. Ergo nihil theologiae est simpliciter necessarium ad salutem.

Posset dici quod ille per bona velle ex genere meretur de con- 55
gruo iustificari ab originali, et Deus non subtrahit liberalitatis suae
15 munus²: ergo dat primam gratiam sine sacramento, quia non est alligatus sacramentis; gratia non datur sine habitu fidei³; itaque habet habitum theologiae, licet non possit in actum, sicut nec baptizatus nisi instruatur. Et licet non sit contradictio gratiam dari

ADCPMSRIVZΓ^{BDLNΛ}YEHGOΣQU(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

tem ρ^Φπ^Φβ^Φμυ. Contra autem conclusionem principalem v 17 argui] add. sic D* | ratione om. R ρ^Φπ^Φβ^Φμυ 18-19 conclusionem principalem] p. c. M 19 quod scilicet] sc. q. M 20 salutem] comp. Γ^L | possit Z potest S | sic om. R | sic argui] a. sic Γ^N

1 Pone] Pono DVA^Gρ^Φπ^Φβ^Φμυ (loco tamen ubi transpositionem, de qua p. 32 ad 12-p. 35, 4, esse ponendam dicit, habet Pone D¹) add. quod M²IT^L*Λ^G | aliquis] add. adultus ρ^Φπ^Φβ^Φμυ | non] add. bene R | cum] tamen (praem. cum P²) DP add. tamen I 1-2 habeat] habet CPSVZΓA^G 2 docentem] doctorem Λ^G | habet] et habeat Λ^{Y2} add. tamen CPIVT^{02N}Λ^G 3 rationi rectae] rec. rat. CPMSRIVZΓA^G | illa] ea Λ^Gρ^Φπ^Φβ^Φμυ om. DCPMSRIVZΓA^{Y2} 5 visitaret] add. sicut Λ^{Y2} | docendo] add. ipsum CPI 6 vel per angelum] vel per aliquid aliud ρ^Φ om. π^Φβ^Φμυ | sicut] add. per Petrum (Pet. M²) MR | visitavit om. MR | tamen pone] pono tamen ρ^Φπ^Φβ^Φμυ tantum posito Λ^G 7 doceretur DVA^G doceatur P²ρ^Φπ^Φβ^Φμυ | ille] iste DRIVZΓA^{Y2} | Similiter licet] Licet sic R Aliter, licet similiter MI 8 dignus] praem. tunc CPMSRIZA^{Y2} add. tunc Γ 9 bonum D | praecedentia] praecedens D add. et Λ^G 10 et] om. CP'MSRIZIT^LΛ^G talis P² | tamen] in ras. P² talis I metaphysicus Γ^L om. CM²SZ | habens I | prima] principia Λ^G 13 ille] iste DRIVZ²ΓA^G ista Z' add. est P 14 non] a nullo M²I | abstrahit Λ^G | liberalitatis] libertatis IT^{2D} libertati Λ^G 15 munus] add. ab eo gratiae Λ^G add. ab eo ρ^Φπ^Φβ^Φμυ | ergo dat] sed dat sibi Λ^Gρ^Φπ^Φβ^Φμυ 16 alligatus] obligatus Λ^G | sacramentis] add. IV huius, distinctione prima Γ^{D2} | gratia] ergo R praem. et tunc ρ^Φπ^Φβ^Φμυ praem. ergo MIA^G add. autem Γ^{D2} | fidei] add. theologiae ρ^Φπ^Φβ^Φμυ | itaque] item I add. iste M²I 17 possit] add. esse D* add. exire Λ^Gρ^Φπ^Φβ^Φμυ | sicut] sint I 17-18 baptizaturus I 18 nisi] nec I | gratia I

F 6 Act. 10, 1-48.

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Quodl. V q. 20 in corp. (f. 195V-196V, 196Y, 196B-197B).

² Cf. ibidem. ³ Cf. ib. q. 21 arg. in opp. et in corp. (f. 197C, 198H).

sine fide¹, cum sint habitus distincti, et in aliis potentiis², tamen sicut in baptismo ponitur simultas in infusione, ita propter idem potest poni simultas in casu isto. Non enim minus graciosus est Deus illi quem propter meritum de congruo iustificat sine sacramento quam illi quem sine omni merito proprio iustificat in susceptione sacramenti. Itaque possibile est Deo de potentia absoluta quemlibet salvare, et etiam facere quod mereatur gloriam sine fide infusa si sine illa det gratiam qua habens bene utatur quantum ad velle quod potest habere secundum naturalem rationem et fidem acquisitam, vel sine omni acquisita si doctor desit, licet de potentia ordinata non detur sine fidei habitu praecedente, quia sine illa non ponitur gratia infundi³; non propter indigentiam, quasi gratia sine illa non sufficeret, sed propter liberalitatem divinam quae totum reformat; minus etiam perfecte esset homo dispositus quantum ad assensum verorum quorumdam sine fide infusa.

56 Et sicut hic, ita dico proportionaliter de habitu theologiae, qui perfectus existens includit fidem infusam et acquisitam articulorum et aliorum revelatorum a Deo in Scriptura, ita quod non est tantum haec infusa fides nec tantum illa acquisita sed simul ambae. Est ergo necessaria theologia, verum est loquendo de potentia ordinata et loquendo de principali habitu sive priori pertinente ad theologiam, qui scilicet est fides infusa, et hoc generaliter, quantum ad omnes; non sic quantum ad secundum ha-

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YEHGOΣQU(Φ⁴ρ⁵π⁶γ⁷β⁸μ⁹)

1 habitus distincti] d. h. VZΓA¹⁰ | tamen] et Λ¹¹ 2-3 in infusione — simultas om. D*
2 ita] sic VZΓ¹²-DΛ¹³ ista Γ¹⁴ | propter idem] in proposito CPMRIVZΓ¹⁵-DΛ¹⁶ρ¹⁷π¹⁸β¹⁹μ²⁰ add. sic
in proposito Γ²¹ 3 poni] add. idem R 5 omni om. Λ²² | merito proprio] p. m. CPMS
RIZΓ²³ | proprio om. Λ²⁴ 6 Itaque] Ita quod P Utique R Sed Φ²⁵ρ²⁶π²⁷β²⁸μ²⁹ add. necessitas
fidei infusae M add. nulla necessitas fidei infusae potentiae I* 8 illa] fide Γ³⁰ | quam DPVZΓ³¹
BLN*Λ³²ρ³³π³⁴β³⁵μ³⁶ 9 rationem = AΓ³⁷ cognitionem Λ³⁸ rel. ρ³⁹π⁴⁰β⁴¹μ⁴² 10 omni] fide
VZΓ⁴³ add. fide CPR | licet] sed CPMSRIA⁴⁴ρ⁴⁵π⁴⁶β⁴⁷μ⁴⁸ om. VZΓA⁴⁹ 11 potentia] add. tamen
VZΓA⁵⁰ | detur = AD tenetur Λ⁵¹ rel. ρ⁵²π⁵³β⁵⁴μ⁵⁵ | fidei habitu] h. f. VZΓA⁵⁶ 12 ponitur]
potest Λ⁵⁷ | quasi] quia Λ⁵⁸ 13 gratia om. ρ⁵⁹π⁶⁰β⁶¹μ⁶² | illa] ista DCPMIA⁶³ 14 reformat]
add. intus hominem ρ⁶⁴π⁶⁵β⁶⁶μ⁶⁷ 15 verorum] articulorum RA⁶⁸ 16 hic] add. dico DCPZ |
hic, ita dico] in hoc, ita ρ⁶⁹π⁷⁰β⁷¹μ⁷² | proportionaliter] in proposito Λ⁷³ 17 qui] quod Λ⁷⁴
19 haec — tantum om. Γ⁷⁵ | haec] in corr. Γ⁷⁶ hic CIP⁷⁷ρ⁷⁸π⁷⁹β⁸⁰μ⁸¹ | fides = ADZA⁸² | nec tan-
tum illa] et Λ⁸³ 20 necessaria theologia = ADA⁸⁴ th. nec. rel. ρ⁸⁵π⁸⁶β⁸⁷μ⁸⁸ | verum est
om. ρ⁸⁹π⁹⁰β⁹¹μ⁹² 21 principali M⁹³Iρ⁹⁴π⁹⁵β⁹⁶μ⁹⁷ | priori] praem. habitu CP praem. de VZ
ΓA⁹⁸ 22 qui = Λ⁹⁹ quae ADCPMSRIVZΓA¹⁰⁰ρ¹⁰¹π¹⁰²β¹⁰³μ¹⁰⁴ | scilicet = AD | est] dicitur Λ¹⁰⁵
22-p. 35, 1 infusa — fides om. Γ¹⁰⁶ 23 sic] add. autem CPMSRVZΓ¹⁰⁷BDLN¹⁰⁸Λ¹⁰⁹

T 1 Cf. HENRICUS GAND., Quodl. V q. 21 in corp. (f. 198H). 2 Cf. ib. arg. in opp.
et in corp. (f. 197C. 198G-H). 3 Cf. ib. in corp. (f. 198H).

bitum quem includit, qui est fides acquisita, sed forte de necessitate ordinata est necessaria in adulto potente habere doctorem et eum intelligere, et hoc quantum ad aliquorum generalium fidem acquisitam. §

[II. — SOLUTIO QUAESTIONIS]

[20] Ad quaestionem igitur respondeo, primo distinguendo quomodo aliquid dicatur supernaturale*. Potentia enim receptiva comparatur ad actum quem recipit, vel ad agentem a quo recipit. Primo modo ipsa est potentia naturalis, vel violenta, vel neutra. Naturalis dicitur si naturaliter inclinatur, violenta si sit contra naturalem inclinationem passi, neutra si neque inclinatur naturaliter ad illam formam quam recipit neque ad oppositam¹. In hac autem comparatione nulla est supernaturalitas. Sed comparando receptivum ad agens a quo recipit formam, tunc est naturalitas quando receptivum comparatur ad tale agens quod natum est naturaliter imprimere talem formam in tali passo, supernaturalitas autem quando comparatur ad agens quod non est naturaliter impressivum illius formae in illud passum.

§ Antequam haec distinctio ad propositum applicetur, contra istud arguitur multipliciter: tam quod distinctio 'naturalis' et

* Sequitur textus interpolatus; vide append. A.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}Frπγβμ)

1 qui] in corr. M³ quae RZΓ^L om. Γ^N* [forte] add. et Λ^G 1-2 necessitate] potentia Γ^Dρ^Qπ^Qβ^Qμ 2 potente] si poterit D [habere] et habente Φ^F 3 intelligere] requirere Λ^Y* om. P² 6 igitur om. CPMSRI* 6-7 quomodo] qualiter VZΓΛΣ 7 dicitur VZΓ Λ^{-E}Σ [supernaturale] cf. 21 [enim om. Λ 8 actum] formam et (et) seu P² om. C*) actum CPI add. seu formam Γ^D* [vel] et Σ [agentem] agens R²IVZΓΛΣ 9-11 naturalis¹ — neutra om. D² 9-10 Naturalis dicitur] Dic. n. D¹CPMSRI 10 dicitur om. I²VZΓΛ^{YEHGO} Σ 10-11 inclinatur — naturaliter om. Λ^G* 10 inclinatur VZΓΛ^{YEHGO}Σ [sit om. V ZΓ^{BDLN} 10-11 naturalem inclinationem = AD²Vτ incl. (add. elus Σ) nat. Λ^G* rell. πργβμ 11 passi = AD¹ [inclinatur (post formam, 12 Σ) RVZΓΛ^{YEHGO}Σ [naturaliter om. RVZΓΛ^{YEHGO} Σ] illam om. Λ^GΣ* 12 quam recipit om. VZΓ^{BD}Σ(om. D³)LNΛ^{YEHGO}Σ [oppositum Γ^N Λ^G om. Σ 13-14 Sed — naturalitas om. D² 14 tunc] om. VZΓΛΣ add. enim R 15 natum est naturaliter] natur. n. e. Σ 17 agens] praem. tale CPIVZΓΛΣ add. tale S 19-p. 37, 7 Antequam — tantum = ADCPMSRIVZΓΛ^{YEHGO}ΣF¹ρ^Qπ^Qβ^Qμ; ¶ text. sign.: Extra de manu Scoti A¹D¹ Extra in Ioanne F¹ Ille Λ^Y* Extra R¹I²(text. et mg.)V¹T¹ Vacat (-cat om. P²) P¹ punctis P¹ lin. anfractuosa μ 19 Antequam — applicetur om. Λ^Y* 20 istud] illud CPM VT [tam quod] tamquam DI^{B*} videtur quod Λ^G

T¹ De naturali, violento et neutro cf. ARISTOT., *Physic.* IV t. 67 (A c. 8, 215a 1-6); *De caelo* I t. 9-10 (A c. 2, 269a 7-15); *De gener. et corrupt.* II t. 43 (B c. 6, 333b 26-30); *Eth. ad Nic.* III c. 1 (Γ c. 1, 1110a 1-4).

'violenti' sumatur ex comparatione passi ad agens et non tantum ex comparatione eius ad formam, quam quod distinctio 'naturalis' et 'supernaturalis' sumatur ex comparatione passi ad formam et non tantum ex respectu eius ad agens¹. Quae argumenta non ponuntur hic².

- 59 Sed solutio rationabilis apparet, quia illud est per se causa alicuius, quo posito, circumscripto vel variato quocumque alio, sequitur effectus³. Nunc autem licet forma contra quam inclinatur receptivum non inducatur nisi per agens violentans passum, nec agens supernaturale agat supernaturaliter nisi inducendo formam, tamen per se ratio 'violenti' est ex habitudine passi ad formam⁴, et per se ratio 'supernaturalis' est ex habitudine passi ad agens⁵. Probatur, quia passo et forma manentibus in sua ratione (puta quod forma sit receptibilis, contra tamen inclinationem passi), quomodo-
documque varietur agens, passum violenter recipit⁶; similiter, passo et agente sic se habentibus quod solum agens non naturaliter acti-
vum transmutet passum (solum, inquam, ita quod agens naturale non disponat), quamcumque formam inducet erit supernaturalis respectu passi⁷.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}ΔYEHGOΣQU(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 violenti] violenta P²I^{D2}Δ^G add. potius Δ^G 1-3 passi — comparatione om. V¹ 1 et om. CP^{*}MRI^{*}Δ^G 2 eius] passi CP 3 sumatur] in corr. I^{N2} sumantur CP ponatur vel sumatur A | ex] in CP 4 et om. VT^{BD2} | et — agens om. D² | respectu] comparatione Dρ⁰π⁰β⁰μ⁰ *praem.* comparatione seu I^{D2} | eius om. RI^{BD*} 5 hic] add. sed quaere (add. in RVT^N) libro 4 dist. 43 (14 I^{N2}) De resurrectione (De res. om. I^N) quaest. 4 (add. 204 I^B) (¶ text. sign. Non Duns R²) P²R²VT^L add. sed libro 4 dist. 43 quaest. 4 circa medium Δ^{G2} adnot.: Argumenta et solutiones quaere in quarto dist. 43 quaest. 4. b. I^{L1} Henricus in Summa artic. 24 quaest. 5 I^{B1} 6 rationalis CPMSΔ^G rationum I^N rationis ρ⁰π⁰β⁰μ⁰ | per se] praecise ρ⁰π⁰β⁰μ⁰ 6-7 alicuius = AD alterius Δ^{V2} *rell.* ρ⁰π⁰γ⁰μ⁰ 7 vel — alio] alio vel variato alio Δ^{V2} 10 agat supernaturaliter = A supernaturaliter D supernat. (naturaliter in ras. Δ^{G2}) agat Δ^{V2} *rell.* ρ⁰π⁰β⁰μ⁰ 11 formam] add. et non (add. ex habitudine passi I²) ad agens CPI add. et per se ratio naturalis (supernaturalis est S) ex habitudine passi ad formam (¶ sign.: Non Duns R² Vacat S²) S^{*}R²V 12 est om. VI | agens] add. et non ad formam C²PI²I^N 12-13 Probatur] add. hoc CPMI^N 13 passo] passivo ADA^G passio P^{*}M²I^{*} 14-15 quocumque modo VT^{BD} 15 similiter] *praem.* sic Δ^G 16-17 non — agens om. Δ^G

T¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 10 q. 3 ad 1 (I f. 76C-D). ² Ponuntur in DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 43 q. 4 n. [4. 5]. ³ De causa per se et per accidens cf. ARISTOT., *Physic.* II t. 32-33 (B c. 3, 195a 27-195b 3); t. 50 (c. 5, 196b 24-29): «Sicut enim et quod est, aliud quidem per seipsum est, aliud autem secundum accidens, sic et causam contingit esse: ut domus quidem per seipsam causa esse aedificativa, secundum accidens autem album aut musicum. Per se quidem igitur causa finita est, secundum accidens autem infinita: infinita autem uni accidunt».

⁴ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 43 q. 4 n. [4]. ⁵ Cf. ib. n. [5]. ⁶ Cf. ib. n. [4]. ⁷ Cf. ib. n. [5].

Hoc sic probatur secundo quia non tantum in 'induci' sed in 'permanere': aliqua forma violenter permanet in passo sine actione extrinseca licet non diu, aliqua naturaliter et diu; aliqua manet naturalis, aliqua supernaturalis, propter agens tantum, ita quod circumscribendo agens a quo fit non posset dici supernaturalis; posset autem dici naturalis, quia perficit naturaliter, comparando formam ad receptivum tantum¹. §

(21) Ad propositum igitur applicando, dico quod comparando intellectum possibilem ad notitiam actualem in se nulla est sibi cognitio supernaturalis, quia intellectus possibilis quacumque cognitione naturaliter perficitur et ad quamcumque cognitionem naturaliter inclinatur. Sed secundo modo loquendo², sic est supernaturalis quae generatur ab aliquo agente quod non est natum movere intellectum possibilem ad talem cognitionem naturaliter.

Pro statu autem isto, secundum Philosophum, intellectus possibilis natus est moveri ad cognitionem ab intellectu agente et phantasmate, igitur sola illa cognitio est ei naturalis quae ab istis agentibus imprimitur.

Virtute autem istorum potest haberi omnis cognitio incomplexi quae secundum legem communem habetur a viatore, sicut patet in instantia³ contra rationem tertiam principalem. Et ideo licet Deus possit per revelationem specialem cognitionem alicuius in-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YEHGOΣ}QU(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 Hoc] *praem.* Et VΓ | sic = AD | secundo Γ^{BD} 2 permanere] permanentia Γ^{BD}
3 aliqua¹] *add.* manet Δ^G *add.* quae manet V *add.* etiam DΓ | naturaliter — aliqua om. C |
et] etiam MSRI sed Δ^G om. DΓ^L | manet om. Γ^{BD} 3-4 naturalis om. CP 4 supernatura-
lis] *add.* dicitur I 4-5 propter — supernaturalis om. V^z 4-7 propter — tantum om. Δ^{Yz}
5 fit] sit (*not. alias: fit S^z*) CPMSI^zΓ^{-B} sic RI'VⁱΓ^B | non = ADΓ^{Nz}π^oβ^oμ 5-6 supernatura-
lis — dici om. P^z 8 applicando, dico quod om. Δ^{YEHGOΣ}Σ | comparando] *praem.* in MΔ^{Oz}
9 sibi] ibi (*bon. sibi C^z*) CPMSRIΓ^{-L}Δ^{Oz}(*in ras.*) 11 quamcumque] quodcumque MΔ^Y diversa
Δ^H | cognitionem om. MVZΓΛΣ 12 loquendo om. Σ | sic] illa Σ om. C*PMRI | super-
naturalis] *add.* quia C'P^x *add.* sua C^z 13 generatur] imprimitur Σ | agente] cognoscente Δ^H
14 naturalem Δ^Y 15 autem] etiam PVΓ^{DN} om. R^x 17 est ei naturalis] naturalis est Σ
17-18 istis agentibus] a. i. CPMRI^x 18 imprimitur] potest imprimi I^zVZΓΛΣ 19 istorum]
illorum CPM | omnis cognitio] c. o. Δ^BΣ 21 rationem tertiam = ADZA^Gτ tertiam (*secun-
dam V*) rationem *rell.* ρτπγβμυ 22 posset DCPT^NΣ 22-p. 38, 1 alicuius incomplexi] i.
a. VZΓ^{BD}Δ^{LN}Δ^{YGO}

F 15 ARISTOT., *De an.* III t. 2-3 (Γ c. 4, 429a 13-18); t. 18 (c. 5, 430a 14-17); t. 30 (c. 7, 431a 14-17); t. 39 (c. 8, 432a 8-10).

T 1 Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 43 q. 4 n. [4]. 2 Cf. supra n. 57. 3 Cf. supra n. 42.

complexi causare, sicut in raptu, non tamen talis cognitio supernaturalis est necessaria de lege communi.

- 62 De complexis autem veritatibus secus est, quia, sicut ostensum est per tres primas rationes contra primam opinionem adductas¹, posita tota actione intellectus agentis et phantasmatum, multae⁵ complexiones remanebunt nobis ignotae et nobis neutrae quarum cognitio est nobis necessaria. Istarum igitur notitiam necesse est nobis supernaturaliter tradi, quia nullus earum notitiam potuit naturaliter invenire et eam aliis docendo tradere, quia sicut uni ita et cuilibet ex naturalibus erant neutrae². Utrum autem post¹⁰ [22] primam doctrinae de talibus traditionem possit alius ex naturalibus assentire doctrinae traditae, de hoc in III libro distinctione 23³. Haec autem prima traditio talis doctrinae dicitur revelatio, quae ideo est supernaturalis, quia est ab agente quod non est naturaliter motivum intellectus pro statu isto.¹⁵
- 63 Aliter etiam posset dici actio vel notitia supernaturalis quia est ab agente supplente vicem obiecti supernaturalis. Nam obiectum natum causare notitiam huius 'Deus est trinus', et similium, est essentia divina sub propria ratione cognita; ipsa sub tali ratione cognoscibilis est obiectum supernaturale⁴. Quodcumque ergo²⁰

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρτπγβμυ)

1-2 sicut — communi om. D² 1 raptu] add. Pauli Γ^LΛ^{G202} | non ante est (2) Σ | tamen talis] talis t. Σ | cognitio om. ZΓ^LΛ^{YEHGO}Σ 4 primas rationes = ADSRA^Y rat. prim. (pr. om. Γ^Lτ) rell. edd. 6 nobis¹ om. VZΓΛΣ | ignotae] incognitae Λ^{G0} | neutrae] obscurae R | quorum ADZA^Y 7 est nobis] n. e. DCPMSRI^Z | Istarum] Illarum CP Istorum ADR Illorum MS 8 nobis supernaturaliter] s. (supernaturalem Λ^B) n. ZΓΛ^GΣ | eorum R | earum notitiam potuit] p. e. n. Σ | potest DΣ 9 alii CPM 10 et] om. VΓ^{BD*LN}Λ^BΣ add. tribus seu R | erant] essent CPM²VΓ^{D*N} 11 doctrinam D | doctrinae de talibus] de t. d. CPMI | doctrinae de talibus traditionem] tr. doc. (doc. tr. Λ^B) de t. VZΓΛΣ | traditionem] traditam D | possit] posset CP add. naturaliter Λ^G | alius] aliquis CPVΓ^LΣτπγβμυ animus R² 11-12 ex naturalibus assentire] assentire naturaliter VZΓΛΣ 13 prima traditio] t. p. Σ | talis doctrinae = ADΓ^{D2}Σρτπγβμυ talis (praem. doct. Λ^{Y2}) CΓ^BΛ^Y doct. talis Γ^{D'} rell. τ 14 quae — supernaturalis om. Λ^H | est¹] dicitur Γ^{BD} dicitur esse VΓ^{LN} 15 intellectus] add. nostri VΓΛ^G | statu isto] i. s. Σ 16 etiam om. CPMRI^ΛΣ^{24G0}Σ | actio vel notitia = AD actio Σ^{Q2} scientia Λ^{Q2} 16-17 quia — supernaturalis om. I² 17 est om. MΣ 18 trinus] om. Λ^{G02} add. et unus PV edd. | et = AD vel rell. edd. | est²] praem. ut Λ^G 19 divina om. Λ^{YBH} G²⁰²Σ 19-20 ipsa — supernaturale om. Λ^B 19 ipsa] add. autem CPSI²VZΓΛ^{G02} add. enim Σ 20 obiectum supernaturale = D obiect. supranaturale A obiect. supernat. nobis (add. pro statu isto Λ^{Q2}) Λ^O nobis obiect. supernat. RΣ obiect. nobis supernat. rell. (om. Λ^B) edd.

T¹ Cf. supra n. 13-18. 40-41. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 3 in corp. (I f. 91B-92F). ³ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* III Suppl. d. 23 q. un. n. [4-5]. ⁴ Cf. ib. I d. 3 pars 1 q. 2 n. [16].

agens causat notitiam aliquam veritatum quae per tale obiectum sic cognitum natae essent esse evidentes, illud agens in hoc supplet vicem illius obiecti. Quod si ipsum agens causaret perfectam notitiam illarum veritatum qualem obiectum in se cognitum causaret, tunc perfecte suppleret vicem obiecti; pro quanto imperfecta notitia quam facit, virtualiter continetur in illa perfecta cuius obiectum in se cognitum esset causa.

Ita est in proposito. Nam revelans hanc 'Deus est trinus' causat in mente aliquam notitiam huius veritatis, licet obscuram, quia de obiecto sub ratione propria non cognito, quod obiectum si esset sic cognitum, natum esset causare perfectam et claram notitiam illius veritatis. Pro quanto ergo est haec notitia obscura et in illa clara includitur eminenter, sicut imperfectum in perfecto, pro tanto revelans hanc obscuram, vel causans, supplet vicem obiecti, illius clarae notitiae causativi, praecipue cum non possit notitiam alicuius veritatis causare nisi ut supplens vicem alicuius obiecti; nec veritatum talium de isto obiecto notitiam causare possit ut supplet vicem obiecti alicuius inferioris naturaliter motivi intellectus nostri,

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 causat om. A | aliquam] aliquarum IΛ^G alicuius talium Σ 1-2 per — cognitum post evidentes (2) Σ 2 suppleret (ante in hoc Σ) PVT^{DS} 3 illius obiecti] ob. primi R | ipsum agens] a. i. Σ 3-4 perfectam notitiam] n. p. Σ 4 illarum om. M^SΣ | obiectum] praem. ipsum CPI^SVZΓΛ^EΣ add. ipsum Λ^E 5 tunc — obiecti] om. Λ^G add. talis Λ^O | obiecti] add. si imperfectam, imperfecte CPVT^{BD/L2N}Λ^E add. si autem causaret imperfectam, adhuc dicitur supplere Σ add. si autem agens causaret aliqualem notitiam earum, non talem qualem obiectum in se cognitum causaret, scilicet distinctam, in hoc aliquiditer suppleret vicem obiecti R²I²Γ^{D2}Λ^{HGO} [si — cognitum causaret om. Λ^G; si] cum Λ^H; agens causaret] causaret hoc agens I²; pro text. causaret¹ — qualem not. aliter: non causaret ita perfectam notitiam veritatum qualem Γ^{D2}; aliquidem] aliquam Λ^H; earum] ipsarum Λ^O add. veritatum Λ^{O2}; non talem] virtualement Γ^{D2}; distinctam] distinctum Γ^{D2} add. si imperfectam Λ^{O2}; in hoc] nihilominus R²; pro text. in hoc — obiecti not. aliter: tunc imperfecte suppleret Γ^{D2}; supplet R²Γ^{D2}Λ^H] | pro quanto] praem. pro tanto R² praem. pro tanto autem suppleret Γ^{D2} 5-6 imperfecta notitia] n. i. Σ | notitia] cognitio vel notitia Γ^{BD} 6 perfecta] perfecte DCR^{*} perfectione PI^{*} om. M 7 est DZ 9 aliquam = AD aliqualem rel. edd. 9-12 licet — veritatis om. D² 10 ratione propria] p. (prima Λ^HΣ^Q) r. VΓΛ^EΣ | propria om. AM^SΛ^{E2} | cognito] cognita A praem. clare Γ^{D2}Σ | quod] quia CPMSR^{*}T^{*} quid Γ^{D*} 11 sic] clare Σ 12 illius] istius Λ^O huius CPMRI huiusmodi Λ^E | est = ADA^{YBH}(om. Λ^{H2}) | notitia] add. veritatis R²V | et = AD 13 eminenter] evidenter DR^{*}Λ^{HG} 14 hanc obscuram, vel causans] v. c. h. o. Σ | vel] et CPMSRI^{*}VZΓΛ^{E2G2O2} om. I²Λ^{YEHGO} 15 clarae notitiae] n. c. Σ | notitiam] cognitionem Λ^B om. I² 16 alicuius] istius Λ^{GO} 16-18 alicuius — vicem om. Γ^L 16 nec] ut DC^{*}Z om. R^{*}V² add. ut M^{*}I^{*} 17 veritatum talium] t. v. Σ add. est M^{*}T^{*} | isto obiecto] o. i. (illo Σ^Q) Λ^EΣ | subiecto Γ^{BD} | notitiam] post talium Λ^B post causare CPMI^{*} post possit R | posset VI^NΣ | ut] nec (pon. ut C²) CP^SM^{*}Λ^E | supplet Γ^{D2} supplens Γ^LΛ^{YGO} edd. 18 obiecti alicuius] a. o. CPMRI^AΣ^HΣ^U | nostri om. Λ^EΣ

quia nullum tale virtualiter includit aliquam notitiam veritatum illarum, nec claram etiam nec obscuram; igitur oportet quod in causando etiam illam obscuram suppleat aliquam vicem obiecti supernaturalis.

- 65 Differentia istorum duorum modorum ponendi supernaturalitatem notitiae revelatae patet, separando unum ab alio. Puta, si agens supernaturale causaret notitiam obiecti naturalis, ut si infunderet geometriam alicui, ista esset supernaturalis primo modo¹, non secundo² (hoc est^a utroque modo, quia secundus infert primum licet non e converso). Ubi autem est primus tantum, ibi non est necesse quod sit supernaturalis quin naturaliter possit haberi; ubi est secundus modus, necessitas est ut supernaturaliter habeatur, quia naturaliter haberi non potest³.

^a Loco hoc est *textus interpolatus*: sed si aliqua est supernaturalis secundo modo, supernaturalis est^b.

^b Loco sed (14) — est (15) *textus interpolatus*: si autem infunderet notitiam huius 'Deus est trinus', vel similium, haec supernaturalis esset.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρτπγβμν)

2 nec claram = A | igitur oportet] o. i. Λ^Σ 2-3 igitur — obscuram om. D⁵P²Λ^{O2} 3 obscuram] add. quod V^I^{B*DLN} 5 Differentia] add. autem I^{D2}Λ^G | istorum] illorum PM S | ponendo CPSR 6 Puta] in natura Λ^{GO2} 7-8 infunderet] *praem.* tamen D^{*} add. et D^{*} 8 ista = AΛ^{HO} illa DCPMSRIVZ^{TA}Λ^{YEH}Σ edd. | essent supernaturalia Λ^H | supernaturalis] naturalis AΛ^{B*} 9 et 14-17: hoc est (9) = ADM'SR'I Z^{TL}Λ^{YEH} sed si (14) — est (15) CPR²V^I^{BD}Λ^EΣ si autem (16) — esset (17) M²I²I^{D2}Λ^{GO} edd.; ante hoc est (9) *pon.* sed si infunderet aliquam theologiam veritatem, ut istam 'Deus est trinus' (cf. 16-17) Λ^{H1}, *post e* converso (10) add. unde si aliqua est supernaturalis secundo modo, est supernaturalis utroque modo (cf. 14-15) Λ^{O2} 9 est] add. autem supernaturalis D | utroque modo om. I² sed cf. ad 17 | secundus] add. modus Λ^{GO2} 10 licet om. I^{N*}Λ^Σ | autem] enim CPMSRIT^{D2} | ibi om. Σ 11 sit] add. ita Σ | naturaliter possit haberi] p. h. n. Λ^Σ *praem.* aliter Σ 12 ubi] *praem.* sed V^I^{BD} add. autem Λ^Σ | necessitas est = AD est (*praem.* ibi M²RI om. R^{*}) necessitas (n. in corr. Λ^{O2} necesse Λ^{HG}) *rell. edd.* | ut] add. sic Λ^{GO} | supernaturalis CPMT^{*} 14 si aliqua est om. Σ | aliqua] alia Λ^E | esset I^D 15 modo om. I^{BD} | supernaturalis est] e. s. R¹V^I^DΣ | est om. Λ^B 16 autem] etiam Λ^{GO} 17 huiusmodi I²I^{D2} | vel] et I^{D2} | vel similium om. I² | haec om. I²Λ^{GO} | supernaturalis esset] e. s. I^{D2} esset utroque modo supernaturalis I² add. utroque modo M² add. et hoc I^{D2}

T ¹ Cf. supra n. 60. ² Cf. supra n. 63. ³ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 3 ad 2 (I f. 92H).

[III. — CIRCA TRES RATIONES PRINCIPALES CONTRA PHILOSOPHOS]

[23] Tres rationes quibus innititur ista solutio confirmantur per aucto- 66
ritates. Prima¹ per auctoritatem Augustini XVIII *De civitate*
cap. 11: «Philosophi, nescientes ad quem finem essent ista refe-
renda, inter falsa quae locuti sunt verum videre potuerunt»² etc.

Secunda³ confirmatur per Augustinum XI *De civitate* 67
cap. 2: «Quid prodest nosse quo eundum sit, si ignoratur via qua
eundum sit?» In hoc errabant philosophi, qui etsi aliqua vera de
virtutibus tradiderunt, tamen falsa miscuerunt, secundum aucto-
ritatem praecedentem Augustini⁴, et patet ex eorum libris. Im-
probat enim Aristoteles politias a multis aliis dispositas, II *Pol-*
iticae. Sed nec ipsa politia Aristotelis est irreprehensibilis: VII

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YBHGOSQU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

2 rationes] add. primae inter quinque superius (inter q. s.) sunt Λ^O adductae (inductae Λ^O)
contra primam opinionem Λ^{GO} add. superius factae contra opinionem philosophorum M² |
ista] illa CMSA^B | ista solutio] s. l. Σ 3 auctoritatem Augustini] Augustinum Σ | XVIII
De civitate] De c. XVIII (VIII Γ^L) VZΓA 4 11] in corr. Γ^{U2} 14 CP²SZΓ^{L2}(in ras.) 9 M 41
(add. iuxta finem capituli I*) IΛ^{BGO} 23 Γ^N 5 V om. P'Γ^{N2} add. iuxta finem R 4-5 ad quem —
falsa om. Λ^{GO2} | essent ista referenda] i. (illa Γ^D) r. (r. in corr. Λ^{Y2}) e. VZΓA-^GΣ 4 ista] illa
C*PMSΓ^D 5 verum] multa (not. vel. verum Λ^{O2}) Λ^{GO} | videre] praem. non Γ^{U2} add. non Γ^{L2}
N²Λ^{GO} | poterunt PMVA^{YBΣ} 6 Secunda] add. ratio DPVZΓAΣ | De civitate] Civitatis
RVZΓ-^LΛ-^B 7 cap. om. VZΓA | sit] est Σ | via om. Λ^{YB2HG2O*} | qua] quomodo Λ^H
8 hoc] add. enim Λ^B | etsi] si et Γ^{B2D} 9 virtutibus] tenentibus Λ^O veritatibus vel virtu-
tibus AΛ^{O2} | tamen falsa] f. t. CPMI add. multa Λ^G | secundum] add. etiam Λ^{GO} 10 prae-
cedentem Augustini] Aug. (add. etiam Λ^H) p. VZΓA-^YΣ | et] etiam I* ut P quod Γ^D om. VΓ^BΛ^H
11 aliis om. Σ 12 ipsa politia Aristotelis] ipse (ipsa Λ^Y ille Λ^{Y2}) Aristoteles Γ^LΛ^{YHGO2}Σ
12-p. 42, 1 VII — 7 om. Σ

F 3 AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c. 41 n. 3 (PL 41, 602; CSEL XL pars II 334, 22-335,
3): «Quidquid philosophi quidam inter falsa, quae opinati sunt, verum videre potuerunt, et
laboriosis disputationibus persuadere moliti sunt quod mundum istum fecerit Deus, eumque
ipse providentissimus administret, de honestate virtutum, de amore patriae, de fide amicitiae,
de bonis operibus atque omnibus ad mores probos pertinentibus rebus, quamvis nescientes
ad quem finem et quonam modo essent ista omnia referenda, prophetis, hoc est divinis vo-
cibus, quamvis per homines, in illa civitate populo commendata sunt, non argumentationum
concertationibus inculcata; ut non hominis ingenium, sed Dei eloquium contemnere formidaret,
qui illa cognosceret». 6 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 2 (PL 41, 318; CSEL XL pars I 513,
12-15): «Quoniam si inter eum qui tendit et illud quo tendit via media est, spes est perve-
niendi; si autem desit aut ignoretur qua eundum sit, quid prodest nosse quo eundum sit?». 11-12 ARISTOT., *Polit.* II [c. 1-10] (B c. 1-12, 1260b 27-1274b 28). 12-p. 42, 1 Ib. VII [c. 9] (H
c. 9, 1329a 29-30, 31-32): «a civibus enim decet honorare deos»; «decet autem cultum exhi-
bere diis».

T¹ Cf. supra n. 13-16. ² Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 6 in corp.
(I f. 55 O). ³ Cf. supra n. 17-18. ⁴ Cf. supra n. 66; cf. AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c.
41 n. 2 (PL 41, 601; CSEL XL pars II 334, 1-2): «Ubi etsi aliqua vera dicebantur, eadem li-
centia dicebantur et falsa».

enim *Politicae* cap. 7 docet deos esse honorandos («Decet enim», inquit, «honorem exhibere diis»), et ibidem cap. 5 «lex nullum orbatum» tradit «nutrire»!

- 68 Tertia ratio¹ confirmatur per Augustinum XI *De civitate* cap. 3: «Ea quae remota sunt a sensibus nostris, quoniam testimonio nostro scire non possumus, aliorum testimonio requirimus»². Et hoc confirmat totam solutionem principalem³. Quia enim complexiones illae de quibus argutum est⁴ nobis ex se neutrae sunt, nullus potest testimonio suo credere de ipsis, sed oportet testimonium supernaturale requirere alicuius superioris tota specie humana.
- 69 Qualiter autem prima traditio sive revelatio talis doctrinae potuerit fieri et facta fuerit, dubium est, — an scilicet locutione interiore, an exteriori, cum aliquibus signis adhibitis, sufficientibus ad causandum assensum; ad propositum sufficit, quod utroque modo¹⁵

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VEHGOΣ}QU(Φ^{FP}ρπγβμυ)

1 enim¹ = A | docet] *praem.* Aristoteles I' *praem.* ubi CPM²SI²VZΓΛ^{EGOΣ}Σ | esse = AV ρπγβμυ | enim² = ADV 2 inquit] inquam Λ^{GO} | honorem] cultum (*post diis* Λ^G) ZΛ^{VEGΣ} cultum et honorem VΓΛ^{OZ} (*post diis*) *praem.* cultum et R² om. Λ^{HO} | et] secundo Λ^H | 5] 2 Λ^G 12 I³ 5 vel 15 R² (*in ras.*) VZΓΛ^{VEOΣ} 5 vel 3 Λ^H add. sic VZΓ^{-B}Λ^{BHOΣ} add. sit Γ^BΛ^V add. insit Λ^G 3 tradit] tradidit CPMRI^VΓ^{BDLN}Λ^{OZ} om. ZΓ^{BD}Λ^{VEHGOΣ} | nutrire] add. et in eodem libro VIII dicit quod fieri oportet abortivum in casu Φ^F nonnulli codd. recentiores, edd. 4 ratio] responsio Λ^G 4-6 per — testimonio¹ om. D² 4 XI] *in ras.* I² II CPM, XIV Λ^{BΣ} add. 2 Z add. vel II Λ^{OZ} 5 cap. om. VΓΛ^{-E} | quoniam] quia C quia quod P quae D²Γ^{DOZ} (*in corr.*) Λ^{GO} add. quae Λ^H 5-6 testimonio] *praem.* in D² 6 testimonio] testimonia M²VZΓΛ^{VEHΣ} | requiramus Σ^Q requiruntur D 7 solutionem] rationem Λ^{GO} | principalem] praecedentem Λ^{GO} om. M² | enim om. Λ^{GO} 7-8 complexiones] conclusiones (*bon.* complexiones Λ^{OZ}) Λ^{GO} 8 neutrae sunt = AD sunt neutrae (*ante ex se* R sunt necessariae Λ^H) *rell.* edd. 9 testimonio suo = AD suo (*proptio* Λ^B) testimonio *rell.* edd. | de om. P²R²VΓ^{BD}Λ^{GOΣ} 10 supranaturale A | superioris] supernaturalis (*praem.* superioris Λ^{OZ}) SZΛ^{VE*HO} superioris vel supernaturalis P naturalis Λ^G | tota] *praem.* a Λ^{GO} 10-11 specie humana] h. s. CPMI^{*} 12 *adnot.* Quare I Reportationum quaest. 2 Prologi, et in II dist. 9 et 11 μ | talis] primae Λ^B | talis doctrinae] d. t. CPMRI^{*} 12-13 potuit VΓ^{BD} poterit Γ^{LN*} 13 et facta fuerit om. Λ^H | est] add. vel non R² add. dubium Λ^H add. dubium enim (*e. om.* Λ^V) est (*e. om.* Λ^B) I²VZΓΛ^{VΣ} | scilicet om. RΛ^B Σ | scilicet locutione] l. s. VZΓΛ^{HGO} 13-14 interiore, an exteriori] extrinseca an intrinseca Σ 14 an] vel CPMII^ΛΛ^B | exteriori] add. an Φ^Fρπγβμυ | aliquibus] aliis Λ^{GO} 15-p. 43, 2 modo — errore om. I²

F 2 ARISTOT., *Polit.* VII [c. 16] (H c. 16, 1335b 19-25): «De reservatione autem et alimento genitorum sit lex: nullum orbatum nutrire. Propter multitudinem autem puerorum ordo gentium prohibet nihil reservari genitorum. Oportet enim determinatam esse multitudinem puerorum procreationis; si autem aliquibus fiant propter hoc combinatis [plures pueri], antequam sensus insit et vita, fieri oportet aborsum». 4 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 3 (PL 41, 318; CSEL XL pars I 514, 1-3).

T ¹ Cf. supra n. 40-41. ² Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 3 in corp. (I f. 91C). ³ Cf. supra n. 57-65. ⁴ Cf. supra n. 40-41; cf. etiam n. 62.

potuit supernaturaliter talis doctrina revelari¹, sed neutro modo sine errore potuit ab homine tradi primo².

[24] Contra istas tres rationes simul instatur quod seipsas destruant, 70 quia quod ostenditur esse necessario cognoscendum, hoc ostenditur esse verum, quia nihil scitur nisi verum³; ergo quidquid istae rationes ostendunt necessarium esse cognosci (puta quod fruitio Dei in se est finis hominis, quoad primam⁴, — via deveniendi ad ipsam, est per merita quae Deus acceptat ut digna tali praemio, quoad secundam⁵, — quod Deus est trinus et contin- 10 genter causat, et huiusmodi, quoad tertiam⁶), totum illud ostenditur esse verum. Vel igitur istae rationes non sunt nisi ex fide, vel ex ipsis concluditur oppositum illius quod probant.

Respondeo: naturali ratione ostenditur necessarium esse scire 71 alteram partem determinate huius contradictionis 'fruitio est finis, 15 fruitio non est finis', hoc est, quod intellectus non est mere dubius vel neuter in hoc problemate 'an fruitio sit finis', quia talis dubitatio vel ignorantia impediret inquisitionem finis; non autem osten-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 potuerit CPSRZΓ^{AE} poterit V potest D | supernaturaliter om. Λ^{GOΣ}Σ | talis doctrina revelari] r. (reveri Z) t. d. VZΓ^{AE} 2 potest (post homine ZΛ) DZΛΣ | potuit ab homine tradi primo] ab h. pr. p. t. VT | primo] om. ΛΣ^{QU} hic sequitur Nota — creditum (p. 9, 3-10) Γ^{B*} 3 istas] illas CPM om. Λ^Y | destruunt Λ^{GO} 4 ostendunt Λ^{HGO} | ostenditur esse necessario] o. n. e. VT n. o. e. Λ^B | necessarium ρτπγβμυ | cognoscendum] aliquod cognoscibile Λ^E 4-5 ostendunt Λ^{HGO} 5 verum³] add. I Posteriorum τ 6 istae] illae CPMS | istae rationes] r. illae Σ | ostendunt] add. intellectui CPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{OΣ} add. ab intellectu τ | necessario Σ | esse] est CPRΓ^U om. Σ | cognosci] cognoscendum Λ^{GO}Σ cognoscenti MSRI'Λ^{BZH} cognoscendi I² add. vel cognoscenti Λ^{OΣ} pon. cognoscenti P² | quod om. DΛ^{YHGO}Σ^{QU} 7 est] sit Σ | primam] add. rationem (viam ρ) edd., add. quod CPMSRI'VZΓ^{BD}Λ^{B*} add. quia DΓ^{LN} Λ^{OΣ} 8 ut] tamquam R | ut digna] indigna C'P* digna C² 9 quod] praem. et SΛ^{OΣ} om. I²Λ^{YHGO}Σ 10 tertiam] add. rationem Λ^G | totum] add. enim Γ^N 10-11 ostendimus Λ^H 11 istae] illae CPMA^{BH} | istae rationes] r. illae Σ 12 ex ipsis — probant om. M² | illius] eius VZΓ^{AE} | probant] hic sequitur Nota — creditum (p. 9, 3-10) RVΓ^{BD}Λ^O 13 ostenditur] ostendunt Λ^H oportet M*Λ^B add. quod M² | esse] est M add. etiam R 14 alteram partem determinate] d. a. p. Σ | huius contradictionis] c. h. Σ 15 fruitio non est finis om. Λ^H 15-16 hoc est — finis om. Σ 15 est³ = ADS sit (fr ρτπγβμ) rell. edd. 17 autem] add. hic CPI* 17-p. 44, 1 ostenditur] in ras. R² ostendunt Λ^H oportet M*π

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 14 q. 1 ad 1 (I f. 100H). 2 Cf. ib. a. 8 q. 4 in corp. (f. 66C-67F). 3 Cf. ARISTOT., *Anal. post.* I c. 2 [t. 5] (A c. 2, 71b 25-26): «Verum quidem igitur oportet esse, quoniam non est scire quod non est»; AUGUST., *De diversis quaest.* 83 q. 9 (PL 40, 13): «nihil percipi potest nisi quod a falso discernitur». — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 1 arg. 2 (f. 1A); q. 2 in corp. (f. 4C); q. 12 in corp. (f. 22L). 4 Cf. supra n. 13-16. 5 Cf. supra n. 17-18. 6 Cf. supra n. 40-41.

ditur naturali ratione quod haec pars sit necessario cognoscenda. Et hoc modo rationes praedictae ut sunt naturales concludunt de altera parte contradictionis, hac vel illa; non determinate de hac nisi ex creditis tantum¹.

IV. – AD ARGUMENTA PHILOSOPHORUM

5

- 72 Ad argumenta² pro opinione Aristotelis³. Ad primum⁴ dico [25]
quod cognitio dependet ab anima cognoscente et obiecto cognito⁵,
quia secundum Augustinum, IX *De Trinitate* cap. ultimo, «a
cognoscente et cognito paritur notitia»⁶. Licet igitur anima ha-
beat sufficiens activum et passivum intra pro quanto actio respectu 10
cognitionis convenit animae, tamen non habet sufficiens activum
intra se pro quanto actio convenit obiecto, quia sic est ut tabula
nuda, ut dicitur III *De anima*⁷. Est igitur intellectus agens quo est
omnia facere, verum est in quantum 'factio' respectu cognitionis
convenit animae, non in quantum obiectum est activum. 15
- 73 Ad confirmationem⁸ rationis. Ad maiorem dico quod natura

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

1 ratione] add. scire τ | cognita (not. vel. cognoscenda Λ^{GO}) Λ^{GO} 3 de hac om. MR* 4 cre-
ditis] add. deum Λ^{O'} add. dictis Γ^LΛ^{O2} | post tantum seq. in Γ^N: Nota — creditum. Vide p. 9,
3-10 5 adnot. Ad rationes philosophorum Λ^{O2} 6 Aristotelis] Philosophi Γ^D 8 De
Trinitate] Trinitatis VZΓΛ^{YH} 10 activum et passivum] p. (passum Λ^G) et a. CPMZΓ^{LN}Λ^{-B} |
intra] add. se Λ^{G2} edd. | quanto actio] aliquo Γ^B | respectu] om. ADM^R* add. sui (!) Λ^O
11 sufficiens] add. principium P 11-12 sufficiens activum intra se] i. se (add. principium Λ^H)
suf. a. VZΓΛΣ 13 ut dicitur om. VI^{LN}Λ^{-YΣ} 14 factio] actio P^{2R}VI^{BD} fruitio (not. vel.
factio Γ^{L2}) Γ^L factio sive actio γ 15 convenit] competit VZΓ^{LN}Λ^Y | non] add. autem Σ
16 rationis. Ad maiorem om. Λ^{BΣ} | rationis] add. dico D | Ad maiorem dico] Dico (add. primo
Γ^{D2}) ad m. CPMSRIVZΓΛ^{YHO}

F 8 AUGUST., *De Trin.* IX c. 12 n. 18 (PL 42, 970). 13 ARISTOT., *De an.* III t. 14
(Γ c. 4, 429b 30-430a 2): «potentia quodammodo est intelligibilia intellectus, sed actu nihil
antequam intelligat. Oportet autem sic, sicut in tabula nihil est actu scriptum: quod quidem
accidit in intellectu». 16-p. 45, 5 ARISTOT., *Physic.* II t. 3 (B c. 1, 192b 20-23): «Est igitur
natura principium alicuius et causa movendi et quiescendi in eo in quo est primum et per
se, et non secundum accidens»; t. 11 (193a 31-33): «Sicut enim ars dicitur quod est secun-
dum artem et artificiosum, sic et natura quod secundum naturam dicitur et quod naturale»;
t. 49 (c. 5, 196b 17-22): «Eorum autem quae fiunt, alia quidem propter hoc fiunt, alia quidem
non. Horum autem alia quidem secundum propositum, alia vero non secundum propositum,
ambo autem sunt in his quae sunt propter hoc... Sunt autem propter hoc quaecumque ab
intellectu utique aguntur et quaecumque a natura».

T 1 Cf. supra n. 12. 2 Cf. supra n. 6-11. 3 Cf. supra p. 5, 2-6. 4 Cf. supra
n. 6. 5 Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 3 q. 2 n. [20]; *Quodl.* q. 15 n. [7]. 6 Cf.
HENRICUS GAND., *Summa* a. 40 q. 7 in corp. (I f. 259H); *Quodl.* V q. 14 in corp. (f. 175C).
7 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 10 arg. 1 in opp. (f. 19E). 8 Cf. supra n. 7.

quandoque accipitur pro principio intrinseco motus vel quietis – prout describitur II *Physicorum* – quandoque pro principio activo naturaliter, prout natura distinguitur contra artem sive contra propositum propter oppositum modum principiandi, sive sit intrinsecum sive non, dummodo sit naturale¹. Primo modo maior non est vera, quia non correspondet omni passivo naturaliter principium activum intrinsecum quod sit natura, quia multa sunt naturaliter receptiva alicuius actus, cuius non habent principium activum intrinsecum. Secundo etiam modo propositio maior est falsa in quibusdam, quando videlicet natura propter sui excellentiam ordinatur naturaliter ad recipiendum perfectionem ita eminentem, quae non possit subesse causalitati agentis naturalis secundo modo. Ita est in proposito.

Cum probatur maior², dico quod potentia passiva non est frustra in natura, quia etsi per agens naturale non possit principaliter reduci ad actum, tamen potest per tale agens dispositio ad ipsum induci, et potest per aliquod agens in natura – id est in tota coordinatione essendi vel entium – puta per agens primum vel supernaturale complete reduci ad actum.

[26] 20 Et si obicitur quod istud vilificat naturam quod ipsa non possit 75

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμν)

1 vel] et CPM 2 prout] ut I^{VF}Γ | describitur] definitur Λ^{GO} | quandoque] add. accipitur Λ^H | principio] add. signato Λ^{Y*} 3 naturaliter] naturali I^D | natura om. Σ | contra² om. IVZΓΛΣ 4-5 sive – naturale] post intrinsecum (7) I² om. M²RZΓ^LΛ^{YE/HGO}Σ^{PT}γβμν sive sit intrinsecum sive non Λ^{E2}; ¶ sign. litteris a-b Γ^{BD2} 5 dummodo] dum tamen Γ^{BD} 5-6 maior non est vera] n. e. v. m. Σ add. haec scilicet: omni (uni τ) potentiae passivae (pot. pass.) passivo τ) naturali correspondet aliquod activum naturale (naturaliter τ) nonnulli codd. recentiores et ed. τ 6 omni] cum A | passivo] add. practico Λ^{G*} 7 intrinsecum om. CM RVZΓΛ^{YBHG}Σ | sit] praem. sic S edd., add. sic M add. sicut CPR²IVZΓΛ^{YO} 8 naturaliter] in ras. P² om. CMR | alicuius actus = A actus (om. I²) alicuius I alicuius perfectionis πρ γβμν actus CP²MS²(in corr.)R' alicuius P²R² rel. τ 9 etiam modo] m. e. CPMRIZA^E 10 falsa] add. et M | in quibusdam om. CI^{LN} | videlicet] scilicet (post natura R) CPMRIΣ om. Λ^{G2O*} 11 naturaliter om. VI^{BD2} | recipiendum] percipiendum Λ^{GO*} principiandum Λ^Y 12 eminentem] evidentem Z | quae] quod VI^LΛ^{O2} | posset Λ^{GO} potest Σ | agentis] praem. alicuius R 13 modo] add. dicti πρ γβμν add. dicti sicut corpus humanum ad animam rationalem ρ 14 Cum] praem. Et Σ | passiva] add. huiusmodi Σ 15 etsi] si A^{*} licet πρ γβμν 16 tamen potest] p. t. Σ 16-17 dispositio ad ipsum induci] ind. d. ad i. Σ 17 reduci Λ^{GO*} | potest om. Γ^{D2}Σ 18 essendi vel om. I²VZΓΛΣ 18-19 primum vel supernaturale = A p. et s. S primum supernaturale γ supernaturale primum DI^Nρ primum CPMR²I' supernaturale R²I² rel. τρ βμν 19 complete] praem. potest Σ 20 Et om. SI²V ZΓΛΣ | obiciatur CPMSRIVZΓΛ^{YH} | istud] illud Λ

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 1 q. 4 ad 1 et q. 6 in corp. (I f. 13G. 16C).

² Cf. supra n. 7.

consequi perfectionem suam ex naturalibus¹, cum natura minus deficiat in nobilioribus, ex II *De caelo et mundo*, respondeo: si felicitas nostra consisteret in speculatione suprema ad qualem possumus nunc naturaliter attingere, non diceret Philosophus naturam deficere in necessariis². Nunc autem illam concedo posse⁵ haberi naturaliter, et ultra, dico aliam eminentiorem posse recipi naturaliter. Igitur in hoc magis dignificatur natura, quam si suprema sibi possibilis poneretur illa naturalis; nec est mirum quod ad maiorem perfectionem sit capacitas passiva in aliqua natura quam eius causalitas activa se extendat.

- 76 Illud quod adducitur de II *Caeli et mundi* non est ad propositum, quia Philosophus loquitur ibi de organis correspondentibus potentiae motivae si ipsa inesset stellis. Et concedo quod universaliter cui datur potentia quae nata est esse organica, ei datur a natura organum, in non-orbatis dico. Sed in proposito data est¹⁵ potentia, sed non organica; non tamen data sunt naturaliter omnia alia praeter potentiam concurrentia ad actum. A Philosopho

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{TP}β^{μν})

2 in nobilioribus] in perfectioribus (-ctionibus Γ^{N*}) et nobilioribus R²VT¹ ex nobilibus Λ^{O*} in perfectioribus et nobilioribus quam minus nobilibus Λ^{O2} in necessariis nobilioribus Λ^G | De caelo et mundo] Caeli et mundi DCPI²VZΓ¹Λ^Σ adnot. cap. 8 Γ^{D2} 3-4 possumus nunc] n. p. RI²VZΓ¹Λ^{YΣ} 4 non] bene in ras. Γ^{D2} 5 naturam] add. etiam D | Nunc autem illam] Hanc enim Λ^H | illam] hanc post posse Σ om. ZΛ^{Y22} | illam concedo] c. i. CPMIVT¹Λ^B 5-6 posse haberi naturaliter] h. p. ZΛ^{Y2Σ} n. h. p. Λ^B 6-7 et ultra — naturaliter om. Λ^{O2} 6 ultra = ADA^G ultra hoc Λ^{C2} rel. edd. | aliam] aliquam DI illam Σ | eminentem Σ 6-7 recipi naturaliter = AD nat. (ante posse, 6 Σ) rec. Λ^{O2} rel. edd. 7 in hoc magis dignificatur] m. in h. d. V m. d. in h. Γ 8 nec] add. etiam CPMRI¹T^{B*N}Λ^{O2} | est om. VZΓ¹Λ^N Λ^{YHGO*}Σ | quod] si Σ 9 aliqua] alia Λ^{GO*} om. Λ^H 10 causalitas] capacitas M om. Λ^{B2} 11 Σ | extendat] add. ut (om. S) patet de (in CP) omnibus naturalibus (internaturalibus S) (¶ text. sign. litteris a-b Γ^{B2D2}) CPSR¹T¹VΓ¹Λ^{O2} add. ut patet de corpore humano γ 11 Illud] Istud VΓ¹Λ^B om. Σ | adducitur = Aτ additur rel. π^{TP}β^{μν} | de II Caeli et mundi] II De c. et m. Λ^{BG} De c. et m. II R De c. et m. VΓ¹BD^N | II] I Σ 12 ibi om. Λ^{GO} | organis] add. ibi D 13 stellis] add. quod natura dedisset eis organa π^{TP}β^{μν} | Et] add. ultra R 13-14 concedo quod universaliter om. R* | quod universaliter] u. q. Σ | universaliter] virtualiter Λ^{Y2H} istud Λ^G om. Λ^{B2} 14 quae] qua Λ^{HGO*} om. Σ | est om. Σ | organica] organizata R ordinata Λ^H 14-16 ei — organica om. D* 15 dico om. Σ | proposito] add. dico quod π^{TP}β^{μν} 16 sed non] non autem Σ | organica] organizata Λ^H | data sunt] s. d. I¹T¹BD^Σ | naturaliter om. MΛ^B 16-17 naturaliter omnia alia] o. a. (a. om. Λ^{O*}) n. CPVΓ¹Λ^{YO} o. n. ZΛ^{HG} 17 praeter potentiam om. R*Σ

F 2 ARISTOT., *De caelo* II t. 50 (B c. 8, 290a 29-35); t. 59 (c. 11, 291b 12-16). 4 ARISTOT., *De an.* III t. 45 (Γ c. 9, 432b 21-22).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 2 in corp. (I f. 4B). 2 Cf. ib. q. 4 ad 2 (f. 13H).

igitur ibi haberi potest quod natura ordinabilis ad aliquem actum vel obiectum naturaliter habet potentiam ad illud, et organum si potentia est organica; sed non sic de posterioribus requisitis ad actum¹.

5 Aliter posset dici ad maiorem² quod ipsa est vera loquendo de 77 potentia passiva naturali ut passiva comparatur ad activam, non autem ut passiva comparatur ad actum receptum. Differentia membrorum patet in principio solutionis istius quaestionis³.

Minor⁴ autem est vera secundo modo, non primo modo⁵. Pos- 78
10 set etiam tertio modo faciliter dici ad minorem, negando, quia licet absolute intellectus possibilis sit naturaliter receptivus talis intellectionis, non tamen pro statu isto. De causa autem huius dicitur inferius distinctione 3⁶.

127] Ad rationem tertiam⁷ quaere responsionem Thomae in 79
15 Summa, I parte Summae quaestione 1, ubi respondet sic, quod

ADCPMSRIVZI^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 ibi om. IVZI^{NA}Λ^{EH} | quod] add. tunc Λ^{HGO*} | natura] naturaliter ρτπβμυ add. quando-
que P | ordinabilis] ordinata Iγ ordinabile τπβμυ ordinatur P* quando ordinatur CMA^{O2}
2 organum] ordinem Λ^H add. requisitum (acquisitum Γ^{NA}) ad actus (actum R^IΓ^{BD}) R^IVΓA^{O2}
3 potentia] praem. ponitur Λ^{GO} om. Λ^{O*}Σ | est] sit CPMRI esse Λ^{GO} | sic] praem. est SR²VΓ
Λ^{O2} add. est CPI²ZA^{EH}Σ^Q | posterioribus] praem. potentiis P^IRI^B 5 potest Λ^{GO} 6 pas-
siva²] passivum Σ om. M^IR^I 6-7 comparatur — passiva om. M^II² 6 activum R^II²VZ
Γ^{BD}/LNΣ agens Γ^{D2} actum C 7 passiva om. Σ 8 in principio post quaestionis R | solu-
tionis] in solutione R | istius] illius DCPMA^{O2} om. Λ^{YEHGO}/Σ | quaestionis] add. quando scilicet
distinguitur de supernaturali Λ^G 9 Minor] Maior Λ^{GO} | autem om. Γ^{NA}Λ^EΣ | modo² =
AA^Yτ 10 etiam] tamen Λ^{O2} om. Λ^{YEHGO}/Σ | etiam tertio modo] t. m. e. CPM | modo om.
I²(om. denuo I²)VΓA^EΣ | negando om. Λ^EΣ | quia] quod DSVΓA^EΣ 10-11 licet absolute in-
tellectus possibilis] i. p. l. a. Γ^{BD2N} i. l. a. p. VZΓ^{D/L} 11 naturaliter] virtualiter (add. vel
naturaliter Λ^{O2}) Λ^{GO} 11-12 intellectionis] intellectus R* intelligibilitatis Z intentionis D*
12 De causa] Causam Λ^{GO} | autem om. MVZI^{BD}LNΛΣ | dicitur] om. Λ^{YEHGO}/Σ dicemus
Λ^{O2} 13 infra Γ^LΛ^{GO}Σ 14-15 rationem — sic om. Λ^{O*} 14 rationem tertiam = AMS
R/I' tert. rat. C/P tertium VZI^{BD/L}NA^Y rat. secundam DR^II²Λ^{GO}τ secundam rat. (add. de VI Me-
taphysicae Λ^{O2}) C²Λ^{O2} secundum Γ^{D2L}Λ^{EH}Σρπγβμυ 14-15 quaere — ubi om. I² | quaere —
sic] dicitur V/ZΓ^LNA^{YEH}Σρπγβμυ dicitur (dicit Γ^{D2}) Thomas (add. in Γ^{D2}) prima parte Summae
(add. suae Γ^{D2}) quaest. prima articulo primo (¶ sign. litteris a-b Γ^B) Γ^{BD} pon. Responsio Tho-
mae, prima parte Summae quaest. prima in fine quarti argumenti V² | Thomae — Summae]
et hoc in Summa, parte prima, Thomae τ om. C' prima parte Summae C² 14 Thomae]
et hoc Λ^G add. et hoc I 15 respondet sic] s. r. CP respondetur sic I* sic dicitur Λ^G

F 14 THOMAS, S. theol. I q. 1 a. 1 ad 2 (IV 7ab).

T¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 24 q. 1 in corp. (I f. 137E). ² Cf. supra n. 7.
³ Cf. supra n. 57. ⁴ Cf. supra n. 7. ⁵ Cf. supra n. 57. ⁶ Cf. DUNS SCOTUS, Ordina-
tio I d. 3 pars 1 q. 2 n. [16]; q. 3 n. [2. 25-26]; cf. etiam Quodl. q. 14 n. [10-12].
⁷ Cf. supra n. 8.

«diversa ratio cognoscibilis diversitatem scientiarum inducit. Eandem enim conclusionem demonstrat astrologus per medium mathematicum, id est a materia abstractum, (puta quod terra est rotunda), et naturalis per medium circa materiam consideratum. Unde nihil prohibet de eisdem rebus de quibus philosophicae disciplinae tractant secundum quod sunt cognoscibilia lumine rationis naturalis etiam aliam scientiam tractare secundum quod cognoscuntur lumine divinae revelationis».

Contra: si de cognoscibilibus in theologia est cognitio tradita vel possibilis tradi in aliis scientiis, licet in alio lumine, ergo non est necessaria cognitio theologica de eisdem. Consequentia patet in exemplo eius, quia cognoscens terram esse rotundam per medium physicum, non indiget cognitione per medium mathematicum, tamquam simpliciter necessaria.

80 Dicta tamen responsio ad tertium exponitur sic, quod sci- 15

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 cognoscibilis] scibilis ρτπγβμν scibilis vel cognoscibilis Λ^{BΣ} 2 conclusionem] c. vel cognitionem I* | astrologus = AD astrologus et naturalis CPMSRIA^Y edd. naturalis et astrologus rell. 3 id est] et Λ^B om. CMR*I 3-4 puta quod terra est rotunda = AD(puta om. D) puta (om. τ) quod (q. om. P) terra est rotunda, sed astrologus (-ia Λ^Y) ante per medium (2) Γ^{D2} rell. edd. 4 et naturalis] n. autem I³VZΓΛΣ | per] add. materiam, id est per Λ^B | medium] add. naturale CPMSRI 5-6 disciplinae] doctrinae Φ^P scientiae ρτπγβμν 6 cognoscibiles Σ | rationis] intellectus Λ^B 6-7 rationis naturalis] n. r. I³VZΓΛ^{BΣ} 7 etiam] et Λ^H praem. et D* om. Σ 7-8 cognoscuntur] in ras. R² cognoscantur ZΓ^L sunt cognoscibilia Λ^B cognoscitur ASΓ^NΛ^{YG*O} 8 divinae revelationis] r. d. Λ^{BΣ} 9 adnot. Contra Thomam A¹ | Contra] add. hoc VZΓΛ^{YB*HGO} add. istud R | in] de quibus est Σ 9-10 cognitio tradita vel possibilis tradi] scientia tr. vel p. tradi Γ^B c. t. v. p. tradi cognitio γ cognitio tradita CP^M R^I* possibile tradi cognitio (c. tr. Λ^Y) Λ^{YBΣ}ρτπγβμν possibile tradi cognitionem Λ^H possibile tradi (haberi Λ^{G2} esse τ) cognitionem traditam Λ^{GO}τ cognitio tradita vel possibilis tradi cognitionem Λ^{O2} 10 licet] sed P^M 11 de eisdem = ADS de eis CPMRIVZΓΛ^B edd. de his Λ^{BΣ} [[ante non (10) VΛ^{BΣ} ante necessaria ZΓΛ^Bρτπγβμν ante theologica D]] 12-13 cognoscens — physicum] per (om. Λ^{O*}) medium physicum cognoscens (-scens Λ^{GO}) terram esse rotundam (rot. om. Λ^{O*}) VZΓΛΣ 13 physicum] philosophicum A | cognitione = ADτ cognitione eius rell. ρτπγβμν 14 simpliciter] sibi Σ 15 adnot.: Responsio Thomae exponitur A¹D² Thomas prima secundae q. 54 in solutione secundi articuli V² Expositio Aegidii M² Expositio Hervaei Σ^{U2} | Dicta tamen om. Λ^H | tamen] autem CP²I²VZΓ^{BD/LN}Λ^{HΣ} Sed ante

F 15 THOMAS, S. theol. I-II q. 54 a. 2 in corp. (VI 342ab): «Respondeo dicendum quod habitus et est forma quaedam, et est habitus. Potest ergo distinctio habituum secundum speciem attendi aut secundum communem modum quo formae specie distinguuntur, aut secundum proprium modum distinctionis habituum. Distinguuntur siquidem formae ad invicem secundum diversa principia activa»; ib. ad 2 (VI 343ab): «Ad secundum dicendum quod terram esse rotundam per aliud medium demonstrat naturalis, et per aliud astrologus: astrologus enim hoc demonstrat per media mathematica ... naturalis vero hoc demonstrat per medium naturale ... Tota autem virtus demonstrationis ... dependet ex medio. Et ideo diversa media sunt sicut diversa principia activa, secundum quae habitus scientiarum diversificantur».

licet habitus et est habitus et est forma; in quantum habitus, habet distinctionem ab obiecto, sed in quantum forma, potest distinguere a principio activo. Respectu autem habitus scientifici principia sunt causae effectivae. Licet igitur ubi est idem scibile
 5 (puta quod terra est rotunda) non sit distinctio per obiecta, tamen est distinctio per principia quibus mathematicus et physicus hoc ostendunt: et ita erit distinctio habituum in quantum sunt formae et non in quantum sunt habitus.

[28] Contra: forma est communis ad habitum; sed impossibile est 81

10 aliqua esse distincta in ratione superioris et indistincta in ratione inferioris; ergo impossibile est aliqua esse distincta per rationem formae unde forma et tamen esse indistincta in ratione habituum (hoc enim esset ac si aliqua essent distincta in ratione animalis et indistincta in ratione hominis). Praeterea, supponit etiam quod
 15 principia sunt distinctiva habitus in alio genere causae quam ut principia effectiva, quod falsum est, quia si aliquam rationem causae distinctivae habeant ad habitus, non habent rationem nisi causae efficientis. Praeterea, semper stat ratio quia quantumcumque possent poni habitus distincti cognitivi, tamen non salvatur
 20 necessitas unius, quasi alias cognitio sit impossibilis, ponendo possibilitatem alterius habitus undecumque distincti.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YEHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶PT⁷γβ⁸μν)
 Dicta Γ^{D2} | tertium] secundum DR¹Γ^{D2}Λ²Λ³Σ⁴ tres rationes Λ^G 15-p. 49, 1 quod scilicet
 om. Λ^{YEHG*O*}Σ
 1 est habitus et est om. R² 2 sed om. VZΓΛΣ 5 puta] ut Σ 6 tamen est] e.
 t. Σ | quibus] add. etiam Λ^G 7 hoc ostendunt] contradicunt D | ita om. VZΓΛ^{YEH*GO*}Σ |
 erit] est CPVZΓΛΣ 8 et om. RVΓΛ^O | et — habitus om. Λ^{YEH*GO*}Σ | non — habitus] om.
 Λ^{O2}; ¶ sign. litteris a-b Γ^{D2} 9 adnot. Contra expositionem Thomae R¹ | Contra] add.
 illud (istud Γ^{D2}Λ² hoc Σ) VZΓΛΣ | communis] communior CPMRI¹VΓΛ² communius ZΛ³Σ
 quid communius S consequens Λ^{GO} communis seu consequens τγ | habitum] add. quam e
 converso CP²(in ra.)Γ^NΛ²Σ add. quia omnis (omnis enim I¹) habitus est forma, non autem (et
 non I²) e converso I²Λ^G | sed impossibile est] i. autem e. Λ^{YH}Σ i. e. autem Λ^{GO} 10 esse]
 post distincta V post superioris CZΓΛ^{HGO} om. P²Λ^{Y2} 10-11 in ratione¹ — distincta om.
 M²Λ² 10 in ratione¹] per rationem M² | superiorum Λ^G | et] istud P² om. CZΓΛ^{HGO} add.
 esse PR²Λ²V 10-11 et — inferioris om. Σ^{U2} 11 esse distincta] d. e. VZΓ¹ 11-12 di-
 stincta — esse om. R² 11 per rationem] in ratione Γ^{BD}Σ 12 unde forma = AD u. for-
 mae S | tamen esse om. Σ | habitus Σ 13 aliqua essent] e. a. DRZ 13-14 et — hominis
 om. P² 14 supponit] praesupponit M supponunt isti Γ^{D2} | etiam om. I²Γ^{BD}ΛΣ 15 sint
 DCPMSRIA^H | habitus = A habitus conclusionis rel. edd. 17 habeant = AD habent
 rel. edd. | ad habitus] om. P² add. illos (istos SA^{-E}) CPSR²Λ²VZΓΛΣ | rationem nisi] n. r.
 (ratione VΓ^LΛ^G) RVZΓΛΣ 19 distincti cognitivi] c. (cognoscitivi Σ) d. (distinctivi Γ^LΛ^{G2}) VZ
 ΓΛΣ | tamen non] n. t. CPMRA^B 20 unius = ADMR(add. habitus R²) unius habitus
 (h. u. Γ^{N*}) rel. edd. 21 distincti] praem. sic R

- 82 Ideo ad argumentum respondeo quod in illis scientiis speculativis etsi tractetur de omnibus speculabilibus, non tamen quantum ad omnia cognoscibilia de eis, quia non quantum ad propria eorum, sicut patuit prius in tertia ratione¹ contra primam opinionem (quaere supra g²). 5
- 83 Ad quartum³ respondetur sic, quod principia prima non possunt applicari ad conclusiones aliquas nisi sensibiles: tum quia termini eorum sunt abstracti a sensibilibus, et ita sapiunt naturam eorum, tum quia intellectus agens, per quem debet fieri applicatio, limitatur ad sensibilia. [29] 10
- 84 Contra: certum est intellectui ista prima principia esse vera non tantum in sensibilibus, sed etiam in insensibilibus; non enim dubitat magis intellectus quod contradictoria non sunt simul vera de immateriali quam de materiali. Et quod dicitur quod terminus primi principii est ens quod dividitur in decem genera, et illud 15 non extendit se ad obiectum theologicum, hoc nihil valet; non enim magis dubitamus quod contradictoria non sunt simul vera de Deo (ut quod Deus est beatus et non-beatus, et huiusmodi) quam de albo.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμν)

3 cognoscibilia] speculabilia Γ^B cognoscibilia et speculabilia S speculabilia (specialia ΙΑ^G) et (et om. Ιτ) cognoscib. ΠIVZIT^{-B}Λ^{-Y}Στ 4 eorum] add. cognoscibilia πτγβμν | prius om. CPMRI | primam om. CPMR^{*I} 5 quaere supra g = A¹(text. et mg.)D²(post patuit, 4 D²; quaere] require D²) philosophorum πτγβμν et (praem. philosophorum τ om. P) in responsione (ratione Γ^Lτ) contra instantiam (-tia M^{*I}L^L) illius rationis CPMSRIVZIT^AGO²τ 6 adnot. Responsio Gandavensis in Summa art. 3 q. 4 in responsione ad primum argumentum I² | quantum] tertium DC²M²R² I²Γ^{D2L2}Λ^{BHGO}Σ | respondeo Λ^{GO} | principia prima] prima p. VT 7 conclusiones aliquas] a. c. Σ | nisi] in ras. Λ^{GO} non P²I²Λ^{YEHGO}Σ 8 eorum] non Z add. non Γ^{D2}Λ^{-G} | abstracti] add. nisi Λ^{GO} | sensibus CMZ 9 deberet CPMRI 11 intellectui] add. quod VZIT^A | ista] illa (post principia Σ) CPMΛ^{YB}Σ | prima om. DΣ | prima principia] princ. p. MRIZΛ^{-B} add. semper CP | esse] sunt VZIT^A 12 in¹ — insensibilibus] in non sensibilibus M^{*} | sed etiam in insensibilibus om. Γ^{D2}Λ^H 12-13 dubitat magis] m. d. I²VZIT^AΣ 13 intellectus om. V ZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ | sint MΛ^{-B} | simul om. VZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ | vera] add. de eodem (post sunt Λ^H) CPSI²VZIT^AΣ 14 de] om. SIA^{E2H2GO} in Λ^{GO} | immateriali quam de materiali] m. q. de i. Σ add. quare responsio nulla πτγβμν | Et quod dicitur] Et ideo aliter dicitur (not. alius liber: Et quod dicitur μ) γβμ 15 et] add. quod Σ 16 valet] est V 16-17 non enim] quia non (nihil Λ^B) VZIT^AΣ 17 dubitamus] add. quam Λ^G | quod om. Σ | sunt] sint PMIZA sit C esse Σ | simul om. VZIT^{BDLN}Λ^{-G}Σ 18 ut — huiusmodi] om. ZΛ^{YEHGO}Σ; ¶ sign. litteris a-b Γ^{D2} | beatus¹] bonus Λ^Gτ | et non-beatus] vel non-bonus τ om. VΛ^G add. verus et non-verus γ add. quare responsio nulla ρ | et huiusmodi om. Λ^{GO} add. 19 quam de albo] quam de altero post Deo (18) πτγβμν | albo] alio DI²Γ^NΣ aliis R

F 6 HENRICUS GAND., Summa a. 3 q. 4 ad 1 (I f. 29Q). 14 Ib. a. 24 q. 6 in corp. (f. 141 O).

T 1 Cf. supra n. 40-47. 2 Cf. supra p. 22, 22. 3 Cf. supra n. 9.

Alia datur responsio, quod ex solis maioribus non sequuntur 85 conclusiones, sed cum minoribus adiunctis; nunc autem minores non sunt naturaliter manifestae quae deberent illis adiungi¹.

Contra: minores sumendae sub primis principiis praedicant 5 de sumptis 'sub' terminos subiectos primorum principiorum; sed notum est terminos primorum principiorum dici de quocumque, quia sunt communissimi; igitur etc.

[30] Ideo respondeo quod secunda pars minoris est falsa, haec 86 videlicet quod in primis principiis 'includuntur virtualiter omnes conclusiones scibiles'². Ad probationem dico quod sicut termini subiecti sunt communes, ita et termini praedicati. Quando igitur termini subiecti, quia distributi, accipiuntur pro omnibus, non accipiuntur pro omnibus nisi respectu terminorum praedicatorum qui sunt communissimi, et per consequens virtute talium princi- 15 piorum non sciuntur de inferioribus nisi praedicata communissima³.

Hoc patet ratione, quia medium non potest esse 'propter quid' 87 respectu alicuius passionis nisi quae passio includitur virtualiter in ratione illius medii; in ratione autem subiecti principii communissimi non includitur 'propter quid' aliqua passio particularis, sed 20 tantum passio communissima; ergo illud subiectum non potest esse medium vel ratio cognoscendi aliqua nisi sub illa ratione commu-

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³Y⁴EHGO⁵Σ⁶QU(Φ⁷FP⁸τ⁹π¹⁰γ¹¹β¹²μ¹³υ¹⁴)

1 datur responsio] r. d. PVZΓ¹Λ²EHGO³Σ⁴ r. est data Λ^{GO} | solis maioribus] m. s. (solum Λ^{EHGO}) VZΓ¹Λ²Σ³ | non] numquam VI^{BD} | consequuntur Γ^{LN}Λ^H 3 non — manifestae post adiungi Σ | debent DMRVT¹Λ²Σ³ 4 sumendae] sumptae D¹Λ^{EO}Σ² | praedicant] probant D 5 sumptis] suppositis I²Γ^NΛ^{HO}Σ³ | sub] add. se Λ^E | terminis subiectis Γ^LΛ^{GO}Σ² termino subiecto I²Λ^H 6 quibuscumque CPMSRIV¹Γ^{DL}Λ^{YEH}Σ² 7 sunt] add. similiter Λ^{GO} add. naturaliter I² | etc. om. Σ 8 haec] hoc DPVZΓ^{BD} om. Σ 9 videlicet = ADS scilicet rell. edd. | includantur CPMRI¹ concluduntur Λ^{GO}Σ² | virtualiter] virtute Λ^H 11 ita] om. Λ^{GO} sic Λ^{GO}Σ² 11-12 praedicati — termini om. Σ^UΣ² 12 termini om. Λ^{GO}Σ² | quia] sic τ⁹π¹⁰γ¹¹β¹²μ¹³υ¹⁴ om. M³Γ^{DO}Σ² Σ^p | quia distributi om. D | distributi] in ras. Λ^{GO}Σ² distincti Γ^{BD}Σ² distincte Λ^G | distributi, accipiuntur] a. d. Σ | accipiuntur pro omnibus om. R² 12-13 non — omnibus] hoc non est I²Λ^H om. D² 13 terminorum] eorum M 17 quae] qui Λ^E quia Λ^{EH} illa CPMRI Λ^{GO}Σ² | passio] om. VZΓ¹Λ^{YEH}Σ² add. includatur quae Λ^G | includatur CPMRI¹Λ^{GO}Σ² 18 principii om. CM 19 sed] nisi Λ^{GO}Σ² 20 passio om. ZΓ¹Λ²Σ³ 21 medium vel om. ZI¹Λ^{YEH}GO²Σ³ 21-p. 52, 1 aliqua — communissima] aliquas (om. Γ^B) passiones (p. a. Σ) nisi (n. p. Γ^BΣ² nisi) non Σ^QU) communissimas I²ZI¹BD²DL³Λ^{YEHGO}Σ² [sic habent Γ^BBD² corrigendo, et ponendo litteras a-b] add. et per consequens non est ratio cognoscendi nisi passiones (nisi pass.) aliquas pass. nisi ΣI^N) communissimas CPMSR¹I²VT¹BD²DL³Λ^{GO}Σ² [¶ text. vel ratio (21) — et per consequens non est sign. Vacat P¹(om. P²)]

T¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 9 q. 3 arg. 1 (I f. 72 O); HERVAEUS NATALIS, Sent. prol. q. 1 in corp. (2va). ² Cf. supra n. 10. ³ Cf. supra n. 11.

nissima. Sed praeter passiones communissimas sunt multae aliae passiones scibiles, ad quas passiones non possunt passiones primorum principiorum esse media, quia non includunt illas. Igitur multae sunt veritates scibiles quae non includuntur in primis principiis.

Hoc patet in exemplo, quia ista 'omne totum est maius sua parte' etsi includat istam 'quaternarius est maior binario', et alias similes de eodem praedicato, non includit tamen istas: 'quaternarius est duplus ad binarium', 'ternarius se habet in proportionem sexquialtera ad dualitatem', nam ad ista praedicata oportet quod habet specialia media includentia ipsa.

88 Tertia probatio¹, logica, est quia licet contingat descendere sub subiecto universalis affirmativae, non tamen sub praedicato; multa autem praedicata contenta sub praedicatis primorum principiorum sunt scibilia de inferioribus ad subiecta illorum; igitur illa praedicata per prima principia non sciuntur de illis subiectis.

89 Contra istud obicitur: 'de quolibet affirmatio vel negatio et de nullo eodem ambo'²; sequitur 'igitur de hoc album vel non-al-

[31]

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

2-5 ad quas — primis principiis] *praem.* quae non includuntur in primis principiis (cf. 4-5) A; ¶ *text.* ad quas (2) — principiis (5) sign. Vel sic et punctis A¹ et ultra Extra A¹ 2 passiones² = A 2-3 passiones primorum principiorum esse media] e. m. termini (t. om. Σ³) prim. pr. Σ 3 includunt illas] includuntur in primis principiis R 6 exemplo] *praem.* hoc A *add.* etc. D | ista] illa DCP*MA^H om. Σ 7 etsi ante omne (6) Σ | includit CPA^{YQ} includatur R* | istam] illam CP*M istas Λ^{GO*} | est om. A 8-9 non — binarium om. A^{ES} 8 includit tamen = AD tamen incl. *rell. edd.* 9 duplum CPM duplex Σ | binarium] *add.* et P^{SVZ}ΓA^{O2} 10 sexquialtera] *scriptio huius verbi parum usitati diversimode variatur in codd.* | ista] illa CPM 10-11 oportet CPMSIT^{BD}Λ^{YΣ} 11 quod habet = A habere *rell. edd.* | specialia media] m. s. VZΓAΣ 12 Tertia] Secunda D²CP*RI*Γ^{D2}Στβμν Tertia] Tertio ρτ Secundo solvo aliter quod Λ^G | probatio] propositio A'DA^{HGO} responsio (ante Tertia Λ^E) Λ^{EΣ} ratio (not. alius liber: probatio μ) τβμν | logica] haec Λ^H 13 sub¹] de DA^O | universali Λ^B | affirmativae] negativae vel affirmativae Λ^H | sub²] in contento Λ^H 14 autem] enim CPMSRII^{D*}Λ^H | praedicata] *praem.* alia Λ^O | primorum] quorum D 15 illorum] istorum Λ^{YEH} eorum RI² VZΓ aliorum Λ^G om. I' 16 illa] ista Λ^B | prima om. M² | subiectis] substantiis P*M* 17 istud] illud DIVTA^B hoc Σ | obicitur] *add.* sic R *add.* per primum principium Λ^G | affirmativo CST^L | vel] et D*SZI^{BAD*LN} | negatio] negativo C *add.* est (om. ρτ) de necessitate vera (*add.* vel falsa ρ) ρτγβμν 17-18 negatio — ambo om. I^L | et — ambo om. ZA^{YHO2} 18 eodem] eorum MRVI^{BD} om. Λ^{ES}Σ | ambo] simul Λ^{EΣ} *add.* simul Λ^G | de] *add.* quolibet Λ^G *add.* necessitate ρτγβμν | album] *praem.* esse ρτγβμν

T¹ Prima n. 86, secunda n. 87. ² Cf. ARISTOT., *Topic.* VI c. 7 (Z c. 6, 143b 15-16: «de omni aut affirmatio aut negatio vera est»; *Anal. post.* I c. 11 [t. 27] (A c. 11, 77 a 30): «Omne autem affirmare aut negare». *De interpr.* I [c. 6] (c. 9, 18a 28-29): «In his ergo et quae sunt et quae facta sunt, necesse est affirmationem vel negationem veram vel falsam esse». — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 12 in corp. (I f. 22L).

bum'¹, ita quod licet ibi descendere sub praedicato et sub sub-
iecto².

Respondeo: istud principium 'de quolibet affirmatio vel ne-
gatio' etc., valet istam 'de quolibet cuiuslibet contradictionis al-
tera pars est vera et altera falsa'³, ubi est duplex distributio, et sub
utroque distributo licet descendere 'ergo de hoc huius contra-
dictionis' etc.; sed sub praedicato stante confuse tantum non licet
descendere, quia non sequitur 'de quolibet cuiuslibet contradic-
tionis altera pars, ergo haec pars'. Ita est in aliis principiis; semper
10 praedicatum universalis affirmativae stat confuse tantum, sive sint
ibi duae distributiones in subiecto sive una.

Et in proposito exemplo adhuc patet propositum. Quia de ho-
mine scibile est quod est risibilis, numquam per hoc principium
'de quolibet' etc. potest plus inferri nisi 'igitur de homine risi-
bile vel non-risibile'. Altera igitur pars praedicati disiuncti num-

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣQU(Φ^{FP}πτκγβμυ)

1 ibi om. Σ 1-2 praedicato et sub subiecto = ADπτκγβμυ subiecto et (vel Λ^H) sub (sub
om. P^RVZΓΛ^BΣτ) praedicato rel. τ 3 istud] illud VΓΛ^B | affirmativo CΓ^L 3-4 affir-
matio vel negatio om. Λ^B | vel negatio om. CPMSRIVZΓΛ^BΣ 4-8 de quolibet — de quo-
libet om. Λ^B 4-5 contradictionis altera pars] a. p. c. VZΓ^BΛ^{YH} p. a. c. Γ^B 4-7 altera
pars — contradictionis om. Σ^QU 5 et¹ om. MRIΣ^Q | et altera falsa] om. Γ^LΛ^{YHO}; ¶ text.
sign. litteris a-b Γ^D | distributio] distinctio Λ^H add. a parte subiecti S add. a parte subiecti
(a p. s. om. Λ^B) scilicet (sc. om. RV) de quolibet et cuiuslibet [¶ text. sign.: Vacat P(om. P²) litte-
ris a-b Γ^BDP²] CPR²IVΓ^LΛ^BGO² 6 distributo] distincto Λ^H om. Σ^Q 7 etc.] altera pars
est vera (add. et SΛ^B), altera (add. est MI) falsa (alt. f. om. τ) CPMSR²IZΓ^LΛ^B add. est altera pars
vera (add. et V), altera falsa (¶ text. sign. litteris a-b Γ^D) R²VΓ^B est vera altera pars, altera (alt. om.
Γ^N) falsa Γ^N 8 descendere] add. de hoc igitur D^{*} 9 pars¹] add. est vera Σ | principiis]
add. quod R²VΓ | semper post tantum (10) VΓ 10 universalis affirmativae] vel cum affirma-
tione Λ^H 11 distributiones] distinctiones Λ^H 12 proposito om. Σ | proposito exemplo]
e. p. VΓ | adhuc patet] p. a. VΓ^NΛ^BΣ | propositum] praem. ad Λ^{GO} 13 scibile] verum
πτκγβμυ add. verum γ | est²] sit VZΓΛΣ | risibilis] add. et tamen CFI^N add. et Λ^G | num-
quam] unde quod Λ^H non autem in ras. I² add. tamen Λ^{GO}Σ | hoc om. CPM^{*}R^{*} 14 quo-
libet] add. affirmatio (praem. dicitur I²) IΛ^{EO}Σ | etc. om. VΛ^B | potest] praem. et tamen non
Λ^G | inferri] verificari Γ^N add. de homine Λ^G 15 praedicati disiuncti] praed. disiunctivi Λ^G
praed. distincti SΓ^LΛ^H praed. (om. Γ^D) distributi ZΓ^{DN}Λ^YΣ distributi (om. Λ^O) praed. Γ^BΛ^O
praed. vel distributi (distr. om. P¹) disiuncti P disiuncti vel distrib. praed. V add. vel distributi R²

T¹ Cf. ARISTOT., *De interpr.* I [c. 6] (c. 9, 18a 34-18b 5): « si omnis affirmatio vel negatio
vera vel falsa est, et omne necesse est vel esse vel non esse... Nam si verum est dicere quoniam
est album vel non album, necesse est album esse vel non esse... Quare necesse est aut affirmationem
aut negationem veram esse vel falsam »; *Metaph.* IV t. 15-16 (Γ c. 4, 1007b 29-1008a 25). ² Cf.
HENRICUS GAND., *Summa* a. 26 q. 2 arg. 1 (I f. 158L). ³ Cf. ARISTOT., *Metaph.* IV t. 29
(Γ c. 8, 1012b 10-13): « Est enim necesse contradictionis partem alteram esse veram... Altera
namque pars contradictionis est falsa »; *De interpr.* I [c. 5] (c. 7, 17b 26-28): « Quaecumque igitur
contradictiones universalium sunt universaliter, necesse est alteram esse veram, alteram falsam,
et quaecumque in singularibus sunt ».

quam sciatur de subiecto per hoc principium, sed requiritur aliud principium speciale, ut definitio subiecti vel passionis, quod quidem est medium et ratio ad sciendum 'risibile' determinate de homine.

[V. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA]

5

- 90 Ad argumenta principalia. — Ad primum¹ distinguo de obiecto naturali. Potest enim accipi obiectum naturale vel pro illo ad quod naturaliter sive ex actione causarum naturaliter activarum potest potentia attingere, vel pro illo ad quod naturaliter inclinatur potentia, sive possit attingere naturaliter illud obiectum sive non. — 10 Posset igitur maior negari intelligendo 'naturale' primo modo, quia obiectum primum est adaequatum potentiae, et ideo abstractum ab omnibus illis circa quae potest potentia operari; non autem oportet quod si intellectus possit naturaliter intelligere tale commune, quod possit naturaliter intelligere quodcumque conten- 15 tum sub illo, quia intellectio alicuius contenti multo excellentior est intellectione confusa talis communis; sic, concessa minore² in utroque sensu, conclusio intenta non habetur, scilicet de naturaliter attingibili, quia sic maior fuit falsa.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 sciretur VI^N | aliud] aliquod CPMRIA^{HGO} praem. aliquod VI^L om. I^L ad I^L 2 ut] aut CVI^L id est D praem. aut P | ut — passionis om. υ 2.4 ut — homine] om. RZΓ^L Λ^{EHGO}Σ^{QU}ρτπβμ ut definitio alterius exempli Σ^Q; ¶ sign. litteris a-b I^{BD} 2.3 quod quidem est] tamquam υ | quidem = D quid A 3 et ratio om. Λ^E | ad sciendum] sciendi CPMVT^{BDLN}Λ^O add. scibile I^{BD} | determinate om. CP^MΣ^{VT}BDLN^Λ 6 Ad argumenta principalia om. Σ^{QU} | Ad primum om. D | distinguo] distinguitur CPMΓ^BΛ^H not. alius liber: distinguitur μ | obiecto] obiecto vel subiecto P 7 Potest — pro illo om. Λ^O | Potest enim] quod potest VZΓ^ΛYEHGO^Σ | obiectum naturale = ADS | illo] isto D eo VZΓ^ΛYEHGO^Σ 8 sive om. R²V | sive — naturaliter om. Σ^U 8.9 sive — naturaliter om. Z 8 ex] cum R²V om. CP^MΣ^S 9 inclinatur] ordinatur vel inclinatur Λ^G 10 posset Λ^{GO} | attingere naturaliter illud = ADS nat. att. ill. CPMRIVZΓ^Λτ att. ill. nat. Σ nat. ill. att. Λ^B ill. nat. att. ρτπγβμυ | illud obiectum] o. i. VZΓ^Λ | obiectum om. I²Λ^{YHO}Σ 13 potest potentia] potent. p. Σ 13.14 autem oportet] o. a. VZΓ^ΛΣ 14 quod om. ZΓ^{LN}Λ^{YHO}Σ | posset Σ | naturaliter om. I^{BD} 14.15 naturaliter — possit] om. Λ^B intelligere quod possit Λ^E 14 intelligere] attingere vel (vel om. I) intelligere I^{VT}BD 14.15 tale — intelligere om. I^N 15 possit] posset Σ add. etiam I^{DO} | naturaliter om. VZΓ^{BDLN}Λ^{YHO} | naturaliter intelligere] i. n. Σ | intelligere] attingere R 16 illo] isto DΛ^Y eo CPMI | alicuius] cuiuscumque CM² pon. cuiuscumque Λ^O | contenti] add. sub illo (eo Λ^O) VΛ^O | multo] add. magis Λ^G 18 sensu] consensu A

F 7-10 Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 3 q. 4 ad 2 (I f. 29R). 11-19 Cf. ib. a. 1 q. 2 in corp. (f. 4C).

T ¹ Cf. supra n. 1. ² Cf. ibidem.

Contra hanc responsionem arguo quod destruit seipsam. Pri- 91
 mum enim obiectum est adaequatum potentiae, per ipsum, et
 verum est, hoc est, quod nihil respicit potentia pro obiecto nisi in
 quo est ratio illius primi, et in quocumque est ratio illius primi
 illud respicit potentia pro obiecto; igitur impossibile est aliquid
 esse primum naturaliter quin sit quodlibet contentum sic per se
 obiectum naturaliter. Da enim oppositum, et tunc non est adae-
 quatum naturaliter sed excedens, et aliquod eo inferius est adae-
 quatum, et ita primum.

Ratio autem quae adducitur pro responsione¹ fallit secundum
 figuram dictionis². Licet enim ens ut est quid intelligibile uno
 actu (sicut homo est intelligibilis una intellectione) sit naturaliter
 intelligibile (illa enim unica intellectio entis ut unius obiecti est
 naturalis), non tamen potest ens poni primum obiectum natura-
 liter attingibile, quia est primum obiectum ut includitur in omni-
 bus per se obiectis, et ut sic non est naturaliter attingibile nisi quod-
 libet illorum sit naturaliter attingibile. Commutat igitur hic 'hoc

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{RP}πγβμν)

1 responsionem] rationem VΛ^{0*} | arguitur IVZIT^{LN}Λ^{0*} | quod] quia IZIT^{BD}Λ^{-H} 2 enim
 om. Σ | est adaequatum potentiae] p. e. a. Λ^EΣ add. etiam CPMRI* | per] secundum I²VZITΛΣ
 2-3 per ipsum, et verum est om. Φ^Pπβμν 3 hoc] praem. et CI² | hoc est om. Λ^EΣ | quod]
 quia CPMIA^{HGO} 3-4 nisi — primi, et om. D² 4 illius primi¹] primi obiecti Λ^EΣ
 4-5 et — obiecto om. Σ 4 in — primi om. D | quocumque] quo A | ratio illius²] illa (ista
 Λ^Y) ratio CPMSRIZA^Y | illius² om. ΓΛ^{GO} 5 illud — obiecto om. D² 6 esse] add. obiec-
 tum edd. | esse primum naturaliter] sic primum naturaliter esse obiectum Σ | sit] in ras. Λ^{E2}
 sic DCPMVA^{YGO} om. RI²T^{BD}Σ | sic] sit (post se D) DCPMSRIVZITΛ^{YEO2}Σ erit Λ^{GO}, om. Λ^H
 7-8 Da — naturaliter om. Σ^{U2} 7 enim om. Σ^{QU1} | et tunc] tunc in ras. Λ^{E2} iam VZITΛ^{-B}
 Σ^{QU1} 8 naturaliter] universaliter ADCP²MSRI* | et] etiam Λ^{GO*} | aliquod] aliquid Σ edd.
 aliud DA^H | est = AD edd. erit Λ^{GO2} 10 Ratio] Responsio M²I²ZA^{YGO} Responsio vel ratio
 P² praem. Responsio Γ^L | responsione] ratione S 11 figuram] fallaciam figurae πγβμν |
 quid = A quoddam (quod M²I²*) rell. edd. 12 intelligibilis] intelligibile ZIT^{BD*LN}Λ^{YB} 13 in-
 telligibile = A attingibile (lis V) vel intelligibile (lis V) VI^D attingibile rell. edd. | ut unius]
 un. ut Λ^EΣ et istius Λ^H 14 potest — obiectum] ens ut primum obiectum, id est, ut est
 (ut est om. πγβμν) adaequatum, potest poni Λ^G edd. | potest ens] e. p. VZITΛ^{-G}Σ | pri-
 mum obiectum om. S | obiectum om. ZIT^LΛ^{YEHGO2}Σ 14-15 naturaliter om. DA^E | naturaliter
 attingibile] a. n. Σ 15 attingibile] praem. primum Λ^G 15-16 quia est — attingibile om.
 πγβμν 15 obiectum] add. et SA⁰² 16 et] quia S 16-17 nisi — attingibile om. RV²
 Λ^{YGO2} 17 illorum] istorum DA^{BH}Σ sub eo contentum Φ^Pπγβμν | Commutatur Σ | hic = A

F 2-5 HENRICUS GAND., Summa a. 19 q. 1 in corp. (I f. 115C-D).

T ¹ Cf. supra p. 54, 11-19. ² Cf. ARISTOT., Soph. elenchi I c. 2 (c. 4, 166b 10-14):
 «Quae autem secundum figuram sunt dictionis, accidunt quando non idem interpretatur simi-
 liter, ut masculinum femininum, vel femininum masculinum, vel quod inter haec est alterum
 horum; vel responsum quale quantum, vel quantum quale; vel faciens patiens; vel dispositum
 facere, et alia».

aliquid' in 'quale quid' cum arguit 'ens est naturaliter intelligibile, igitur ens ut est primum obiectum intellectus, hoc est adaequatum, est attingibile naturaliter', quia antecedens est verum ut ens est unum singulare intelligibile, sicut album, sed consequens concludit de ente ut includitur in omni intelligibili, non ut seorsum ab illis intelligitur.

- 92 Ad argumentum¹ igitur est alia responsio, realis, quod videlicet minor est falsa de obiecto naturali, id est naturaliter attingibili, — vera alio modo, ad quod scilicet naturaliter inclinatur vel ordinatur potentia². Et ita debet intelligi auctoritas Avicennae. Quid autem sit ponendum obiectum primum naturaliter attingibile, de hoc infra distinctione 3³. Confirmatur responsio per Anselmum *De libero arbitrio* cap. 4: «Nullam», inquit, «ut puto, habemus potestatem, quae sola sufficiat ad actum». 'Potestatem' vocat quod nos communiter vocamus 'potentiam'⁴; patet per exemplum eius de visu. Non est igitur inconueniens potentiam esse naturaliter ordinatam ad obiectum ad quod non potest naturaliter ex

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 aliquid] quid Σ | cum] unde M | arguit] arguitur RIVZIΣ addit Δ^G 1-2 intelligibile] attingibile Δ^Hπγβμν 2 est¹ om. Σ | obiectum intellectus post adaequatum (2-3) Σ | hoc] id Γ^{BD}Δ^FΣ | est²] add. ut Δ^H add. ut est I² 3 est attingibile naturaliter] a. e. n. CPM^T e. (om. Δ^{H2H}) n. (add. etiam Δ^{GO}) a. I²VZΓΔΣ | attingibile] add. falsum est VΓΔ^{E2GO2} | naturaliter] add. falsum est CPMSRI* | antecedens — ut om. Δ^{GO2} | verum] unum ZΔ^{YH} om. D² add. unum M* 4 unum] praem. naturaliter Δ^G add. naturaliter Δ^Oρ | singulare] om. Σ add. signatum ρ | singulare intelligibile] i. s. (singulariter Δ^O signatum Δ^H) VZΓΔ | albus Σ | sed] autem post consequens Γ^{BDN} om. VZΓ^{BD}Δ^GΣ 6 illis] aliis Δ^B | intelligitur] intellectum Δ^GΣ abstractum Δ^G 7 realis] talis Δ^H | quod] quia CPZΔ^{HGO} 7-8 videlicet om. VZΓΔΣ 9 vera] vel Δ^H om. Δ^{O2} add. autem Γ^{D2}Σ add. tamen Δ^{O2} | modo] add. de (praem. scilicet Δ^{G2}) obiecto I²Δ^{G2} edd. | naturaliter] post ordinatur (10) CPMΓ^LΔ^H om. D 9-10 inclinatur vel ordinatur = ADS ord. et inclin. τ inclinatur πγβμν ordinatur rel. ρ 11 ponendum obiectum] o. p. Σ | obiectum primum] p. o. CPMSRIVZΓΔ 11-12 attingibile] intelligibile Δ^B 12 responsio] ratio P^TMΓ^{D2LN}Δ^G add. quia Δ^Y 13 libero arbitrio] libertate arbitrii DS libero arbitrio vel De libertate arbitrii A | cap. om. Δ^{YEH2GO2} | 4] add. a R²VZΓ^LΔ^{O2} | Nullam] add. autem CPM | ut puto om. VZΓΔ^FΣ 15 communiter om. CPMSI* 15-17 communiter — obiectum in ras. R² 15 vocamus] dicimus R²VZΓΔ^FΣ | patet] praem. sicut (ut D) DCPM²R²VZΓΔΣ 16 Non est igitur] Ig. (om. M²) n. e. CPM | est] add. enim A 16-17 naturaliter] essentialiter post ordinatam (17) Δ^B 17-p. 57, 1 ad² — attingere om. R² | naturaliter — attingere = ADY naturaliter et (etiam P add. nunc P²) ex causis naturalibus (et —

F 12-13 ANSEL., *De libero arb.* c. 3 (PL 158, 494; ed. SCHMITT I 212): «Nullam namque potestatem habemus, ut puto, quae sola sibi sufficiat ad actum». 15-16 Ibidem (ed. SCHMITT I 213): «Quod ut in multis animadvertas, in uno tibi monstrabo: Nullus visum habens dicitur nullatenus posse videre montem».

T ¹ Cf. supra n. 1. ² Cf. supra p. 54, 7-10. ³ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 1 q. 3 n. [8-12]. ⁴ Cf. supra p. 19 nota 8.

causis naturalibus attingere, sicut quaelibet ex se sola ordinatur et tamen non potest sola attingere¹.

Ad secundum argumentum² nego consequentiam. — Ad pro- 93
bationem³ patet ex dictis in responsione⁴ data ad secundum argu-
mentum pro opinione Philosophi, quia superiora ordinan-
tur ad perfectionem maiorem passive recipiendam quam ipsa active
possunt producere, et per consequens istorum perfectio non potest
produci nisi ab aliquo agente supernaturali. Non sic est de per-
fectione inferiorum, quorum perfectio ultima potest subesse actioni
10 inferiorum agentium.

[34] Ad tertium⁵ dico quod veritati complexae alicui firmiter te- 94
nendae intellectus possibilis est improportionatus, id est, non est
proportionale mobile talium agentium quae ex phantasmatibus
et ex lumine naturali intellectus agentis non possunt cognosci.

15 Quando arguis 'ergo fit proportionalis per aliud'⁶, concedo —
et 'per aliud' in ratione moventis, quia per movens supernaturale-
revelans assentit illi veritati, — et 'per aliud' in ratione formae, quia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

nat. om. I²) attingere CPSI attingere ex causis naturalibus et naturaliter (¶ text. ex — et sign.
litteris a-b Γ^{B2D2}) R¹VI^{BDN} naturaliter (add. et ex causis naturalibus M²) attingere MΣρτπγβμν attingere (add. ex causis naturalibus et Λ⁰²) naturaliter ZΓ^LΛ

1 sicut] sed Λ^{GO*} | quaelibet] add. potentia I²Γ^{L2}Λ^B | ordinatur] add. ad actum Σ add.,
add. ad proprium actum M²I² 2 attingere] elicere Σ 3 argumentum = ADRρτπγβμν
principale Λ⁰² 3-4 probationem] rationem S add. dico quod Λ⁰ 4-5 ex dictis — ar-
gumentum] ex dictis ad confirmationem primi argumenti (not. alius liber: ex dictis in responsione ad
primum argumentum) μ 4 dictis in om. R | data om. CMVZΓΛ^{-G}Σ | secundum] primum CM²
Γ^DΣ tertium D 5 quia] quod Λ^{GO} 6 perfectionem maiorem] m. p. CPMI | ipsa om.
VI | activa RΛ^B 6-7 active possunt] p. a. I²VZΓΛ^{YEHGO}Σ 7 possunt = ADτ possit
ZΛ^{YH} possint rell. ρτπγβμν | et om. Λ^{YHGO*} | istorum] illorum S ipsorum Σ istarum Λ^H
10 agentium] add. Et ideo natura non deficit in necessariis in potentiis superioribus, quia
perfectiones ad quas ordinantur ex causis naturalibus non possunt habere, quia non possunt
subesse alicui causalitati agentis naturalis; quia vero perfectiones inferiorum entium tali cau-
salitati subsunt, deficeret natura si non daret unde possent (add. etc. ρ) ρτπγβμν ¶text. sign.:
Secundum mentem quorundam non debet poni in textu π⁰ lin. anfractuosa μ] 11 complexae
alicui firmiter] alicui complexae fide Σ 12 est improportionatus] i. e. CPM add. igitur
Λ^H | id] hoc I²VZΓΛ | non om. Λ^H | est³ om. CP²MRZΓ^NΛ^HΣ^Q 13 proportionale] in corr.
Λ⁰² proportionatum I²Λ^Eτγ proportionatus Λ^G proportionaliter ρτπγβμν | mobile] in corr. Λ⁰²
mobilis Λ^G | talium] praem. respectu PM²R²I²VZΓΛ^{Y02}Σ | phantasmate Λ^E 14 ex om. ΓΛ^{E0}
Σ | naturali intellectus agentis] i. a. n. (naturalis Σ^Q) Λ^BΣ | potest AM 15 Quando = ADS
Cum (add. vero Λ^E) Λ⁰² rell. add. | arguit Λ^{GO} | proportionatus I²ZΓΛΣ proportio D | aliud]
aliquid Λ^H aliquid Λ⁰ praem. aliquid Λ^G 16 et] etiam Λ^{GO} quod CM²I add. quod S
17 et] etiam Λ^{GO} | quia] add. et Σ

T¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 8 q. 2 in corp. et ad 4 (I f. 64H. 65Q). ² Cf. su-
pra n. 2. ³ Cf. ibidem. ⁴ Cf. supra n. 73-78. ⁵ Cf. supra n. 3. ⁶ Cf. ibidem.

per illum assensum factum in ipso, qui est quasi quaedam inclinatio in intellectu ad istud obiectum, proportionans illum isti.

Cum ultra de illo 'alio' quaeris 'an sit naturale vel supernaturale', dico quod supernaturale, sive intelligas de agente sive de forma.

Cum infers 'ergo intellectus est improportionatus ad illud, et per aliud proportionatur', dico quod ex se est in potentia oboedientiali ad agens¹, et ita sufficienter proportionatur illi ad hoc ut ab ipso moveatur. Similiter, ex se est capax illius assensus causati a tali agente, etiam naturaliter capax²; non oportet igitur ipsum per aliud proportionari ipsi assensui recipiendo.

Statutur igitur in secundo, non in primo³, quia veritas ista revelata sufficienter non est inclinativa intellectus ad assentiendum sibi, et ita improportionale agens, et passum sibi improportionale; sed agens supernaturale est sufficienter inclinativum intellectus ad istam veritatem, causando in ipso assensum quo proportionatur huic veritati⁴, ita quod non oportet intellectum per aliud proportionari tali agenti, nec formae ab ipso impressae, sicut oportet ipsum proportionari tali obiecto per aliud duplici modo praedicto⁵.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρτπγβμν)

1 illum] istum DCPMRIVZΓ^{AY}Σ [qui] quae MSRT^N 2 istud] illud DCPMIA^{HO} illum
Λ^Y | istud obiectum] o. i. Λ^YΣ | illum] ipsum Σ 3 ultra — an] quaeris ultra an illud
aliud Σ | alio om. Λ^{HGO} | vel] an RZ 4 quod] add. est CPMSRIVA^{GO} 6 ad illud]
illi Λ^{GO} 6-7 ad — proportionatur om. I² 7 per aliud proportionatur] pr. p. a. Σ | ex]
de Λ^{GO} 7-8 oboedientiae CP^{*}MRI^{*} 8 proportionatur] proportionatus CPMRIA^{-Y}Σ est
proportionatus ZΓ ad proportionandum V 9 movetur ZΓ⁻Λ^{GO*} | .Similiter] praem. Et D
10 etiam] et DΓ^{DN}Λ^{BO}Σ add. ita Σ 11 ipsi] illi ZΓΛ^{YH}Σ naturali Λ^{GO*} 12 ista] illa CP
MS ita Σ add. nisi sit Λ^G 13 sufficienter non est] n. e. s. I^{*}Σ | consentiendum Σ 14 sibi]
praem. soli S | ita] add. etiam MRI^{*} add. est (esset τ) I² edd. | improportionale agens] a. i. (i.) et
proportionale Σ^U Σ | et²] ad R 14-15 et passum — agens om. Λ^{O*} 14 passum] passivum
Λ^{G*} per assensum D 16 istam] illam P^{*}R I | causandam Λ^{EG} | assensu Λ^G | quo] qui Λ^B |
proportionetur P²I²ZΓΛ^{-H} 17 alium Γ^{BD*LN} 18 sicut] sed Γ^{DO}LN cum sic Λ^G pon. sed
Λ^{O*} 19 per aliud post ipsum Σ | praedicto] add. Require de ista quaestione in prima
parte Thomae quaestione 1 articulo 1 Γ^{DO} add. Hic convenienter potest poni utrum possit
dici scientia; secundo, utrum sapientia Λ^H

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* III d. 1 q. 2 n. [7]; q. 4 n. [2]; *Quodl.* q. 19 n. [15].

² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 3 q. 5 ad 2 (I f. 30Y). ³ Cf. supra n. 3. ⁴ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 3 in corp. (f. 91D-92D). ⁵ Cf. supra n. 94.

[PARS SECUNDA

DE SUFFICIENTIA SACRAE SCRIPTURAE

QUAESTIO UNICA

UTRUM COGNITIO SUPERNATURALIS NECESSARIA VIATORI

5 SIT SUFFICIENTER TRADITA IN SACRA SCRIPTURA]

[Q. 2] Quaeritur utrum cognitio supernaturalis necessaria viatori sit 95
sufficienter tradita in sacra Scriptura.

[1] Quod non:

Quia cognitio necessaria numquam defuit humano generi;
10 Scriptura sacra non erat in lege naturae, quia Moyses primus scripsit Pentateuchum, nec tota sacra Scriptura erat in lege mosaica, sed tantum Vetus Testamentum; ergo etc.¹

Item, quicumque auctor scientiarum humanarum quanto ac- 96
tior est intellectu tanto plus vitat superfluitatem in tradendo; sed
15 in sacra Scriptura videntur contineri multa superflua, ut caeremoniae et historiae multae, quorum cognitio non videtur necessaria ad salutem; ergo etc.

Item, multa sunt de quibus non cognoscitur certitudinaliter ex 97
Scriptura utrum sint peccata vel non; quorum tamen cognitio ne-
20 cessaria est ad salutem, quia nesciens aliquid esse peccatum mortale, non sufficienter vitabit illud; ergo etc.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

6 adnot. Quaestio 2 A et multi 6-7 Quaeritur — Scriptura] Circa secundum quaesitum
Σ^Q 6 Quaeritur] *praem.* Secundo Σ^U *om.* CPMRIVZΓΛ^B | viatori] *praem.* homini P²MI²V
Λ^{O2} 6-7 sit sufficienter tradita] t. sit s. ZΓΛΣ^U 8 Quod non] Et (*om.* Σ^Q) arguitur quod
Σ *praem.* Videtur I²Λ^Hτγ *add.* videtur Λ^Q 9 defuit] deficit CM²RI^{BD}Λ^LΣ^Q defecit Σ^U | hu-
mano generi] g. h. ZΓΛΣ 10 Moyses primus] p. (*primo* ZΓ) Moyses ZΓΛ^{YHGO}* | primus]
primo DPZΓΣ *om.* CR 11 sacra Scriptura] sacra Γ^N *om.* Γ^{N2}ΛΣ | erat] *om.* I²Γ^{BD}* *add.*
tradita CPMIVΓ^N 12 etc. *om.* Σ 13 Item] Praeterea Σ | auctor] actor Λ^{BHG} 14 est
om. ZΓΛ^{YHGO}* (*post intellectu*) Σ | intellectu] *praem.* in CPMRIVΓ^{BDLN}Λ^{BGO2}Σ | plus] magis CP
MIV | vitans (*praem.* est Λ^{O2} *praem.* fuit τ) Λ^{HO}τ | tradendo] docendo R 15 multa *om.* ΓΛ^QΣ |
ut] et Σ *om.* Λ^B 16 quarum R²Λ^Q 17 salutem] in *ras.* P² cultum D | etc. *om.* Σ
18 certitudinaliter] certitudinaliter vel circulariter A 19 peccata] peccatum Λ²Φ *add.* mor-
talia ππγβμυ | vel] an D | tamen] tantum Z *om.* Λ^{BH} 20 aliquid] illud ZΓΛ 21 suffi-
cienter *om.* CM²RI²V | illud *om.* ΓΛ | etc. *om.* Σ

T ¹ Pro n. 95 cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 4 arg. 3 et q. 5 (I f. 66A. 67L).

98 Contra:

[2]

Augustinus XI *De civitate Dei* cap. 3 loquens de Scriptura canonica ait: «Huic fidem habemus de his rebus quas ignorare non expedit, nec per nos nosse idonei sumus».

[I. — DE VERITATE SACRAE SCRIPTURAE]

5

99 [Haereses diversae] — In ista quaestione sunt haereses innumerae damnantes sacram Scripturam, totam vel partes eius, sicut in libris Augustini et Damasceni *De haeresibus* patet. Quidam haeretici de Scriptura nihil recipiunt. Quidam specialiter improbant Vetus Testamentum, ut manichaei, sicut patet in libro *De utilitate credendi* a, dicentes Vetus Testamentum esse a malo principio¹. Quidam tantum Vetus Testamentum recipiunt, ut iudaei². Quidam aliquid utriusque, ut saraceni, quibus immundus Mahometus miscuit alias immunditias innumeras³. Quidam autem aliquid dictum in Novo Testamento, puta haeretici diversi, qui sententias¹⁵ diversas Scripturarum male intellectas habentes pro fundamentis,

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣQU(Φ^{PP}πττγβμυ)

2 XI *De civitate*] De c. XI Γ^{BD*}Λ^{GO} Civitatis XI ZΓ^{LN}Λ^{YBH} | Dei om. SZΓ^{BD*}LNΛΣ | cap. 3] 3 c. CMRI*V 2-3 Scriptura canonica] sacra Scriptura Σ^Q | canonica] catholica Γ^{DN}Λ^{HO}ΣU sive canonica sive catholica Λ^G om. Γ^L 3 Huic = RI²Λ^V Hinc ADMSI*VZΓ^LΛ^YEHGO Στγ Hic ΠΓ^L Cui πτβμυ | rebus] rationibus D 4 sumus] add. specialiter CPMSRI*VA^{O2} 6 adnot.: Primus articulus Γ^{D1} Opinio Henrici Gandavensis Λ^{O2} | ista quaestione] q. i. Σ 7 sacram om. Λ^GΣ | sacram Scripturam] Script. s. CPMSRIVZΓΛ^G | totam om. Λ^YEHGOΣ | vel partes] in parte Σ | partem RZΓΛ 7-8 sicut — patet] sicut patet in libris Damasceni et Augustini *De haeresibus* ZΓΛΣ 8 Quidam] om. D² add. enim CPMSRIZΓΛ^{O2}Σ 8-9 haeretici om. Σ 9 de Scriptura nihil] n. de Script. (add. sacra Γ^{D2}) ZΓΛ^{YHG} | recipiunt] accipiunt R retinent Φ | Quidam] add. vero Λ^{EG}Σ | specialiter improbant] non (ante Quidam Λ^H) I²ZΓΛ^GΣ 10-11 sicut — a¹ post principio (11) Σ | De utilitate credendi a] Augustini *De u. c.* Σ 11 a¹] Augustini Λ^{Y2GO}Σ quasi CP²(in ras.)M'IV qui R alii Λ^H I D'Λ^B sed Γ^{LN} om. D¹M²Γ^{B2} | a, dicentes] addentes (praem. Augustini post libro, 10 Γ^{D2}) Γ^D 12 recipiunt om. ΓΛ^GΣ 13 saraceni] a saracenis S | immundus Mahometus] Mah. i. I²ZΛΣ 13-14 immiscuit DSZΓΛ^HΣ 14 autem om. P¹I²ZΓΛΣ 14-15 aliquid — Testamento] unum dictum in uno Testamento, vel aliquid dictum in Novo Testamento A om. D²(¶ text. sign. Liber Duns D²) 14 aliquid] illud (pon. aliquid C²P²) CP' unum P²MSRI* aliud unum Λ^{O2} 15 Novo] uno MSRI*V* | puta] in corr. Λ^{O2} ut CPMIVAG | qui] quia MSRI*VA^B 15-16 sententias diversas Scripturarum = AD d. Script. s. Σ d. s. Script. rel. edd. 16 pro fundamentis] profunditates Λ^{BH}

F 2 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 3 (PL 41, 318; CSEL XL pars I 513, 24-25). 8 AUGUST., *De haeresibus* (PL 42, 21-50); DAMASC., *De haeresibus* (PG 94, 678-779). 10-11 AUGUST., *De utilitate credendi* c. 2 n. 4 (PL 42, 67; CSEL XXV pars I 6, 21-23).

T ¹ Cf. AUGUST., *De haeresibus* n. 46 (PL 42, 38). — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 9 q. 1 in corp. (I f. 70B); a. 15 q. 2 in corp. (f. 102F). ² Cf. AUGUST., *Adv. iudeos* c. 1 n. 2 (PL 42, 51-52). ³ Cf. DAMASC., *De haeresibus* n. 101 (PG 94, 763-774).

alias neglexerunt; verbi gratia ad Rom. 13: *Qui infirmus est, olera manducet*¹, et huiusmodi. Item, Iac. 5: *Confitemini alterutrum peccata vestra*, si ex hoc erretur circa sacramentum paenitentiae dicendo illud posse a quocumque non sacerdote dispensari, — et
 5 huiusmodi auctoritatibus sacrae Scripturae innitendo, male intellectis².

[3] [Variae viae convincendi haereticos] — Contra istas omnes in com- 100
 muni sunt octo viae eas rationabiliter convincendi, quae sunt:
 praenuntiatio prophetica, Scripturarum concordia, auctoritas scri-
 10 bentium, diligentia recipientium, rationalitas contentorum et
 irrationabilitas singulorum errorum, Ecclesiae stabilitas, miracu-
 lorum limpiditas.

[De praenuntiatione prophetica] — De primo patet. Quoniam so- 101
 lus Deus praevidet naturaliter futura contingentia certitudinali-
 15 ter, et non ab alio, ergo solus ipse vel ab ipso instructus potest
 ea certitudinaliter praedicere. Talium autem multa, praenuntiata
 in Scriptura, impleta sunt (patet consideranti libros prophetales),

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτγβμυ)

1 alias] alia Γ^{BD} aliquas Λ^G | neglexerunt *rep.* A* 1-2 ¶ text. verbi — huiusmodi sign.
 litteris a-b Γ^{BD1} | ad Rom. — Item om. I²Λ^{YHGO}Σ 1 ad Rom.] I ad Cor. S³ | 13] 14
 Γ^{BD2}γμυ | olerus I² olus pu 2 et huiusmodi] et huius DCS etc. R 2-3 peccata vestra]
 etc. Λ^G om. Λ^{HO} 3 vestra] nostra D om. CMSRI⁴ add. etc. V | si] sed CVA^G scilicet S
 sic PΓΛ^{O2} ut I³ cum τ om. Φρτγβμυ add. enim PSZΓΛ^{O2} | erretur] erratur V erraverunt
 R²Γ^{-L}Λ^{GO2}Φ add. ordinavit Λ^H add. vel erraverunt P² add. quidam (post paenitentiae ρτγβμυ)
 Φρτγβμυ add. philosophi τ 3-4 dicentes Γ^Nτ 4 a quocumque non sacerdote dispen-
 sari = AD d. a q. n. s. rell. add. | et] vel ZΓ^{BD}Λ^NΣ 5 sacrae Scripturae = AD Scriptu-
 rae CPMSRIVΓ^{BD} | innitendo om. CMRI⁴VΓ^L 7 istos Λ^YΦρτγβμυ | istas omnes] o. i.
 DA^{GO}Σ 7-8 in communi om. I²ΣΛ^{YHGO}Σ 8 sunt octo] o. s. CPMSIVZΓΛ^{YH} | octo
 om. RA^{G+O*} | eas] eos Φρτγβμυ eius D* om. Λ^G | eas rationabiliter convincendi] c. e. r. Σ | ra-
 tionabiliter] in ras. P² comp. MRA^{YO} rationaliter CΣ^Q notabiliter (pon. rationabiliter Γ^{D2}) Γ^D praem.
 totaliter vel P² 9 quoad verba praenuntiatio prophetica adnot. quae in multis apparet im-
 pleta. Sed hoc negant. Responsio: Scriptura hoc dicit Isaiae 6; unde propositum. Confirmatur,
 nota Augustinus, Epistula 3 ad Volusianum V² | concordia] concordantia Λ^{GO} 10 et om.
 PZΓΛΣ 11 stabilitas] add. et RA^HΣ 12 limpiditas] claritas (ante miraculorum, 11-12 Λ^H)
 CI²ZΓΛΣ 13 Quoniam] Quod CP*ZΓ^{-D}Λ^YΣ Quia Γ^DΛ^{-Y} 14 praevidet naturaliter] n.
 p. CSIVΓ^{BD} 14-15 praevidet — alio] naturaliter non ab alio (aliquo ZΓ^{LN} add. alio Γ^{N2}) prae-
 videt futura contingentia certitudinaliter ZΓ^{LN}Λ^{-O}Σ non ab alio prae. nat. fut. conting. Λ^O
 potest nat. non ab alio fut. conting. cert. praevidere ρτγβμυ 15 et non ab alio om. R²Γ^{BD} |
 ipso] ipso (om. D¹) alio D alio V' illo MV²Γ^{BD} 16 certitudinaliter] certitudinaliter vel circula-
 riter A 17 Scriptura] praem. sacra D | sunt] om. I*Λ^{B*} add. ut CPSI²ZΓΛ^{G2} add. sicut M²Λ^E

F 1 Rom. 14, 2. 2 Iac. 5, 16.

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 23 q. un. n. [18]. ² Cf. HENRICUS GAND.,
Summa a. 16 q. 1 in corp. (I f. 104G); a. 15 q. 1 in corp. (f. 102B).

ex quibus « non est dubium quin sequantur pauca quae restant », secundum Gregorium in homilia quadam *De adventu Domini*. Istam viam tangit Augustinus XII *De civitate* cap. 10g: « Vera esse praeterita ex his quae futura praenuntiavit, cum tanta veritate implentur, ostendit ».

- 102 [De Scripturarum concordia] – De secundo, scilicet Scripturarum concordia, patet sic: in non evidentibus ex terminis, nec principia sic evidentia ex terminis habentibus, non consonant multi firmiter et infallibiliter, diversimode dispositi, nisi a causa superiori ipso intellectu inclinentur ad assensum; sed scriptores sacri Canonis, varie dispositi, et existentes in diversis temporibus, in talibus inevidentibus consonabant omnino. Hanc viam pertractat Augustinus XVIII *De civitate* cap. 42: « Auctores

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμυ)

1 sequantur] *add.* ea M²I | restant] *add.* complenda Λ^Q 2 quadam = AD | De adventu] *praem.* primae dominicae τ *om.* MSR²I²V²Σ^Q adventus Σ^{Q2} | Domini = A 3 XII De civitate] De civ. (*add.* Dei IV) XII (XIII R XXI Λ^Q) CPMSRIVZT^{BD}Λ^Y *add.* Dei Γ^D | 10] 48 D 4 Γ^{D2} 8 Λ^Q *om.* R* | g] in fine capituli (c. *om.* Γ^{D2}) RI'Λ^Q 8° Λ^{Y2} scilicet (*praem.* in fine Λ^{Q2}) Λ^{HQ} ubi (*add.* expresse ait Λ^{B2}p) Λ^BΣp ubi ait πγβμυ *om.* DCI²V *add.* ubi expressit (I) ait M² 4 esse] se narrasse Φπτγβμυ | esse praeterita] p. e. Σ | praenuntiat I'Λ^{GO}* praenuntiant R*Λ^{H2} praenuntiantur Λ^{H'} 5 impleta Λ^{GO} implere Λ^H 7 concordantia Λ^Q | patet *om.* Λ^{YBHO}* 7-8 nec — terminis] nec ex principiis evidentiam Φπτγβμυ *om.* C' nec principia ex terminis evidentia C² 8 principiis (*praem.* ex Λ^H) M'R²I'Γ^{BD}Λ^Y | sic] sunt DV* nec Γ^{B+L} etiam Λ^{HGO} *om.* I²Γ^N | evidencias P*MSI'ZT^{BD} evidentiam RA^{BHO} | ex terminis] ex talibus Λ^Q *om.* Λ^{GO}Σ 9 multi firmiter et infallibiliter] f. et (aut Λ^H) i. (*add.* et generaliter Σ) m. I²ΓΛΣ | nisi] nonnisi R* non D* 9-11 nisi — dispositi *om.* M²V 10 ipso] ipsorum (*post* intellectu Σ) P²M²I²Λ^{BHG}Σ *om.* C | intellectus CPA^{BH}Σ intellectum M²I² intellectio Λ^Q | inclinatur PA^{BHG} inclinaretur C inclinante M²I² 11 sacri *om.* ZT^{BD+LN}ΛΣ | varie] vario modo M²I' | existentes *post* temporibus (11-12) I²ZTΛΣ | in *om.* ZTΛ^{YGO}Σ | diversis] variis Λ^FΣ 11-12 temporibus] *add.* et I'V* *add.* etiam M 12 inevidentibus] evidentibus (*praem.* non M²R²I²Γ^{N2}) MRIV*Z Γ^{LN}Λ^Y non evidentibus Γ^{BD}Λ^YΣ | consonabant omnino = AD omnino consonabant (*consonant* Σ) *rell. edd.* | omnino] *add.* (*id est rep.*) In non evidentibus ex terminis, ubi non sunt principia evidentia ex terminis, non consonant multi firmiter et infallibiliter, diversimode dispositi, nisi a causa superiori ipso intellectu (ipse intellectus V²) inclinatur ad sensum (ad assensum V²); sed scriptores sacri Canonis, varie dispositi, existentes in diversis temporibus, in talibus inevidentibus omnino consonabant [¶] *text. sign.* Extra V¹, *text. vero* in (12) — diversimode dispositi (*hic inter variantes*) *sign.* Vacat V²] V 13 pertractans CPMV | XVIII De civitate] De c. XVIII (XIV Λ^{GO}*) ZT^{BD+LN}Λ, XVIII De c. Dei Γ^{D2} | 42] iuxta principium capituli I' 40 CP' 41 (*not.*

F 2 GREGORIUS, 40 *Homiliarum in Evangelia* I hom. 1 n. 1 (PL 76, 1078). 3 AUGUST., *De civ. Dei* XII c. 10 [11] n. 2 (PL 41, 359; CSEL XL pars I 584, 13-15): « vera se narrasse praeterita, ex his quae futura praenuntiavit, cum tanta veritate implentur, ostendit ». 13 lb. XVIII c. 41 n. 1 (PL 41, 600-601; CSEL XL pars II 332, 8. 14-19): « Denique auctores nostri ... sane pauci esse debuerunt, ne multitudine vilesceat quod religione carum esse oporteret; nec tamen ita pauci, ut eorum non sit miranda consensio. Neque enim in multitudine philosophorum, qui labore etiam litterario monumenta suorum dogmatum reliquerunt, facile quis invenerit, inter quos cuncta quae sensere conveniunt ».

nostri pauci esse debuerunt, ne prae multitudine vilescent; nec ita sunt pauci, ut eorum non sit miranda consensio: neque enim in multitudine philosophorum facile quis invenerit, inter quos cuncta quae senserunt conveniant», et hoc Augustinus probat
5 ibi in exemplis.

Maiores enim assumpta non tantum probatur per exemplum de philosophis, ut videtur probare Augustinus¹, sed etiam per rationem: quia cum intellectus natus sit quantum ad assensum moveri ab obiecto evidente in se vel in alio, nihil aliud ab obiecto
10 videtur posse talem assensum causare nisi virtualiter includat evidentiam obiecti; nam si nihil tale moveat intellectum, remanebit theologia sibi neutra. Nihil autem est tale de non evidentibus ex terminis nisi intellectus superior nostro; nihil autem intelligens superius homine potest hominem effective docere nisi Deus².

15 ¶ Si dicatur hic quod posteriores, licet aliter dispositi quam priores, et aliis temporibus existentes, tamen habuerunt doctrinam 103

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YRHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτγβμν)

vel: 2 Λ^{O2} P²M²V²I²Γ^{LN}Λ^{HGO} 2 M²R²(in corr.)V² add. iuxta principium (add. capituli γ) Pγ | Auctores] Actores Λ^{EO}

1 debuerunt Λ^{YGO} | prae multitudine vilescent = A multitudine vilescent DCPMSRIV
Γτγ multitudo vilescent ZΛΣ multitudine vilescent ρτβμν add. quod carum religione (relig.
carum π relig. earum ita γ) esse oporteret ρτγβμν | nec] et (add. nec Γ^{N2}) Γ^N add. etiam Σ^Q
2 sunt om. I²ZΓΛΣ | non sit miranda] n. m. s. PM m. n. s. ZΓΛ^{-B} | consensio] in ras.
C²R²V¹Γ^{D2} confessio PM²SI²ZΛ^{G2} [not.: alia littera habet: confusio Γ^{L1} alius liber: confusio
Λ^{O1} add. (1) alia vel confusio Γ^{N*}] 3 philosophorum] prophetarum Λ^H add. qui labore
etiam litterario monumenta suorum dogmatum reliquerunt edd. (cf. p. 64, 4-5) 4 cuncta]
multa (praem. cuncta vel Λ^{O2}) Λ^{-V} cuncta vel multa Γ add. vel multa M²R² | senserunt] sen-
siunt in ras. R² asserunt (pon. consenserunt Λ^{O2}) Λ^{GO} sequentur Λ^B | convenient] communicant
P²MI² 5 ibi om. I²VΛ^BΣ 5-6 ibi — probatur om. R² 6 enim = ADΓ^{BD}Λ^B autem R²
etiam rell. edd., add. secundum ipsum Λ^B | non tantum probatur] p. n. t. Σ 7 Augusti-
nus] per Augustinum Λ^B 8 quia] add. tunc Λ^{B*} | natus sit post assensum ZΓΛΣ | assen-
sum] sensum P²I²Γ^{N*}Λ^G affectum A 9 obiecto¹] aliquo (add. obiecto P²) CPMSRI²V om. Λ^H |
in se] praem. vel VΓ^N om. Z | nihil] nec RI²Γ^{BD} praem. et Λ^GΣ add. aliquid I 10 videatur
Γ^{BD2}Σ | posse talem] t. p. PIZΓ^{LN}Λ^{-H} | talem assensum causare] c. t. a. Σ | nisi] qui A cum
Λ^B | includat] add. talem Σ^Q 11 intellectum] add. obiectum D 12-13 ex terminis om.
CM² 13 nostro] add. intellectu V | nihil] nullus Σ | intelligens] intellectus R²Λ^{GO*} intellectu
Γ^L add. ad Λ^G 14 superior Γ^{B*}ΔΣ | homine] hominis Γ^L | Deus] Zeus D 15-p. 65,
11 ¶ Si dicatur — humanum sign.: Additio, non extra A¹ Additio V¹Γ^{D1} Extra I²(text. et mg.)Γ^{B1}
15 dicas CPMV | hic] ad hoc (praem. hic Λ^{O2}) Λ^{GO} om. CP²MV 16 et] in MSRIVΛ^B add. in
CPΓ^{D2} | tamen habuerunt] h. t. Σ | doctrinam] notitiam τ

F 4 AUGUST., De civ. Dei XVIII c. 41 n. 2 (PL 41, 601; CSEL XL pars II 332, 21-333, 25).

T 1 Cf. supra lin. 2-4. 2 De potestate angeli in intellectum hominis cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio II d. 11 q. un. n. [4-8].

praecedentium in scriptis, et acquieverunt credendo, sicut discipuli doctrinae magistrorum, et ita nihil scripserunt dissonum a prioribus, licet Deus non doceret hos et illos, — contra hoc videtur Augustinus obicere ubi prius, dicens de philosophis: « Labore litteratorio monimenta suorum dogmatum reliquerunt », quae discipuli legerunt, et licet in aliquibus essent assentientes prioribus, ut discipuli, aliqua tamen improbaverunt. Patet ibidem de Aristippo et Antisthene, qui ambo socratici fuerunt, tamen in aliquibus sibi contradixerunt¹; et quandoque magistro discipuli etiam contradixerunt, ut Aristoteles Platoni². Quomodo igitur non contradixissent posteriores nostri prioribus in aliquibus, si non habuissent communem doctorem, eorum intellectus ad eadem non evidentia inclinantem?

- 104 Responsio: quia non evidentia tradiderunt priores, ideo posteriores non potuerunt eos per rationem improbare, et noluerunt eis discredere, nisi possent pro se rationem cogentem habere, re-
verentes eos ut magistros veraces; sed philosophi discipuli per rationem potuerunt magistros improbare, quia materia circa quam

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 in scriptis] in ras. Λ^{B2} in scripturis Λ^{HGO} om. V | sicut] add. scilicet CP 2 a om. Λ^{GO}
4 Labore] add. nimio P^{R2}Γ^{-L}Λ^{GO2} 5 litteratorio] litterato (pon. litterario M²) DPMSR⁴VT^{-L}
Λ^{HGO}Σ litterario Cρτπγβμυ nimio τ | monimenta] monumenta Γ^LΛ^{BH}Σρπγβμυ munimenta
PΓ^{BDN2} monimencio S monita V munita Γ^{N'} praem. multa M² add. vel monita Λ^{O2} 5-6 disci-
puli] praem. sui Λ^H 6 legentes Φ edd. 7 ut] nec D⁴ add. alii Λ^{H*} | aliqua] alia CPM
SIVZΓ^LΛ^{-H} alii post tamen Λ^H | Patet] praem. ut M²Λ^{BH} add. igitur D | ibidem] ibi CPR²(in
ras.)ZΓ^LΛ^HΣ^U primo Σ^Q enim Λ^{GO} om. Λ^B 8 socratici] Socrati Λ^{BO'} Socratis Λ^{O2} sacrati
Γ^{N*} | fuerunt] om. DCPMSVZΓ^LΛ^{YEHGO}Σ fuerunt discipuli ante socratici Λ^{O2} | tamen in ali-
quibus] in quibusdam tamen Σ | aliquibus = ADS quibusdam rel. edd. 9 magistro disci-
puli] d. m. ZΓ^LΛ^Σ 9-10 etiam contradixerunt om. Γ^LΛ^Σ 11 nostri Λ^O | prioribus] praec-
edentibus Λ^B 12 communem doctorem] d. c. ZΓ^LΛ^Σ | intellectum Λ^{B2}Φτ | non] ut M⁴
SI⁴V om. R⁴ 14 evidenter (praem. evidentia P²) PMSR⁴I | ideo om. Γ^LΛ^BΣ 14-15 poste-
riores — improbare] non poterunt posteriores improbare eos Λ^B 15 poterunt Λ^{HO*}Σ^Q
poterant I | eos] post rationem ZΓ^LΛ^{-B} eas CPMSR⁴IVZΓ^LΛ^{YHO} | rationes RZΓ^LΛ^{-B}Σ
15-16 et — discredere om. D 15 eis] in corr. R² praem. ab MVT^BΛ^O | discredere] discedere
M⁴R⁴VT^{BD*}Λ^{GO*} dissentire Λ^{BH} | pro se] post cogentem ZΓ^LΛ^Σ per se M⁴VA^H 17 phi-
losophi discipuli] discipuli philosophorum Σ 18 potuerunt] ante per (17) RVT^{BD}Σ pote-
runt Λ^{Y2BH}Σ

F 4 AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c. 41 n. 1 (PL 41, 600-601; CSEL XL pars II 332, 17-18).

T 1 Aristippus felicitatem hominis in voluptatibus corporis, Antisthenes vero in virtutibus animi posuit, cf. AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c. 41 n. 2 (PL 41, 601; CSEL XL pars II 333, 5-11). 2 Ita e. g. in quaestionibus de ideis, *Metaph.* I t. 25-49 (A c. 9, 990a 34-993a 10); de mundi origine, *De caelo* I t. 102-106 (A c. 10, 279b 12-280a 11); t. 109 (280a 28-34); t. 124-125 (c. 12, 282a 21-282b 1); et de temporis origine, *Physic.* VIII t. 10-11 (© c. 1, 251b 10-28).

altercabantur potuit habere rationes sumptas ex terminis. — Exemplum: non ita contradicit discipulus historiographus magistro historiographo sicut philosophus philosopho, quia historiae de praeteritis non possunt esse evidentes, ut avertant discipulum a magistro, sicut possunt esse philosophicae rationes.

Contra istud saltem est Ezechiel prophetans in Babylonia eo tempore quo Ieremias prophetavit in Iudaea¹. Cum non ambo sola illa dicerent quae a Moyse quasi magistro communi eorum potuerunt habere, sed etiam alia multa, in eis potuissent dissentire cum non essent evidenter ex terminis, nisi habuissent aliquem doctorem communem supra intellectum humanum.}}

[5] 1 De auctoritate scribentium — De tertio, scilicet auctoritate scribentium, sic patet: aut libri Scripturae sunt illorum auctorum quorum esse dicuntur, aut non. Si sic, cum damnent mendacium, praecipue in fide vel moribus, quomodo est verisimile eos fuisse mentitos dicendo 'haec dicit Dominus'² si Dominus non esset locutus? Aut si dicis eos esse deceptos, non mentitos, vel propter lucrum mentiri voluisse, — contra, et primo contra primum, quod

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτγβμυ)

1 altercabatur Γ^LΣ^U alterabantur Γ^TΒ^ΛΥ^ΣΒ^Ο* | sumptas] supradictas Λ^G evidentes τ | terminis] add. evidentibus (-tes Λ^B) CPA^B 2-3 historiographo] historiatarum Λ^H 3 philosopho] per (praem. philosopho Λ^H2) hoc Λ^H 3-4 praeteritis] praeterito DCPMRIV praelato S praedictis Λ^H 4 evidentes] inevidentes Λ^B* praem. philosophice (om. Λ^B2) ita (ita in ras. Λ^B2) Λ^B | ut avertant] nec avertunt Σ 5 esse] facere Σ 6 istud] illud CPMVA^{HO} istam D hoc Σ | est = A esset τ | prophetizans D prophetavit Λ^H | Babylone ZΓΛ^{YHGO}*Σ 7 prophetavit] post Iudaea ZΓΛ prophetabat R²ZΓΛ^{-Y}Σ | ambo = AD(ante non D) 8 solum PMΓ^N Λ^{HGO}Σ | illa] ista Λ^{YH} om. Γ^{BD}* | dicerent post multa (9) Σ | quasi] add. a IZΓΛ^O3 | magistro communi eorum = AD mag. (praem. communi I²) eor. com. CPMSRIV com. mag. eor. ZΓ com. eor. mag. πτγβμυ com. mag. ΛΣτ 9 potuerunt habere] habuerunt πτγβμυ dicta sunt et habere potuerunt τ | etiam om. MIVZΓ^{BD}*LNΛΣ | in eis] post potuissent VΣ in illis ZΓΛ^{-B}Σ in aliis Λ^B 9-11 dissentire — communem om. Γ^B* 10-11 habuissent aliquem doctorem communem] a. d. c. (communem om. Λ^B) h. ZΓB¹DLNΛ^{-Y}Σ 11 humanum] humanum vel habentem I² 12 auctoritate] praem. de I²ZΓ 13 patet] add. quia Λ^B | Scripturae] comp. Λ^O' sapientiae D scripti Λ^O2 add. sacrae Σ | illorum] istorum DΓΛ | auctorum] actorum Λ^H doctorum Λ^{GO} doctorum vel (aut Λ^B) auctorum (actorum Σ^O) Λ^BΣ 14 dicuntur] dicantur Λ^H creduntur Λ^B videntur Σ | damnant Λ^G damnetur Λ^O | mendaces Λ^B 15 praecipue] praecise D²RT² | vel = AD et rell. edd. 16 mentitos] mendaces Φρ 16-17 dicendo — mentitos om. I² 16 esset] fuisset Σ 17 Aut] Et R | dicas RA^{-O}Σ dices CPM dicat Λ^O | esse] fuisse RΣ om. DA^Y 18 mentiri voluisse] v. m. Σ 18-p. 66, 1 contra — Paulus] Primum improbatur (Impr. pr. post Pauli Λ^H) ex dicto Pauli Γ^{BD}*LNΛ^{YHGO}Σ Primum improbatur

T¹ Simultaneae prophetabant spatio quinque annorum (592-587 ante Chr.), tempore primae captivitatis babylonicae. ² Cf. e. g. Ezech. 2, 4; 3, 11.27; 5, 5.7; 6, 11; 7, 2.5 etc.; Ier. 2, 2.5; 4, 3.27; 6, 6.16; 7, 21 etc.

scilicet non fuerunt decepti. Dicit enim beatus apostolus Paulus: Scio hominem, ante annos quattuordecim etc., et subdit ibi, audisse se verba arcana, quae non licet homini loqui. Quae assertiones non videntur fuisse sine mendacio si asserens non fuit certus, quia asserere dubium tamquam verum certum, est mendacium, vel non longe a mendacio. Ex ista revelatione Pauli, et multis aliis, factis diversis sanctis, concluditur quod intellectus eorum non potuerunt induci ad assentiendum ita firmiter illis quorum notitiam non potuerunt habere ex naturalibus, sicut assenserunt, nisi ab agente supernaturali. — Contra secundum, scilicet quod propter lucrum 10 mentiti sunt: quia pro illis ad quae voluerunt homines inducere ad credendum, tribulationes maximas sustinuerunt.

106 Si libri non sunt illorum, sed aliorum, hoc videtur inconueniens dicere, quia ita negabitur quicumque liber esse illius auctoris

ADCPMSRIVZ^ΓBDLN^ΛYHGOΣQU(Φ^{PP}πργβμυ)
(impr. post decepti Γ^{D2}), quod scilicet (scil. quod Γ^{D2}) non fuerunt decepti, ex dicto (add. beati Γ^{D2}) Pauli ZΓ^{D2} contra; et primo contra primum, scilicet quod non fuerunt decepti, quod improbat ex dicto Pauli Λ^{O2} | quod scilicet] s. q. DCPMRIVA^G
1 decepti] add. primum improbat ex dicto Pauli Λ^G | beatus om. Λ^G | Paulus] add. II ad Cor. 12 Γ^{D2} 2 Scio — quattuordecim = ADΓ^{D2} Scio hominem in Christo (in Christo post annos R) ante annos quattuordecim CPMSRIV Scio hominem in Christo ZΓ^{BD/LN}ΔΣ add. | etc.] sive in corpore sive extra corpus nescio, Deus scit, raptum huiusmodi usque ad tertium caelum; et scio huiusmodi hominem, sive in corpore sive extra corpus nescio, Deus scit, quoniam raptus est in paradysum Γ^{D2} om. RΛ^H | et] om. Λ^{Y0} add. cum Λ^H | audisse se] se a. VΛ^{BΣ} | se om. CPMSRIZΓA^B 3 verba arcana] a. v. IZΓAΣ 4-5 sine — verum om. D² 4 asserens] in corr. Λ^{B2} assensus Ar 4-5 asserere] asserre R asserens Γ^L 5 tamquam — vel om. ZΛ^{YBHOΣ}Σρ | tamquam verum certum] pro vero τ om. πργβμυ | verum om. Γ^N | certum] tunc R om. Λ^{G2} | ¶ certum, est mendacium, vel sign. litteris a-b Γ^{B2D2} | est] om. Λ^G add. esse PMI*VΓ^LΛ^O | non] add. est ZΓA^{YBOΣ}Σ add. esset Λ^{HGO} 6 Ex ista] Et ita Φρ | ista] illa DCPMVZΓ | revelatione Pauli] Pauli (add. facta Λ^G) r. ZΓA^Y | aliis] add. revelationibus ZΓ^{BD} Λ^{YBΣ} | factis] om. CRΓ^DΛ^G add. a D²I 7 diversis sanctis om. Γ^B | sanctis om. P²Γ^{DL}ΣN | concluditur] in corr. Λ^B dicitur Σ | non potuerunt] p. n. Γ^{B*} post induci (8) Λ^{BΣ} n. poterant P n. poterunt Λ^{BHΣQ} om. Λ^Y 8 assentiendum] asserendum ZΓ^{BDN*}Λ^H | non] add. habuerunt nec R 8-9 poterunt Λ^{BΣQ} poterant CPMV 9 naturalibus] add. nec ab agente naturali I | sicut assenserunt] om. M'SRI*V s. a. illis post illis (8) M² | assenserunt] asseruerunt P²Γ^L asserunt Γ^{BDN*}Λ^{G0} | nisi] add. tantum I 10 Contra secundum] Secundum improbat ZΓAΣ 10-11 scilicet — sunt om. Λ^{YBHG0Σ} 10 scilicet quod] q. (quia Γ^{N*}Λ^{O2}) sc. ZΓA^{O2} 11 mentiti] praem. non (ante propter, 10 πργβμυ) Λ^{O2}πργβμυ add. non MV | sunt] sint ZΓ^{LN}Λ^{O2} fuerint Γ^{BD} fuerunt ante propter (10) πργβμυ om. C | homines inducere] i. h. RVZΓA^{BΣ} 12 tribulationes maximas] maximas poenas R | tribulationes maximas sustinuerunt] s. t. m. Σ add. et II ad Cor. ultimo: Non quaerimus quae vestra sunt sed vos Γ^{D2} 13 Si] praem. Sed CPMRIVA^G add. autem Γ^{D2}πργβμυ | sint RZΓ^{BD*LN} | illorum] istorum DP²Λ^{YGO} horum Σ | sed aliorum om. Λ^{HO*} | hoc] add. etiam Σ 14 ita] in ras. M² ista P illa Λ^Y | auctoris] actoris Λ^{BHGO*} om. R

cuius dicitur esse. Quare enim soli isti falso adscripti sunt, auctoribus quorum non erant? — Praeterea, aut illi qui adscripserunt illos libros eis fuerunt christiani, aut non. Si non, non videtur quod voluerunt tales libros conscribere et aliis adscribere, et magnificare sectam cuius contrarium tenuerunt. Si fuerunt christiani, quomodo igitur illi christiani mendaciter eis tales adscripserunt, cum lex eorum damnet mendacium, sicut prius¹? Et propter idem, quomodo asserunt Deum locutum esse multa quae ibi narrantur, et hoc personis quibus libri intitulantur, si talia non acciderunt talibus personis? Quomodo etiam isti libri fuissent ita authentici, et divulgati esse talium auctorum, nisi et fuissent eorum, et auctores fuissent authentici? De isto dicit Richardus *De Trinitate* libro I cap. 2: «A summae sanctitatis viris sunt nobis tradita». Item, Augustinus libro XI *De civitate* cap. 3, loquens de Christo: «Prius», inquit, 15 «per prophetas, deinde per seipsum, postea per apostolos, quantum satis iudicavit, locutus, Scripturam condidit, quae canonica

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 Quare] Qualiter quare (quare om. P²) P Qualiter M | soli om. SZ | soli isti] i. s. (s.) comp. Λ^G Λ^{GO}Σ | adscripti sunt] s. a. CPMV 1-2 auctoribus] auctoritatibus Γ^NΛ^H auctoribus Λ^{BHGO} 2 erant] erunt Λ^V sunt Σ 3 illos] post libros ZΓΛ^V istos DCPMIVΛ^{HGO} illos vel istos Λ^B om. Λ^V | illos libros eis] e. i. i. Σ | Si non om. Z 3-4 non³ — voluerunt] videtur quod noluerunt (int. Λ^H) Λ^{BH} videtur quod non debuerunt Σ 4-6 tales — mendaciter om. Z 4 conscribere] scribere D om. Λ^B | et aliis om. RΛ^{BH} | adscribere om. RΛ^H 5 tenebant ΓΛ^BΣ | fuerunt christiani] sic ΓΛΣ 5-6 quomodo igitur illi christiani] om. D' quomodo igitur illi D² 6 igitur om. ΓΛΣ | eis tales = AD t. e. ρτπγβμυ eis tales libros VΛ^{OT} tales libros eis rell. 7 propter idem] praeterea I²Λ^{HGO} 8 asserunt] asserent in corr. Λ^{B2} assererent CZΛ^HΣ assererunt P asserat A | Deum] Dominum Λ^{BH} | esse = AP²Γ^Bρτπγβμυ [ante locutum P²Γ^B] | hoc] hic Λ^G 8-9 personis] praem. ipsis R add. illis Λ^B 9 talibus] illis ZΓΛΣ 10 fuerunt ΓΣ 11-12 auctorum — authentici om. Λ^{B2} 11 auctorum] actorum Λ^{B2GO}Σ^Q doctorum et auctorum I | nisi] si non Σ | et¹] etiam DCPMRI²VZΓΛ^{B2HGO} om. Σ | eorum] ipsorum R talium auctorum Σ | eorum — fuissent om. M²V | auctores] actores Λ^{HO} auditores SI²Λ^{B2} praem. ipsi CPM²SRIZΓΛ^{VB2HGO}Σ edd., add. non Σ 12 authentici om. Λ^{GO2} | isto] hoc ZΓΛΣ | dicit] ostendit (not. vel: dicit P²) P om. DΓ^L | De Trinitate] Trinitatis Γ^{BD}*(post I)^{LN}Λ^H | De Trinitate libro I] I De Trinitate Σ | libro om. Γ^{D2}Λ 13 sanctitatis] sanctis D² scientificis Λ^H | viris] veris Λ^{O2} | Item] De hoc ZΓΛΣ 14 libro] 2 P' om. P¹M SRIVZΓΛΣ | XI De civitate] V De c. XI C XI Civitatis ZΓΛ^{VBH}, V De Trinitate M pon. V De Trin. Λ^{O2} | cap. om. ZΓΛ^{YHO} | Christo] add. dicit sic Φρτπγβμυ | Prius] Primo Λ^H 15 deinde] dein Λ^{O2} demum Σ | deinde — apostolos om. M² | seipsum] ipsum Γ^{LN}Σ^U semet- ipsum Λ^O 16 iudicavit] iudicaverit RΓ^{BD} indicavit (pon. iudicavit Λ^{O2}) DΛ^{HGO} indicaverit Γ^{LN} | canonica] catholica Λ^H

F 12 RICHARDUS A. S. VICTORE, *De Trin.* I c. 2 (PL 196, 891). 13-p. 68, 1 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 3 (PL 41, 318; CSEL XL pars I 513, 21-24).

T 1 Cf. supra n. 105.

nominatur, eminentissimae auctoritatis»¹. Hoc ibi. Et Augustinus in *Epistola ad Hieronymum prima* (et habetur *De consecratione*): «Si ad sacras Scripturas admissa fuerint vel officiosa mendacia, quid in eis remanebit auctoritatis?» Et idem ad eundem, epistola eadem: «Solis eis Scripturarum libris»³ etc. (et Henricus 7, 8g).

- 107 [De diligentia recipientium] — De quarto, scilicet diligentia recipientium, patet sic: aut nulli credes de contingenti quod non vidisti, et ita non credes mundum esse factum ante te, nec locum esse in mundo ubi non fueris, nec istum esse patrem tuum et illam matrem; et ista incredulitas destruit omnem vitam politicam. Si igitur vis alicui credere de contingenti quod tibi non est nec fuit evidens, maxime credendum est communitati, sive illis quae tota commu-

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YHGOΣ^{QV}(Φ^{PP}πτγβμν)
 1 nominatur] nominantur D*Λ^G vocatur Λ^O nuncupatur V* | auctoritatis] om. Λ^{O2} add. etc. I²ZΓ^{LN}Λ^YHGOΣ | Hoc] Haec Γ^DΛ^Bτ om. I²VZΓ^{LN}Λ^YHGOΣ | ibi om. I²VΣ | Et] Etiam Λ^H Idem I² Idem etiam Σ 2 prima om. I²Γ^{LN}ΛΣ 2-3 et habetur De consecratione] etiam habetur post ibi (1) Λ^B om. Λ^{B2} 2 habetur] ponitur Σ add. in Z 3 fuerunt DSI*Λ^Y | officiosa] offensa (pon. officiosa Γ^{D2}) Γ^D ostensa (add. vel officiosa Λ^{O2}) Γ^{LN}ΣΛ^{G2} 4 ad eundem om. Σ 5 epistola eadem] in eadem ep. ZΓΛ in ep. eadem I' in ep. et ponitur eadem distinctione I² ibidem (add. 61 Σ^{Q2}) Σ | Solis = A add. Solum DRT^DΛ^{YB} Sol' rel. | eis] est R enim V om. Σ | etc.] qui canonici appellantur, didici hunc honorem deferre, ut nullum auctorem eorum scribendo errasse aliquid firmissime credam; alios autem ita lego etc. Σ; similiter, sed amplius γ 5-6 et Henricus] et (de ρ) hoc ADMI'VA^{B2}(in ras.)^{GO2}(in ras.)p Thomas CPSR²(in ras.) ZΓ^{B/D}LNΛ^{YH} om. I²Γ^{B2D2} 6 7, 8g] 7, 88 VZ quaest. 8g (g om. ρ) DΓ^{B/LN}Λ^{Y2}ρ quaest. 88 CPMSR²(in ras.)I'Γ^DΛ^YHGO quaest. 88 vel 8g A om. Γ^{B2D2} 7-p. 77, 6 De quarto — finienda post nominentur (p. 84, 6) C*P*M*S*R² 7 De quarto] Quartum ZΓΛΣ 7-8 diligentia recipientium] r. d. ZΓΛΣ praem. de P²I 8 patet sic] s. p. ZΓΛΣ | credis DCPMS RIVT^{B2}(in corr.)Λ^{B2} crederes Λ^B 9 crederes CPMA^O credis R | esse¹] fuisse ZΓΛΣ | factum — nec] om. Λ^B aliquando factum nec Λ^{B2} | factum om. Λ^{YHGO}Σ | esse²] fuisse vel esse Σ 10 ubi] nisi AD* | istum] illum CPMVT^{BD} | et] nec CRI praem. nec Σ^Q | illam] istam DA add. esse CPMIVZΓΛ 10-11 matrem = AD matrem tuam rel. edd. 11 ista] illa MV talis ZΓΛΣ | incredulitas Λ^G credulitas R | destruet ZΓΛ^BΣ^{PT} destrueret Λ^Bπτγβμν 12 alicui] alteri Σ | non] nec CPMSRI 13-p. 69, 1 communitas] add. est Λ^G

F 1-2 AUGUST., *Epist. 40, ad Hieronymum* c. 3 n. 3 (PL 33, 155; CSEL XXXIV 71, 13-72, 1): «Si enim ad Scripturas sanctas admissa fuerint velut officiosa mendacia, quid in eis remanebit auctoritatis?» 2-3 GRATIANUS, *Decretum* pars I d. 9 c. 7 (in *Corpus iur. can.* ed. FRIEDBERG I 17). 4 AUGUST., *Epist. 82, ad Hieronymum* c. 1 n. 3 (PL 33, 277; CSEL XXXIV 354, 5-8): «solis eis Scripturarum libris qui iam canonici appellantur, didici hunc timorem honoremque deferre, ut nullum eorum auctorem scribendo aliquid errasse firmissime credam». 5-6 HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 7 in corp. (I 57D).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 7 in corp. (I f. 57D); cf. etiam ib. a. 6 q. 4 in corp. (f. 46M); a. 9 q. 2 arg. 2 in opp. (f. 71H). 2 Cf. ib. a. 7 q. 7 in corp. (f. 57D); a. 10 q. 2 in corp. (f. 74 O). 3 Cf. ib. a. 7 q. 7 in corp. (f. 57D); GRATIANUS, *Decretum* pars I d. 9 c. 5 (ed. FRIEDBERG I 17).

6] nitas approbat, et maxime quae communitas famosa et honesta cum maxima diligentia praecepit approbanda. Talis est Canon Scripturae. Tanta enim apud iudaeos sollicitudo fuit de libris habendis in Canone, et tanta apud christianos de libris recipiendis
5 tamquam authenticis, quod de nulla scriptura habenda authentica tanta sollicitudo fuit inventa, praecipue cum tam sollemnes communitates de Scripturis illis curaverunt tamquam de continentibus necessaria ad salutem. De hoc Augustinus XVIII *De civitate* cap. 38: « Quomodo scriptura Enoch, de qua Iudas in epistola sua
10 facit mentionem, non recipitur in Canone, et multae aliae scripturae, de quibus fit mentio in libris Regum? », ubi innuit quod sola illa scriptura recepta sit in Canone quam auctores, non sicut homines sed sicut prophetae, divina inspiratione scripserunt. Et ibidem, cap. 41: « Illi Israelitae, quibus credita sunt eloquia Dei, nullo modo

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PT}τ^πβ^μυ)

2 praecepit] praecipit ΙΑ^{BHG}Σ add. esse V | approbanda] approbata Φ^πτ^πβ^μυ appro-
bari Λ^B apprehenda M² approprianda Λ^G | Talis] Tale V add. autem Γ^{BD} 3 enim om. Λ^HΣ |
apud — fuit] sollicitudo fuit iudaeis Σ 3-6 sollicitudo — tanta om. Λ^H 5 de om. Λ^{GO} |
nulla = AD nulla alia *rell.* (om. Λ^H) edd. | habenda] add. sit Λ^{GO} | authentica = AD pro au-
thentica *rell.* (om. Λ^H) edd. 6 tanta sollicitudo fuit] t. f. s. CPMSRIVZA^{BGO}Σ f. t. s. Γ |
fuit om. Λ^H | cum tam] cum tanta M² circa S quaedam Λ^{GO}* 7 Scripturis post illis SZ
ΓΛ^Y | illis = ADΓ^L his Λ^H istis *rell.* edd. | de] ex P om. CMSRI* | continentibus] in corr.
P² contingentibus Γ^LNΛ^G* 8 XVIII De civitate] De c. XVIII ZΓΛ 9 38] 37 DR 28
(pon. 38 Λ^{GO}) Λ^{BGO}* 37 vel 38 A | qua] quo Σ 10 recipitur] in ras. R² recipiuntur V requi-
ritur Z tenetur Λ^G 11 de — mentio om. D² | fit] sit Z | fit mentio in libris Regum] in l.
Reg. f. m. Σ | innuit] innuitur Λ^HΣ om. D² 12 scriptura] scripta ante illa (11) M² om. Γ^{B2}
DLNΛ^{YEHGO} (ante illa, 11)Σ edd. | sit] sint Γ^{DL}Λ^{GO}τ sunt π^πβ^μυ pon. sint. M² | quam = ΣΤ
quibus D² quando Λ^B quae D' *rell.* edd. | auctores] auctoritates Λ^{GO} auditores (pon. auctores M²)
MSR*TV actores Λ^B auctores vel auditores P 13 prophetae, divina] prophetica Λ^B | inspi-
ratione] add. edocti Λ^G | ibidem] ibi dicit D 14 41] in ras. V² XI (pon. 41 Λ^{GO}) RZΛ^YΣ add.

F 8 AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c. 38 (PL 41, 598; CSEL XL pars II 328, 9-329, 3): « Quid Enoch septimus ab Adam, nonne etiam in canonica epistola apostoli Iudae prophetasse praedicatur (*Iudae 14*)?... Nec mirum debet videri quod suspecta habentur quae sub tantae antiquitatis nomine proferuntur: quandoquidem in ipsa historia regum Iuda et regum Israel, quae res gestas continet de quibus eidem Scripturae canonicae credimus, commemorantur plurima, quae ibi non explicantur et in libris aliis inveniri dicuntur, quos prophetae scripserunt, et alicubi eorum quoque prophetarum nomina non tacentur (*I Par.* 29, 29; *II Par.* 9, 29); nec tamen inveniuntur in Canone quem recepit populus Dei. Cuius rei, fateor, causa me latet, nisi quod existimo etiam ipsos, quibus ea quae in auctoritate religionis esse deberent Sanctus utique Spiritus revelabat, alia sicut homines historica diligentia, alia sicut prophetas inspiratione divina scribere potuisse; atque haec ita fuisse distincta, ut illa tamquam ipsis, ista vero tamquam Deo per ipsos loquenti, iudicarentur esse tribuenda ». 13 *Ib.* c. 41 n. 3 (PL 41, 601-602; CSEL XL pars II 334, 9-13): « illi Israelitae, quibus credita sunt eloquia Dei, nullo modo pseudopphetas cum veris prophetis pari licentia [CSEL: parilitate licentiae] confuderunt: sed concordantes inter se atque in nullo dissentientes, sacrarum Litterarum veraces ab eis agnoscebantur et tenebantur auctores ».

pseudoprophetas cum veris prophetis parilitate scientiae confuderunt, sed concordantes sunt inter se atque in nullo dissentientes: sanctarum Litterarum veraces ab eis agnoscebantur et tenebantur auctores».

- 108 [De rationabilitate contentorum] – De quinto, scilicet rationabili- 5 [7]
tate contentorum, patet sic: quid rationabilius quam Deum tam-
quam finem ultimum *super omnia debere diligere, et proximum sicut*
se ipsum? – id est 'ad quod se', secundum beatum Gregorium; in
quibus duobus praeceptis universa lex pendet et prophetae, Matth. 22.
Item, Matth. 7: *Hoc facias alii* etc. Ex istis quasi ex principiis practi- 10
cis alia practica in Scripturis sequuntur tradita, honesta et rationi
consona, sicut de eorum rationabilitate patere potest singulatim
cuilibet pertractanti de praeceptis, consiliis et sacramentis, quia
in omnibus videtur esse quasi quaedam explicatio legis naturae,
quae *scripta est in cordibus nostris*. Hoc de moribus. De hoc 15
Augustinus, *De civitate* libro II cap. 28: «Nihil turpe aut flagi-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπ^γβ^μυ)
primo D | credita] tradita CP^MM^RVI^DΔ^{HG}Σ | Dei] divina (ante eloquia Σ) PΣ om. M | moda]
add. scilicet A⁺ add. se M⁺I⁺ add. per R⁺VΔ^G
1 pseudoprophetas] pseudoprophetarum D pseudorum prophetarum A perferendo prophe-
tas Δ^H comprehendendo (praem. pseudoprophetas Δ^G) prophetas Δ^G | parilitatem DCPMSR⁺I⁺V
Γ^{LN}Δ^{OZ}(in corr.)Σ^{QU}* partialitate Δ^G' parilitatem Δ^G pari ρ | scientiae] licentiae C⁺τ^πβ^μυ licen-
tia ρ 1-2 confunderunt SA^EΣ confundunt DΔ^H 2 sunt om. I⁺ZΓ^ΛΣ | atque om. PΓ^{BD}*
3 Litterarum] Scientiarum Δ^{GO} Scripturarum Σ | cognoscebantur R⁺Γ^ΛΔ^YΣ^Q | et tenebantur
om. R⁺Z 4 auctores] auctoritates VΓ^L actores Δ^S 5-6 rationabilitate] praem. de Γ^{LN}
6 patet om. Γ^{LN}Δ^{YEHGO}*Σ 7 super omnia om. Δ^{GO} | debere om. Γ^{BD}*LNΔ^{YEHGO}Σ 8 se]
te RL^{XZ} | id est = AD et ad idem P⁺Δ^GΣ id est ad (ad] quod S) idem (illud Δ^H) P⁺2 rell. edd. |
secundum] add. Augustinum et Δ^B | beatum om. Γ^ΛΣ 9 universa] tota Δ^EΣ | dependet M
Δ^E* | 22] 21 P⁺ 24 D 11 Δ^H 2 M 10 Hoc] praem. Et D add. ne P⁺ | Hoc — etc.] Omnia
quaecumque vultis (quae velletis Δ^G) ut faciant vobis homines, et (ita et Δ^G) vos facite illis (eis
Δ^G) I⁺Δ^G; similiter Γ^D et edd. | fac Γ^{-B}Δ^{YHO}Σ^{QZ}(in corr.)^U | Ex⁺] De RΓ^B | ex⁺ om. ZΓ^ΛΣ
11 alia] omnia S | practica] principia (add. practica post Scripturis Δ^O) R⁺I⁺ZΓ^{LN}Δ^{BGO}Σ praecipua
Δ^H praem. principia P | in Scripturis sequuntur] s. in Scriptura Σ | Scripturis = A Scriptura
rell. edd. | tradita] om. Δ^{GO} add. et ZΓ^ΛH | et] add. beata et Δ^{GO} 12 eorum] earum ADCP
MSRVZΓ^{-B}Δ^{YH} ipsorum Σ 14 quaedam om. Γ^ΛΔ^{BGO}*Σ 15 quae] add. secundum Apo-
stolum ad Romanos 2 (ad Rom. 2 om. τ) edd. | est] in ras. I⁺ sunt (bon. est C⁺) CM⁺V 16 De
civitate] post II CPMSRIVE ante 28 Δ^{GO} | libro = AZΓ^ΛO⁺ρ^τπ^γβ^μυ | 28] 18 DRZΓ^ΛΣ 28 vel 18
A add. g SZΔ^{YH}

F 7 Cf. e. g. Matth. 22, 37-39; Marc. 12, 30-31; Deut. 6, 5. 8 GREGORIUS, 40 Homi-
liarum in Evangelia II hom. 27 n. 1 (PL 76, 1205): «'Hoc est praeceptum meum ut diligatis
invicem', protinus addidit: 'sicut dilexi vos'. Ac si aperte dicat: ad hoc amate ad quod amavi
vos». 9 Matth. 22, 40. 10 Matth. 7, 12: «Omnia ergo quaecumque vultis ut faciant
vobis homines, et vos facite illis. Haec est enim lex et propheta». 15 Rom. 2, 15: «qui
ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis». 16 AUGUST., De civ. Dei II c. 28 (PL 41,
77; CSEL XL pars I 106, 18-21).

tiosum spectandum imitandumque proponitur, ubi veri Dei aut praecepta insinuantur, aut mirabilia narrantur, aut dona laudantur, aut beneficia postulantur».

De credibilibus patet quod nihil credimus de Deo quod ali-
[7] quam imperfectionem importat; immo si quid credimus verum esse, magis attestatur perfectioni divinae quam eius oppositum. Patet de Trinitate personarum, de incarnatione Verbi, et huiusmodi. Nihil enim credimus incredibile, quia tunc incredibile esset mun-
dum ea credere, sicut deducit Augustinus *De civitate* XXII cap. 5;
10 mundum tamen ea credere non est incredibile, quia hoc videmus.

De hac lege et honestate christianorum patet per Augustinum *De utilitate credendi* g: «Vulgus marium et feminarum» etc.

[8] «De irrationabilitate errorum» — De sexto, scilicet irrationabilitate 109
singulorum errorum, patet sic. Quid pagani pro idolatria sua addu-
cent, colentes opera manuum suarum, in quibus nihil est numinis,
15 sicut satis ostendunt philosophi¹⁷ — Quid saraceni, illius vilissimi

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{CT}π^Yβ^{UV})

1 imitandumque] immutandumque MΓ^{B*} imitandum quia Γ^LΛ^{B*H} imitandum DΛ^{GO} |
proponitur] add. quia Λ^O add. quam Λ^O | aut om. Σ 2 mirabilia] miracula CPMVZΓ^NΛ^{HΣ}
miraculosa Γ^N | dona = C²P²I²V² edd. divina DC^PM^SR^IΛ^VΓ^{B*} dicta ZΓ^BDLNΛΣ divina
dicta A 4 quod¹] quia IVZΓ^NΛΣ 5 importet ZΓΛΣ | si] in corr. Λ^V om. Λ^BΣ | quid]
quod ZΛ^{HΣ} om. Λ^H 7 personarum] add. et Λ^{GO}Σ^U 8 enim] tamen I 8-9 quia —
cap. 5] esset Γ^{N*} 9 De civitate XXII] XXII De c. I²Γ^BN²Σ XXII Civitatis ZΓ^{DL} | XXII]
XXI MV pon. vel XXI Λ^O2 | 5] 9 Λ^B 15 Σ 10 tamen] tantum Z om. Σ | non — videmus om.
R^{*} 11 et honestate om. A 12 utilitate credendi] trinitate M^{*}SR^{*}I²V universali utilitate Σ |
g] 8 (praem. cap. Γ^BD²) DΓ^{BD}Λ^{YH} cap. 8 CPMSR^IΛ^VΓ^{LN} scilicet ZΛ^{GO} om. I²Λ^BΣ 13 sexta
Λ^H | irrationabilitate] rationabilitate V^{*} praem. de IΛ^{GO} 14 Quid] add. irrationabilius quam
quod Σ | pro] per ADCPMSR^IΓ^{BD}Λ^NΛ^{HO}Σ de in ras. Λ^B2 | idola Λ^H | idolatria sua] ido-
latriam suam M²I²Γ^NΣ 14-15 adducunt R²Γ^AΛ^{B*HGO}Σ

F 9 AUGUST., *De civ. Dei* XXII c. 5 (PL 41, 755; CSEL XL pars II 588, 11-13. 17-18):
«... si autem res incredibilis credita est, etiam hoc utique incredibile est, sic creditum esse, quod
incredibile est ... iam factum videmus, ut quod erat incredibile, crederet mundus». 11 AU-
GUST., *De utilitate credendi* c. 17 n. 35 (PL 42, 90-91; CSEL XXV pars I 44, 23-28): «Parumne
consultum rebus humanis arbitraris, quod nihil terrenum, nihil igneum, nihil denique quod
corporis sensus attingit, pro Deo colendum esse, ad quem solo intellectu ambiendum est, non
pauci doctissimi disputant, sed imperitum etiam vulgus marium feminarumque in tam multis
diversisque gentibus et credit et praedicat?» 16 ARISTOT., *Metaph.* XII t. 50 (Λ c. 8, 1074a
38-1074b 10): «Tradita sunt autem a senioribus et antiquis in fabulae figura dimissa posterioribus,
quia dii sunt hi, et continet divinam naturam universalem. Reliqua vero fabulose iam adducta
sunt ad persuasionem multorum et ad opportunitatem multorum ad leges et conferens. Confor-
mes enim hominibus hos et aliorum animalium quibusdam similes dicunt, et his altera conse-
quentia et dictis similia: a quibus si quis separans, id accipiens solum quod primum deos existi-
maverunt primas substantias esse, divine utique esse dictum putabit».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 25 q. 3 in corp. (I f. 154H).

porci Mahometi discipuli, pro suis scripturis allegabunt, expectantes pro beatitudine quod porcis et asinis convenit, scilicet gulam et coitum¹? Quam promissionem despiciens – qui fuit quasi illius sectae – Avicenna, IX *Metaphysicae*, alium finem quasi perfectiorem et homini magis convenientem ponens² inquit: «Lex nostra, quam dedit Mahometus, ostendit dispositionem felicitatis et miseriae quae sunt secundum corpus, et est alia promissio quae apprehenditur intellectu». Et sequitur ibi: «Sapientibus multo magis cupiditas fuit ad consequendum hanc felicitatem quam corporum, quae quamvis daretur eis, tamen non attenderunt, nec appretiati sunt eam comparatione felicitatis quae est coniuncta primae veritati». – Quid iudaei Novum Testamentum damnant, quod in suo Veteri Testamento promittitur³, ut ostendit Apostolus ad Hebraeos? Et quam insipidae sunt eorum caeremoniae sine Christo⁴! Item, Christum advenisse et ita Novum Testamentum ab eo pro-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 Mahometi discipuli] discipuli scilicet Mahometi Σ | pro suis scripturis] pro se I^a pro sunt (I) Λ^H | allegabant ADΓ^DΛ^{G*O} 2 et asinis om. Γ^BΛ^{YHGO}Σ² | scilicet om. DCPMSR IVΛ | scilicet gulam] g. sc. ZΓΣ 3 despiciens = A philosophus despiciens Λ^H despiciens (om. Λ^G) philosophus rel. edd. | quasi] quod S om. D 4 sectae] add. scilicet M²Σ | *Metaphysicae*] add. cap. 7 (I Λ^O) DCPMSRIVZΓΛ^B add. 27 Σ add. 7 illius Λ^B 5 homini] add. quasi Γ^{BD} | homini magis] m. h. Λ^BΣ | convenientem = ADVτ congruentem P' congruentem P² rel. πργβμυ | ponens inquit = C²M² exprimens inquit Σ asserens inquit I² asserit inquit τ asserit dicens Φργβμυ inquit C'M'I' rel. 7 sunt secundum corpus] sec. c. s. Γ | corpus] sensus corporis I²Λ^{HGO} | et] sed Σ 8 intellectu] in intellectu RIVΛ^OΣ intra A | Et om. CPMSRIVZΓΛ 8.9 multo magis cupiditas fuit] f. multo magis c. Λ^BΣ 9 cupiditas fuit] f. c. (capacitas Z) ZΓΛ^{HGO} | consequendum] ostendendum S considerandum Λ^H | hanc felicitatem] f. h. Σ 10 tamen] praem. et D | attenderunt] attendunt DRZ attenderunt apprehenduntur P' apprehenderunt (pon. attenderunt M²) CP²MV accedunt Γ^L 11 comparatione felicitatis] felicitate comparationis D | coniunctio Φργβμυ 12-13 Quid – Veteri om. D² 12 iudaei] add. qui I²πργβμυ 13 Testamento om. ΓΛΣ 13-14 Hebraeos] add. infra Λ^{GO} 14 Et] Etiam CPMSRI*VZΓ^{BD}Λ^{YHGO}Σ om. Λ^{HGO} | quam] quod Γ^BΛ^OΣ | eorum] aliorum Γ^{B*} | sine Christo om. Γ^N 15 Item, Christum] Christum enim I²Λ^{HO}Σ Christum etiam ZΛ^V Item, Christum enim Λ^{GO}Σ | ita om. P²Γ^{LN}Λ^YΣ^BΣ | ab eo = A principaliter ab eo Λ^{BGO} ab eo prin-

F 4 AVICENNA, *Metaph.* IX c. 7 (106vb). 8 Ibidem. 13-14 Hebr. 8, 8-12; Ier. 31, 31-34.

T 1 «His [servis Dei sinceris] erit cibus constitutus (mane et vespere in paradiso) poma, et ipsi honorati erunt in hortis voluptatis super lectulos sese invicem respicientes. Circumferetur illis calix ex fonte limpidus ad voluptatem bibentium. Non erit in eo offuscatio intellectus, neque ipsi inebriabuntur. Et iuxta eos accubabunt puellae cohibentes obtutum, ne alios respiciant quam amasios suos; amplis oculis praeditae, quasi ipsae sint ovum coopertum», cf. MARRACCIUS L., *Alcorani textus universus – Refutatio Alcorani*, sura 37 v. 42-50 (Patavii 1698, 586-587). Idem docetur in sura 36 v. 54-56, 38 v. 53-54, 43 v. 66-71, 47 v. 16, 55 v. 44-76, 56 v. 13-38, 78 v. 30-33, et passim. 3 'ponens', fidei codd. mss. innitendo, est lectio non authentica. 4 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 15 q. 2 in corp. (I f. 102G-I). 4 Cf. Hebr. 9, 1-28.

mulgatum sicut authenticum fore acceptandum, prophetiae eorum ostendunt: *Non auferetur*, inquit Iacob, *sceptrum* etc. (in Genesi), *et ipse erit exspectatio gentium*; similiter illud Danielis: *Cum venerit Sanctus sanctorum, cessabit unctio vestra*. — Quid etiam asinini manichaei fabulantur 'primum malum'¹, cum ipsi etiam etsi non 'primum', tamen valde essent mali! nonne viderunt omne ens in quantum ens bonum esse²? nonne etiam in Novo Testamento potuerunt videre Vetus Testamentum esse authenticum, et approbatum³?

10 Quid singuli alii haeretici, qui unum verbum Scripturae male 110 intellexerunt, secundum Augustinum 83 *Quaestionum* quaestione 69 a. « Non potest », inquit, « oriri error qui palliatur nomine chri-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^πγ^βμ^υ)

cipaliter rell. edd. 15-p. 73, 1 promulgatum] provulgatum R²Λ⁵⁰ divulgatum Σ provulgatum vel promulgatum A om. R'

1 sicut] sive A sed D* [acceptandum] accipiendum SRI²Λ⁶⁰Σ^Q accipiendum vel acceptandum I' [prophetiae] prophetae RΛ⁸⁰ add. etiam I² [eorum] ipsorum Σ 2 ostendunt] add. et quod P [inquit Iacob] ait Iacob (post ostendunt Λ^B) ZΓΛΣ [etc.] de Iuda etc. (add. usque ibi I²) CPI de Iuda nec (et Γ^{BD}) dux de femore eius (elus om. Λ^{H0}), donec veniat qui mittendus est (donec - est) etc. Λ^H etc. usque gentium Λ⁸⁰Σ) ZΓΛΣ [in Genesi] habent post Iacob sequenti modo: Genesis 58 (85 Λ^Y) CZΓ^{BL}Λ^{YB} Gen. paenultimo I² Gen. 49 (49 in ras. P²Γ^{D2N2}) PΓ^{DN} Gen. 50 Σ^U 50 Gen. Σ^Q Gentilis Λ^H Gen. libro scilicet (add. 58 Λ⁰²) Λ⁶⁰ add. 58 R² 2.3 et — gentium om. Λ⁸⁰Σ 2.4 et — vestra om. Λ^H 3 Danielis] add. cap. ZΓ^{BLN}' add. 9 Γ^D add. cap. 9 (11 M²) M²Γ^{N2} add. quod adducit Augustinus in sermone quodam Adventus P [Cum] Donec Λ^Q Dominus Λ⁰² [veniat Λ⁶⁰ 4 cessabit unctio vestra] etc. Λ⁶⁰ [vestra] comp. DΓ^D nostra Γ^BΣ^Q add. et cessavit Λ^BΣ [etiam om. I²ΛΣ [asinini] asini Λ^{YBH} om. Σ 5 etiam om. I²Γ^DΛΣ [etsi] si Γ^BΛ^B 6 primi CPMSRIVZΓΛ^{YB+H02}Σ [tamen] cum S om. CP M²V [videtur Φτ vident π^πγ^βμ^υ 6-7 ens in quantum om. D* [in quantum ens om. S 7 bonum esse] e. b. PΣ [nonne] non Λ⁰ nec Λ^B immo Γ^BΛ²⁰² ideo Γ^B add. ut Λ⁰ 7-8 poterunt PMSA^B potuit Λ⁰ [potuerunt videre Vetus Testamentum] v. p. Test. Verus Σ 8 Testamentum om. ZΓΛ [authenticum (ante esse P) CPπ 10 alii haeretici] h. a. DZΓ [Scripturae om. Γ^{BD+LN} 11 Quaestionum quaestione] quaest. CSR*Γ*Λ⁶ 12 69] 6 et 9 Σ 60 Λ⁰ [a] 7 DΛ⁰ om. Λ^{BH}Σ [inquit] om. MSR*Γ*V add. aliquis Φ [oriri] post palliatur ZΓ^{ΛH02} post christiano (12-p. 74, 1) R²Γ^{-L} post error Λ⁰ ante inquit Σ^Q [qui palliatur] palliatus (ante error Λ^B) ZΛ^{YHGO+Σ} 12-p. 74, 1 nomine christiano] c. n. ZΓΛ-YΣ

F 2 Gen. 49, 10: « Non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, et ipse erit exspectatio gentium ». 3 Dan. 9, 24: « Septuaginta hebdomadae abbreviate sunt ... ut consummetur praevaricatio ... et ungatur Sanctus sanctorum »; Ps.-August., *Sermo contra iudaeos, paganos et arianos* c. 12 (PL 42, 1124): « Dic, sancte Daniel, dic de Christo quod nosti. 'Cum venerit', inquit, 'Sanctus sanctorum, cessabit unctio' ». 11 AUGUST., *De diversis quaest.* 83 q. 69 n. 1 (PL 40, 74): « Non enim posset eis error oboriri palliatus nomine christiano, nisi de Scripturis non intellectis ».

T ¹ Cf. AUGUST., *De haeresibus* n. 46 (PL 42, 34-35); HENRICUS GAND., *Summa* a. 25 q. 3 in corp. (I f. 154G); a. 29 q. 1 in corp. (f. 171B). ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 25 q. 2 ad 3 et 4 (f. 151V-X). ³ Cf. ib. a. 9 q. 1 in corp. (f. 70B); a. 15 q. 2 in corp. (f. 102H).

stiano nisi de Scripturis non intellectis»; et hoc ideo, quia antecedentia et consequentia non contulerunt. Unde ibidem, b: «Solet circumstantia Scripturarum illuminare sententiam». Nec etiam alia loca Scripturae contulerunt. Unde haereses ortae sunt per se legendo, quae conferendo repulsae sunt, quia conferentes diversas sententias adduxerunt, quae ex se invicem mutuo inveniri poterunt qualiter essent intelligendae¹. Contra istos est illud verbum Augustini in libro *Contra epistolam Fundamenti*: «Non crederem», inquit Augustinus, «Evangelio, nisi quia Ecclesiae catholicae credo». Ergo irrationabile est aliquid Canonis recipere et aliquid non, cum Ecclesia catholica, cui credendo Canonem recipio, recipiat totum aequaliter ut certum². — Item, doctrinae philosophorum aliquid irrationabile continent, prout de politiis diversis, ordinatis a philosophis diversis, probat Aristoteles II *Politicae*. Sed etiam et politia sua in quibusdam est irrationabilis, sicut patet ex solutione quaestionis praecedentis^{3 a}.

^a Loco sicut (15) — praecedentis (16) *textus interpolatus*: Ipse enim tradens politiam suam dixit: «Expedit ad temperantiam facere coitum senioribus»⁴.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}AYEHGOΣQU(Φ^{PP}πτγβμυ)

1-2 antecedentia] praecedentia CPZΓΑΣ 2 consequentia = AD subsequencia CPMS RIV sequentia *rell. edd.* | contulerunt] coniungunt Φρ 2-4 Unde — contulerunt *om.* Γ^{Bz} 2 b *om.* I²VT^{Bz}Λ^{Gz} 4 ortae sunt] s. o. CMSRIV 5 conferendo] conferendae DC*PM* SVZ | quia] et MV *praem.* et C² | conferentes] in *corr.* R² conferendo Λ^{GO} considerantes M²I*VT^{LN} consimiliter (l) S considerantes vel conferentes A *pon.* considerantes Γ^{Dz} 5-6 diversas sententias] s. d. ZΓA^{YBH}Σ 6 invicem mutuo inveniri] m. *invic.* inven. PMSIV m. inven. *invic.* R | inveniri] videri CZΓΑΣ iudaei (l) P² 6-7 poterunt M poterant CP²ZΓΑΣ 7 istos] istas Z*Λ^HΣ | illud] idem MV 8 in libro *om.* I²ZΓΑΣ 9 Augustinus *om.* I²ΑΣ 9-10 Ecclesiae catholicae credo] *cr.* Eccl. cath. A-YΣ cath. Eccl. *cr.* R 10 irrationabile] *comp.* MSRII^{-D}Λ^BΣ irrationale CP | Canonis] *comp.* S Canonum AR* | et *om.* Λ^{-G} 11 non] *add.* nisi Λ^{GO*} | Ecclesia — recipio *om.* Λ^{Bz} | cuius VT^{BzD} | credendo] credo M *pon.* credo P² | credendo Canonem recipio] Can. (*om.* Γ^L) *cr.* r. Γ^{BzD*LN} *cr.* r. Can. Γ^{Nz} Canon est V | recipio] recipiat P² M² 11-12 recipiat] *post* certum (12) CP²I²ZΓA^{-Y} *om.* P² 12 totum — certum *om.* Λ^{Bz} | totum] donum Λ^H *add.* Canonem ΓA^{Bz} | aequaliter] essentialiter MΓ^{D*L*} | certum] *add.* est Σ 13 irrationabile] *comp.* MSRIΓA^{BG}Σ irrationale P 13-14 ordinatis] ortis MSRI*V | ordinatis — diversis *om.* D² 14 philosophis diversis] d. ph. CPZΓΑΣ | diversis *om.* MSRIV 15 etiam et = ADS etiam CPMRIVTEγ et ZΛρτπβμυ | politia *om.*

F 2 AUGUST., *De diversis quaest.* 83 q. 69 n. 2 (PL 40, 75). 8 AUGUST., *Contra epist. Fundamenti* c. 5 n. 6 (PL 42, 176; CSEL XXV pars I 197, 22-23): «Ego vero Evangelio non crederem, nisi me catholicae Ecclesiae commoneret [CSEL: commoveret] auctoritas». 14 ARISTOT., *Polit.* II [c. 1-10] (B c. 1-12, 1260b 27-1274b 28).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 16 q. 7 in corp. (l f. 109B-C); cf. etiam supra p. 61 nota 2. ² Cf. ib. a. 10 q. 1 arg. 2 et in corp. (f. 73A-D). ³ Cf. supra n. 67. ⁴ ARISTOT., *Polit.* VII [c. 16] (H c. 16, 1335a 22-23).

- [9] [De Ecclesiae stabilitate] — De septimo, scilicet Ecclesiae stabilitate, patet, quoad Caput per illud Augustini De utilitate credendi g: «Dubitabimus nos eiusdem Ecclesiae credere gremio, quae usque ad confessionem generis humani ab Apostolica Sede per successiones episcoporum, frustra haereticis circumlatrantibus, culmen

Item dicit nullum orbatum debere nutriri¹. Item dicit quod si quis generaverit filios ultra sufficientiam divitiarum, antequam sentiat vita fiat aborsus² etc. Tullius, De natura deorum³.

ADCPMSRIVΓ^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{PP}Frπγβμν)
 ZΓΛ^{GO} | politia sua | s. p. (politica Λ^{GO}) CPMSRIVΛ^G | irrationalis | comp. MRΓ^DΛ^{GO}Σ^Q irrationalis PSI^D 15-16 et 17-p. 75, 8: sicut (15) — praecedentis (16) et Ipse (17) — deorum (p. 75, 8) = P^{ΓBD} Ipse (17) — senioribus (18) et sicut (15) — praecedentis (16) Γ^{LN} sicut (15) — praecedentis (16) [[praem. Ipse (17) — senioribus (18) Λ^{GO} add. Item¹ (p. 75, 6) — deorum (p. 75, 8) Λ^{GO}]] A¹P¹ZΛ^{GO}Σ^Qπβμν Ipse (17) — deorum (p. 75, 8) [[praem. sicut (15) — praecedentis (16) C²M²I²Λ^{GO}]] A¹DCMSRIVΛ^{GO}τγ; ¶ text. Ipse (17) — deorum (p. 75, 8) sign.: In libro Duns pro hoc, et sequitur text. sicut (15) — praecedentis (16) A¹ Non est in originali P¹ Vacat P¹ Extra I²(text. et mg.) litteris a-b (b deest in Γ^{D2}) Γ^{B2D2} 16 quaestionis praecedentis] p. q. Λ^{GO}Σ^Q add. secundum Tullium, De natura deorum Σ^{Q2} 17-18 Ipse — senioribus ante sicut (15) — praecedentis (16) Γ^{B2D}Λ^{GO} 17 enim om. Λ^{GO} | tradens] tractans P 18 politiam] politicam SRA^G | dicit CPMSRIVΓΛ^{GO}τγ [[ante tradens (17) ΓΛ^{GO}τγ] | facere coitum] c. f. CPMS RIVΓΛ^{GO}τγ

1 septima Σ 1-2 Ecclesiae stabilitate] praem. de ΙΑ^{GO} 2 g] in ras. I² 8 DCPMVZ Γ^BΛ^{YB} scilicet Λ^{GO} quasi in fine (add. c. 17 v) πγβμν om. Λ^HΣ^{Q2U} add. cum igitur tantum auxilium (add. Del v) tantum profectum fructumque videamus πββ^Qμν ¶ ¶ text. cum — videamus sign.: lin. anfractuosa μ Et quidam putant non esse in textu, et in eadem auctoritate, ibidem allegata, solet poni immediate post illud verbum 'circumlatrantibus' (5): «et partim ipsius iudicio plebis, partim consiliorum gravitate, partim etiam miraculorum maiestate damnantis»; nec secundum priores debet esse in textu β^Q. Cf. ad 5]] 3 Dubitabimus = ADVu Dubitamus rell. πγβμ | eiusdem = ADA^{GO} eius rell. add. | credere gremio] g. c. ZΓΛ^{YB}Σ 4 confessionem] in ras. (pon. consummationem Γ^{D2}) Γ^{D2} confirmationem ADI²τ confectionem Λ^{GO} perfectionem Λ^G consummationem πγβμ 4-5 per successiones] per successionem Λ^Gτ per successus Σ successiones per successum Λ^B 5 circumlatrantibus] add. et partim ipsius iudicio plebis (pl. ips. iud. v), partim conciliorum gravitate, partim etiam miraculorum maiestate damnantis (¶ text. sign. lin. anfractuosa μ) πββ^Qμν 6 Item¹] Ipse enim Λ^{GO} | debere om. Γ^{B2}(post nutriri) | nutriri I² | Item²] Similiter CPMSRIVΓ^{BD}Λ^{GO} | quod om. Λ^{GO}τγ | quis om. Γ^{BD}* | generavit CP^{RV} 7 sentiat] sentiantur M²I² sortiantur Λ^{GO} | fiet Γ^B | aborsus] orborosus M² orborosus (pon. aborsus M²) M² aborsus I² | etc.] et I² om. Γ^{BD} add. alia multa absurda a philosophis posita narrat I²(om. I³) 8 Tullius — deorum om. Γ^{D2} | deorum] eorum S

F 2 AUGUST., De utilitate credendi c. 17 n. 35 (PL 42, 91; CSEL XXV pars I 45, 18-23): «dubitabimus nos eius [id est Dei] Ecclesiae condere gremio, quae usque ad confessionem generis humani ab Apostolica Sede per successiones episcoporum, frustra haereticis circumlatrantibus, ... culmen [CSEL: columen] auctoritatis obtinuit?»

T 1 ARISTOT., Polit. VII [c. 16] (H c. 16, 1335b 20-21): «sit lex: nullum orbatum nutriri». 2 Ibidem (col. 1335b 22-25): «oportet enim determinatam esse multitudinem puerorum procreationis; si autem aliquibus fiant propter hoc combinatis [plures pueri], antequam sensus insit et vita, fieri oportet aborsum». 3 M. TULL. CICERO, De natura deorum I c. 7. 28 (ed. ROMAGNOLI 40. 92).

auctoritatis obtinuit?» Et parum post: «Quid est aliud ingratum esse ori Dei, quam tanto labore praedicatae auctoritati velle resistere¹?» Unde Gamaliel, Act. 5: Si est ex hominibus consilium hoc aut opus, dissolvetur; si vero est ex Deo, non poteritis dissolvere, ne forte et Deo repugnare videamini. Et Luc. 22 ait Dominus ad Petrum: Ego rogavi pro te, ut non deficiat fides tua, et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. — Firmitas Ecclesiae in membris patet per illud Augustini *De utilitate credendi* g: «Vulgus marium et feminarum»² etc. Similem sententiam dicit Augustinus *Contra epistolam Fundamenti*³. Quid enim tantam multitudinem, ad peccatum pronam, ad legem contrariam carni et sanguini servandam induceret nisi Deus?

- 112 Confirmatur, quia secta iudaeorum non manet in vigore, sicut contra eos obicit Augustinus in illo sermone (dominica quarta de Adventu) «Vos, inquam, convenio, o iudaei!». 15

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πργβμυ)

1 aliud] sic R³ add. quod tam πργβμυ | ingratum] add. potest πργβμυ 1-2 ingratum esse] e. i. Σ 2 ori Dei] opi (opinionis u) atque auxilio divino πργβμυ | tanto] quanto Λ^H | praedicatae] comp. M' praedicanti M²Λ^{O'} praedictae PR²Γ²Λ^{HG2O2}Σ 4 aut] autem Z ait CA^H | est ex Deo] ex Deo e. (e. om. Σ^Q) ZΓ^ΛΣ | potestis Λ^G potest Λ^O 5 Et² om. Λ^{GO} 5-6 ad Petrum] Petro ZΓ^ΛΣ 6 Ego om. C^P | pro te] om. Σ^Q add. Petre Λ^Gπργβμυ 6-7 et tu — tuos] etc. Λ^BΣ om. I⁸Γ^ΛHO 8 g] 8 DZΓ^{BD/LN}Δ 4 P cap. 8 scilicet Γ^{B2} om. CMSRIVΣ | Vulgus] Vulgum Λ^{GO} Vulgo MV Sexus S² 8-9 Vulgus — etc.] Imperitum etiam vulgus marium feminarumque in tam multis diversisque gentibus et credit et praedicat u 9 et feminarum] et (om. Λ^{B2}) feminarumque MVZA^B feminarumque RIA^{YGO}Σ | etc. om. Z Λ^{YHGO}Σ | Similem] praem. quia Λ^H | dicit] dedit Γ^L | Augustinus = A 10 Quis Γ^BΣ 10-11 peccata R²IZΓ^ΛΣ 11 carni] corpori D 13 Confirmatur] praem. Quod Λ^{GO} praem. Cum Λ^Y add. per hoc CPMIVΓ^N add. hoc Γ^B | quia] quod CPMSI^NVI^N 14 obicit] arguit P | illo] isto Λ^{YH} om. CPMSRI^NV | illo sermone] primo s. Λ^OΦ edd. s. primo Λ^G | dominica quarta om. MSIVZΓ^ΛΣ 15 o iudaei om. Λ^{BHO2}Σ

F 1 AUGUST., *De utilitate credendi* c. 17 n. 35 (PL 42, 91; CSEL XXV pars I 45, 26-46, 2): «quid est aliud ingratum esse opi atque auxilio divino, quam tanto labore praedictae [CSEL: robore praeditae] auctoritati velle resistere?» 3 Act. 5, 38. 5 Luc. 22, 32. 8 AUGUST., *De utilitate credendi* c. 17 n. 35 (PL 42, 90-91; CSEL XXV pars I 44, 23-28). 9 AUGUST., *Contra epist. Fundamenti* c. 4 n. 5 (PL 42, 175; CSEL XXV pars I 196, 3-12): «In catholica enim Ecclesia, ut omittam sincerissimam sapientiam, ad cuius cognitionem pauci spirituales in hac vita perveniunt, ... caeteram quippe turbam non intelligendi vivacitas, sed credendi simplicitas tutissimam facit: ... multa sunt alia quae in eius gremio me iustissime teneant: tenet consensus populorum atque gentium...» 14 Ps.-AUGUST., *Sermo contra iudaeos, paganos et arianos* c. 11 (PL 42, 1123); ib. c. 12 (col. 1124): «Cum venerit», inquit [Daniel], «Sanctus sanctorum, cessabit unctio» (Dan. 9, 24). Quare illo praesente, cui insultantes dicebatis: 'Tu de te ipso

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 10 q. 2 in corp. (I f. 75T). ² Cf. ib. a. 9 q. 3 in corp. (f. 72R); cf. supra p. 71, 12. ³ Cf. ib., a. 9 q. 3 ad 3 (f. 73Z); a. 10 q. 2 ad 2 in opp. (f. 75X).

Si obiciatur de permanentia sectae Mahometi, respondeo: illa incepit plusquam sexcentis annis post legem Christi¹, et in brevi, Domino volente, finietur, quia multum debilitata est anno Christi millesimo trecentesimo², et eius cultores multi mortui, et plurimi sunt fugati; et prophetia dicitur apud eos esse quod secta eorum est finienda³.

[10] (De miraculorum limpидitate) — De octavo, scilicet miraculorum 113 claritate vel limpидitate, sic patet: Deus non potest esse testis falsus; sed ipse Deus, invocatus a praedicante Scripturam ut ostenderet doctrinam eius esse veram, fecit aliquod opus sibi proprium, ac per hoc testificatus est illud esse verum quod ille praedicavit. Confirmatur per Richardum I *De Trinitate* cap. 2: «Domine,

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτγβμυ)

1 obicitur ZΛ^B obicias CPMI^V | de om. Λ^{G+O*} 1-2 Ad text. illa — Christi *adnot.*: Dominus Petrus Cameracensis in tractatu suo de concordia astronomiae et theologiae, cap. 32, dicit sic: primus annus Mahometi fuit primus annus Arabum et ante annos Arabum transierunt anni Christi 621, menses sex, dies quindecim I² 3 Domino] Deo DΣ | Domino volente] divina voluntate Λ^B | volente] cooperante Φ *edd.* | quia] quae CPMSR^VIVZΓΛ^{YH}Σ *add.* etiam ZΓΛ^{O2} | Christi] Domini Γ^{Lτ} 4 millesimo trecentesimo] in ras. R², MCCC 1900 P, 1900 C, 300 DM^SSI²ZA^{Y2}, 100 Γ^{B*}, MCCC 23 Γ^{L'}, MCC 23 Γ^{L2}, 130 Σ^Q *pon.* MCCCVI Λ^{G2} | eius om. DR | multi] plurimi Λ^B om. DS 4-5 plurimi om. Λ^B 5 sunt om. RΓΛ^Y Σ | dicitur apud eos esse] es. d. a. e. Σ dicit Λ^H | esse om. Λ^{G+O*} 5-6 secta — finienda] f. e. s. illa (ista Λ^H om. Γ^B) ZΓΛ^B est ista secta f. Λ^B 6 eorum] illa Σ | est finienda] f. e. C M²SRIV finita est P' supprimenda est P² fundanda est M' 7-p. 84, 6 De octavo — nominentur post Henricus 7, 8 g (p. 68, 5-6) C^PM^SR^{*} 8 claritate vel limpидitate] claritate CΓ² ZΓΛΣ *edd.* | Deus ante sed (9) ZΓ^{B+DLN}Λ 8-9 esse testis falsus] e. (om. Λ^{Y2}) f. t. CPM IVΓ^{B2}Λ^Y f. t. e. ZΓ^{B+DLN}Λ^{BHO} t. f. e. Λ^G 9 sed ipse Deus om. Z | ipse om. ΓΛΣ *edd.* 10 doctrinam eius] e. d. Γ | esse om. AD | aliquod] *add.* aliud Λ^G | proprium] *add.* puta (utpote Λ^B *edd.*) miracula Γ^{L2}Λ^BΣ *edd.* 11 illud] om. Λ^{G+O*}Σ id Λ^{O2} | esse verum] v. e. Σ | ille] ipse CPMIVΛ^B | praedicabat Σ praedicat Γ^{BD*} 12 Confirmatur] *praem.* Et CP *add.* hoc (post Rich. Σ^Q) ZΓΛ^{YH}Σ | De Trinitate] Trinitatis ZΓΛ^{YH}Σ | cap. 2] ubi supra Λ^H *add.* ubi supra CPMSRVZΓΛ^HΣ

testimonium dicis, testimonium tuum non est verum' (Ioan. 8, 13), cessavit unctio vestra, nisi quia ipse est qui venerat Sanctus sanctorum? ... si autem, quod verum est, cessavit unctio vestra, agnoscite venisse Sanctum sanctorum».

F 12 RICHARDUS A S. VICTORE, *De Trin.* I c. 2 (PL 196, 891): «Domine, si error est, teipso decepti sumus, nam ista in nobis tantis signis et prodigiis confirmata sunt, et talibus, quae non nisi per te fieri possent».

T 1 Mahometus suam religionem praedicare coepit circa an. 610 post Chr. 2 Duns Scotus verisimiliter alludit pugnae diei 23 decembris 1299, de qua cf. RÖHRICHT R., *Études sur les derniers temps du royaume de Jérusalem*, B. Les batailles de Hims (1281 et 1299), in *Archives de l'Orient latin* I (1881) 633-652; BALIÉ CH., *Les commentaires de Jean Duns Scot sur les quatre livres des Sentences* (in BRHE I), Louvain 1927, 41-43. 3 De hac prophetia loquitur etiam ROGERIUS BACON, *Opus maius* pars VII (ed. BRIDGES II 389); cf. ib. pars IV (I 266). Cf. etiam GUIL. VORRILLON, *Collectarium* (2r).

si est error, a te decepti sumus, nam confirmata sunt tantis signis facta tua, quae non nisi a te fieri possunt».

- 114 Quod si dicatur miracula non fuisse facta, aut etiam non testificantia veritatem, quia etiam Antichristus faciet miracula, – contra primum potest dici illa sententia Augustini *De civitate* XXII cap. 5 g: «Si ista miracula facta esse non credunt, hoc nobis unum grande miraculum sufficit quod iam orbis terrarum sine ullis miraculis credit».

Nota valde illud miraculum et illud capitulum, quia si quod credimus dicatur incredibile esse, non minus est incredibile «homines», inquit, «ignobiles et infimos, paucissimos, imperitos, rem ita incredibilem tam efficaciter mundo, et in illo etiam mundo doctis persuadere potuisse», mundus ut illud credat, sicut iam credidisse videmus¹, nisi per illos aliqua miracula fierent, per quae mundus ad credendum induceretur. Unde subdit ibi: «Propterea mundus numero exiguo ignobilium, infimorum, imperitorum ho-

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYHGOΣQU(Φ^{FP}ρττγβμυ)

1 confirmata sunt tantis signis = AD t. sig. c. s. rell. edd. 2 facta tua = A | non om. ΓB*DA (post fieri) | a te] per te ZΓΛΣ edd. | possent ZΓΛΣ 3 Quid CPMR*I*Γ*Λ | miracula] mirabilia D*CMSRIVΛ^{YO} mirabilia vel miracula P | non²] add. esse Λ^BΣ 3-4 testificantia] in corr. M² comp. C attestificantia Λ^{GO} testificantur (-atur P) PSR*I*V testificari Φ 4 etiam] et S om. CPMRVZΓ^{LN}ΛΣ | miracula] mirabilia D*PMRIVΛ^O add. Marc. 13 Γ^{DA} 5 potest dici = AD dici (duci CPMIV adduci γ) potest rell. edd. | De civ. XXII] XXII De c. Σ | XXII] XXI RI*VΓ^{LN}Λ^O 6 5 g] 58 DPA^{YHGO} 5, 28 g Γ^NΛ^{O2} 28 CSI^L 5 M²R²(in ras.)I²(in ras.)Λ^HΣ om. M' | ista] illa Λ^BΣ | mirabilia PMSRIVΛ^{YO} | credant A creditur R 7 quod] quia CP 7-8 sine ullis miraculis] sive nullum miraculum Λ^H 7 ullis] illis (pon. ullis Λ^{O2}) Λ^{GO}ρ 9 miraculum et illud = A | illud capitulum] c. i. Σ | quia si] quod si CΣ praem. et Λ^{O*} om. M² | quod] quid D*CIΓ^{BD}* quidquid (pon. quod P²) PA^{GO} quidquod M²I²ZA^{BH}Σ 10 dicitur Σ | esse — incredibile om. Λ^{Y2} | est incredibile] i. e. (est om. Γ^L) DCPMIVT 10-11 est incredibile homines, inquit] inq. e. i. h. Σ 10 incredibile²] credibile ADR*Λ^H 11 et = ADA^G | infimos] infirmos DT^NΛ^B infirmos M* | paucissimos] pacissimos MV* om. Λ^B | paucissimos, imperitos] i. p. Σ 12 ita] tam R²ZΓΛ^{-H}Σ tamen Λ^H | tam — etiam om. Λ^{O2} | et — mundo om. R*Λ^{GO}Σ 13 potuissent AD potuisse (om. P²) potuerunt P potuerunt (praem. non V* pon. potuisse C²) CMSRIVΓΛ^{HGO} | mundus ut = A ut (ubi Λ^Y vel γ om. Z) mundus rell. edd. | illud credat] c. i. CPMRIV | iam om. Σ^{Q*U} 14 mirabilia PA^B mira MSR*IA^{YO*} 15 inducitur Λ^{Y*} duceretur Σ | ibi] om. Vρτβμυ add. iuxta finem capituli (fin. cap. post Propterea I) PI* 16 infimorum] infirmorum DR*Λ^B infimorum vel infirmorum A add. et Γ^{B2}

F 5 AUGUST., *De civ. Dei* XXII c. 5 (PL 41, 756-757; CSEL XL pars II 590, 14-18): «Si vero per apostolos Christi, ut eis crederetur, resurrectionem atque ascensionem praedicantibus Christi, etiam ista miracula facta esse non credunt, hoc nobis unum grande miraculum sufficit, quod eam terrarum orbis sine ullis miraculis credit». 10 Ibidem (col. 756; p. 589, 7-10). 15 Ibidem (col. 756; p. 589, 22-25).

T ¹ Cf. supra p. 71, 8-10.

minum credidit, quia in tam contemptibilibus testibus multo mirabilius divinitas se ipsa persuasit». Quid enim incredibilius quam quod ad legem contrariam carni et sanguini, doctores pauci, pauperes et rudes, plurimos potentes et sapientes converterent¹? Quod specialiter patet de multis prudentissimis, primo fidei rebellibus, post conversis: ut de Paulo, prius persecutore, postea gentium doctore²; de Augustino, prius aliquid per manichaeos seducto, postea doctore catholico³; de Dionysio, prius philosopho, postea Pauli discipulo⁴; de Cypriano, prius mago, postea episcopo christianissimo⁵, et aliis innumeris.

[11] Contra idem secundo potest dici illud Augustini X *De civitate* cap. 18 a: «An dicet aliquis ista non fuisse facta? Potest

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρπγβμν)

1 contemptibilibus] in ras. Γ^{DD} contemptibus M contemnentibus Λ^H conceptibus Z consentientibus Γ^L 1-2 mirabilis] nobilior (pon. mirabilis Λ⁰²) Λ^{GO} 2 divinitas] deitas D Λ^{BHG} | ipsam CP²(in ras.) ZΓ^{B*DLN}Λ^{OS} ipsi M*SR* | quam om. Λ^{HO} 3 quod om. DM*Λ^{EG} 4 et¹ om. CPMRIVΛ^Q | rudes] om. Λ^Q add. potuerunt Λ^O | potentes om. CP*R²ΓΛ^{BGO}Σ | et² om. CP*MSRIVZΓΛΣ | sapientes converterent] s. converterunt (-tunt SI) MSR'IV converterunt s. Z convertere s. Λ^{HO} potuerunt (poterunt Γ^NΛ^B potuerint Γ^{N2}) convertere s. R²ΓΛ^{BGO}Σ | Quod om. Σ 5 specialiter om. CP | specialiter patet] p. s. (simpliciter Λ^Q add. simpliciter Λ^G) Λ^{HGO}Σ | patet] om. ZΓ^{LN} patuit Γ^{N2} | prudentissimis] prudentibus D*Λ^{GO} add. viris Σ 6 post] postea Γ^{BD} 6-7 persecutore — prius om. R² | postea gentium doctore om. ZΓ^LΛ^{YHGO}Σ 7 prius] primo CPMV | aliquid om. CPMSR*IV 8 doctore] auctore Λ^H 9 Pauli] Christi Λ^B 9-10 postea episcopo christianissimo] postea christiano D* om. Γ^LΛ^{YHGO}Σ; ¶ sign. litteris a-b Γ^{BD2} 10 innumeris] numeris P²S multis Γ^N multis et innumeris Γ^{BD} 11 idem, secundo] secundum ADC*P*(secundo post dici)M*SR*V'ZΛ^{YB/H} illud secundo V² illud Γ^{DA}Σ² | potest dici] d. p. ZΓΛ^{GO}Σ | dici] duci CPM'R adduci M*V | illud] aliud Z | X] praem. libro ZΓ 12 a om. CPMRIVΓ^{LN}Λ^{HGO}Σ | An dicet] Audiet PS* | An dicet aliquis] Audieras Λ^{GO} | dicit RT*Σ | non fuisse facta] falsa esse miracula, nec fuisse facta, sed mendaciter scripta? Quisquis hoc dicit, si de his rebus negat omnino ullis (de illis γ) litteris esse credendum ρπγβμν

F 11 AUGUST., *De civ. Dei* X c. 18 (PL 41, 296-297; CSEL XL pars I 478, 5-8): «An dicet aliquis ista falsa esse miracula, nec fuisse facta, sed mendaciter scripta? Quisquis hoc dicit, si de his rebus negat omnino ullis litteris esse credendum, potest etiam dicere nec deos ullos curare mortalia».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 11 q. 6 in corp. (I f. 81T-B). ² Cf. Act. 9, 1-22; I Cor. 15, 9; Gal. 1, 13; Ephes. 3, 8. ³ Cf. AUGUST., *Conf.* III c. 6 n. 10-11 (PL 32, 686-8; CSEL XXXIII 50, 15-53, 16); *De utilitate credendi* c. 1 n. 2 (PL 42, 66; CSEL XXV pars I 4, 14-19); *Sermo* 51 c. 5 n. 6 (PL 38, 336). ⁴ Cf. Act. 17, 34. ⁵ BEDA VEN., *Martyrologia* 26 sept. (PL 94, 1054-5): «VI Kalend. Oct. — Natale sanctorum martyrum Cypriani episcopi et Iustinae virginis. Quorum Iustina sub Diocletiano multa propter Christum perpessa, ipsum quoque Cyprianum cum esset magus, et magicis artibus eam dementare conaretur, convertit ad Christum. Cum quo, iam episcopo et nobili doctore facto, martyrizata est sub Claudio principe et iudice Eutelmio». Cf. DOM QUINTIN H., *Les martyrologes historiques du moyen âge*, Paris 1908, 71.

etiam dicere deos non curare mortalia» etc. Et ibidem, g, de eodem: «Si libris magicis sive theurgicis credunt, cur illis Litteris nolunt, ista esse facta, quibus» etc.

Contra idem tertio, quod quaedam facta non nisi a nimis protervientibus negari possunt, ut sunt miracula facta a Silvestro coram Constantino, tam in curatione leprae eius, quam postea in disputatione eius contra iudaeos¹, quae facta tamquam celebria mundum non latuerunt.

- 115 Contra secundum dici potest quod si aliquis invocatus in testem signum consuetum testificationis permittat adduci et praesens non contradicat, talis taciturnitas non stat cum veritate perfecta; miraculum autem est tale signum Dei ut testis; igitur si permittat miracula fieri a daemonibus, non contradicens, annuntians videlicet illa non esse testimonia sua, non videtur esse perfecte verax, quod est impossibile. Et per hoc ad illud de 15

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^VBHGOΣ^QU(Φ^PΡ^TΠ^YΒ^U)

1 etiam] autem R²Γ^{BD} om. M²R' | dicere] dici (sed post deos rep. dicere Λ^Q) Λ^{GO} om. Γ^N | dicere deos] d. dicere (habere MS) MSRI* | non om. AMSR*Γ^VΛ^V | curare] in ras. R² creare Λ^H creasse (not. alius liber: curare I² add. vel curare Γ^{B2} pon. curare M²) DCPMSIVZΓ^A creare vel creasse A | mortalia] intelligibilia Z praem. non Λ^Q | g] 8 DCPMSRI'VZΓ^A cap. 8 Σ Gregorius γ om. I² | de eodem om. I² 2 sive] seu MIV add. quod honestius putant ρ^Yγ^βμ^U | theurgicis] theologicis (pon. vel theurgicis A¹) A om. D (modus scribendi hoc verbum in codd. valde variatur) | credunt] credant ADMSRIV add. quid causae est ρ^Yγ^βμ^U | nolunt] comp. (nolunt vel volunt?) PR nolint Λ^{GO}* volunt ACSI*Γ^BΛ^U velint Λ^H add. credere I² edd. 3 facta] add. igitur etc. A* | quibus om. I²Γ^BΛ^Σ | etc. om. I² 4 idem] illud (pon. idem M²) CPMVΛ^H istud R | quod = AD quia rel. edd. | facta] om. D² add. quae Γ^B*D 4-5 non (om. p) nisi... negari possunt = Γ^{B2}D²Λ^{GO}ρ^Yγ^βμ^U non nisi... negari non possunt ADΓ^B*D'τ nisi... negari non possunt rel. 4 a] om. M²SR*IV* add. quibusdam P | a nimis] comp. D² a viris Λ^{HGO} 4-5 protervientibus] in ras. P² probatissimis Λ^H 5-6 miracula — leprae om. V² 5 mirabilia D*PRA^{GO} 6-7 quam — eius] om. R' quam in disputatione R² 6 postea om. Γ^AΣ 7 eius] facta Σ^Q om. Σ^U | celeberrima P*Σ edd. celebrata V 9 dici] duci M'Γ* induci CM²V | potest] praem. etiam ZΓ^L add. etiam Γ^{BD} | aliquis] quis Γ^LΛ^VΣ | vocatus DRΓ^A 10 inconsuetum Σ 11 contradicit Σ 12 mirabilium D*PMA^{GO} 13 miracula] mirabilia D*C PMRVΓ^LΛ^{GO} talia signa Σ 13-14 annuntiando Σ 14 videlicet] scilicet Λ^QΣ add. ubique P² add. et Z | testimonia sua] s. t. (add. veritatis P*) CPMRIVA^H 15 quod] et D | Et om. Λ²Σ

F 1 AUGUST., De civ. Dei X c. 18 (PL 41, 297; CSEL XL pars I 479, 6-12): «Porro autem si multorum deorum cultores ... libris magicis sive, quod honestius putant, theurgicis credunt, quid causae est cur illis Litteris nolint credere, ista facta esse, quibus tanto maior debetur fides quanto super omnes est magnus cui uni soli sacrificandum esse praecipunt?»

T ¹ Cf. Liber pontificalis (PL 8, 799. 814; ed. DUCHESNE I 170, 3-4); MOMBRIUS B., Sanctuarium seu vitae sanctorum (ed. Solesm. II 510, 35-40. 516, 28-531, 2). De merito historico harum legendarum cf. LEWISON W., Konstantinische Schenkung und Silvester-Legende, in Miscellanea Fr. Ehrle, Roma 1923, II 170-200.

Antichristo¹, quia praedixit illa miracula facienda non esse testimonia veritatis, sicut patet Matth. 24 et ad Thess. 2.

Item, contra idem, est differentia mirabilium quae fiunt a Deo et quae fiunt a diabolo, de qua differentia tractat Augustinus in libro *De utilitate credendi*: «Miraculum», inquit, «voco quidquid arduum supra spem vel facultatem mirantis apparet; quaedam solam faciunt admirationem, quaedam magnam gratiam benevolentiamque conciliant», qualia fuerunt miracula Christi; et pertractat ibi diffuse.

[12] 10 Item, contra utrumque² dici potest quod sunt aliqua miracula, 116
facta in lege christiana, in quibus non potest esse deceptio an sint
facta, nec quin sint testimonia veritatis, quia a Deo facta: ut raptus
Pauli³ et revelatio contingentium futurorum.

Primum patet: quia impossibile est aliquem decipi circa se vi-
dere Dei essentiam, igitur impossibile fuit Paulum credere se videre
divinam essentiam nisi illam videret; sed hoc asserit de se II Cor. 2,
secundum expositionem sanctorum⁴; igitur illud fuit vere factum,
et non tantum apparenter.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{RP}πτγβμυ)

1 mirabilia D^MRA^{GO} | facienda] fienda per Antichristum Σ 2 ad om. ZΛΣ | 2] 4 Λ^R
om. M^SI^A 3 idem] ibidem P² illud DZΓA^{HGO} hoc Σ | miraculorum Λ^HΣ | fiunt] sunt D²Z
4 quae om. M^SΣ | fiunt om. ZΓA^YΣ | differentia om. Σ 4-5 in libro] om. RZΓ^{BD/LN}ΛΣ
in Γ^{BD} 5 Mirabile PR²ZΓAΣ | inquit] inquam D om. Σ 6 arduum] add. aut insolitum
(-dum γβ) πτγβμυ | spem] speciem PM^SST^{BD/LN}Λ^{HGO} om. I^A | vel facultatem] quasi sine
facultate Λ^{GO} | quaedam] add. alia Λ^{GO} add. autem Λ^{GO} add. enim Σ 7 solam] solum Λ^{GO} edd.,
om. Λ^{GO}(post admirationem) | faciant D | admirationem] mirationem ante faciunt Σ 7-8 benevo-
lentiamque] et benevolentiam V^A benevolentiam quae R²Z et benevolentiam quae CPA^{GO} et (om.
D) benevolentiam quia DM benevolentiam (-tia Γ^N) ST^{LN} bene nominant quia Λ^H 8 con-
siliant P²RII^{BD/N2} consiliavit Γ^N consilia Γ^L | fuerunt] sunt DR | mirabilia CPM^SSRIVZ
Γ^{LN}Λ^{YGO} mira Γ^{BD} | miracula Christi] Ch. m. Σ 8-10 Christi — miracula om. S 8 et]
ut M²P²Λ^{HGO} om. Γ^{LN}Λ^{Y2B} 9 ibi] ibidem D² illud R om. P 10 utrumque] utramque
VZA^G utraque Γ^{LN}Λ^{BO} om. Λ^Y add. simul Γ^{BD} | dici] duci CP^SMV^A | quod] quia CMRIVZ
Γ^{BD}Λ^H om. Σ^U 10-11 sunt aliqua miracula facta] a. m. f. s. Σ 10 aliqua] alia ZΓ^{BD}
DLN^A | mirabilia DCPM^SSRIVZΓA^H 11-12 in lege — facta¹ om. Λ^H 11 non] nec Λ^Y
nulla Σ om. D^A 11-12 an — nec om. Σ 11 an] quin M²R²I²ZΓA^H 12 nec] vel R²Γ^A
et Λ^{GO} om. R² | facta²] add. sunt R | ut = ADΣ scilicet Φπτγβμυ puta rell. τ 13 futuro-
rum om. M²I²V 15-16 igitur — essentiam] divinam videre I² | videre divinam essentiam] d. v.
e. CPMV illam (istam Λ^{GO}) videre ZΓAΣ 16 illam] istam D eam ZΓA^{YH}Σ^U om. Σ^Q 17 illud
fuit] f. i. ZΓA 18 tantum om. Γ^{LN}

F 2 Matth. 24, 24. 2 II Thess. 2, 8-9. 4 AUGUST., *De utilitate credendi* c. 16 n. 34
(PL 42, 90; CSEL XXV pars I 43, 16-21). 16 II Cor. 12, 2-4.

T 1 Cf. supra n. 114. 2 Cf. ibidem. 3 Cf. II Cor. 12, 2-4. 4 Cf. AUGUST.,
Epist. 147, ad Paulinam, De videndo Deo c. 13 n. 31 (PL 33, 610; CSEL XLIV 305, 8-15); *De*
Gen. ad litt. XII c. 2-4 n. 3-12; c. 28 n. 56; c. 34 n. 65 (PL 34, 455-457. 478. 482; CSEL XXVIII

Probatio primi antecedentis, quia nullus potest decipi circa primum principium aliquod – credendo se intelligere cum non intelligat tale principium – quod non constaret ex terminis apprehensis quod esset principium et quod non^a; igitur multo magis non potest decipi circa Deum visum. Consequentia ista patet, quia plus distat visio Dei ab intellectione cuiuscumque obiecti, etiam quantum ad perceptionem intellectus viatoris, quam distet intellectio principii complexi ab intellectione alicuius non-principii. Item, qualiter crederet intellectus se quietari si non quietaretur¹? Nonne poterit cognoscere inclinationem suam ad verum quod non videt? Si credit se videre Deum, credit se quietari in Deo; si non videt, non quietatur. «Stultius», ait Augustinus, «nihil dici potest quam quod anima falsa opinione sit beata», X *De civitate*

^a Loco quod non (3) — quod non (4) *textus interpolatus*: dum constaret ex terminis quod aliquod tale principium esset.

15

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YBHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}π^τγβ^μυ)

1 primi antecedentis] minoris Λ^B 1-5 circa — decipi om. Λ^{Bz} 2 intelligere] *praem.*
illud CPMSIVA^{YBzHO} add. illud ZΓΛ^OΣ add. aliquid R 3-4 quod — principium om. Λ^H
3-4 et 14-15: quod non (3) — quod non (4) = A¹ dum (14) — esset (15) A', a *rell.* et *edd.*
utrumque textus diversimode componitur prout infra notatur; ¶ text. dum (14) — esset (15) *sign.* Pro
hoc in libro Duns sic, et sequitur *text.* quod non (3) — quod non (4) A¹ 3 quod] dum (cum C)
DCPM'SR'V quia M²R²IΓΛ^{Bz}ΣΦ *edd.* | non om. DCPM'SR'V 3-4 apprehensis om. D
4 quod esset principium] quod (quia S) aliquod tale principium esset DP²MSRIVA^{Bz} quod
esset tale CP' quod (quia Γ^L) aliquod tale esset principium Γ^DΛ^{GOz} | et quod non] om. DP²
MSRIVΓ^{Bz}Λ^{Bz} add. principium CP² 5 non] nec Γ^{BD} | ista] illa CPMV ibi Λ^H om. Σ
6 intellectione] intentione DZΓ^L | etiam] et Γ^{LN}Λ^{Bz} om. R 7 perceptionem] perfectionem
MSIVΓΛ^O perfectionem P' perfectionem P² *pon.* perfectionem Λ^{Oz} | viatoris] videtis R²Γ^{DO}Σ
iudicantis Λ^{YBz}Φ *edd.* intelligentis (*add.* viatoris Λ^{Oz}) Λ^O veritatis Λ^H om. Γ^B add. ad perceptio-
nem intellectus intelligentis Λ^O 7-8 intellectio] intentio D visio Λ^H 8 alicuius] cuiuscum-
que *edd.* | non-principii] *add.* non quietatur intellectus Λ^O 9 Item] Etiam Λ^{YBz} Quia et Λ^H
Quia Λ^{Oz} *add.* quia Λ^{YBz} | Item, qualiter] Qualiter autem (etiam Σ^V) Σ | qualiter] quare R²ΓΛ^{Oz} |
qualiter crederet intellectus] i. q. (qualis P² quare R²) c. CPMRΓ^V | crederet intellectus] i. c.
(diceret in *corr.* Λ^{Bz}) ZΓΛΣ | quietari si non om. Σ^{Uz} 9-11 si non — in Deo om. Λ^{HOz}
10 verum] videndum Σ 11 Si] *add.* autem Σ | credit ... credit] crederet ... crederet ZΛ^{YBz}Σ |
quietare CPMS | in Deo om. Λ^{YBz}Σ | si] *praem.* sed CΓ^{DOz} 12 quietatur] *add.* intellectus Λ^O
13 X *De civitate*] De c. (De c.) Civitatis Γ^{BD} X (IV Λ^Y IX Λ^{Bz}) ZΓΛ XI De c. I² *add.* Dei Σ^O

F 12 AUGUST., *De civ. Dei* XI c. 4 n. 2 (PL 41, 319-320; CSEL XL pars I 516, 6-8): «Si autem [anima] non praevidet nec se turpem ac miseram fore, sed beatam semper existimat, falsa opinione sit beata: quo dici stultius nihil potest».

pars II 382, 5-397, 2; 422, 12-423, 23; 431, 14-26); ALULFUS, *Expositio Novi Testamenti, super epist. II ad Cor.* c. 27 (appendix ad opera Gregorii, PL 79, 1344). Cf. NICOLAUS DE LYRA, *Biblia sacra cum glossa interlineari, ordinaria* (VI 76ra). — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 1 q. 2 in corp. (I f. 6 I); a. 24 q. 2 in corp. (f. 138 I).

T 1 De huiusmodi quietatione cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 2 pars 1 q. 2 n. [31].

cap. 4. Secundum¹, scilicet quod hoc a solo Deo fieri potuerit, est manifestum, quia nulla creatura potest animam beatificare, nec simpliciter nec ad tempus².

Secundum³ patet ex multis prophetiis in utroque Testamento⁴. 117
 5 Unde contra falsa miracula Antichristi posset sibi obici, saltem de istis duobus, hoc modo: si tu es Deus, fac me videre nude divinam essentiam, et post visionem memoriam certam habere visionis, et certitudinem quia illa fuit visio divinae essentiae nude, et tunc credam tibi; item, si tu es Deus, dic mihi quid faciam vel quid cogitabo vel appetam tali die vel hora.

Et huiusmodi viae efficaciam, ex miraculis, innuit Salvator, Ioan. 5: *Opera quae ego facio, illa testimonium perhibent de me; si mihi non vultis credere, operibus credite.*

[13] De testimoniis non-fidelium] — § Nono quoque loco adduci potest 118
 15 testimonium eorum qui foris sunt. Iosephus in libro XVIII *Antiquitatum* pulcherrimum testimonium ponit de Christo, ubi inter

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{XP}ρτπγβμυ)

1 cap. 4] 4 cap. ADA^o | 4] 10 (pon. 4 Λ^{o2}) CPA^{HO}Σ^Q 9 (pon. 4 M²) MV | hoc] om. M¹V
 Λ^{YH} huiusmodi M² | hoc — potuerit] a solo Deo possit hoc fieri Σ | potuit DR²Γ²Λ^{YH} potest
 Λ^o poterint CP potuerint M² 2 nec om. ZΓΛΣ 4 Secundum] Tertium M²Γ^{B2}Λ^{BG} Quar-
 tum D sicut Λ^{Y2} | multis prophetiis = AD multis prophetis ρτπγβμυ prophetiis (phetis CPM
 SRVΓ^{BD}Λ^{YH}Σ^U) multis rell. τ | Testamento] add. haberi (praem. ut ibidem Λ^{o2}) potest Λ^{GO}
 5 mirabilia ΠΓ^{BD}Λ^o 6 videre nude] n. v. CPMIA^oΣ | nude] unde D² nudam Λ^{BH} om. R
 Γ^{BD} 6-7 divinam essentiam] e. d. ZΓΛ 7 certam om. Γ^{BD2}(ante visionem) | habere om. M²
 (post certitudinem, 8)SR²(post visionem)I 8 certitudinem] add. veniae P | quia] quod RVZΓ²ΛΣ |
 illa] ista DA^{BH} ita Λ^Y ipsa Λ^{GO} | fuerit Σ | divinae essentiae] e. d. ZΓΛ | divinae essentiae
 nude] n. d. e. Σ 9 quid²] quod I² om. RZΓΛ^oΣ 10 tali die vel hora = AD pro tali
 die CPMSRIV pro tali hora ZΓΛΣ edd. 11 huius DCPSRIT^NΛ^YΣ^U | viae] add. scilicet Σ |
 efficaciam, ex miraculis] ex m. e. ZΓ²ΛΣ | ex miraculis om. Γ^D 12 5] 2 D²Λ^H 10 Γ^{D2} 15
 Σ | illa] ipsa Γ^{BD} om. Λ^H | testimonium perhibent] p. t. Λ^BΣ | perhibent] perhibebunt Γ^{LN}
 add. veritati CPMV | si] praem. sed V 14-p. 84, 2 ¶ Nono quoque loco — a mortuis con-
 fitetur sign. Additio (corr. in Extra Γ^{B2}) Γ^{B1}; Nono quoque loco (14) — nosse (p. 85, 18) sign.:
 Additio, non extra, sed intra A¹ Additio V²Γ^{D1} 14 Nono] comp. S Quinto Γ^{B2} Contra D² |
 adduci potest = AD p. a. rell. edd. 15 qui] quae CPMSRVZ | sunt] add. scilicet I |
 Iosephus] post Antiquitatum (15-16) Λ^H add. 18 in libro A² add. enim Γ^{B2} | in = ASρτπγβμυ |
 libro] praem. tertio Γ^{BD} | XVIII om. Λ^BΣ 15-16 XVIII Antiquitatum] Ant. XVIII ZΓ
 16 pulcherrimum testimonium ponit] ponit (posuit CP) p. t. CPMRIVΣ | ponit] ponis A
 potest Λ^{Y2}GO² perhibent τ | de] dici Λ^o praem. dici Λ^o

F 12 Ioan. 5, 36 et 10, 38. 15 FLAVIUS IOSEPHUS, *Antiquitates iudaicae* XVIII c. 4 n. 3
 (ed. HUDSONUS II 798). Textus 'Fuit autem ... et genus' (p. 84, 12-21) fere ad litteram hoc
 loco legitur.

T 1 Subdividit primum. 2 Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 35 q. un. n. [13]. 3 'quin
 sint testimonia veritatis, quia a Deo facta', ut revelatio futurorum contingentium, cf. supra
 n. 116. 4 Cf. supra n. 101.

alia de Iesu scripta ait: «Christus hic erat»; ubi etiam veram eius doctrinam et resurrectionem a mortuis confitetur^a. — Item, de prophetia Sibyllae; notatur *De civitate* libro XVIII cap. 23. — Item, *Contra epistolam Fundamenti*, nota quomodo singuli haeretici de catholicis inquisiti, non ad suos mittunt sed ad veros catholicos, quasi etiam illi soli ab omnibus, etiam haereticis, catholici nominentur¹.

119 [De promissorum efficacia] — Decimo et ultimo potest addi quod Deus non deest quaerentibus toto corde salutem. Multi enim diligentissime inquirentes salutem ad hanc sectam conversi sunt; et quanto ferventiores facti sunt inquirendo, tanto in hac secta amplius confirmati, subitoque in ea paenitentes, de malitia ad vitam

^a Sequitur textus interpolatus: his verbis dicens: «Fuit autem iisdem temporibus Iesus, sapiens vir, si tamen eum virum nominare fas est. Erat enim mirabilium operum effector, et doctor hominum, eorum qui libenter ea quae vera sunt audiunt; et multos quidem iudaeorum, multos etiam ex gentibus sibi adiunxit. Christus hic erat. Hunc, accusatione primorum nostrae gentis virorum, cum Pilatus in cruce agendum esse decrevisset, non deseruerunt hi qui ab initio eum dilexerunt. Apparuit enim eis tertio die iterum vivens, secundum quod divinitus inspirati prophetae, vel hoc vel alia de eo innumera miracula futura esse praedixerant. Sed etiam in hodiernum diem christianorum, qui ab ipso nuncupati, et nomen perseverat et genus».

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}τ^πγβ^μ)

1 Iesu] ipso ZTΛ^{GO} | Christus] Iesus Λ^O 1-2 Christus — confitetur om. Γ^{B2} 1 erit Λ^H | etiam] et I²Σ^Q om. Γ^{BD*} | eius om. Γ^{BD} 2 a] ex ZTΛΣ 3 notatur = AV nota rel. edd. | libro om. ZTΛΣ | XVIII ante De civitate Σ | 23] 13 Z 22 Λ^B 3 Λ^HΣ 2 Λ^O add. Iesus Christus, Dei filius, Salvator edd. 4 notatur Λ^{GO} 4-5 catholicis] theologicis ADMRS*IV 5 mittant Λ^{GO} | veros] nostros Λ^{HO} nostros et veros Λ^O nos D terminos P* deos Λ^{B*} | quasi] quod Dτ om. Σ 6 etiam¹ om. I²Λ^{-Y} | etiam² om. Σ | nominantur Σ 7 Decimo] Quarto P Nono S | potest addi] ante et ZT^{LN}ΛΣ potest adduci CPI*TA^BΣ 8 Deus non deest] non deest Deus Σ 8-9 Multi — salutem om. Λ^{HO} 8 enim] autem Λ^{YGO} om. Λ^B 10 sunt] add. in R²Γ^B add. subito Λ^H | secta] add. sunt Σ 10-11 amplius] potius Γ^B om. Γ^{D*} add. sunt CPMSRIV 11 confirmati] confirmati vel conversati I* add. sunt Γ^Λ | subitoque] subito quia DSR*ZT^{LN}Λ^B subito quasi Λ^Oτ 11-p. 85, 1 vitam bonam = AA^G b. v. rel. edd. 12-21 his verbis — genus = P²R²IVTΛ^{G102Y}; ¶ text. sign.: Extra, non Duns R² Extra I² (text. et mg.) litteris a-b V²(text. et mg.)Γ^{B2D2} et etiam laudata nota Additio (cf. p. 83 ad 14-p. 84, 2) V²Γ^{B2D1}; lectiones variantes vide in append. B

F 3 AUGUST., *De civ. Dei* XVIII c. 23 n. 1 (PL 41, 579; CSEL XL pars II 297, 22-298, 23). Cf. etiam Ps.-AUGUST., *Sermo contra iudaeos, paganos et arianos* c. 16 (PL 42, 1126). — Sibylla Erythraea (vel Cumana) loquens de ultimo iudicio, Regem de caelo in carne venturum, qui iudicet mundum, praenuntiat. Carmen acrostichidem 'propheticam' praebet: «Ἰησοῦς Χρῆστος, Θεοῦ Υἱὸς, Σωτὴρ» (IXΘYΣ). De eadem Sibylla cf. ARISTOT., *De admir. audit.* n. 91 (ed. IUNTINA VII 126F; ed. BEKKER n. 95, 838a 5-10). 4 AUGUST., *Contra epist. Fundamenti* c. 4 n. 5 (PL 42, 175; CSEL XXV pars I 196, 10-21).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 10 q. 2 ad 2 in opp. (I f. 75X).

bonam mutati sunt; tertio quoque, pro ea plures in magna exultatione spiritus tristitias sunt perpassi. Quae non videntur probabilia, nisi Deus hanc sectam, sacrae Scripturae innitentem, singulariter approbaret et ordinaret ad salutem.

5 II. — RESPONSIO PRINCIPALIS AD QUAESTIONEM

[14] Habito igitur contra haereticos quod doctrina Canonis vera est, 120 videndum est secundo an sit necessaria et sufficiens viatori ad consequendum suum finem.

Dico quod ipsa tradit quis sit finis hominis in particulari, quia
10 visio et fruitio Dei, et hoc quantum ad circumstantias appetibilitatis eius; puta quod ipsa habebitur post resurrectionem ab homine immortali, in anima simul et corpore, sine fine. Ipsa etiam determinat quae sunt necessaria ad finem, et quod illa sufficiant, quia illa mandata, Si vis, inquit, ad vitam ingredi, serva mandata (in Matthaeo),
15 de quibus habetur in Exodo; horum etiam explicatio et quantum ad credenda et quantum ad operanda explicatur in diversis locis Scripturae. Proprietates etiam substantiarum immaterialium in ea traduntur, quantum possibile est et utile viatori nosse^a. §

^a Sequitur textus interpolatus: Ista conferendo ad tres rationes quibus innitur
20 solutio quaestionis praecedentis¹, patet quod Scriptura sufficienter continet doctrinam necessariam viatori.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 tertio] secundo P² demum Σ tormenta R²Γ^{-L}Λ^{GO} | pro ea] per ea AA² per eam (post
plures V) CPMSR*IVΓ^{BAD+LN}Λ^O in ea Λ^O | plures] ante pro Σ^U poenitentes ante pro Σ^Q om. Λ^{GO} |
in] ex Λ^H et (add. in Λ^{O2}) Λ^{GO} | magna] multa Λ^H 2 tristitias] tristitia P²SA^{YHGO+ΣU} tristis
Γ^N tristia CP^{R2}ZΓ^{BDLN2}Σ^{QU2}ρ om. τπγβμν 3 hanc] habeat A⁺ | sacrae Scripturae] Script.
s. Σ | innitentem] innitantem D^{*}R^{*}Γ^{*} mutantem S 3-4 singulariter] simpliciter Λ^{GO}Σ irrefragabiliter
Φ edd., om. Λ^B 4 approbet Γ^{BD}*Λ^Y | ordinet Γ^{BD}*Λ^Y 5 adnot Secundus articulus
V¹ et pauci 6 igitur] hoc Γ^{LN} om. CPMSRI*VΓ^{BD} add. hoc Z | Canonis] Canonum
ADCA^B canoñ RA^O canonica in ras. M² 8 suum finem] f. s. CPMIVZΓA^{-Y}Σ 9 Dico]
add. igitur Σ | tradit] tradidit V tradi M^{*} determinat Λ^{H2} | quis] quid ZΓA^{ΣQ} qui Σ^U 10 et
hoc] etiam Λ^{GO}τ 10-11 appetibiles R²ZΓA^Σ 11 habebitur] habeatur CPMSRI*V habetur
Λ^{GO} add. scilicet I^{*} 12 in — corpore] et (om. Λ^{GO}Σ) in corpore et in (in om. Λ^O) anima simul
ZΓA^Σ 13 sufficient] sufficiunt Λ^HΣ iustificat Λ^O | illa = A decem rel. edd. 14 man-
data¹] praecepta Σ | in Matthaeo] secundum Matthaeum A^O Matth. DCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YH}
O²Σ add. 19 M²Γ²Λ^Y add. 9 Γ²Λ² 15 quo CPI^{*} qua MV | in om. ZΓA^{YBO}Σ | Exodo] add.
30 Γ^BΛ^Y add. 20 Γ^{-B}Λ^O | etiam] autem A^Y(post explicatio)Σ 16 ad credenda et quantum om. M²
V | explicatur] explicantur CPMSRIVZΓA^{-O} habetur Σ 17 etiam] quoque (quorum Λ^B* praem.
etiam Λ^{B2}) ZΓA 18 est et utile] et u. e. Σ add. ea Λ^O 19-21 Ista — viatori = ADPM²IV

F 14 Matth. 19, 17. 15 Ex. 20, 1-17.

T ¹ Cf. supra n. 13-16. 17-18. 40-41; cf. supra p. 41, 2.

III. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA J

- 121 Ad rationes principales. Ad primam rationem¹. Ad minorem
respondeo quod lex naturae paucioribus fuit contenta, quae me-
morialiter per patres ad filios devenerunt. Illi etiam magis erant
praediti in naturalibus, et ideo modica doctrina inspirata potuit
eis sufficere². Vel aliter dicendum est ad istud et ad illud de lege
Moysi, quod ordinatus Scripturae progressus ostendit eius deco-
rem³. Patet per Augustinum 83 *Quaestionum* quaestione 53 c.
- 122 Ad secundum⁴ dico quod dulcius capitur quod latet sub
aliqua sententia litterali quam si esset expresse dictum⁵; et ideo ad
devotionem confert, illa quae expressa sunt in Novo Testamento,
sub figura velata fuisse in Veteri, hoc quoad caeremonias; sed
quoad historias ambo sunt exempla legis declarativa⁶. Similiter ex
toto processu Scripturae patet ordinata gubernatio respectu ho-
minis et totius creaturae.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

Γ^{BD}ΛΣ et plerique cum edd.; ¶ text. sign.: De illa additione (cf. p. 83 ad 14-p. 84, 2) deficit quod hic sequitur A *textus cadit sub laudata nota* Additio (cf. p. 83 ad 14-p. 84, 2) A^VΓ^{DI} 19 Ista om. D² | conferendo] add. patet M²VI^D | tres rationes] r. t. PM²I^VΓ^{BD}Λ^{EG}Σ 20 quaestionis praecedentis] p. q. PM²I^VΓ^{BD}Λ^{EG}Σ | patet] *praem.* et ita Γ^D | quod] quia Λ^{GO} | Scriptura] add. saera PM²I^VΓ^{BD}Λ^H 21 viatori] add. ad salutem Λ^{Q2}

2 Ad rationes principales = A | primam rationem = AD primum argumentum (add. prin-
cipale ρ^{TP}γ^βμ^υ) rell. edd. 3 respondeo] dico Σ | fuit contenta] c. f. ZΓ 3-4 memorialiter]
comp. ACPMSI'Λ^{YB}Σ^Q memoriter RI²Λ^{HGO}Σ^U 4 per patres ad filios] ad f. per p. (a patribus Σ)
VZΓΛΣ | etiam] add. homines edd. | magis erant] e. m. Σ 5 doctrina] natura Λ^{GO}Σ²
6-7 Vel — Moysi om. Λ^{B2} 6 dicendum est] dici potest (p. d. Λ^{HO}Σ) post Moysi (7) I²Z
ΓΛ^{YHO}Σ dicendum est vel potest dici A add. quod V | istud] illud DA^Y idem ZΓΛ^{HO}Σ | et ad
illud om. Σ^U | illud] aliud CPMRIVΓ^{BD} id Λ^O 7 Moysi] mosaica Σ add. potest dici Λ^G |
Scripturae progressus] processus vel progressus (vel progr. om. Λ^B) Scripturae ZΓΛΣ | osten-
dunt Λ^H | eius] eis DI^LΛ^G 7-8 decorem] doctorem DA^{BHO}Σ edd. 8 Patet] *praem.* ut
CPMV om. I²ZΓΛΣ | per] secundum ZΓΛΣ | Quaestionum quaestione] quaest. DR*Λ^{B2G} | 53
c] [...] c I' 58 c (add. 53 M²) MS 53 I² 58 c 53 ADCPZΓΛ^{YH} 8 (pon. 58 Λ^{O2} om. Λ^{E2}) c (e)
quaest. Λ^{B2}) 53 Λ^{GO} 58 (add. cap. 53 R²) RV 5 Σ om. Λ^G 9 secundum] argumentum (*praem.*
secundum R²) R | dico] dicit Λ^G om. ΓΛ^{YB2HO}Σ | quod¹ om. Γ^{LN}Λ^{YB2HO}Σ | latet (lateat Z) post
litterali (10) ZΓΛ^YΣ 10 aliqua] alia ADPMSVZΓ^LΛ^G illa C 11 conferunt DP²MRV
Γ^{BD}Λ^{EG} conferri Λ^O 12 sub figura velata fuisse] fuisse v. s. f. Σ | Veteri] add. Testamento
Λ^G | hoc] *praem.* et PM² om. Σ | quoad] quoque ad A | sed] et Λ^{E2} om. I²Γ^{BD}Λ^{LN}Λ^{YHO}
12-13 sed quoad] vero et Σ 13 ambo] in quibus (not. alius liber: ambo Λ^{O2}) Λ^{B2GO} edd. | sunt
exempla] e. s. ZΓΛ^B | exempla legis] extra legem D*M*R* 14 gubernatio] *praem.* Dei I²Z
ΓΛΣ add. Dei C²

F 8 AUGUST., *De diversis quaest.* 83 q. 53 n. 4 (PL 40, 37).

T ¹ Cf. supra n. 95. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 4 in corp. (I f. 66D-E).
³ Cf. ib. q. 5 in corp. (f. 67N). ⁴ Cf. supra n. 96. ⁵ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 15
q. 1 in corp. (f. 101B). ⁶ Cf. ib. a. 6 q. 1 ad 2 (f. 43F).

Ad tertium¹, Origenes in homilia *De arca Noe*: «In Scriptura 123
super hoc opportunum videtur habitum silentium, de quo suffi-
cienter consequentiae ipsius ratio doceret»^{2a}. Unde multae veri-
tates necessariae non exprimuntur in sacra Scriptura, etsi ibi vir-
tualiter contineantur, sicut conclusiones in principiis; circa qua-
rum investigationem utilis fuit labor doctorum et expositorum³.

Si obicias, multa in actibus humanis sunt dubia utrum sunt
peccata mortalia vel non, etiam suppositis omnibus doctrinis docto-
rum et expositorum, — respondeo: non est dubia via salutis, quia
10 a talibus tamquam a periculosis debet homo se custodire, ne dum
se exponit periculo incidat in peccatum. Quod si voluerit quaerere
salutem, sed non curando^b exponat se illi periculo ubi forte ex ge-
nere actus non esset peccatum mortale, tamen peccabit mortaliter,
se ipsum tali periculo exponendo, sicut alias tangetur⁴.

15 ^a Loco In (1) — doceret (3) *textus authenticus*: «Nulla scientia omnia scienda
explicat, sed illa ex quibus sufficienter alia elici possunt»⁵.

^b Loco sed non curando (12) *textus interpolatus*: etiam si.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβ^{μν})

1 tertium] quod Λ^{YH} add. dico Σ | Origenes] secundum Origenem Σ 1-3 In Scrip-
tura — doceret om. codd. edd., cf. ad 15-16 4 sacra = AD 6 doctorum et expositorum]
e. et d. ZΓΛΣ 7 Si = AD Et (Etiam R) si CPMSRIVA⁻⁸ edd. Tunc si ZΓΛ⁸ Si autem Σ |
in actibus humanis sunt dubia] s. d. in a. h. Σ | sunt dubia] est differentia (not. alius liber: sunt
dubia Λ^{9a}) Λ⁹ | sunt⁹] sint CPMSR²IVZIT^BΛΣ 8 vel non om. Γ^{LN}ΛΣ 9 salutis] in ras.
R² similis (pon. salutis M²) MSI*ZA^{YH} scibilibus Λ^{GO*} 10 periculosissimis ΓΛ^BΣ 10-11 de-
bet — exponit om. Γ^{N*} 10 se custodire] cavere et custodire se (se om. Γ^{BD}) ZIT^{BDLN}ΛΣ
edd., praem. cavere et C² 11 se exponit] e. se Λ^{GO}Σ | exponat CPA^H | periculo] praem.
in Λ^{GO} | Quod] Quia CPMRIVIT^{DL} Et D | noluerit CPI^NΛ^{GO}Σ 12 et 17: sed non curan-
do (12) = A¹P^RR²I²ZΓΛΣ edd. etiam si (17) A'DCP²MSR¹V [[sed (12)] si Γ^{LN}Σ^Q et Σ^{U'} om.
Σ^{U2}; etiam (17)] et D; si] add. non curando C²M²]; ¶ text. sed non curando (12) sign. Vacat P²,
text. etiam si (17) sign. Vel Duns, et sequitur sed non curando A¹ 12 exponit Λ^BΣ | illi om.
Σ | periculo] add. et Σ^{QU} | ex] de I²ZIT^{LN}ΛΣ 13 est ZΛΣ | tamen peccabit] p. t. Σ t. peccat
Γ^{BD} 14 se ipsum] se ZIT^{BDN}ΛΣ de Γ^{LN'} | sicut alias tangetur om. I²ZΛ^{YH}Σ 15-16 Nulla —
possunt = codd. edd. 15 omnia scienda] omnia scibilia P obiecta sciendi Λ^H 16 explicavit
Λ^Hρ^πγβ^{μν} explicuit (ante scienda, 15 Γ^{BD}) ΓΛ^{YB}Σ | sufficienter alia elici possunt] p. (om. Γ^{B2}) a. s.
e. ZΓΛ^{-G} p. s. a. e. Λ^G haec p. s. e. Σ

F 1 ORIGENES, In Gen. homiliae hom. II n. 1 (PG 12, 163).

T ¹ Cf. supra n. 97. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 8 in corp. (l. f. 98D).
Cf. etiam ib. a. 16 q. 7 in corp. (f. 109D); a. 5 q. 3 in corp. (f. 37D). ³ Cf. ib. a. 13
q. 8 in corp. (f. 98H). ⁴ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* IV d. 5 q. 3 n. [2]; d. 30 q. 1 n. [4-5].
⁵ Post 'Nulla ... possunt' (lin. 15-16), quae verba sunt Henrici et non Origenis, Henricus
(*Summa* a. 13 q. 8 in corp. [f. 98D]) scribit: «secundum quod dicit Origenes in homilia
De arca Noe, quod», et continuo affert verba Origenis 'In ... doceret' (lin. 1-3).

[PARS TERTIA
DE OBIECTO THEOLOGIAE

QUAESTIO 1

UTRUM THEOLOGIA SIT DE DEO TAMQUAM DE PRIMO OBIECTO]

[Q. 3] 5 Quaeritur utrum theologia sit de Deo ut de primo obiecto¹. 124

[1-2] Quod non, arguitur duabus viis:

[Argumenta ex prima via] — Prima est quod aliud sit subiectum theologiae, igitur non istud.

Antecedens probatur multipliciter:

10 Primo sic, per Augustinum *De doctrina christiana* libro I cap. 1: 125
« Omnis Scriptura est de rebus vel de signis »; igitur res vel signa sunt subiectum².

Item, Scriptura habet quattuor sensus: anagogicum, tropolo- 126
gicum, allegoricum et historicum vel litteralem³; cuilibet autem
15 sensui correspondet aliquod subiectum primum, sicut alii scientiae

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣ^QU(Φ^{PP}π^γβ^μν)

5 adnot. Quaestio 3 A¹ et multi [Quaeritur — obiecto] Circa tertium quaesitum Σ^Q [Quaeritur] praem. Tertio Σ^U om. CPMSRIVZΓΛ^B [ut] tamquam ZΓΛ^BΣ^U [obiecto = AD subiecto (ante primo ZΓΛΣ^U) rell. (quoad Σ^Q cf. antea) edd. 6 Quod non, arguitur] Et (om. Σ^Q) arguitur quod non Σ 7-p. 90, 17 Prima — eius post Secunda (p. 90, 18) — Deo (p. 91, 11) ZΓΛΣ edd. 7 Prima] Secunda ZΓΛΣ edd. (cf. ad 7-p. 90, 17) [est] praem. via ZΓΛΣ add. ostendere PZΓΛΣ [quod] quia M add. cum Λ^G [obiectum D 8 theologiae om. RZΓΛ^YEHGOΣ, [istud] illud CPMVΓ^BΛ^YHO 10 sic = AD [per] secundum ZΓΛΣ [De — I] I De doctrina christiana Σ [1] 2 Λ^B 3 P 5 Γ^D 11 igitur] add. vel Λ^B 12 obiectum D*CPMSI*V 13 Item] Praeterea Σ add. secundo ZΛΣ [Scriptura] ista Λ^G [sensus] add. secundum sanctos (loco sanctos lacuna Λ^Y) I²Λ^YH add. scilicet Λ^{GO}Σ [anagogicum] anagoricum M* anologicum Γ^D 13-14 anagogicum — litteralem] om. I²Λ^YEHGOΣ; ¶ sign. litteris a-b Γ^{D2} 14 historicum vel litteralem = A litteralem Λ^{GO} rell. (om. I²Λ^YEHGOΣ) edd. [cuilibet] cuicumque Λ^{GO} praem. sed Λ^G [autem] vero (uno Γ^D uni Γ^B) ZΓΛ^BΣ [[post sensui (15) ZΓΛ^YGO]] om. I²Λ^H 15 primum] add. secundum illum sensum C² [sicut] quia Λ^H [aliae DCP

F 10 AUGUST., *De doctr. christ.* I c. 2 n. 2 (PL 34, 19).

T 1 Cf. DUNS SCOTUS, *Lectura prol.* pars 2 q. 1-3; *Rep.* A prol. q. 1. 2; HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1-2. 2 Pro n. 125-126. 129-134 cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 (ff. 114A. 115D). 3 Cf. ib. a. 16 q. 3 arg. 3 et in corp. (ff. 105 O. R-S).

tantum habenti unum sensum correspondet subiectum secundum illum sensum; igitur hic sunt quattuor subiecta.

- 127 Item, quod homo sit subiectum probatur auctoritate Commentatoris I *Ethicorum* in prologo, quia, secundum eum ibi, scientia moralis est de homine quoad animam, medicinalis est de homine quoad corpus. Ex hoc accipitur illa propositio: 'omnis practica scientia habet pro obiecto primo illud cui acquiritur finis practicae scientiae, et non ipsum finem'; sed finis huius scientiae acquiritur homini, non Deo; ergo homo est subiectum huius scientiae et non Deus.
- 128 Item aliter, sed quasi redit in idem: finis scientiae est per actum suum attingere obiectum primum inducendo in illud formam principaliter a scientia intentam, puta, ut in speculativa, inducere in illud 'esse cognitum', quia cognitio ibi principaliter intenditur, in practica inducere formam ad quam ordinatur eius praxis; finis autem hic intentus est bonitas moralis, quae non intenditur induci in Deo sed in homine; ergo homo est primum obiectum eius.
- 129 [Argumenta ex secunda via] — Secunda via ad propositum est ostendere quod Deus non sit eius primum subiectum.

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YBHGOΣQU(Φ^{FF}ρτγβμν)

1 tantum om. CPMSR^IVZΛ^YBHGOΣ | tantum habenti] h. t. RΓΛ^O | unum sensum] subiectum (sensus Λ^O) unum Λ^{GO} 1-2 correspondet — sensum om. P²Λ^H 1 correspondet] add. sibi (om. I²) aliquod C^I | subiectum] add. unum Λ^H 10² 2 illum] istum CMV | hic om. ΓΛ^B 3 Item] Praeterea Σ add. tertio ZΓΛΣ | probatur] proba Γ^DΛ^H om. Γ^B 3-4 auctoritate Commentatoris] per Commentatorem Σ 4 quia, secundum eum] ubi vult quod Σ | ibi om. PΓΛ^{GO}Σ 5 de homine om. D 5-6 quoad — homine om. Γ^N 2 | medicinalis — corpus om. R² 6 illa] ista DCPRIZΓ^{LN}Λ^HGOΣ 7 practica scientia] s. p. I²ZΛ^BΣ | scientia] ista Λ^G om. Γ^LΛ^{YHO}* | subiecto add. | primo om. Λ^{GO}* 8 practicae scientiae] illius (istius Λ^H) practicae ΓΛ^BΣ praem. illius I²Λ^B | sed finis] finis autem ΓΛΣ | huius] huiusmodi Γ^BD illius Λ^G ipsius Λ^{YHO}* 9 Deo] add. igitur etc. Λ^G 9-10 homo — Deus] etc. I²ΓΛ^G om. Σ 10 et non Deus om. C²PM 11 Item] Praeterea quarto Σ | aliter] arguitur (praem. aliter Λ^O) D²Λ^{HGO} praem. arguitur Λ^B add. arguitur I² | sed] et I²Z ΓΛ^{YGO}Σ secundo Λ^H om. Λ^B | quasi om. C²P | redit in idem] in i. r. ZΓΛΣ add. secundum formam R 12 suum om. Γ^BΛ^H | illud] illius Σ ipsum ρτγβμν 13 a scientia intentam] i. a s. ZΓΛΣ | ut = AD² nec D' | illud] illo Λ^OΣ isto Λ^O* obiecto τ 14 principaliter = ADR²I² | intenditur] acquiritur Λ^H om. A 15 quam] add. vel finem ad quem τγ 16 quae] quia D 17 primum obiectum eius] p. e. o. RZΓ^{LN}Λ^G e. (om. M) p. o. (subiectum I) CPMSI VΛ^{GO}Σ 18 Secunda] Prima ZΓΛΣ add. (cf. p. 89 ad 7-p. 90, 17) add. enim Λ^B | via om. ZΓΛ^{YBHO}*Σ | ad propositum om. ZΓΛΣ 19 ostendere] add. primam viam Λ^B* add. istam negativam in se P² | quod — subiectum] istam (illam Σ^U) negativam (neg.) necessariam Λ^G in se (add. scilicet quod Deus non est subiectum Λ^O) ZΓΛΣ | sit] est CPMRI | eius om. CPMRIV

F 3-4 EUSTRATIUS, In Aristotelis *Moralia Nicomachia explanationes* I prooem. (1E): « medica naturae succurrens ad pristinam sanitatem, quatenus fieri potest, revocat ac reducit. At vero moralis species est activae philosophiae, quae circa morum hominis compositionem versatur ».

Quod primo probatur auctoritate Boethii *De Trinitate*: «Forma», inquit, «simplex subiectum esse non potest».

Item, materia non coincidit cum aliis causis – II *Physicorum* – 130
neque in idem numero neque in idem specie; Deus autem est finis
5 huius scientiae et efficiens; non igitur materia.

Item, ex I *Posteriorum*, subiectum scientiae habet partes, prin- 131
cipia et passiones. Deus autem non habet partes integrales, cum sit
omnino simplex, nec subiectivas, cum sit singularis ex se; nec ha-
bet principia, cum sit primum principium, nec passiones, quia
10 passio inest subiecto ita quod est extra eius essentiam; sic nihil
inest Deo.

Contra:

132

Augustinus VIII *De civitate* cap. 1: «Theologia est sermo vel
ratio de Deo».

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπγβμυ)

1 Quod primo probatur] quae probatur primo ZΓΛ^HΣ primo quae probatur Λ^H |
auctoritate] per auctoritatem ZΓΛ add. illius Λ^B | auctoritate Boethii] per Boethium Σ
3 Item] Praeterea Σ add. secundo ZΓΛΣ 4 in idem² om. ZΓ^NΛ^{HGO} | autem om. Σ
5 huius om. ZΓΛ | huius scientiae et efficiens] et e. h. s. Σ | efficiens] effectus V | non igitur] i.
n. Σ | igitur] sibi S add. est Γ^{BD} 6 Item] Praeterea Σ add. tertio PZΓΛΣ | Posteriorum] Prio-
rum Λ^H | subiectum] praem. primum Λ^H 6-7 habet — non om. D² 7 autem om. I²ZΓΛ^GΣ |
integrales] add. ex se M²Λ^H 8 omnino] om. ZΓΛ^{YEHGO}Σ simpliciter Λ^{O2} | nec¹] non R |
singulare SRΓ^{DL}Λ add. | ex se om. Λ^HΣ | nec²] non MRI^{*} 8-9 habet] habeat Λ^{B*} om. Σ
9 principia] principium Dγ | primum om. Σ | primum principium] princ. p. ZΓ 10 passio
inest] passiones insunt P | inest] est in RIA^G | ita om. Λ^{GO*}τ | est] sunt P | essentiam] cau-
sam Λ^B | sic nihil] nihil (non Λ^B add. autem Σ) sic ΓΛΣ 11 inest] est in IA^G 13 VIII
De civitate] De c. (De c.] Civitatis Γ^{BD}) VIII ZΓΛ VIII Civitatis R add. Dei CI | 1] in corr.
I² 2 Γ^{LN}Λ^{O2} 14 Deo] add. Require in prima parte Thomae, quaest. prima, articulo sep-
timo Γ^{DB2}

F 1 BOETHIUS, *De Trin.* c. 2 (PL 64, 1250; ed. PEIPPER, 153, 39-42). 3 ARISTOT.,
Physic. II t. 70 (B c. 7, 198a 24-27). 6 ARISTOT., *Anal. post.* I c. 25 [c. 42] (A c. 28, 87a
38-39): «Una autem scientia est quae est unius generis, quaecumque ex primis compo-
nitur, et partes et aut passiones horum sunt per se». 13 AUGUST., *De civ. Dei* VIII c.
1 (PL 41, 225; CSEL XL pars I 354, 3-4): «Neque enim hoc opere omnes omnium philo-
sophorum vanas opiniones refutare suscepi, sed eas tantum quae ad theologiam pertinent,
quo verbo graeco significari intelligimus de divinitate rationem sive sermonem».

[QUAESTIO 2

UTRUM THEOLOGIA SIT DE DEO SUB ALIQUA SPECIALI RATIONE]

- 133 Secundo quaeritur utrum theologia sit de Deo sub aliqua ra- [Q. 1 lat.]
tione speciali.

Quod sic, arguitur:

5 [3]

Hugo *De sacramentis*, in principio, vult quod « opera restaurationis » sint subiectum; igitur si Deus est hic subiectum, hoc erit sub aliqua ratione eius speciali, in quantum scilicet est restaurator.

- 134 Item, Cassiodorus *Super Psalterium* vult quod Christus sit subiectum, caput cum membris; igitur specialiter ut incarnatus 10
sive ut caput Ecclesiae erit subiectum.

- 135 Item, Deus absolute est subiectum metaphysicae; igitur si est hic subiectum, hoc erit sub aliqua ratione speciali. Consequentia probatur, quia non sub eadem ratione omnino est subiectum hic et ibi. Antecedens probatur per Philosophum VI *Metaphysicae*: 15
« Honorabilissimam scientiam oportet esse circa honorabilissimum

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^πβ^μυ)

3 adnot.: Quaestio 4 A⁴ et multi Quarta, quaestio 2 Λ^B Quaestio 2 quaestio 4 Λ^Q
Quaestio 1 lateralis μν | Secundo quaeritur = ADZ Secundo quaero CPMSRI(om. I²)VΓ^Y
Iuxta hoc quaero Στ | theologia = Απ^πβ^μυ 3-4 ratione speciali] s. r. ZΓ^ΛY^{HO}Σ 5 ar-
guitur] arguo ZΓ^ΛY^{GO} om. Λ^BΣ 6 vult quod om. Σ | opus Λ^B 6-7 instaurationis Λ^{GO}
7 sint] sunt Γ^PΣ sit Λ^B add. sicut Λ^H | hic] ibi MRI^{VT}BD om. Λ^{YHGO}* | subiectum²]
obiectum ZΛ^{G10} | hoc erit om. Λ^{GO}* | erit] est Γ^{DL}Λ^{YEH}Σ 8 aliqua om. Λ^{YHGO}*Σ | ratione
eius speciali] e. (om. Λ^H) s. r. Γ^ΛH e. r. s. DZ | eius om. RΛΣ | est] post restaurator Γ^ΛQ² om.
I²Λ^{YHGO}Σ 9 Psalterium] comp. CMRIA^YΣ Psalmos Λ^Y Psalmistam π^πβ^μυ | vult] ultimum
dicit Λ^H | Christus] Deus Λ^B om. Λ^H | sit] est ΛΣ 9-10 sit subiectum] est hic subiectum
post membris (10) π^πβ^μυ 10 ut] in corr. M² om. I⁴Z 11 sive ut] et (add. ut Λ^Q2)Λ^BΣ
om. Λ^B* | erit] est Γ^LΛ^{GO} add. hic π^πβ^μυ 12 Item] Praeterea Σ | est²] erit R²(in ras.) Z
Γ^D 13 hic] in ras. R² om. Σ | subiectum] add. huius scientiae Σ | hoc] hic M | erit] est
CPT^D | aliqua om. ZΓ^ΛQ²Σ | ratione speciali] s. r. ZΓ^Σ 14 eadem ratione] r. (re Z) e.
ZΓ^ΛY 14-15 omnino est subiectum hic et ibi] o. e. i. et h. s. ZΓ^ΛB e. h. s. o. et i. Λ^B
16 Honorabilissimam = DCP edd. Honoratissimam Γ^L Honoramam ASIVΓ^L Honoramam rell. |
oportet esse om. Λ^{GO}* | honorabilissimum = DSA^{HGO}U honoratissimum Γ^{BD} nobilissimum
edd. honomum MVZΛ^Y honor^m Λ^B honoramum rell.

F 6 HUGO A S. VICTORE, *De sacram. christ. fidei* prol. c. 2 (PL 176, 183). 9 CAS-
SIOD., *Expositio in Psalterium* praef. c. 13 (PL 70, 18): « Multa quoque secundum litteram
commonet [Psalmista], multa spiritualiter iubet, personas subito decenter immutat: ut nunc
Christus Deus, Verbum incarnatum et homo factus, caput ecclesiae; nunc ipsa ecclesia, nunc
homo iustus, nunc poenitens loqui videatur, ut omnia necessaria tangat atque concludat».
15-p. 93, 1 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 2 (E c. 1, 1026a 21-23).

genus subiectum»; illa secundum ipsum est honorabilissima. Hoc etiam confirmatur, quia vocat ibi metaphysicam theologiam¹.

Item, Averroes I *Physicorum* ultimo commento dicit quod 136 Avicenna multum peccavit ponendo metaphysicam probare primam causam esse², cum genus substantiarum separatarum sit ibi subiectum, et nulla scientia probat suum subiectum esse; sed ratio illa Averrois non valeret nisi intelligeret quod Deus esset primum subiectum ibi; ergo etc.

Item, ista scientia est honorabilissima, ergo est de subiecto no- 137 bilissimo sub ratione nobilissima; huiusmodi est ratio finis et boni. De fine probatur per Avicennam VI *Metaphysicae*: «Si scientia esset de causis, quae esset de fine esset nobilissima». Ex hoc concluditur de bono, quia — secundum Philosophum II *Metaphysicae* — qui ponit infinitatem in finibus, destruit naturam boni, quia destruit 15 naturam finis³. Ex hoc accipitur quod ratio boni est ratio finis⁴.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμυ)

I genus om. Λ^{HGO}* | genus subiectum] genus Λ^Y subiectum igitur Λ^Y* | subiectum] subiecti Λ^O sed (praem. subiectum Λ^H) I²Λ^H om. VΓΛ^BΣ add. igitur Λ^{GO} | illa] ista I²RA^O ipsa Λ^G metaphysica autem Σ | secundum] per Λ^{GO} | est] esse I² om. Λ^{YHGO}* | honorabilissima = SA^O honoratissima Γ^{BD} nobilissima τ huiusmodi πτγβμυ hono^{ma} MZΓ^LΛ^{YHGO}Σ hono^{ma} Λ^B hono^{ma} rel., add. igitur erit (erit) est ante igitur τ) de Deo ut de subiecto Λ^{GO}τ 1-2 Hoc etiam] Sed etiam hoc R 2 etiam confirmatur] habet. Confirmatur Λ^B | vocat ibi metaphysicam] i. (add. etiam Λ^B) v. m. ZΓΛ^OΣ^U metaphysicam vocat Σ^Q 3 Item] Praeterea Σ om. Λ^O Item aliter arguitur Λ^O add. arguitur ZΓ^{LN} | Averroes] Commentator R²ZΓΛ^O add. Commentator Λ^O | ultimo commento = AD com. ult. γβμυ cap. (pon. commento Λ^O) paenultimo Λ^{GO} commento paenultimo rel. πτπ 4 ponendo metaphysicam probare] probando per metaphysicam Φ | ponendo] probando I² | metaphysicum D | probando Λ^H 6 et — esse om. V | et] cum Λ^B | esse om. D 6-7 ratio illa = AD illa ratio CPMV ista ratio SRIZΓ^LΛ^Bτ ipsa ratio Γ^L ratio πτγβμυ 7 Averrois] antecedentis Λ^{GO} Commentatoris R²ZΓΛ^Oτ om. R¹I²Φπτγβμυ | valeret] valet SΓΛ^O om. Z | intelligeretur C | Deus om. M²SRI²VΛ^Y | est Λ^B 7-8 primum subiectum ibi] s. p. i. ZΓ^{LN}Λ^YΣ s. i. p. Γ^{BD} 9 Item] Ita D Praeterea Σ | ista] illa M²SVI²Λ^G* | scientia om. ZΓ^BDLNΛΣ | honorabilissima = AA^Hπτγβμυ nobilissima Λ^{BGO}τ hono^{ma} DSRIT^{BN} hono^{ma} rel. | est² om. Λ^{BGO}Σ 9-10 nobilissimo... nobilissima] hono^{ma} bilissimo... honorabilissima πτγβμυ | nobilissimo] add. et Σ 10 huiusmodi] huius Γ^{LN}Λ^{GO} add. autem Γ^BΣ add. autem ratio πτγβμυ | et] add. ratio I² 11 probatur] patet Σ 12 causis] praem. omnibus CPM²R²ZΓ^{BDLN}Λ^YΣ | Ex] praem. Et CPA^BΣ 13 quia] quod M 14 qui] praem. ille Λ^O 14-15 quia — boni] om. Λ^B quia Λ^B | quia — finis om. Σ

F 2 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 2 (E c. 1, 1026a 18-19). 3 AVERROES, *Physic.* I com. 83. — Cf. AVICENNA, *Metaph.* I c. 1 (70ra-b); c. 4 (71va). 11 AVICENNA, *Metaph.* VI c. 5 (95rb): «Si autem de unaquaque istarum causarum esset scientia per se, utique nobilior inter eas esset scientia de finali». 13 ARISTOT., *Metaph.* II t. 8 (α c. 2, 994b 12-13).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 3 in corp. (l. f. 50E). Cf. supra n. 40. 2 Cf. ib. a. 19 q. 1 arg. 3 (f. 114A) et a. 22 q. 5 in corp. (f. 134B). 3 Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* I q. 1 in corp. (f. 1A); *Summa* a. 22 q. 4 in corp. (f. 133R). 4 GUIL. DE WARE, *Sent.* I q. 5 in corp. (cod. Florent. nat. IV 42, 5va-5vb): «Cum igitur secundum omnes haec scientia sit nobi-

138 Contra:

Cognitio contracta supponit cognitionem absolutam. Absoluta autem cognitio est certior, ex I *Metaphysicae*¹: igitur si ista est de Deo sub ratione aliqua speciali, erit aliqua alia prior et certior de Deo absolute sumpto; talis non ponitur; igitur etc.

5

QUAESTIO 3

UTRUM THEOLOGIA SIT DE OMNIBUS EX ATTRIBUTIONE IPSORUM AD PRIMUM EIUS SUBIECTUM]

139 Quaeritur utrum scientia ista sit de omnibus ex attributione eorum ad primum eius subiectum. [Q. 2 lat.]

10

Quod sic:

[4]

IV *Metaphysicae*, eadem est scientia de aliquo et de attributis ad ipsum, sicut exemplificat ibi de sano²; sed omnia alia essentialiter attribuuntur ad subiectum primum huius; igitur etc.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτγβμν)

2 praesupponit ΓΛ^{OZ}Σ | cognitionem om. Γ^{BD} 2-3 Absoluta autem cognitio] et (add. absoluta Λ^{OZ}) Λ^{GO} 3 autem] etiam (post cognitio Z) SRI²ZΓΛ^{YBH}Σ^U enim Σ^Q om. CPMI¹V | cognitio om. ΓΛ^{YBH}Σ | certior] add. secundum Philosophum Γ^D | ex om. CPT^{BD} | I] II R²Z Γ^{LN} | ista] illa MSV 4 ratione aliqua] a. r. CPMSRIVZΓΛ^{-B} | aliqua¹ om. Λ^BΣ | erit] est ZΓ^{LN}Λ^{YHGO}Σ esset Γ^{BD} [[post aliqua² Λ^B post alia rell.]] | aliqua² om. ZΓΛ^{-B} | alia om. DP² Λ^B 5 sumpto] assumpto Γ^L supposito S considerato P²Γ^{-L}Λ^{OZ}(post Deo) om. CP¹MIVZΛ^{YB} HGO¹Σ | talis] add. autem IΓ^{D2} 9 adnot.: Quaestio 5 A¹ et multi Quaestio 3 (add. q. 5 Λ^{OZ}) Λ^{H2O2} 5 quaestio, alia quaestio Λ^{B2} Quaestio 2 lateralis μν | Quaeritur] Tertio iuxta hoc quaeritur (q. i. h. Γ^{BD}) CPI³(om. I³)ZΓ iuxta hoc quaero Σ om. MSRI¹VA | scientia ista] i. (illa Γ^D om. M²) a. MZIΓΛ^{-B} | ista om. M²SI¹V 10 eorum] ipsorum ZΓΛΣ | ad] add. finem tamquam R 11 sic] add. arguo I²ZΓΛ^{-Y} 12 *Metaphysicae*] add. quia Λ^B 13 sicut om. I²ZΓ^{LN}Λ^{-O}Σ | ibi] ibidem RΓ^{BD} in D^{*} om. Λ^BΣ | alia] ista R² om. Γ^{D*}Λ^BΣ 13-14 essentialiter attribuuntur] a. e. ZΓΛΣ 14 subiectum primum] p. s. RIZΓΛ^BΣ | huius] huiusmodi ZΓ^{BD}Λ^Y eius Λ^B om. Λ^O | etc. om. Σ

F 3 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 2] (A c. 2, 982a 21-23. 25-28). 12 Ib. IV t. 1 (Γ c. 1, 1003a 21-22): «Est autem scientia quaedam quae speculatur ens in quantum ens, et quae huic insunt secundum se»; t. 6 (c. 2, 1005a 13-14). 13 Ib. t. 2 (c. 2, 1003b 11-15): «Quemadmodum ergo et salubrium omnium una est scientia, ita hoc et in aliis; non enim solum eorum quae secundum unum dictorum est unius scientiae speculari, sed ad dictorum ad unam naturam: etenim hoc modo quodam secundum unum dicuntur».

lissima, secundum se est de subiecto nobilissima sub ratione nobilissima, quae quidem est ratio boni et finis. Item, Avicenna VI *Metaphysicae* ultimo capitulo vult quod si alia scientia est perfectior alia, illa est perfectior quae est de causa finali; idem enim est finis et ratio boni tunc ut prius».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 2 q. 6 in corp. (I f. 27H); a. 6 q. 2 in corp. (f. 43L); a. 7 q. 2 arg. in opp. (f. 48L). ² Cf. ib. a. 19 q. 1 in corp. (f. 114B).

Contra:

140

XIV De Trinitate cap. 1: «Neque huic scientiae attribuendum est»¹ etc.

[I. — PRAENOTANDA]

5 Circa solutionem huius quaestionis² sic procedo: primo distin- 141
guo de theologia in se et de theologia in nobis; secundo assignabo
rationem primi obiecti; tertio distinguam de theologia quantum
ad partes eius.

[De theologia in se et in nobis] — De primo dico quod quaelibet
10 scientia in se est illa quae nata est haberi de obiecto eius secundum
quod obiectum natum est manifestare se intellectui proportionato;
doctrina autem nobis est illa quae nata est haberi in intellectu no-
stro de obiecto illo. Theologia igitur in se est talis cognitio qualem
natum est obiectum theologicum facere in intellectu sibi propor-
15 tionato; theologia vero nobis est talis cognitio qualem intellectus
noster natus est habere de illo obiecto. — Exemplum: si aliquis in-
tellectus non posset intelligere geometricalia, posset tamen alicui

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{EP}ρτπγβμν)

2 XIV De Trinitate] De Trin. (De Tr.) Trinitatis Γ^{BD} XIV (X Λ^{HO} pon. XIV Λ^{O2}) ZΓΛ | tri-
buendum MSRI*VZΓΛ-⁸Σ 3 est] praem. aliquid Λ^{O2} add. aliquid CPMRIVZΓ | etc.] praem.
ergo Γ^{BD} praem. et Σ^Q continuant textum Augustini τγ om. ΣΓ^N 5 harum quaestionum
CPMSRI*VΓΛ^{O2}Σ | procedam Στ 5-6 distinguam Σ distinguitur Γ^B 6 de¹ — et om.
Γ^{L2} | assignando Z assigno I² 7 obiecti = AD subiecti rel. edd. | distinguo I²Λ^H 8 eius]
om. Σ^Q(ante partes)^U add. integrales Γ^{DA} 9 adnot.: Quod duplex est theologia: in se et in
nobis Λ^{B2} Primus articulus A¹ et multi 10 scientia] cognitio (add. vel scientia Γ^{DA}) PR²ZΓΛΣ
[[ante quaelibet (9) omnes excepto P]] | de obiecto] ab obiecto vel de obiecto CPMSRI'V de
subiecto (praem. ab obiecto vel Λ^{O2} add. vel obiecto Γ^{DA}) I²Γ^{BD}Λ-^YΣ | eius om. Σ 11 obiectum]
om. I²ΛΣ add. eius RΓ^D | intellectui] intellectu Σ^Q add. sibi CP 12 doctrina] cognitio (add.
vel doctrina post autem Λ^{O2}) CPR²I²ZΓΛΣ; not. alius liber: theologia V¹ | nobis est illa = AI² in
nobis est ista (illa D²τ) Dτ nobis (praem. in C²) est eadem illa CPMI'V illa est eadem nobis
R' eadem in (in om. SZΓ^{BDLN}Λ^{YB}) nobis est illa (ista Λ^{HO}) SR²ZΓΛΣρτπγβμν | quae] add. sci-
licet CP 13 obiecto illo = AD² obiecto isto D'Λ^O obiecto illo intellecto ρτπγβμν illo obiecto
rell. τ [[isto MΓ^{BD}Λ^{YH}; subiecto Γ-^NΛ^BΣτ]] | talis cognitio] c. t. Σ 14 obiectum theo-
logicum] subiectum theologiae Λ^B 14-15 sibi proportionato] p. s. Γ 15 vero] in ras. R²
om. ΛΣ | nobis est] e. n. C'P'M in nobis est (e.) ante in Λ^O om. Λ^H) D²C²P²S²R²Γ-^LΛ-^YΣ | talis
cognitio] c. t. Σ om. ZΓΛ 16 aliquis] omnis Λ^H om. Σ 16-17 intellectus] om. DI' add.
noster Σ 17 posset¹] possit DCPMSRIVI'BD* | geometricalia S geometralia M*I² geometri-
ca Σ geometriam Λ^{HGO}τ | posset²] possit D 17-p. 96, 1 posset³ — geometricalibus om. Λ^H |
alicui credere] c. a. Σ

F 2 AUGUST., De Trin. XIV c. 1 n. 3 (PL 42, 1037): «non utique quidquid sciri ab ho-
mine potest in rebus humanis ... huic scientiae tribuens, sed illud tantummodo quo fides sa-
luberrima, quae ad veram beatitudinem ducit, gignitur, nutritur, defenditur, roboratur».

¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 7 q. 11 arg. 2 in opp. et ad 2 in opp. (I f. 60D. 61H); a.
19 q. 2 in corp. (f. 117X). ² Cf. supra n. 124-140.

credere de geometricalibus, geometria esset sibi fides, non scientia; esset tamen geometria in se scientia, quia obiectum geometriae natum est facere scientiam de se in intellectu proportionato¹.

142 [De ratione primi obiecti] — De secundo dico quod ratio primi obiecti est continere in se primo virtualiter omnes veritates illius habitus. Quod probō sic: primo, quia obiectum primum continet propositiones immediatas, quia subiectum illarum continet praedicatum, et ita evidentiam propositionis totius; propositiones autem immediatae continent conclusiones; ergo subiectum propositionum immediatarum continet omnes veritates illius habitus. 10

143 Declaro idem secundo sic, quia primitas hic accipitur ex I Posteriorum, ex definitione universalis, secundum quod dicit adaequationem; § obiectum^a non esset adaequatum habitui nisi virtualiter

^a Ante obiectum a Duns Scoto praemittitur adnotatio: § Vadit ad difficultatem de causalitate obiecti, qua omissa hic, dic^a. §

15

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YHGOΣ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 geometricalibus] geometralibus I^a geometricis Σ om. Γ^B² 2 geometria om. ZΓ^BD²LN
ΛΣ [se] add. ipsa CP [geometriae] geometricale CP^aM^aSRI^aVΛ^Y^B geometriale P^aM^a 3 esset
Γ^BD² [scientiam de se] de se s. I^aZΓ^aΛ^YHOΣ 4 adnot. Secundus articulus. De ratione primi
obiecti A¹; similiter pauci | dico om. MS 5 subiecti CPMRVΓ [continere] concipere A |
primo virtualiter] v. p. ZΓ^BDLN^aΛ^YΣ [illius] huius Γ^BΛ^H 6 habitus] add. cuius est Σρτγ
βμν | Quod om. C^aM^aΛ^YHGO^a | probō] praem. dupliciter P om. M^a add. dupliciter CM^aIT^aΛ^Y
Λ^O² | probō sic: primo] primo probō sic Λ^H | sic: primo] primo sic (sic om. M^aIT^a) CPMIZΓ^aΛ^YGO
Σ | obiectum] subiectum vel obiectum Σ | obiectum primum] p. o. ZΓ 7 illarum] istarum
DΛ^YH earum CPRA^B primarum Λ^{GO}^a 8 propositionis totius = AD totius propositionis
(add. immediate Λ^O²) rell. edd. 9 continent conclusiones] concl. cont. DCPMSI^aV | conclu-
siones] omnes propositiones Γ^N 10 illius] istius DΛ^H huiusmodi Γ^BD² | habitus] add. ad
quam inclinant γ add. ergo theologiae subiectum continet omnes veritates theologiae (add. b CP)
CPMSRI^aVΓ^aΛ^{GO}² [theologiae subiectum] sub. (obiectum Γ^D) th. C^aΓ^aΛ^O²] 11-p. 97, 8 De-
claro — eius ante Contra (p. 99, 11) AZΓ^BΛΣρτπγβμν 11 Declaro] Probo I^aΓ^{LN}Λ^{BO}
Probatur Λ^H add. hoc Z | Declaro idem secundo] Probo (Secundo Λ^Y²) idem declaro Λ^Y
De Deo idem probō secundo Λ^O | Declaro — quia] Praeterea Σ | primitas hic accipitur]
accipitur primitas Λ^a | hic accipitur] a. h. VΣ 12-13 adaequationem] add. igitur su-
biectum theologiae continet omnes veritates theologiae, non est autem causa adaequata nisi
contineat virtualiter totum effectum D 13-p. 97, 2 et p. 97, 12-13: obiectum (13) — obie-
ctum illud (p. 97, 2) et obiectum autem (p. 97, 12) — igitur etc. (p. 97, 13) = DCPSR²(in ras.)
IT^aΛ^Y obiectum (13) — obiectum illud (p. 97, 2) A¹M^aV¹ZΛ^YGO² obiectum autem (p. 97, 12) —
igitur etc. (p. 97, 13) A¹M^aV¹Γ^{LN}Λ^YHGO²Σρτπβμν [obiectum (13) — obiectum illud (p. 97, 2)
ante infra (p. 99, 9) Γ^B² immediate post igitur etc. (p. 97, 13) D post obiectum autem (p. 97, 12)
S, rep. (paulisper variatum) Λ^O²]; ¶ text. obiectum (p. 96, 13) — obiectum illud (p. 97, 2) sign.

F 11-12 ARISTOT., Anal. post. I c. 5 [t. 11] (A c. 4, 73b 32-33): «Universale autem est tunc quod cum in quolibet et primo demonstratur».

T ¹ De differentia scientiae et opinionis cf. ARISTOT., Anal. post. I c. 28-29 [t. 44] (A c. 33, 88b 30-89b 9). ² id est, textus 'obiectum autem... etc.' (p. 97, 12-13) omittatur hic, loco cuius ponatur textus 'obiectum... illud' (lin. 13-p. 97, 2). — Cf. infra n. 148.

conteret omnia illa ad quae considerata habitus talis inclinatur, quia si non, habitus excederet obiectum illud^a. §

Expono quod dixi 'primo virtualiter', quia illud est primum 144 quod non dependet ab alio sed alia ab ipso; ita igitur 'primo continere' est non dependere ab aliis in continendo sed alia ab ipso, hoc est, quod, per impossibile, circumscripto omni alio in ratione obiecti, manente intellectu eius, adhuc conteret obiective. Nihil aliud autem continet nisi per rationem eius.

§ Quod eius essentia cognita habitualiter continet 'virtualiter 145 primo' notitiam omnium veritatum illius habitus:

^a Loco obiectum (p. 96, 13) — obiectum illud (p. 97, 2) *textus a Duns Scoto cancellatus*: obiectum autem se habet ad habitum sicut causa ad effectum; non est autem causa adaequata nisi contineat virtualiter totum effectum; igitur etc.¹

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Γ^{PT}β^{μν})

Extra S² Vacat P¹(om. P²); text. Declaro (p. 96, 11) — obiectum illud (p. 97, 2) *sign.* Extra R² Γ^{N1}Λ^{O2}; quoad ADS cf. hic ad 14-15 13 obiectum] *praem.* Dico ergo quod CPMR²IV¹ Γ^B/DN¹ *praem.* Sed Γ^{B2} add. autem Z | est R²V¹Γ^{BD} 13-p. 97, 1 virtualiter contineret] contineret (-tineat V¹Γ^{BD} not. vel aliter: concurrant P²) virtualiter CPMR²IV¹ZΓ^{-L}Λ^{Y0} 14-15 Vadit — dic = A¹DSI²Λ^{Y202}; ¶ *praem.* notam criticam: Extra hic (hic om. D) de manu Scoti A¹D 'Vadit' usque ad 'obiectum illud' (p. 97, 2) debet esse extra S 14 Vadit] *praem.* Ista minor Γ^B Λ^{O2} | difficultatem] definitionem D diffinitatem S 15 qua omissa] quam omitto SA^{Y2} ideo ipsa (illa Λ^{O2}) omissa (ostensa Λ^{O2}) Γ^BΛ^{O2} | hic om Γ^BΛ^{O2} | dic] dicit D dico quod S accipiat (p¹ur Λ^{O2}) alia sic Γ^BΛ^{O2}

1 illa] ista S alia CPR²V¹Γ^{-L} [ante omnia R²V¹Γ^{BD}] om. D | illa — inclinatur] illius habitus Γ^{B2} 2 si non] aliter CPMR²I²V¹Γ^{-L} tunc Z om. SI' | habitus] *praem.* talis MSI* add. talis CPR²V¹Γ^{-L}Λ^O | illud] etc. D add. etc. R add. igitur etc. I²Z 3 Expono] *praem.* Ex his Λ^O add. illud Γ^{BD2} | dixi] add. continere CPM²I² add. scilicet Γ^{BD2} | primo] *praem.* in Λ^B om. Λ^{GO2} | virtualiter] add. continere Λ^O | est primum] p. e. (ante illud Λ^B) ΛΣ 4 alia] aliud A aliqua Λ^O | ipso] illo CP 4-5 ita — ab ipso om. Γ^{B2}L² 4 ita] aliqua Σ om. Γ^{L2}NΛ^B add. quod R 4-5 igitur primo continere est] e. (*praem.* igitur ante ita, 4 P² add. igitur V²) p. c. CPM²SRI²V 5 est] add. idem quod Λ^H | sed alia ab ipso om. Γ^{L2} 6 quod] quia C²P²R²I²* quia si Λ^B om. Σ^{U*} 6-7 in ratione obiecti] in re Λ^O om. Λ^{BHO*} add. 7-8 adhuc — eius om. Γ^{B2} 7 obiective] illud obiectum ante contineret Γ^{B2} obiectum eius Λ^V obiectum M²SR om. M²VA^{BHGO2} Σ^{Q2}U 7-8 Nihil aliud autem = A Nihil (add. aliud Σ^{Q2}) autem Σ Et nihil aliud Γ^{B2}Φ^{PT}β^{μν} Nihil autem aliud *rell.* τ 8 eius] add. ergo etc. CPMR²IVZΓ^{LN} 9-p. 99, 10 Quod eius — praecelenda = ADCPMSRIVZΓ^{Y2}μ [post habitus (p. 96, 10) AZI^BΛ^{Y2}]; ¶ *text.* *sign.*: Hic extra de manu Scoti, additio proxima sequens ibi (add. o—o A²) A¹ Extra D¹C²M²S²R²I²V¹Γ^{BDIN1}(Γ^{B2} incipit Extra cum p. 98, 1: Ille habitus) Vacat P¹(*text.* et *mg.*) Additio Γ^{L1} Ille, additio est Λ^{Y2} In libro Ioannis extra F¹ lin. *anfractuosa* μ not. Additio, sed non tradit textum Λ^{O2}. — Praemittunt textui: Nota quod hic extra addidit hoc quod sequitur usque ibi: Contra istud (add. etc. I) SRI 9 Quod] Quia in ras. Γ^{B2} *praem.* Nota CPMIV²N *praem.* Ita Z | eius] omnis M² om. V² | habitualiter] add. et S²R²* 10 notitiam omnium veritatum] omnem veritatem (v. in ras. R²) RΓ^{PD} | habitus] add. probatur quia R add. probatur Γ^{B2} add. probo Γ^{PD2} 12-13 non est — totum effectum om. Σ^U 13 virtualiter totum effectum] t. e. v. R²Γ

T ¹ Textus cancellatur virtute adnotationis 'Vadit ... dic' (p. 96, 14-15) et textus additi 'obiectum ... etc.' (lin. 12-13).

Ille habitus qui dicitur scientia est species intelligibilis primi obiecti; ille respicit veritates immediatas et mediatas, non formaliter sed ex consequenti, et suum obiectum adaequatum formaliter est quiditas cuius est species. Quid igitur mirum si primum obiectum ut cognitum continet notitiam illorum ad quae considerata sua species intelligibilis, licet mediate, movet? Immo idem est speciem intelligibilem *a* continere virtualiter notitiam *b*, et ipsum *a* ut cognitum habitualiter, continere, quod est, speciem intelligibilem ipsius *a* in memoria posse gignere notitiam *b* in intelligentia¹. Secundum hoc igitur idem est obiectum primum intellectus et scientiae: et tunc primum obiectum non distinguit illa, sed proximum, quod est verum immediatum et verum mediatum, et illud primum obiectum utriusque, ordine quodam se habet ad obiecta proxima et habitus ipsorum. Secundum hoc impossibile est uti habitu scientiae nisi prius natura et simul tempore utendo habitu intellectus, quia numquam speculor sciendo nisi considerando hoc ut verum, evidens mihi propter aliud verum. Vel igitur sunt idem habitus, et prius utor illo circa illud obiectum ad quod prius inclinatur (immo secundum Henricum IX *Quodlibet* quaestione 4 ambo sunt idem illi habitui qui est quiditas primi obiecti simplicis², quem habitum tu dicis vocari scientiam apud Aristotelem in distinctione scientiarum), vel sunt multi – immo quodlibet verum habet proprium

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 Ille] *praem.* Et IZ add. enim Γ^N | est species om. P³ 2 ille] iste CMRIVT^N *praem.*
et M²S¹R 4 quiditatum R 5 illorum] istorum D eorum R | considerata] consideran-
dum M cognoscenda C 6 licet] in ras. R² quamvis ZΛ^{Y2} | immediate CP* | est om. R¹Γ^{BD}*
7 a¹] aut D* | b] a M* om. D* 7-9 a² — ipsius om. D² | ut — a om. P² 8 habitualiter] add.
notitiam Z | continere] add. ipsum b Γ^{L2} add. b μ | quod] quid CSR¹I | quod est] formaliter
P²Γ^{BD} om. V²Γ^{L2}Λ^{Y2} 9 posset CSR¹Γ^{L2} | notitiam] add. ipsius Γ^{BD} | intelligentia] intelli-
gibilia D* intellectu Λ^{Y2} pon. intellectu M² 9-p. 99, 10 Secundum — praeeligenda om. Z
12 illud] *praem.* ad S¹R* om. C²MS¹V² 13 et om. CP¹M²R¹V 14 ipsorum] istorum D*
specierum M 16 speculabor CPMI 16-17 verum... verum] unum...unum μ 17 mihi]
add. nisi I 18 illo om. Γ^{B2}D² 19 Henricum] in ras. R² hoc cum I | IX — 4 om. M²R¹I
Λ^{Y2} | IX *Quodlibet*] Qu. IX DPM²R¹Γ^{BD} *praem.* in M² | *Quodlibet* — 4 om. CS | ambo] *praem.*
cum M 20 quiditatis R²V²Γ^{BN} 21 tu] vel I om. CMSVΓ¹-² | dicis] dicit SV² dicit M
dicunt CIP^{BDLN} ducit V' om. Γ^{BD} 21-22 in distinctione scientiarum om. Γ^{N2} 21 distinc-
tione] divisione DCPMSRVIT^{BDLN2} demonstratione Λ^{Y2} 22 multi] add. ibi C²R²Γ^{L2}N

F 19 HENRICUS GAND., *Quodl.* IX q. 4 in corp. (f. 355Z-356B). 21 Ib. (f. 355Z); ARI-
STOT., *Anal. post.* II c. 4 [t. 2] (B c. 3, 90b 20-21): «unius enim in quantum unius una est
scientia».

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* IV q. 8 in corp. (f. 97L-98 O). 2 Pro ista opi-
nione Henrici eiusque refutatione cf. DUNS SCOTUS, *Metaph.* VI q. 1 n. [3-7].

habitu¹, et praeter hoc est habitus quiditatis primi obiecti quem dicis speciem intelligibilem, et ille includit virtualiter omnes, — et tunc utentem posteriore oportet simul uti omnibus prioribus.

Numquid igitur ad multos actus vel unum comparans habet proprium actum circa utrumque comparatum? et praeter hoc, actum comparandi etiam ad illum maxime discurrendi? — Ponitur proprius habitus, quo inclinor demonstrare, id est inferre hoc ex hoc: ad quae extrema habeo duos habitus; quare cedulam tertio sexto², infra, contra Henricum, Richardum, hic³ — si caperetur pluralitas, paucitas esset praeeligenda.

[5] Contra scilicet assignationem rationis primi obiecti superius positae^a arguitur dupliciter. Primo sic: sicut obiectum primum

^a Loco Contra (11) — positae (11-12) textus a Duns Scotto cancellatus: Contra istud⁵.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}ΛYBHOΣQU(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 et] add. principaliter CPMSIV* | praeter hoc in ras. R² | quiditatis] quiditativus CPM R²IVT^D quiditatis vel quiditativus μ not. aliter: quiditativus S³ add. principaliter R* 2 dicit CPMSRIV | virtualiter omnes] o. v. SRT omnes veritates (add. virtualiter C²M²) CMVμ omnes veritates virtualiter PI virtualiter omnes vel omnes veritates A virtualiter omnes proprietates D 3 oportet] praem. semper M²SRIV²T^{D2}Λ^{Y2} add. semper CP | simul om. R | omnibus om. R* 4 unum] add. respondeo RT^B 5-6 actum comparandi etiam] e. a. c. CPT^B 6 illum] ipsum D | discurrendo P²M²SR²IV²T^B 6-7 Ponitur proprius habitus] Pr. h. p. T 7 habitus] actus S | ex] est M²IV* 8-9 quare — hic habent sequenti modo: quare 8. 6. prima contra hoc A' Vel sic: quare < 6°, infra contra Henricum, Richardum, hic A¹ quare dist. 6 prima contra (qu. — contra D²) haec D quare 6. 1. contra Henricum C quare (I) 6. (6 in mg. loco rasurae in textu P²) infra contra Henricum P quare 6. 1 contra Henricum (pon. quare in Summa M²) M quare, quare 6°. 1. contra Henricum S quare contra Henricum (c. Henr. in ras. R² add. 6 Metaphysicae R²) quaest. 1 (add. contra R²) R quare 6. 1. contra Henricum O I quare contra Henricum 6 Metaphysicae quaest. 1 (Henricum — 1 V¹). Contra Henricum V quare 6 (add. Quolibeto quaest. 9 T^{B2}) infra contra Henricum, secundo et primo Metaphysicae, quaest. 1 (¶ secundo — quaest. 1 sign. litteris a-b T^{B2}) T^B quare Δ infra contra Henricum, 6° Metaphysicae, quaest. prima (¶ supra 6° not. a et correspondens b invenitur post praeeligenda (10) T^{D2}) T^D quare 6 Metaphysicae, quaest. 1. Contra licet(I) T^L quare 6° Quodlibet. Contra hoc T^N quare [≡] signo infra contra haec Λ^{Y2} quare Quolibeto 6. prima quaest. Hen. μ 11-12 et 13-14: Contra (11) — positae (11-12)

F 2 HENRICUS GAND., Quodl. XI q. 7 ad 1 princ. (f. 459T-X). 6 Ib. V q. 14 in corp. (f. 177 O.R). 12 THOMAS, S. theol. I q. 1 a. 7 in corp. (IV 19a).

T 1 ARISTOT., Eth. ad Nic. VI c. 4 (Z c. 3, 1139b 15-17): «Sunt utique quibus verum dicit anima, affirmando vel negando, quinque secundum numerum. Haec autem sunt: ars, scientia, prudentia, sapientia, intellectus»; Anal. post. I c. 29 [t. 44] (A c. 33, 89b 7-9). — Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 37 q. 2 in corp. (I f. 241 I). 2 Signum Duns Scoti «< 6°.» 'cedulam tertio sexto' interpretatur. 3 'hic', id est in Ordinatione, cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 2 pars 2 q. 1-4 n. [35]; cf. etiam ib. n. [36]. — Illa ad quae remittit, in cod. A versus finem secundi sexterni (f. 23rb) habentur. 4 Cf. supra p. 96, 4-6. 5 Non cancellat atramento, sed delet virtute textus quo finem imponit cedulae; simile correctionis exemplum cf. supra p. 32, 12-13, ubi a textu pristino ad cedulam transitum facit.

ad potentiam, ita obiectum primum ad habitum; sed primum obiectum potentiae est aliquid commune ad omnia per se obiecta illius potentiae; igitur primum obiectum habitus est aliquid commune ad omnia obiecta eius, et non aliquid virtualiter continens alia.

147 Item secundo, quia communiter assignatur in scientiis pro primo obiecto aliquid quod est commune ad illa omnia quae considerantur in illa scientia, sicut in geometria linea, in arithmetica numerus, in metaphysica ens¹.

148 ¶ Ad primum² respondeo et dico quod proportio obiecti ad potentiam est proportio motivi ad mobile vel activi ad passivum; proportio obiecti ad habitum est sicut proportio causae ad effectum³. Quandocumque autem aliquod agens agit in aliquod passum, potest et quodlibet agens eiusdem rationis agere in quodlibet passum eiusdem rationis. Igitur prima extrema proportionis activi ad passivum sunt communia ad omnia per se extrema istius proportionis; nam inter ista communissima est adaequatio, quia in quocumque est ratio unius, illud respicit quodlibet in quo est

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YBHGOΣ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)
et Contra istud (13-14) = A Contra istud (13-14) [adnot. scilicet contra rationem primi obiecti superius positi (cf. 11-12) D² rel. edd.; ¶ text. Contra (11) — positae (11-12) cadit sub nota critica p. 97 ad 9-p. 99, 10 posita A 12 arguitur] arguo R om. Γ^BDLNΛ^YBHGOΣ | dupliciter] in ras. P² dicitur Λ^{O*} add. dicitur Λ^G | sicut] add. se habet P²Λ^{GO} edd. | obiectum primum] p. o. CPMVZΓ^{add.} potentiae π^γβ^μυ 14 istud] illud CP²(in ras.)VZΓ^BDLNΛ^YBHGOΣ illa D' ista D²
1 obiectum primum] p. o. Γ^{add.} habitus se habet π^γβ^μυ 1-2 primum obiectum] o. p. Λ^BΣ 2-4 per — omnia om. DA^{BH} 3 potentiae] add. et non virtualiter continent illa γ 4 et om. Λ^{GO*} | aliquid] aliquod Γ^L aliud Λ^{G*} om. R* | alia] illa Λ^BΣ praem. illa P² Γ^{BD*} om. MV add. Et confirmatur ratio quia alias non inveniretur adaequatio in obiecto, quod tamen requiritur in quolibet obiecto cuiuslibet potentiae sive habitus Λ^G 5 Item] Praeterea Σ | secundo] in ras. P² sic Λ^G om. Λ^{O*}Σ | quia] in ras. P² om. Σ | assignatur in scientiis = AV assignatur (praem. in scientiis C²P²R²I²) CPMSRI in sc. ass. (add. communiter Λ^G) rel. edd. | primo om. DA^{GO*} 5-6 primo obiecto] o. (subiecto ZΓ^NΛ^YBH) p. CPZΓΛ^YBH 6 illa omnia] o. i. CPRA^GΣ^U ista omnia Λ^{HO} ista (illa D²) obiecta D omnia obiecta Λ^BΣ^{QU} add. (= rep.; cf. 4) eius et non aliquid virtualiter continens illa Λ^B 6-7 considerantur continentur Λ^B 7 illa scientia] s. i. Σ | in³] et Γ^L praem. et Γ^{D*}N | arismetica, arsmetrica vel similiter codd. 8 in metaphysica ens] om. D add. ergo Σ 9 Ad primum respondeo] Respondetur ad primum Λ^B | respondeo et om. Σ | et dico om. I²ZΓΛ 11 proportio¹] om. D add. autem Λ^{O*} 12 autem om. DP*Γ^{D*}L 13 passivum M^{*}SRIVΛ^{HO} 13-14 potest — passum om. Γ^{B*} 13 potest post rationis Σ | et] etiam PVT^{B*} om. I²Γ^{D*}NΛ^YBHGOΣ | agere] post rationis (14) Λ^Gπ^γβ^μυ om. Λ^YBHGOΣτ 14 passivum IΛ^B 15 passum ZΣ^Q | per se om. Σ | istius] illius DCPMVZΓ^{BD}Λ^HΣ 16 inter] add. omnia Λ^B | ista] illa CPMSVT^{BD}Λ^Y ita Λ^G 17 quodlibet] add. contentum γ

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Metaph.* I q. 1; VI q. 4; *Ordinatio* I d. 3 pars 1 q. 3 n. [20] — Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 2 in corp. (I f. 117B). ² Cf. supra n. 146. ³ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 1 q. 3 n. [4].

ratio alterius. Sed prima extrema proportionis causae ad effectum non sunt communissima, quia inter illa non est adaequatio; non enim quodlibet contentum sub illo communi respicit illum habitum ut effectum eius sed tantum aliquod primum obiectum vel contentum, quod virtualiter respicit vel continet omnia ad quae habitus se extendit¹.

Ad secundum² respondeo quod multorum habituum differentium specie potest esse aliquod obiectum commune, sicut ab obiectis eorum potest extrahi obiectum commune: et ita in scientiis assignatur obiectum commune a quo non est habitus unus secundum speciem, sed tantum secundum genus.

[6] De partibus theologiae — De tertio³ dico quod theologia non tantum continet necessaria, sed etiam contingentia. Quod patet, quia omnes veritates de Deo, sive ut trino sive de aliqua persona divina, in quibus comparatur ad extra, sunt contingentes, ut quod Deus creat, quod Filius est incarnatus, et huiusmodi; omnes autem veritates de Deo ut trinus vel ut persona determinata sunt theologiae, quia ad nullam scientiam naturalem spectant; igitur primae partes integrales theologiae sunt duae, scilicet veritates necessariae et contingentes.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{VEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^πγβ^μυ)

2 illa] ista Λ^{HO} ea Γ^B | adaequatio] in ras. R^2 add. quia in quocumque est ratio unius, illud non respicit quodlibet (add. alterius Λ^G) Λ^{GO*} add. non enim sequitur si commune potest causare habitum, quod speciale possit, et e converso $\rho\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ 2-3 non enim quodlibet] quodlibet enim Λ^{O*} 3 illo] isto CPMVA^X primo Λ^{HGO} | communi] qui A om. Λ^H 4 tantummodo $I^2\Lambda^{HGO}$ | aliquod] aliquid S ad Λ^H om. I^2 4-5 primum obiectum vel contentum = A primum obiectum contentum (-tium $\beta\mu\upsilon$) $P\beta\mu\upsilon$ primum obiectum DCMSRIT^{BD} obiectum primum (add. contentum V^2) V primum contentum (-tium $\tau\pi$) $Z\Gamma^{LN}\Lambda\rho\pi\gamma$ contentivum primum Σ 5 virtualiter] universaliter (add. vel virtualiter C^2) CM^*SR^*V | respicit vel continet = A respicit D continet rel. edd. 6 extendit] add. virtualiter Λ^G 7 respondeo] dico $\Gamma^{BD}\Sigma$ | habituum] hominum AM^2 7-8 differentium specie] s. d. $Z\Gamma\Lambda\Sigma$ 8-9 sicut — commune om. D^2 9 extrahi = AD^2Z abstrahi rel. edd. | obiectum] aliquod Λ^G | ita] hoc modo $I^2Z\Gamma\Lambda\Sigma$ 9-10 in scientiis assignatur] a. in s. $\Lambda^{GO}\Sigma$ 10 quibus Λ^H 12 adnot.: De partibus theologiae: necessaria, contingens D^2 Tertius articulus A^1 et pauci | dicendum Γ^{LN} 12-13 non tantum continet] c. n. t. $Z\Gamma\Lambda^G\Sigma$ praem. essentialiter $C^2Z\Gamma\Lambda\Sigma$ add. essentialiter V 14 quia] nam Σ 14-17 sive¹ — Deo om. D^* 14 sive²] add. de Deo $P\Gamma$ | ut] de Λ^{HGO*} | ut trino] om. P^2 add. et uno $P^2\Gamma^{BD}$ | de²] ut Σ praem. ut V^* | aliqua] alia Γ^D 15 divina] add. in quibus (in q.) ut $\rho\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ comparatur ad intra, sunt necessariae (-ria ρ), ut quod Deus est trinus et quod (et quod] quam γ) Filius dicitur generari a Patre et huiusmodi (ut - huiusmodi om. $\Sigma\rho\pi$), illae (illa $\rho\pi\gamma\beta\mu\upsilon$) vero $\Sigma\rho\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ | quibus] quantum $C\tau$ | comparatur] comparationes sunt Λ^{GO} | extra] extrinseca $CPZ\Gamma^{LN}$ 16 creat] causat Λ^{EG} add. et Γ^{BD} 17 vel] sive $I^2Z\Lambda\Sigma$ om. Γ^L | determinata] de Trinitate Λ^{GO*} divina Λ^B 18 theologiae] theologiae CP^*V praem. scientiae Γ^L

T ¹ Cf. supra p. 97, 12-13. ² Cf. supra n. 147. ³ Cf. supra n. 141.

[II. — DE THEOLOGIA NECESSARIA]

[A. — AD PRIMAM QUAESTIONEM LOQUENDO DE THEOLOGIA IN SE]

151 Ex dictis respondeo ad primam quaestionem¹. Et primo lo- [7]
quendo de theologia in se quantum ad veritates necessarias ipsius,
dico quod primum obiectum theologiae in se non potest esse nisi⁵
Deus²; quod probo per tres rationes.

Prima accipitur ex ratione primi obiecti, et arguo sic: primum
obiectum continet virtualiter omnes veritates illius habitus cuius
est primum obiectum; nihil continet virtualiter omnes veritates
theologicas nisi Deus; ergo etc. — Probatio minoris: nihil aliud con- 10
tinet eas ut causa sive ut illud ad quod habeant attributionem nisi
Deus, quia Deus nulli alii attribuitur; nec aliquid continet eas
ut effectus demonstratione quia, nam nullus effectus demonstrat
Deum esse trinum³, quod est potissime veritas theologica, et si-
mililia; igitur etc.^a 15

152 Secundo sic: theologia est de his quae soli intellectui divino sunt

^a Adnotatio Duns Scoti, pro Prima (7) — igitur etc. (15): § Haec valet contra
opinionem de Christo⁴. §

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YBHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)
add. scientiae CPMSRI^V add. similiter veritates contingentes πτγβμν | quia] add. scientiae
Λ^G | ad nullam] ad (praem. non I²) aliam I | scientiam] cognitionem ZΓΛΣ | igitur = AD itaque
CP^{MSR}IVZA^HΣΥ ita quod P²R²Γ^ρτπβμν item Λ^H 19 primae] primo ZΓ^LΛ^{HGO*} illae
Γ^B om. Σ | primae — theologiae] primae partes integrales in ras. R² | integrales theologiae] th.
i. CPMI^V | theologiae] theologicae (post sunt Λ^H) DΛ^{HGO} om. Γ^{BD*} | scilicet] videlicet CPMSR
IVZΓΛ^{YHO} om. Λ^B

5 dico] praem. et Γ^B | primum] ipsum Σ^{Q*U} | subiectum πτγβμν 7 primi om. Σ | ar-
guo] arguitur Σ^Q probo Γ^{LN} 7-8 primum obiectum] o. p. Σ 8 virtualiter] in ras. M² na-
turaliter (pon. virtualiter Λ^{O2}) Λ^O 8-9 illius — veritates om. D² 9 primum obiectum] o. (su-
biectum Γ^L) p. ZΓΛΣ | nihil] praem. sed D²CPMVT add. autem Λ^{B02}Σ add. aliud RΓ | virtua-
liter om. C²PA^H 10 theologiae Λ^H | etc. om. Σ | Probatio minoris] Probo minorem RΣ^Q |
aliud] autem PS 11 ut illud] ut aliquid DΓΛ^{O2} om. ZΛ^{YB2HGO*}Σ 11-12 nisi Deus om.
Λ^{YB2HO}Σ 12 alii] alteri ZΓΛ^{HO}Στ om. Λ²πτβμν 13 demonstratione] demonstrationis
Λ^H | nam] om. D²ZΛ^{HGO*}Σ^{Q*U} enim post nullus Λ^{O2} quia Σ^{Q2} | effectus²] add. ut effectus Σ^Q
14 esse om. ZΓ^{B2DLN}ΛΣ | trinum] add. et unum ΓΛ^{O2} | potissima C²(in ras.)P²IZΓΛ^{BHO}Σ
15 igitur etc. om. I²ZΓ^{LN}Λ^{-G}Σ 16 soli intellectui divino sunt = AD sunt soli intellectui
divino (d. i. Σ) rel. edd. 17-18 Haec — Christo = A¹D²MSR(om. R²)I(om. I²)Γ^{B2}Λ^{Y2} [[ad
lin. 3 D² ad lin. 7 MSRI]]; ¶ text. sign.: Scotus extra A¹ Ille Λ^{Y2} Extra M¹ 17 Haec valet]
Hoc valet A¹D²Γ^{B2} Valet (Valetet MI) haec (add. ratio MSRI) post Christo (18) MSRIA^{Y2}

T¹ Cf. supra n. 124. 141. ² Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 19 q. 1 in corp.
(l f. 115C-D); q. 2 in corp. (f. 117V). ³ Cf. supra n. 41. ⁴ Cf. infra p. 116, 11-12.

naturaliter nota¹, igitur est de obiecto soli Deo naturaliter noto; sed solus Deus est sibi soli naturaliter notus; igitur etc. — Probatio primae propositionis: si ista scientia est de aliquibus alii intellectui naturaliter notis, igitur praeter illa, aliqua alia sunt cognoscibilia
 5 naturaliter soli intellectui divino, quia infinitus est, et ideo plurimum cognoscitivus quam intellectus finitus; igitur adhuc erit alia scientia superior quam illa quae est de naturaliter notis intellectui creato. — Probatio minoris: omnis essentia creata alicui intellectui creato potest esse naturaliter nota; igitur sola essentia increata, soli
 10 intellectui increato.

Tertio sic: in nulla scientia traditur ita distincta notitia sive
 cognitio de aliquo alio quod non est subiectum eius primum sicut traderetur in illa quae esset de illo ut de primo obiecto eius, quia in nulla scientia traditur ita distincta cognitio de non per se sub-
 15 iecto sicut de per se subiecto; tunc enim non esset ratio quare subiectum illud magis esset subiectum eius quam aliud. Igitur si Deus non sit hic subiectum, non traditur hic ita distincta cognitio de eo sicut traderetur in aliqua alia scientia in qua posset esse subiectum; potest autem esse subiectum in alia; ergo illa esset prior ista^a.

20 ^a Adnotatio Duns Scoti, pro Tertio (11) — ista (19): § Nota, valet contra opinionem de Christo². §

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτκγβμυ)

1 nota] cognita ZΓΛΣ 1-2 igitur — notus om. Z 1 obiecto] add. ut M²I^{*} 2 solus Deus] Deus s. ΓΛ^BΣ | sibi soli] soli sibi Σ | etc. om. Σ 2-3 Probatio primae propositionis om. Λ^{GO} 3 primae] primi πτγβμυ om. I^{*} add. partis R | propositionis] scilicet antecedentis πτγβμυ om. Δ^{YHGO}Σ | si] sed Λ^G praem. quia Λ^B | ista scientia] theologia Σ | alii] aliis R^{*} alicui (add. alteri Γ^{B2}) VΓ^B alicui (aliter Λ^B) alii ZΓ^BΛ alicui alteri Σ | intellectui] add. creato V² 4 praeter] per Z prius Σ | aliqua om. Σ 5 intellectui divino] Deo vel intellectui eius Σ | quia infinitus est om. D² | est om. Γ^{BD}Λ^H | ideo] add. est I 6 cognitivus R²I²ZΓΛ^{GO} cognoscibilia D² | adhuc om. RΛ^B | erit = AD est rel. edd. [post scientia (7) ZΓΛ πτγβμυ] | alia] aliqua Σ praem. aliqua R add. cognoscibilis D^{*} 7 illa] ista DPMIVΛ^{HO} ipsa ista C 8 alicui] soli D 9 creato] increato D^{*} 9-10 potest — increato om. D² | igitur — increato = AD²I²Σ^{Q2}γ 9 sola om. I² 10 increato] add. est naturaliter nota I²γ 11 notitia sive = AD 12 obiectum Γ^{LN} 13 traderetur = AD traditur rel. edd. | est Γ^D | obiecto = ADΓ^L subiecto rel. edd. 13-15 quia — subiecto² om. Σ 14-17 de non — cognitio om. Λ^{O2} 14-15 subiecto] obiecto Γ^NΛ^{O2} add. eius Λ^B 15 subiecto] obiecto M^{*} praem. eius (add. obiecto vel P²) CPSIV add. eius RZΓΛ^{YHGO}2 | enim non] enim Λ^{B'} non Λ^{B2} 16 subiectum illud] i. (om. Γ^{BD}Λ^{*}) s. ZΓΛ^{YHGO}1Σ | magis esset = AD esset magis Λ^{O2} rel. edd. 17 hic¹ om. C²P^{*}MSI^{*}V 18 eo] Deo PZΓΛΣ | sicut traderetur om. Z | traderetur] traditur Γ^D add. de eo ΓΛ | aliqua om. Σ | scientia om. I²ZΓΛΣ 19 posset Σ | in alia] om. DCPMSR I^{*} add. scientia Γ^{N2} | esset] est R posset esse Σ 20-21 Nota — Christo = A¹Γ^{B2}Λ^{Y2}; ¶ text. sign.: Scotus A¹ Ille Λ^{Y2} 20 Nota] Hoc similiter Γ^{B2} om. Λ^{Y2}

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 6 q. 2 in corp. (I f. 43N). ² Cf. infra p. 116, 15-16.

154 Praeter istas tres rationes sunt aliae persuasiones.

[8]

Prima talis: theologia secundum Augustinum *De Trinitate* XIII cap. 1 et libro XIV cap. 1 pro aliqua parte sui est sapientia, et pro aliqua parte sui est scientia¹; si autem esset de aliquo non-aeterno formaliter, esset formaliter de illo scientia, et nullo modo sapientia, quia aeterna non attribuuntur temporalibus.

155 Secunda persuasio est quod superior portio rationis aliquam habet perfectionem sibi correspondentem. Ista autem si est de subiecto non-aeterno ut de primo subiecto, cum aeternum non attribuatur ad non-aeternum, sequitur quod nullo modo est de aeternis, et ita nec perficit superiorem portionem rationis^a. Ergo esset aliquis habitus intellectualis nobilior isto perficiens illam portionem, quod est inconveniens.

156 Tertia persuasio est, quia secundum Augustinum XIII *De*

^a Loco Ista (8) — rationis (11) *textus interpolatus*: Ista autem si non est de aeternis, non perficit superiorem portionem rationis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^{μν})

1 Praeter] *add.* etiam Λ^G | istas] illas CPMV | tres] et (*praem.* tres Λ⁰²) Λ⁰ om. Λ^{8G} | aliae] aliquae Γ^{BD} 2 theologia] ante pro (3) P²ZΓΛ⁸Σ om. P' | De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD} De civitate D 2-3 De Trinitate XIII] XIII De Trin. Σ 3 XIII] XIV ante De Trin. (2) R² III M²V om. R' | cap. 1] cap. 2 Λ⁸ cap. 19 ρπβμν | et libro XIV cap. 1 = A et (vel CP) XIV cap. 1 CPSIZΓΛ^{VB02}τ et XIV M² et XIV illius cuius Λ^H 3-4 est — sui om. D 4 et om. PΛ⁸ | pro — scientia om. P² | aliqua] alia P² | parte sui est om. Σ | sui est om. Λ⁰ | est om. Γ²NΛ⁰ | esset] *praem.* tantum P *add.* tantum C²M²I²ZΓ^{N2}Λ^{VBHGO2} 4-5 non-aeterno] *add.* primo C²I² 5 esset formaliter om. Γ⁸² | illo] isto MVA^{Y0} illa Z ista D* | nullo modo] non Σ 6 sapientia] *add.* quia nec ex primo subiecto nec ex (ex om. Σ^U) attributione Λ⁸Σρπγβμν | non] nullo modo Γ^{BD} 7 quod] quia CPM²R²I²ZΓΛ^{GO}Σ 7-8 superior — correspondentem] superiori portioni rationis correspondet aliqua propria perfectio Σ 7 proportio R²VΛ⁰ 7-8 aliquam habet] h. a. ZΓΛ 8 perfectionem] *praem.* propriam C *add.* propriam R²I²ZΓΛ⁰ 8-11 et 15-16: Ista autem (8) — rationis (11) et si non (15) — rationis (16) = D Ista autem (8) — rationis (11) A¹C²P²M²R²IVZΓΛΣ *edd.* Ista autem (15) — rationis (16) A¹C²P²M²SR'; ¶ text. Ista autem (15) — rationis (16) sign.: vel Duns et sequitur text. Ista (8) — rationis (11) A¹ 8 Ista] Illa Λ^H Ita R²D* Alia Λ⁰ | si] *add.* non V 9 primo subiecto] s. p. D 10 attribuitur Γ^{BD} | est om. D* 11 nec] nullo modo P²M²R²IVZΓΛΣ | perficit superiorem] perficitur superior D | portionem] proportionem Λ^{8G} om. Λ^YΣ^{U2} *add.* perfectionem Λ^{GO2} | portionem rationis] etc. (i. e. *continuetur in textu, ubi legitur portionem rationis, cf.* 11) A¹DM² 11-13 Ergo — portio- nem om. D²Γ^{D2} 12 intellectualis] intelligibilis SΓ^{LN}Λ⁸ intellectus Φρπγβμν *add.* omnino I²ZΓ^{BD2}LNΔΣ | illam] istam Γ^NΛ⁸⁰Σ 12-13 portionem] proportionem Λ⁸² proportionem rationis Λ⁰ 14 persuasio] ratio Γ^{LN} om. ZΛ^YΣ | est om. CP²MSRIVΛ^YΣ^Q 14-p. 105, 1 XIII De Trinitate cap. 9 vel XIV De Trinitate cap. 1 = A XIV (iv Z xiii DCPMSRI²VT^{LN}

F 2 AUGUST., *De Trin.* XIII c. 1 n. 2 (PL 42, 1013); XIV c. 1 n. 3 (PL 42, 1037); cf. etiam XIII c. 19 n. 24 (PL 42, 1034). 14 Ib. c. 9 n. 12 (PL 42, 1023); XIV c. 1 n. 3 (PL 42, 1037).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 6 q. 2 in corp. (l f. 43K).

Trinitate cap. 9 vel XIV *De Trinitate* cap. 1 ista scientia est de illis quibus fides «gignitur, defenditur et roboratur»¹, igitur ista est de eodem obiecto quod est primum obiectum fidei; sed fides est de veritate prima; igitur etc.

- 5 Quarta persuasio est quod «nobilissima scientia est circa nobilissimum genus», ex VI *Metaphysicae* et I *De anima*; haec autem conceditur nobilissima; igitur oportet quod sit de Deo ut de obiecto². 157

[B. — AD SECUNDAM QUAESTIONEM LOQUENDO DE THEOLOGIA IN SE]

- [9] Ex his dictis respondeo ad secundam quaestionem³. Ad cuius 158
10 intellectum pono exemplum: homo intelligitur ut animal rationale, ut substantia, ut mansuetum, ut nobilissimum animalium. In primo intelligitur secundum rationem quiditativam propriam, in secundo in communi, in tertio per accidens, in passione, in quarto in respectu ad aliud. Sed perfectissima notitia de homine non po-
15 test esse in respectu ad aliud, quia respectus praesupponit notitiam absoluti; nec de homine sub ratione passionis, quia notitia passionis praesupponit notitiam subiecti; nec de homine in communi sive in universali, quia illa confusa est. Ergo nobilissima co-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

om. Σ^{U2} pon. XIII Λ^{O2} De Trinitate (De Trin.) Trinitatis RZΓ^{BD}Λ^{YHO} De doctrina christiana Σ) cap. 1
rell. edd. [[1] 9 (pon. 1 M²) DCMSR I'VT^N 19 P 8 R²Γ^{BD} pon. 9 Λ^{O2} add. vel 4 ρτπγβμυ]]
15 Ista] Illa S Ita R 16 rationis om. D²

2 gignitur] add. nutritur M²R²I²ZΓ^AΣ add. nutritur et Λ^{BHO} [defenditur et roboratur]
r. et d. ZΓ^{LN}Λ^{YΣ} 3 obiecto] subiecto DPT^{BD}Λ^{HO} edd., add. ut primo Σ [obiectum]
subiectum πτγβμυ 4 prima] naturali V' supernaturali V² | etc. om. Σ 5 persuasio
om. Σ | quod] quia ZΓ^NΛΣ om. P¹I² | nobilissima scientia] s. n. Γ | est² om. Λ^{YHO}*
5-6 nobilissimum genus] g. n. Γ 7 quod] ut MSIV^A | obiecto] subiecto RI²ZΓ^AΣ add.
vel subiecto P² 9 his om. Γ^{BD}Σ | dictis om. C²P | secundam quaestionem] q. s. CPMIV^{GO}
10 intellectum] evidentiam Λ^{GO} | rationale] add. mortale Λ^B 11 ut²] et S | mansuetum]
mansuetus I²Λ^{GO} add. natura Λ^{GO}ΣΦρτπγβμυ | ut³] et (add. ut P²) PΛ^Y praem. et M²IΣ
11-12 primo] add. intellectu Σρτπγβμυ 13 in passione] in comparatione scilicet ad passio-
nem C² id est in propria passione πτγβμυ 14 Sed] om. Λ^{YB}Λ^{HGO}Σ^{QU} autem post perfec-
tissima Λ^{B2}Σ^{Q2} | notitia] notitia vel scientia Σ scientia vel notitia Λ^{Bτ} 15 ad aliud om.
Λ^{GO}* | respectus] ista πτγβμυ om. I²ZΓ^{LN}ΛΣ | supponit CP²MSRI²VA^{BO}Σ 16 absolu-
tam Σ 16-17 absoluti — notitiam om. D² | nec — subiecti om. I² 16 sub ratione] ra-
tione Σ sub respectu Γ^{BD} om. Λ^{O2} 16-17 quia notitia passionis om. P² | notitia passionis
om. I²Λ^{YBHO}Σ 17 passionum ZΓ^AΣ | supponit (pon. praesupponit Λ^{O2}) Λ^{GO}Σ^U 17-18 in
communi sive om. I²ZΛΣ | communi sive in universali] u. s. in c. Γ 18 illa] ista CPMRVZ
Γ^{LN}Λ^{YGO} | confusa est = AD est confusa (c.) conversa Λ^{Y2} composita Λ^{O'} confusa concessa Λ^{O2}) rell. edd.

F 6 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 2 (E c. 1, 1026a 21-23); *De an.* I t. 1 (A c. 1, 402a 1-4).

T ¹ Cf. supra n. 140. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 2 ad 2 (I f. 118F). — Cf. supra n. 40. 135. ³ Cf. supra n. 133. 141.

gnitio de homine est secundum rationem eius quiditativam. — Ita posset poni de Deo aliqua scientia sub ratione respectus ad extra, ut aliqui ponunt sub ratione reparatoris, glorificatoris, vel capitis Ecclesiae; vel posset poni de Deo aliqua scientia sub ratione aliqua attributali, quae est quasi passio, sicut aliqui ponunt de Deo sub ratione boni esse hanc scientiam; vel posset poni de Deo sub ratione communi et universali, ut entis, vel entis infiniti, vel necesse esse, vel alicuius talis¹.

159 Contra istas omnes positiones arguitur.

[10]

Primo contra illam de ratione communi, nam nullus conceptus communis dictus de Deo continet virtualiter omnes veritates proprie theologicas pertinentes ad pluralitatem personarum; nam si sic, cum illi communes conceptus naturaliter concipiantur a nobis, igitur propositiones immediatae de illis conceptibus possunt a nobis naturaliter cognosci et intelligi, et per illas propositiones imme-

ADCPMSRIVZΓBDLNΛ^{VEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 eius om. ZΓΛΣ | Ita] Ideo Λ^{GO} 2 potest CPMIVZΓΛ^YΣ 2-3 respectus — ratione om. P² 2 extra] extrema Λ^H 3-7 sub ratione — communi] sub ratione respectu ad extra vel posset poni de Deo aliqua scientia sub ratione aliqua attributiva quae est a passo sicut alio sub ratione communi pro D² 3 reparatoris] reparationis ZΓ^{N*}Λ^G add. et ZΓ | glorificatoris] in corr. P² glorificationis ZΓ^{N*} gubernationis Λ^G gubernatoris ρτπγβμν | vel] et I²ZΓΛΣ | capitis] in corr. P² capacitatis Λ^G 4 vel] item Λ^{GO} | posset poni de Deo om. Σ | poni] dici P | Deo] eo Γ^{LN} | aliqua scientia = AD 4-5 ratione aliqua] a. r. IF²Σ 5 adnot. Opinio Aegidii P² | quasi] om. Λ^H add. quaedam Λ^B | quasi passio] p. q. M^{*}R^{*}V^{*} 5-6 de Deo — scientiam] hanc scientiam esse de Deo sub ratione boni (boni om. Σ^U) Σ 6-7 boni — ratione om. R² 6 adnot. Henricus C² | posset poni de Deo om. Σ | poni] dici P 6-7 sub ratione om. Σ^U 7 et universali om. I²ZΛΣ | vel entis om. D 9-11 Contra — communis om. D² 9 istas omnes] o. i. IVZΓ^BΛ^{GO}Σ | arguitur] arguo PΓ add. multipliciter V^{*} 10 adnot. Contra Henricum Γ^N | Primo] praem. Et D²P²Γ^{BD} add. sic Λ^G | illam] istam Λ^G hanc Σ 11 communis] post Deo Λ^BΣ om. VΛ^G | dictus = ADI² 13 naturaliter] virtualiter Λ^{GO*} om. Λ^H | naturaliter concipiantur a nobis] a nob. n. c. Σ | concipiantur] contineantur Λ^{H*}GO* | concipiantur a nobis] a n. c. ZΓΛ^B 14 igitur om. Γ^{BD*} | immediatae om. Λ^{GO} | possunt = ADΣτ possent rel. ρτπγβμν 15 cognosci] concipi Rρτπγβμν | cognosci et om. ZΓΛΣ | et intelligi om. I² | per] add. proprias R

F 3 Sub ratione reparatoris HUGO A. S. VICTORE, cf. supra ad n. 133; sub ratione capitis Ecclesiae CASSIODORUS, cf. supra ad n. 134; sub ratione restauratoris et glorificatoris AEGIDIUS ROM., Sent. prol. pars 1 q. 3 in corp. (f. 3L-O). 5 Sub ratione bonitatis et finis GUIL. DE WARE, Sent. prol. q. 5 in corp. (cod. Florent. nat. A IV 42, 5va); cf. etiam supra ad n. 137. 6 Sub ratione Dei in communi THOMAS, S. theol. I q. 1 a. 7 in corp. (IV 19ab); Sent. prol. q. 1 a. 4 in corp. («ens divinum»; ed. Parmen, VI 8a). Cf. supra n. 146-147.

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 19 q. 2 in corp. (f. 117Y-118C).

diatas possemus scire conclusiones, et ita totam theologiam naturaliter acquirere.

Secundo, quia ex quo conceptus communes non sunt soli Deo 160 naturaliter noti, ergo nec veritates inclusae in illis conceptibus communibus; theologia igitur si esset de Deo sub tali ratione communi, non esset soli Deo naturaliter nota, cuius oppositum ostensum est in prima quaestione¹.

Contra aliam positionem de ratione attributali² posset argui 161 per easdem rationes, sed arguo tamen per alias speciales.

10 Primo, quia cognitio eius secundum quod quid est est perfectissima secundum quod dicit Philosophus VII *Metaphysicae*; igitur cognitio istius essentiae est perfectior cognitio de Deo quam cognitio alicuius proprietatis attributalis, quae se habet ut passio huius naturae, secundum Damascenum libro I cap. 4.

15 Secundo, quia si illae proprietates re differrent ab essentia³, 162 essentia esset realiter causa earum; igitur sicut differunt ratione, ita essentia de ratione sua habet rationem incausati, aliae autem licet propter identitatem cum essentia sint incausatae, non tamen secundum rationem formalem primo includunt incausationem sui.

ADCPMSRIVZΓBDLNΛ^{VEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^γβ^μυ)

1 theologiam] scientiam theologicam Λ^{GO} 3 quia] sic Σ om. CMA^{BO} 5 communibus] de quibus est Λ^H add. de quibus est (add. ultra theologia Λ^G) Λ^GΦ^{PP}π^γβ^μυ | theologia igitur si] si ergo th. Σ | esset] erit CP 7 prima] secunda C praecedenti Γ^{BD} | quaestione] ratione CPV 8 adnot.: Contra G. Ware Λ^{GO} Opinio Varonis Φ^{P2} | aliam] illam V istam Λ^G om. Σ | positionem] rationem Γ^{LN} 9 tamen om. P*ZΓΛΣ 10 eius] ipsius Σ om. Γ^{N2} | secundum] est A om. DCM²Γ²VΓ^{N2}Λ^{GO}Σ | quod quid] quid M*SR*Γ*Z | est² om. D*C*M*SR*Γ*Λ^{B*D*}Λ^{B*}(post perfectiss. 10-11)GΣ^V 11 secundum — Philosophus om. Σ | secundum quod = AD ut rell. (om. Σ) add. | dicit] ait ZΓΛ^Y 12-13 cognitio¹ — attributalis om. P² 12 istius essentiae] essentiae divinae Σ illius sub ratione essentiae γ | perfectior] add. et Λ^H | quam] quod M* pon. quod C² 13 proprietatis attributalis] perfectionis attributalis vel proprietatis Λ^BΣ | ut] quasi ZΓΛ 14 huius naturae] n. (add. vel Γ^B) h. (huiusmodi ZΓΛ^G) RZΓΛ^Y | libro I om. Λ^{EH} Σ | I] III R³Γ^{BD} 15 illae] istae DSRIZΓ^{LN}Λ^BΣ om. Λ^B | re] realiter DC²P²RΓ^LΛ^{O2} ratione Γ^L | differunt PΓ^{DA} 16 essentia] praem. et Λ^H om. CM²ZΣ² | different ZΛ^{YHG} differet Λ^O differt Λ^B 17 ratione sua] s. r. ZΛΣ | habet] add. suam Λ^{GO*} | incausati] increati ZΓ^{BL}Λ^B | aliae] proprietates M² | aliae autem om. Λ^H 18 propter] per Γ^B | propter identitatem om. Λ^H | cum] tamen Λ^H | incausatae] increatae (pon. incausatae Λ^{O2}) Γ^{BL}Λ^Y 19 rationem] praem. suam Λ^{HG} add. suam CPMSRIVZΓΛ^{YO} 19-20 incausationem] increationem Γ^{BL} rationem Λ^G

F 11 ARISTOT., *Metaph.* VII t. 4 (Z c. 1, 1028a 36-1028b 2); t. 19 (c. 5, 1031a 11-14).
14 DAMASC., *De fide orth.* I c. 4 (PG 94, 799).

T ¹ Cf. supra n. 152. ² Cf. supra p. 106, 4-5. ³ De distinctione inter essentiam et attributa divina cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 8 pars 1 q. 4 n. [1-20].

163 Tertio, quia illud secundum suam rationem propriam videtur esse actualius in se cui magis repugnat communicabilitas ad plura ad extra; sed essentiae de se repugnat communicabilitas ad plura ad extra, et nulli proprietati attributali, nisi quatenus est istius essentiae, vel idem isti essentiae in quantum infinitae.

Si dicatur quod quaelibet proprietas est infinita, et ideo incommunicabilis, contra: infinitas illa est propter infinitatem et identitatem cum essentia sicut ex radice et fundamento omnis perfectionis intrinsecae¹.

164 Contra etiam viam de respectibus ad extra² potest sic argui¹⁰ [11] sicut contra alias duas vias, sed facio rationes speciales.

Primo, quia respectus ad extra est respectus rationis³; sed scientia non considerans subiectum suum sub ratione reali non est realis, sicut nec logica est realis licet consideret de rebus ut eis attribuuntur intentiones secundae; igitur theologia non esset realis¹⁵ scientia, quod est falsum.

165 Secundo, quia absolutum et respectus non faciunt aliquem unum conceptum per se; igitur conceptus aggregans ista duo in se est conceptus unus per accidens. Nulla scientia prima est de conceptu

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{PP}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 suam om. $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | suam rationem propriam] r. s. p. CPMSRVZ $\Gamma^{\text{LDN}}\Lambda^{\text{YHO}}$ p. r. s. I s. p. r. Λ^{G}
add. formalem $\text{C}^{\text{I}}\Gamma$ 2 esse actualius in se] a. in se e. Σ | repugnat communicabilitas] com-
municabilia sunt repugnat Λ^{G} | plura] add. vel $\text{M}^{\text{S}}\Lambda^{\text{O}^2}$ 3 ad¹ om. $\text{D}^{\text{S}}\Lambda^{\text{G}}$ 3-4 sed — extra
om. Γ^{B^2} | essentiae — extra] hoc repugnat essentiae Σ 3 de se = ADSR² Γ^{I^2} (om. I^3) secundum
suam rationem formalem $\Gamma^{\text{B}^2}\text{D}$ 3-4 ad plura ad extra] ad extra (add. et $\text{PM}^{\text{S}}\Lambda^{\text{O}^2}$) ad (ad om.
 $\text{M}^{\text{S}}\Lambda^{\text{G}}$) plura CPMSRIV $\Gamma^{\text{B}^2}\text{DLN}\Lambda^{\text{HGO}}$ 3 plura] add. vel S 4 extra] add. ad plura Λ^{B^2} add.
ergo Λ^{O^2} | nulli] add. communi $\text{CPM}^{\text{S}}\text{V}\Lambda^{\text{O}^2}$ | istius] illius CPMIV ipsius $\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\text{Y}\Sigma$ 5 essen-
tiae om. Γ^{BDLN^2} | vel — essentiae om. D | isti essentiae] illi e. CPMSRIVZ $\Gamma^{\text{LDN}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ ipsi e.
 Γ^{BD} sibi Λ^{B} add. vel $\text{PZ}\Lambda^{\text{S}}\text{U}$ 6 infinita] proprietas finita S^{S} | ideo] non Λ^{G} add. est Γ^{BD}
6-7 incommunicabilis] add. propter infinitatem $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ 7 illa] ista $\text{CPMV}\Lambda^{\text{B}}$ add. quae P^{S} |
infinitatem et om. $\text{M}^{\text{S}}\text{I}^2\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\text{Y}\Sigma\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ 8-9 omnes perfectiones $\text{C}^{\text{S}}\text{MSR}^{\text{S}}\text{I}^{\text{S}}$ 10-11 Con-
tra — alias om. D^{S} 10 etiam] om. $\text{S}\text{I}^2\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ add. tertiam P | etiam viam] v. e. $\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\text{YGO}$ |
sic om. $\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\Sigma$ 11 vias om. Σ 12 quia om. Z | sed om. Λ^{YHO^2} 12-13 sed scientia] scien-
tia autem Σ 13 non¹ post suum $\text{I}^2\text{Z}\Lambda^{\text{S}}$ | obiectum $\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\text{BHO}\Sigma$ | ratione] esse V | reali] add.
objecti Σ 14 sicut — realis om. Σ^{U} | consideraret R | rebus] realibus Σ^{Q^2} praem. realibus R
15 intentiones] intellectiones vel intentiones Γ^{B} rationes Λ^{G} | igitur] praem. sic MVI^{S} | theo-
logiae Γ^{L} | est Λ^{GO} 16 scientia = ADI² Γ^{L} (ante reals, 15 Γ^{L}) | quod est falsum] q. f. e. CP
 $\text{Z}\Gamma^{\text{A}}\text{C}^2$ om. $\text{I}^2\Lambda^{\text{YHGO}^2}\Sigma$ 17 respectivum $\Lambda^{\text{B}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | facient CP | aliquem] aliquid (post unum
 Λ^{YEO}) Λ^{H} om. Σ 18 conceptum per se] p. se c. $\text{I}^2\text{Z}\Gamma^{\text{BDLN}^2}\Lambda^{\text{S}}$ | congregans CP | ista]
illa $\text{CPMI}^{\text{S}}\text{V}$ 19 conceptus unus] de aliquo conceptu uno CPMV | unus] om. $\Gamma^{\text{LDN}}\Lambda^{\text{B}}$
add. in se Λ^{G} | unus per accidens] p. a. u. Σ 19-p. 109, 1 Nulla — accidens om. $\text{M}^{\text{S}}\text{V}$

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 8 pars 1 q. 4 n. [24]. ² Cf. supra p. 106, 2-4.
³ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 30 q. 1-2 n. [14-17]; Quodl. q. 1 n. [9. 14]; q. 8 n. [20].

uno per accidens, quia talis praesupponit scientias de utraque parte; et ideo si scientia subalternata sit de aliquo uno per accidens, praesupponit duas scientias tractantes de partibus illius totius separatim. Igitur si theologia esset de tali uno per accidens, posset esse alia prior ea, quae esset de conceptu uno per se.

Tertio: nullus respectus ad extra ostenditur Deo necessario convenire¹; igitur nihil theologicum necessario sibi conveniet ut est subiectum theologiae, quod est falsum. — Probatio consequentiae: quod convenit alicui sub ratione non necessario inherens, non 10 convenit ei necessario; sed omnis respectus ad extra est huiusmodi; ergo etc. Et ita nulla veritas theologica est necessaria. Et haec conclusio probatur per primam rationem et secundam positas ad primam quaestionem, scilicet de ratione primi subiecti et de notis soli Deo naturaliter².

15 Concedo igitur quartum membrum³, videlicet quod theologia 167 est de Deo sub ratione qua scilicet est haec essentia, sicut perfectissima scientia de homine esset de homine si esset de eo secundum quod homo, non autem sub aliqua ratione universali vel accidentali⁴.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπγβμν)

19 Nulla] *add.* autem Λ^GΣ *add.* una Λ^B | primo R³Γ^{BD}Λ^H 19.p. 109, 1 conceptu uno] uno aliquo conceptu M² aliquo conceptu uno SRI

1 uno om. Γ 1-3 scientias — praesupponit om. Λ^{B2} 2 subalterna Λ^{GO*} 2-4 praesupponit — accidens om. R² 3 duas scientias] eas (pon. duas scientias M²) M | scientias om. R² I²ZΓΛ^{YBHG}Σ 4 Igitur si] Si (Cum Λ^H) igitur CPR²I²VZΓΛΣ Sed I' Sed si MS | de] idem Λ^B *add.* aliquo Λ^G | uno] *add.* et Λ^B 5 alia] aliqua Σ *praem.* aliqua Λ^G | ea] est S' om. M²S²RIVΓ^{BD}Λ^H | uno per se] p. se u. Σ 6 Tertio] *add.* quia (quod MV²) CPMIVZΓΛ^YΣ | ostenditur] videtur M²R²I²ZΓΛΣ ostenditur vel videtur A | Deo] *add.* necessarius sive Deo Λ^O 7 necessario sibi conveniet] s. (si P²) n. c. PMR'IV Deo n. conveniret R² n. conveniret (conveniet Λ^H) Deo ZΓΛΣ 8 obiectum ΓΛ^{BH}Σ | theologicum Γ^{BD} | quod est falsum om. I²Λ^{YBHO*}Σ | consequentiae] consequentis P² quoniam Λ^{YBHO*} quantum Σ^U *add.* quoniam ZΛ^G *add.* quia P²R²VΓ^{BD} 10 ei] illi ZΓΛΣ 10-11 sed — etc. om. I²Λ^{YBHO*}Σ 11 ergo om. Λ^{O2} | veritas] conclusio Λ^B | est = ADΓ^L esset *rell.* *edd.* 12 primam rationem et secundam = τ pr. et sec. rationes Λ^Bπγβμν pr. et tertiam (secundam Γ^{BD2}) rationem (nes Γ^B) ZΓΛ^{HGO} duas rationes Σ pr. rationem et tertiam *rell.* 13 subiecti] obiecti DΓΛ^YΣ om. P² 15 *adnot.* Opinio propria C² et pauci | quartum] primum Λ^B secundum Λ^{GO*} | membrum] membrorum Λ^B modum Λ^H | videlicet] scilicet Λ^{HGO}Σ 16 scilicet] ante qua R' om. CPR²I²ZΓΛΣ 17 de homine¹ om. DCPMSRI²VΓ^{BD}Σ | si esset de eo om. I²ZΓ^{LN}ΛΣ 18 autem om. CPT²BD* | aliqua] alia ZΛ^OΣ om. CPM | universaliiori ZΓ^{LN}ΛΣ | vel] et Λ^B

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Quodl.* q. 8 n. [20-22]. ² Cf. supra n. 151-152. ³ Cf. supra p. 105, 10. 12; p. 106, 1. ⁴ Quod theologia non est de Deo sub ratione communi, universali, vel contracta, speciali, accidentali, sed sub ratione absoluta qua Deus, scilicet unus, hic Deus, tenet HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 in corp. et ad 1 (I f. 115C-D. F); q. 2 in corp. (f. 117V. B); a. 6 q. 3 in corp. (f. 45C); *Quodl.* XII q. 1 ad 1 (f. 484Z).

[C. — AD PRIMAM QUAESTIONEM LOQUENDO DE THEOLOGIA NOSTRA]

168 Ad primam quaestionem de theologia nostra¹ dico quod quando habitus est in aliquo intellectu habens evidentiam ex obiecto, tunc primum obiectum illius habitus ut est illius non tantum continet virtualiter illum habitum, sed ut notum intellectui ipsi continet illum habitum ita quod notitia obiecti in isto intellectu continet evidentiam habitus ut in isto intellectu^a. In habitu vero non habente evidentiam ex obiecto sed causatam aliunde non oportet dare primum obiectum eius habere duas dictas eius condiciones; immo neutram oportet dare, quia perinde est habitui ut in hoc ac si esset de contingentibus, quae neutro modo habent obiectum primum. Tali igitur habitui non evidenti ex obiecto datur subiectum primum de aliquo primo noto, id est perfectissimo primo, id est cui immediate insunt veritates primae illius habitus. — Theologia nostra est habitus non habens evidentiam ex obiecto; et etiam illa quae est in nobis de theologicis necessariis [12]

^a Sequitur textus interpolatus: quia intellectus cognoscens tale obiectum potest elicere omnem conclusionem vel conceptum illius habitus.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}π^Yβ^{UU})

3 in aliquo intellectu] in intellectu nostro I^{TBD} add. nostro R 4-5 non tantum continet virtualiter] c. v. n. t. Σ 5 illum] istum D^{YH} ipsum Λ^{GO} 5-6 sed — habitum om. S² 5 sed] add. etiam Σ | intellectui ipsi] int. illi I^N illi (ipsi C²I^{TBD}) int. C²RIZI^NΛ^Σ intellectui C²PMS^V 5-6 continet illum habitum om. Σ 6 illum] ipsum ZI^Λ | notitia] add. illius C²I^N | isto] illo (post intellectu I) I²T^{BD}Λ^{GO}Σ ipso Λ^B add. sive Λ^G | intellectu] add. habitu Λ^G 7 continet — intellectu om. Σ^Q | ut] om. ASE^Q add. est R | isto] illo I²T^NΛ^{GO}Σ^{QU} 8 obiecto] add. noto V | sed] add. tantum (tantum C²) CP | causatam] causato Λ^{GO} tantum (tum I) MS²R²I²T^N | causatam aliunde] a. c. CPΣ c. alium R² add. quam (quantum M²) ab obiecto noto (add. ut est aliquo modo in fide Λ^{GO}) CPMSRIVZIT^{ΛΣ} add. 9 habere = ADI² habens I² rell. edd. | eius om. D²CP²V²ZI^{ΛΣ} 10 neutra I²T^ΛΛ^{GO} neutraque Σ^Q | oportet dare] debet dari I² esset Λ^B 10-11 quia — ut om. R² 10 perinde] in corr. I²D² resc. M² proinde S²V parinde (I) I² per idem D idem I^N proprium Λ^{HGO} | perinde est] obiectum datur tali Σ 11 ut] nec D² om. Λ^B add. est I^NΣ | hoc] add. sit Λ^G 12 obiectum] subiectum D 13-16 datur — obiecto om. Λ^Y 13 obiectum PR² | primum] add. vel obiectum I²D² | aliquo] quo (pon. aliquo I²B²Λ^{GO}) CPMSRIVZIT^{ΛY²HGO}Σ add. | primo noto] n. p. CPMS RI²VI² 13-14 perfectissimo] add. ibi D add. vel M²γ 14 cui om. I²VI²D²Λ^{Y²HGO}Σ | insunt] cognoscuntur I² | veritates primae] p. v. ZI^{ΛY²HGO}Σ 14-15 illius habitus] h. i. ZI^{ΛY²HGO} add. cognoscuntur M² 15 Theologia] praem. Ita Λ^G add. autem DCPVZI^{ΛGO} 16 et = AD 16-p. 111, 1 etiam — obiecto om. Λ^B 17-18 quia — habitus = DCPMRI V²I²Λ^{GO}Σ edd.; ¶ text. sign.: Vacat P¹(om. P²) litteris a-b V² 17 tale om. Λ^G | tale obiectum] o. t. V²I² 18 omnem conclusionem] c. o. I²Λ^{GO} aliquas conclusiones D omnem cognitionem C om. M² | vel (verum M add. unum I) conceptum om. DCM²RI²Λ^{GO}Σ

T¹ Cf. supra n. 124. 141.

non magis ut in nobis habet evidentiam ex obiecto cognito quam illa quae est de contingentibus^a; igitur theologiae nostrae ut nostra est non oportet dare nisi obiectum primum notum, de quo immediate cognoscantur primae veritates. Illud primum est ens infinitum, quia iste est conceptus perfectissimus quem possumus habere de illo quod est in se primum subiectum¹, quod tamen neutram praedictam condicionem habet, quia non continet virtualiter habitum nostrum in se, nec multo magis ut nobis notum continet ipsum habitum. Tamen quia theologia nostra de necessariis est de eisdem

- 10 ^a Sequitur textus interpolatus: utpote quod Deus est trinus et unus non habet evidentiam ex obiecto cognito, quia Deum sub ratione Dei non cognoscimus, sed aliunde; quia invenimus scriptum, credimus. Igitur si invenis tunc scriptam scientiam geometriae, tunc obiectum geometriae non containeret passiones scriptas ut meo intellectui videntur, quia non esset mihi notum sub ratione obiecti primi; 15 ideo assignaretur tale obiectum primum respectu talis habitus cui primo intellectus attribueret veritates illas.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 magis] *praem.* enim Λ^{GO} add. illa enim P^{B} 2 est] dicitur Λ^{G} 3 nisi om. $P^{\text{A}}\Lambda^{\text{H}}$ | nisi obiectum] o. (terminum M^{A}) n. $\text{CMIT}^{\text{N2}}\Lambda^{\text{G}}$ | obiectum] post primum D' subiectum $R^{\text{A}}\Lambda^{\text{H}}$ tantum (ante nisi S) AD^{2} (post notum)SZ om. Λ^{YB2} (ante nisi)⁰²Σ | primum om. Λ^{H} | quo] add. noto $\Gamma^{\text{N2}}\Phi$ ρτπγβμυ 4 cognoscuntur $R\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{B*H}}$ noscantur Λ^{G} | Illud] add. autem $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ 5-6 quia — subiectum om. $M^{\text{A}}\text{SR}^{\text{A}}$ 5 conceptus perfectissimus] p. c. $R^{\text{A}}\Gamma\Lambda^{\text{G}}\Sigma^{\text{Q}}$ | possumus $\Lambda^{\text{H}}\Sigma$ 6 illo] isto Λ^{HO} ipso Λ^{G} | in se primum subiectum] in se s. p. $\text{CPR}^{\text{A}}\text{IVZT}\Lambda^{\text{HGO}}$ s. in se p. $M^{\text{A}}\Lambda^{\text{B}}$ s. p. in se Σ | quod²] quia $\text{CP}^{\text{A}}\text{M}^{\text{A}}\Lambda^{\text{BO2}}$ et $M^{\text{A}}\Sigma$ | quod tamen] tum quia V add. istud (illud $\text{V}\Lambda^{\text{YH}}$ istud subiectum Λ^{G}) $\text{CPVZT}^{\text{BD*}}\Lambda^{\text{B}}$ 7 praedictam condicionem = $\text{AD}\Gamma^{\text{D}}$ praedictarum conditionum ρτπγβμυ condicionem praedictam (p. om. R^{A}) *rell.* τ | habet] post neutram (6) Λ^{GO} add. patet $P^{\text{H}}\Lambda^{\text{2}}$ add. hoc patet ρ | quia] *praem.* tum $P^{\text{A}}\text{MSRIT}^{\text{B2D2LN}}\Lambda^{\text{GO2}}$ add. primo Λ^{O2} 7-8 virtualiter — ipsum om. Λ^{H} | virtualiter habitum nostrum = AD (nostrum om. D^{A}) h. n. v. *rell.* (om. Λ^{H}) *edd.* 8-9 in se — habitum om. D 8 magis] add. secundo Λ^{O2} 8-9 continet ipsum habitum om. Σ 8 ipsum] add. scilicet R 9 habitum] add. nostrum $\Lambda^{\text{G*}}$ add. et Λ^{H} | Tamen] post quia $\Lambda^{\text{Y}}\Sigma$ Tum $\text{DMSRIVT}\Lambda^{\text{HGO}}$ 10-16 utpote — veritates illas = $\text{DP}^{\text{A}}\text{MR}^{\text{A}}\text{IVT}^{\text{BD}}\Lambda^{\text{O2}}$; ¶ *text. sign.*: Usque ibi 'igitur theologiae nostrae' (cf. *supra*, 2) non fuit in libro Phil. (1) M^{A} Extra, non Duns R^{A} Extra (add. *stus* Γ^{B2}) I^{2} (*text. et mg.*) Γ^{B2} Additio Γ^{D2} litteris a-b (a *erronee super nobis*, 1 Γ^{O2}) Γ^{B2D2} 10 quod om. M^{A} | est] sit $\text{DMIV}\Lambda^{\text{O2}}$ 11 non] et M^{A} 12 credimus] exterius DMIA^{O2} | Igitur si invenis] Si ergo invenirem (inveniunt Λ^{O2}) $\text{V}\Lambda^{\text{O2}}$ Sicut si invenirem R^{A} Si enim inveniam D Sic si invenimus in *ras.* M^{A} Sicut inveniunt I | tunc om. $\text{DMR}^{\text{A}}\text{IVA}^{\text{O2}}$ 12-13 scriptam scientiam geometriae] geometriam scriptam D 13 scientiae Λ^{O2} | tunc] om. V add. ex hoc DM^{A} | contineat R^{A} continet I 14 ut] nec D' ut notas D^{A} | meo] in eo $\text{D}^{\text{A}}\text{M}^{\text{A}}\text{IA}^{\text{O2}}$ | intellectui] intellectas post videntur M^{A} intellectum est post videntur I | videntur] videretur R^{A} virtualiter DM^{2} (in *ras.*) IA^{O2} | esset] esse M^{A} | mihi notum] notum nisi V^{A} | nota $\text{M}^{\text{A}}\text{IA}^{\text{O2}}$ 15 ideo] immo $\text{DMR}^{\text{A}}\text{V}\Lambda^{\text{O2}}$ sive I | assignetur Γ^{D} assignaret I 15-16 primo intellectus] i. p. $\text{MIV}\Lambda^{\text{O2}}$ | primo — illas] intellectus talis attribueret primo tales veritates D 16 attribuet I attribuerat R^{A} | veritates illas] i. v. $\text{MIV}\Lambda^{\text{O2}}$

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio I* d. 2 pars 1 q. 2 n. [34]; d. 3 pars 1 q. 1-2 [q. 2] n. [17].

de quibus est theologia in se, ideo sibi assignatur primum obiectum quoad hoc quod est continere veritates in se, et hoc idem quod est primum subiectum theologiae in se; sed quia illud non est nobis evidens, ideo non est continens istas ut nobis notum, immo non est nobis notum.

Cum igitur arguis 'ergo non est primum obiectum nostri habitus'¹, respondeo: verum est quod non est primum obiectum dans evidentiam nobis, sed est primum subiectum continens omnes veritates in se, natum vel potens dare evidentiam sufficienter si ipsum cognosceretur.

Haec dicta sunt ad quaestionem vel ad duas quaestiones de theologia necessariorum².

III. — DE THEOLOGIA CONTINGENTI

169 Sed nunc videndum est de veritatibus theologicis contingentibus³, quid sit ibi primum subiectum. Et quoad istas dico quod 15 nullum subiectum continet nisi veritates necessarias de ipso, quia

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 primum obiectum = AD subiectum (obiectum Λ^BΣ) primum *rell. edd.* 2 continere veritates in se] v. c. in se ZΓΛ^YEHΣ v. in se c. Λ^{GO} 2-3 et — in se om. M⁴SR⁴Γ^BΣ 2 et] etiam post hoc² V om. CP⁴M⁴Γ^BΣ | hoc²] istud Σ | idem] *add.* est primum (pr. om. Γ^NΣ) subiectum theologiae nostrae Γ^NΛ^{GO} | idem quod est] e. i. q. Σ 3 subiectum] obiectum R⁴Γ²Γ^BΣ om. I' | theologiae] *add.* nostrae, quod est primum subiectum theologiae ρμν | illud] om. DCP⁴M⁴SR⁴Γ^BΛ^Y *add.* obiectum primum Λ^{GO} 4 est continens] continet PR²Γ²ZΓΛΣ | istas] eas Σ | ut] *add.* in C⁴PM⁴ | notas DI²Γ^BΣ | immo] *add.* ut Λ^G 4-5 immo — notum om. Γ^BΣ 6-10 ¶ Cum igitur — ipsum cognosceretur sign. Extra Γ^NΣ 6 Cum igitur] Si PI²Λ^Bρτπγβμν om. ZΛ^YHO²Σ | igitur om. Γ^BΣΛ^G | ergo om. CP⁴ | subiectum (ante primum Γ^BΣ) CPMSRIVΓΛ^Y 6-7 nostri — obiectum om. Σ^UΣ | nostri habitus] h. n. P²(in ras.)I²ZΓΛ^YEHGOΣ^{QU} 7 respon- deo om. Λ^YEHGO²Σ | respondeo — dans om. P² | verum est om. Λ^Y | quod om. ZΓ^{LN} | quod non est] om. Λ^YEHGO²Σ non est Λ^{GO}ρτπγβμν | subiectum CP⁴MSRIVZΓΛ^YGO 8 nobis om. ΛΣ | est om. Λ^YEHGO²Σ | subiectum] obiectum Γ^NΛ^BΣ om. I²ZΓ^BDLN'Λ^B | continens] *add.* naturaliter Λ^{GO} 8-9 omnes veritates in se om. Λ^YEHGO²Σ 9 natum vel potens = A potens vel natum V natum ZΓΛ^YEHGO²Σρτπγβμν potens *rell. τ add.* eis Λ^G | sufficienter] sufficientem Λ^G om. Λ^YEHGO²Σ *add.* de veritatibus contingentibus A⁴ 10 ipsum om. Σ 11 sint CP⁴SRV | ad quaestionem vel ad duas quaestiones = A ad quaestionem D ad (praem. quantum R⁴Γ^BΣ) quaestiones duas (d. om. Γ^B) CPMSRIVZΓΛ^BΣ ad duas quaestiones I²Λ^B *edd.* 14 Sed om. I²ZΓΛΣ 14-15 theologicis contingentibus = ADΣ c. th. *rell. edd.* 15 quid] quod Σ | ibi = AD²I² illius D' | subiectum] obiectum (ante primum Γ^N) ΓΛ^B *add.* theologiae (-gicac C⁴Z) CPVZΓΛ | Et om. M⁴I²ΛΣ | istas] illas CPMZΓΛ^YGOΣ *add.* primo Λ^{GO} 16 continet] praem. virtualiter DM⁴VZΓΛ^B *add.* virtualiter (veritates virtualiter P) PRI⁴Λ^BΣ | nisi veritates] v. n. (non Λ^{GO} sibi Γ^L) R²VZΓΛ^BΣ | veritates om. Λ^Y 16-p. 113, 1 quia — ex se] aequaliter quia se habet ex se ad (ad om. Λ^BΣ) contingentes de ipso Λ^B

T ¹ Cf. supra n. 146. ² Cf. supra n. 124. 133. 141. 151-168. ³ Cf. supra n. 150. — Cf. DUNS SCOTUS, Quodl. q. 7 n. [10].

ad contingentes de ipso aequaliter se habet ex se et ad oppositas. Tamen contingentium est ordo, et aliqua contingens est primo vera¹; et ita subiectum primum multarum veritatum contingentium potest poni illud de quo primo, id est immediate, dicitur praedicatum primae contingentis (quae est quasi principium in ordine contingentium) vel praedicata plurium primarum contingentium si plures sint primae. Dicitur autem subiectum primum primae veritatis contingentis quod visum ut tale natum est primo videri coniungi cum praedicato illius, quia primum notum in contingentibus nihil est nisi per intuitionem extremorum; igitur primum intuibile cui insit praedicatum primae contingentis est primum subiectum omnium veritatum contingentium ordinarum.

Ex his ad propositum dico quod essentia divina est primum 170 subiectum theologiae contingentis, et hoc eodem modo sumpta 15 quo praedictum est ipsam esse primum subiectum theologiae necessariae², — et hoc tam illius theologiae contingentis in se quam ut in intellectu divino, quam etiam ut est in intellectu beatorum. Totius igitur theologiae in se, et Dei, et beatorum, primum subiectum est essentia ut haec, cuius visio a beatis est sicut in metaphysica co-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπγβμυ)

1 ex se om. ΣΣ | et om. Λ^{YH} | et ad oppositas om. Λ^{GO} 2 Tamen contingentium] Cont. t. Σ 2-3 et — ita in ras. P² 2 et] quia P²R²Γ^L aut (add. et C²) C om. MSR'IZ Γ^L 2-3 contingens est primo vera] prima vera est (est ante aliqua, 2 Γ^{N2}) contingens P²Γ est prima (primo est Λ^E) vera contingens ZΛ^{YEH}Σ est veritas prima circa contingens Λ^{GO} 4 primo om. PΓ^L | id est] et I² om. PM²Σ 5 principium] praem. primum πργβμυ 6 vel — contingentium om. Λ^{O2} | vel] add. de quo subiecto immediate dicuntur C²M²γ | plurium om. CMS R²I² | primarum] primorum (post contingentium² Λ^B) CP²MI²Λ^B 7 sunt CPMSR²IAΣ | primae¹] primo MSR² personae Λ^G add. contingentes M²γ | subiectum primum] p. s. ZΛΣ 8 visum ut tale] ut v. t. CP' t. ut v. P²R²Γ^N ut t. (t.) clare Σ] v. I²ZI^NΛ^{YEH}Σ ut tale in se (in se) visum Λ^{O2} Λ^{GO} 9 illius] illo Λ^Hπργβμυ om. Λ^{GO} | primum] om. Λ^{HGO} add. notum (om. Γ^{D2}) praedicatum Γ^{BD} 9-10 notum — primum om. R² 10 per] propter Λ^G 11 insit] inest Σ sit D² | praedicatum] praem. primum VI²ZΓ^LΛΣ add. primum Γ^{D2} | primae] primi ZI^L add. veritatis CPA^{EG}Σ 11-14 est — contingentis om. D² 12 omnium] intrinsecum P²R²Γ^{BD} om. Γ^{LN} 14-16 contingentis — theologiae om. V² 14 et] ex Γ^L sed Λ^G 14-16 eodem — et hoc om. I² 15 ipsamet M ipsum ADΓ^DΛ^{BGO} | primum subiectum] s. (obiectum Λ^B) p. PZI^LΛ^BΣ^U 15-16 necessariae — theologiae om. S² 16 illius] istius CPS²RZI^L unius Λ^H om. I²Σ | quam] add. etiam P²R²Γ^{BD} | ut = AD ut est rel. add. 17 in¹ om. D²CA^H | quam — in intellectu] et πργβμυ | etiam om. DCMSRI²V | ut est om. ZI^LΛ^B | est om. Λ^{YHO} | in² om. ZΛ^B | in intellectu²] om. Γ^{BDLN} add. est Λ^B 18 et¹ om. Σ 19 in metaphysica = πργβμυ immediata vel in metaphysica A immediata (pon. in metaphysica C²) rel. p

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 3 pars 1 q. 4 n. [10]; d. 8 pars 2 q. un. n. [24].

² Cf. supra n. 167.

gnitio entis; et ideo beata visio non est theologica, sed est quasi perfecta incomplexa apprehensio subiecti, praecedens naturaliter scientiam.

- 171 Theologiae nostrae contingentis videtur idem primum subiectum quod et necessariae, et hoc modo supra exposito¹, quia non ut continens — etiam si intuitive videtur — sed ut cognoscibile a nobis, proximum illi cui intuitive noto natum esset praedicatum contingentis primae evidentis inesse².

Contra: videtur quod Verbum sit obiectum adaequatum theologiae contingentis, tam illius theologiae contingentis in se quam ut est in intellectu divino, quia est primum subiectum omnium articulorum reparationis nostrae.

Respondeo: aliquod contingens potest primo dici de Verbo, et aliquod de Spiritu Sancto, et aliquod de Deo trino, ut 'creare'; erunt igitur personae quasi partes subiecti, sicut etiam aliqua necessaria sunt primo vera de diversis personis³.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YBHG⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸PT⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²)

1 beata visio] v. b. Σ | theologica] in ras. Γ¹⁰² theologia Λ^{8H}Σ categorica γ add. scientia Λ^{6p} | est²] etiam CPM³S⁴T⁵L⁶ 2 perfecte Γ⁸Λ⁸ | incomplexa] praem. et Γ¹⁰² add. et Γ¹⁰² | incomplexa apprehensio] a. i. Σ | praecedentis Γ^N 3 scientiam] scientiarum C* praem. theologicam I² add. theologicam Γ¹⁰²Λ⁶ add. categoricam γ add. theologiae nostrae (n. th. Λ⁸²) contingentis Λ⁸¹⁰² 4 Theologiae] praem. Subiectum autem P add. vero (autem I²) CR²[Γ⁷Λ⁶Σ | nostrae] add. autem Λ^H | primum] add. esse VΛ⁸ 5 et¹] etiam D¹P* est Λ^{8H} praem. est D¹I om. V* 6 continens] contingens (add. vel continens Γ¹⁰² et vult continens Γ¹⁰² pon. continens M²R²) C*PMSRI*VZ¹BDLN² add. veritates in se nullo habitu Λ⁶ add. virtualiter in se habitum p¹γ¹⁰β¹¹μ¹² add. omnes veritates I² | intuitione Λ^{60*} 6-7 videtur — intuitive om. D²Γ¹⁰² 6 videtur = AD²S evidentiam Λ^H videretur Γ¹⁰² rell. add. 7 intuitionem I²Λ^{60*} 7-8 contingentis primae] p. c. Σ 8 primae] personae Λ⁶ om. P*Λ^{6*} | evidentis] evidenter P¹⁰ veritatis Λ^Hτ 9 Verbum] nobis Λ^{6*} | obiectum] subiectum (post adaequatum Γ) M²I²VZ¹Γ⁷Λ⁶Σ om. Λ⁸² 9-10 theologiae] add. necessariae et huiusmodi theologiae (¶ sign. Vacat M²) P²M¹ 10 contingentis¹] contingentem ZΛ⁶YBHG⁴Σ⁵Q⁶U⁶ contingeret I contingentium Γ⁷Λ⁶p¹γ¹⁰β¹¹μ¹² om. P²RV¹Γ¹⁰²BD²L²N² add. et hoc P²(in ras.)M 10-11 tam — divino] om. V²Λ⁶YBHG⁴Σ⁵; ¶ sign.: Vacat Z³ litteris a-b Γ¹⁰²BD² 11 divino] add. quam etiam (etiam) ut est Λ⁶ sic (sic) beatorum I²) M²Λ⁶ | quia] quae etiam M²S quod M² cum I | est²] om. I'Λ⁶ sit I² add. etiam R* | omnium] om. Λ⁶ add. aliorum D 13 Respondeo] et Λ^H add. et Λ⁶Σ add. quod Λ⁶ | contingens] consequens Λ^{60*} | Verbo] Patre γ 14 creare] causare VΛ⁶ 15 personae quasi] q. p. Σ | etiam] et MΛ⁶ om. I² | aliqua] alia VZ¹Γ⁷ 16 diversis] divinis Λ^H

T ¹ Cf. supra n. 168. ² Cf. supra n. 169. ³ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 19 q. 1 in corp. et ad 4 (l f. 115D. 116L).

[IV. — DE CHRISTO UT PRIMO OBIECTO]

- [14] [Opinio Bonaventurae] §§ Ex his dictis patet improbatio illius 172
 opinionis quae ponit Christum esse primum subiectum, quia
 tunc necessariae veritates de Patre et Spiritu Sancto — puta 'Pater
 5 generat', 'Spiritus Sanctus procedit' — non essent veritates the-
 ologicae, nec contingentes veritates de eis, puta 'Pater creat per
 Filium', 'Spiritus Sanctus temporaliter missus est visibiliter et
 invisibiliter'; nec veritates necessariae de Deo trino, ut quod est
 10 omnipotens, immensus, nec contingentes, ut quod Deus creat,
 huiusmodi. — Consequentiae omnes probantur, quia ad nullam
 scientiam pertinet per se aliqua veritas nisi sit de subiecto primo
 eius, vel parte eius subiectiva vel integrali vel essentiali, vel de
 aliquo essentialiter attributo ad ipsum subiectum¹. Patet quod
 15 Pater vel Trinitas non est Christus, nec pars aliquo dictorum

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γβμν})

2-p. 123, 14 Ex his dictis — punietur = *codd. edd.*; ¶ *text. sign.*: Additio, non extra, sed
 intra A¹ Additio V²Γ^{D1} 2 Ex his dictis] Probatio: ex hoc Λ^B | his] hic Γ^{D*}Σ | patet] apparet
 ZΓΛ^{YBHS} 3 primum om. Γ | subiectum] *add. theologiae* Γ^{ΛH} 4 necessariae verita-
 tes = ADΛ^B veritates V ver. (*in ras.* R²) nec. *rell. edd.* | puta] ut Σ *praem.* scilicet V 5 es-
 sent] erunt Γ^{BD} | veritates] notitiae Γ^{N'} om. Γ^{N2}ΛΣ 6 contingentes veritates de eis = AD
 v. de e. c. P v. c. de e. *rell. edd.* 6-7 per Filium] om. Σ *add.* et D 7 Sanctus] *add.* scilicet
 R 7-8 et invisibiliter om. Σ^U 8 nec] respondeo Λ^H | quod] in *corr.* M² quo SR*
 quia Λ^{B2} ipse V 9 omnipotens] sempiternus Λ^B *add.* et Γ^{ΛO2} | immensus] immensus Λ^{GO*}
add. et huiusmodi Σ | quod = AD 10 Deus om. Λ^YΦ^{PP}π^{γβμν} | mundum] mundat Λ^H
 om. Λ^Y | peccatum DCP | punit, praemiatur] praemiatur (-ant Z) p. ZΓ 11-14 Ad probationem
 Consequentiae — subiectum *adnot.* Quod hic dicitur, non videtur verum, quia VIII Physi-
 corum de primo motore demonstrantur aeternitas, immobilitas, impartibilitas et infinitas, et
 sunt veritates naturales, quia per medium naturale demonstratae, scilicet ex motu; et tamen
 subiectum istarum veritatum non est subiectum scientiae naturalis, nec pars subiectiva vel inte-
 gralis vel essentialis, nec habet attributionem ad illud sicut ad prius a quo dependet, sed e
 contra V² 11 Consequentiae] Contingentiae Λ^H *praem.* Et Γ^D 13 eius¹ = AD | vel¹] aut
 D | parte] *praem.* de P²M²Γ^{BD}Λ^{H02} | de om. SΓ^L 14 ipsum om. Λ^{YBHO*}Σ | ipsum subiec-
 tum] subiectum ad (*ad om.* P²) ipsum ad (*ad om.* P²) primum P | subiectum] sensum Λ^{O*} om. CM
 R¹I¹VΓ^{D*} | Patet] *praem.* Sed Λ^B *add.* autem Σ *add.* ergo etiam R | quod] quia CP²Z de
 se Λ^H 15 Pater] *add.* et (*vel* Γ^{LN}Λ^Y *praem.* et Filius Λ^H) Spiritus Sanctus CPM²VZΓ^{ΛΣ} | vel]
 et Σ *add.* quod Γ^{N*} | non] nec Γ^{BDLN2} | pars aliquo = AA^{YB}Σ pars alicuius D pars aliquo
 modo τ pars aliqua aliquo v pars aliqua aliquorum π^{γβμ}. aliqua pars Γ^{BD} pars aliqua *rell.*

F 3 BONAV., *Sent.* I prooem. q. 1 in corp. (I 7b): «Subiectum quoque, ad quod omnia re-
 ducuntur, quae determinantur in hoc libro, ut ad 'totum integrum', est Christus, prout compre-
 hendit naturam divinam et humanam sive creatum et increatum, de quibus sunt duo primi libri;
 et caput et membra, de quibus sunt duo sequentes. Et accipio large 'totum integrum', quod
 multa complectitur non solum per compositionem, sed per unionem et per ordinem ».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 4 (I f. 116L).

modorum, nec aliquod attributum ad Christum essentialiter: tum quia Christus cum dicat duas naturas – et hoc in quantum est subiectum, secundum ponentes illud – sequitur quod ut habens naturam creatam erit essentialiter prior Patri vel Trinitate, quia essentialis attributio non est nisi ad essentialiter prius, quod falsum est; tum quia Christus etiam secundum divinitatem non habet aliquam talem prioritatem secundum quam posset Pater vel Trinitas ad ipsum attribui.

- 173 Contra etiam istam opinionem sunt rationes ultimo positae supra in solutione secundae quaestionis contra positionem respectus ad extra¹. – Contra idem est prima ratio posita ad solutionem primae quaestionis², quia veritates necessarias de Patre, de Spiritu Sancto et de Trinitate impossibile est contineri primo in Christo virtualiter, quia si Verbum non fuisset incarnatum, illae veritates non fuissent necessariae, quod est falsum. Tertia etiam, ibidem³, valet hic, quia non esset tradenda aliqua notitia de Deo nisi ut includitur in Christo; haec est de Verbo tantum, et ita non distinctissima notitia quae posset tradi; ergo esset alia prior requirenda.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 aliud = AD | attributivum Λ^Q attributorum CP'Γ attribuitur P²MV 2 hoc in quantum] in quantum huiusmodi Σ | est] sit Σ om. M* 3 ponentes] praem. sic Σ | illud] id M ibidem Λ^H om. Σ | sequitur om. Λ^{GO} | quod] add. Christus Σ 4 erit] esset CP est Γ^DΛ^{GO} | Patre] add. vel Spiritu Sancto C²PVZΓΛΣ 5-6 quod falsum est = AD] (om. I³) 6 quia Christus etiam] e. q. Chr. Λ^EΣ | divinitatem] deitatem ADCPMIVZΓ^NΛ^{YGO}Σ^U 7 talem prioritatem] p. t. Γ | possit (post Trinitas, 8 Σ) ZΓΣ 8 vel] add. tota Λ^{GO} 9 etiam om. Γ^DΛ^{GO}Σ | istam] illam MSV | illas opiniones Λ^H | opinionem] potentiam Λ^B | sunt = AD duae sunt CPMSI'Vτ sunt duae RI²ZΓΛΣρτπγβμν | ultimae ZΓΛ^{-H}Σ 10 positionem] potentiam Λ^B opinionem Φρτπγβμν add. istam Λ^H 10-11 respectus ad] de respectu ad Γ^{BDN}2 Φρτπγβμν ad respectum Λ^B 11 Contra idem est] Et Σ 12 primae quaestionis] q. p. CP MI'V | quia] quod Γ^{LN} | necessariae Φ edd. | de²] et ΓΛ^{GO} om. Σ 12-15 de² — necessariae] de necessariae Λ^Y 13 et om. ZΓ^{LN}*Λ^Y2BH | de om. DPMSRIVΓ^{BD}Σ 13-14 contineri primo in Christo virtualiter] c. v. p. in Chr. ZΓΛ^Y2HGOΣ v. c. in Chr. Λ^B 14 quia] add. sic Λ^{GO}* add. hoc est C² 15 non om. Σ^Q2U | quod est falsum = AD | Tertia] Secunda Λ^{GO} Contra RI^B praem. Et Σ | etiam] ratio est Γ^N2 om. Λ^G add. ratio posita Σ add. probatio I² 16 ibidem] idem RI^B add. et Γ^N2 | hic] hoc RI^B ad hoc Λ^Hρτπγβμν | quia] quod DR | tradenda] praem. hic ZΓΛΣ add. hic CPV edd. 17 haec] id Σ hoc rell. edd. | Verbo] Christo-Verbo (-bum Γ^L) CP*MIVΓ^{BDLN} | ita] illa Λ^B ideo Λ^{GO}* | non] praem. esset Λ^G om. M*SR*I² add. esset CPM²I²Λ^{EO} 18 distinctissima] distinctissimus Λ^H distincta PSA^B distinctiva (pon. distinctissima Λ^O2) Λ^{GO} add. de Deo Λ^{YHO}Σ | notitia] om. (pon. notitia Λ^O2) Λ^{YHO}Σ add. de Deo I²Γ^L

F 3 BONAVENTURA, Sent. I prooem. q. 1 in corp. (I 7b), cf. supra p. 115 ad 3 («naturam divinitatem et humanam»).

T ¹ Cf. supra n. 164-166. ² Cf. supra n. 151. ³ Cf. supra n. 153.

[15] Ad hoc faciunt aliquae persuasiones ibi positae¹, quia illa 174
unitas² quae est Christi ut est suppositum unum in duabus naturis
non est unitas aeterna; illam autem ponere oporteret formalem
unitatem primi subiecti; ergo primum subiectum ut primum non
5 est tantum aliquid aeternum.

Illa etiam persuasio de fide³ videtur concludere; non enim est
creditum vel verum theologicum hunc hominem esse crucifixum,
non implicando Verbum in subiecto, quia hunc hominem potue-
runt in cruce iudaei naturaliter videre. Sed creditum est et verum
10 theologicum Verbum esse hominem natum de Virgine, Verbum
esse hominem crucifixum, Verbum esse hominem resurgentem,
et sic de articulis ad humanitatem pertinentibus; pertinentes autem
ad divinitatem, patet quod non conveniunt primo Christo ut Chri-
stus est, sed aliqui aliis personis, aliqui Trinitati.

15 Ergo adaequatum obiectum theologiae non est Christus, sed
aliquid quasi commune Verbo, de quo primo creduntur articuli
pertinentes ad reparationem, et Patri et Spiritui Sancto, de quibus
sunt aliquae theologiae veritates.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{VEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

Λ^{BO} | quae] *add.* de Deo C² | tradi] *add.* de Deo PM² | esset] erit CP | alia] aliqua DVA^{BO}Σ
18-19 requirenda] requisita AD

1 hoc] *add.* autem D *add.* etiam Σρπγβμυ | illa] ista D*Λ^{BO}Σ^Q 2 unitas] veritas P²Σ
unitas vel veritas I* 3 unitas] veritas P²ST^U* unitas vel veritas I* *om.* Σ | illam] *praem.* sed C²
M² *praem.* sed si Λ^G *praem.* et Σ *add.* unitatem Σ | autem] iam RΓ^LΛ^{O2} *om.* CP*MSIVZA^{VEH}
GO'Σ | ponere oporteret] o. (oportet Σ oportere P*) p. (reponere Λ^{GO*}) CPI²ZΓA^{-B}Σ ponere Λ^{B'}
ponere oportere Λ^{B2} oportet ponere, oporteret (oporteret p. M²) M poneret oportet D*
4 unitatem] veritatem P²Γ^{D*} unitatem vel veritatem I* unionem τγ rationem Σ | subiecti] obiecti
P²Σ 5 esset Γ^{BD} | tantum *om.* Γ^{LN} | aliquod Γ^{-L} 6 Illa] Alia D | etiam] autem Λ^{BH} |
videtur] dicitur S* *om.* Λ^{B2} *add.* hoc Σ | non enim est] n. est e. R hoc enim (*add.* non C²) est C
hoc enim (*add.* est M²) M' non enim est M² hoc I² 6-7 est creditum] creditur Λ^{GO*} certum
Λ^H 7 vel] nec Σ ut Λ^{G2} *om.* R* 8 subiecto] supposito Λ^H *praem.* supposito M² 9 in
cruce iudaei naturaliter videre] v. iud. n. in c. Σ | iudaei] videre M² *om.* C²Λ^{GO*} | naturaliter]
simpliciter Λ^B *om.* Λ^{HO*} | naturaliter videre] v. n. CPMV | Sed] *add.* sic Λ^{GO*} | et] etiam Λ^B
ut Λ^H *om.* M 10 theologicum] catholicum P* | hominem *om.* Λ^G 11 esse¹ — Verbum
om. Γ^B | hominem¹ *om.* Γ^{LN} | Verbum esse hominem *om.* Σ 12 articulis] aliis (*add.* articulis
M²) MI *praem.* aliis V | ad humanitatem pertinentibus = AD pert. (partibus D²M²I²) ad h.
rell. *edd.* | pertinentes autem] articuli (*praem.* alii M²) autem pert. (p. a. M) MIV *praem.* articuli
autem (I) C² 13 divinitatem] deitatem CPMIVT^NΛ^GΣ^U | conveniunt] *add.* quia non con-
veniunt Λ^H | primo Christo] Chr. p. Σ 14 est *om.* Γ^BΣ 15 subiectum (*post* theol. PT) PR
II² 16 aliquod CMSRVA^Y aliqui D | creduntur] traduntur R* *edd.* 17 reparationem]
humanitatem Λ^H 18 aliquae] aliae P²RT | theologiae veritates] v. th. Γ^{BD}Λ^{GO}Σ

T ¹ Cf. supra n. 154-156. ² Cf. supra p. 115, ad 3 («sed per unionem»). ³ Cf. su-
pra n. 156.

- 175 Videtur igitur dicendum quod sicut si in medicina corpus humanum sit primum subiectum de quo consideretur ibi ut passio sanitas et infirmitas: si species corporis humani essent corpus sic mixtum et sic, puta corpus sanguineum et corpus phlegmaticum, etc., hoc totum, corpus sanguineum-sanum, non esset ibi primum subiectum, tum quia nimis particulare, tum quia includit passionem considerandam de subiecto, quae non potest esse ratio subiecti, quia subiectum ut subiectum est est prius naturaliter eius passione, et ita passio esset prior se ipsa. Et breviter, quidquid diceretur de aliqua medicina tradita quod esset de tali, licet particulari et ente per accidens, saltem impossibile esset primam scientiam de corpore hominis esse de corpore sanguineo-sano. Immo si qua esset de isto, alia posset esse prior: sive de corpore hominis in communi, quia ipsum in communi habet quasdam passiones cognoscibiles de ipso per rationem communem, ut est prior inferioribus; sive de corpore sanguineo, cuius ratio naturaliter est prior sanguineo-sano, et ista ratio prior virtualiter continet aliquas passiones; sive de corpore hominis sano, quia eius ratio praecedit corpus sanguineum-sanum. Ita in proposito. Christus dicit Verbum hominem, secundum Damascenum; ante ergo notitiam quae esset de Christo ut de primo subiecto nata esset esse alia prior de

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵FP⁶π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰)

1 igitur] etiam Σ add. sic Λ⁰ 1-2 in — subiectum] corpus humanum sit subiectum in medicina primum (primo Σ^U) Σ 2 sit] est CPMIV | subiectum] obiectum SA^E subiectum vel obiectum CP | ut passio post infirmitas (3) Σ 3 sanitatis et infirmitatis Z | esset] esset R²VΛ^{HGO*} add. ut Λ⁰² | corpus om. SM⁴R⁴T⁴ 4 corpus¹ om. Σ 5 etc.] et huiusmodi Λ^BΣ | ibi om. RT^{N2} 5-6 ibi primum subiectum] p. s. i. Σ 7 considerandam] consideratam AD²CPMSRIZA^{GO} conclusam Λ^H considerandam vel concludendam (vel concl. post subiecto) Σ 8 subiectum est] e. s. CPMV | est¹ om. SRIZΓAΣ | est prius naturaliter] p. n. e. DS e. n. p. Σ | natura π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ 9 eius] omni C^II eius omni R' om. DC'PSR²ZΓAΣ | passio om. Λ^{GO*} | esset] est Z erit D | esset prior] p. e. CPMSRI*VΛ^{EG} | breviter] videtur A 10 aliqua medicina] m. a. RZI | licet] hoc M¹V quamvis P²Γ^{BD}Λ^{Y2} quasi Λ^B ente C' om. C²P'M'^{I2}Λ^{Y'H}GO*Σ 11 saltem] quamvis Λ^{Y*} tum quia Λ^{HGO} 12-13 de² — hominis om. D² 12 corpore²] add. hominis ZI^{BD}Λ^{YB}Σ 13 qua] aliqua D²Λ⁰² aliquo Λ^{0'} aliquo modo Λ^G add. talis Λ⁰² | isto] illo Λ^{BHG}Σ illa Λ⁰ | alia] aliqua I⁴Λ^{0Σ} | sive] quae esset (esset om. Γ^{B*}) RT^B ut illa Λ⁰² add. dici P² 14 quasdam] quadam I⁴ aliquas Λ^{EG}Σ 15-16 de — inferioribus om. Λ^B 15 ut] ubi Λ^Y 16 corpore] add. hominis Λ^B | ratio om. M²S 16-17 naturaliter — ratio om. Λ^{B2} 17 sanguineo-sano] sanguineo corpore sano V praem. corpore C^{M2}R²ΓA^{Y02} | ista] illa PZΓ^{-N}Λ^{YΣ} ita (pon. illa C²) CMSVA^{E2HGO} 18 sive om. R²VI^{BDN2} | quia] add. et CPMSRI²VZΓA^{YHOΣ} add. etiam Λ^{EG} 19 Ita] praem. Et R 19-20 Verbum et hominem D Verbum hominis I⁴ 20 Damascenum] add. libro 3 (loco 3 lacuna Σ^U) Λ^{HGOΣ} add. libro 3 cap. 4 M²I² add. cap. (seq. parva lacuna) Λ^Y 21 ut] sicut CPMV om. S | obiecto Γ | es-

F 20 DAMASC., De fide orth. III c. 4 (PG 94, 998).

Verbo, si qua sibi insunt per rationem qua Verbum, et ante illam, alia de Deo quantum ad illa quae insunt per rationem Dei ut est communis tribus personis.

Igitur si theologiam tenemus esse secundum se primam notitiam, ipsa non erit primo de Christo; et si aequae est de veritatibus communibus et propriis tribus personis, ipsa non esset de aliqua persona ut de aliquo subiecto adaequato, sed de Deo ut communis est tribus personis. Et tunc salvabitur quod omnis veritas theologica vel est de primo subiecto, puta quae inest Deo per rationem Dei, vel quasi de parte subiectiva primi subiecti, puta quae inest proprie alicui personae, vel de eo quod attribuitur ad subiectum primum vel quasi partem subiecti, puta de creatura quantum ad respectum quem habet ad Deum ut Deus, et de natura assumpta quantum ad respectum quem habet ad Verbum sustentificans¹.

[16] 15 [Opinio Lincolniensis] — Aliter tamen ponitur Christum esse 177 primum subiectum secundum Lincolniensem in *Hexaëmeron*, et

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^τπγβμν)
 set²] est Σ | esse om. R²I¹Γ^NΛ^{B*} | esse alia prior] a. p. e. CPMV | alia] aliqua Λ^{YO}Σ 21-p. 119, 1 de Verbo] de ipso (add. de Verbo Λ^{O2}) Λ^O de ipso Verbo Λ^G
 1 qua¹] quae ZΓ^LΛ^G | insunt = AD insint CΓ²Γ^BΛ^Yρ^π insit I' rell. τγβμν add. rationes Λ^YΦ 2 alia] aliqua D aliam C^P*R^{*}VA^Y | illa] ista D^{*}Λ^{YH} alia Γ^{BD} | insunt] add. sibi Λ^{GO} | ut] in quantum Λ^O 4 Igitur si] Si i. ZΓ | teneamus Λ^BΣ teneremus Λ^O 5 ipsa] notitia (praem. iam Λ^{O2}) Λ^{GO} om. CPMSRI^{*}VΓ^{AH} | prima DA^{GO} | et] sed CPMSRI^{*} 6 et propriis om. Γ^{BD} 6-8 ipsa — personis om. P^{*}Γ^{N2} 6 esset] est Λ^{GO} erit I²ZΓ^{N2}Λ^{YHGO2}Σ 7 aliquo om. P^PR^{I2}VZΓ^{BDLN2}Λ^Σ | subiecto] obiecto (ante aliquo C²) C²VΓ⁻Λ^{-Y} om. C^{*}MSI^{*} 7-8 communis est] e. c. (add. est M) DCP²MRI²Γ^{N2}Λ^B 8 quod] quia (pon. quod C²) CP^{*}Γ^L 8-9 theologica] catholica P^{*} 9 inest] est de VΛ^O est Γ^{D*} | per rationem] in ratione Λ^{GO} 10 vel] et Λ^O | quasi om. Λ^{GO} 11 proprie] propria ρπγβμν om. MSR^{*}(post personae)I²V | vel] ut (praem. vel C²) D^{*}C | subiectum] post primum (12) C^{*}R²I²Γ^{BDN2} om. MSR^{*}I²VZΓ^{LN}Λ^H 12 quasi] add. ad M²IA^B 13 habent MSR^{*}I² habeat I² | habet ad Deum] ad Deum h. ZΓ Σ^Q 13-14 ad Deum — habet om. AD 13 et] etiam C vel etiam I² 14 ad Verbum] in ras. P² a Verbo (pon. ad Verbum C²) C | sustentificans] sustentificans Γ^{N2}Σ^μ substantificans Λ^Bπβ sustentificantem (-te C pon. sustentificans C²) ACM^{*}S^{*}I²VΓ^{N'} sustentificantem S² sustentans M²I² sustentantem Γ^{N'} sustentantem P²(in ras.)I²ρ susistentem Λ^G sustentem (pon. sub. stantificantem Λ^{O2}) ZΓ^BΛ^{YO} sustete Λ^H sustenti finitem (I) D^{*} sustenti² D² susten¹ fidem (I) R om. γ 15 Aliter om. I²Λ^{HGO*}(post tamen) | tamen] cum ZΛ^O autem Σ^Q | Christum] Christum R²Γ^N exemplum D^{*} 16 primum subiectum] s. p. Σ | obiectum CP^{*} 16-p. 120, 1 et hoc om. Σ

F 16 ROBERTUS GROSSATESTA, In *Hexaëmeron* c. 1 (cod. Mus. Britann. 6 E V, 140rb-140va): «... Et illud est unum subiectum huius sapientiae [theologiae] quod exprimit Salvator in Ioanne cum dicit: 'Ut et ipsi in nobis unum sint'... Considera quod dicitur, qualiter 'unum' quo sumus unum cum Patre et Filio et Spiritu Sancto — quod etiam exprimitur apud Ioannem cum dicit 'Ut et ipsi in nobis unum sint' — conglutinare videtur in se 'unum' substantiae

T ¹ Cf. supra n. 172.

hoc secundum quod Christus est unum triplici unitate, quarum prima est ad Patrem et Spiritum Sanctum, secunda Verbi ad naturam assumptam, tertia Christi capitis ad membra.

Et pro ista opinione de Christo videtur esse prima ratio posita ad primam quaestionem, et paenultima¹, quia septem articulos fidei pertinentes ad humanitatem² non continet Deus ut subiectum, quia per naturam deitatis sibi non conveniunt. Illud autem subiectum continet passionem per cuius formam passio sibi inest. Christus autem illos continet, quia secundum humanitatem sibi insunt, et hoc realiter; continet etiam alios pertinentes ad divinitatem³, quia secundum divinitatem illa videntur sibi inesse.

178 Confirmatur, quia subiecta partium doctrinae debent contineri sub subiecto totius vel ut partes subiectivae, vel ut quasi integrales;

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γβμν})

1 secundum quod = D quod A ut Λ^Y rel. edd. | unus Γ^D | unitate] veritate Σ^Q 2-3 naturam] add. Verbi D 4 Et om. Σ | de Christo om. Γ^{BD} | prima om. D* 5 primam quaestionem] q. p. ZΓ | paenultimam P²I*VΓ^LΛ^{GO} | septem] si Γ^{LN}* om. Λ^B 7 per] secundum V | deitatis] divinitatis SRΓ^{BD}Λ^OΣ edd. | Illud] Aliud Λ^G 8 subiectum] add. quod I² add. non Λ^{GO}* 9 illos] istos D*SA^Y praem. et Λ^Yπ^{γβμν} | sibi] ibi Σ 10 insunt] add. et hoc realiter C² | et] sed Λ^G praeter PA^Oπ^{γβμν} add. praeter CA^{HG} add. cum in ras. I² | hoc] in ras. I² hos Λ^H Christus (post realiter Λ^B) R²(in ras.)ZΓΛ^{YB} om. Σ add. Christus P²π^{γβμν} | realiter] regulariter M om. CP*IA^{HO} | realiter; continet] continet Christus realiter Λ^G | etiam] et (ante continet Σ) DΣ om. CP*ZA^G | alios] aliquos I*Λ^G illos Γ^{BD}* 10-11 divinitatem] deitatem CMRVZΓ^{LN}Σ^Vπ^{γβμν} deitatem vel divinitatem ρ 11 quia secundum] quia per Deum Λ^H etsi Λ^B | divinitatem] deitatem CPMRIVZΓ^{LN}Λ^{YO}Σ^U | illa] ista DΛ^{GO} om. I²Λ^HΣ | videntur] dicuntur π^{γβμν} 12 Confirmatur] Haec etiam (Haec etiam) Praeterea Λ^{H2} omnia (add. confirmantur Λ^{B2}) ZΛ^{YBH}ρ Haec etiam omnia confirmantur I² Haec autem omnia continent (cont. om. Σ^U). Praeterea (¶ Haec — continent sign. Vacat Σ^{Q2}) Σ Per hoc etiam patent alia (al.) omnia Λ^O; not. vel: Confirmatur Λ^{O2}) Λ^{GO} Item π^{γβμν} | quia] quae ρ om. Σπ^{γβμν} 13 ut² om. PRA^{GS}Σ | quasi] partes Γ praem. partes C²I add. partes R

Patris et Filii et Spiritus Sancti, et 'unum' unionis duarum naturarum personaliter in Christo, et 'unum' quo sumus unum vel unus in Christo, et 'unum' renovatione Spiritus mentis nostrae cum summa Trinitate ! »

T¹ Cf. supra n. 151. 156. ² Isti sunt: qui conceptus est de Spiritu Sancto; natus ex Maria virgine; passus sub Pontio Pilato; descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis; ascendit ad caelos etc.; inde venturus est iudicare vivos et mortuos, — cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 25 q. 1 n. [4]; THOMAS, *S. theol.* II-II q. 1 a. 8 in corp. (VIII 21b). — Cf. THOMAS, *In articulos fidei et sacramenta Ecclesiae expositio* (Opusc. IV, ed. Parmen. XVI 118a), ubi sequitur divisionem in sex articulos, duos primos in unum iungendo. ³ Sunt septem: credo in unum Deum; Patrem omnipotentem; et in Iesum Christum filium eius unicum dominum nostrum; credo in Spiritum Sanctum; creatorem caeli et terrae; remissionem peccatorum; carnis resurrectionem et vitam aeternam, — cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 25 q. 1 n. [4]; THOMAS, *S. theol.* II-II q. 1 a. 8 in corp. (VIII 21b). — Cf. THOMAS, *In articulos fidei et sacramenta Ecclesiae expositio* (Opusc. IV, ed. Parmen. XVI 115b. 117ab), ubi sequitur divisionem in sex articulos, secundum, tertium et quartum iungendo in unum, septimum deinceps in duos dividendo.

non sic continentur sub Deo subiecta partium Scripturae. Quod probatur per glossas multas¹ in principiis librorum, assignantes causas materiales aliqua quae non sunt aliquid Dei, puta super Osee dicit glossa quod materia Osee est 'decem tribus'.

- 5 Item, tertio: nihil proprium de Deo narratur in aliquo loco 179 Scripturae, quia nullum factum ibi narratur ubi requirebatur aliquid ex parte Dei nisi tantum generalis influentia; ergo liber talis non est de Deo.

- Ad primum dico quod veritates contingentes enuntiatae de 180 Christo in nullo subiecto continentur virtualiter sicut subiectum dicitur continere passionem, quia tunc essent necessariae; tamen habent aliquod subiectum de quo immediate enuntiantur et primo, et illud est Verbum, nam veritates theologicae de incarnatione, nativitate, passione, etc., sunt istae: 'Verbum est factum homo',
15 'Verbum est homo natus', 'Verbum est homo passus', etc.

Cum dicis 'passio inest secundum naturam humanam', respondeo: humanitas non est prima ratio subiecti ad quam stet resolutio, sed est quasi passio prior, medians inter primum subiectum

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 non] nec Λ^{GO} | sic] add. autem Γ^{DΣ} 2 probatur] patet D | multas] add. positas
Σ 3 aliqua] aliquas Λ^{BHG}ρτπγβμυ aliqua M^S alia D om. R add. vel aliqua P² | puta] prout
Σ^Q 4 dixit Λ^{GO} | dicit — Osee om. D 5 Item] Praeterea Σ edd. | tertio] secundo Λ^{GO}
om. Λ^H 5-6 in — Scripturae post tertio (5) ZΛ^Y edd. 5 loco] libro (add. loco Γ^{D*}) P²ZΓ^{BD}Λ^Y
edd. 6-7 ubi — Dei om. Λ^H 6 requiratur M²ZΓ^{DΣ}Λ^{BGO} requiritur Γ^{LN} 6-7 aliquid —
Dei] om. Λ^{O*} add. tantum Λ^{O*} 7 ergo] ideo D | liber talis = AD t. l. rel. edd. 9 con-
tingenter MSIVZA^{YGO} 10 virtualiter] add. et CP^M 11 passiones V^{*Γ^B} | inessent neces-
sario Φρτπγβμυ 11-12 tamen habent] h. t. Σ cum habeant Γ^{LN*} 12 subiectum] add. tale
R²Γ^{BD} | enun iatur P^{*} enuntientur Γ^B annuntiarentur Γ^{D*} nuntiantur Λ^B 13 et om. MΓ^NΛ
14 nativitate] add. et IVΓ^BΛ^YΣ | etc.] et huiusmodi Σ om. Λ^O | istae] illae DSA^H om. Σ | est
factum] f. e. Σ | factus R²(post homo)Γ^{BD} | homo] homo-Verbum Z add. vel Γ^{N*} 15 Ver-
bum est¹ om. Γ^{LN*} | natus — homo om. AD | etc.] et huiusmodi Σ om. CPR 16 Cum] add.
igitur Σ | dicis] comp. Λ^{O'} dicitur RΣ^Q instas Λ^{O*} add. contra Λ^O | inest] est Σ^V sit Σ^Q | huma-
nam = AD humanitatis rel. edd. 16-17 respondeo] dico quod Σ 17 prima ratio = ADI
Λ^H ratio primi ρτπγβμυ ratio prima rel. τ | subiecti] quod est Verbum (cf. p. 122 ad 1) C'
subiecti quod est relatio C² | quam] quod DA^{-B}Σ | stet] stat CPMA^{G+H} pon. stat Λ^{B*} add.
prima C 18 passio om. D

F 4 Ps.-RUFINUS, *Commentarius in Oseam* I c. 1, 10-11 (PL 21, 970): «secundum tenorem historiae quam denuntiatio prophetica continebat, totum quod est acturus breviter indicavit: decem videlicet tribus, Ieroboam auctore corruptas, Assyrio capiente translatas». — Cf. etiam NICOLAUS DE LYRA, *Biblia sacra cum glossa interlineari, ordinaria* (IV 333r); HUGO DE S. CHARO, *In Oseam* c. 1 (V 168rb).

T ¹ Cf. e. g. HIERONYMUS, *In Daniele* prol. (PL 25, 494); BEDA VEN., *In librum Tobiae* (PL 91, 923); RABANUS MAURUS, *In Exodum* praef. (PL 108, 9); [ANSELMUS LAODUNENSIS], *Glossa ordinaria, In Ieremiam* prol. (PL 114, 9).

istarum veritatum, quod est Verbum, et alias posteriores passiones, ut 'natus', etc. Patet quod non potest esse humanitas ratio subiecti respectu primae passionis quae est 'esse incarnatum', quia illud dicitur de Verbo non praeintellecta humanitate in ipso ut subiecto; haec est ratio prima.

- 181 Ad secundum¹ dico quod sufficeret partium scientiae attributio ad primum subiectum, qualis attributio ad Deum potest salvari cuiuscumque materiae assignatae per istas adductas glossas. Aliter: materia cuiuslibet libri est Deus, de quo ibi narratur quomodo genus humanum gubernaverit; sed gens vel persona gubernata est materia remota. Ita intelligendae sunt glossae tales.
- 182 Per hoc patet ad tertium², quod licet aliquis liber esset nullum Dei miraculum continens, tamen quilibet continet providentiam et gubernationem Dei circa hominem in communi vel determinatam gentem vel personam, in tantum quod si eandem historiam de Pharaone scribat Moyses in Exodo, et aliquis Aegyptius in chronicis Aegyptiorum, subiectum historiae Moysi est Deus, de quo traditur ibi gubernare hominem, misericorditer liberando Hebraeos oppressos, iuste puniendo Aegyptios oppressores, sapienter ordinando formam liberationis congruam et, ad hoc ut populus liberatus legem gratanter acciperet, potenter signa tot faciendo pro-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PT}τ^πγ^βμ^υ)

I quod] quae M^{SR}* | quod est Verbum] subiecti C² 2 natus] natum Γ^{BD} add. est Λ^E | etc.] et passus et huiusmodi Σ | Patet] add. ergo P²VΓ^{BDN} add. enim I²Λ^{GO}Σ | non potest esse humanitas] h. n. p. e. Σ 3 subiecti] praem. primi. PΓ^{BD} add. primi Γ^{LN} | respectu om. Σ 5 subiecto] praem. in CPMSRI²VZΓ^{BDLN}*Λ^{E2GO} | haec — prima = AD | ratio] responsio D 6 secundam D* | dicendum CPMV | dico quod om. Λ^{HO}* | sufficeret] sufficit D add. subiectorum (-tarum Γ^B; post quod Λ^G) CPR²I²ZΓ^ΛY^G | partium] partibus ante sufficeret Λ^G partialium P² pon. partialium Γ^N partium particularium Λ^E om. Λ^H add. subiectorum D 6-7 partium scientiae attributio] a. (add. subiectorum Σ) p. s. Λ^OΣ om. Λ^O' 6 scientiae om. Λ^{HG} 7 attributio om. Λ^{HG} 8 istas adductas glossas = AD gl. a. i. Z gl. illas (istas Γ^{LN}) a. I²Γ^ΛYΣ gl. a. CPMSRI²VΛ^O add. glossas Λ^{BHGO}' 9 Aliter] add. tamen potest dici quod τ^πγ^βμ^υ | cuiuscumque CP²MSRIVZA-^OΣ 10 humanum] add. ibi Γ^N | gubernabit Γ^L gubernat Λ^{HGO}* | sed] licet Λ^{GO} | gens] genus D²M²R²I²Γ^D 11 est] erit V sit Λ^O2 | Ita] praem. Et Γ^D2 add. enim Σ | Ita intelligendae] respectu cuius tenendae Λ^H 12 patet om. CPMIV | tertium] tertiam Σ secundum Λ^G | quod] quia CPSRIVZAΣ om. Γ | aliquis] add. talis R | nullum] verum M²SI²ZΛ^O* vel nullum verum V* providentiam (unum D²) vel nullum D 13 Dei om. Σ | providentiam] om. (cf. ad 12) D' permanentiam D² 14 Dei om. I²Σ 14-15 determinatam] praem. circa Σ 16 Pharaone] Platone Λ^H | Aegyptiacus I²Γ 18 gubernatio Λ^B2 τ^πγ^βμ^υ gubernans τ | misericorditer] visibiliter Λ^H 18-19 Hebraeos oppressos] o. Heb. Σ 19 oppressores] opprimentes Λ^H 20 et om. Σ 21-p. 123, 1 signa tot faciendo propria sibi = AD t. sig. f. p. sibi τ sibi sig. t. f. p. (p. f. V) CPMSRI²V sibi t. sig. p. f. ZΓ^{BDLN}'

T ¹ Cf. supra n. 178. ² Cf. supra n. 179.

pria sibi; subiectum vero historiae historiographi esset regnum, vel rex, vel populus aegyptius, cuius actiones et casus circa ipsum contingentes ipse intendit scribere, ita quod incidens est sibi quid Deus fecit, sed principale quid gens sua fecerit vel passa sit. Principale est Moysi quid Deus egerit vel permiserit, quasi autem incidens sibi circa quam materiam hoc contigerit¹. Et dato quod alicubi nullum miraculum enarretur, tamen quid Deus permiserit, assistendo secundum communem influentiam, non impediendo, hoc principaliter intenditur in libro illo in quantum est pars Scripturae; et qualiter illud convenienter ordinatum sit ad bonum aliquod, si fuit ordinabile, vel iuste punitum si fuit malum, hoc frequenter additur in eodem libro vel alio, aut si permissum fuit nec hic punitum, non tacet Scriptura alibi de illo in generali quod alibi punietur. §

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)

sibi t. sig. f. p. I²Λ^B t. sibi sig. p. f. Γ^{N2}Σ t. sig. sibi p. f. Λ^Y t. sibi (s. t. Λ^O) sig. f. Λ^{GO} signa tot faciendo Λ^H t. (om. γ) sibi p. sig. f. π^γβ^μυ

1 subiectum vero] proprium vero subiectum Λ^{GO} 2 vel²] et CPM*V | aegyptiacus Γ | circa om. Γ^{BD*} | ipsos π^γβ^μυ 3 ipsum Λ^G | esset CPMSRI*VΓ 4 Deus] Dominus D om. Γ^{N2} | fecit] fecerit CPIVZΓΛΣ | sed — sit om. V² 4-5 quid — Principale om. M² | Principale] praem. Sed CP praem. sicut Λ^B add. vero Γ^{D2} 5 est Moysi] Moysi e. Σ 5-6 vel — contigerit om. Σ^U 5 permisit MSR*Γ^N promiserit CPA^YΣ^Q promisit Λ^O miserit Γ^B | autem om. Λ^{HGO}Σ^Q 5-6 incidens] praem. est CM' add. est PM²SRIVZΓΛ^{YHGO2} 6 sibi om. D²Λ^{HGO}Σ^Q | contigerit] contingerit DΛ^{YH} egerit Γ add. vel egerit Λ^{O2} 7 alicubi] alicui (pon. alicubi C²) DCPMSR*Γ*VΓ^{B*}Λ^ΣQ add. etiam Λ^{B*} | nullum] verum M*SI*Z | enarraretur Γ^{BD} narraretur Λ^B narretur Σ | quod AT^{LN} | permisit Σ^{U2} promiserit D*CP*Λ^{YGO}Σ^Q promisit Σ^{U'} 9 illo] ante libro ZΓ isto CP*MVΓ^NΛ^Y 10 convenienter] post aliquod (10-11) CPM SRIVA*Y post bonum Σ post sit Γ^{LN} 10-11 aliquod] aliquid C*P aliorum Φπ^γβ^μυ om. Σ 11 fuit¹] fuerit RVΓ^{BD} | vel] add. certe CPMSRIVΓ^{D2} | punitur C*P*Γ^{B*}Λ^{B*}LN punit Λ^Y | fuit²] fuerit PMRVΓ^{BD}Λ^{O2} | malus P²MV 11-12 frequenter] consequenter (not. vel: frequenter Γ^{D2}) Γ^{BD} 12 aut] ac D* vel Λ^{GO} om. R* | permissa D* promissum Λ^{YGO} | fuerit CPR*V 13 nec] ut M*SI*Λ^Y om. R* | hic] hoc VΓ^{N*}Λ^{BH} ibi R² ubi Γ^B om. R'Γ² | non] nec Σ^Q om. Λ^{O2} | tacet] docet Λ^{GO2} 13-14 alibi — punietur om. Λ^H | de — alibi om. P² 13 illo] isto DΛ^{Y0} eo C | quod = AT^{N2}π^γβ^μυ quia P²Γ^{N'} rel. (om. Λ^H) τ 14 alibi] ibi Γ^{N*} ibi vel alibi P²R²Γ^{BD} | punitur DCP*MSRIVZΓ^{N2}Λ^{EGO}Σ puniretur P²Γ^{BDN'}

T¹ Cf. etiam HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 2 in corp. (I f. 117X); RICHARDUS DE MEDIAVILLA, *Sent.* prol. q. 2 et 3 (I 2rb-2vb).

IV. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA PRIMAE QUAESTIONIS

- 183 [Ad argumenta ex prima via] — Ad primum argumentum primae quaestionis¹ dico quod illa auctoritas exprimit materiam huius scientiae, non subiectum huius scientiae primum et formale, esse res et signa, et huiusmodi². [18-19]
- 184 Ad secundum³ dico quod quicumque sensus in una parte Scripturae non est litteralis, in alia parte est litteralis; ideo licet aliqua pars Scripturae habeat diversos sensus, tamen tota Scriptura habet omnes istos sensus pro sensu litterali⁴.
- 185 Ad tertium⁵ dico quod argumentum est ad oppositum dupliciter. Primo, quia ponitur homo subiectum moralis scientiae vel medicinae pro eo quod continet virtualiter omnes veritates illius scientiae. Nam corpus humanum continet virtualiter rationem sanitatis⁶; ideo enim sanitas hominis est talis, quia corpus humanum est sic complexionatum. Similiter anima hominis continet virtualiter rationem felicitatis naturalis, sicut patet I *Ethicorum*, ubi ex

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³VBHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶ρ⁷τ⁸π⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²υ)

2 primum argumentum] argumenta Σ 3-p. 125, 17 dico — factiva] post ad Boethium (p. 125, 18) — principia (p. 128, 15) ZΓΛΣρπγβμυ (cf. p. 89 ad 7-p. 90, 16); ad textum adnot. Nihil Duns, sed transponitur V¹ 3-5 dico — huiusmodi om. Λ^H 3 dico] praem. Ad quartum (primum Λ^B) ZΓBDΛ^YΣ² praem. Ad primum (not. vel: quartum Λ^{O2}) secundae viae Λ^{GO} praem. Ad alia secundae viae, ad primum ρπγβμυ | quod — exprimit om. C²MSR¹I² | illa auctoritas] a. i. Σ | auctoritas] communitas (add. vel auctoritas Λ^{O2}) Λ^O | exprimit] assignat Σ add. in (om. Λ^B*) communi C²PR²I²VZΓΛ^{-H}Σ | materiam] naturam Z 4 huius scientiae om. I²ZΓΛ^YEGO²Σ | et om. I²ZΓBD²LN²Λ^{-H}Σ | formale] add. ut D add. in communi P 4-5 esse — huiusmodi] om. RI²ZΓΛ^YEO²Σ; ¶ sign. litteris a-b V²(text. et mg.) 5 et huiusmodi] et huius Λ^O om. DΛ^{O2} 6 secundum] quintum ZΓΣ quartum Λ^H aliud ρπγβμυ not. vel: quintum Λ^{O2} 7 in alia — litteralis om. D²C²I²N²Λ^{O2} | alia] aliqua Λ^{O2}Σ | parte om. D²Λ^YEO²Σ | ideo] praem. et Γ | ideo licet] l. i. CPMSRIV² 8 tamen tota] t. tamen Σ 9 omnes om. Σ | istos sensus] s. i. (illos Σ^U) Σ | sensu om. Σ | litterali] reali (add. vel litterali Λ^{O2}) Λ^O 10 tertium] sextum ZΓΣ quintum Λ^H not. vel: sextum Λ^{O2} | dicendum CP | argumentum om. Σ | ad] in Λ^G 11 Primo] Primum Λ^G Probo Λ^H om. R² | ponitur homo = D h. (om. Λ^B*) p. CPZΓΛ^{-G}Σ edd. homo non (non] ideo M²I² om. R²V²) ponitur MS RIV ideo ponitur homo A homo et ideo ponitur Λ^G | subiectum] obiectum CP²MSVZA^YB praem. aliquod CP²MS²R²I²V² 11-13 vel — scientiae om. D² 12 illius] talis I²ZΓΛΣ om. M 13-15 virtualiter — est om. D² 13-14 sanitatis] praem. naturalis CPMSRIV add. et anima rationem naturalis felicitatis M²S²I²V² 14 est talis] t. e. CPMSRIV | humanum] hominis D²Γ²L² 15 complexionatum] in ras. P² dispositum vel complexionatum Σ conditionatum (add. vel complexionatum Λ^{O2}) Λ^{GO} | hominis om. Γ 16 naturalis] naturaliter D add. hominis CPM² 16-p. 125, 1 sicut — naturalis om. Λ^BΣ 16 sicut] ut CPMSRIV | patet]

F 16 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* I c. 9 (A c. 6, 1097b 22-1098a 20).

T ¹ Cf. supra n. 125. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 10 (I f. 116Q).

³ Cf. supra n. 126. ⁴ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 16 q. 3 in corp. et ad 5 (f. 105Q-S. 106Z). ⁵ Cf. supra n. 127. ⁶ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 6 q. 3 in corp. (f. 44C-45C).

anima vel ex ratione animae concluditur ratio felicitatis naturalis hominis¹. Non sic homo continet rationem finis huius scientiae, quia felicitas supernaturalis vel obiectum eius non includitur in ratione hominis; et ideo homo non potest esse primum obiectum huius scientiae; ergo etc.

Secundo sic: homo est finis ultimus scientiarum istarum, ad quem tam sanitas quam felicitas naturalis ordinatur. Probo, quia omnis amor concupiscentiae praesupponit amorem amicitiae²; sanitas autem vel felicitas amatur amore concupiscentiae; igitur illud quod amatur amore amicitiae a concupiscente est finis ulterior quam aliquod istorum. Tale est corpus, ex una parte, et anima, ex alia parte. Igitur si homo secundum corpus vel animam est subiectum huius scientiae, sequitur quod finis est subiectum huius scientiae.

Ad quartum³ dico quod prima propositio est falsa, quia nihil aliud est finis scientiae nisi attingere per actum proprium obiectum illius scientiae, non quod inducat aliquam formam in obiectum per actum suum, quia scientia non est aliqua qualitas factiva.

[Ad argumenta ex secunda via] — Ad Boethium⁴ dico quod loquitur de subiecto accidentis, non de subiecto considerationis⁵.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

dicat I' dicatur I² dicat (sic M²) Philosophus CPMSRV 16-p. 125, 2 I Ethicorum — hominis om. I² 16-p. 125, 1 ex anima vel ex ratione animae = A ex ratione animae ZΓ^{BD}Λ^Yρ π^γβ^μυ ex anima I² rell. (om. Λ^BΣ) τ

1 concluditur] continetur Λ^{GO}* 2 Non] add. igitur DΛ^{B2} | sic] add. autem Γ^D | finis om. Λ^YG 3-4 quia — esse om. Λ^{B2} 3 felicitas] finis add. | vel] ut D et ideo Λ^{B2} | eius] huius V 4 homo om. ZΓΛ^{B2}Σ | primum obiectum] primum subiectum IZΓΛ^YΣ² subiectum primum Λ^{HGO} [post scientiae (5) omnes exceptis IΛ^Y] 5 ergo etc. om. I²ZΓΛ^GΣ 6 sic] quia Σ | scientiarum istarum] i. (illarum Γ^L) s. RZΓΛ | istarum] illarum CPMST^L 7 quem] in corr. Γ^{D2}Λ^{O2} quam D'Γ^{LN}Λ^YGΣ^Q quas D²Γ^B | quam] quod Λ^G | naturalis] om. VΛ^G add. vel Γ^B | Probatio PSVZΓ^NΛ^G 8-9 praesupponit — concupiscentiae om. Λ^{B2} 8 amicitiae] animae Λ^G 9 autem om. Γ^{BD}* | amantur P²MSRIVZΓΛ^{B2GO}Σ | illud] om. CP' id P² 10 amicitiae] animae Λ^G add. est finis ultimus Γ^N | a concupiscente] et concupiscentiae P²Γ^B om. I²ZΓ^{N2}Λ^{YHGO}Σ | est] et Γ^{N2} praem. ita Γ^N | ulterior] ultimior C²P²Γ^{BD}Λ^{HG} ultimior Γ^N ultimae et ita est finis ulterior Γ^L 11 aliquod] in corr. P² aliud Γ^{LN}* | Tale] add. autem Z | alia] altera MSIV aliqua Λ^O 12 parte om. RZΓΛΣ 13 finis est subiectum] homo est finis Λ^G | huius scientiae² om. I² 14-15 Ad — nisi om. Λ^{B2} 14 quartum] septimum ZΓΣ sextum Λ^H secundum Λ^Y | propositio] probatio Λ^{B2} 15 nisi] quam CPM²RIVΓ^{BD} | proprium] primum vel proprium I² om. Λ^{B2} 17 aliqua om. C²P | aliqua qualitas] q. a. Σ 18 Cf. p. 124 ad 3-p. 125, 17 pro codd. ZΓΛΣ quoad transp. | Ad Boethium dico quod] Primum dico quod Boethius Σ 19 non] praem. et Σ^Q add. est Λ^{B2}*

T¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 49 q. 5 in corp. (II f. 38T). Cf. supra n. 14. ² Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* II d. 6 q. 2 n. [3]. ³ Cf. supra n. 128. ⁴ Cf. supra n. 129. ⁵ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 6 (I f. 116N).

Ad illud de II *Physicorum*¹ dico quod intelligit de materia ex qua, quod ipsa et efficiens non coincidunt, et non intelligit de materia in qua vel circa quam². Vel dicendum est melius quod subiectum scientiae secundum veritatem non pertinet ad genus causae materialis, sed ad genus causae efficientis; tamen sub-⁵ iectum scientiae dicitur materia per quandam similitudinem ad factionem, ubi simul concurrit ratio obiecti circa quod et ratio materiae susceptivae, quia actus eius est factio transiens extra. Non sic est de actu proprio scientiae; tamen intelligitur transire, quia non terminatur in se sed ad aliud circa quod est, licet non¹⁰ recipiatur in illud 'circa quod' sed manet in sciente. Et propter hanc proprietatem materiae unam, scilicet 'esse circa quod', obiectum dicitur materia respectu scientiae et actus eius^{3 a}.

^a Sequitur textus interpolatus: quia artifex circa aliquid operatur, et in eodem recipitur eius factio; ratione primi dicitur obiectum materia in scientia, non¹⁵ ratione secundi, quia actus scientis non transit.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PT}Γ^{PT}γβ^{μν})

1 illud] aliud CPTA^B idem Λ^O secundum Σ | Physicorum] add. 3 Λ^B | intelligit] intendit Λ^{GO} 2 quod — coincidunt om. ZI^{BD}Λ^{YEHGO}Σ | coincidunt] coincidunt Γ^{NA}Λ^O coincidunt Γ^L add. vel cum aliis causis Γ^D 2-3 et² — materia] non ZΓA^{GO}Σ 2 intelligit] intellexit D intendit RA^O 3 qua] quam Σ | vel circa quam om. ZΛ^{YEHGO}Σ | dicendum est om. IZ ΓAΣ 5 materialis — causae om. Λ^H | ad genus causae om. Λ^BΣ | efficientis] add. quia est causa efficiens habitum C¹ add. quia est causa efficiens habitus ut dictum est in secundo articulo Γ^D 5-6 tamen subiectum scientiae dicitur materia = A t. (cum τ) m. d. (d. m. D; d.) dicatur τ) sub. sc. DCPMSRITVτ, d. t. sub. sc. m. (m.) causa materialis Λ^O P²I²ΛΣπγβ^{μν} d. t. sub. (add. dicitur Z) m. sc. R²ZΓ 6 per] propter Γ^{BD} 7 factionem] formam (not. vel: factionem Λ^O) Λ^{GO} | concurrit] concurrunt R²I²ZΓAΣ add. omnia Λ^O | ratio¹] praem. et Λ^BΣ 8 susceptivae] susceptibile Λ^O in susceptione Λ^H 9 proprio scientiae] scientiae propriae quia manet intra Λ^O | tamen] cum MSA^{GO} | tamen intelligitur] dicitur tamen Σ 10 sed] add. terminatur Σ 11 recipitur CPMSRI²V | illo D¹R | quod] add. est CPMT¹VΓ^DΛ^{HGO}Σ | Et] Etiam Λ^{GO} 12 proprietatem materiae unam] u. p. m. I²ΓAΣ u. m. p. Z | unam om. Φ edd. | quod] add. est aliquid Σ 12-13 subiectum Φπγβ^{μν} 13 dicitur] add. esse Λ^O | actus] praem. respectu Λ^B not. alius liber: actionis V¹ | eius om. Λ^B 14-16 quia — transit = CPMR²IVΓ Λ^OFG; ¶ text. sign.: Extra. Non Duns R¹ Non est in originali Γ^{NA}F¹ Extra I² Vacat C² Additio Γ^{NA} litteris a-b V²(text. et mg.)Γ^D 14 operatur] pon. primo Γ^D 15 recipitur] pon. secundo Γ^D | ratio I | subiectum R²I²ΓA^O2 [[post materia R²ΓA^O2]] | in scientia om. P 16 non om. P

T¹ Cf. supra n. 130. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 2 (I f. 115I). Cf. etiam BONAV., *Sent.* I in proem. q. 1 ad 2 (I 8a); ODO RIGALDUS, *Quaestiones de theologia* q. 3 ad 2 (cod. Assis. commun. 186, 37rb-37va): «dicendum quod est materia ex qua ... et ... in quam et circa quam. Materia ex qua inter alias tenet proprie rationem materiae, et haec non simul coincidit cum fine. Est iterum materia in quam transit actus, et sic materia idem est quod obiectum, et sic coincidit simul cum fine ... Est iterum materia circa quam versatur intentio auctoris, et haec est idem quod subiectum in qualibet scientia, et haec coincidit simul cum fine similiter». ³ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 2 (f. 115H-I).

Ad illud de I Posteriorum¹ dico quod obiectum cuiuslibet 189
scientiae inventae naturaliter aliquod est universale; ideo subiectum
talis scientiae oportet quod habeat partes subiectivas. Istius autem
scientiae obiectum est essentia haec ut singularis, quia imperfectio-
5 nis est in natura creata universali quod in multis singularibus divi-
ditur; ista igitur imperfectione ablata, remanet quod ista essentia
est scibilis sine divisibilitate eius in partes subiectivas. Posset
tamen dici quod personae divinae sunt quasi-partes subiectivae
ipsius essentiae divinae; sed ipsa essentia in eis non numeratur
10 sicut in aliis imperfectis, ubi subiectum est divisibile in multa².

Quod additur de passionibus³, dicunt aliqui quod attributa sunt 190
quasi-passiones ipsius essentiae. Sed hoc non valet ¶ quia omne
attributum ut hoc potest proprie sciri theologicè de Deo, licet
aliquod ut confuse cognitum sit metaphysice cognitum de ipso.
15 Sicut enim Deus sic et sic, hoc est ut hic et ut confuse cognitus per-
tinet ad theologicum et metaphysicum, sic et quodlibet attributum

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 illud] aliud CP idem D* | quod] add. quia Γ^{BD} add. ubi Λ^H 2 inventae naturali-
ter = Σ i. naturale A naturaliter (universaliter M^S) inv. rel. edd. | aliquod est = AD e. a. (aliquid
Λ^BΣ) rel. edd. | ideo] praem. et Σ om. Λ^H 2-3 subiectum talis scientiae om. Γ^{LN} | subiec-
tum — habeat] omne tale habet Σ 3 Istius] Illius (pon. Istius C²) D*CP²MΛ^{YHGO} Huius
(-modi Σ^U) Σ 4 subiectum CPMSRIVZIT^{ΓA} | essentia] in ras. Λ^{B2} esse Λ^{GO*} | essentia haec]
h. e. Σ | ut] vel Λ^H | singulare S | quia] add. igitur D 5 universaliter PMSRI^{ΛB} | sin-
gularibus om. Γ^{BD2LN} 5-6 singularibus dividitur] dividitur singularibus (-laris Λ^G) ZΛ^{-Y} |
dividitur] dividatur V divideretur M 6 ista²] illa MSI²Λ^{HGO*} | essentia] scientia ADPM²S
RI^{ΓB}Λ^B om. Λ^{O2} 7 divisibilitate] divisione Λ^H diversitate vel (et Λ^{O2}) divisibilitate Λ^{O2}Σ |
eius] om. Σ add. vel diversitate Λ^B 7-8 Posset tamen] Tam. p. ZΓAΣ 8-9 subiectivae
ipsius om. Σ 9 essentiae divinae] d. e. Σ | ipsa om. ZΓAΣ 10 sicut — multa = ADI²;
¶ text. sign. Extra I² | multis I² 11 Quod] Et (add. quod Λ^{B2}) Λ^B 11-12 Quod — essen-
tiae om. Λ^H 12 quasi-passiones] sive passiones vel partes Λ^G passiones Λ^{O*} | ipsius] eius
D* huius Γ^{-D}Λ^{YGO}Σ huiusmodi ZΓ^DΛ^B | essentiae] scientiae Λ^{O*} | Sed om. DΓ^{BD*} | hoc om.
D | valet] videtur MSR²I²Λ^B 12-p. 128, 1 quia — sumptum = A¹DCPMR²IVZIT^{ΓA}Y^{O2}γ;
¶ text. sign.: Extra de manu Scoti A¹ Extra de manu Ioannis R² Extra I²V¹Γ^{B1}L¹N² Vacat C²P¹
(sed Va- om. P² -cat invenitur post attributorum, p. 128, 17 P), i. e. textus quia consideratio (p. 128, 16) —
confuse (p. 128, 19), quem omnes codd. et edd. habent in corpore, substituendus est hoc textu quia
(12) — sumptum (p. 128, 1) 12 quia] quod A¹I²Λ^Y add. quod Γ^L 13 hoc] haec P²
hic V 14 ut] in ras. P² videtur (praem. ut D²) D om. C* | confuse in ras. P² | cognitum¹]
acceptum vel conceptum P²R²Γ^AO² 14-p. 128, 1 metaphysice — sumptum om. C²P²
15 hoc est] id est M²IV et M' | ut hic et om. D² | ut²] add. videtur D | cognitum I cognitio-
nis D 16 theologum DC²R²VT²N^Y | sic] ita I | quodcumque DP²R²ZIT²Λ^YO² | attribu-
tum] add. est I

F 11 HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 4 (I f. 116L).

T 1 Cf. supra n. 131. 2 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 4 (I f. 116L).

3 Cf. supra n. 131.

sic et sic sumptum^a. § Quod autem additur quod passio est extra
essentiam subiecti¹, hoc est verum ubi passio est realiter causata
ab obiecto; sed in divinis illud quod habet passionis rationem non
est causatum, quia per identitatem transit in essentiam; tamen
quantum ad scibilitatem scitur per rationem essentiae ac si esset
realiter distincta ab essentia.

- 191 Quod, tertio, dicitur de principio subiecti², dico quod non
oportet principia scibilis esse principia ipsius subiecti in se, quia
entis in quantum ens, quod ponitur subiectum metaphysicae, nulla
sunt principia, quia tunc essent cuiuslibet entis; sed oportet cuiusli-
bet subiecti esse principia per quae demonstrantur eius passionem
de eo, et ex quibus principiis tamquam ex mediis demonstrationis
formantur principia complexa, sicut propositiones per se notae.
Hoc modo cuiuslibet subiecti, quantumcumque imprincipiati re-
spectu suarum passionum, possunt esse principia^{3b}.

^a Loco quia (p. 127, 12) — sumptum (1) *textus a Duns Scoto cancellatus*: quia
consideratio attributorum naturaliter nobis cognoscibilium est consideratio me-
taphysica, nisi sint aliqua attributa tantum per se convenientia huic essentiae
ut haec et non ei ut a nobis nunc naturaliter intelligitur, scilicet confuse⁴.

^b Sequitur *textus interpolatus*: Contra, eadem sunt principia essendi et cogno-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πγβμν)

1 sumptum] *add.* pertinet ad theologicum et metaphysicum Γ^{DB} *add.* pertinet ad eosdem
Λ^{OZ} | Quod autem] Et quod Λ^E | autem om. Σ | additur] accipitur I²ZΓΛ^{YEHGO}Σ 2 essen-
tiam] rationem et essentiam Σ | hoc est verum] haec est vera Λ^Yπγβμν verum est Γ^{BD} 3 ab
obiecto = AD a (in Λ^H) subiecto *rell. edd.* | passionis rationem = AD r. p. *rell. edd.* 5 sci-
bilitatem] scientem Λ^G | scitur] transit in rationem Λ^G | essent Λ^{YEHGO}Σ 6 realiter] naturaliter
Λ^G 7 Quod] De D | tertio] etiam Λ^H *praem.* etiam Λ^O | tertio, dicitur] d. t. Σ 8 princi-
pia¹] *add.* subiecti Λ^Y | scibilia Rτ | ipsius] illius (*post* subiecti Γ^{BD}) ΓΛ^{OZ} om. Λ^{GO} 9 in quan-
tum ens om. R | quod — metaphysicae om. Λ^{HOZ} | metaphysicae] in metaphysica Γ^{BD} | nulla]
non Λ^H 10 essent] esset V esse M² *add.* principia CP 11 demonstrantur ZΓΣ | eius pas-
siones] p. e. Γ^{BD}Σ 12 et = ADΓ^{DB}Λ^H | quibus] cuius Λ^{YEHGO}Σ | demonstrativis P²I 13 si-
cut] sic Γ^L 14 Hoc] *praem.* Et I² | imprincipiati] principiati Γ^NΛ^O in particulari M²Λ^{HGO}
om. C² 15 possunt esse principia] *post* modo (14) I²Λ^YΣ *post* cuiuslibet (14) Λ^Y *post* imprin-
cipiati (14) Z; *cf.* p. 124 ad 3-p. 125, 17 *pro* codd. ZΓΛΣ *quoad* *transp.* 16-19 *quoad* *textum*
quia — confuse *cf.* p. 127 ad 12-p. 128, 1 16 quia] om. Γ^{LN} *add.* naturaliter M² *add.* univer-
saliter I²V 17 naturaliter] naturalis ante consideratio¹ R aliter M² om. S² | nobis] a nobis
PZΛ^Y | cognoscibilium = AD intelligibilium *rell. edd.* 17-18 metaphysica] *add.* non est autem
consideratio metaphysica Σ^{QU} 18 nisi sint] non sic DMSR²I² | aliqua] autem MSI²Γ^{DB} |
tantum per se] tantum (*praem.* per se I²) CMSR²IV per se D²R² tantum personae Λ^H | tantum
per se convenientia] p. se c. t. Σ 19 haec] huc Γ^{DB} hic Γ^{DB}Λ^HΣ | non] om. Γ^NΛ^O *add.*
convenientia VΓ^{NZ} | ei om. PR²ZΓ^{BDN}Λ^{YO} | a nobis nunc] nunc a n. R²T | intelligitur]
cognoscitur *post* confuse Λ^BΣ | scilicet om. Λ^{YEHGO}Σ 20-p. 129, 16 Contra — poste-

T¹ Cf. supra n. 131. ² Cf. ibidem. ³ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 4
(f. f. 115L-116L). ⁴ Cancellatur virtute textus additi 'quia omne... sumptum', p. 127, 12-128, 1.

IV. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA SECUNDAE QUAESTIONIS

[20] Ad primum argumentum secundae quaestionis, quando arguitur per Hugonem et Cassiodorum¹, dicitur quod loquuntur hic non de formali subiecto sed de materia proxima de qua diffusius tractatur in Scriptura, propter ordinem immediatiorem quem habent ad finem.

Ad secundum² dico quod de Deo non est metaphysica ut de subiecto primo³. Quod probatur, quia praeter scientias speciales oportet aliquam esse communem, in qua probentur omnia quae sunt communia illis specialibus; igitur praeter scientias speciales oportet aliquam esse communem de ente, in qua tradatur cognitio

scendi, II Metaphysicae⁴; si igitur aliquid habet principia cognoscendi, igitur essendi. Dicitur quod principia essendi non sunt complexa, sed incomplexa, ex quibus formantur propositiones, quae sunt principia cognoscendi; sed causa prima caret principio essendi, non tamen cognoscendi, quia aliqua conveniunt sibi per prius, et per illa cognoscuntur posteriora.

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Δ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}Γ^πβ^μυ)

riora = DCPMR^{IV}Γ^ΛΔ⁰² et pauci; ¶ text. sign.: Extra, non Duns R¹ Non est in originali F¹ Additio D¹Γ⁰²Δ⁰² Extra I²V¹(om. V²) litteris a-b P²V²(text. et mg.) 20 eandem D¹I 20-p. 129, 12 cognoscendi] cognosci Γ^L

2 Ad] *praem.* Ad argumenta secundae quaestionis de materia proxima Δ^G | argumentum om. Σ 2-3 quando — quod] dicitur quod Hugo et Cassiodorus Σ 3 dicitur] dico Γ^{BD} videtur (not. vel: dicitur Δ⁰²) Δ^{G0} 3-4 loquitur Γ loquatur Δ^G 4 hic] ibi I om. Γ^{BD} Σ | non — proxima] de materia proxima, non de formali subiecto DCPMSR^{IV} | non post quod (3) R²Γ^Λ Δ^B | obiecto ZΓ^{LN}Δ^{YΣ} | proxima] propria (not. vel: proxima Δ⁰²) Δ^{G0} | qua] om. Δ^G add. materia CPMSRIV 5 diffusius] in corr. R² distinctius Δ^{G0} | propter] per Γ^{LN}* 6 quam C²M SRΓ^B | habet CPV²ZΓ^{ΛΣ} habeat I² 7 de Deo non est metaphysica] m. n. e. de Deo Σ 8 scientias speciales] sp. sc. CPMSRIV 9 aliquam esse] e. a. ZΓ^{ΛΣ} | communem] om. Σ^Q add. de ente CPM 9-11 in qua — communem om. AM²Σ^Q 11 oportet] debet C | aliquam esse] e. a. (a.) in corr. P² aliquo C) CPSRVZΓ^{ΛΣ}U | communem om. CP²ZΓ^{ΛΣ}U | de ente om. M | tradatur] traditur P²Γ^{LN} tractetur vel tradatur Δ^G tractatur Σ^Q 12 II Metaphysicae om. D | habet] habuerit D est habens R²Γ^{BD} | principium R²Γ^ΛΔ⁰² 12-13 cognoscendi ... essendi] essendi ... cognoscendi IΓ^{LN}*Δ⁰² add. igitur etc. V add. quando D 12 igitur] et R²VI^N et habebit et D add. et M²IT^NΔ⁰² 13 non — incomplexa] non sunt complexa C' sunt incomplexa C² | implexa M 14 principia cognoscendi] c. p. CP | sed] si Γ^B add. si R²Γ^{PD} 15 caret] causaret IT^L | principio] principia IT^{LN} principia IT^{N2} primo M *praem.* primo P | tamen] tantum I om. CP* 15-16 conveniunt sibi] s. c. R²IVΓ 16 et om. D | illa] ista R² quam D' quae D² | noscuntur D | posteriora] add. unde in cognitione per causam eadem sunt principia essendi et cognoscendi; in cognitione vero per effectum non oportet M²

F 3 HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 8 et 9 (I f. 116P) et q. 2 in corp. (f. 117Y).

T 1 Cf. supra n. 133-134. 2 Cf. supra n. 135. 3 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 3 (I f. 115K). 4 ARISTOT., *Metaph.* II t. 4 (α c. 1, 993b 30-31).

passionum de ente, quae cognitio supponitur in scientiis specialibus; si igitur aliqua est de Deo, praeter illam est aliqua de ente naturaliter scita in quantum ens¹.

Cum vero probatur quod scientia metaphysicae est de Deo per Philosophum VI *Metaphysicae*², dico quod ratio eius sic concludit: 'nobilissima scientia est circa nobilissimum genus', vel ut primum subiectum, vel ut consideratum in scientia illa perfectissimo modo quo potest considerari in aliqua scientia naturaliter acquisita. Deus autem etsi non est primum subiectum in metaphysica, est tamen consideratum in illa scientia nobilissimo modo quo potest considerari in aliqua scientia naturaliter acquisita^{3a}.

194 Ad Commentatorem I *Physicorum*,⁴ dico quod Avicenna – [21] cui contradixit Commentator – bene dixit, et Commentator male⁵. Quod probatur: primo, quia si aliquas substantias separatas

^a Sequitur textus interpolatus: quia passiones entis convertibiles cognoscuntur in summo de aliquo ente, et passionum entis distinctarum nobilius, dividens eidem competere in summo, est nobilissima cognitio naturaliter possibilis de Deo; haec autem tota cognitio est metaphysica, quia cuius est considerare passionem in communi de subiecto in communi, eiusdem est cognoscere eandem passionem in summo de eodem subiecto particulariter.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 cognitio om. ΛΣ | supponetur Λ^{GO} supponuntur Λ^{HO2} | in] add. aliis Λ^Hρτπγβμν 2 aliqua¹] ita CR' illa R² praem. naturaliter Λ^B add. naturaliter (-talis M² universaliter Λ^{O*}) CPM²I² V²ZΓΛ^BΣρτ | est¹] post igitur I² om. C²M add. naturaliter πγβμν | Deo] add. naturaliter D² 3 naturaliter scita in quantum ens] in q. e. n. s. Σ 4 vero om. Σ | scientia] praem. illa (ista P) PM² om. Λ^BΣ add. illa I | metaphysicae = AD metaphysica Λ^{EOI}τ | est] post quod Γ^L sit Σ om. Λ^{O2} | per] secundum Γ^{BD} 5-6 concludit] add. quod R²Γ^{BD} 6 est om. Λ^{Y*HO*} | vel om. R²Γ^{BD} 7 primum subiectum] s. p. Σ | obiectum Λ^BΦρτπγβμν 7-8 scientia — aliqua om. D² 7 scientia om. Γ | scientia illa] illa (prima Λ^{HGO*}) scientia SZΛ 7-8 perfectissimo modo] m. p. Σ 9-11 Deus — acquisita om. Λ^{B2O2} 9 autem] vero CPMSIV Λ^{YB2HGO}Σ enim R | etsi] licet Λ^{B2} | est] sit Λ^{B2} | primum] proprium PSRI²ZΓ^{LN}Λ^{BGO2} | subiectum] obiectum C²(ante primum)MSVΛ^G om. C' 10 consideratus Γ^{BD} considerantur D² | scientia om. Λ^{B2}Σ 11 aliqua om. Λ^{B2} | scientia om. Λ^G | naturaliter om. Λ^{B2} 12-14 Ad Commentatorem — probatur om. Λ^H 12 I *Physicorum* om. I² | dico om. D 13 cui] quando M | cui contradixit Commentator om. I²Λ^B | Commentator¹ om. Λ^{YG2}(ante contradicit) O²Σ 14 Quod] Et Γ^{LN} om. Σ 15-20 quia — particulariter = Λ^{HGO}Φ et pauci cum edd. πμν; ¶ text. sign.: Additio v lin. anfractuosa μ 15 quia] praem. Quod probatur Λ^H (vid. ad 12-14) 16 passiones Λ^H | distinctarum nobilius, dividens] disciplinarum nobilissimarum videntur Λ^H 17 est] praem. et Λ^H | nobilissima cognitio] c. n. Λ^H 18 tota om. Λ^H | cognitio est] e. c. Λ^H 19 in communi²] om. Λ^O add. naturaliter Λ^H add. universaliter πμν 20 obiecto Λ^O

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 3 arg. 4 et arg. 2 in opp. et ad 2 in opp. (I f. 49A. 50H). ² Cf. supra n. 135. ³ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 3 (f. 115K).

⁴ Cf. supra n. 136. ⁵ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 22 q. 5 in corp. (f. 135E).

esse esset suppositum in scientia metaphysicae et conclusum in scientia naturali, ergo physica esset simpliciter prior tota metaphysica, quia physica ostenderet de subiecto metaphysicae 'si est', quod praesupponitur toti cognitioni scientiae metaphysicae. — Secundo, quia per omnem condicionem effectus potest demonstrari de causa quia est, quam impossibile est esse in effectu nisi causa sit; sed multae sunt passionες consideratae in metaphysica, quas impossibile est inesse nisi ab aliqua prima causa talium entium; ergo ex talibus passionibus metaphysica potest demonstrare aliquam esse causam primam illorum entium. Minor probatur, quia multitudo entium, dependentia, compositio, et huiusmodi — quae sunt passionες metaphysicae — ostendunt aliquod esse simplex actu, independens omnino et necesse esse. Multo etiam perfectius ostenditur prima causa esse ex passionibus causatorum consideratis in metaphysica quam ex passionibus naturalibus, ubi ostenditur primum movens esse; perfectior etiam cognitio et immediatior de primo ente est cognoscere ipsum ut primum ens, vel ut necesse esse, quam cognoscere ipsum ut primum movens.

ADCFMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{P}}\text{P}\text{F}\text{p}\pi\gamma\beta\mu\upsilon)$

1 esse om. $\Gamma^{\text{LN}}\Sigma$ | esset] est $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | scientia om. Γ^{BD} | metaphysica $\Pi\Gamma$ | conclusum] conclusa CP'S conclusus D* probatum Σ 2 ergo] tunc R | physica] scientia naturalis $\Phi\text{p}\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ 3 physica] in physica $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ metaphysica Λ^{G} philosophia naturalis $\text{p}\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ om. Γ^{N} | ostenditur Σ 4 quod] et Γ^{LN} | praesupponeretur Γ^{N2} supponitur MSR*I*V | cognitioni scientiae metaphysicae] c. m. s. Λ^{O2} scientiae metaphysicae et cognitioni Σ scientiae cognitioni (-nis Λ^{G}) metaphysicae Λ^{GO} 4-5 Secundo] add. probatur Γ^{BD} 5 per omnem condicionem] pro omni (o. om. Λ^{O2}) condicione Λ^{GO} 6 quam] quem (pon. quoniam P²) P² quoniam MSI* Λ^{O} quia $\Gamma^{\text{D2}}\Lambda^{\text{B}}$ quandoque Λ^{G} add. condicionem Σ | esse] praem. aliquid R*I* Γ^{D2} praem. ipsum V* add. aliquid P | in effectu] in effectus Λ^{B} effectum Λ^{B2GO} | causa²] praem. aliqua Λ^{B} 7 sed om. Λ^{B} | sunt passionες consideratae] passionες considerantur Z $\Gamma\Lambda\Sigma$ 8 inesse] esse P*(denuo esse P³) V $\Gamma^{\text{BL}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | prima causa] c. p. CPMSRIV 9-10 ergo — entium om. D² 9 talibus] illis R²Z $\Gamma\Lambda\Sigma$ | metaphysica] metaphysicis Z Γ^{BD} / $\Lambda\Sigma\text{p}\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ in metaphysica D²CPMSR*IV immediatis Γ^{D2} | posset CP | demonstrare = AR² Γ^{LN} demonstrari D²R' rel. edd. 10 esse post entium R²Z $\Gamma\Lambda\Sigma$ | causam primam] p. c. Z $\Gamma\Lambda\Sigma$ | illorum] istorum CPMSIVA^H talium R 11 compositio] praem. et Z Λ^{HO} om. Γ^{N2} (ante dependentia) | huius DC* $\Sigma\Lambda^{\text{O}}$ 12 aliquod esse] esse aliquid (aliquod Γ^{LN}) R²I Γ aliquem esse CMS aliquod ens Σ aliquod Λ^{B} | simplex] simpliciter CP*RA^{HGO} Σ praem. aliquod Z praem. unum Σ praem. ens Γ^{N2} add. et D Γ^{D2} | actu] actum ADCP²(in corr.)MSRV*Z $\Gamma^{\text{B2DLN}}\Lambda^{\text{YHGO2}}$ om. Λ^{HGO} 13 independens] in ras. P² independentem ADR* τ praem. et P | omnino om. $\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma$ | et] ex Γ^{L} om. Γ^{N} | esse] est P* om. Λ^{GO2} | Multo] praem. Et DCPMSIVZA^{YHGO}/ Σ praem. Perfectior etiam (ergo Γ^{N} enim Λ^{O2}) cognitio (add. erit $\Gamma^{\text{N}}\Lambda^{\text{O2}}$) et (add. in Γ^{L}) $\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{O2}}$ | etiam] om. D Σ add. fortius et I* 14 primam causam M² $\text{p}\pi\gamma\beta\mu\upsilon$ | esse] om. D* $\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{H}}$ add. etiam I² 14-15 causatorum — passionibus om. I² Γ^{N2} 14 consideratis] consideratorum D² confutatis Λ^{H2} 15 ubi] ex quibus Σ 16-18 perfectior — movens] om. ZA^{YH} Σ ; ¶ sign.: Extra R²I² Non est in originali F¹ litteris a-b P²V²(text. et mg.) Γ^{D2} (text. et mg.) uncis [] μ 16 etiam] ergo $\Pi\Gamma^{\text{BD/LN}}$ enim $\Gamma^{\text{D2}}\Lambda^{\text{GO}}$ 17 ut¹ om. Λ^{GO2} (post primum) | primum om. Γ^{LN} | vel] et M*VA^{GO} | ut² om. $\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{GO}}$

195 Ad aliud¹ dico quod respectus finis non est ratio nobilissima cognitionis, sed illud quod est finis — sicut ratio fundamenti istius respectus — est ratio nobilissima; deitas autem est ratio fundamentalis respectus finis ad creaturas; igitur deitas erit primum obiectum, quod concedo. Et ita argumentum est in oppositum.

Cum autem ostenditur de bonitate ex II *Metaphysicae*², dico quod si per aliquam appropriationem bonitas sit fundamentum finis, tamen deitas est radicale et primum fundamentum ipsius. Bene autem sequitur: 'si non est finis ultimus, igitur non est bonum aliquod', quia si non est perfectum bonum, nullum est bonum; nullum autem perfectum est bonum quod ordinatur ad aliud, quia quod est tale, habet bonitatem diminutam. Non oportet tamen bonitatem esse propriam rationem ipsius finis, sed essentia magis est propria et fundamentalis. Per hoc apparet ad dictum Avicennae in VI *Metaphysicae*³, quod non debet intelligi de fine, sed de ratione fundamentali respectu finis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτγβμν)

1 aliud] argumentum D | respectus] ratio RΓ^B pon. ratio M² | ratio nobilissima] n. r. CPT 2-3 cognitionis — nobilissima om. Z 2 est] add. ratio R*Λ^G | fundamenti] fundamentalis edd. finiti S* praem. finiti R* | istius] illius DCP*MSIVΓ^{BD}Λ^{YGO} om. Σ 3 est ratio nobilissima om. Γ^{BD}*Λ^{YHGO}Σ 3-4 ratio² — erit om. Γ^N* | fundamentalis] finalis (add. vel fundamentalis Γ^{Da}) D*Γ^{BD} 4 respectu (pon. respectus Γ^{Da}) P²Γ^{DLN}*Λ^{EO} respectivus M | finis] vel non D add. aut respectu creationis Λ^B add. aut (ut Λ^G) finis creatoris Λ^{GO}* add. creatoris M² add. aut finis CZA^H | creaturam Σ 4-5 igitur — oppositum] om. Λ^{YHGO}Σ^{Qz}U; ¶ sign.: litteris a-b V²(text. et mg.) Γ^{DB} uncis [] μ 4 erit] est DCPMRIVZΓ^{BDLN}*Λ^{Oz} add. radicale et P²Γ^{AO}* | obiectum] subiectum R add. ipsius P²Γ^{AO}* 5 in] ad RZΓ^{AO}*Σ^{Qz} 6 autem om. CPZΓ^{AS} | ostenditur] ostendit Rγ arguitur τ obicitur P²MV*Γ^{BD}Λ^HΣ pon. vel obicitur Λ^{Oz} | de] ex Λ^B | ex om. DCPMSRIVZΓ | II] IX C*P 7 si] etsi Σ 7-8 fundamentum finis] fin. fund. Λ^BΣ 8 tamen — ipsius] radicale et primum ipsius finis est deitas Σ add. maior enim perfectio requiritur in fine fundamentaliter (cum CM* funditus I) quam (q.) quod autem M*) in agente, quia agens dependet a fine (¶ sign. Vacat C²P¹) DCPMI*Λ^{Oz} [post aliud (11) CPM Λ^{Oz} post diminutam (12) I; ¶ pon. textum a nobis delectum signando ipsum: alia littera M²] 9-10 bonum aliquod] a. b. Σ 10 non = AD nullum rell. edd. 10-11 nullum — bonum²] nullum est autem bonum perfectum M' om. M² 11 autem] igitur (ante nullum Λ^B) Λ enim Σ | perfectum est bonum = A est perfectum (perf. om. D*) bonum Dτ est bonum perfectum (ei Λ^G) rell. (excepto M de quo ad 10-11) bonum est (add. simpliciter v) perfectum ρτγβμν 12-13 diminutam — bonitatem om. S* 12 diminutam] add. si igitur quodlibet ordinatur ad aliud (aliquid I² omnia p), nihil est bonum (¶ sign.: alia littera M² lin. anfractuosa μ) M²Γ^{ΛHGO} ρτγβμν add. et finitam S² 13 propriam rationem] r. p. Λ^BΣ 14 magis est] e. m. Γ | est] esset Λ^B erit CP*MSR*IVΛ^BΣ [ante magis PI* post propria Σ] | fundamentalis] fundabilis M add. finis M²I² add. ratio ρτγβμν | apparet] patet Γ^LΛ^HΣ om. Λ^B 14-15 dictum Avicennae] Avicennam Σ 15 in om. CPTΛ^{EG}Σ | VI *Metaphysicae* om. Γ^{LN} | quod] quia Σ | intelligi] add. dictum suum Σ 16 fine] add. ut dicit respectum M²I² | fundamentalis] finali Λ^H | respectu] respectus PSR²I²ZΓ^{BD}*Λ^L respectivus M ipsius ρτγβμν talis τ | finis] add. Con-

T ¹ Cf. supra n. 137. ² Cf. ibidem. ³ Cf. ibidem.

[VI. – AD TERTIAM QUAESTIONEM]

[A. – OPINIO ALIORUM]

- [22] Ad tertiam quaestionem¹ videtur probabiliter posse dici quod 196
theologia non est de omnibus scibilibus², quia distinctae quiditates
ab essentia divina ut est haec essentia singularis continent primo
virtualiter multas veritates de se. Quod probatur, quia per im-
possibile circumscripto omni alio si istae quiditates essent increa-
tae, adhuc continerent tales veritates, sicut patet de linea et de
numero quantum ad propositiones immediatas de eis. Et secun-
dum hoc posset poni quod in intellectu divino essent habitus
distincti secundum rationem, habitus – dico – scientiales³, utpote:
theologia esset quam causaret essentia divina ut haec in intel-
lectu eius, geometria autem in intellectu eius esset quae virtute
lineae esset in intellectu eius, et sic arithmetica ratione numeri,
et sic de aliis.

Contra istud tripliciter:

197

Primo, quia vilesceret intellectus divinus, pro eo quod patere-
tur ab alio obiecto ab essentia sua; nam si in illo instanti naturae

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτκγβμν)

tra: tunc non magis est de fine quam de efficiente, quia fundamentum illorum idem est (¶ sign. in textu et mg. litteris a-b V²) V

3 tertiam quaestionem] tertiam Λ^{YGO}* tertium Λ^H | videtur] videretur Z quasi in ras. Λ^{Y2} praem. quod Λ^H om. D¹²Γ^{DN}* add. quod Λ^B | probabiliter posse] posse (posset Λ^B) prob. ZΓΛ^BΣ posset I² posse (add. quasi probabiliter Λ^{O2}) Λ^O 4 distinctae quiditates] q. d. I²ZΓΛΣ 5 ab essentia] in essentia vel ab essentia I² | ab essentia divina] a d. e. Σ | haec essentia singularis] hoc singulare Λ^B 6 Quod om. Σ | quia om. I²ZΓ^{BDLN}*Λ^{HO}* 6-7 impossibile] add. enim Γ^D 7 circumscripto] om. D² add. enim CPZΓ^{LN}* | si post quia (6) Σ | istae = ASΛ^H illae rel. (post quiditates Σ) add. 7-8 increatae] incausatae D²SRIZI^{-L}Λ^{Y2} incausante Λ^{Y'} 8 de² om. ΓΛΣ 9 de] in SRZ om. CPM² 10 posset poni] ponitur Λ^B | quod post divino Σ^{Q*U} | in] pro Σ^{Q*U} om. Λ^BΣ^{Q2} 11 distincti] praem. scientiales CPΣ^U add. scientiales (scibiles Λ^OΣ^Q scientibiles Λ^{HG}) R²I²V²(om. V³)ZΓ^{BD*LN}ΛΣ^Q | habitus – dico – scientiales om. I²ZΓ^{BD*LN}ΛΣ 12 esset] add. habitus Σ | quem Σ | essentia] scientia Λ^{GO2} | divina = Αρτκγβμν sua rel. (post causaret Σ^Q) τ | ut haec] secundum idem C 13 eius¹] add. et sic de arithmetica M²S' add. et sic I add. et ADCPM²S² | autem om. CPMSI | in intellectu eius om. CPMSRIVZΓ^{LN} | quae] quod Σ 14 esset] erit CP om. R²Γ^{N2} | et — numeri om. Λ^H | arithmetica] praem. de CPMSRIVZΓ^{LN} Λ^{YGO}Σ | ratione] virtute ZΓΛ^{Y2}Σ respectu Λ^{GO} 16 istud] illud Λ^{HO} hoc Σ add. dico Γ^{N2} | tripliciter] videtur Λ^H add. arguitur Λ^{O2} 17 vilesceret intellectus divinus] i. d. v. ZΓΛ^{-Y}Σ | pro om. Σ 17-18 pateretur] patietur CMSR²I²ZA^Y perficeretur γ 18 ab¹] add. obiecto

T¹ Cf. supra n. 139. ² Tenet ut certum HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 2 in corp. et ad 1 (I f. 117X. 118D). ³ Sic tenet HENRICUS GAND., *Summa* a. 37 q. 2 in corp. et ad 2 (f. 241I-L. 242P).

in quo intelligeret lineam adhuc esset quasi in potentia ad veritates cognoscendas existentes in linea – et virtute istius quiditatis cognoscit eas – igitur linea quasi effective imprimeret cognitionem istarum veritatum in intellectu divino, et ita linea erit motiva intellectus divini.

- 198 Secundo sic: omnis potentiae actuabilis a diversis obiectis per se virtute propria eorum primum obiectum est aliquid commune eis; sed si linea virtute sui causaret veritatem in intellectu divino, pari ratione et aliae res causabunt veritatem in intellectu eius, et ita primum obiectum intellectus divini erit ens commune, non essentia sua singularis. Nec obstat quod obiecta alia attribuuntur ad essentiam suam; ita enim alia entia attribuuntur ad substantiam, et tamen primum obiectum intellectus nostri est ens¹.
- 199 Tertio, quia si essentia sua est primum obiectum, patet quod non communitate praedicationis; ergo erit primum secundum virtualitatem². Non autem esset primum obiectum virtualiter si quodlibet aliud secundum virtutem propriam immutaret intellectum eius.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷PP⁸πτπγβμν)

A* | alio obiecto = A obiecto alio D aliquo alio obiecto γ alio Λ³ aliquo alio rell. πτπβμν | ab essentia sua] a s. e. Σ

1 intelligit S²ΓAΣ | esset] est CPMSRIVZ¹LN²Λ³YHGO⁴(post quasi)Σ om. Λ⁰ 2 existentes] quae sunt Λ³Σ | istius] illius CP*MIVZ ipsius Λ³Σ 3-4 imprimeret — linea om. Λ³ 3 imprimet CPRVZA^{HG}Σ imprimit SΓA⁰ 4 istarum] illarum CPMV | istarum veritatum] v. i. Σ | divino om. M²SR¹I² | erit] est I⁰Λ⁰* sit Z om. Λ³*(post motiva) 5 divini] Dei Γ¹BDN* 6 potentiae] scientiae Λ³ | actuabilis] comp. MRVZ¹Γ³Λ³HΣ^Q actualis Γ³N²Λ³Y²EG praem. perfectibilis vel Λ^{HG} | a om. Λ³EG 6-7 obiectis per se] p. se o. Σ 7 aliquid] aliquod CPTA^G quid Λ³ 8 sui] sua V propria I³ om. I⁰2 | causet CPMSR*IVA^{YHG} | divino] eius M praem. eius V* om. R² 9 pari — eius om. M² | res om. CP 10 primum obiectum] obiectum (omnibus Λ³*) primum ΛΣ | erit] est DA^{GO}* esset I²Z | ens commune] c. e. Λ com. eis πτπβμν ens com. eis γ unum com. τ 11 sua] divina πτπγβμν | singularis om. Λ³YHGO*Σ | obiecta alia] a. o. IZΣ 12 suam om. CP*Γ⁰2 | substantiam] subiectum (pon. substantiam C²) CP*Λ^H 13 et om. CPMSR*IVZ¹LN²Λ³-E 14 si om. S*Λ^YΣ^{QU}* | essentia sua] s. e. Λ³Σ | esset Γ¹BD*LN | primum obiectum] o. p. CPMV 15 erit] est I⁰Λ^{GO} 15-16 virtualitatem] virtutem DRTA^{E*HG} 02Σ veritatem Λ⁰ 16 primum obiectum] o. p. RA³Σ | virtualiter] virtutis A 17 secundum virtutem propriam = AD virtute propria (add. eius R*) rell. edd. | eius] add. ita quod (add. est M) in primo signo naturae est (est post sua Λ⁰2) essentia sua primo cognita intellectui suo (eius Λ⁰2) [¶ sign.: Vacat P² litteris a-b C²V²(text. et mg.); cf. p. 135, 4-5] C*PMVA⁰2 add. Item quarto, sequitur quod essentia divina non sit obiectum infinitum intelligibile, quia tunc posset sibi aliquid addi in intelligente. Vide hoc argumentum in quaestione de prioritare, primo articulo et secundo, ubi probatur infinitas primi Λ⁰

T¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 19 q. 1 ad 1 (I f. 115F); q. 2 in corp. (f. 117B).

² Cf. ib. a. 7 q. 3 ad 4 (f. 51L).

LB. — RESPONSIO PROPRIA

[23] [De theologia divina] — Ideo dico aliter, quod theologia divina est 200
de omnibus cognoscibilibus, quia obiectum primum theologiae suae
facit omnia alia actu cognita in intellectu eius, ita quod si in primo
5 signo naturae est essentia sua primo cognita intellectui suo, et in
secundo signo naturae quiditates continentes virtualiter veritates
proprietas, in tertio signo sunt istae veritates, virtualiter contentae
in illis quiditatibus, sibi notae; non est ordo secundi ad tertium
secundum causalitatem, quasi istae quiditates aliquid causarent
10 in intellectu eius, sed tantum est ordo effectuum ordinatorum
respectu eiusdem causae, puta quia essentia sua quasi prius natura
causat istas quiditates notas quam veritates de eis sunt notae¹.

Exemplum: si sol illuminaret partem aliquam sibi propinquam,
et alia pars a sole remotior non esset illuminabilis nisi a sole propter
15 eius opacitatem, sol illuminaret partem illam remotam, non autem
prior primo illuminata; esset tamen ordo inter propinquam partem
et remotam sicut ordo effectuum eiusdem causae, et tamen non
ordo causae ad effectum, quia pars illuminata nihil agit in partem
opacam remotam.

ADCPMSRIVZ^ΓBDLN^ΛYEHGOΣQU(Φ^{PP}πγβμυ)

2 dico aliter] a. d. CPΣ 4 alia] talia Γ^B | actu] post cognita Γ^N om. AD 4-5 in¹ —
cognita om. V^z 4 eius] suo V^zΓ^BΛΣ 4-5 eius — intellectui om. Γ^{Dz} | ita — suo om. M^z
4 si om. CPM^zSRI^zV^zZ^ΓBD^zLN^ΛE^zGO^zΣ 5 signo — suo om. C^z | est essentia sua] ess. s. est Σ |
sua] eius P divina M^z | intellectui] intellectu Λ^H in intellectu M^zΛ^{BO}Σ | intellectui suo om. P^z
R^z | suo] eius M^zV 6 naturae] om. Γ^{BDz} add. verae MSRV^z | continentes virtualiter] v. c.
(c. om. Γ^{Dz}) Γ^DΛΣ 7 istae] illae (post veritates Σ) CP^zMSIV^zZ^ΓBD^zΛ^{BHO}Σ autem P' | virtualiter]
sic Σ om. Γ^NΛ^H 8 notae] om. Λ^G add. et I^zπγβμυ | non] nec CP^zR^zV^zΓ^ΛO^zΣ add. tamen
M^zI^z add. enim Λ^{Oz} | est] add. autem D | secundi om. Λ^{GOz} 9 istae] post quiditates Λ^BΣ
illae Γ^{BD}Σ^V nullae Λ^{GOz} | causant CP^zMSRIVZ^ΓBDN^zΛΣ^V causant P'Γ^{LN} 10 tantum est] e.
t. CMSR^zIVZ^Γ est R'Λ^H tantum Λ^{YBGOz}Σ | effectuum] add. eius Λ^{Bz} add. essentialiter πγβ
μυ 11 quia] quod P^zM^zR^zI^zΓ^B | essentia sua] s. e. CPMSRIVZ^ΓN 12 causet DCP^zMS
RIV^zΓ^{LN}Λ^H causaret Z | istas] illas P^z(post quiditates)MSV^zΓ^ΛO^z om. CP' | notas] praem. sibi P^zR^zZ
Γ^{Nz}ΛΣ | sunt = AD sint CPMSRI^zVZ^Γ fiant I^z rell. edd. 13 partem aliquam] a. p. Λ^YΣ
14 alia] aliqua Σ | a sole¹ = AD 15 illam] istam DΛ^B aliam Φπγβμυ 15-17 non — re-
motam om. Λ^{Oz} 16 prior primo = AD^z pars primo CPA^zYBHO^zΣ edd. pars prior MSRIVZ^Γ
alia pars Λ^G prior D' | illuminata] add. sed Γ^{Dz} add. (= rep.) esset tamen R' add. esset causa
illuminationis secundae (sec.) partis R^z om. P^zV) P^zR^zV^zΓ^NΛ^{Oz} edd. 16-18 esset — illuminata om.
D^z 16 propinquam partem] part. pr. Γ^{BD}Λ^{BGOz}Σ 17 et¹] add. partem Γ^{BD} add. illam
Λ^G 17-18 eiusdem — effectum om. Γ^{Lz} | et² — causae om. M^zSR^zI^zV^zZ^ΛB^z 17 et tamen
non] non autem Σ | tamen om. CPI^zΓ^{Lz} | non] est Λ^H add. esset R^zI^zΓ^{Lz}Λ^{Oz} 18 pars] add.
propinqua (prior Λ^{Oz}) P^zR^zV^zΓ^LΛ^{Oz}Σ [[post illuminata VΛ^{Oz}]] 19 opacam remotam] r. o. Σ

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 1 q. 4 n. [18-19].

Ita est in proposito. Essentia Dei in intellectu suo facit quiditates aliquas actu notas, et quasi posterius naturaliter facit veritates illas, in illis contentas, notas intellectui illi; tamen illae quiditates nullam habent virtutem respectu intellectus Dei immutandi, quia intellectus Dei non est natus perfici ab illis quiditatibus, quia est infinitus, et illae quiditates sunt finitae, et infinitum a finito nullo modo perficitur.

- 201 Sic ergo Deus de omnibus cognoscibilibus solum habet cognitionem theologicam, quia tantum virtute primi obiecti theologicis actuantis intellectum eius, ita quod theologia Dei non tantum est de omnibus, sed etiam est omnis cognitio possibilis Deo de eis, et absolute ipsa est de quocumque est omnis cognitio non includens ex se aliquam imperfectionem, quia ipsa sola de quocumque cognoscibili non includit limitationem; quaelibet autem alia, quia est a causa limitata, necessario includit limitationem.
- 202 [De theologia beatorum] — Sed de intellectibus creatis beatorum aliter est, quia intellectus eorum nati sunt immutari a quiditatibus creatis ad cognitionem veritatum inclusarum in eis; et ideo praeter istam theologicam veritatem, quam habent de illis quiditatibus ut ostensis in essentia Dei, possunt habere cognitionem natura-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβ^μυ)

1 Ita] Et D | est = A cum D | in proposito] hic (add. in proposito Δ^{O2}) ΔΣ | Dei] divina Δ^{B2} Σ^U om. Σ^Q | suo] divino Σ^Q 2 aliquas] suas Δ^H 2-3 actu — contentas om. Δ^{B2} | et — notas om. Γ^{B2} 3 notas] add. actu Δ^B | intellectui illi] eidem intellectui Σ | tamen illae] i. t. Σ 3-4 quiditates] veritates Δ^G add. finitae R² ρ^πγβ^μυ 4 habent virtutem = AD virtutem (vim V veritatem M² Γ^{D2} Δ^{B+GO} Σ^Q vim vel virtutem in ras. R²) habent CPMSRIVZΓ^{BD} ΔΣ edd. vim (veritatem Γ^L) vel virtutem habent Γ^{LN} | Dei = AD divini rel. edd. | immutandi] enuntiandi (pon. causandi et immutandi Δ^{O2}) Δ^O add. enuntiandi Δ^G 5 intellectus] visus A | Dei = AD divinus CPMSRIVZΓ^{A-B} Σ edd. | quia²] add. ille M² IZ 6 et illae] illae (istae Δ^{HO}) autem Δ^{-V} Σ | quiditates om. Δ^{BHO} Σ | sunt om. Γ^{BD} ΔΣ 7 perficitur] add. ita quod si in tertio instanti naturae natura divina non (nihil M² I²) moveret ad ulteriorem notitiam (not. ult. Δ^O) veritatum (verit. not. Δ^{B2}), numquam intellectus divinus (div. om. Δ^{B2HGO}) eas cognosceret (intelligeret eas M² I² Δ^{B2H}), quia a (a om. I² Δ^{B2}) nullo alio (alio om. M²) motivo eam (eandem Δ^G om. Δ^H) notitiam (eam not. om. Δ^O) posset habere M² I² Δ^{B2HGO} ρ^πγβ^μυ 8 solum habet] h. s. Σ 11 est om. Δ^{YHGO} Σ | possibilis] add. haberi a ρ^πγβ^μυ | de eis om. Δ^{GO2} 12 absolute ipsa] absoluta quando Δ^{GO2} | quibuscumque Σ | est² = ΔΔ^{GO} (om. Δ^{O2}) et est Γ^{NA} 13 ex] in R | ex se aliquam imperfectionem] a. i. ex se Δ^V imperfectionem aliquam (al.) a causa Δ^H ex (de Δ^B) se Δ^{-V} Σ 14-15 quaelibet — limitationem om. Γ^{NA} Δ^{BO2} Σ^{U2} 14 quia] quae DCPMVΔ^{YGO2} 16 Sed] Sicut V² om. PΔ^B | Sed de intellectibus] De intellectibus autem C | intellectibus] intelligibilibus MΔ^{HGO} | creatis] causatis I² Σ^Q 16-18 beatorum — creatis om. Σ^{U2} 16 beatis Σ^{QU2} 17 aliter] aliud Δ^{GO} | est] add. dicendum Δ^G | intellectus eorum] illi Σ^{QU2} 18 creatis] causatis P I² Σ^Q | eis] ipsis Δ^G 19 istam] illam CPMRVΓ^{BD} Σ aliam Δ^H | theologicam veritatem = AD v. th. rel. edd. 20 ostensis] ostensum est D | Dei] divina IZ

lem de eisdem propria motione earum. Theologia igitur beatorum de quibuscumque creatis non est omnis cognitio de eis possibilis tali intellectui.

- [24] Sed dubium est an sit de omnibus, licet aliqua alia sit de qui- 203
 5 busdam cognoscibilibus. Hic distinguendum est de theologia in se, et ut est habitus perficiens intellectum creatum beatum. Primo modo est de omnibus scibilibus, quia omnia illa sunt nata sciri virtute primi obiecti theologici; secundo modo, dico quod possibile est eam esse de quocumque, quia de omnibus scibilibus, quia scibilia
 10 illa omnia non sunt infinita^a. De facto autem non habet limitationem nisi ex voluntate Dei ostendentis aliquid in essentia sua; et ideo actualiter theologia eorum est de tot quot Deus voluntarie ostendit eis in essentia sua.

[De theologia nostra] — De theologia nostra dico quod ipsa 204
 15 non est actualiter omnium, quia sicut theologia beatorum habet terminum, ita et nostra, ex voluntate Dei revelantis. Terminus autem praefixus a voluntate divina, quantum ad revelationem ge-

^a Sequitur textus interpolatus: quia ipsa sola de quocumque cognoscibili non includit limitationem; quaelibet autem alia, quia est a causa limitata, necessario
 20 includit limitationem¹.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^πγ^βμ^ν)

1 eisdem] eis RA^E | propria motione = AD ex propria motione *rell. add.* 2 quibuscum-
 que] quocumque D^{*} quiditatibus RΓ^{LN} *add.* quiditatibus Γ^D | creatis] causatis I²Σ^Q | de eis] eo-
 rum R | eis] illis ΛΣ 4 an] *add.* ista D' *add.* illa D²I² | omnibus] *add.* cognoscibilibus CPM²
 6 est] quidam Λ^Q | perficiens] faciens vel perficiens I^{*} | beatum] bonum (*pon.* beatum Λ^{O2}) Λ^O |
 modo] non Λ^E 7-8 quia — theologici] *post* beatum (6) M^{*}V^{*} *om.* SR² 7 illa] ista D
 Λ^{HO} alia Φ^{FP}π^πγ^βμ^ν *om.* Λ^E | sunt nata] n. s. RΛΣ 8 theologici] beati vel theologici I^{*}
add. beatifici p | secundo] *add.* etiam Σ *add.* vero Γ^{D2} 8-9 dico — quia de *om.* Λ^{E2}
 8 possibile] impossibile *post* est Λ^QΣ^{QU} 9 quocumque] quibuscumque PMSIVZΓ^{LN}Λ^{YHGO}Σ
 quibusdam (*add.* vel de quibuscumque Λ^{O2}) Λ^O *add.* cognoscibili R | quia¹] immo P²(*in ras.*)R²V²Γ^{*}
 Λ^{-E}Σ *add.* et P²(*in ras.*)Γ^{-D}Λ^{YH} *add.* etiam R²V²Γ^D 9-10 scibilia illa omnia] omnia illa CP
 omnia scibilia Λ^H scibilia Λ^{YHO}Σ 10 infinita] *add.* saltem illa scibilia intellectus creati Γ^{N2}
 11 ex] de RΣ 12 actualiter theologia eorum] th. e. a. (e. a. *om.* Σ^{U2}) Σ 12-15 est —
 theologia *om.* Σ^{U2} 12 Deus voluntarie] v. Deus Λ^{YHO}Σ^{QU} 15 omnium] *add.* tantum
 Λ^{E2} *add.* scibilium pro statu isto π^πγ^βμ^ν | sicut] *add.* et MV^{*} 17 divina] Dei Λ^{-Y}Σ
 17-p. 138, 1 generalem] supernaturalem S *praem.* supernaturalem CP *add.* supernaturalem M²I^{*}
 18-20 quia — limitationem = ADCPMSRIVZΓ^{GO2}; ¶ *text. sign.*: Non in libro Duns A¹ Vacat
 (Va^a *deest* in P) P¹M² Extra I² litteris a-b V²(*ext. et mg.*) 18 ipsa] illa Γ^ΛO² 19 limitationem]
 limitatam Λ^{GO2} *add.* quae non est a causa limitata Γ^{N2} 19-20 quaelibet — limitationem *om.*
 MV² 19 quia] quae PΓ^{D2LN}Λ^{GO2} | a causa] actu SRIA^G 19-20 necessario includit limita-
 tionem] ante quia (19) V¹ i. l. n. ante quia (19) Γ^{BD}

T ¹ Cf. supra p. 136, 13-15.

neralem, est illorum quae sunt in Scriptura divina, quia – sicut habetur in Apocalypsi cap. ultimo – *qui apposuerit ad haec, apponet ei Deus plagas quae apponuntur in libro isto*. Igitur theologia nostra de facto non est nisi de his quae continentur in Scriptura, et de his quae possunt elici ex eis.

- 205 De potestate theologiae nostrae dico quod non potest esse de omnibus, tum propter defectum intellectus nostri, non potentis concipere in speciali multas quiditates, – revelatio autem secundum communem legem non est nisi de his quorum termini communiter naturaliter possunt concipi a nobis, – tum propter defectum theologiae nostrae, quia non potest stare cum cognitione evidenti de eisdem cognoscibilibus, secundum aliquos, et per consequens de naturaliter nobis cognitis non potest stare theologia nostra revelata.
- 206 [De theologia simul sumpta] – Tamen omnis theologia, sive Dei sive beatorum sive nostra, est de omnibus entibus quantum ad aliqua de eis cognoscibilia, videlicet quantum ad respectus quos habent ad essentiam divinam ut est haec essentia, quia respectus non potest cognosci sine cognitione amborum extremorum: et ita respectus qui est ad hanc essentiam ut haec, non potest cognosci sine cognitione huius essentiae ut est haec.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 Scriptura divina] Scriptura sacra Σ sacra Scriptura I²Λ | sicut] sic Λ^{GO} om. D 2 in om. Γ^{BD}Λ^{GO}Σ | cap. ultimo = A ultimo cap. τ^γ ultimo CPM²I²Γ²Λ²Σρπβμυ | apposuerint M* Γ^{BD}Λ^{GO}Σ apposuerunt Λ^{G'} apposuit Λ^H | haec] hoc MRΓ^NΛ^HΣ 2-3 apponet] apponat Λ^{HG} om. Λ^{G/O} 3 Deus] Dominus CPMIV om. Λ^{O*} | plagas quae apponuntur] super illum plagas scriptas υ 4 nisi om. A | his] eis Λ^B 4-5 quae — his om. Λ^B | continentur — quae om. Γ^NΛ^H 4 Scriptura] praem. sacra Γ^N 5 ex] de Γ^LΛ^B | eis] his Λ^H 6 potestate] potentia Γ^N possibilitate P²R²Σ edd. 8 concipere in speciali] in s. c. Γ | revelatio autem] et revelatio Γ^{LN} 9 his] eis CPMSIVZΓΛ | termini] add. vel quiditates P² | communiter om. RI²Λ^{GO} 9-10 communiter naturaliter possunt] n. p. c. (c. om. Σ^U) Σ 10-11 possunt — nostrae] om. Γ^B termini non cognoscuntur Γ^B 10 accipi SRA^B | tum propter defectum om. C² 11 nostrae] add. revelatae Σ | quia] quae Σ | stare] esse post cognoscibilibus (12) Λ^{BHGO} om. Λ^Y 12 secundum aliquos ante non (11) Σ 13 nobis cognitis] notis nobis Γ^{BD} | non — revelata om. Σ | revelata] comp. Λ^{O*} remota Λ^G 14 Tamen] Tum Γ^L Cum Λ^H Unde Γ^B add. quia I*Γ^LΛ^O | Tamen omnis] Om. t. Σ | sive Dei om. Γ^{LN} 14-15 sive — nostra] sive nostra (n.) naturaliter Λ^B sive beatorum sive Dei ΛΣ sive beatorum sive nostra sive Dei Γ^{BD} 15 entibus] add. scilicet Λ^O 16 aliqua] alia M* omnia (pon. aliqua Λ^O) Λ^O | de] in CPMSRI*VT | de eis cognoscibilia] c. de e. Σ | videlicet] scilicet CPM SRIVZ²ΓΣ om. Z' | respectus] add. communes CPMVT^B 18-20 amborum — cognitione om. ADA^H 19 ut haec om. Λ^{GO} 20 est = ADCP | haec] om. D* add. quia respectus non cognoscitur sine notitia extremorum D (cf. 17-18)

F 2 Apoc. 22, 18. 12 ALEXANDER HAL., *S. theol.* I q. 2 m. 3 in corp. (I 33b); THOMAS, *S. theol.* II-II q. 1 a. 4 in corp. et a. 5 in corp. (VIII 13b-14a. 16b); *De veritate* q. 14 a. 9 in corp. (ed. Parmen. IX 241b-242a); HENRICUS GAND., *Summa* a. 13 q. 7 in corp. (I f. 96P.R.).

Sic igitur, ut vere dicatur, theologia est de omnibus, et est omnis cognitio non includens imperfectionem. Ideo intellectui Dei, qui non potest habere aliquam cognitionem imperfectam, est omnis cognitio, non tamen simpliciter est omnis cognitio, quia praeter
 5 illam potest alia haberi de aliqua quiditate speciali movente intellectum creatum. Ipsa etiam sola est cognitio de omnibus quantum ad aliqua cognoscibilia, ut videlicet quantum ad respectum eorum ad hanc essentiam ut haec, si tamen haec essentia ut haec terminet
 10 aliquem respectum creaturae et non sub ratione alicuius attributi naturaliter a nobis intelligibilis. Et ista forte est ratio quare non possumus scire de intellectu creato quod ordinatur ad hunc finem ut hic est, quia non possumus cognoscere respectum fundatum in natura intellectuali ad istam essentiam tamquam ad proprium finem, quia nec extremum ad quod est respectus, et ideo nec ratio-
 15 nem imaginis respectu istius naturae in se, sicut sancti loquuntur de imagine¹.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{FP}πττγβμν)

1 vere dicatur, theologia] th. v. d. Σ | est¹] esse post omnibus Σ om. Λ^G | est² om. ZT^{BD*} Λ^{YBHG}Σ 2-4 Ideo — tamen om. Λ^{B*} 2 Ideo] praem. Et Γ^{BD}Λ^{B*} | Dei] om. D' beati D³ 3 est om. Λ^{GO*} 4 non — cognitio om. R* | tamen] tantum Λ^G add. intellectui (in intellectu Λ^G) creato M²I*Γ^{N2}Λ^{B1G} add. creato Γ^{D2} | simpliciter — cognitio] est omnis cognitio simpliciter respectu intellectus creati βμν add. intellectui creato D 5 illam] eam ΛΣ illa (!) Γ^L ista (!) D* | alia] aliqua ΙΛ^B add. cognitio ΠΛ | alia haberi] haberi aliqua cognitio Σ | aliqua] alia D | speciali] praem. in Λ^G om. Λ^H 6 sola est] e. s. DΛ^YΣ 7 ut om. Ι²ZΛΣ | videlicet] scilicet Λ^GΣ | eorum] add. quae habent Γ^L 8 hanc om. Λ^BΣ | essentiam] add. divinam ΠΛ^BΣ | ut haec¹] in hoc P²(restit. P³) ut hic DΣ^Q ut hanc (?) D² om. CP' | haec² om. CPΣ | essentia om. Λ^{YBHG}Σ | haec³] hic Σ^Q om. P* add. essentia CP 9 aliquem] attributi Λ^G om. Λ^{O*} | creaturae] add. ut haec V | ratione] praem. aliqua Π² add. speciali Ι² add. aliqua speciali RΓ^{D2} | attributi] accidentis (pon. attributi Λ^{O*}) Λ^{GO} 10 ista] illa D*Λ^{BH} ita RΓ^{LN*}Λ^{O*} | ratio] praem. una Λ^{-Y} add. una PM²I²Λ^{Y2}Σ 11 quod] quia Λ^H pon. quia Λ^{O*} | ordinatur] ordinetur Γ^{BD}Σ oritur D* 12 haec M²R | hic est] hunc ZΛΣ | cognoscere] scire Λ^B | respectum] add. finaliter τ 13 intellectuali] intelligibili Λ^O in intellectu Λ^G | istam] illam CPMVΣ^U 13-14 proprium finem] f. p.ΛΣ 14 ad quod] quodquid Λ^H | et ideo om. CPMR*Ι²V*Γ^{LN} Λ^{BO2}Σ 15 istius] illius DCPMIVZΛ^{HGO}Σ | in se om. Λ^{YB1HGO}Σ

T¹ August., De Trin. XIV c. 8 n. 11 (PL 42, 1044); XV c. 27 n. 50 (PL 42, 1097); De diversis quaest. 83 q. 51 n. 4; q. 74 (PL 40, 33-34. 86).

[VII. - AD ARGUMENTA PRINCIPALIA TERTIAE QUAESTIONIS]

207 Ad primum argumentum¹ dico quod concludit de theologia non in se sed prout traditur in Scriptura sacra.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YEHGOΣQU(Φ^{FP}ρτπγβμν)
 2 primum] tertium Λ^H om. Σ 3 prout] probatur P^r ut Λ^{GO} | traditur] creditur R |
 Scriptura sacra] s. Script. DI²ΛΣ | sacra] de quo loquitur Augustinus V add. et de hac (hoc Γ^D)
 loquitur Augustinus Γ^{-L}Λ^{O²}Φρπγβμν add. r..... Γ^{L*}

T¹ Cf. supra n. 140.

[PARS QUARTA
DE THEOLOGIA UT SCIENTIA

QUAESTIO 1 ET 2

UTRUM THEOLOGIA IN SE SIT SCIENTIA, ET UTRUM SUBALTERNANS
VEL SUBALTERNATA]

5

[Q. 3 et 4 lat.]

[26]

Iuxta hoc quaero utrum theologia in se sit scientia, et utrum 208
ad aliquam aliam scientiam habeat habitudinem subalternantis vel
subalternatae.

[I. — AD PRIMAM QUAESTIONEM]

10 [De theologia in se et in Deo] — Ad primam quaestionem dico quod
scientia stricte sumpta quattuor includit, videlicet: quod sit co-
gnitio certa, absque deceptione et dubitatione; secundo, quod sit
de cognito necessario; tertio, quod sit causata a causa evidente
intellectui; quarto, quod sit applicata ad cognitum per syllogismum
15 vel discursum syllogisticum¹.

Haec apparent ex definitione 'scire' I *Posteriorum*². Ultimum, vi-
delicet causatio scientiae per discursum a causa ad scitum, includit

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YEHGOΣ}QU(Φ^{FP}πττγβμυ)

6 adnot.: Quaestio 6 quaestio 7 A¹M²V²Γ^{B1D2Σ}Q² Quaestio 6 R²Γ^{N2}Λ^{O2} Quaestio 4 Λ^{Y2}
Quaestio 1 Λ^{E2} Duae quaestiones (Qu. d. C²) C²R²Z²Λ^{H2} Quaestio 4 et 5 (I) lateralis μυ | haec D
7 ad — scientiam] aliquam aliam (aliam om. R²) R aliam | om. PT^{BD}ΛΣ | aliam scientiam] s. a.
CMSIVZT^{LN} | habitudinem] praem. aliquam CMSIVZT^{Λ-B} add. aliquam Λ^BΣ 10 dico] re-
spondeo Λ^G 11 scientia stricte sumpta quattuor includit] q. i. sc. str. s. Λ | quattuor in-
cludit] i. q. Σ | videlicet] scilicet Λ^GΣ primo R' primum R² unum Γ praem. primo CPMV
12 certa] add. hoc autem est (est post dubitatione) Λ^{O'} add. hoc est Γ^{BD}Λ^{YEHGOΣ}Σ add. et evidens
Γ^{N2} | secundum R²Γ^{BD} | secundo, quod sit] et Λ^H om. Λ^{YB*GOΣ}Σ 13 cognitivo Λ^E cogno-
scibili Φ | tertium R²Γ^B tertia C | tertio, quod sit om. ST^{LN2}Λ^{YEHGOΣ}Σ | quod sit om. R²
14 quartum R² quarta C | quarto, quod sit] om. ST^{L/N2}Λ^{YEHGOΣ}Σ quarto Γ^{L2} | quod] add.
causa CPMIVZT^{D2}Λ^{O2} | quod sit om. R² | applicata] applicando Λ^{YH}Σ add. a causa P²
14-15 syllogismum vel om. I²ZΛΣ 16 Hoc apparet DR²VΛ^{O*} | Ultimum] add. enim Γ^{LN}
add. tamen I² add. autem Γ^{BD2} 16-17 videlicet] scilicet CPMSRIVZT^{ΛGOΣ} 17 discurs-
sum] add. syllogisticum P²R²I²Λ^{-YΣ} | a causa] applicata Λ^{GO} | scitum] situm P² effectum
suum D

F 16 ARISTOT., Anal. post. I c. 2 [t. 5] (A c. 2, 71b 9-12).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 6 q. 1 arg. 1 et in corp. (I f. 42A.B-D). 2 Cf. supra
n. 9.

imperfectionem^a, et etiam potentialitatem intellectus recipientis. Ergo theologia in se non est scientia quantum ad ultimam condicionem scientiae; sed quantum ad alias tres condiciones est scientia in se et in intellectu divino.

209 «De theologia beatorum ut scientia» — Sed utrum sit scientia 5 [27] quantum ad quartam condicionem ut est in intellectu beatorum, dubium est.

Et videtur quod non, per Augustinum XV *De Trinitate* cap. 16: «Fortasse non erunt ibi volubiles», etc., «sed totam scientiam nostram unico intuitu videbimus»; ergo intellectus beatorum non 10 discurret¹, et ita non habebunt scientiam quantum ad istam quartam condicionem scientiae.

Sed oppositum videtur, quia quiditas subiecti, in quocumque lumine videtur, continet virtualiter veritates, quas potest facere notas intellectui, de se, scilicet intellectui passivo a tali obiecto. 15 Ergo si quiditas lineae visa in lumine naturali potest facere veritates

^a Sequitur textus interpolatus: ex parte scientiae, quod sit effectus aequivocus.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)

1 et] includit Λ⁰² [intellectus] *praem.* ex parte CPM¹²π^γβ^μυ [recipientis] *add.* per discursum Λ^BΣ 3 alias tres] t. a. Λ^BΣ [condiciones] *om.* Δ^{YHGO}*Σ *add.* scientiae Γ^{BD} 4 in intellectu] intellectui CP*ZA-^GΣ 5 Sed utrum = AD Utrum tamen CPMSRIVZΓ Utrum autem *rell. edd.* 6 condicionem] *add.* intellectus Λ^B [ut] quae (*add.* ut Λ⁰²) Λ⁰ [in intellectu] intellectus Λ^B 8 De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD}Δ^{Y0} De civitate Λ⁰² *om.* Λ^{H*} 9 16] 14 M*SR*I* 06 Λ^{0*} 16 vel 18 A 16 vel 41 π^γβ^μ 17 vel 41 γ [Fortasse] Fortassis Λ^G Forte Γ^L *add.* inquit CPM¹²π^γβ^μυΛ⁰Σ *add.* autem inquit Λ⁰ [ibi] in D *om.* Γ^{BD}*NΛΣ [volubiles = AD cogitationes volubiles ΛΣ volubiles cogitationes (cognitiones Γ^{BDN} *pon.* vel: cogitationes Γ^{N2} *add.* nostrae ab aliis in alia euntes et redeuntes Γ^{N2}) CPMSRIVZΓ^r volubiles nostrae cogitationes (cognitiones γ) ab aliis in alia euntes atque redeuntes π^γβ^μυ [etc. *om.* Λ⁰π^γβ^μυ [totam] omnem Γ^N *om.* Γ^{BD*} Λ^GΣ 10 nostram unico intuitu *om.* D² [intuitu] intellectu CPM*SVI^{LN*}Λ^{HO} 11 discurret Γ^{LN}Σ^U discurret Γ^B [habebit Γ^B [istam] illam CPMVΣ^Q *om.* Γ 12 scientiae] *om.* Δ^{YHGO}*Σ scire Λ⁰² 13 quia] quod DM*SR*Λ^B [subiecti] sciti π^γβ 14 virtualiter] veraciter vel virtualiter Λ^H *add.* omnes Γ^N 15 notas] in *ras.* P² post passivo Λ^G veras Λ^Y *add.* veras Σ^{U*} [notas — se] intellectui veras (*add.* et notas Λ⁰²) Λ⁰ 15-p. 143, 1 ¶ notas — nostro *sign.* in *text.* et *mg.* litteris a-b et *not.* in *mg.* liber Duns: veras intellectui passivo a tali obiecto V² 15 de se] post obiecto PRΓ^{BD}*LNΛ⁰² *om.* I²ZA^{YHGO}*Σ [scilicet intellectui = A intellectui DA⁰² [passivo a tali obiecto *om.* C²M²SR¹²V 16-p. 143, 1 Ergo — nostro *om.* Z Δ^{YHGO}*ΣQ²U 16 visa] visae MVI^{B2}LΛ⁰² in se Γ^B*D²N [visa in] in se P² 17 ex — aequivocus = A¹DCPMSRIVZΓΛ^{E2}GO² *edd.*; ¶ *text. sign.*: Non in libro Duns A¹ litteris a-b Γ^{B2} [scientiae] *add.* sic Γ^B *add.* scilicet DR²Γ^BΛ⁰² [quod] in *corr.* P² *add.* scilicet CPMIVZ [quod — aequivocus *om.* Λ⁰ [aequivocus] elicitus vel aeq. Λ^{B2} *not.* alias: elicitus Γ^{D2}

F 8 AUGUST., *De Trin.* XV c. 16 n. 26 (PL 42, 1079).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 5 in corp. (l f. 53E); a. 37 q. 2 in corp. (f. 241L); *Quodl.* V q. 14 in corp. (f. 177R).

in se inclusas notas intellectui nostro, pari ratione et ut visa in
essentia divina; sed omnis veritas causata in intellectu nostro per
aliquid prius naturaliter notum causatur per discursum, quia dis-
cursus non requirit successionem temporis nec ordinem ipsius,
sed ordinem naturae, videlicet quod principium discursus sit prius
naturaliter notum, et ut sic sit causativum alterius extremi discursus^a.

Hoc potest concedi, videlicet quod beatus vere potest habere
scientiam theologicam quantum ad omnes condiciones scientiae,
quia omnes condiciones scientiae vere concurrunt in cognitione
eius.

Auctoritas Augustini XV *De Trinitate* cap. 16¹ non cogit, quia
loquitur dubitative, cum 'forte'; nec illud intendit asserere, sed
quod verbum nostrum non erit aequale Verbo divino, etiam
quantumcumque sit perfectum. Similiter, potest exponi auctoritas
Augustini² de visione beata, quae tantum respicit essentialia
in Deo^{3b}.

^a *Sequitur textus interpolatus*: Contra: sic Deus cognoscit alia per essentiam
suam cognitam prius.

^b *Sequitur textus interpolatus*: Arguitur quod tunc Deus intelligeret per dis-
cursum cum intelligat lineam et passiones quae virtualiter includuntur in linea.
Sit quod Deus intelligat lineam secundum exigentiam lineae; non tamen quod

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Β^{PT}Π^Υβ^μυ)

1 visa] *add.* est Γ^{BD}Λ^{GO*} | in³ om. Λ^{GO*} 2 in intellectu] intellectui Λ^Q 3 naturaliter
om. DMV²Λ^{GO*} | notum] *praem.* nobis Λ^H om. M²V² 4 temporis om. Σ | nec] sed Λ^{GO*}
vel Σ | ipsius] eius CPMIVZ temporis Σ 5 videlicet] scilicet Σ ut (*praem.* videlicet Λ^{O2}) Λ^{GO}
6 sic] sicut Z om. DΓ^N | sit om. R²Λ^{2G} 6-7 discursus] *add.* Contra M²SI²V² (*cf.* ad 18-19)
8 *adnot.* Ad quaestionem 6 A¹ | Hoc] Hic RΛ^{GO}Σ Haec P² *add.* quidem PΓ | potest concedi]
c. p. Σ | videlicet] *post* Hoc M²SRI scilicet Λ^{HG} om. CPM²VZΓ^{LN}Σ | potest habere] habet Λ^O
8-9 habere scientiam] s. h. CPMSVΓ^{LN} 9 quantum] quo Σ 10 quia — scientiae om.
Γ^{N2}Λ²Σ^U | scientiae om. CMSR²I²VZ | cognitionem Λ^QΣ 12 Auctoritas] Argumentum Λ^O
praem. Secundum hoc Λ^G | Augustini om. Γ^{BD}Λ^{O2} | XV — 16 om. I²Λ^{VBHGO}Σ | De Trinitate]
Trinitatis RΓ | cap. 16] cap. 10 vel 16 Λ^{O2} om. Λ^G | non] *add.* multum Γ *add.* est contra hoc nec
Λ^G | cogit, quia] cognoscit quod D 13 dubitative] cum dubitatione et Λ^H *add.* et M²Γ^{-L} |
cum] tamen P²IZΓ^{LN} unde Σ etc. Λ^{GO} *add.* dicit RV²Σ | illud intendit asserere] int. a. i. Σ
14 erit] est DΓ^D sit Λ^{VBHGO}Σ | etiam] et MI' om. CP²(*post* quantumcumque, 15)I²Λ²Σ 15 quan-
tumcumque] *add.* verbum nostrum π^Υβ^μυ | quantumcumque sit perfectum] q. p. s. ante
non (14) Σ | sit] *add.* verbum Λ^B | Similiter] Sic D Aliter IΓ^NΛ^O *add.* aliter Λ^{O2} 16 beata]
vera Λ^H | tantum respicit] r. t. Λ²Σ 18-19 Contra — prius = AD; ¶ *text. sign.* Non in libro
Duns A¹ 20-p. 144, 14 Arguitur — nostrae = DB²(*post* discursus, 6-7) et pauci 21 quae] *add.*
tamen passiones B² 22 Sit] sic D²B² | intelligit B²

T ¹ Cf. supra n. 209. ² Cf. ibidem. ³ Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* IV q. 8 in corp.
(f. 98Q).

- 210 [De theologia contingentium ut scientia] — Sed dubium aliud est in [28]
 ista quaestione, quia ad theologiam pertinent contingentia sicut et
 necessaria¹. Quod patet de theologia nostra, quia omnes articuli
 de incarnatione sunt de contingentibus, in theologia etiam beato-
 rum, quia omnia cognoscibilia de Deo in respectu ad creaturas
 extra sunt de contingentibus. De contingentibus autem non vi-
 detur posse esse scientia, patet ex definitione scientiae²; igitur
 videtur quod theologia tota ut extendit se ad omnia illa contenta
 non possit habere rationem scientiae, sive cum discursu sive non.
- 211 Hic dico quod in scientia illud perfectionis est, quod sit cognitio 10
 certa et evidens³; quod autem sit de necessario obiecto, haec est

quia sic exigit linea ideo eam sic intelligit, sed quia sic intelligit ideo sic exigit
 linea intelligi, quia scientia sua est causa et mensura rei. Non sic autem de beatis,
 quia res, vel in se vel in Verbo, semper est causa scientiae nostrae.

^a Sequitur textus interpolatus: quia scientia est habitus necessario verus, ita 15
 quod idem manens non potest esse quandoque verus et quandoque falsus, sicut
 nec quandoque scientia, quandoque non scientia, VII Metaphysicae³; igitur ne-
 cessario est obiecti necessarii, ita quod necessitas non tantum est condicio obiecti
 necessarii, immo intrinseca ipsi habitui: non quidem quod habitus ille non possit
 corrumpi per oblivionem, sed quod non potest non esse verus, sicut oratio potest 20
 esse falsa, manens eadem quae prius fuit vera. Igitur absolute contingentis non est
 scientia; sed perfectissima cognitio est, quia determinate veridica est visio, quae
 non manet obiecto non praesente in se sicut scientia manet, quare non habet
 praecminentiam. Dico igitur theologiam esse de necessariis de possibili, puta
 'Deus est creativus', 'Deus est susceptivus nostrae naturae'; similiter de practicis: 25

ADCPMSRIVZT^BDLN^AYHGO^ΣQU^(Φ^{FP}B^{PT}γβμν)

1 adnot. An de contingentibus in theologia sit scientia R¹; ¶ not. hic Duns Extra V²
 (absque ulla indicatione quantum textum vult comprehendere) | dubium aliud] a. d. VI²ΔΣ | est] post
 quaestione (2) Σ videtur Γ^{BD} videtur esse Γ^N 2 et = AD^{PT}γβμν 3 Quod] ut Δ^BΣ
 4-6 in theologia — contingentibus¹ om. D 4 etiam om. M^{SR}I¹* 4.5 beatorum] add. patet
 ργβμν 6-7 videtur posse esse] posset esse R est (esse Δ^{B2}) potest Δ^B 7 patet = ADΣ
 sicut patet Γ^{N2} ut videtur R | ex definitione scientiae om. M^{SR}I¹*V²Γ^{LN}* 8-9 videtur... non
 possit] non videtur... possit I²Δ^G 8 tota om. I²ZI¹ΔΣ | contenta] contingentia Γ^{N2}Σ pon.
 contingentia M²Γ²Δ² 9 non¹ om. Δ^G | habere] add. sic Δ^O | non²] sine ZA^H om. Γ^{L2}
 10-11 Hic — evidens om. τ 10 illud = A | perfectionis est] e. p. Γ | quod²] add. ipsa CPM
 SRIVZTA | sit] est (post certa, 11 Δ^B) ZA^{YHGO*} | cognitio om. ZA^{YHGO*}Σ 11 haec] hoc CPZ
 Δ^H om. DMSRIVΓ | est om. Δ^H 12 ideo eam sic] sic eam B² | ideo² om. B² 13 lineam
 B² | autem om. B² | de beatis] intelligit beatus B² 15-p. 145, 26 quia — nota = ADCPMSRIV
 Γγμ; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A¹ Extra, non Duns R¹ Extra C¹I²Γ^{BIN2} [text. sed (22) —
 nota (p. 145, 26) et quod (11) — deleri (p. 145, 3) sign. Extra Γ^{N2}] Additio Γ^{D2}Δ^{O2} (sed non
 habet textum Δ^{O2}), litteris a-b C²P²V¹V²Γ^{D2} lin. anfractuosa μ; lectiones variantes vide in ap-
 pend. B

T ¹ Cf. supra n. 150. ² Cf. supra n. 208. ³ ARISTOT., Metaph. VII t. 53 (Z c. 15, 1039b 31-1040a 5).

condicio obiecti, non cognitionis, quia quantumcumque scientia sit de necessario obiecto, ipsa in se poterit esse contingens, et per oblivionem deleri. Si igitur aliqua alia cognitio est certa et evidens, et, quantum est de se, perpetua, ipsa videtur in se formaliter perfectior quam scientia quae requirit necessitatem obiecti. Sed contingentia ut pertinent ad theologiam nata sunt habere cognitionem certam et evidentem et, quantum est ex parte evidētiaē, perpetuam. Hoc patet, quia omnia contingentia theologica nata sunt videri in primo obiecto theologico, et in eodem nata est videri coniunctio illarum veritatum contingentium. Visio autem extremorum veritatis contingentis et unionis eorum necessario causat evidentem certitudinem de tali veritate evidente. Quantum est etiam ex parte obiecti theologici ostendentis, talia vera nata sunt videri in tali obiecto perpetuo, quantum est ex se. Igitur contingentia ut pertinent ad theologiam nata sunt habere perfectiorem cognitionem quam scientia de necessariis acquisita.

Sed numquid cognitio eorum est scientia? Dico quod secundum illam rationem scientiae positam I *Posteriorum*¹, quae requirit necessitatem obiecti, non potest de eis esse scientia, quia cognoscere contingens ut necessarium, non est cognoscere contingens; tamen secundum quod Philosophus accipit scientiam in VI *Ethicorum*, ut dividitur contra opinionem et suspensionem², bene potest

'Deo est credendum', 'Deus est amandus', 'Deus est colendus'. Sed istorum practico-
 25 gicae, tertia quodammodo non est necessaria: sicut quaedam speculabilia sunt necessaria et mere theologica, ut 'Deus est trinus', quaedam naturaliter nota.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YBHO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

2 obiecto om. ZΛ^{YBHO}Σ 2-3 in se — alia om. D² 2 poterat D² potest ZΛΣ
 3 alia om. ΓD²Λ^{BH}Σ | est certa] c. e. Λ^YΣ 4 de] ex Γ^{BD} | videtur in se] in se v. Σ | formaliter om. Σ 4-5 formaliter perfectior] perf. form. Γ 5 requirit] recipit D 6 theologiam MSΓ^N* 7 est] scilicet P² om. Λ^H | evidētiaē] sui evidētiaē P²ρτπγβμυ add. obiecti Λ^G 9 coniunctio] cognitio Λ^{B*GO}* 10 autem] etiam Λ^BΣ 10-11 veritatis contingentis] contingentium veritatum Σ 11 unio Λ^{B*O}Σ 12 tali veritate evidente] talibus veritatibus evidentibus Σ | est etiam] et. e. Γ^NΛ^OΣ 13-14 in tali obiecto perpetuo] p. in t. o. Σ 14 ex] de Λ^B in Σ^Q 16 acquisita] acquisitis Λ^B add. forte pro statu isto de facto Λ^O* 17 cognitio eorum] e. c. Σ | eorum] earum Λ^B illorum R om. Λ^O* 18 I] praem. in ZΛ^{YBH} 19 necessitatem obiecti] o. n. Σ 19-p. 146, 1 quia — scientia om. Λ^B* 20 contingens ut om. Λ^H 21 tamen secundum] s. t. Σ | accipit] add. ibi Λ^H | in om. CPZΓΛ^{YB*HGO}Σ 22 et suspensionem om. Λ^H

F 21 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 4 (Z c. 3, 1139b 15-18). Cf. supra p. 99 nota 1.

T 1 Cf. supra n. 208. 2 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 6 q. 1 in corp. (I f. 42B).

de eis esse scientia, quia et habitus quo determinate verum dicimus.

- 213 [De theologia ut sapientia] — Magis tamen proprie potest dici quod theologia est sapientia secundum se, quia de necessariis contentis in ea ipsa habet evidentiam et necessitatem et certitudinem, et obiectum perfectissimum et altissimum et nobilissimum¹. Quantum autem ad contingentia, habet evidentiam manifestam de contingentibus in se visis ut in obiecto theologico, et non habet evidentiam mendicatam ab aliis prioribus; unde notitia contingentium ut habetur in ea magis assimilatur intellectui principiorum quam scientiae conclusionum.

[II. — AD SECUNDAM QUAESTIONEM]

- 214 Ad secundam quaestionem² dico quod haec scientia nulli subalternatur, quia licet subiectum eius esset aliquo modo sub subiecto metaphysicae, nulla tamen principia accipit a metaphysica, quia nulla passio theologia demonstrabilis est in ea per principia entis vel per rationem sumptam ex ratione entis³.

Nec etiam ipsa sibi aliquam aliam subalternat, quia nulla alia accipit principia ab ipsa, nam quaelibet alia in genere cognitionis

ADCPMSRIVZ^TBDLN^ΛYHGO^ΣQU(Φ^{FF}ρπγβμν)

1 et] est CPMSRIVT^ΛGO | determinate] de re evidente Λ^H 4 secundum se] ante est I²Z $\Lambda\Sigma$ ex se CP add. ut patet per Augustinum De Trin. lib. XIV cap. 1 Λ^{O^1} 5 ea] add. potest esse Γ^{N^*} add. causat Λ^{O^*} | evidentiam] evidentia ante habet P praem. et Λ^{E2O2} praem. etiam Σ^{U^2} | et necessitatem om. Λ^B 5-6 et necessitatem et certitudinem] certitudinem, necessitatem Σ 6 obiectum] praem. per $R^2\Gamma^{D^2LN}$ | perfectissimum et altissimum] a. (ultimum Λ^B) et p. $Z\Lambda\Sigma$ | altissimum et om. Γ | et nobilissimum om. $Z\Lambda^{YHGO^2\Sigma}$ 7 autem om. Λ^{GO} | contingentia, habet om. Λ^H | manifestam om. $I^2\Gamma^{D^2}$ 8 in se — theologico] in obiecto theologico vel in se visis $Z\Lambda\Sigma$ | in se visis] v. in se CP | visibilibus D | ut = $A\rho\pi\beta\mu\nu$ vel $\tau\gamma$ 9 habet om. $Z\Lambda\Sigma$ | mendicatam] mediatam R^2 indicatam Γ^N 11 scientiae om. $CP^*M^*SRI^*$ 12 adnot.: Ad secundam quaestionem M^* et multi Ad quaestionem 7 A^1 et pauci 13 haec scientia] hoc Σ | scientia om. Λ | nulli] add. alteri Γ 14 esset] sit Γ^{LN} posset $CPI^*V^2ZI^{BD}\Lambda\Sigma$ | aliquo modo] om. $MSRI^*V^2\Gamma^{LN}$ add. contineri $CPI^*V^2ZI^{BD}\Lambda\Sigma$ 15 subiecto] scientia Λ^B praem. aliquo Λ^{HGO} add. ut Λ^{O^2} | nulla] non Λ^{HGO} 16 theologica] om. V^* add. ut haec singularis et propria essentiae Λ^{O^2} | demonstrabilis] de materialibus (pon. demonstrabilis C^2) CP^*M^* denominabilis Λ^H om. D^2 17 vel] ut D | vel — entis om. $I^2\Lambda^H$ 18 ipsa om. $CP^*M^*V^*$ | sibi aliquam] a. s. $\Lambda^{O^2}\Sigma$ | sibi aliquam aliam] aliq. a. s. $CPMIVZ$ | aliquam om. $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | aliam om. $\Lambda\Sigma$ | alia] add. scientia $\Phi\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 6 q. 2 in corp. (I f. 43K-N). ² Cf. supra n. 208. — De subalternatione scientiarum cf. ARISTOT., Anal. post. I c. 13 [t. 30] (A c. 13, 78b 34-79a 16). ³ Cf. HENRICUS GAND., Summa a. 7 q. 5 in corp. et ad 2 (f. 53B. 54H).

naturalis habet resolutionem suam ultimo ad aliqua principia im-
mediata naturaliter nota¹.

Contra: resolutio non stat in cognoscibilibus nisi ad perfectis- 215
simum cognoscibile, nec de eodem nisi ad ipsum perfectissime
cognitum²; linea perfectius cognoscitur in Verbo quam per motio-
nem sui ipsius; ergo resolutio conclusionum de linea non stat nisi
ad quiditatem lineae vel ad principia de ea ut videntur in Verbo.
Illa autem habetur per Verbum visum. Ergo resolutio quarum-
cumque conclusionum et principiorum stat ad visionem Verbi.
10 Ergo illa subalternat sibi alias notitias, quibus omnibus dat evi-
dentiam.

Ad hoc respondeo quod etsi metaphysicus cognoscens distincte 216
quiditatem lineae vel totius perfectius cognosceret aliquod prin-
cipium immediatum de linea vel de toto quam geometer, tantum
15 confuse cognoscens lineam vel totum, tamen geometro est illa
propositio immediata per se nota. Nec probatur per illam meta-
physici, si ex conceptu confuso terminorum sit complexio vel co-

ADCPMSRIVZ Γ^{BDLN} Λ^{YHGO} $\Sigma^{QU}(\Phi^{FP}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 naturaliter Σ 1-2 immediata] in metaphysica D in metaphysica vel immediata A om.
 Σ 3 non stat in cognoscibilibus] in c. non s. Σ | cognoscibilibus] cognitionibus Γ^N 3-4 per-
fectum R Σ 4 perfectissime = AD $\Lambda^{O'}$ ut perfectissime (-mum CP*) Λ^{O2} rel. edd. 5 cogni-
tum] add. secundum (add. ultra suum Λ^{O2}) quod quid (quid om. Λ^B) est Λ^{GO} | linea] praem. sed
 Λ^{GO} praem. nam Λ^H add. autem Σ^Q add. enim Γ^{N2} 5-6 motionem] notionem Λ^{GO*O*} add.
vel (et Λ^{O2}) cognitionem R Γ^{D2} Λ^{O2} 6 sui ipsius] suam propriam Σ add. vel per cognitionem
sui ipsius in proprio genere M 2 add. in proprio genere Γ^{D2} | nisi] post ea (7) $\Phi\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ om. M 2
 Γ^{D2} 7 quiditatem] quid esse Λ^B quiditates R | lineae] naturae C | ea] ipsa $\Lambda\Sigma$ add. sed
M 2 add. nisi Γ^{D2N2} (om. N 3) | videntur] videtur Σ cognoscuntur Γ^{BD} ostenduntur R 8 autem
om. C | habetur] habentur Γ^L praem. cognitio PM 2 $\Gamma^L\Lambda^{O2}$ add. alia cognitio C | resolutio] add.
ultima CPM 2 $\Gamma^{N2}\Lambda\Sigma$ 8-10 resolutio — Ergo om. Γ^B 8-9 quorumcumque MR $\Lambda^{BH}\Sigma$
9 conclusionum et principiorum] p. et c. R $\Lambda^H\Sigma$ | et principiorum] om. Λ^Y add. etiam P* |
Verbi om. M 2 Λ^{B2} 10 sibi = AD $\Gamma^B\Sigma$ | notitias] scientias R 12 etsi] etiamsi Λ^B si C*P
MSRI*Z Γ^{LN} licet Σ 14 linea] praem. illa CP | vel de toto om. Λ^O | de 3 om. CP 2 M*SRI* |
toto] tota C Deo V | geometra SV 15 tamen] omni P 2 praem. et Λ^O om. D 2 (post geometro) |
geometro] geometrae AD 2 (in corr.) CP 2 MSRV Γ^{LN} Λ^{YB2} (in corr.) $HGO2$ (in corr.) Σ | est] erit Λ^H esset
 Λ^{O2} | illa] ista $\Gamma^{BD}\Lambda^{GO}\Sigma^Q$ aliqua Λ^H 16 propositio] proportio V | immediata] om. Λ^B add.
et R 2 Γ^{BD} 17 si] sed D 2 P 2 R 2 $\Gamma^{B2}\Lambda^{BO}$ praem. sed D' | sit] fit RP 2 V $\Gamma\Lambda^{B2}\Sigma^Q$ 17-p. 148, 1 com-
plexio vel conexio = A conexio ut (vel P 2) complexio CP complexio [$\Gamma^{D2N2}\Lambda^{O2}$ edd. conexio
DMSRI*VZ $\Gamma^{BD/LN}$ $\Lambda^{O'}$ conclusio Λ^{O2} add. terminorum Λ^Y

T¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 4 arg. 1-3 (I f. 51A-52A). — Cf. THOMAS, *De veritate* q. 14 a. 9 in corp. (ed. Parmen. IX 241b): «Quaecumque autem sciuntur, proprie accepta scientia, cognoscuntur per resolutionem in prima principia, quae per se praesto sunt intellectui»; HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 5 ad 3 (f. 54I): Theologia «habet principia propria, superiora principiis omnium aliarum scientiarum. Subalternata autem scientia mendicando principia sua accipit a superiori scientia, quia nulla habet propria». ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 4 arg. in opp. et in corp. (f. 52A. 52G-53G).

nexio evidenter vera, sed tantum metaphysicus eandem per se notam perfectius cognoscit; hoc magis esset si tantum per diversa motiva cognosceretur linea a diversis et aequae distincte ex parte obiecti licet non aequae clare.

Ita in proposito. Principium immediatum de linea potest esse evidens intellectui moto a linea, et clarius evidens intellectui moto a Verbo ad notitiam lineae sicut linea clarius videtur; tamen principium uno modo cognitum non demonstrat se alio modo notum, sed utroque modo est 'per se', licet clarius sic vel sic¹. Subalternatio autem requireret quod notitia principiorum scientiae superioris esset causa notitiae principiorum scientiae inferioris² etc.³

^a Sequitur textus interpolatus: Haec de theologia in se. Sed quid de theologia viae? Essetne subalterna si talis notitia daretur alicui vel si est data? — Ad hoc dicunt quidam quod est subalterna; subalternatur enim scientiae Dei et beatorum³. — Contra hoc arguitur, primo sic: isti alibi dicunt quod scientia non potest stare cum fide⁴; sed, ut dicunt, quia est subalterna, stat cum fide⁵; igitur stat, secundum eos, et non stat, igitur contradicunt sibi⁶. — Praeterea, scientia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}X^ρτ^πγ^βμ^υ)

1 sed tantum] in ras. Λ^{GO} | tantum] tamen RΓ^{BD}Λ^{EHGO} edd., om. CP | tantum metaphysicus] m. tantum (solum Σ) Γ^{LN}Σ 1-2 per se notam om. Λ^{Bz} 2 notam] notitiam Λ^{HGO}Σ^{U2} | hoc] praem. et I²Γ^{N2}Λ^{GO} add. etiam P²VΓ^{BD} add. autem Σ | esset] add. evidens DΓ²Γ^{B2}Λ^{B2} edd. 3 motiva] moventia R² add. vel media Φ edd. 4 aequaliter Λ^{GO} | clare] terminante Γ^NΛ^O add. terminante Λ^O 5 Ita] praem. Et Λ^{GO} add. est Λ^{B2} 6 a linea — moto om. Γ^{B2}Λ^{O2} | clarius] magis Σ^Q 6-7 moto a Verbo] a Ver. m. CPM 7-8 ad — notum om. M²SRI² 7 sicut] ergo P²M²VΓ^{LN2}Λ^B ergo licet Γ^{B2} et sic Λ^{GO} 8 modo] add. non M²(om. M²)V² add. ut I²(om. I³) | cogniti Z | demonstrabit Γ^{LN} | notum] add. a Verbo M²(om. M²)VΛ^{O2} 9 per se] add. nota DCPMSRIVZΓ^{BD/LN} add. notum I²Γ^{D2}Λ^{GO}Σ edd. 9-10 Subalternatio autem] Sed subalternatio Λ^{GO} 10 autem om. Λ^{YBH} | requirit I²Φ^ρτ^πγ^βμ^υ 11 scientiae om. Λ^{GO}Σ | etc. = A quomodo non est hic etc. (etc. om. γ) τγ 12-p. 149, 13 Haec — sensum = R²V²Γ^{BD}Φ^{X2}ρ^τγ^βμ^υ; ¶ text. sign.: Extra, non Duns R² Extra V² Ista additio non habetur in aliquibus libris X² litteris a-b V²Γ^{B2}(a deest)^{D2} lin. anfractuosa cum adnot. In primo Reportationum q. 2 prol. et in 3. di. 24 habet haec omnia clarius: 1. 3. et 5. ex 3. 2. et 4., ex reportationibus μ adnot. Haec clarius in Reportationibus q. 2 prologi et in 3 dist. 24 u 12 Haec] Hoc R²Γ^{BD} 13 viae] nostra ρ^τγ^βμ^υ | si² om. Γ^B | est] esset R² 14 subalternatur enim] et s. Γ^{BD} 15 dicunt] ponunt Φ^ρτ^πγ^βμ^υ 16 ut] nunc μ^υ | quia] quod R²γ^βμ^υ add. quae μ^υ | subalterna] add. ideo V² 17 igitur] et sic Γ^{BD} | sibi] add. Require de hac materia amplius in III libro d. 24 Γ^{D2}

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 5 in corp. (I f. 53E). ² Cf. ib. q. 4 ad 2 (f. 53I).

³ THOMAS, *In librum Boethii De Trinitate expositio* q. 2 a. 2 in corp. et ad 5 et 7 (Opusc. LXIII ed. Parmen. XVII 360ab. 360b-361a). Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 7 q. 5 in corp. (f. 53D-E). — Cf. THOMAS, *S. theol.* I q. 1 a. 2 in corp. (IV 9ab); *De veritate* q. 14 a. 9 ad 3 (ed. Parmen. IX 242a); *Sent. prol.* q. 1 a. 3 sol. II ad 1 (ed. MANDONNET I 13-14). ⁴ THOMAS, *De veritate* q. 14 a. 9 in corp. (ed. Parmen. IX 241b-242a); *S. theol.* II-II q. 1 a. 5 in corp. (VIII 16b). — Cf. supra p. 138 ad 12. ⁵ Cf. supra in nota 3. ⁶ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* III *Suppl.* d. 24 q. un. n. [4].

Dei non potest esse nisi una¹; igitur nulla potest esse subalternata. – Praeterea, scientia secundum rationem causae non dependet nisi ab obiecto vel subiecto vel lumine²; sed respectu intellectus viatoris visio beatorum nullam habet rationem causae; igitur etc. – Praeterea, scientia subalternans non est primo de eisdem
 5 veritatibus vel praedicatis scitis, quia ibi incipit subalterna ubi desinit subalternans; sed haec potest esse de eisdem de quibus est scientia beatorum; igitur etc. – Praeterea, habens scientiam subalternatam potest habere subalternantem³; in proposito utrumque est impossibile; ergo etc. Maior patet quoad utrumque: primo, quia habens principia de conclusione potest scire conclusionem; similiter patet
 10 secundum, quia principia subalternantis sunt universaliora, et sic ordine cognitionis intellectualis prius nota, quia ibi secundum huiusmodi non proceditur a magis notis sed a sensu. Minor etiam patet quoad utrumque membrum: sicut viator non potest clare videre, sic beatus non potest habere sensum.

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{VBHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{FP}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 potest esse² est $\Gamma^{\text{BD}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | subalterna R^3V^3 3 respectu om. $\Gamma^{\text{BD}*}$ | viatorum $R^3\Gamma^{\text{BD}}$
 4 non est] et subalternata non sunt $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ 5 vel] et Γ^{BD} | scitis] add. hoc patet $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$
 add. cum subalterna Γ^{D^2} | ibi... ubi] ubi... ibi $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | subalterna] ante incipit Γ^{BD} subalternata
 ante incipit $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ 6 haec] hoc $R^3\Gamma^{\text{B}}\gamma\beta$ 7 scientiam] add. subalternantem potest habere
 subalternatam et habens Γ^{D^2} | subalternantem] scientiam subalternantem et e converso $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$
 11 intellectualis] intelligibilia R^3 | secundum] add. quod $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | huius $\Gamma^{\text{D}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ 12 magis]
 maius R^3 13 sicut] *praem.* et Γ^{BD} *praem.* quia $R^3\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | viator] beatus V^1 (*resist.* V^2) | sensum]
 fidem $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$; add. Require de istis duabus quaestionibus in prima parte Thomae quaest.
 1 articulo 2 Γ^{D^2}

T ¹ Cf. THOMAS, S. theol. I q. 1 a. 3 in corp. (IV 12a); HENRICUS GAND., Summa a. 6 q. 3 in corp. (I f. 44B-45G). ² Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio III Suppl. d. 24 q. un. n. [4. 11].
³ Cf. ib. n. [4].

[PARS QUINTA

DE THEOLOGIA QUATENUS SCIENTIA PRACTICA

QUAESTIO 1

UTRUM THEOLOGIA SIT SCIENTIA PRACTICA VEL SPECULATIVA]

[Q. 4] 5 Quaeritur utrum theologia sit scientia practica vel speculativa. 217

[1] Quod non sit practica, probatur:

Quia in Ioan. 20: *Haec scripta sunt ut credatis*; credere est speculativum, quia ei succedit visio; ergo etc.¹

Praeterea, practica ponitur esse circa contingens, III *De anima* 218
10 et I *Ethicorum*²; sed obiectum huius scientiae non est contingens, sed necessarium; ergo etc.

Item, Boethius *De Trinitate* assignat tres partes speculativae, 219
quarum una est theologia secundum eum; et quod loquatur de ista theologia, videtur, quia subdit ibi de subiecto illius quod sub-
15 iectum eius est substantia prima, de qua dicit quod «substantia Dei materia caret»³.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ)

5 adnot.: Quaestio 4 μυ Quaestio 7 M¹ et pauci Quaestio 8 A¹ et pauci | Quaeritur —
speculativa] Circa quartum quaesitum Σ^Q | Quaeritur] *praem.* Quarto Σ^U om. CPMSRIVZΓA^B
edd. | scientia om. Λ^GΣ^U | vel speculativa] om. I²ZΛ^GΣ^U add. sit practica Λ^G 6 Quod —
probatur] Quod non, arguitur I²ZΛ Et (om. Σ^Q) arguitur quod non Σ | sit om. Γ | probo
Γ^{BD} 7 Quia in Ioan.] Ioan. I²ZΛΣ | 20] 28 D | credere] add. autem I²Σ add. enim Λ^G
7-8 est speculativum] s. e. Λ^GΣ 8 ergo] add. est speculativa Γ^N | ergo etc. om. Λ^{HGO} | etc.
om. ΣΣ 9 Praeterea] Item CPMSRIVZΓ^B Primo D* | circa] add. esse R 10 I] VI M²I²
Γ^{DB}(in ras.) VII Λ^H add. et VI τ | sed om. Λ | scientiae om. Λ^G 11 ergo etc. om. ΛΣ
12 Item] Praeterea Σ | De Trinitate] Trinitatis Γ^{BD} 13 quod (ut Λ^O²) ante videtur (14)
Λ^VΣ | loquatur = ADA^V edd. loquitur rell. 14 ista] illa S*Λ^HΣ secunda Λ^E* om. CPM* |
theologia om. ΛΣ | videtur] patet Λ^HΣ | illius] istius Γ^{BD} illo (pon. primo Λ^O²) Λ^O add. di-
stinctionis Σ | quod] quia CPM*V 14-15 subiectum eius est] est s. eius Λ 15 eius om.
D | substantia prima] p. s. Γ^NΣ | substantia²] add. prima Λ^O add. (= rep.) de qua dicit D*
16 materia caret] c. m. Λ^GΣ

F 7 Ioan. 20, 31. 9 ARISTOT., *De an.* III t. 51 (Γ c. 10, 433a 26-30). 10 ARI-
STOT., *Eth. ad Nic.* I c. 2 (A c. 1, 1094b 7. 21-22); c. 3 (c. 1, 1095a 5-6); clarius in VI c. 2
(Z c. 2, 1139a 3-15). 12 BOETHIUS, *De Trin.* c. 2 (PL 64, 1250; ed. PEIPPER 152, 4-13).

T ¹ Cf. RICHARDUS DE MEDIAVILLA, *Sent. prol.* q. 4 arg. 3 (3ra). ² Cf. HENRICUS GAND.,
Summa a. 36 q. 4 in corp. (l f. 234Q). ³ Cf. ib. a. 8 q. 3 arg. 1 in opp. et a. 19 q. 1 arg. in
opp. (f. 65R. 114A).

- 220 Item, practica omni aliqua speculativa est nobilior; nulla nobilior ista; ergo etc. Probatio primae: tum quia speculativa est sui gratia, practica gratia usus, tum quia speculativa est certior, ex I *Metaphysicae*¹.
- 221 Item, haec inventa est omnibus necessariis existentibus propter fugam ignorantiae, quod apparet, quia sollicitudo circa necessaria impedit ab inquisitione huius doctrinae; ergo ipsa est speculativa. Sic enim arguit Philosophus I *Metaphysicae* quod metaphysica sit speculativa².
- 222 Contra:
- Rom. 13: *Finis legis est dilectio.*
- Item, Matth. 22: *In his duobus mandatis universa lex pendet et prophetae.*
- Item, Augustinus *De laude caritatis*: « Ille tenet quidquid latet et quidquid patet in divinis sermonibus qui caritatem servat in moribus »³.

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^τπ^γβ^μν)

1 Item] Praeterea Σ | practica omni aliqua] o. p. a. (a. om. I²) DR²(in ras.)IV²ZT²-PΔΣ o. a. p. Γ^D | omnis AC²I* | nulla] in corr. Λ^{B2} add. autem M²Λ^{H2}Σ add. ergo Λ^O add. est R²I² 2 ergo etc.] igitur ista etc. Λ^G ergo Σ om. R | tum om. Λ^{VBHGO} 3 practica] add. vero CPA^{H2} add. autem Σ add. est IZ | usus] alicuius D | certior] nobilior (add. quia certior Λ^{O2}) Λ^O nobilior et certior Λ^G | ex I] I Λ^{B2}Σ om. Λ^{B2} 5 Item] Praeterea Σ om. R² | necessariis existentibus] e. n. Λ^{HO} existentibus necessariis habitis Λ^G not. id est habitis ad nostram vitam Λ^{H2} 6 apparet] in ras. M² patet Λ^GΣ | quia] quod DΛ^{B2} om. Λ^{B2} 7 inquisitione] iniquitate D* acquisitione Λ^{B2} | ipsa om. Λ^{GO} 9 sit] est Λ^{GO} 11 Rom.] praem. Ad Γ^{BD}Λ^{O2} praem. in ras. Rom. 3 et Λ^{H2} | 13] 3 MS 12 Λ^OΣ^V add. qui diligit proximum, legem implevit, ibidem Γ^{D2} | legis] eius Γ^L 12 22] 21 SA^{GO*} | mandatis] praeceptis Λ^{VB}Σ om. Λ^{H2GO2} | universa] tota Λ^{VB}Σ 14 De] praem. in Γ^{D2} om. M* | Ille] Iste D* Illud Λ^G | quidquid latet om. Γ^{N2}Σ | latet] in ras. R² om. Λ^{B2} 15 et om. DCPM*S²R*VT^{BDLN2} Λ^{B2}Σ quidquid om. I*Λ^{B2} | patet om. Z

F 2-4 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 2] (A c. 2, 982a 14-16. 25-28). 8 Ibidem (982b 19-25): « Quare si ad ignorantiam fugiendam philosophati sunt, palam, quia propter scire studere persecuti sunt, et non usus alicuius gratia. Testatur autem ipsum quod accidit; nam fere cunctis existentibus quae sunt necessariorum ad voluptatem et eruditionem, talis prudentia inquiri coepit. Palam igitur, quia propter nullam ipsam quaerimus aliam necessitatem ». 11 Rom. 13, 10. 12 Matth. 22, 40. 14 AUGUST., *Sermo* 350, *De caritate* II n. 2 (PL 39, 1534): « Ille itaque tenet et quod patet et quod latet in divinis sermonibus qui caritatem tenet in moribus ».

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 3 arg. 2 in opp. et a. 7 q. 2 arg. in opp. (I f. 65R. 48I). — Istud argumentum affert GUIL. DE NOTTINGHAM, *Sent.* prol. q. 5 (cod. Cantabrig. GONVILLE-CAIUS 300, 12va), ubi in margine notatur: « Argumentum Schyre » (« sed tenet oppositum » addit secunda manus). 2 Cf. ib. a. 1 q. 1 arg. 4 in opp. et a. 7 q. 10 in corp. (f. 1A. 60B). 3 AEGIDIUS ROM., *Sent.* prol. pars 4 q. un. in corp. (8ra).

Hae autem auctoritates probant quod ista scientia non est praecise propter speculari, sed speculativa nihil quaerit ultra speculari, secundum Avicennam I *Metaphysicae* a (quaere eum ibi)¹.

[QUAESTIO 2

5 UTRUM EX ORDINE AD PRAXIM UT AD FINEM DICATUR
PER SE SCIENTIA PRACTICA]

[2] Secundo quaeritur utrum ex ordine ad praxim ut ad finem di- 223
catur per se scientia practica.

Arguo quod sic:

10 III *De anima* dicit Philosophus: «Intellectus extensione fit practicus, et differt a speculativo fine»².

Item, I *Metaphysicae*: «Practica est minus nobilis quam specu- 224
lativa, quia gratia usus». Hoc argumentum non teneret nisi usus esset per se finis illius habitus.

15 Item, II *Metaphysicae*: «Finis speculativae est veritas, finis au- 225
tem practicae est opus»³.

ADCPSMRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PPOTπγβμυ)

I autem = AΛ^H | quod] quia C | ista scientia] s. i. Σ 2 sed] quia M²Λ^{GO} | ultra] nisi CMV 3 secundum] per P | a = ADST^{LN} r... R(om. R²) | quaere eum ibi] quaere eundem ibi I' om. I²ZΛΣ edd., add. ergo etc. Γ^{BD} 7 adnot.: Quaestio 2 Λ²² Quaestio 8 M¹ et pauci Quaestio 9 A¹ et pauci 7-8 Secundo — practica] Circa quintum quaesitum Σ^Q 7 Secundo] Quinto Σ^U | quaero CPMSRVFA^{YBH}Σ^U | ex] in Λ^{GO} | ad praxim] ad obiectum vel ad praxim I* ad obiectum vel Z ad proximum S* 9 Arguitur (praem. Et Σ^U) Λ^{BG}Σ | sic] add. quia Σ 10 dicit Philosophus] Philosophus ait Λ^Y add. quod Λ^YΣ | extensione] in corr. R²V² extensive Γ^{LN}Λ^O ex intensione Σ^Q | fit] sit P²ZΛ^{B*} om. V² 11 et om. Λ^{YH*} 12 Item] Praeterea Σ 12-13 Practica ... speculativa] Habitus practicus ... speculativus R 13 quia] quae Λ^{O*} add. est CPI²ZI^{BDN}ΛΣ | Hoc om. V | tenet MSRI^{LN} 14 per] secundum I | per se finis] f. p. se Λ | habitus om. CM¹ 15 Item] Praeterea Σ | est om. Λ^OΣ 15-16 finis autem practicae] practicae autem Λ^{GO}Σ 16 est om. I²Γ^{BD}ΛΣ

F 3 AVICENNA, *Metaph.* I c. 1 (70ra). 10 ARISTOT., *De an.* III t. 49 (Γ c. 10, 433a 14-15): «Intellectus autem qui propter aliquid rationatur et qui practicus est, differt autem a speculativo fine». 12 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 2] (A c. 2, 982a 14-16). 15 Ib. II t. 3 (α c. 1, 993b 20-21).

T 1 Cf. RICHARDUS DE MEDIIVILLA, *Sent.* prol. q. 4 in corp. (3ra). 2 Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* VIII q. 1 in corp. (f. 300D) et *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 234Q). 3 Cf. GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355); HENRICUS GAND., *Quodl.* VIII q. 1 in corp. (f. 300D) et *Summa* a. 8 q. 3 arg. 1 (f. 65R); RICHARDUS DE MEDIIVILLA, *Sent.* prol. q. 4 arg. 1 in opp. (3ra).

226 Contra:

VI *Metaphysicae* distinguit Philosophus scientias practicas a speculativis penes objecta, sicut patet; ibi enim distinguit scientiam practicam, tam activam quam factivam, a speculativa penes objectum et non penes finem.

Item, VI *Ethicorum* distinguit ratiocinativum a scientifico penes necessarium objectum et contingens¹; igitur scientia est practica per se ex objecto: non igitur ex praxi ut fine.

Item, III *De anima* assignat objectum practicae bonum, non quodcumque sed agibile et contingens; igitur scientia est practica per se ex objecto: non igitur ex praxi ut a fine.

227 Ad istas quaestiones solvendas accipio unum generale quod ab omnibus conceditur, scilicet quod habitus practicus aliquo modo extenditur ad praxim. In speciali igitur videndum est: primo, quid praxis sit ad quam dicitur cognitio practica extendi; secundo, qualiter cognitio practica extenditur ad praxim illam; tertio, a quo habet cognitio talem extensionem.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)

2 Philosophus om. Γ^{BD}Σ | scientias om. ΛΣ | scientias practicas] p. s. CPMSRIVZ
3 objecta] add. et non penes fines (fines om. γ) ρτπγβμν | sicut] illud Λ^{GO} | sicut patet] om. Σ
add. ibi Γ^{BDLN} | ibi om. Σ | enim] post distinguit V²Λ^{E2}Σ unde I²Λ^H non M* om. Λ^{YE/O}
3-4 scientiam om. Λ^HΣ 4 practicam, tam] t. p. Σ 5 et om. Γ^N | et non penes finem]
om. I²ΛΣρτπγβμν; ¶ sign.: Vacat P²(om. P³) litteris a-b Γ^{DO} | finem = AD fines CPMSRIVZΓτ
6 Item] Praeterea Σ | ratiocinativum] ratiocinativum A rememorativum Λ^G | ratiocinativum a
scientifico] scientificum a ratiocinativo I² 7 objectum om. I²Λ^{YEHGO}Σ | contingens] add. et
non penes fines Λ^G 7-8 igitur — ut fine] om. I²Γ^{N2}Λ^{-G}Σ edd.; ¶ sign.: Vacat P²(om. P³)
litteris a-b V²(ext. et mg.)Γ^{B2D2} | practica per se ex objecto] per se practica a per se objecto Λ^G
8 ut] vel P²MSIZΓ²Λ^G nec D om. R* | fine] praem. ex VI^{BD} praem. a P²R 9 Item] Praete-
rea Σ 10 et om. I²Λ^H | et contingens om. R 11 igitur om. RI | ut] vel ADRI* aut M |
a] ex ΓΛ^{YO} om. RIZA^{HH+G}Σ 12 quod] add. et Γ^N 13 scilicet = AD 14 extenditur]
se extendit R | est om. MSI^{BDLN}Σ | primo om. Λ^Gτ | quid] add. hic CPMSRI* add. haec V*
15 praxis sit = A sit (add. haec Γ) praxis rell. edd. | dicitur] debet Λ^O | dicitur cognitio prac-
tica] c. p. d. Σ | extendi] existendi Γ^D 16 cognitio] notitia Σ | practica] aliqua Λ^O | ex-
tendatur Λ^OΣρτπγβμν | praxim illam] i. p. Σ | illam] istam DA^{YEHGO} 16-17 habet cogni-
tio = A cognitio (add. ista Λ^G) habet DΛρτπγβμν habeat cognitio Σ cognitio habeat rell. τ
17 talem om. CP*M² | extensionem] add. quarto ad propositum, utrum theologia sit prac-
tica Λ^{G2}

F 2 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 1 (E c. 1, 1025b 18-28). 6 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI
c. 2 (Z c. 2, 1139a 3-15). 9 ARISTOT., *De an.* III t. 51 (Γ c. 10, 433a 26-30).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 234Q).

II. — QUID SIT PRAXIS

Dico igitur primo quod praxis ad quam cognitio practica ex- 228
tenditur est actus alterius potentiae quam intellectus, naturaliter
posterior intellectione, natus elici conformiter intellectioni rectae
ad hoc ut sit rectus.

Prima condicio apparet, quia stando praecise in actibus intel-
lectus nulla est extensio intellectus, quia non extra se tendit nisi
ut actus eius respicit actum alterius potentiae.

Et si dicas unum actum intellectus extendi ad alium, directum
10 per illum, non propter hoc secundus est praxis, ut modo loqui-
mur, nec primus cognitio practica, quia tunc logica esset practica,
quia dirigit in actibus discurrendi.

Secunda condicio patet, quia actus non habentes ordinem ad 229
intellectum, cuiusmodi sunt actus vegetativi, ac naturaliter praece-
dentes intellectum, ut actus sensitivi, non dicuntur praxes, nec ad

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβμν)

2 Dico igitur primo] Ad primum dico R De primo dico Σ | igitur om. MSI⁴VZ 2-3 ex-
tenditur] praem. primo M²Λ⁰ add. primo Λ⁰ 3 actus om. R⁴Λ^{YHO*} | potentiae] add. se-
cundo P⁴ adnot. prima Γ^{D2} | naturaliter] naturalis Λ⁰ om. Λ^{B2} add. seu essentialiter Γ^{D2}
4 intellectione] add. tertio P⁴ adnot. secunda Γ^{D2} | natus] adnot. tertia Γ^{D2} | intellectioni
rectae] intentioni rectae D rationi rectae Δ^BΦ^πγβμν intellectui recto RΛ^{HGO} pon. intellectui
recto M² 5 sit] add. actus R²Σ 6 quia] quod (praem. ita Γ^{N2}) Γ^N | praecise] praecipue
P⁴Λ^B 6-7 intellectus] add. nulla (visa Γ^B non R) est praxis, quia [[¶ sign.: Vacat P¹(om.
P²) litteris a-b V²]] CPM²S²RIVZΓ^{-L}Λ^{O2}ρ^πγβμν 7 nulla] non Λ^{Y2GO2} | intellectus] add.
ad se Λ^{O2} | tendit] extendit C⁴VΛ^{YB} 8 actum] actus Λ^{GO*} 9 intellectus om. Λ^B |
alium] add. actum C | directum] directivum P⁴M⁴SR⁴VZΓ^{BD}Λ^Y directum vel regulatum Γ^{D2}
10 secundus] sensus D⁴Λ^{O*} om. M²I² | secundus est] sequitur Λ^{B2} 10-11 loquimur] loqui-
tur D add. de praxi Γ^{BD} 11 nec] vel D | primus] prima (add. vel primus Λ^{O2}) SR⁴IVΛ^{EO}
primo M² om. D | cognitio] praem. est CPRΓΛ^{GO2} add. est I | practica] add. est Λ^{B2} | quia —
practica] post discurrendi (12) Λ⁰ om. Λ^{O2} 11-12 tunc — quia om. R² 12 actu Λ^{O2}
13 Secunda condicio] Secunda M⁴SI⁴Γ^L Secundum R | ordinem] originem Λ^{B*} add. intellec-
tus D⁴ 14 cuiusmodi] cuius S⁴R⁴I⁴Γ^{BD}Λ⁰ eius ZΛ^{O*} | vegetativi] in ras. R² vegetative in
ras. ante actus Λ^{O2} comp. (negotiativi?) Λ^Y vegetandi Λ^H negativi V² negative Λ⁰ | ac = AD
aut rell. edd. 15 intellectum = AD intellectionem rell. edd.

F 9 HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 235T): « ... intellectus practicus qui
speculativus est de huiusmodi, de operandis vel non operandis, multoties intelligit timendum
aut laetum, et non praecipit fugere aut imitari: et sic ex ista prima operatione sua non causat
motum. Et quod amplius est, cum huiusmodi intellectus a sua speculatione practica iam dicta
extendat se per intelligentiam ad id quod operandum est, et dicat atque determinet quia aliquid
fugiendum est aut imitandum — quod est eius opus secundum et completivum — non adhuc
fit motus, quia voluntas bene agit secundum desiderium contra intellectus determinationem, ut
patet in [in-]continente, tamquam alterius potentiae — ut voluntatis scilicet et appetitus —
sit agere secundum scientiam, et non ipsius scientiae practicae! »; *Quodl.* VIII q. 1 in corp.
(f. 300D).

eos extendi notitia practica ut sunt priores intellectione. Similiter actus potentiae appetitus sensitivi quatenus praecedit actum intellectus non est praxis; hoc enim modo communis est nobis et brutis. Nec respectu istorum actuum est aliqua cognitio practica, nisi quia aliquo modo est moderativa istorum actuum et isti actus sequuntur intellectionem moderativam ut sunt per ipsam moderati.

- 230 Ex his duabus condicionibus sequitur corollarium, quod videlicet praxis ad quam extenditur habitus practicus non est nisi actus voluntatis elicited vel imperatus, nam nullus alius actus ab intellectione vel praeter intellectionem essentialiter posterior est intellectione, quia quicumque alius detur actus eiusdem rationis cum ipso, posset esse prior, sicut patet discurrendo per actus potentiarum omnium. [4]
- 231 Hoc patet secundo sic, quia praxis est actus qui est in potestate cognoscentis. Quod probatur ex VI *Ethicorum*¹, quia artifex eget virtute ad recte agendum; non autem indiget virtute respectu illius quod non est in potestate sua; igitur artifex in potestate sua

ADCPMSRIVZIT^BDLN^AY^BHGO^ΣQU(Φ^{PP}πτγβμυ)

1 eos] eas CPM*SR*IT^LN* add. dicitur V²Λ^{O2} | extenditur M²R²I²Γ^BDN²Λ^BHΣ | intellectione] rescr. Λ^{Y2} intentione D intellectiones Λ^{B*} intellectu Λ^H 2 potentiae] add. et M^{*}I^{*}V^{*} | quatenus] comp. Λ^{H2} quam Γ^{D2} qua ratione Λ^{O2} 2-3 intellectus om. M^{*}V² 3 modo] lacuna Λ^G 4 Nec] add. tamen Λ^G | istorum] illorum CPMSVTΛ^H 4-5 est aliqua — actuum om. M^{*} 4 aliqua om. Λ^BHGO*Σ | cognitio] notitia M²VT^{BD} 5 quia] quod D ut Φπτγβμυ | aliquo modo] praem. intellectio Λ^{O2} add. intellectio praecedens D | istorum] illorum Λ^H ipsorum Σ | actuum om. Σ | et] add. ut C² add. ita I² | actus om. Γ^N 6 sunt] rescr. Λ^{O2} post moderati (6-7) R om. M^{*}SIV | ipsam] ipsum Λ^HΣ^Q illam Γ^{BD} 8 corollarium] correlativum P²VZ 8-9 videlicet om. ΛΣ 9 extenditur] in corr. I² se extendit Λ^G sequitur Γ^{N*} 10 imperatus] add. quod patet PR²I²V²ZI^{-L}ΛΣ edd., add. hoc patet primo M^{*} | nam] quia Σ | alius actus = Απτγβμυ alius (om. Λ^{O2}) actus alius Λ^YO actus (add. intellectus R*) alius rell. τ 10-11 ab intellectione vel praeter intellectionem = A ab intellectione (tentione C' pon. intellectione C²) CPMSRIVZITΛΣτ ab actu voluntatis elicito vel imperato πτγβμυ 11-12 essentialiter — intellectione om. Σ^{U2} 11 essentialiter posterior est = AD est essentialiter (naturaliter τ) posterior Rπτγβμυ essentialiter est posterior Σ^{U2} rell. ρ 11-12 intellectione] intellectu Λ^H add. praeter actum voluntatis P²R²VTΛ^{O2} add. nisi actus voluntatis M^{*} 12 actus = AD aliquis rell. edd. 13 ipso] illo Λ^BHΣ isto Λ^YGO | posset] post rationis (12) Λ^{O2} add. cum isto Λ^G | sicut] sic ST^{L*} | actus] actum V praem. omnes πτγβμυ 14 potentiarum omnium = AD omnium (aliarum πτγβμυ) potentiarum rell. edd. 15 sic om. I²Λ^{-Y}Σ 16 cognoscentis] cognoscenti R* nostra Λ^{O*} om. D* | Quod] Hoc Λ^B 17 eget] indiget I²Λ^HGO | virtute¹] add. id est arte S²I^{*}πτγβμυ | virtute¹ — indiget om. Λ^{B*} | indiget] eget Λ^BGO 18 igitur] praem. si M^{*} add. si S²Λ^{O2} | igitur — sua om. D²Λ^{Y2}G² | potestate²] virtute Σ

F 16 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 6 (Z c. 5, 1140b 22): «artis quidem est virtus, prudentiae autem non est».

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* XIII q. 10 ad 1 (f. 534S).

habet factionem: multo magis prudens habet in potestate sua actionem, quia est formaliter virtuosus. Ex hoc ultra: si omnis praxis est in potestate cognoscentis et nihil est in potestate voluntatis nisi vel actus elicited vel imperatus, sequitur propositum ut prius¹.

Contra istam condicionem videtur sequi quod tunc aliqua intellectio erit praxis, quia aliqua potest esse actus imperatus voluntatis sicut actus alterius potentiae imperatur ab ipsa. Et tunc ultra: ergo prima condicio est falsa, quod scilicet praxis est operatio alterius potentiae ab intellectu. — Respondeo: licet speculatio sit quaedam operatio et ita praxis, extendendo nomen, tamen ut praxis dicitur sola operatio ad quam intellectus potest extendi, nulla intellectio est praxis; et hoc modo accipitur praxis quando ad praxim dicitur cognitio practica extendi. Cum ergo arguitur 'intellectio est imperata a voluntate, ergo est praxis', non sequitur, sed sequitur: 'ergo est praxis vel practica'; ipsa enim nata est denominari quasi accidentaliter a praxi ad quam est extensibilis, non autem potest esse terminus talis extensionis. Tamen e converso

ADCPMSRIVZ^ΓBDLN^ΛYHGOΣ^{QU}(Φ^{PP}ετπγβμυ)

1 factionem — sua om. Z | multo] *praem.* et R²Γ^{-L}Λ^{G2}Σ | habet in potestate sua] in p. s. h. (habens Λ^B) IΛΣ | sua om. C 1-2 actionem] *add.* suam Σ *add.* quia si factio transiens ad extra est in potestate, multo magis actio immanens Λ^{O2} 2 quia] qua S²RI²VΓ^{B2}LN²Λ^{BGO2}Σ | est] *add.* ea C²PI* 3 potestate] potentia (not. vel: in potestate Λ^{O2}) Λ^O | potestate voluntatis] v. p. Γ^{DLN} potestate sua Γ^{N2} potestate eius I²ΛΣ *edd.* 4 vel¹ om. I²VΓ^{N2}ΛΣ | actus] *praem.* eius Γ^{D2} *add.* eius CPMSRI'VZ *add.* voluntatis I²Γ^{N2}ΛΣ | sequitur] *praem.* sic D | ut prius] ut primo Γ^{BN}* om. D *add.* quod tales actus tantum sunt praxes Λ^{O2} 5 *adnot.* a Γ^{D2} (cf. ad 13) | istam] illam CP *praem.* ad I² | condicionem] in ras. R² conclusionem DMIZ Γ^{BL}Λ^{H2}Σ rationem Λ^H *add.* vel conclusionem P² 6 erit] est VΓ^DΛ^{HO} erat Λ^B | praxis] *add.* saltem intellectio imperata Λ^{G2} | aliqua] *add.* intellectio (-ctus Z) IZ *edd.* | actus om. A 6-7 voluntatis] a voluntate R²VΓ 7 sicut] similiter D | imperatus Λ^{O2} | ipsa] *add.* id est executive Λ^{O2} | tunc om. ZΛ^Y 7-8 ultra — falsa] in ras. I² *add.* scilicet quod praxis est operatio alterius potentiae ab intellectu I² 8 prima] secunda A | quod] quia (pon. quod C²) CΓ^N*Λ^Y G^O | scilicet om. ΛΣ 10 operatio] speculatio Λ^{O2} *add.* potentiae Λ^H *add.* ad quam intellectus potest extendi Λ^O 10-11 extendendo — praxis om. Γ^{N2} 10 extendendo nomen] extenso nomine Σ *add.* praxis P²Γ^{BDN2} 10-11 tamen ut praxis om. Γ^{D2} 11 dicitur] *praem.* stricte Λ^{O2} *add.* est Λ^{O2} | extendi] *add.* per quam (per quam) et τ dicitur intellectus practicus Λ^Oτ *add.* id est extra se tendi quasi ad alium actum alterius potentiae extra se Λ^{O2} 12 accipitur] om. D² not. alius liber: arguitur μ | praxis² = AD²τ 13 cognitio practica extendi] p. c. e. Λ^H e. c. p. Σ | extendi] in corr. M²R² om. Γ^L *adnot.* b Γ^{D2} (cf. ad 5) *adnot.* caute Γ^{B2} | arguitur] in corr. D² dicitur Γ^{BD} 14 praxis] *add.* dico quod Λ^{H2} | sequitur] *add.* sic D 15 sed — praxis om. Λ^{H2} | sed] *add.* bene Λ^{H2} | sequitur om. Λ^{Y02} | ergo om. SΓ | praxis vel om. Λ^{BGO} | enim om. D² | nata est] e. n. Σ 16 accidentaliter] actualiter CP²(in ras.) | accidentaliter a om. Λ^{B2} 17 potest esse = A esset C'P'M' esse C²M²SV²(in corr.)Λ^{YH} est P² vell. (ante autem Λ^O) *edd.* | talis] illius R | extensionis] *add.* ibi V' *add.* intellectio Λ^Oετ *add.* praecise sed large Λ^{O2} | Tamen om. Λ^B | Tamen e converso] E c. t. Σ

T¹ Cf. supra n. 230.

bene concedo, quod omnis praxis est actus elicitus voluntatis vel imperatus. Unde ex ista secunda condicione inferre oppositum primae, est facere fallaciam consequentis ponendo consequens^a.

- 233 Tertia condicio probatur. Tum ex dicto Philosophi VI *Ethi-* [5]
corum, quod electio recta necessario requirit rationem rectam. Quod
 non tantum est verum de electione stricte sumpta, sed pari ra-
 tione de quacumque volitione recta, quod ipsa requirit rationem
 rectam cui conformiter eliciatur; omnis autem praxis vel est volitio
 vel sequens volitionem, ex corollario praecedente¹; ergo omnis
 praxis ad hoc ut sit recta nata est conformiter elici rationi rectae. — 10
 Tum ex dicto Augustini XV *De Trinitate*, quod intellectus intelli-
 git sibi et aliis. Igitur sicut potest iudicare de actu suo, ita potest
 iudicare de actibus aliarum potentiarum; igitur de actu naturaliter
 posteriore actu suo prius naturaliter potest iudicare quam ille actus

^a Sequitur textus interpolatus: Nota, intellectio a voluntate imperata aut est 15
 directiva, vel non; si non, tunc est pure speculativa; si sic, aut est directiva ut
 intentio logica dirigit actum discurrendi et denominandi (qui est actus intellec-
 tus, sequens actum simplicis intelligentiae et actum complexorum, qui est com-
 ponere et dividere), et adhuc talis est speculativus, aut est directiva actus vo-
 luntatis, et tunc est practica; sed non est praxis quae sumitur hic, scilicet non 20
 pro quacumque operatione, sed pro tali ad quam intellectus natus est extendi
 proprie sumendo extensionem.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 elicitus voluntatis] v. e. Λ^{OZ}Σ | voluntatis] a voluntate Γ^{BD} 2 ista] illa Λ^{EH}Σ om. C
 P^{MV}Σ | secunda] tertia P^VΛ^{YO}*Σ | condicione] add. infertur S* add. quae infertur P²R²Γ^{LN}
 3 facere fallaciam] fallacia Λ^BΣ 4 Tum] Tamen Γ^{DO}Σ Primo Σ 5 quod¹ om. Σ 6 vera
 Γ^{BD}* | est verum] v. e. Λ^{EH}Σ | stricta Z 7 quacumque] qualibet Λ^BΣ qua Λ^B* | quod]
 quia R edd. 7-8 rationem rectam] rect. rat. V add. quod non tantum est verum de elec-
 tione (¶ sign. Vacat S²V²) MSV 8-10 vel est — praxis om. Λ^H 9 corollario] correla-
 tivo ACMSIVZΓ^{LN}Λ^B add. sequens D 10 nata est] e. n. CPΛ^{GO} | est] erit Λ^H | rationi
 rectae] rect. rat. Γ^{AY}* 11 Tum] in ras. V² Secundo probatur Σ | XV] V Σ III (pon. XV Λ^{OZ})
 Γ^NΛ^{GO} add. III Γ^{BD} | De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD}Λ^{YO} add. cap. 1 (loco 1 lacuna Λ^YΣ) Λ^{YGO}Σ
 add. cap. 7 edd. | quod] om. Σ add. est I* 12 Igitur sicut] Sic. i. Σ 12-13 potest iudicare]
 et Σ 13-14 de actibus — iudicare om. D² | naturaliter posteriore] posteriori in ras. R²
 14 prius naturaliter potest iudicare = A prius pot. i. n. D²CPMSRIVZΓ^τ pot. i. prius n.
 ΛΣρ^τγβ^μυ | quam] quod M* antequam ρ^τγβ^μυ | ille] iste D*Λ^{GO} ipse CP | ille actus] a. i.
 (iste Λ^{GO}) ΛΣ 15-22 Nota — extensionem = D; ¶ text. sign. Extra D² 18 et om. D*
 19 talis om. D²

F 4 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 22-25). 11 AUGUST., *De Trin.* XV
 c. 6 n. 10; c. 7 n. 13 (PL 42, 1064. 1066-1067); X c. 3 n. 5; c. 7 n. 10; c. 9-10 n. 12-14 et 16
 (PL 42, 976. 979. 980-981); XIV c. 4 n. 7 (PL 42, 1040).

T ¹ Cf. supra n. 230.

eliciatur; et per consequens, si recte iudicet, oportet istum actum conformiter elici si debeat esse rectus.

Ex duabus condicionibus praxis ultimis¹ sequitur quod actus 234 imperatus a voluntate non est primo praxis sed quasi per accidens, quia nec primo est posterior intellectione nec primo natus elici conformiter rectae rationi. Oportet ergo aliquem alium actum esse primo praxim; ille non est nisi volitio, quia per illam habet actus imperatus dictas condiciones; ergo prima ratio praxis salvatur in actu elicto voluntatis.

10 Et tunc ultra: quandocumque aliquid est primo tale coniunctum cum alio, si posset separari ab illo adhuc esset tale; igitur si actus voluntatis potest separari ab actu alterius potentiae, separatus ab illo posteriore iste erit praxis. Separatur autem circa quodcumque quod potest esse obiectum actus voluntatis circa quod non potest esse actus alterius potentiae, cuiusmodi sunt omnia immaterialia; igitur circa omne tale est actus voluntatis, et ille solus est praxis.

Secundo hoc idem probatur ex intentione Philosophi III 235

ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 eliciatur] elicitur R* add. ei conformiter Σ | iudicet] add. recte Λ^o | istum] illum CPM SVTA^H ipsum Λ^{BGO} 2 elici] add. rationi rectae M²τ^γ | debeat] debet Γ^{BD} add. actus I* 3 condicionibus praxis ultimis] c. u. p. A¹Γ²Λ^{-B} u. c. p. Σ | ultimis] positus Λ^B 4 a voluntate om. Λ^B | primo praxis] prax. pr. Λ^BΣ | quasi om. Λ^B 5 nec¹] non Λ^o | posteriorum D | intellectione] in ras. P² intentione I volitione Λ^Y om. Γ^{N2}Λ^o add. sed in quantum imperatus a voluntate sequente ipsum primo et per se D | natus] nata AM*S¹I*VZΓ^{L*}Λ^Y natum RΓ^{BD*} add. est Π^{Γ-L} 6 rectae rationi] rat. r. RA^BΣ add. sed quia conformatur electioni per se et primo conformatae D | Oportet ergo] Ergo o. RVΓA^o | alium actum] act. al. CPMSRVΓ^{-L} 7 illam] istam D*Λ^{YGO}ρ^τπ^γβ^μυ ipsam Λ^oτ eam P illum Λ^H | actus] habitus D om. M²(post imperatus, 8)SR*I*ZΓ^{DLN2}(post imperatus, 8) 8 ratio] not. vel: definitio Λ^{o2} 10 Et om. I²Λ^{Y2BHO}Σ | quando I²Λ^{BHO}Σ | aliquid est] e. a. (aliquid D) DRI*Z aliquid Γ^{N2} aliquid (add. est Γ^{B2D2}) Γ^{BD} 11 alio] aliquo Γ^{BD} praem. aliquo R add. posteriore CPM¹I*VZΓA^Σ add. | si¹] licet D | possit Π^{BDL*N} possunt Λ^o potest Λ^{o2} | ab illo om. D | illo] isto Λ^{YGO} alio Λ^{H*} | esset] erit D 12-14 separatus — voluntatis om. D² 12 separatus] in ras. P² separatur AD² 13 posteriore om. I²Λ^{YB2HO2}Σ | iste] ille CPMSI'ZA^o vere RVΓA^{o2} om. I²Λ^{YBHO}Σ | erit] est Γ^{DA}Λ^o erat Λ^B 14 quod — obiectum = AD² obiectum (subiectum Λ^{o*}) circa (c. om. Σ^U) quod potest esse rel. edd. 14-15 voluntatis — actus om. R²Λ^H 14 circa quod] et Σ 14-15 potest esse om. Σ 15 alterius] inferioris Φρ^τπ^γβ^μυ 15-16 potentiae — et ille om. Λ^{B2} 15 potentiae] add. inferioris CPM²R²I*VZΓA^{-B2}Σ 16 omne] add. est Λ^{GO*} | tale] add. obiectum CPR²(in ras.)I*ZΓ^{BDN2}Λ^{o2} | est¹ om. D²Λ^{YGO2}Σ | actus] praem. solus Σ om. D² | et ille solus om. Σ 17 hoc idem probatur] probatur idem Σ patet Λ^H om. Λ^{YBO} probatur Λ^{o2} | probatur] in ras. M² est C

F 17 ARISTOT., *De an.* III t. 49 (Γ c. 10, 433a 17-18): «Quare rationabiliter haec duo videntur moventia: appetitus et intelligentia practica»; t. 50 (col. 533a 22-23): «intellectus non videtur movens sine appetitu: voluntas enim appetitus est».

T ¹ Cf. supra n. 228 et 229. 233.

De anima, ubi inquirens principium motivum, postquam conclusit duo esse motiva, videlicet voluntatem sive appetitum et rationem, subdit: «Intellectus non movet sine appetitu, voluntas enim appetitus est». Et consequenter dicit quod appetitus duo quandoque sibi sunt contrarii: ideo est ponere quasi unum movens specie, 5 quia duobus appetitibus commune est ratio speciei intermediae, scilicet ratio appetitus. Vult ergo expresse quod sicut appetitus sensitivus habet rationem motivi cum sensu et phantasia, ita voluntas habet rationem principii motivi cum intellectu et ratione. Igitur sicut actus appetitus sensitivi sine quocumque transitu ad 10 extra est vere praxis quando sequitur actum intellectus, ita actus voluntatis, qui ponitur aeque principium motivum, erit vere praxis, quia semper sequitur actum intellectus; et hoc etiam si sit solus, sine actu imperato, immo cum actu in appetitu sensitivo opposito illi quem imperaret, quia ipsa ut habens appetitum illum quando- 15 que contrarium, est principium motivum et operativum, cuius operatio sit praxis.

ADCPMSRIVZΓBDENΛYHGOΣQU(Φ^{BP}ρτπγβμυ)

1 requirens Λ^B inquit Λ^{GO} | principium] primum RΛ^{GO*}ρ *praem.* primum M² 1-2 concludit CPA^G includit (*pon.* conclusit Λ^{O2}) Λ^O 2 duo esse] e. d. Λ^BΣ *add.* principia Γ^{N2} | videlicet] scilicet RΛ^{GO}Σ | voluntatem sive *om.* P²(*pon* appetitum)I²ZΛ-^GΣ 3 subdidit Z | enim] autem PF^{-L} 4 Et] *om.* Λ^B *add.* Commentator Λ^Gτ | consequenter] Commentator (*add.* consequenter M² *not.* aliter: consequenter S²) MSR^{*}IZ | dicit] subdit P²(*in ras.*)R²Γ | appetitus duo] d. a. Σ 5 sibi sunt] sunt sibi PVΓA^BΣ | contrarii] consequentia A | ideo] ideoque Γ^{D2} idem Γ^L | est] oportet Λ^B | ponendum Λ^H | movens] ostendens M² | speciem Λ^H 6 quia] quod CΛ^H | commune] communis Λ^BΣΦ *edd.*, *add.* quod C *add.* quid P² 6-7 ratio — appetitus¹ *om.* Λ^H 6 intermediae] interimendae Λ^{O*} *om.* Σ 7 Vult — appetitus *om.* P²Λ^{B2} | expresse *om.* M 7-8 quod — motivi *om.* M² 8 rationem] *add.* principii M²VT | motivi] *add.* tamen Λ^G 8-9 cum — motivi *om.* Γ^{B2} 8-11 ¶ ita — intellectus *sign.* litteris a-b et *nota:* liber Duns V² 9 principii] primi Λ^O | cum intellectu *om.* V² | ratione] *add.* quod Aristoteles dicit VI Ethicorum 3, quasi in medio capituli Γ^{D2} 11 vera Λ^{HGO}ρτπγβμυ | praxis] *add.* semper I²Z | quando] quandoque P²Γ^{N*} *add.* scilicet Σ 11-13 ita — intellectus *om.* V² 11 actus] actio R 12 quae V²Γ^{BD*}Λ^{YH}Σ | aeque] est quae I² *praem.* esse Γ^{BD} *add.* esse V²Γ^NΛ^{O2} | erit] *in corr.* D² est CPMV²Γ^DΛ^{E2}(*in corr.* ante motivum)^{GO} | vere] vera Λ^O aeque Σ^O 13 et hoc] ex hoc Z *om.* Σ | etiam] autem Λ^H sensus Λ^{B*} *om.* Λ^{H2} *add.* est R | si sit *om.* Σ | sit] post solus M²R²(*in ras.*)IZΓ^{*} *om.* M²SA^H 14 imperato] *add.* est Λ^H | immo] ideo (*pon.* immo Λ^{O2}) Λ^O *adnot.* exemplum huius super tertium, dist. 15, de muliere involuntarie corrupta I² (*cod.* Λ^{O2} simile exemplum *affert.* Cf. *append.* B) | cum actu in] cum V² in M² 15 ut] *add.* qui M² *add.* communiter M²I²Γ^{B*}D² | habens] consequens M *add.* communiter P² | appetitum illum] i. a. Σ | illum] istum Λ^{YH} sensitivum Λ^{GO} *edd.* 16 cuiusmodi (*add.* sive S²) PMSI^{*}VZA^G 17 sit] fit PMIVΓ^N est DA^GΣ | praxis] *add.* et hoc dictum sit de primo (*add.* illo Λ^B) articulo Λ^{B02}Σ

F 4-7 ARISTOT., *De an.* III t. 53-54 (Γ c. 10, 433b 5-13).

[III. — QUALITER COGNITIO PRACTICA EXTENDATUR AD PRAXIM]

[6] Ex hoc articulo¹ patet secundus², nam ista extensio consistit in 236
duplici relatione aptitudinali, videlicet conformitatis et prioritatis
naturalis: de prioritatem patet per illud quod iam adductum est de
5 VI *Ethicorum*³; de conformitate habetur ibidem, ubi dicit quod
«veritas considerationis practicae est confesse se habens appeti-
tui recto».

‘Aptitudinali’ dixi, quia neutra relatio requiritur actualis. 237
Quod enim praxis actualiter sequatur considerationem quae sit
10 conformis ipsi considerationi, hoc omnino est accidentale consi-
derationi et contingens^a; si enim ab actuali extensione diceretur
praxis, nulla esset necessario practica, sed eadem quandoque prac-

^a Sequitur textus interpolatus: Contra: de necessitate actus intellectus est prior
actu voluntatis actualiter quam ponis primam praxim. — Verum est, sed non
15 sequitur necessario ad ipsum de actualiter actu voluntatis qui est praxis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^FΠ^Fγ^βμ^ν)

2 secundus] secundum Σ^V sensus Λ^O add. articulus Λ^{O2} | ista] illa CPMSVTΛ^H | existit
DR 3 relatione] ratione (pon. relatione M²) DMA^{G*} om. Γ^{N*} | aptitudinalis Σ | videlicet] scili-
cet RΣ 4 per om. Λ^{G*O} | iam om. R²Λ^HΣ | deductum P | est] add. in primo articulo CPR²Λ²
V²ZΓΛΣ edd. 5 *Ethicorum*] add. in tertia condicione Λ^{H2} add. condicione tertia Λ^{O2} |
ibidem om. Λ^Y | ubi dicit quod om. Λ^GΣ 6 confesse] concesse Z confisse Λ^{O*} add. vel
conformiter R² 8 Aptitudinali] in corr. D² Appetibili (pon. Aptitudinali C²) CS²YZA^{GO} Apti-
tudinalis Σ^{QU} om. Σ^{Q*} | quia] quod Λ^{GO}Σ | requiritur actualis] r. actualiter Λ^{GO} actualiter
(om. S²) r. CPMSI^V 9 sequitur (pon. sequatur C²) DC consequitur (-quatur P²) P | quae] cui Σ
add. praxis Γ^{D2} 9-11 quae sit — et om. D² 9-10 sit conformis] c. s. (est Λ^O) Λ 10 ipsi
om. Λ^G | ipsi considerationi om. Σ | accidentale] add. ipsi P²R²Γ 11 contingens] add. unde
non est de ratione intellectus practici quod sit accidentaliter conformans sibi praxim, sed quod
sit conformativus eius tantum; alioquin faber non intendens operari, non haberet cognitionem
practicam D add. immo voluntas potest difformiter agere, quia actualis praxis inesse et abesse
Λ^{O2} | enim = AD ergo rell. edd. 12 praxis] practica RI²πγβμν cognitio practica Λ^{O2} |
esset] erit CPR *praem.* scientia Λ^{GO} add. scientia M² add. consideratio Σ | necessario] necessaria
Λ^O necesse Γ^N naturaliter Γ^L 12-p. 162, 1 practica] add. et Λ² 13-15 Contra — praxis =
Λ^{GO}Fp^Qπ^Qβ^Qμ [textum insimul cum textu Contra (p. 162, 12) — obiecto (p. 162, 18) ponunt omnes
isti post recto (7), sed Contra (13) — praxis (15) post extensionem (p. 162, 2) F²]; ¶ text. sign.:
Extra F² lin. anfractuosa μ 14 voluntatis] add. elicit Λ^{O2} | quam] quem Λ^GFp^Qπ^Qβ^Qμ | Ve-
rum] *praem.* Responsio F adnot. Solutio Λ^{G1} 15 ipsum] add. actum intellectus Λ^O | de = Λ^O
(om. Λ^{O2}) de necessitate β^Qμ | actualiter] actualitate p^Qπ^Q | actu] actus Λ^{GO2} | praxis] add. id
est actus regulatus vel conformiter elicitus considerationi practicae Λ^{O2}

F 5-7 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 29-31): «practici autem et intellectivi
[opus est] veritas confesse habens appetitui recto».

T ¹ Cf. supra n. 228-235. ² Cf. supra n. 227. ³ Cf. supra n. 231, 233.

tica quandoque speculativa, quod nihil est; igitur sufficit duplex aptitudinalis extensio sive aptitudo ad extensionem^a.

Hoc declaratur, quia conceditur communiter cognitio practica extendi ad praxim ut directiva ad directum sive ut regulativa ad regulatum. Cognitionem autem esse priorem naturaliter praxi et ei conformem, non est esse conformatam praxi quasi priori, sed est esse conformativam praxis quasi posterioris, sive, est esse cui praxis sit conformanda, quod est cognitionem dirigere et regulare in praxi. Utrum autem sic dirigere vel conformare praxim sibi sit aliqua efficientia in cognitione respectu praxis, de hoc distinctione 10 25 secundi libri¹.

^a Sequitur textus interpolatus: Contra: tunc quaelibet cognitio practica esset, quia ad quamcumque aptitudinaliter apta est sequi volitio recta eis conformis in voluntate quam ponis primam praxim. — Dicendum quod non est verum de volitione cognoscibilis, sed cognitionis, et haec ratio est praxis. — Contra: aptitudo quae convenit uni naturae et repugnat alteri non videtur nisi per aliquid intrinsecum in ea; ergo oportet dare quare ista conformitas ad praxim convenit isti habitui et repugnat alteri. — Dicendum quod hoc est ex eius obiecto².

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}FKρτπγβμν)

1 quandoque] quando Z om. D² 2 aptitudinalis] appetibilis D*Λ^{0*} 3 declaratur] add. ratione Λ^{Hτ} | conceditur communiter] com. conc. PΛΣ | cognitionem practicam Σ add. 3-4 cognitio practica extendi] quod cognitio practica extenditur CP²M²S²RI²VT²Λ^B 4 directiva] directivam add. directivum Λ^B | directum] directivum MR*Λ^{YB*} directam Λ^H rectum Λ^{0*} | sive] seu Λ^{YHO}Σ et Λ^B | ut² = Αρπγβμν | regulativa] rescr. V² regulativam add. regula Λ^{-G}Σ 5 regulatum] regulativum M adnot. ubi exponitur haec propositio, VI Ethicorum, de veritate considerationis practicae est confesse se habens appetitui recto Λ⁰² | priorem naturaliter] n. p. Λ^GΣ | praxi] praxim Λ^{0*} om. D | et] vel Λ^Y 5-6 et ei — esse om. D² 6 ei = A | conformatam] in corr. Λ^{YB2} conformativam (pon. conformatam C²) CP²Γ^{LN} | priori] praem. a Λ^{G0} 7 est¹ = ΑΣΚ | praxis] praxi Γ^{LN2} praxim Γ^{D*} sed praxis Λ^{B'} om. Λ^{B2} | posteriori] M*SR*Γ² Γ^{B*}D*Λ^NΛ^{B2} | sive, est esse om. V | est² = A | esse²] add. illud M²Λ^{H2}Σ 8 cognitione Λ^G | et om. I*Z | regulari Γ^{LN} regere Λ^Y 9 praxi] praxim DC*PA^{G0} | vel] et VT^{LN} om. Λ⁰ | conformare] regulare RV om. Λ⁰ | praxim sibi] s. p. Σ | sibi om. Λ^{G0} 10 efficientia] efficacia Γ^L Σ^U efficacia vel efficientia Σ^{Qp} | respectu om. R*Λ^G | de hoc] praem. habes Γ^{D2} 12-18 Contra — obiecto = Λ^{G0}Fρ^Qπ^Qβ^Qμ [quoad transpos. vide p. 161 ad 13-15]; ¶ text. sign.: Extra F² lin. anfractuosa μ 12 practica esset] e. p. Λ^GFρ^Qπ^Qβ^Qμ 13 quamcumque aptitudinaliter] quemcumque appetitum Λ^G | aptitudinaliter] actualiter μ | eis] ei Λ⁰²Fρ^Qπ^Qβ^Qμ 14 voluntate] bonitate ρ^Qπ^Qβ^Qμ | primam praxim] prax. pr. Λ^G adnot. Quare vertendo folium Λ⁰² 14-15 Dicendum — praxis post repugnat alteri (18) β^Qμ 14 Dicendum] praem. Ad primum β^Qμ 15 cognitionis] add. id est si sequitur volitio non cognoscibilis obiecti sed cognitionis complexae, unde talis cognitio est practica et talis volitio est praxis Λ⁰² | est] ante ratio Λ⁰² om. Λ^G | praxis] add. scilicet volitio cognoscibilis quae aptitudinaliter est conformis et recta Λ^G 15-18 Contra — obiecto om. F 15 Contra] Praeterea Λ^Gρ^Qπ^Qβ^Qμ 16 per] propter ρ^Qπ^Qβ^Qμ 17 quare] aliquid propter quid ρ^Qπ^Qβ^Qμ 18 habitui] add. vel cognitioni Λ⁰² | Dicendum] praem. Ad secundum β^Qμ | hoc est] e. h. Λ^G add. tantum Λ^Gβ^Qμ | eius om. ρ^Qπ^Qβ^Qμ

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio II Suppl. d. 25 q. un. ² Cf. infra n. 252.

- [7] Ex isto secundo patet quod practicum et speculativum non 238
sunt differentiae essentiales habitus vel scientiae vel notitiae in
communi, quia practicum dicit respectum duplicem aptitudinalem
notitiae, quae est quasi quoddam absolutum, ad praxim ut ad ter-
minum, et speculativum privat illum respectum duplicem; sed nec
respectus nec eius privatio est de essentia absoluti, sed est quasi
divisio generis per proprias passiones specierum, sicut si divide-
retur numerus per par et impar, et linea per rectum et curvum.
Alicui enim notitiae convenit practicum per se secundo modo ex
10 causa intrinseca praedicati in subiecto, alicui speculativum^a.

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Confirmatur ista ratio, quia aliqua practica magis convenit convenientia essentiali cum aliqua speculativa quam una speculativa cum alia. — Contra: distinctio notitiarum ab obiectis est essentialis. — Respondeo: prima distinctio, quae est secundum essentiales differentias, est
15 essentialis et ab obiectis ut a causis extrinsecis, sed ab eisdem potest esse aliqua distinctio posterior non-essentialis.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU(Φ⁶PP⁷ρτπγβμν)

1 secundo] tertio DCS *praem.* in *ras.* articulo Λ^{H2} add. articulo P²(in *ras.*)Γ | et om. Λ^B
2 sunt] sint Γ^L om. M² | essentielles] aequales M | habitus vel om. I²ΛΣ | vel²] sive Λ^H seu
Λ^H 3 communi] add. quae est quoddam absolutum Φ *edd.* | respectum duplicem] d. r.
CPI²ΛΣ | aptitudinalem] appetibilem D²Γ^{BD*} 3-4 aptitudinalem notitiae] n. (*rescr.* Λ^{O2}) a.
Λ^GΣ 4 notitiae, quae est] quae est notitia (q. n. e. Λ^{G2}) Λ^G | quae] qui P²Λ^H quod Λ^B |
quae — absolutum] quae notitia est quoddam absolutum dicens illos duos aptitudinales respec-
tus Λ^{O2} om. ρτπβμν | quasi om. Λ^{YHGO2} 5 et] sed CP om. R | respectum] add. practici Λ^O |
respectum duplicem] d. r. Λ^BΣ | sed = ADA^{O2} et Λ^{GO}Σ modo P² 5-6 nec respectus om.
Λ^{O2} 6 eius om. Λ^{BH2} | absoluti] add. id est notitiae Λ^{O2} | quasi om. Λ^H 7 proprias
passiones] pas. pr. Σ 7-8 dividetur S dividatur Rρτπγβμν 8 et¹ om. Λ^O | et²] vel CPMS^{*}
RIVZA^{-H}Σ om. D² | per²] in Γ^{BD} 9 per se om. Λ^G 10 intrinseca] extrinseca (*not. liber*
Duns: intrinseca V²) V | praedicati] in *corr.* Γ^{B2} practici Λ^{YHGO*} | in subiecto] in se Λ^{GO*} in
se vel praedicati (*pr. rescr. P¹*) in subiecto (*in sub. rep. P¹*) P¹ | speculativum] add. vel actus
Λ^H 11-16 Confirmatur — non-essentialis = ADCPMS²RIVZ¹BDLN²Λ³Y²H²G²O²Σ⁵ρτπ²β²μ²ν;
¶ text. sign.: Vacat A¹(*text. et mg.*)D²P¹S²V²Z¹ Vacat fuit in Scoto Λ^{V2} Extra R²I²(*text. et mg.*)
Γ^{B2}LI^{N2}Λ^{O2} Additio u litteris a-b V¹ lin. anfractuosa μ 11 Confirmatur] *praem.* Et S²Λ^{V2} |
ista] illa D²Γ^{BD2} om. Λ^{RO2}Σ | ista ratio] r. i. CPMVΛ^G illud Λ^{V2} add. quod non sint duae
essentiales defectus (*def. om.* Λ^{O2}) Λ^{O2} | quia om. CM²RA^BΣ 12 practica] *praem.* scientia S²I²
add. scientia CPMV | convenit] conveniunt Γ^{N*} | convenientia] [...] Λ^{G'} om. Λ^{G2} | cum ali-
qua speculativa] cum speculativa *post* convenit Λ^{H2} | aliqua] scientia CPMS²RIVZ differentia
Λ^{V2}BΣ *praem.* scientia Λ^G om. Γ^{BD1}LN 12-13 quam una speculativa om. I² 12 una] alia
Λ^{O2} scientia S² add. scientia CPMVZ 13 speculativa om. V | alia] add. sicut (*praem. spec-*
ulativa S² add. universaliter I²Z) magis convenit (*mag. conv.*) c. m. Γ^B mag. conveniunt R²Γ^{N*} om. V)
medicina (-nae R²) speculativa (*spec. med. R²Γ^{BD1}LNΛ^{O2}ρπ²μ²ν*) cum medicina practica (*pr. med. Λ^{B2}*
ρπ²μ²ν) quam musica cum geometria [¶ sign. litteris a-b V²(*text. et mg.*)Γ^{B2}] CPMS²R²I²VZ¹BDLN²
Λ^{B2}ρτπ²β²μ²ν | Contra] *praem.* Sed Λ^{H2} | notitiarum] om. M² add. necessarium (-rio Γ^{B2}) Γ^{BD1}
(om. Γ^{O2}) | ab] ex Σ 14 Respondeo] add. verum est pμν | est¹] add. essentialis vel PMIZ
14-15 est essentialis] ess. est ante secundum (14) R *post* extrinsecis (15) CPM *rep. post* extrin-
secis (15) V^{*} 15 essentialis om. IZ | et] est tamen Λ^{O2} om. CM²RIV²Z¹BDLN²Λ^{H2}G² | ut]
non D²Λ^{H2}G² om. Λ^{G2} | sed] licet M quia Λ^{O2} | eisdem] eis RΓ^{LN} | aliqua] alia S²IZA^{H2} om. Λ^{G2}

LIII. — A QUO HABEAT COGNITIO EXTENSIONEM AD PRAXIM

- 239 [Opinio prima] — Circa tertium articulum¹ sunt opiniones, quarum una est talis, quod ab alio dicitur intellectus practicus et ab alio actus vel habitus. Hoc sic: verum operabile et non operabile sunt obiecta specialia, formaliter diversa, ideo per se distinguunt illa quae per se respiciunt ipsa, puta et actus et habitus, qui dicuntur practici quia circa operabile; sed intellectus non dicitur practicus nisi sit operativus, qualis non est nisi ille qui apprehendit ordinem ad opus, — quod non facit nisi motus ex appetitu finis, ita quod practicus intellectus includit in suo actu, non formaliter de essentia actus sed connotando, ordinem necessario ad desiderium finis explicite et eorum quae sunt ad finem implicite; quapropter cum speculabile ordinari ad opus accadat speculabili (licet ordinabile esse non accadat ei), differentia inter speculativum intellectum

ADCPMSRIVZ Γ^{BDLN} Λ^{VHGO} Σ^{QU} (Φ^{FP} $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$)

2 adnot.: Opinio Godefridi R¹ et multi Opinio Gandavensis P² | Circa] Ad Γ^{N} | articulum] add. qui quaerit a quo cognitio habeat talem extensionem; tenet quod habitus et actus sunt practici ab obiectis, quod patet postea falsum Λ^{O^2} | sunt] add. quinque M²(om. M³)I²Z $\Lambda^{\text{H}^2\text{GO}}$ 2-3 quarum = A 3 est om. $\Gamma^{\text{B}}\Lambda^{\text{H}}$ | est talis] t. e. Λ^{EO} talis dicit Λ^{G} dicit Σ 4 actus vel om. $\Lambda^{\text{V}}\Sigma$ | actus vel habitus] h. v. a. CPMSIVZ $\Gamma\Lambda^{\text{EH}}$ | Hoc] Quod Σ | sic] praem. ostenditur P² Γ^{BD} praem. patet $\Lambda^{\text{B}^2\text{H}}$ add. ostenditur R² Λ^{GO} add. probatur M²I²Z add. declarat (-tur Γ^{N^2}) $\Gamma^{\text{N}^2}\Sigma$ 5 specialia] speculabilia Γ^{N^2} add. et P² Γ^{BD} 5-6 distinguunt — per se om. Σ^{U^2} 6 illa] ista D¹ ipsa $\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{N}^2}$ om. M²SR¹I² | respiciunt] recipiunt R² Λ^{H} | ipsa] illa Λ^{B} om. M | et¹ = AD | qui] quae CP²M²S² 7 operabilia S²T 8 sit om. CPM² SR¹I²Z Γ^{L} | ille qui] illud (id Λ^{O} praem. ille qui Γ^{B^2}) quod SR²V¹ $\Gamma\Lambda^{\text{VHG}^{\text{O}}}$ qui illud quod Σ id, id est finem, quod Λ^{O^2} add. id quod I² pon. illud quod C² | apprehendat (pon. apprehendit C²) C comprehendit Λ^{B} 8-9 ordinem] ordinat Γ^{B^2} (in corr.) Σ ordinet I²V¹ $\Gamma^{\text{B}}\Lambda^{\text{VHG}^{\text{O}}}$ edd., pon. ordinet C² 9 ex] ab I² Λ^{H} om. Λ^{B^2} 9-10 ita quod] itaque CPMS²R²I²VZ Γ^{BDLN^2} $\Lambda^{\text{VH}^2\text{G}}\Sigma$ ita Λ^{O^2} 10 practicus intellectus] i. p. $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | includit] add. necessario Σ | non] nota A | formaliter] add. ut (tamquam τ om. R² $\Lambda^{\text{B}^2\text{G}}$) aliquid M²R² $\Gamma^{\text{N}^2}\Lambda^{\text{B}^2\text{H}^2\text{G}}$ edd., add. scilicet Λ^{O} 11 connotando om. D² | necessario] ad finem vel Σ 13 speculabile] rescr. I² speculabili $\Lambda^{\text{H}^2}\Sigma$ speciale P² add. et non speculabile I² | ordinari ad opus accadat] ac. ord. ad op. Σ | opus] finem Λ^{H^2} | accedit CP²MIV²Z Γ^{D^2} | speculabili] rescr. Γ^{N^2} om. R² Σ 13-14 licet — ei om. Λ^{O^2} 13 licet] sed Γ^{D} add. non C²M²SVZA $\Lambda^{\text{VH}^2\text{O}^2}$ 13-14 ordinabile — ei] non accadat sibi esse ordinabile Σ 14 non accadat ei] om. V²Z $\Lambda^{\text{VH}^2\text{H}}$; ¶ sign. Vacat P²(om. P³) | accedit CMRI² | ei] eis I² sibi Λ^{O} | differentia] praem. ideo Λ^{O} add. tamen D² | speculativum intellectum = AD speculativum (praem. intellectum $\Gamma^{\text{D}^2}\Lambda^{\text{O}^2}$) $\Gamma^{\text{D}}\Lambda^{\text{O}}$ intellectum (om. I²) speculativum tell. edd.

F 3-p. 165, 17 GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 349-352); 3-p. 165, 5 THOMAS, De veritate q. 3 a. 3 in corp. (ed. Parmen. IX 57b-58a) et S. theol. I q. 79 a. 11 in corp. (V 278b).

T¹ Cf. supra n. 227.

et practicum inde proveniens erit accidental¹ et per respectum ad aliquid extra intellectum, licet differentia habituum et actuum sit formalis secundum differentiam formalem obiecti operabilis et non operabilis. Unde in III *De anima* dicitur quod intellectus speculativus et practicus differunt fine, et VI *Ethicorum*: «Bonum intellectus practici est verum confesse se habens appetitui recto».

Exemplum: intellectus speculativus apprehendit sanitatem ut bonum conveniens, appetitus appetit illam, et sequitur aliquo modo consideratio intellectus practici quod sanitas est acquirenda. Stante igitur desiderio finis, intellectus practicus ex hoc principio, 'illud per quod melius potest acquiri, est procurandum', procedit discurrendo, et terminatur discursus in ultima conclusione consilii; et totus iste discursus sicut sumit principium ex apprehensione finis desiderati, qui est primum obiectum intellectus practici, ita est ut illa inventa ad finem operetur, et ideo voluntatem finis praesupponit et ad electionem sequentem consilium ordinatur.

[9] Contra hanc opinionem -- quae, ut breviter dicam, in hoc consistit quod distinctionem intellectus practici et speculativi ponit penes finem qui accidit obiecto, sed habitus speculativus et

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^{μν})

1 post practicum sequitur parva lacuna Λ^G | erit] est D*CP*Γ^DΛ^G | et²] om. Σ add. quasi Λ^{O²} | respectum] add. id est per ordinabilitatem in finem Λ^{O²} 3 differentiam formalem] f. d. ΛΣ 3-4 operabilis ... operabilis] comparabilis ... comparabilis Σ | et non operabilis om. M²Λ^{H²G} 4 in om. CPA^GΣ | dicit Γ^{BD*} | dicitur quod om. Λ^{YEHGO}Σ 5 fine] praem. a Λ^{GO*} | Bonum] Obiectum P^SR^VΓ^BΛ^{GO} Omne obiectum (not. vel: bonum Γ^{B²}) Γ^B om. P^SΛ^{H²} pon. obiectum M² 6 est] erit Λ^H | confesse] consesse Z confuse Λ^{O*} 8 bonum] obiectum γ add. et obiectum Λ^{O²} pon. obiectum M² | appetitus appetit illam] cum intellectus apprehendat illam (pon. appetitus appetit illam Λ^{H²}) Λ^H | appetit] apprehendit Γ^{B²D*}Λ^{N*} | et] tunc Λ^{H²}Σ om. Λ^{YEHGO} 9 consideratio] consilium CPRI*V*Γ^{BD²N}π^γβ^{μν} consilio M²S consiliatio (pon. consideratio M²) M²p 9-10 quod — practicus om. D²Σ^{V²} 10 igitur] itaque Λ²Σ^{QU} | hoc om. Λ^G 11 principiis Λ^{G*} | illud] illius Λ^G 11-12 illud — discurrendo] procedit discurrendo ad procurandum illud per quod melius potest acquiri Σ 11 per om. ADC*P*M*R*I*VZ 13 iste] ille SZΓΛ^{YGO}Σ^Q 14 desiderati] considerati Λ^B desiderii Λ^H 15 inventa] add. scilicet apprehensione R² | finem] add. scilicet discursus R² | operatur Λ^H 16 finis] add. sic CP add. electio Λ^{O²} | praesuppositi D | sequentem] consequendam Λ^G sequendam τ add. vel sequendam R² 17 ordinatur] oritur D 18-19 Contra — speculativi om. D² 18 ut breviter dicam] ut videtur D² breviter I²ΛΣ 19 quod] quia Γ^L | practici et speculativi] s. et p. I²Λ 19-p. 166, 1 ponit — practicus om. Λ^{E²} 20 qui] quia MSR*I*V*Z quae Λ^{GO*} add. finis M²I*Z | obiecto] add. scilicet quod (scil. q.) vel qui finis Γ^{D²}γ) ordinetur (or-

F 4 ARISTOT., *De an.* III t. 49 (Γ c. 10, 433a 14-15). 5 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 29-31).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. et ad 1 (I f. 235V-X).

practicus differunt et distinguuntur penes obiectorum specialium differentiam formalem – arguitur, quia de habitibus dicitur II *Metaphysicae*: «Finis speculativae veritas, practicae autem opus».

242 Similiter, tunc habitus practicus erit in intellectu speculativo nec intellectus illo habitu dicitur practicus, quod videtur incon-
veniens, quia omni habitu denominatur habens secundum naturam habitus.

243 Respondent ad primum¹ quod scientiae practicae finis est opus in potentia et aptitudine, in quantum eius obiectum est operabile per se; sed obiectum operabile consideratur secundum habitum istum in universali, quae consideratio non sufficit ad hoc quod subiciatur operationi in actu et in particulari; quia actus est melior potentia in bonis, ideo requiritur talis consideratio particularis et in actu: illa autem est per alium habitum a scientia practica, et ille habitus alius solum est in intellectu practico.

Ad secundum² dicit quod denominative potest dici practicus, non simpliciter sed intelligendo denominationem fieri ab habitu.

ADCPMSRIVZΓ^BDLNΛ^YEHGOΣQU(Φ^{PP}ρτπγβμν)

dinatur Γ^D ordinat γ ad opus DΓ^D add. scilicet quod (q. sc. R) finis (f. om. R) ordinetur (continetur R) ad opus vel quod (add. scilicet R) finis accedit obiecto S²R* add. per respectum ordinabilitatis ex veritate Λ^O | sed] add. differentiam Σ add. actus et Λ^B add. quod S²Γ^D 20-p. 166, 1 speculativi et practici I²V²Λ^BΣρπγβμν

1 differunt et distinguuntur] dist. et dif. Γ^{BD} differunt Λ^B ponit Λ^OΣ om. I²V²Λ^{YHO} | penes] praem. differentiam V²Λ^{YO} add. differentiam Λ^O | obiectorum specialium] o. speculabilium (pon. specialium M²) MV²Z speculativorum P* 1-2 obiectorum specialium differentiam formalem] o. speculabilium (specialium I²) d. f. I' d. f. o. s. (speculabilium I') I³Λ^HΣ 2 arguitur] add. sic Γ^{BD} add. quod distinctio habituum sit penes fines Λ^O | quia] quod DΛ^G 3 speculativae] add. est CPMVΓ^{BD} | autem] vero Λ^B om. Λ^G 4 Similiter] Quod (praem. Similiter sequitur Λ^H) Λ^H om. R* | tunc] cum Λ^O om. P* add. et Γ^D add. sequitur quod Λ^G | erit] esset CP²I^Z Γ^DΛ^G sit Λ^O est Γ^BΛ^B 5 intellectus] add. speculativus Λ^O | illo] isto DΛ^Y secundo (praem. illo S²) S | diceretur RIZΓ^{BD}Λ^{HO} 6 omni] ab RΓ^{BD} praem. ab P²Λ^{GO} add. (...) Λ^B add. habens (I) Λ^B | habens] add. habitum R² 8 Respondet V² Responderet Γ^L Respondetur I² 9 aptitudine] habitudine D* praem. in Σ | est] eius Λ^B om. D*S* 10 sed] add. si Λ^O | obiectum operabile om. I²Λ^{YB}Σ 11 istum] ante habitum (10-11) CPMSRIVZΓ^{YBO}Σ illum DCPMSIVZΓ^{HGO}Σ 12 particulari] add. et R² add. | melior] in ras. P² maior I* add. quam Γ^DΣ 13 in bonis] post quia (12) Σ add. et Γ^D | consideratio] consiliatio Λ^H | particularis] in particulari Λ^B | et om. Λ^{GO} 14 illa] ille Σ | autem] om. Λ^Y add. consideratio Λ^O | ille] iste ST^{LN}Λ^{GO} 15 alius] om. Λ^B add. non Λ^O | solum est] e. s. Λ^BΣ | in om. DΛ^B 16 Ad secundum] Quod secundo R | dicit] in corr. M²I²V² dicitur Λ^{GO} dicunt CP dico A | quod] add. intellectus Λ^O | denominative] denominatione D 17 non] praem. et Z | sed] add. secundum quid, scilicet ρτπγβμν

F 2-3 ARISTOT., *Metaph.* II t. 3 (α c. 1, 993b 20-21). 8 GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355). 16 Ibidem.

T ¹ Cf. supra n. 241. ² Cf. supra n. 242.

Contra: igitur habitus et actus practicus esse possunt in intel- 244
lectu speculativo, quia habitus vel actus ex natura sua practicus
potest esse in intellectu sine relatione tali ad actum voluntatis,
qualem ponit.

5 Consequens concederet, sed alium habitum poneret posse ha-
beri in intellectu practico, ex actibus non tantum practicis sed ex
actibus intellectus practici generatum.

Contra: habitus practicus generatus ex actibus practicis suffi- 245
ceret ad eadem ad quae ille alius generatus ex actibus intellectus
10 practici, quia voluntas imperans considerationem propter talem
finem non dat aliam rationem considerationi in dirigendo, nec per
consequens habitui generato ex considerationibus.

Item, tunc multa accidentia eiusdem speciei erunt in eodem. 246
Non enim propter ordinem voluntatis vel non-ordinem potest
15 poni distinctio specifica actus huius et illius, similiter nec habitus.

Item, tertio, contra opinionem in se¹ arguo sic: subiectum 247
magis denominatur a per se condicione sui accidentis et essentiali
quam a condicione illius accidentali; igitur si intellectus potest dici

ADCPMSRIVZΓ^{BD}Λ^{YBHG}Σ^{QU}(Φ^{PP}Τ^ρπ^γβ^μυ)

1 Contra] *add.* hoc Γ^N | igitur *om.* Γ^N* | esse possunt = ADΛ^{B1} possunt esse possunt
Λ^{B'} possunt esse *rell.* *edd.* 2-3 speculativo — intellectu *om.* Λ^{H2} 2 quia] *praem.* probatio
Λ^{O2} | vel] et P 3 potest] *add.* in intellectu — potest (1-3) D⁺ [[*delendo posuit in litura etiam*
esse — relatione (3), *sed restit.* D¹]] | in intellectu *om.* C | relatione] ratione (*non.* relatione actuali
ordinationis in finem Λ^{O2}) Λ^O | relatione tali] t. r. RΓ^BΛ tali respectu Σ 5 concedunt Λ^Oτ |
sed] si AD* *om.* Λ^{B*} | alium] illum D *om.* Λ^{B2} | alium habitum poneret posse] pon. posse a.
h. Σ | ponunt Λ^Oτ 5-6 haberi] poni Λ^G 6-7 non — actibus *om.* Γ^L 6-8 non —
actibus *om.* D² | sed — practicis *om.* Λ^{B2} 6-7 ex actibus] actibus D²CP*M*SR*I'VZA^{B2G}
per actus I² *om.* Λ^{YHO2}Σ 7 practici] *add.* practicis Λ^H 8 habitus] *praem.* igitur I²Λ^{B2HGO}
praem. quia Γ^{D2} | actibus] *add.* intellectus C*P | practicis] practici P² 8-9 sufficit R 9 ea-
dem] eandem S*Λ^{O*} eas D ea π^ργβ^μυ | ille alius] habitus practicus R ille habitus Φ^ρπ^γβ^μυ
add. habitus MS'IVZA^{O2}τ 10 practici] *add.* sufficit T² *add.* dirigeret v | considerationem]
considerationi PSRI *add.* non Λ^{G*} 11 non] nec Λ^B | aliam] aliquam Λ^B alicui Γ^L | aliam
rationem considerationi] c. a. r. Σ | rationem] rationi Γ^L *om.* Λ^B *add.* formalem Λ^{O2} | con-
siderationi] considerationem Γ^LΛ^B considerationi vel consiliationi (*consil.* in *corr.* D²Γ^{D2}) ADC
PMI*V*ZΓ^L *add.* vel consiliationi Λ^{O2} 12 considerationibus] *rescr.* Γ^{N2} *add.* consimilibus
Γ^{BD}τ *add.* similibus γ 13 Item] Praeterea Σ | accidentia] *add.* necessaria Λ^B | erunt] essent
(*post eodem* Λ^B) Γ^{BD}Λ^Bπ^ργβ^μυ 14 vel] et I²ZΛΣ | non-ordinem] *add.* actus Λ^{GO*} 15 spe-
cifica] speculativi D *om.* Λ^B | actus *om.* Λ^Y | actus huius] h. a. Σ | huius] huiusmodi Λ^{Y2B}
istius P²(*in ras.*)Γ^{BD} eius C | similiter] simpliciter Λ^{H*} sicut Λ^B | nec] et R 16 Item] Prae-
terea Σ | tertio] secundo Γ^N | in se *om.* I | arguo sic *om.* ΛΣ 17 a per se condicione] a
per se consideratione Γ^L a se (a se *om.* Λ^G) per considerationem Λ^{G/O*} per condicionem Λ^{G2} |
et essentiali] *om.* P²I²Λ^{YB2HO}Σ essentiali Λ^{O2} 18-p. 168, 1 quam a — habitus *om.* Λ^{B2}
18 condicione] consideratione Γ^{LN*} | illius] ipsius Γ^{BD} eius Σ eiusdem Λ^{YHO}

T¹ Cf. supra n. 239-240.

practicus ex condicione accidentali sui habitus, puta ex ordine voluntatis ordinantis actum eius ad aliud, multo magis potest dici practicus ex ordine essentiali actus quo actus dicitur essentialiter practicus. Ideo ab eodem videtur intellectus dici practicus a quo habitus et actus, licet non ita accidentaliter dicatur istud de habitu et actu sicut dicitur de intellectu, respectu cuius est accidens per accidens.

- 248 [Opinio secunda] — Aliter dicitur quod illud a quo habitus et actus dicuntur practici est finis et extensio cognitionis practicae ad praxim quae est extensio ad finem. [10]

Pro hac opinione auctoritates positae sunt prius¹. 10

- 249 Arguitur etiam per rationem. Primo sic, quia aut habitus dicitur practicus ab obiecto, aut a fine. Non ab obiecto proprio, quia intellectus 'extensione fit practicus'^a, quod non est verum nisi de eodem intellectu speculativo et postea practico extenso ad opus; 15

^a Sequitur textus interpolatus: respectu eiusdem obiecti.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}κ^γβ^μυ)

1 condicione] ordine Λ^{Bz} | ex²] de Γ^L | ordine] condicione V^r 2 aliud] praem. aliquid I | multo] add. enim R 3 quo] praem. a Λ^{GT} 3-4 quo — practicus¹ om. M²V² 3 actus²] habitus CM² habitus vel actus P om. Λ^{GT} | essentialiter] esse Λ^B praem. esse I²V² Λ^B add. esse Σ 3-4 practicus] add. ex se vel ex habitu vel ex obiecto Λ^{Oz} 4 Ideo] Item Λ^O | Ideo — practicus om. Σ^{Uz} 4-5 habitus et actus] a. et h. CPMRIVZ 5 actus] add. dicuntur practici Λ^{GT} | ita] ista P | accidentaliter] actualiter (bon. accidentaliter M²) M | istud] illud I²BDΛ^{YHO} | habitu et actu] a. et h. DCPMSRIVZ 6 dicitur om. I²V²Λ^Σ | accidens] actus C²PMV 6-7 per accidens] per actus M² om. I² 8 adnot. Opinio Henrici D² et multi 8-9 habitus et actus] a. et h. CPMRIVZΓ 9 finis et om. Λ^O 9-10 cognitionis — extensio om. M² 10 quae om. Γ^{DN2}Λ^{Bz}Σ | finem] add. vel propter extensionem actualem vel aptitudinalem Λ^{Oz} 11 auctoritates positae sunt prius] a. s. pos. pr. CPMRIVZ a. pos. pr. s. ST^N a. pr. pos. s. Γ^{BD} s. a. pr. pos. Σ om. Λ^{Bz} | prius] add. in 2 quaestione supra Λ^{Oz} 12 Arguitur] Dicitur A praem. Et Λ^{Bz} | Arguitur — rationem] Per rationes autem arguitur Σ | etiam] igitur Γ om. Λ | rationes I²Λ | Primo sic] Sic p. Λ 12-13 dicitur om. Λ^B 13 ab obiecto, aut a fine] a f. aut ab o. IZ | Non ab obiecto om. I² | ab²] add. aliquo Λ^{GT} | proprio] proba M²R²I²Γ^{BD}Λ^H probatio C²Γ^NΛ^{BzGO} 14 extensive ADRVTLNΛ^Y | fit] sit ZI^L 15 intellectu] praem. in Λ^B om. D add. prius Λ^{GT}ρ^{TP}κ^γβ^μυ | practico om. I²Γ^{DN}Λ^{YHGO}Σ | extensio Λ^HΣ | opera MI²V² 16 respectu eiusdem obiecti = ADCPMSRI(om. I²)VZΓΛ^{GT}; ¶ text. sign. Non in libro Duns A¹

F 8-10 HENRICUS GAND., Quodl. VIII q. 1 in corp. (f. 300D); XII q. 22 in corp. (f. 498D); Summa a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z); a. 59 q. 6 in corp. (II f. 151F-152 I); a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (f. 160G); RICHARDUS DE MEDIAVILLA, Quodl. II q. 1 in corp. (10vb-11va); Sent. prol. q. 4 in corp. (3ra); AEGIDIUS ROM., Sent. I d. 19 pars 2 q. 2 princ. q. 1 in corp. (111vb); Quodl. II q. 19 in corp. et ad 2 (30rb. va); BONAV., Sent. I prooem. q. 3 in corp. (I 13ab). 12-p. 169, 5 HENRICUS GAND., Quodl. VIII q. 1 in corp. (f. 300D).

T¹ Cf. supra n. 223-225.

igitur circa idem obiectum potest esse consideratio speculativa et practica.

Secundo sic, quia medicina dividitur in speculativam et practi- 250
cam, et tamen ipsa est de aliquo eodem subiecto, ut de sanitate
5 vel de corpore sanabili.

Item, actus dicitur practicus quia bonus vel malus moraliter, 251
bonitas et malitia moris competunt actui ex circumstantiis; inter
circumstantias autem prima et praecipua est circumstantia finis¹;
igitur etc.²

10 Contra istam positionem arguo sic: quaero, aut habitus et actus 252
dicantur practici propter extensionem actualem ad opus, vel tan-
tum propter extensionem aptitudinalem vel habitualem ad opus?
Non propter actualem (ut habetur in secundo articulo³, et
ipsi concedunt), quia tunc faber non intendens operari non
15 haberet cognitionem practicam⁴; igitur propter extensionem apti-
tudinalem. Sed aptitudo non convenit uni naturae quae repugnat
alii nisi propter aliquid absolutum in tali natura; quia enim haec

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 idem] illud Λ^H | obiectum om. PΛ^{YHGO}Σ 1-2 speculativa et practica] p. et s. CPM
IVZΓ^{BD} 3 Secundo sic] Item MV Praeterea Σ | quia om. PMVT^{BD}Σ 4 et om. Λ^O | sub-
iecto] obiecto (ante eodem Λ) DCI²ZΛΣ 5 vel] et Λ^{GO} add. ut R* | de om. Γ^{LN}Λ^{YGO} 6 Item]
Praeterea Σ add. tertio Λ^{O2} | actus] habitus Γ^N 7 bonitas] voluntas Λ^{Y*} praem. et C*P* add.
autem Γ^{D2}Σ | et] vel RΛ^H | moris] maioris I*Λ^B 8 prima et om. V | praecipua] principalis
I²ΛΣ om. D* | est] videtur esse (e. v. Λ^{HO}) P²ΛΣ 9 etc. om. Σ 10 istam] illam CP*M |
positionem] opinionem (ante istam Σ) PΣ | arguitur Λ^Oτ | arguo sic om. Λ^OΣ | aut] an Σρπβμυ |
habitus ... actus] actus (praem. ut P*) ... habitus (praem. ut P*) CPMIVZΓ | et] aut DCPMR*V
Γ^{LN}*Λ^O 11 dicantur = ADρπγβμυ dicatur Σ dicitur Λ dicuntur rell. τ | practicus ΛΣ |
vel] naturalis M* aut CPI²Λ^YΣ 11-12 vel tantum — opus om. D* | tantum om. RI²ZΛΣ
12 extensionem] om. I²ΛΣ add. non actualem sed p | vel habitualem = AD² | ad opus om.
I²V²ΛΣ 13 habetur] videtur Λ^H | in] ex Λ^H om. CP | secundo] tertio M*S 14 conce-
duntur Z | quia] quod Γ^Lτ add. propter aptitudinalem, quia τ | intendens operari] actu operans
Γ^NΛ^{O2}ρπγβμυ actu operans nec actu intendens (i. a. R²) operari R²Γ^{BD} add. nec (sive non Λ^{H?})
actu operans VΛ^{H2} 15-16 aptitudinalem] appetibilem Γ^{N*} 16 quae] et MVΛ^BΣ 17 alii]
alteri ΛΣ | nisi om. Z | aliquid II^{BD}Λ^H | tali om. Λ^H | enim om. Λ^H

F 14 HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z): Scientia pure practica ethica est,
«quia ipsa, ut dicit Philosophus, 'non est ut sciamus, sed ut boni fiamus', operando, etsi aliquis
non intendens operari poterit studere ethicae propter solam veritatis speculationem»; ib. a. 59
q. 6 in corp. (II f. 151F-152G); a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (f. 161N); *Quodl.* XII q. 22 in corp.
(f. 498D); XIII q. 10 ad 1 (f. 534Q).

T 1 Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* II d. 40 q. un. n. [3]; IV d. 14 q. 1 n. [19]; d. 26 q. un.
n. [4]; THOMAS, *S. theol.* I-II q. 7 a. 4 in corp. (VI 66b). 2 HENRICUS GAND., *Quodl.* XIII q. 10
in corp. et ad 1 (f. 532Z-A. 533L-534N. 534 O); VIII q. 1 in corp. (f. 300E). 3 Cf. supra
n. 236-238. 4 Cf. GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV
355); THOMAS, *De veritate* q. 3 a. 3 in corp. (ed. Parmen. IX 57b).

natura est talis, ideo convenit sibi talis aptitudo; igitur praesupponit in ipsa consideratione aliquam condicionem intrinsecam per quam conveniat sibi talis aptitudo. Ista condicio considerationis in se est ab alia causa eius prior; sed causae priores eius sunt intellectus et obiectum; igitur convenit sibi ab intellectu vel ab aliquo obiecto.

- 253 Si dicatur quod finis est causa prior, immo prima inter omnes causas, secundum Avicennam VI *Metaphysicae*, et ita ab ipsa potest esse consideratio talis naturae ut ei conveniat talis aptitudo¹, contra: finis non est causa nisi in quantum amatus et desideratus movens efficiens ad efficiendum². Sed aptitudo dicta convenit considerationi sive finis sit amatus sive non. Potest enim in intellectu esse dicta cognitio qualitercumque voluntas se habeat, immo si voluntas non esset coniuncta intellectui. Et ita a fine tamquam a finali causa non convenit aptitudo illa cognitioni; nihil enim inest ab aliqua causa quod inest illa non causante.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²AYEHGO³ΣQU(Φ⁴PT⁵τ⁶π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ν)

1 sibi] ei Λ²Σ om. Λ² 1-2 praesupponit] supponit CMSR¹I²VZ vel praesupponit supponit (!) P² 2 ipsa] prima M² om. V | consideratione] cognitione P² | intrinsecam] intuitivam M² 3 conveniat sibi] s. conveniat (-nit Γ) ΓΣ | Ista] Illa Γ^{LN} Haec autem Σ | condicio] aptitudo Λ² add. intrinseca practicae Λ⁰² 4 est om. Λ² | alia] aliqua C²I²VΓ¹Λ² | sed om. Λ²EHO² | sed causae] causae autem Λ⁰²Σ | eius² om. Γ^{BD2} 5 intellectu] praem. aliquo CPMSRI²VZI²Λ⁰ add. aliquo Γ^{BN} 5-6 intellectu — obiecto] intellectu vel obiecto Σ obiecto vel (add. ab Λ²H) intellectu Λ add. non ab intellectu, quia intellectus est potentia communis cognitioni practicae et speculativae Λ⁰² add. non ab intellectu, quia tunc omnis consideratio esset practica, cum omnes sint in intellectu et omnium sit unus intellectus π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ν 7 quod = ADA² etiam quod VA⁰²τ quod etiam (etiam om. I²) rell. π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ν | est] dicatur R | causa] iam Z | prima] prior Σ add. scilicet A² | inter] secundum Λ⁰ secundum considerationem Λ⁰² 8 ipsa] illa D ipso I²Λ^{HO}Σ 9 potest] add. talis Λ⁰ | esse consideratio] talis] e. t. c. (c.) condicio P²Γ^{NA} om. Λ²Σ DC²PMSRI²VΓ¹LNΛ² c. e. t. C²I²Λ²Σ | consideratio] condicio π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ν | talis aptitudo] a. t. (add. consideratio Λ²Σ add. finis Λ⁰²) I²Λ 10 finis om. Λ²EH²(post est)⁰² | amatus et desideratus] d. et a. Λ⁰²Σ 11 movet R²I²V²Γ^{BD2}N²Λ²EHGO²Σ | aptitudo dicta] d. a. Σ | dicta] divina Z ista Λ⁰ 12 considerationi] consideranti considerationis Λ⁰² cognitioni P² | finis sit] s. f. CPA⁰²Σ² | sit] fit Γ^N | sit amatus sive non] amatus sit sive non amatus Γ^{BD} 12-13 in intellectu esse] e. in int. Σ 13 dicta] divina Z talis π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰ν | cognitio] condicio (pon. consideratio Γ^{BD2}) R²Γ^{BD}Λ²H²(in ras.) add. sic ordinabilis et operabilis practicae Λ⁰² 14 intellectui] add. adhuc inesset sibi dicta aptitudo T²τ add. adhuc notitia de se esset practica Λ⁰² | a² om. M²Λ² 15 finali causa] c. f. Γ | aptitudo illa cognitioni] cognitioni aptitudo Σ | inest] per se est Λ² 15-16 inest — inest] convenit alicui a causa aliqua quod inest illi causa Σ 16 illa] ista Λ²H² add. causa CPM²I²Γ^{BD}Λ

F 8 AVICENNA, *Metaph.* VI c. 5 (94va).

T ¹ Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* XIII q. 11 ad 3 (f. 537N). ² Cf. ARISTOT., *Metaph.* V t. 2 (Δ c. 2, 1013b 9-11); XII t. 36-37 (Λ c. 7, 1072a 26-27; 1072b 3); *De gener. et corrupt.* I t. 55 (A c. 7, 324b 13-18).

Si dicas, finis aptus est amari antequam aptitudo illa insit cognitioni, contra: hoc non salvat propositum, quia effectus nihil habet ab aliquo causaliter quia illud natum esset causare nisi actu causet; igitur cognitio non habet aptitudinem, sive naturam illam quam consequitur talis aptitudo, a fine aptitudinaliter causante nisi actu causet; nec causat in actu ut causa finalis nisi ut actu amatus et desideratus moveat efficiens ad agendum; igitur etc.

Praeterea, aut finis ut elicited vel habitus extra facit habitum esse practicum, aut ut finis consideratus et intentus. Non ut elicited extra, quia sic est posterior habitu, et effectus aliquo modo; sed effectus non distinguit causam. Si ut cognitus, sic habet rationem obiecti; ergo obiectum distinguit. Si ut intentus, hoc iam improbatum est¹, quia ante naturaliter quam intendatur est cognitio talis^a.

¹⁵ ^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Praeterea, si scientiam esse practicam et ordinari ad praxim ut ad finem convertantur², ergo moralis scientia non est

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγ^βμ^υ)

1 dicas] *add.* quod Γ^{N2} | finis] *om.* Λ^{YB2HO*Σ} *add.* est Λ^O | aptus] *add.* natus IZΛ^{GO2} ρ^πγ^βμ^υ *pon.* aptus natus P² | est *om.* Λ^{G1} 1-2 aptitudo — cognitioni] cognitioni insit ista condicio Λ^H | cognitioni] cognitio Λ^{B*} *add.* practicae Λ^{O2} 2 contra *om.* Λ^{YBHO2Σ} 2-3 quia — causaliter *om.* R² 2 quia effectus *om.* Λ^{GO} | nihil] vel M² *add.* enim Λ^{GO} 3 habetur Λ^{GO} | causaliter] causante Φ^P *add.* | quia] quod CM²IZΓ^{BD}Λ^{HGOΣ} *praem.* per hoc C² *om.* P² | quia — causare *om.* Λ^B | est VΛ^O | nisi] *add.* illud R | actu *om.* Λ^{GO2} 4 causat R | aptitudinem] habitudinem R²Γ^{N2} | sive] secundum M²R²Γ^{BD2} | illam] istam Λ^{HGO} *om.* Λ^B 5 sequitur Γ^B 6 nisi¹] non Λ^{Y*} *add.* ut R *add.* finis Λ^{O2} | causet] esset Γ^{N*}Λ^{GO*} *om.* Λ^{Y*} | nec causat in actu *om.* Λ^{O2} | nec] in *corr.* D² non Γ^{N2}Λ^{YHGO2Σ} | causat] causatum D² *praem.* autem Λ^{GOΣ} *add.* autem Λ^{O2} | in actu] actu CPMIVZΓ^{BD*}Λ^{O2} [[ante causat CPMIVZ]] | finalis] *pon.* vel finis Λ^{O2} | ut²] in Λ^{GO*} | actu³] actus M²S 7 consideratus D | agendum] efficiendum Λ^{BΣ} | igitur etc. *om.* I²ΛΣ 8 Praeterea] Prima D² Item RΓ^D | aut] autem D | elicited vel habitus = AΦ^{P2} elicited (*praem.* cognitus aut ut Λ^G) et habitus (*add.* autem Λ^{G*}) Λ^G *add.* habitus vel elicited (*e. post extra*) Λ^{O'} elicited (*post extra* Λ^{O2}) DCP²(*in ras.*)MSRIZΓΛ^{B2}(*in ras.*)Λ^{O2Σ} habitus V²(*in ras.*)Λ^{YH} | faciat MS²Z 9 ut¹ *om.* Γ^{N2}Λ^{YGO} | finis] *om.* I²Λ^{GOΣ} *add.* vel I²Z *add.* ut Γ^{N2} | consideratus] desideratus Z cognitus Γ^{N2} *pon.* cognitus M² | et] aut Λ^Oρ^πγ^βμ^υ aut ut CPM²Γ^{N2} 9-10 elicited] *add.* et habitus Λ^Gρ^πγ^βμ^υ 10 extra *om.* P²Λ^{YBHO*Σ} | et] ut P I²ZΛ^{YHGO*OΣ} | et — modo *om.* R² | effectus] *add.* eius Λ^{O2} | aliquo modo *om.* I² 10-11 aliquo — effectus *om.* M 11 sed] et R secundum Z | sed effectus] effectus autem I²ΛΣ | distinguunt Λ^H | Si] *in ras.* Λ^{O2} Sed DI²Γ^{N*} | cognitum Γ^{BD*} 12 ergo] *add.* ut R² | distinguunt] non distinguit causam. Si ut intentus, sic rationem obiecti; ergo obiectum distinguit P² (*cf.* 11-12) | Si] Sed D *praem.* Sed Λ^B | intentus] intellectus Γ^{B*} *add.* et amatus M²γ | iam] post est¹ (13) Λ^{GO} autem Λ^B *om.* Σ 13 improbatum est] *e. i.* Σ probatum est ZΛ^{O*} improbatum R | ante naturaliter quam] antequam naturaliter R²I²Γ^{BDLN'} naturaliter antequam CPM²Γ^{N2}ΛΣ | intendatur] intenditur Z *om.* P² *add.* ut praevia voluntati Λ^{O2} 13-14 cognitio talis] *t. c.* Σ *add.* a voluntate Λ^{O2} 15-p.173, 13 Praeterea — praxis = ADM²R²IVZΓΛ-YΣ *add.*; ¶ *text. sign.*: Vacat, sic in libro Duns A¹ Vacat D²V² [[*Hae notae criticae codd.* A¹D²V²

T ¹ Cf. supra n. 253. ² Cf. supra n. 248.

vae; nullus autem actus potentiae inferioris est finis actus intellectus, quia nihil ignobilius est per se finis nobilioris; actus intelligendi est nobilior et perfectior quocumque actu cuiuscumque potentiae inferioris sensitivae.

5 Dicitur quod licet intellectio sit nobilior in esse naturae quam 256
operatio potentiae inferioris, non tamen in genere moris, quia melius moraliter est fortiter agere quam cogitare fortiter agere.

Contra hoc dupliciter. Primo quia falsum supponitur, nam 257

idem sunt, ex secundo articulo¹; ergo ex dicta responsione² sequitur quod
10 ipsa sit practica quia practica. Item, dirigere est actus intellectus, quia eius est
habitus, a quo iste actus elicitur; nullus autem actus intellectus est praxis, ex
[12] primo articulo³. — Ideo aliter diceretur⁴ quod finis scientiae moralis ad quem
ordinatur est actus virtutis, sicut et finis prudentiae, — et ille actus est praxis.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

om. Λ^B | est practica] p. e. Λ^O | est³ om. Λ^Gρτπγβμυ | Sed] sive Λ^G add. quia ρ | esse practi-
cam et esse directivam] esse d. (d. e. Λ^B) et esse (esse om. R³Γ^{BDN}Σ) p. M³R³IVZΓΛ-YΣ

1-2 intellectus] add. quia nullus talis est nobilior actu intellectus τ 2 est om. M³S |
est per se finis] p. se e. (e. om. M³) f. MRI³VZΓ p. se f. e. CP add. actus Γ^{BDAN} | nobilioris]
nobilis M³ ignobilioris υ 3 cuiuscumque om. V 4 inferioris sensitivae] s. i. Λ^{HGO}Σ |
sensitivae om. Γ^NΣΛ^B 5 Dicitur] praem. Sed Λ^B 5-6 Dicitur — inferioris om. Γ^NΣ |
quam operatio] operatione Γ^NΣ 6 operatio] actus Σ | morum Γ^B 6-7 melius moraliter]
mor. mel. Σ 7 fortiter] formaliter AR³Λ^H om. Γ^NΣ | cogitare] in ras. P² cognoscere Φ
cognoscere vel cogitare Λ^Gτ cognitio vel in ras. Λ^OΣ add. tantum cognoscere Λ^OΣ add. secun-
dum prudentiam Λ^HΣ | fortiter] formaliter AR³Γ^NΣΛ^HΣ 8 hoc] hic M | quia] quod ZΛ^G
add. hoc Λ^H | falsum supponitur] s. (praesupponitur Σ^Q) f. Σ | supponitur] supponit Λ^{GO} add.
scilicet quod actus potentiae inferioris est melior moraliter Γ^{BD}Σ add. quod actus Λ^BΣ 9 idem
sunt] s. i. Σ | sunt] est Λ^{GO} | ex secundo] ex tertio R³ [...] Λ^BΣ | ergo] add. et Λ^{HO} | dicta]
divina Z | responsione] praem. ratione vel Λ^OΣ 10 ipsa om. Σ | sit] est M³R³IVZΓΛ^{BHGO}Σ
om. Λ^BΣ | quia] om. Γ^NΣΛ^BΣ add. est M³R³IVZΓ^{BDLN}ΣΛ^{BHGO}Σ | practica] om. VΓ^NΣΛ^BΣ add.
hoc nihil est πρτγβμυ | Item] Praeterea Σ | eius om. I 11 habitus] add. scilicet prudentia Φρ
πρτγβμυ | iste] ille Λ^G om. M³R³IVZΓ^{BDLN}ΣΛ^B | iste actus] a. i. Γ^NΛ^O | elicitur] est (post quo) eli-
citus πρτγβμυ | nullus] verus Γ^L | actus] om. Λ^BΣ | ex] in Λ^H 12 articulo] add. ergo a direc-
tione quasi a fine proximo et praxi scientia moralis non erit practica Λ^OΣ | Ideo aliter diceretur]
Ideo d. a. Σ adnot. Tertia opinio quae est cuiusdam discipuli Henrici Λ^HΣ | diceretur] divide-
retur M³ dicitur DM³Γ^{BD} add. scilicet Γ^{BD}Σ | scientiae moralis] m. s. Λ^O 12-13 ad quem —
prudentiae] sicut (om. I) et prudentiae est actus virtutis moralis ad quem (quam Σ^Q) ordinatur
(terminatur Σ) M³R³IVZΓΛ^{BH}Σ sit prudentia et prudentiae (et prud.] quae Λ^OΣ) est (est om. Λ^G) actus
virtutis moralis ad quem ordinatur (add. scientia vel cognitio moralis Λ^OΣ) Λ^{GO} 13 et] om. IΣ^UΣ
add. recte Λ^Hτ | ille] iste Λ^{GO}Σ^U | ille actus] a. (om. Σ^UΣ) i. Λ^{BH}Σ | est] dicitur M³R³IVZ

F 5 HENRICUS GAND., Quodl. I q. 14 in corp. (f. 11K); XII q. 29 ad 4 (f. 517Q); q. 14 in
corp. (f. 492T-493X). Cf. GODEFRIDUS DE FONT., Quodl. X q. 6 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB
IV 325).

T ¹ Cf. supra n. 237. ² Cf. supra p. 171, 15-172, 4. ³ Cf. supra n. 228. 232.

⁴ HENRICUS GAND., Quodl. XII q. 14 in corp. (f. 494C); Summa a. 36 q. 4 ad 2 (I f. 236Z):

* Ethica est practica simpliciter et per se ratione qua scientia est, quia finis eius est operatio boni
et non speculatio veri ut in ea sit status; a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (II f. 161 O-P).

actus potentiae inferioris non est bonus moraliter nisi quia conformatur rationi rectae ut regulae suae¹; igitur rectitudo rationis est causa bonitatis talis in actu illo et non e converso; sed actum rationis esse sic rectum est ipsum esse bonum moraliter sicut intellectio potest esse bona moraliter. — Confirmatur ratio, quia prudentia est simpliciter melior virtute morali ut est in appetitu sensitivo; igitur et actus eius ut eius est melior actu illius ut illius; igitur iste ut practicus sicut potest intellectio esse practica est melior illo ut practico sive bono moraliter. Ex hoc patet quod probatio de cogitare non valet; quando enim quaeritur excellentia unius ad alterum, non debet comparari optimum ad infimum, sed optimum ad optimum vel simpliciter ad simpliciter debet comparari. Sicut ergo accipit optimum ibi, puta 'fortiter agere extra', ita debet accipere in intellectu 'dictare secundum prudentiam fortiter agere'. Hoc secundum est melius etiam moraliter, quia ut regula habet bonitatem formalem quae est rectitudo propria; aliud est tantum bonum materialiter, quia ex se non est bonum

ADCPMSRIVZΓ^{EDLN}Δ^{YBHGOSQU}(Φ^{FF}Kρτπγβμν)

2 rationi rectae] rect. (om. M^s) rat. MIZA^{-B} | regulae suae] s. r. Σ | rationis] hominis Γ^L add. non Λ^{B*} 3 illo] isto Λ^{YO} suo D add. potentiae inferioris Λ^{O₂} | et] sed et (et om. R³) R om. Γ^{BD} 4 esse sic] s. e. Λ^BΣ | rectum] regulam (la μ) πρβμν | sicut] sic ergo Γ^{N²} 5 ratio om. Σ 6 melior] nobilior Γ^{N²}Δ^{YB*HGO}Σ melior vel nobilior CP *praem.* nobilior et M² om. D^s | ut] add. virtus moralis M² 7 eius ut eius] eius (*praem.* ut D²) DMSRI^{*}V^{*}Γ^{N*} ut eius A add. est Λ^GΣ | ut illius] om. M²Γ^{LN²} add. est Λ^GΣ 7-9 ut illius — melior illo om. D^s 8 iste] ille MSA^{HGO}Σ add. actus M²IZ add. actus intellectivus Λ^{O₂} | potest intellectio] i. p. Σ 9 illo] isto SΓ^{D*}Δ^{YHO} illius Γ^{N*} | patet] probo D^{*} apparet Γ^{BD} | probatio] cogitatio Λ^{O*} propositio CPZΓ^{BD}Δ^Y 10 de cogitare] de cognitione Λ^B de cognitione sive de cogitare Λ^G de nobilitate (nob. in ras. et add. vel cogitare Λ^{H²}) Λ^H de cogitare fortiter agere Φ *edd.*, om. Λ^{O'} de fortiter agere vel de cognoscere fortiter agere Λ^{O₂} add. fortiter agere C² 11 ad alterum] ab altero Λ^H | debet] oportet (pon. debet Λ^{O₂}) Λ^{GO} | comparari om. ZΛ^{YH}Σ 11-12 sed optimum ad optimum om. R^s | sed — comparari om. Γ^B 12 simplex ad simplex ΠΓ^L | debet comparari = Ap comparari DZ proponi Λ^H(om. Λ^{H²})Σ 13 accipit = ADI² est (post optimum Z *pon.* accipit M²) C²PMSR¹VZΓ¹ est accipere (ceptum C²) C²R²Δ^{BHGO} *edd.* | ibi] ita Γ^D add. in potentiis inferioribus in intellectu practico Λ^{O₂} | fortiter] formaliter AM^{*}S^{*}R^{*}Λ^{B*H*} | extra] in ras. Λ^{H²}. om. Λ^{GO²} *edd.* | ita] in ras. Λ^{H²} aliqua Z 14 debet] om. C²M^{*}SR¹ZΓ^B/DLN¹Σ est R²VT^{B²}Δ^{HGO} debes post accipere M² oportet C²(post intellectu)Γ^{N²}(post accipere) | accipere] accipe CA^YΣ capere Λ^B add. etiam Λ^O | dictare] actum dictantem Σ add. et P² 14-15 fortiter] formaliter (pon. fortiter M²) MR¹Γ¹Λ^{H*} 15 Hoc] *praem.* Et Γ^{D²}Σ add. autem I² | secundum] quod Λ^H add. est I² add. ex se Λ^{O₂} | melius] add. isto (illo Λ^G add. ultra primo Λ^{O₂}) Λ^{HGO} add. primo M²I² | etiam] et Λ^H om. Λ^{BGO}Σ | moraliter] add. et (illo etiam μ) formaliter M²γμ | quia] om. M² add. hac Λ^G | ut om. Λ^O 16 formalem] formaliter Σ moralem *per praem.* moralem γ add. moralem μν 17 aliud] ad D^{*} aut (pon. aliud S²) S add. scilicet fortiter agere extra M²Kγ | materialiter] moraliter Γ^{B*}Λ^Hp

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* II d. 40 q. un. n. [3]; I d. 17 pars 1 q. 3 n. [3].

moraliter circumscribendo ordinem ad regulam istam et ad voluntatem imperantem.

Secundo, prima responsio¹ non videtur ad propositum: quae- 258
ritur enim unde intellectio sit practica, non supponendo eam esse
5 practica, potissime cum nec supponatur de illa prima circum-
stantia quae est finis sed inquiretur²; igitur ut quaeritur de intel-
lectione practica, et prima circumstantia a qua foret practica, ipsa
tantum accipitur ut est illud quod est in esse naturae; igitur sic
10 est aliud quam supponere quod quaeritur et distinguere aliquid
ut consideratur praecise sub altero membro distinctionis.

Ideo corrigitur ista opinio³ ab aliis et dicitur quod habitus 259
dicitur practicus a fine qui est consideratio practica; proprius enim
finis cuiuscumque habitus est actus eius. — Sed contra istud. Si
15 consideratio ista quae est finis habitus est practica, ergo ipsa ha-
bet causam ex qua dicatur practica: aut ergo finem illius conside-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^πγβ^μυ)

1 moraliter] formaliter (fortiter Γ^D) vel moraliter Γ^{BD} praem. formaliter vel R² 3 Se-
cundo] praem. Praeterea M²Λ^Q praem. Sed Λ^H | prima] praedicta R²(in ras.)Γ^{BDLN} quia V illa
post responsio Λ^{H2}τ^μυ om. I²Λ^Hρ^πγβ | prima — videtur] ostenditur quod responsio illa non
est Σ | non] add. est ut Λ^H | videtur] valet Γ^N 3-4 quaero R²Γ^L 4 non] add. iam
ρ^πγβ^μυ | eam] illam ZΛ^QΣ istam Λ^{YHO} [[ante suppon. ZΛ^{YHO}] om. Λ^B 5 nec] non
R²Γ^L om. D² | illa] in ras. R² ista DΛ^{GO} ipsa VZΛ^{YHΣ} 6 inquiretur] inquiretur AR²Γ^{LN}
add. de illa R²(in ras.)Γ^{BDN2} 6-7 igitur — intellectione] igitur (etiam Λ^Q) de intellectione
(Intentione Λ^Q) qua Λ^{GO}* 6 ut] cum ρ^πγβ^μυ 6-7 quaeritur de intellectione] de i. q. (add.
vel intentione R²) RΓ^BΛ^{YHΣ} 7 a qua foret] qua sit Σ | foret] in corr. Λ^{H2O2} formaretur D
formaliter Λ^Q 8 accipitur] accipit D add. hic Λ^Q 9-11 de ipsa — consideratur] aliquid
quod continetur ut distincte et Λ^Q 9 de ipsa om. D | secundum] per Γ^{BD} om. Γ^{N*} | boni-
tatem] scientiam D² 10 est aliud] a. e. ΓΛ^QΣ^Q | supposito Γ^{D*L} | aliquid] aliquod D om. Z
11 consideratur] consideretur Γ^{N*}Λ^B add. ut Λ^{H*} | sub] ab Γ^{LN*} add. aliquo Λ^Q 12 adnot.:
Correctio opinionis A¹ Tertia opinio quae est Aureoli et Ocham Λ^{H2} Joannes Rodicon in
prologo primi, quaest. 6 art. 2 sequitur hanc correctionem (seq. — correct. om. β) β^μυ Varo
lib. I quaest. 4, Joannes Roditon in prologo quaest. 6 art. 2 et hanc insequitur Ocham γ |
Ideo om. ZΛ^QΣ | ista] illa P²MSVΓ^{BD}Λ^Q haec Σ | opinio] distinctio Λ^{Q*} add. quarta Λ^{O2} |
et dicitur om. I²Λ^QΣ | habitus] om. Λ^B add. qui P² 13 dicitur] est V om. D²M^{*} | fine]
add. proprio Λ^{O2} | consideratio] add. vel cognitio Γ^{N2} add. id est opinio Λ^{H2} 14 actus eius]
e. a. Λ^BΣ add. sicut proprius finis actus est obiectum; tum quia actus proprius principalior
inest (?) non secundum causam formaliter tantum (?) Λ^{O2} | Sed om. Λ^Q | istud] illud Γ^{BD}Λ^H
ista Λ^Q om. Σ 15 ista] illa CMSVΓ est D² om. Σ^{U2} | habitus] in ras. Λ^{B2} om. Z 16 ex]

F 12 GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* X q. 11 in corp. (ed. HOFFMANS in PhB IV 355): «scien-
tiae practicae... non est nisi unus finis in actu proximus et immediatus, scilicet speculatio vel
consideratio rei operabilis»; ibidem (p. 350): «Et etiam habitus ex talibus [practicis] considera-
tionibus causatus et derelictus dicitur habitus practicus».

T ¹ Cf. supra n. 256. ² Cf. supra n. 248. ³ Cf. ibidem.

rationis, et hoc iam improbatum est¹; aut obiectum, et tunc sequitur quod ipsum obiectum est prior causa a qua dicitur habitus practicus quam ipsa consideratio, et habetur propositum, quod ab obiecto tam habitus, licet mediate, quam actus dicitur practicus.

- 260 «Opinio propria» — Concedo igitur quod habitus non dicitur⁵ [13] practicus ab actu proprio, quia et ille est practicus a causa priore. Nec cognitio aliqua habitualis vel actualis est per se practica quia ordinatur ad praxim ut ad finem; potest tamen quandoque habere primam extensionem, scilicet conformitatem² ad praxim, a fine ipsius praxis, non tamen in quantum est finis sed in quantum est¹⁰ obiectum.
- 261 Primum³ patet. Quandoque enim prima principia practica sumuntur a fine praxis, et ita ille finis, ut causa praxis prima, in genere illo includit virtualiter totam notitiam, et ita ipsa notitia habet quiditatem suam et aptitudinem ab illo.
- 262 Secundum⁴ patet. Ideo enim praxis dat talem aptitudinem sive talem naturam habentem aptitudinem, quia ut obiectum primum includit principia, et mediantibus illis conclusiones, et ita totam notitiam practicam; non autem in quantum finis, tum quia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμν)
 a D om. ZΓ^{BD}*Λ^{-GO}Σ | dicitur Γ^{BD} | ergo] habetΛ^H 16-p. 176, 1 considerationis] add. vel cognitionis Γ^N
 1 improbatum est] improbatum Γ^L | est om. M^{*SR}*Γ^N² 2 quod om. MSR*Γ^V*Γ^{BD}*
 LN² | ipsum] add. obiectum a quo cognoscitur habet (?) talem ex mr... Λ^O² | obiectum] add.
 igitur C^{*MSR}*Γ^VΓ^{BD}*LN* add. autem Λ^O² | habitus] actus V* praem. tam πγβμν 3 ipsa
 om. A 4 habitus] add. causatur Λ^O add. immediate quam ipsa consideratio Λ^B 5 di-
 citur] add. primo CPMSRIVZΓΛ^{YHGO}Σ edd. 6 actu] in corr. R² add. primo Λ^{GO}τ | quia —
 priore om. R² | et om. R²Γ^{BD}*NΛ^H 7 cognitio aliqua] a. c. Σ | aliqua] alia Λ^{GO}* om. Λ^B
 add. vel CP | vel] nec IΓ^B | vel actualis om. V²Σ^U² | se] add. intrinsece Λ^O² 8 finem]
 add. quia hoc est sibi accidentale (?) Λ^O² | quandoque] add. cognitio practica Λ^O² 9 pri-
 mam] propriam P²(in ras.)RΓ^{BD}* ipsam Γ^NΛ^O² om. M²Λ^O | primam extensionem] e. p. Λ^BΣ |
 scilicet] secundum Λ^{GO}* 11 obiectum] praem. primum Φπγβμν add. cognitum Λ^O²
 12 Quando Γ^{LN}* | Quandoque enim] quia quandoque Σ | prima om. Γ^{BD}* 12-13 sumun-
 tur] sciuntur Σ 13 ille] iste DP²(in ras.)SΓΛ^{GO} | praxis² = A 15 aptitudinem] add. suam
 Γ^BΛ^O | illo] isto Λ^V add. obiecto R²τ add. fine ππγβμν 16 Secundum] in corr. Λ^{B2O2} Se-
 cundo Σ^O | praxis] finis I²Λ^O² praem. finis R²Γ^{B2N2}πγβμν om. C²M²ZΓ^{BD2}Λ^{YH}* (post dat)^{O2O}Σ |
 dat talem] t. (tale M*) d. CPMI*V | aptitudinem] habitudinem Γ^L*Λ^O 17 sive] vel ΓΣ | ta-
 lem om. ZΛ^{YHGO}* | talem naturam habentem] n. h. t. Σ add. talem M²Γ^{BD}Λ^O | naturam]
 materiam M^V* | aptitudinem] in corr. I² habitudinem PS habitualement (praem. aptitudinem M²) M
 18 principia] principium ST^{LN}* praem. prima R | ita] ideo D 19 finis] praem. est Λ^B add.
 est Λ^{GO}

T ¹ Cf. supra n. 252-255. ² Cf. supra n. 236. ³ Cf. supra lin. 8-10. ⁴ Cf. supra lin. 10-11.

a fine ut fine nulla natura vel aptitudo naturalis habetur nisi amato et desiderato et sic movente efficiens¹; prius autem naturaliter quam ametur includit dicta principia et conclusiones; veritas enim principii practici necessarii non dependet a voluntate magis quam
 5 speculativi, nec conclusiones necessario illatae ex tali principio; — tum quia quodcumque aliud includeret virtualiter notitiam talem, eodem modo daret notitiae conformitatem talem, puta si ipsa praxis includeret primo in genere illo talem notitiam, vel illud circa quod est operatio, sicut quandoque contingit et tactum fuit in
 10 responsione ad tertium argumentum in quaestione prima de subiecto theologiae²: homo enim forte est subiectum tam moralis scientiae quam medicinae — non autem felicitas vel sanitas — quia utriusque finis ratio includitur in ratione illius circa quod est praxis.

Si dicatur quod principia prima practica sumuntur semper a 263
 15 fine, igitur semper finis primo includit virtualiter notitiam eorum, — si concederetur conclusio, tamen staret quod non in quantum finis sed in quantum obiectum, et tunc posset dici quod homo est finis tam sanitatis quam felicitatis naturalis, ut tangitur in responsione praecedenti³; sed saltem non est proximus finis praxis, quia si

ADCPMSRIVZ¹Γ²BDLN³Λ⁴Y⁵HGO⁶Σ⁷QU⁸(Φ⁹PK¹⁰ρ¹¹π¹²γ¹³β¹⁴μ¹⁵)

1 ut fine] ut a fine RΓ¹ ut finis (add. est Λ⁰²) Λ⁻⁰ in quantum finis ZΣ ut finis est Λ⁰π¹ γβμν | natura vel] in ras. P² om. Γ³BA^{0*} | aptitudo naturalis] n. a. PMIΓ³ | naturalis] naturaliter Λ^Hτ | nisi] add. ut C¹P²R³I⁴Λ^{GO} edd., add. vel M | amato] amante in ras. Λ^{H2} praem. ab RΣ 2 et desiderato] vel desiderato CPMSRI'VΓ¹ om. I²ZA⁻⁰Σ | movente] in corr. I² movendo Λ⁰ add. actu Λ⁰² | naturaliter] natura π¹γβμν 2-3 naturaliter quam ametur] q. (add. finis Λ⁰²) a. (amet Λ^H add. actualiter Λ⁰²) n. (add. vel actualiter habitus practicus Λ⁰²) Λ^{HGO} | naturaliter quam ametur includit] q. a. i. n. Λ²Σ q. n. a. i. naturaliter Z 3 dicta] tam Λ^{GO} talia π¹ γβμν | dicta principia et] principia et dictas Σ 4 principii] praem. primi Λ⁰ | dependet a voluntate magis] m. d. a v. Σ | quam] add. veritas R²Γ^{B2} add. principii I² add. veritas principii M²Kγ 5 speculativa Z speculativum Λ^{BH} | conclusionis ZΛ^{YB*GO}Σ | necessario om. D | tali principio] p. t. CPMV 6 quodcumque] quantumcumque Λ⁰ quodque Λ^B | includat Γ^B includit ZΓ^D | notitiam talem = AD t. n. rell. edd. 7 notitiae] praem. tali Γ¹ add. tali V 7-8 ipsa praxis] p. i. (i.) prima Σ^Q) Σ 9 operatio] opus Γ^{LN}Λ⁰ operatio sive opus Λ⁰ praem. talis edd. | contingit] in ras. Γ^{N2} convenit M²S | et] sicut CPV²ZΛΣ 10 tertium] in corr. C² sextum PZ | argumentum] articulum ZΓ^{LN}Λ⁰ add. secundae viae Λ⁰² | quaestione] praem. illa Γ^{BD} 11 forte est] e. f. Σ 12 felicitas vel om. Λ⁰ 13 utriusque finis ratio] r. u. f. Σ | ratio om. C²MSR²I²V²Γ^{LN}Λ^{H2} 14 prima om. DΓ^{BD*}(ante principia)^NΣ^V | practica om. Λ^H | sumuntur] sunt Λ^{GO*} 15 primo om. I²Λ⁰ | eorum] earum Γ^{BD*LN*}Λ⁰² om. Λ^{YB*HGO}/Σ 16 concederetur] conceditur DR concedetur Λ^B add. illud si consideretur Λ⁰ | conclusio] consequens π¹γβμν add. cum hoc R²V add. huius argumenti iam dicti Λ⁰² | tamen — non] non tamen Λ⁰ | tamen staret] s. t. Σ | staret] semper stat Λ⁰ 16-17 in quantum finis sed in om. Λ^{B2} 17 potest D | homo om. M²S²Λ^{H*} 19 praecedenti] praedicta CI²V²ZΛΣ | saltem] talis Λ^{GO*} taliter (not. alius liber: saltem μ) βμν | est om. I²Z | proximus] add. proprius D |

T ¹ Cf. supra n. 253. ² Cf. supra n. 185. ³ Cf. supra n. 262.

negaretur conclusio, negandum esset antecedens universaliter sump-
tum, quia particulariter est verum, ubi scilicet ratio finis non
concluditur ex aliquo pertinente ad cognitionem practicam¹.

264 Vel aliter posset exponi antecedens sic: 'principia prima' etc.,
verum est inter illa quae sumuntur a circumstantiis moralibus, 5
praesupposito actu bono secundum genus, quia sic obiectum non
est circumstantia. Alio modo, accipiendo actum nude, etiam obiec-
tum est circumstantia; et ex isto videtur antecedens improbari: a
quo enim sumitur omnino prima circumstantia actus nude consi-
derati, videtur esse prius quocumque alio, et ita obiectum, a quo 10
primo specificatur actus ut dicatur bonus ex genere actus, circum-
stantionabilis ulterius aliis circumstantiis ut sit plene moralis, vi-
detur omnino primum in cognitione practica. De hoc non oportet
modo prosequi an concludat vel non, quia in libro tertio locum
habet².

15

Breviter igitur quoad hunc articulum³ dico quod practica non
habet primo extensionem sibi competentem a fine in quantum
finis, propter rationes praeadductas⁴.

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτγβμυ)

praxis] om. Λ^{B*} add. non mediatu sed ultimus Λ^{O*} | quia] quod CS²Γ^{D+N*} rep. A^{*}

1 conclusio] consequens πτγβμυ | esset] erit DCP 2 quia] quod CPM²SRIT^{ΛΣ} edd. |
ubi] quod Λ^{O*} 3 concluditur] includitur vel concluditur I^{*} | aliquo] alio ZΛ^{YGO} alio vel ali-
quo A | cognitionem] conclusionem VZΣ^Q | practicam] add. (...) forte sanitas vel felicitas ex ho-
mine Λ^{O*} 4 Vel] Item Λ^H | aliter] universaliter Σ | posset] potest Λ^H add. dici et ZΛ^{HGO} |
antecedens] accidens Λ^{G+O*} | principia prima = AD prima principia rel. edd. | etc.] et con-
clusiones Γ^{D+N*} et quaestio Γ^{D*} et Γ^{LN*} om. Λ^{YHGO}Σ sumuntur a fine Λ^{O*} sunt semper a
fine Λ^{O*} 5 est] add. etiam D | inter] autem Λ^H om. Λ^{GO} | sumuntur] sumunt I^{*} suppo-
nuntur P²Γ^{B+D*} 6 praesupposito] a supposito M^{*}SI^{*} supposito Λ^H 7-8 Alio — circum-
stantia om. M²V²Λ^{O*} 7 nude] unde D²Γ^{L*}Λ^{B+H} ante P' ubi supra lin., sed in marg. nude
P² | etiam] in Z et sic Λ^{G+T} om. Σ 8 isto] illo C²Λ^{YGO} hoc Σ ista Γ^{L*} illa C'PM^{*}Γ^N | probari
(ante antecedens DV) DCP^{*}PM^{*}SR²I^{*}V^{*}Γ^{BDLN*}Λ^{HGO} improbatum R' edd. 9 enim om. Λ^H |
omnino om. Rπγβμυ | prima om. A | nude] unde D²RT^{D*} inde M² om. Λ^{B*} 10 alio om.
MSI^{*}VT^{B+D+LN*} | ita] illud est I 11 primo om. Γ^{BD+LN} | primo specificatur] s. p. ZΛΣ |
ut dicatur om. R² | actus²] om. M²V²ZI^{D*}ΛΣ add. inquam C² 11-12 circumstantionabilis]
rescr. Γ^{D*} circumstantialis P²SA^Y circumstantiae (add. vel actus circumstantionabilis Λ^{O*}) Λ^O cir-
cumstantialiter cui circumstantiatur Λ^O 12-13 videtur] add. esse Λ^{GO} 13 cognitione]
conclusionem Γ^L consideratione Λ^Y 14 concludit Γ^D includat ZΛ^{HGO}Σ | libro tertio] t. l.
ZΛΣ 16 igitur] autem Z om. ΛΣ | quoad] quantum ad Λ^H ad πτγβμυ | quod] add. scientia
πτγβμυ 18 praeadductas] praedictas Dτ praeadditas Λ^Y primo (prius R) adductas RΛ^{BH}Φπ
γβμυ adductas CPA^O additas Λ^O

T ¹ Cf. infra n. 314. — Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 15 q. un. n. [25. 27]; I
d. 3 pars 1 q. 4 n. [23]. ² DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 26 q. un. n. [10]; d. 38 q.
un. n. [4-5]; II d. 7 q. un. n. [11-13. 24-28]; d. 40 q. un. n. [3]. — Cf. infra n. 362. ³ Cf.
supra n. 239. 227. ⁴ Cf. supra n. 262.

[IV. - AD SECUNDAM QUAESTIONEM]

[14] Ex hoc patet solutio secundae quaestionis propositae¹, cuius 265
teneo partem negativam, sed primam relationem, scilicet conformitatem², habet per se ab obiecto, quod vel est rectitudo praxis
5 vel aliquid virtualiter includens illam rectitudinem, et ideo cognitioni illi est praxis conformabilis ut sit recta, quia cognitio est talis cogniti.

Sed de alia relatione, scilicet prioritatem³, dubium est unde 266
conveniat cognitioni. Dico quod necessario praxim naturaliter
10 praecedit aliqua intellectio, sicut patet ex primo articulo⁴; et secundum hoc convenit praxi posterioritas et cognitioni prioritas ex
ratione potentiarum ordinatarum naturaliter in agendo, intellectus
scilicet et voluntatis. Sed non semper illa intellectio prior est practica, sed tantum quando est determinativa rectitudinis vel determi-
15 natae rectitudinis ipsius praxis, et hoc vel virtualiter vel formaliter. Quando autem in apprehensione praevia nulla est determinatio
virtualis vel formalis de rectitudine praxis, licet ibi sit prioritas, tamen ibi deficit conformitas, quia ipsa non est cui debeat

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 adnot.: Ad quaestionem secundam quae est nona A¹ Responsio ad quaestionem secundam secundum mentem Scoti Λ^{H2}(om. Λ^{H3}) 2 Ex] praem. Et SZΓ^LΛ^BΣ add. et Λ^{B*} | propositae] proportionatae V 3 sed] scilicet Λ^B add. quod Λ^{B2} | relationem] in ras. Γ^{D2} rectitudinem Λ^H | scilicet] id est Λ^B 3-4 conformitatis Σ 4 quod] quia DM*Λ^{BHO} 5 illam] istam D*Γ^{BD}Λ^{HO} om. Λ^{B2} 5-6 cognitioni illi] i. c. Σ 6 ut sit recta om. Λ^O | quia] add. naturaliter M² | cognitio om. Λ^{GO2} 8 alia] illa (add. alia I¹) I aliqua Λ^V secunda Λ^{GO} | relatione] add. sive rectitudine Λ^H | prioritatem] praem. de Λ^{GO}Σ 9 Dico] add. tamen Σ | necessario praxim = AD praxim Λ^OΣ^Q praxim (praxi ρτ) necessario rell. edd. (necess. post naturaliter τ) | naturaliter om. V²(post praecedit, 10)ZΛ^O 9-10 naturaliter praecedit] p. n. ΓΛ^OΣ 10 intellectio] intentio (don. intellectio Λ^{O2}) Λ^O cognitio ρτγβμυ | sicut] ut Λ^{GO}Σ 10-11 secundum] ita in D | secundum hoc om. ZΛ^{VB*HO} 11 posterioritas] prioritas Z 12 ordinatarum om. D | in om. MSV* 12-13 intellectus scilicet] s. i. (i. om. Λ^{H2}) Λ^HΣ 13 voluntas R* Γ^{LN2}γ | semper illa] propter illam Z | illa] ista D*Λ^H om. Γ^LΛ^B | prior] prima (not. vel: prior Γ^{D2}) Γ 14 sed] quia Λ^{O*} | tantum om. Λ^O | quando] quantum D 14-15 determinativa rectitudinis vel determinatae rectitudinis = A determinativa rectitudinis DCPRIVTτγβμυ determinatae (dva M²Λ^{H3O2}) rectitudinis MSZΛΣρτ 15 ipsius] praem. respectu Φρτπγβμυ | vel] videtur D om. ZΛΣ 15-16 virtualiter vel formaliter] f. vel v. (add. de rectitudine Σ^Q) ZΛΣ 16 Quando] Cum Z | praevia] prima DC*PMR*IZI^{D*N}Λ^{BHGO2}Σ add. obiecti R 17 virtualis vel formalis = AD f. vel (v.) nec Λ^{GO} v. rell. edd. | praxis] add. tunc Σ 17-p. 180, 1 licet — praxis om. D² 17 licet] add. illa formalitas Γ^{B*D*} | ibi] post sit ΓΛ^{O2} om. ZΛ^{VBHGO}Σ 18 tamen] post deficit Λ^{O2}Σ om. Λ^{VBHGO} | ibi = AD²R tunc βμυ | ipsa] add. intellectio prima Λ^{O2} | debebat V deberet MΛ^O

T ¹ Cf. supra n. 223. ² Cf. supra n. 236. ³ Cf. ibidem. ⁴ Cf. supra n. 229-233.

praxis conformari ut sit recta, quia ipsa nihil determinatum ostendit de rectitudine praxis^a.

Potest igitur dici quod licet absolute ex natura intellectus et voluntatis sit cognitio prior, tamen quod cognitio conformis, id est conformativa¹, sit prior, hoc est simul ex obiecto et ordine⁵ potentiarum et potentiae practican-⁵ tis, nam etsi obiectum determinet intellectum ad cognitionem rectitudinis prius naturaliter quam voluntas velit et voluntas sit aliquo modo regulabilis aliunde,

^a Sequitur textus interpolatus: Quando vero in apprehensione praevia est determinatio de rectitudine praxis sed quando potentia cuius est praxis non est aliquo modo determinabilis aliunde, tunc illa cognitio, licet determinata, non est conformativa.

ADCPMSRIVZ¹Γ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

1 ut sit recta om. MV | ipsa om. R²ρ^{TP}γ^βμ^υ | determinatum] in corr. Λ^{H2} determinate Λ^OΣ determinat Λ^E 1-2 ostendit] in ras. I³ dicit ZΛ^O sicut Λ^E 2 praxis] add. et ideo non est practica Λ^{O2} 3 Posset Λ^{GO} | igitur] etiam P 4-5 tamen — prior om. Σ^U 4 quod] quia DM*Λ^{GO} om. Z | conformis] conformalis Λ^H om. R 4-5 id est om. R² | id est conformativa om. Λ^{YBHO}*Σ^{QU} 5 simul] solum Λ^O 5-6 et — practican-⁵ tis] et cognitione praxis Λ^{O2} 6 et potentiae practican-⁵ tis] om. Γ^{BD2}Λ^OΣ; ¶ sign. litteris a-b V² | potentiae] praem. ratione C²M²R²I²D² edd., om. P² add. sic M²R² edd. | practican-⁵ tis] in corr. M² add. scilicet voluntatis quae sit aliquo modo regulabilis (rationabilis Φ) aliunde Φ edd. | nam] quia Λ^H | etsi] si CPMSR*IVZΛΣ 6-7 determinat Γ^{LN} terminet D 7 ad cognitionem] in cognitione Γ^{N2} 8 et — aliunde] om. ZΓ^{B2}Λ^{YBHO2}(ante prius, 7)Σ; ¶ sign. litteris a-b V²(text. et mg.) | regulabilis] regulativa Γ^{B2}D²Λ^{O2} regulata Γ^{B2}NΛ^{O2}(ante aliquo) regulativa regulabilis (regulabilis in ras. R²) R regulata regulariter (non regulabilis C²) CPMSR*IV recta vel regulata Λ^O rationabilis D² 9-12 Quando — conformativa = ADCPMSRIVT(om. Γ^{N2})Λ^{HGO2} edd.; ¶ text. sign.: Non in libro Duns A¹ Non Duns R² Vacat, non est in originali Γ^{N2} Additio, non est in originali [sed pro textu authentico Quando (p. 179, 16) — praxis (p. 180, 2)] Λ^{O2} litteris a-b V²(text. et mg.)Γ^{B2}D² 9-10 Quando — praxis¹] om. I²Γ²Λ^{HGO2}; ¶ sign. Vacat P¹(om. P²) 9 Quando] quia Γ^{B2}Λ^{O2} | vero] etiam CPST²Γ^{BD}Λ^O edd. enim R²V est MR²T²N add. est V² | apprehensione] add. illa M²Γ^{D2} | praevia] prima ADPMS²VT²Λ^O r... R' om. R² add. nulla I²Λ^{O2} | est om. C² 10-12 sed — conformativa om. Λ^{H2} 10 sed] si P sicut AR²(in ras.) | quando] cum (add. quando D²) D om. C²P²S²ρ^{TP}γ^βμ^υ | potentia] in ras. S² in corr. P²R² | cui Λ^O | est¹ om. R² Γ^{BD2}Λ^{O2} 11 aliquo] praem. in Λ^{H2} | aliunde] alium P* om. Γ^{BD2} | illa] ista D | licet] add. sit DR²I² add. possit esse Λ^{O2} | determinata] determinativa DCI²Λ^{O2} add. sit V | non] add. tamen M² 11-12 non est conformativa] ex obiecto actus voluntatis, sicut si actus divinus voluntatis non esset ex se rectus, non tamen est actu conformativa, quia praxis divina est ex se recta; adhuc tamen cognitio est practica ex se, quia ex obiecto sicut ex causa priore quam sit praxis actualis: tum quia propter aptitudinalem directionem est practica, non propter actuale, tum quia si voluntas non esset coniuncta intellectui, adhuc cognitio esset practica ex potentia et obiecto. Plura talium sunt dicta prius Λ^{O2} 12 est om. Λ^{H2} | conformativa] conformativa A add. praxis sive potentiae practican-⁵ tis sibi P add. praxis (praem. ipsius C²) sive (vel C²) potentiae practican-⁵ tis (sive pot. pract. om. Λ^{H2}Γ²ρ^{TP}γ^βμ^υ) et (et] quia Λ^{H2} om. γ) ideo non habet (et id. non hab.) r... C²) conformitatem priorem (prioris M² om. C²) in (sub M²) ratione regulae (reg.] naturae M²p om. Λ^{H2}) dirigentis nec (add. ut M²) sic (nec sic] r... C²) est plene practica (nec — pract.) et sic nec perfecte est practica Λ^{G2}) C²M²Γ²Γ^{D2}Λ^{H2}G² edd.

T¹ Cf. supra n. 237.

non tamen tantum apprehensio praecedit praxim sed apprehensio conformis. Hoc autem accidit quandocumque determinata rectitudo praxis est cognoscibile necessarium, sive ut principium per intellectum sive ut conclusio per scientiam.

5 § Haec quae iam dicta sunt, de hoc videlicet unde duplex rela- 267
tio, scilicet conformitatis et prioritatis conveniat notitiae practicae,
generaliter intelligantur, nisi oporteat pro intellectu divino aliquid
addere, videlicet quod potentia practicans, cuius praxe notitia
conformis est prior, sit aliquo modo determinabilis aliunde sive
10 alii tamquam regulae conformabilis in agendo; quod an requiratur
ad notitiam vel non, tangetur in responsione ad quartam obiectio-
nem, quae fiet contra solutionem quaestionis principalem¹. §

[15] Quando autem rectitudo determinata contingenter convenit 268
praxi, tunc non est obiectum aliquod determinans intellectum ad
15 cognitionem rectitudinis determinatae antequam voluntas velit, et
hoc loquendo de intellectu et voluntate in communi, nam illud
contingens non determinatur ad alteram partem ante omnem actum
voluntatis. Comparando tamen in speciali ad intellectum hunc et
voluntatem hanc, illam praxim potest praecedere cognitio confor-

ADCPMSRIVZΓBDLNΛYEHGOΣQU(Φ^{PP}πγβμυ)

1 non ... apprehensio] a. ... n. Σ | tamen tantum = A tamen DR'VT^{L/N}/Σγ tantum
R²Γ^{L2N2} rell. πγβμυ 2-3 accidit — praxis] determinata rectitudo praxis (add. ex se tunc accidit
Λ⁰²) sicut (s. om. Λ⁰²) quandoque (quandocumque Λ⁰²) Λ⁰ 3 est] add. circa Γ^{N2}Λ^{B2}γ | sive
ut] ut sive CMV 4 ut] nec D* om. CMV | conclusio] cognitio D quo M² 5-12 Haec —
principalem = codd. edd. [post alium (p. 183, 3) πγβμυ]; ¶ text. sign.: Extra de manu Duns
A¹ Extra de manu Ioannis R² Extra D²I²(text. et mg.)V¹Γ^{B1D1N2}Λ⁰² Additio v lin. anfractuosa μ
5 iam om. RΣ | de hoc] ex hoc P om. Λ^{0*} | videlicet] scilicet (ante de hoc Γ^N) CPMSRIVΓ
Λ^{GO}Σ | unde] quod Λ^G om. M² 6 scilicet om. RΛ^{BH} | conformitas et prioritas Λ^{0*} prio-
ritas et conformitas Γ^N 7 generaliter intelligantur = AD intelligantur (-guntur Λ⁰ -gatur VT^N
-gitur Λ^G) generaliter rell. edd. 8 videlicet] scilicet Λ^BΣ om. D | practicans] practica DV*
Λ^{B*GO}Σ add. conveniat P* | cuius] eius Λ^Y | praxe] in corr. R²Γ^{N2} praxi P'S²Λ^{Y2E2H2}(in corr.)G²
praxis P²S'IA^{B*GO}Σ | notitiae C*P*MS*R'ZA^{H*} 9 est om. DC*P²MS*(ante notitia, 8)R'IZ |
prior] post notitia (8) D add. quod Λ^B | determinabilis] add. in agendo P add. sive Λ^H
10 aliis Λ^B | conformabilis] conformalis Λ^{BH}Σ om. R² | in agendo om. CP²(ante conform.)M
SIV²Γ^{BD2L2} | quid Γ^{BD*}Λ^{BH} | an] autem DZI^{BD*}Λ^{BHGO*} 11 ad notitiam om. Σ^Q | noti-
tiam] praem. talem Φ edd., add. talem Γ^{B2} | tangere Σ^Q | quartam] secundam Φ 11-12 quar-
tam obiectionem, quae] quartum obiectum quod Λ^B 12 fiet] fiat Λ^G fit Σ^U sit R | solutio-
nem quaestionis principalem] p. s. q. Σ | quaestionis] conclusionis Z | principalem] in corr.
Λ^{B2} principalis Λ^Yπγβμυ 14 praxi] add. id est Λ⁰² | tunc] cui Λ^{0'} tum Λ⁰² | terminans
Γ^{D*} determinatis D | intellectionem Z 17 contingens] consequens (pon. contingens M²Λ⁰²) M
SA⁰ om. D² | determinatur] determinatum (praem. est Γ^{L2}) Γ^L 18 in speciali ad intellectum
hunc] ad (om. R²V) i. h. (h. om. M²) in s. CPMSRIVΓ 19 hanc] om. M² add. volen-

T ¹ Cf. infra n. 324-331.

mis quam praecedit cognitio determinata rectitudinis, et quam non, non; potest autem praecedere in omni intelligente, et solo cuius voluntas non est primo determinans rectitudinem illi praxi.

269 Exemplum praedictorum:

Rectitudo huius praxis 'amare Deum' necessaria est, et includitur in ratione Dei virtualiter; hanc praxim etiam in quocumque non tantum nata est praecedere apprehensio, sed etiam apprehensio conformis, cui scilicet praxis est conformanda ut sit recta: ex objecto igitur quod est ex se primo determinativum intellectus ad notitiam rectitudinis determinatae ipsius praxis et ex ordine intellectus et voluntatis in operando, habetur hic notitia prior praxi et conformis, et ita in qualibet alia cui necessario convenit determinata rectitudo.

Sed rectitudo huius praxis 'colere Deum in sacrificio altaris' est contingens; quandoque enim est actus rectus, ut modo, quandoque non, ut in Veteri Testamento: et ideo non est aliquod obiectum determinativum intellectus ad notitiam huius rectitudinis ante omnem actum voluntatis, et ideo nec ista praecedit ut conformis omnem actum voluntatis. Alicuius tamen praecedit, puta illius

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YBHO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{PP}}\chi\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$
tem CPMSR $\Gamma^{\text{I}}\text{V}\Gamma^{\text{L}}\Lambda^{\text{B}}\text{add.}$ scilicet creatum Λ^{O^2} | illam] istam DP $\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{G}}$ iam Λ^{YHO} | potest praecedere] pr. pot. $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$
1 quam] in ras. Γ^{BDN} quia Λ^{Y} add. primo $\Gamma^{\text{I}}\tau\gamma$ add. praxim Λ^{O^2} add. scilicet praxim M^2 | determinativa $\text{P}^2\text{M}^2\gamma\beta\mu\nu$ | rectitudinis] add. virtualiter ex objecto vel formaliter in intellectu Λ^{O^2} | et] om. Λ^{B} add. aliquam M^2 | quam] in ras. P^2 quod autem in ras. S^2 quando γ 2 non, non] non, non. Non P^2 (in ras.) $\gamma\nu$ non $\text{DR}\Lambda^{\text{GO}}\Sigma^{\text{U}}\rho\tau$ | potest autem] a. p. Γ^{B} enim potest $\text{C}^*\text{PMI}^*\text{V}^*\Lambda^{\text{B}}\text{(in ras.)}$ potest enim $\text{S}\Gamma^{\text{LN}}$ potest R praem. enim Λ^{H^2} | intelligente] intellectione Γ^{LN} intelligere Λ^{H} | et] in ras. Γ^{B^2} sed $\text{PRA}\Lambda^{\text{B}^2\text{G}}$ edd., om. I^2 | solo] loco C^* praem. in $\text{R}\Gamma^{\text{B}}\Lambda^{\text{G}}$ praem. in illo $\text{P}\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ add. illo $\text{R}\Gamma^{\text{B}}\Gamma^{\text{B}^2}$ 3 determinans] determinabilis ad Λ^{O} | illi praxi] p. i. Σ illius praxis Λ^{O^2} om. Γ^{D^2} 4 praedictorum] dictorum Λ^{B} 5 praxis] add. scilicet R | necessaria est] e. n. Z tanta est Λ^{H} recta est et necessaria $\rho\tau\beta\mu\nu$ 6 in ratione Dei virtualiter] v. in r. Dei $\text{Z}\Lambda\Sigma$ | Dei] divina $\text{P}^2\Gamma^{\text{BDLN}}$ | etiam = AD 7 praecedere apprehensio] a. p. CPMSRIV Γ | apprehensio] praem. simplex X praem. simpliciter $\rho\tau\gamma\beta\mu\nu$ add. simplex Λ^{GO} add. simpliciter τ 7-8 sed etiam apprehensio om. Σ^{U^2} 7 etiam] om. $\text{CPM}^*\text{SRI}^*\text{V}\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{LN}}\Lambda^{\text{B}}$ est I^2 9 est om. A | est ex se] ex se est Σ 10 determinatae om. Σ^{Q} 10-11 determinatae — voluntatis om. M^2V^2 11 operando] comparando PZ | hic = AV^2 (in corr.) Λ^{Y} haec rell. edd. 12 et conformis om. D^2 | quolibet alio Λ^{O} | necessaria Λ^{O} 12-13 necessario convenit] e. n. $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | convenit] sit Λ^{G} 13 determinata rectitudo = AD r. d. (d.) determinans ρ om. $\Lambda^{\text{O}^2}\Sigma^{\text{U}^2}$ rell. edd. 14 Sed om. Σ | Sed rectitudo om. Λ^{O^2} | praxis] add. et Λ^{O} add. scilicet $\rho\tau\gamma\beta\mu\nu$ | sacrificio] sacramento Γ^{N} 15 enim] autem Λ^{G} 16 et ideo] quia $\text{P}^2\text{M}^2\Gamma^{\text{I}}\text{V}\Gamma^{\text{BDN}^2}$ om. $\text{CP}^*\text{M}^*\text{SZ}\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{YB}^2\text{H}}\Sigma$ 17 determinatum (ante obiectum Λ^{H}) Λ^{BH} | intellectus om. Λ^{G} | huius] huiusmodi $\text{S}\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{Y}^2\text{B}}$ 18 ante] ad S aut Λ^{O} | omnem] communem M^2SV 18-19 et ideo — voluntatis om. $\text{R}^2\Lambda^{\text{B}^2}\Sigma^{\text{Q}}$ 18 ista] illa $\text{CP}^*\text{MR}^2\text{V}$ ita Γ^{LN} post Λ^{O^2} om. Λ^{G} 19 Alicuius] in ras. P^2 Actus (pon. Alicuius C^2) AC praem. Ac.

solius quae non primo determinat rectitudinem huic praxi, qualis est voluntas humana. Haec enim rectitudo determinatur a voluntate divina, acceptante nunc talem cultum vel actum et alias alium.

[V. — AD PRIMAM QUAESTIONEM]

[A. — OPINIO ALIORUM]

[16] His visis respondendum est ad primam quaestionem¹, ubi 270 sunt quinque viae tenentes partem negativam quaestionis.

[Prima via] — Una dicit sic, declarando, quod duplex est actus voluntatis, unus perficiens, alius qui perficitur a voluntate, ut habetur a Gandavo in *Summa* et vide articulo octavo quaestione secunda, in solutione tertii argumenti^a.

^a Sequitur textus interpolatus: «Primus actus est respectu finis, et est operatio

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

tum R² | tamen] add. voluntatis Λ^{O2} add. actum voluntatis Γ^{N2} | praecedit] add. actum M² add. determinata rectitudo Λ^{O2} | puta] principia D²Λ^H | illius] istius Λ^O huius Λ^H huiusmodi Λ^B alicuius Γ^L

1 quae] qui Γ^N 1-2 rectitudinem — determinatur om. Σ^Q 1 rectitudinem om. R² Γ^{B2} | huic praxi] huius praxis vel huic praxi A add. scilicet D 3 nunc] modo CPMI²VT^{D2} | cultum vel actum = A actum vel cultum Λ^{O2}τ cultum DCI²ZΛ^{-G}Σρπγβμυ actum (add. vel cultum M²) P²(in ras.)MSRI²VT | et] praem. nec Λ^O praem. nunc τ | alium] alterum R non πργβμυ; hic sequitur Haec (p. 181, 5) — principalem (p. 181, 12) in πγβ 4 adnot.: Ad primam quaestionem P²R² et multi Ad quaestionem octavam Λ^{O2} Ad primam quaestionem, quae est octava A¹ 5 adnot.: Opinio Gandavensis D² Opinio Henrici in Summa, et Quodlibeto 8 quaest. 3 Γ^{L2} 6-11 et 12-p. 185, 13: ¶ His (6) — argumenti (11) et Primus (12) — directivo (p. 185, 13) sign. Extra Λ^{O2} 6 respondendum est] respondeo Λ^B dicendum est D | est om. CPMR | primam quaestionem] q. p. Λ^{O2}Σ | quaestionem] om. D² add. utrum theologia sit practica Λ^{O2} 7 tenendi RT^{L2} | negativam] necessariam D²Γ^{L2} | quaestionis om. Σ^Q 8 adnot. Prima via de quinque pro solutione primae quaestionis quae est Henrici, et primum argumentum S² | Una] praem. Quarum Γ^{N2}Σ^Q | dicit] sit M² add. ad hoc Γ^N | declarando om. Rρ | quod = AA^{O2}γ 9 voluntatis] add. sic R² add. scilicet I²Γ^{D2} | perficiens] add. voluntatem P²Γ^{N2}Λ^BΣ add. et Λ^O | a voluntate om. Λ^B 9-11 ut habetur — argumenti] om. [I²Γ^{BD2}LΛ^{YEHGO2}Σ; ¶ sign.: Vacat I² litteris a-b V¹(text et mg.) et adnotatione .l. album in originali V² 10 a Gandavo — et] in Summa Henrici Gandavensis Z 10-11 in Summa — argumenti in ras. P² 10 et vide om. PMRI²VT^{D2}NΛ^{O2} 10-11 articulo — argumenti] in ras. R² Quolibet 8 quaest. 9 (9 om. SZ) CSZ adnot. in Summa 8 articulo quaest. 2 in solutione ad tertium argumentum C² | articulo octavo quaestione secunda] art. 9 (pon. 8 M²) quaest. sec. PM R²VT^N art. 9 quaest. sec. II^{D2} quaest. tertia artic. 9 Λ^{O2} 11 in om. D | in solutione] in summa A² | tertii argumenti] ad tertium argumentum (articulum PR²) PMR²IVT^{D2}NΛ^{O2} add. et (add. ultra vide MIΓ^{D2}) Quodlibet 8 quaest. 9 (9 om. M²) P²(in ras.)MR²(in ras.)I²VT^{D2}NΛ^{O2} (quoad V: cadit sub litteris a-b et adnotatione, de quibus ad 9-11) 12-p. 185, 13 Primus — etc. = P²M² R²IVΓA^{-Y}Σ add.; ¶ text. sign.: Non Duns R² Istud usque tale signum non est in libro Ioan-

F 8 HENRICUS GAND., *Summa* a, 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y-66Z).

T ¹ Cf. supra n. 217.

- 271 Pro hac via est auctoritas Augustini in sermone *De Iacob et Esau*: «Omnia», inquit, «opera nostra sunt ut mundetur oculus, quo videtur Deus».
- 272 Item, potest sic argui: non requiritur directivum nisi ubi potest

perfecta quam intra se voluntas elicit et fini ultimo se unit; secundus actus est re- 5
spectu eorum quae sunt ad finem, unde est actio bona qua voluntas in aliud
extra se tendit, sicut est quaelibet actio directiva ad finem. In primo non indi-
get voluntas directivo, sed sola ostensio obiecti sufficit; in ipso enim est spe-
culatio solummodo ut voluntati obiectum suae operationis perfecte ostendat
ut in ipsum statim perfecta operatione tendat. Talis autem actus ad scientiam 10
speculativam simpliciter spectat. In secundo actu voluntas indiget directivo,
et hoc ad scientiam pertinet practicam, quia in ipso est speculatio ut actionem
dirigat, quod est proprium practicae scientiae. Actus autem qui perficitur a
voluntate non est finis huius scientiae (nisi finis sub fine) sed alius, qui perficit
voluntatem: et ex hoc habet ista scientia quod sit perfectissime speculativa, 15
quia actus principaliter intentus in hac scientia est actus voluntatis circa finem,
in quo non indiget directivo sed tantum ostensione obiecti. Ergo non est prac-

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YEHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{FP}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

nis $\emptyset$ P¹ .l. album in originali V² Additio F⁴ Extra $\Gamma^{\text{L1}}\Lambda^{\text{O2}}$ litteris a-b P²V¹V² Γ^{B2D2} lin. anfrac-
tuosa μ Hic dimisit Doctor spatium vacuum in originali suo $\mu\nu$

1 hac via] hoc Λ^{Y} [auctoritas Augustini] Augustinus Σ | in sermone De] de sermone Λ^{B}
2 Omnia] add. enim Γ^{BD} | oculus] oculis M^{*} scelus $\Lambda^{\text{O*}}$ add. mentis P²I² 3 videatur Z $\Lambda\Sigma$
pon. videatur M² 4 Item] Praeterea Σ | sic argui] a. s. Z $\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ | nisi ubi] ubi non $\rho\tau\gamma\beta$
 $\mu\nu$ | ubi om. $\Lambda^{\text{B*}}$ 5 et] add. qua $\Gamma^{\text{N2}}\Sigma$ | actus om. Λ^{H} 6 unde] una Γ^{L} vel I² | qua]
quam (praem. per Γ^{B2}) $\Gamma^{\text{BD*}}\Lambda^{\text{O}}$ antequam Λ^{G} | in aliud om. Λ^{O} 7 extra se tendit] ex se
tendit $\Gamma^{\text{B*}}\text{D*}\text{L*}\text{N'}$ se extendit Γ^{N2} extendit se R² extra se (e. se ante in, 6 Λ^{B}) extendit (-dat $\Lambda^{\text{G*}}$)
 $\Lambda^{\text{EGO}}\Sigma$ | directa M²I $\Gamma^{\text{D*}}\text{L*}\text{N}$ $\Lambda^{\text{EHO}}\Sigma$ | ad] in M²I $\Gamma^{\text{N}}\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ | primo = P² p. actu rell. edd.
8 ostensio obiecti] ob. ost. (ost. in corr. Λ^{O2}) M²I $\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ | sufficit post sed Σ | ipso] ipsum
 Λ^{H} om. R²(restit. R³) | enim est] om. M²R²I $\text{V}\Gamma^{\text{L*}}\text{N'}$ [[restit. M³R³]] est Γ^{N2} add. perfecta I²
8-9 speculatio] in corr. R² Γ^{N2} speculativo I V speculativa Γ^{L} 9 voluntati om. R²(restit. post
ostendat R³) $\Gamma^{\text{LN2}}\Sigma$ | suae operationis] suum Λ^{H} | operationis] in corr. Γ^{D2} perfectionis in ras.
 Γ^{B2} | perfecte ostendat] o. p. Σ add. et Γ^{D2} 10 ut — tendat om. Λ^{O2} | tendit Λ^{G} |
Talis autem actus] Actus talis Λ^{B} | actus om. M²R²(restit. R³)I $\text{V}\Gamma^{\text{N*}}$ 11 speculativam om.
 Γ^{B2D2} | speculativam simpliciter] simp. spec. I $\text{V}\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ | simpliciter om. Γ^{N} | spectat] per-
tinet M²R²I $\text{V}\Gamma^{\text{A}}\text{EHO}}\Sigma$ edd. | secundo] alio M²I $\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ add. autem M²I $\text{V}\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$ | volunta-
tis τ | directivo] add. simpliciter ρ 12 hoc] hic $\rho\tau\beta\mu\nu$ om. Λ^{G} | ad — actionem om.
 Λ^{O2} | ad scientiam pertinet] p. ad. s. Σ add. ad I | in ipso] in ipsa R²(om. R²) $\Gamma^{\text{N}}\Lambda^{\text{H}}$ | specu-
latio] specificatio V | actionem] actum P²R $\Gamma^{\text{-L}}$ actio I $\text{V}\text{L*}$ add. et hoc $\Lambda^{\text{G*}}$ 13 est] add.
tantum Λ^{B} | proprium] propositum R² om. $\Lambda^{\text{H*}}$ | scientiae om. M²(restit. ead. m.) $\text{V}\Lambda^{\text{EHO}}\Sigma$
13-14 Actus — scientiae om. Γ^{N2} 13 Actus autem] Actus (add. secundus I²) I Secundus autem
actus M²V | qui] quae R² om. P² 14 non om. Λ^{H} | scientiae] add. theologiae Λ^{O2} | nisi] nec
 Γ^{LN} ubi Λ^{H} 15 ex om. Γ^{L} | ista] illa R² $\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | sit perfectissime] p. s. M²I $\text{V}\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{-Y}}\Sigma$
16 actus] finis Γ^{N2} | hac] illa Γ^{BD} ista post scientia Λ^{G} om. Λ^{O}

esse error¹; scientia practica est directiva², ergo scientia beatorum non est practica, quia beati errare non possunt; ergo nec nostra est practica, quia est eadem cum illa beatorum³.

Item, potest argui secundum intellectum istius alibi: Deus non
habet scientiam practicam; sed maxime habet istam, vel solus;
igitur etc.

[17] Contra istud arguo, ac primo rationem positionis istorum duco
ad oppositum quadrupliciter. Primo sic: etsi voluntas non potest
errare circa finem in universali ostensum, potest tamen errare circa
finem in particulari ostensum; ergo ad hoc quod recte agat circa
finem particulariter ostensum requiritur directio. Ostensio finis in

tica scientia, sed tantum simpliciter speculativa, cum in actu suo principali non indigeat directivo». Haec Gandavus⁴. 'Pro hac via' etc.⁵

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

2 est] potest esse RΛ^H om. S add. scientia Λ^B | beati] boni D* om. Λ^H | errare non pos-
sunt] n. p. e. ZΛ^{-Y}Σ | nostra] ipsa Γ^{N'} ista Γ^{BD+N₂} 3 est] erit R om. Λ^{O*} 4 Item] Prae-
terea Σ | potest] add. sic V²ZΛ | potest argui] om. Σ add. sic Dρτπγβμυ | intellectum om. D |
istius] illius CP'MΛ^{-Y} ipsius P²Γ^{BD} huius Σ | alibi] in corr. R² aliqui D* albi S* articuli γ
add. quia ZΓ^{BD}Λ 5 sed maxime] maxime autem ZΛΣ | istam] illam ΣΓ^{LN}Λ^O add. theo-
logiam Λ^{O*} | vel] ut D om. Λ^O | vel solus] non solo M* add. habet illam ex I Metaphysicae
Γ^{N₂} 6 etc. om. Σ^Q 7 istud] illud CPMVTΓ^{BD}Λ^{YH} istam Γ^{N'} ista Γ^{N₂} istam positionem in
ras. Λ^{O*} hoc Σ | arguo, ac = AD sic (praem. arguitur I²) CPMSRIVZΓΛ^{-O*} sic arguitur ρτπγβμυ |
primo] add. contra A'DA^B add. per V* | positionis om. Σ | istorum] illorum DCPMSVT^{-D}
eorum Σ om. Λ^O | duco] deduco RI* dico M* 8 ad] add. impossibile C*MSR²I*V* | qua-
drupliciter] not. alius liber: dupliciter μ | sic] quia Λ^O add. quia R²Γ^{BD}Λ^O 8-9 non potest —
ostensum om. C² 8 possit Σ 9-10 in — finem om. I² 9 in universali ostensum] o.
(add. est Λ^{O*}) in u. C¹V²ZΛ^{YBO}Σ ut ost. est in univ. Λ^H ost. hoc est in univ. Λ^O om. V' |
potest tamen = AD tamen secundum eos (t. s. e. om. C² add. non R*) potest (pot. om. M sed restit.
post ostensum, 10 M²) CPMSRI²VZΓΛ^{-O*} secundum eos tamen potest Σ secundum eos potest
(add. tamen Λ^{O*}) Λ^O potest tamen secundum eos ρτπγβμυ | circa] secundum Λ^O 10 in
particulari] particulariter DSI^{-B}Λ^H 10-11 ergo — ostensum om. S² 10 ad hoc om.
Λ^H | quod] ut ZΓΛΣ | agatur Λ^B 11 directio] in ras. I²Λ^{O*} directa R directiva Γ^{D*}
directiva ostensio (o. d. γ) edd., add. sive directiva Γ^{N₂} | Ostensio] in ras. I² ostensivo Γ^{LN}Λ^O
praem. Et Γ^L add. autem R²I² Λ^{GO} 11-p. 186, 2 Ostensio — universali om. Λ^H 12 scien-
tia om. Λ^{HGO} | tantum om. I²Λ^{-Y}Σ | simpliciter om. Λ^{GO} 12-13 cum — directivo om. I
13 directivo] directione Λ^{-Y}Σ add. quod (om. Λ^O) solum (s. om. Γ^{N₂}Λ^O) ad scientiam (actio-

F 4 HENRICUS GAND., *Summa* a. 36 q. 4 in corp. (I f. 235V): «non amplius habet prac-
ticam scientiam de eis quae fecit vel facturus est, quam de eis quae nec fecit nec facturus est,
et sic aequae speculativae scientiam habet de operandis sicut de non operandis»; ib. a. 37 q. 2
in corp. (f. 241K): «Ideo dicit Philosophus in eodem [Metaph. I (A c. 2, 983a 9-10)], quod 'ta-
lem scientiam [id est sapientiam] aut solus, aut maxime, Deus habet'; Quodl. V q. 4 (f. 158N).

T 1 Cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* VIII q. 1 in corp. (f. 300E). 2 Cf. ib. XII q. 22 in
corp. (f. 498D). Cf. supra p. 184, 11-13. 3 scilicet creata, cf. HENRICUS GAND., *Quodl.* XII
q. 1 arg. in opp. (f. 483S). 4 HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y-66Z). 5 Cf.
supra n. 271.

theologia est finis non in universali sed in particulari, quia ad metaphysicum pertinet illa ostensio in universali^a.

- 275 Praeterea, habitus directivus non ponitur propter substantiam actus sed propter circumstantiam, sicut temperantia non ponitur propter substantiam actus comedendi, vel alterius huiusmodi, sed propter circumstantiam; ergo licet voluntas esset determinata ad substantiam actus tendentis in finem in particulari, requireretur tamen directio quantum ad circumstantias illius actus, ad quas non extenditur directio quae est circa substantiam actus. — Ex istis duabus rationibus arguitur, quod ubicumque contingit in praxi errare¹⁰ et recte agere, ibi est notitia practica necessaria ad dirigendum; in ista praxi quae est dilectio finis ut pertinet ad theologiam contingit errare dupliciter, ut ostendunt rationes istae, tum ratione

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Beati errare non possunt circa obiectum theologicum in aliquo actu; ergo naturaliter habent cognitionem directivam¹⁵ respectu alicuius actus circa obiectum theologicum.

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣ⁴QU(Φ⁵PP⁶ρ⁷τ⁸γ⁹β¹⁰μ¹¹ν)
nem Γ^{N2}) practica pertinet, quia in ipso (ipsa Γ^{N2}) est (est om. Λ^{G*}) speculatio ut actio est Γ^{N2}Λ^{GO*}
fere similiter ρ | Hacc — etc. = P² ut habetur a Gandavo in Summa, quaest. secunda, art. 3 p
1 est] add. ostensio Γ^{D2} | est finis om. D | non] add. tamen Γ^D 1-2 quia — uni-
versali om. R² | metaphysicam ZΓ^{L*N} 2 illa] ista (post ostensio Σ) DZΛ^{-HΣ} | in universali
om. Λ^G 3 Praeterea] Item RZ Ipse autem Λ^H add. secundo Γ^{N2}Λ^O 4 circumstantiam]
circumstantias P add. actus M²R add. ut sit bonus moraliter vel meritorie Λ^{O2} 4-6 sicut —
circumstantiam om. D²Z 4 ponitur] add. determinata Λ^G 5 huiusmodi] huius Λ^{GOΣQ}
6 circumstantias ρ⁷τ⁸γ⁹β¹⁰μ¹¹ν | esset] sit Z | esset determinata] d. e. Σ | determinata] in corr. R²
add. ex se Λ^{O2} 7 actus] alicuius D | requiratur MSIVA²⁰ requiritur CPRZ requireret Γ^{LN}
8 tamen om. D²Λ^{HO*} | directionem Γ^{LBN2} 8-9 quantum — directio om. M² 8 circum-
stantiam Λ²Φ⁷ρ⁸τ⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²ν | illius] illo Γ^{N*} istius Λ^{YO} om. M²R*V 8-9 ad quas — actus om. AR²
8 quas] quam Λ²ρ⁷τ⁸γ⁹β¹⁰μ¹¹ν 9-p. 187, 1 Ex istis — actus om. Λ^{B2} 9 istis] his CPT^{BD}
10 quod] quia ρ⁷τ⁸γ⁹β¹⁰μ¹¹ν | contingit] in ras. P² convenit SRΓ^{N2}Λ^H potest quis V | in praxi]
praxim Λ^{Y*E2H} om. R² 11 est notitia practica necessaria] e. nec. p. not. CPMV not. p. e.
nec. Λ^{B2}Σ 12 ista] illa SΓ^LΛ^H ipsa VΓ^N add. autem ZΓ^{N2} | quae est dilectio] sed (tamen
Λ^{G2} om. Λ^{HO}) circa (c.) certam Λ^{O*}) dilectionem (directionem Λ^{G2}) CM²Λ^{HGO} pon. circa dilectionem
Γ^{B2}(om. Γ^{B3}) | dilectio] directio Γ^{D2}LN^{*} 12-13 contingit] convenit SΓ^{N2} 13 dupliciter
om. D²I² | istae] illae Γ^{BD}Λ²HGΣ^Q | tum] tam MR*V tamen DΓ^{D*} 14-16 Beati — theo-
logicum = codd. (om. I²) edd.; ¶ text., sign.: Vacat A¹P¹(Va. om. P¹)M²I²V² Vacat secundum
aliquos libros ab 'Beati' usque ad paragraphum sequentem M² lin. anfractuosa μ 14 Beati
errare non possunt una cum in aliquo actu (15) post theologicum (16) Λ^Y | Beati] Boni D^{*}
Unde Λ^H praem. Unde Z^{*}Λ^{BGO} praem. Unde si γ¹⁰μ¹¹ν praem. Item Γ^{N2} praem. Igitur Γ^{BD*}
praem. Sed ρ⁷τ⁸ praem. Si β add. enim R add. vero Λ^{O2} add. in aliquo Λ^G | non ante Beati
Λ^{B2} 14-15 circa — theologicum post actu (15) ZΛ^{-GOΣ} 15 actu] add. absolute (post theologi-
cum v) tamen possunt μ¹²ν | naturaliter] universaliter C²P^{*} necessario μ¹²ν om. π³β | habent]
habeant Λ^Y om. M² | habent cognitionem] c. h. Λ^H | cognitionem] cognitio M^{*} om. Λ^{O*} |
directivam] determinativam Z 16 alicuius actus] act. al. (al.) elicit P²R²Λ^{O2}) CPMSRZA^{-HΣ}
actus elicit VΓ add. elicit γ⁹ | actus om. Λ^H | circa om. Λ^{B*}

obiecti in particulari, tum ratione circumstantiarum actus; igitur etc.

Praeterea, tertio: cuius dilectio principaliter intenditur extra 276
genus cognitionis, eius cognitio principaliter intenditur intra genus
5 cognitionis; dilectio autem finis per eos principaliter intenditur
extra genus cognitionis, ergo cognitio finis principaliter intenditur
in genere cognitionis. Sed in qualibet scientia principaliter inten-
ditur cognitio sui subiecti primi, ergo finis est principale subiectum
huius scientiae. A fine sumuntur principia practica; principia au-
10 tem practica concludunt conclusiones practicas; ergo ista scientia
quae primo intendit dilectionem finis extra genus cognitionis est
practica.

[18] Praeterea, ad idem genus, secundum praxim vel speculationem, 277
pertinent principia et conclusiones; conclusiones enim practicae
15 resolvuntur in principia practica, non speculativa; ergo cum co-
gnitio finis sit directiva in actibus circa ea quae sunt ad finem et
cognitio eorum quae sunt ad finem sit quasi conclusio conclusa in
cognitione finis quasi principii, si cognitio eorum quae sunt ad
finem sit cognitio conclusionum practicarum, cognitio finis erit
20 cognitio practica, quia de principio practico.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρπγβμυ)

1 obiecti — ratione om. Γ^{Lz} | obiecti] add. ostensi ρπγβμυ add. vel finis ostensi Λ^{Oz} |
tum] tam M tamen DΓ^{D*} quam V | circumstantiarum] substantiarum γ | actus om. R^{I*}
1-2 igitur] quare Λ^{YΦ} 2 etc. om. Σ 3 Praeterea] Item R | tertio] om. C^{MSRI}VT^LΛ^{BΣ}
add. sic ρπγβμυ | principaliter] in ras. Λ^{Oz} principalis Λ^H | extenditur C^P | extra] intra M^z
circa P 4-5 eius — cognitionis om. D^zΛ^{Bz} 5 cognitionis om. C^MSZ | autem] vero Λ |
principaliter intenditur] i. p. Σ 6 finis om. C^{Pz} | intenditur om. Γ^L 7-8 in genere — in-
tenditur om. Λ^{Bz} | principaliter intenditur] i. p. Σ 8 sui om. V | subiecti] obiecti CMVZΓ^N
ΛΣ pon. obiecti Γ^{Dz} | primi] prima Z principiati P' om. P^z | subiectum] obiectum Λ^{GO} 9 fine]
add. enim CPMRIVΓ^{BzDzN} add. autem Λ^{GO} add. igitur D 9-10 principia autem practica]
in ras. R^z om. S'Λ^{Yz} quae S^z | autem] et ante principia^z (9) Γ^L sed ante principia^z (9) Λ^B
om. DCPMR^zVZΓ^{BDzN}Λ^{YzHO}Σ 10 concludunt] in ras. R^z concluditur Γ^{D*} add. omnes Λ^H |
ista] illa CPMSIVΓ^{LN} praem. et ZΛΣ om. D 11 primum R | dilectionem] dilectionem vel
directionem A 13 Praeterea] Item RΓ^{BD} add. quarto Γ^{LN}Λ^{Oz} | genus] add. vel Λ^B add. co-
gnitionis vel habitus Λ^{Oz} | secundum om. Γ^L | vel] et Γ^{BD*}Λ^{O*} add. secundum Λ^{BOz} | vel specu-
lationem om. Λ^H 15 cum om. Λ^H 16 finis] add. quasi principii Λ^{Gz} 17 cognitioni Λ^H |
sit] sunt Λ^{O'} est Λ^{GOz} | conclusio] cognitio V^zΓ^{BzDzLN} conclusio vel cognitio I^{*} om. D^z(pos-
conclusa)ρπβμυ | conclusa = ADP'R'Λ^{HO'} inclusiva Γ^{N'} inclusa P^zR^zΓ^{Nz}Λ^{Oz} rel. edd. 18 co-
gnitione] conclusione CP^zΣ^{Uz} | finis] add. et finis sit P^zMSR^zIVΓ^{BD}Λ^{Bz} | quasi] sicut Γ^{LN} |
principii] principium (praem. in Γ^{Nz}) C^PMSRIVΓ^{BDzLN}Λ^B in principio Λ^{Oz} | si] add. ergo
Γ^{LN}Λ^{Oz} | cognitio] ergo (pon. cognitio C^z) CP cognitioni Λ^H 19 cognitio¹] cognitioni Λ^H | co-
gnitio^z] cognitioni Λ^H ergo Φρ praem. ergo πβμυ | erit] est Λ^{GO*} et Γ^{D*} 20 quia] quasi Σ |
de principio practico] principii practici Σ

F 5 HENRICUS GAND., Summa a. 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y-66Z).

Sic patet responsio ad rationem eius primam¹ quia falsum accipit, quasi quod voluntas esset determinata ex se, quod probant duae primae rationes². Similiter, si voluntas esset determinata, adhuc tamen cognitio esset practica, sicut probant duae ultimae rationes³.

- 278 Ad auctoritatem eorum⁴ (videtur concludere quod visio Dei est finis huius scientiae, quod ipsi non concedunt) respondeo quod auctoritas loquitur de istis operationibus exterioribus, quae sunt ieiunia, vigiliae et orationes; tamen actus quicumque exterior natus est conformari alicui actui interiori a quo habet suam bonitatem, et etiam ad aliquem interiorem ordinari, et finaliter ad velle.
- 279 Ad tertium⁵ respondeo: agens intendit per se inducere formam, nec intendit remotionem contrarii nisi per accidens. Ita habitus per se dirigit, per accidens autem excludit errorem; et si habitus est perfectus, non compatitur secum errorem, immo si compatitur, non est perfectus. Beati ergo licet non possint errare, non sequitur quod non habeant habitum etiam directivum, quia eo per impossibile circumscripto errare possent, sed eo posito, propter eius perfectionem excluditur omnis error.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{τπγβμν})

1 Sic] *add.* igitur PΓ^{BD} | patet responsio] patet. Respondeo Λ^H | quia] quod Γ^NΛ^H | falsam Λ^O 2 accipit] accipitur Γ^{BD} recipit τ *add.* quia accipitur Γ^{N2} | quasi quod = AR quod C^{2p} scilicet quod I² quasi C¹I' *rell.* τπγβμν 2-3 ex se — determinata om. ZΛ^H 2 improbant βμν 3 Similiter] *praem.* Igitur Λ^B 4 tamen om. Λ^B | cognitio] conclusio V 6 auctoritates Z | eorum] *add.* quae CPS²Γ^{BD2N}Λ^{B2} *add.* de Iacob et Esau Λ^{O2} *add.* dico quod ρτγβμν | videntur in ras. P² | est] sit CPMSRIVΓ^{A22}(*bon finis*, γ)^G erit D om. Λ^{B'} 7 huius] huiusmodi Γ^DΛ^{Y22} istius Γ^L | respondeo] dico igitur Σ | quod²] om. Γ^{BD} *add.* scilicet R 8 auctoritas] Avicenna Z | operibus Λ^{GO} | operationibus exterioribus] e. o. Σ | exterioribus om. MΛ^{B2} 9 vigilia CPSRI | et om. Σ | orationes] *add.* et huiusmodi Σ | tamen] quia τπβμν *praem.* et Γ^N | tamen actus] a. t. Σ | exteriorum Λ^G 10 actui om. P 10-11 suam bonitatem] b. s. CPMSRIVΓ^{-B} | bonitatem] veritatem Λ^H 11 etiam om. Λ^B | aliquem] comp. V* aliquam RI*ρτβ actum Λ^{HGO} *add.* actum τ | interiorem] in ras. Φ^{F2} superiorem vel interiorem ρ *add.* interiorem Φ^{F2} *add.* actum Γ^{N2} 12 tertium] secundum C²SRIZΣ^Q | respondeo] dico quod Σ *add.* quod sicut Λ^Gτπγβμν 13 nec] *add.* per consequens CP*M² | intendit] extendit Λ^{Y*} *add.* per se R | remotionem] rationem M* remotiorem Z 15-16 non — perfectus om. Λ^{B2} 15 patitur R*Γ^{BD} 15-16 patitur Λ^{GO} 16 non est perfectus] est imperfectus Φρτγβμν | possint] possunt CPRI^{L*} prius fuit D² 17 etiam om. Γ^{BD+LN}Σ | directivum] directum I²Z | eo] illo I om. Γ^{N*} 18 impossibile] *add.* illo M | possunt (*ante errare V*) CMV 18-19 sed — error om. Λ^{O2} 18 eo] illo CPMR²TVZΓ^{A2O2}Σ illud S isto R²Λ^{YHG}

F 7 HENRICUS GAND., *Summa* a. 8 q. 3 ad 3 (I f. 65Y).

T ¹ Cf. supra n. 270. ² Cf. supra n. 274-275. ³ Cf. supra n. 276-277. ⁴ Cf. supra n. 271. ⁵ Cf. supra n. 272.

Ad quartum¹ dicetur infra, post solutionem huius primae 280
quaestionis solvendo quartam obiectionem contra eam².

[19] Secunda via – Secunda via, licet recte et non recte possit 281
elici, negat tamen dilectionem finis esse praxim, quia non est circa
obiectum contingens. Dicit enim Commentator I *Ethicorum* quod
praxis est operatio secundum electionem; electio tantum est circa
contingens ex III *Ethicorum*, quia est appetitus consiliativus; con-
siliium non est nisi de contingente³. Ex hoc etiam descriptio praxis
posita in primo articulo solutionis⁴ probatur esse insufficiens,
quia omittit obiectum praecisum. Consequenter dicit haec via
nullam notitiam esse practicam quae extenditur ad volitionem ul-
timi finis tantum, quia non est verum contingens.

Contra istam viam est quarta ratio posita contra praecedentem⁵.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 quartum] quartam Λ^G tertium (pon. quartum M²) CP*MSRIZΣ^Q | infra om. ΓΛ^G | huius]
huiusmodi Γ^{BD}Λ^Y² om. VΛ^{GO} 2 quartam obiectionem] quartum obiectum Λ^{BG} | eam]
add. folio sequente R² 3 adnot.: Opinio Ware I² Secunda via quae est Varronis Λ^H²
3-p. 215, 4 Secunda via – possent evadi om. scriptor ordinarius codicis Λ^B, sed al. manus explet
in duobus foliis propriis (111a-12rb) 3 via] add. quae dicit quod Γ^N² add. ponit quod ρτγ
βμυ | licet] add. actus in se circa ultimum finem Γ^N² add. dilectio I² add. dilectio finis
Λ^H²^G add. | et] vel Λ^B 3-4 et non recte possit elici] p. e. et n. r. Λ^YΣ 3 posset Λ^{GO}
4 elici] add. actus voluntatis circa finem Λ^O² | dilectionem] directionem D*Γ^N² dilectionem
vel directionem A | est om. CM*V* | circa] tunc Σ^Q 5 subiectum D | Dicit enim Com-
mentator] Secundum Commentatorem autem Σ | enim = ADτ autem CPMSRIVZΓΛΣρτγβμυ |
I] II C | quod om. Σ 6 electio] om. M² add. autem M²Γ^{BD}Λ^{BO}Σ | tantum est] e. t. Λ^OΣ |
est² om. Λ^B 7 ex om. CP | quia] quae M²SR²I quod M² 7-8 consilium] om. Z add. au-
tem P²VΓΣ add. enim D add. vero ρτγβμυ 8 etiam] autem Σ praem. autem Λ^{GO} 9 so-
lutionis] conclusionis Z positionis τ quaestionis ρτγβμυ quaestionis solutionis (s.) secundae Γ^N²)
Γ^N om. Σ | probatur] post praxis (8) CPMSR²I'VΓ^{LN}Λ^B post etiam (8) R²I²ZΓ^{BD}Λ^BΣ impro-
batur post etiam (8) ρτβμ improbat post etiam (8) γυ 10 Consequenter] comp. D' Consi-
militer (pon. Consequenter M²) D²PMSR²IVΓ^{BDLN}Λ^{BO}²(in ras.) Consimiliter vel consequenter A |
dicit] ponit τ add. enim D* 11 nullam] maiorem Λ^H | quae] quando Λ^B 12 est] add.
circa I² | verum] unum D* tantum Z 13 istam viam] v. i. (add. autem I*) IΣ | viam] via D
om. R | posita] facta I² 13-14 praecedentem] add. viam Γ^{BD}

F 3 Secunda et tertia via (n. 281. 283), quemadmodum et prima (n. 270), tenent «theologiam
esse speculativam pure» (cf. n. 293). Haec est doctrina HENRICI GAND. (cf. n. 270), quae neque
apud GUIL. DE WARE (Sent. prol. q. 4), neque apud HERVAEUM NATALEM (Quodl. I q. 3 a. 4),
neque apud alios auctores inveniri potuit. 5 EUSTRATIUS, In Aristotelis *Moralia Nicomachia*
explanationes I c. 1 (3E): «Actio est ex electione hominis operatio». 7 ARISTOT., *Eth. ad Nic.*
III c. 5 (Γ c. 4, 1111b 29-30): «Universaliter autem videtur electio circa ea quae in nobis sunt»;
[c. 3, ed. IUNTINA, III 34H] (c. 5, 1113a 10-11): «electio quoque eorum quae in nobis sunt,
consultativa appetitio erit».

T ¹ Cf. supra n. 273. ² Cf. infra n. 324-331. ³ Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* III
c. 6 (Γ c. 5, 1112a 21-22. 30-31; 1112b 8-9). ⁴ Cf. supra n. 228. ⁵ Cf. supra n. 277.

Item, vere praxis est illa operatio ad quam inclinat virtus appetitiva, quia quaelibet talis virtus est habitus electivus, ex II *Ethicorum*, et electio est praxis, ut ostendetur contra tertiam viam statim¹; sed ad dilectionem finis inclinat non tantum caritas, sed amor acquisitus, qui est virtus appetitiva, quia habitus acquisitus vel appetitus est consonus rationi rectae.

Motivum huius viae solvetur in solutione secundae rationis principalis ad primam quaestionem².

- 283 «Tertia via» – Tertia via ponit quod vel volitio non est proprie praxis sed tantum actus ea posterior, vel si ipsa est praxis, hoc non est nisi in ordine ad actum aliquem imperatum potentiae inferioris, puta appetitus sensitivi vel potentiae motivae, vel huiusmodi. [20]
- 284 Pro hac tertia via arguitur quia omnis praxis sequitur electionem. Quod probatur per Philosophum VI *Ethicorum*: «Principium actus est electio, non cuius gratia, sed unde motus», id est non finale, sed effectivum; principium effectivum naturaliter praecedit effectum; igitur etc.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FPT}τ^πρ^βμ^υ)

1 Item] Praeterea Σ | vera u | illa operatio] o. i. Σ | inclinat] inclinatur vel inclinat A
2 electivus] elicativus I om. Γ^{DB} | ex om. Λ^BΣ | II] I Z III DA^{GO} 3 ostenditur CPM | ter-
tiam viam] istam viam (add. tertiam Λ^{O2}) Λ^{GO} aliam viam tertiam P²Γ 3-4 statim om. D²Σ
4 caritas] add. infusa Λ^{O2} | sed²] add. et Z add. etiam P²Γ^{BD} 5 acquisitus¹] inquisitus M^{*}
acquisitorum D om. I² add. habitualis (-aliter R) PM²RPZΓΛ^{-B}Σ | qui] quae Λ^O | qui est om.
Γ^L | virtus appetitiva] appetitus vel virtus appetitiva Γ^{BD} praem. appetitus vel P² | quia]
add. est V^{ry} add. virtus Λ^{H2G} 5-6 habitus acquisitus vel appetitus est = A habitus (praem.
est Λ^{H2} add. appetitus C²Γ^{DB} add. appetitivus I²) acquisitus (add. est Γ^{DB}) DCPMSRIVZΓ^{-N}Λ^{BH} acqui-
situs habitus τ habitus (praem. est Λ^G) appetitus (-tivus ρ^βμ^υ) Λ^{YGO}Σ^{ρβμυ} habitus appetitus
(-tivus γ) acquisitus Γ^Nγ 6 rationi rectae] rect. rat. CPMSRIVΓΛ^{BG} 7 huiusmodi Γ^{BD}
Λ^{Y2B} | secundae om. Λ^H 9 adnot.: Tertia via, Hervaei Λ^{H2} Opinio Aegidii I² Hervaeus,
Cuton Λ^{O2} | ponit] probat M^{*} probat et ponit V | vel om. Γ^{-B}Λ^{H2GO} | vel volitio] vol. vel Σ
10 actus] add. est Σ^Q | ea] eius ZΓ^{-N} | ipsa] propria D 11 actum aliquem] al. act. Σ
12 sensitivi] sensitivae C²SIZΓ^LΛ sensitivus Γ^{N*} om. V² | vel¹] ut C | potentiae om. Λ^H | vel²]
et CP²MSRIVΓΛ^B om. P' | huiusmodi] huius Λ^OΣ^V om. P^{*} add. quod est contra secundum
corollarium primi articuli de definitione praxis Λ^{O2} 13 hac tertia] ista Σ | tertia via] opi-
nionem R | via] opinione Γ^{B2} | quia] quod DCZΓ^{N*}Σ^Q 14 *Ethicorum*] *Metaphysicae* Z add.
cap. 1 (2 Γ^{DB} 3 T) Γ^{DB2N2}T 14-15 Principium actus] Act. p. ZA^{YGO}Σ 15-16 id est non] non
R' id est non principium R² 16 finalis Λ^{GO} | effectivum¹] effectuum M effectum (pon. effecti-
vum C²) CR om. Λ^G efficiens Λ^{G2} | principium] in corr. M²I² principaliter (pon. principium C²) CS
add. autem PΓ^{N2}Λ^{G2} | effectivum²] in corr. M² om. DZ add. autem VΣ add. ita I^{*} 17 etc. om. Σ

F 2-3 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* II c. 5 (B c. 6, 1106b 36-1107a 2): «Est ergo virtus habitus electivus, in medietate existens quoad nos, determinata ratione, et utique sapiens determinabit». 14 Ib. VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 31-32): «Actus quidem igitur principium electio, unde motus, sed non cuius gratia».

T ¹ Cf. infra n. 287-289. ² Cf. infra n. 346-351.

Praeterea, habitus practicus generatur ex praxibus¹; sed ha- 285
bitus practicus generatur ex actibus sequentibus electionem; ergo
illi sunt praxes.

Item, Commentator super I *Ethicorum*: « Praxis est operatio 286
secundum electionem »; ergo praxis sequitur electionem.

[21] Contra istud, quod non tantum actus sequens electionem sit 287
praxis, probatur, quia VI *Ethicorum* dicit Philosophus quod non
est electio recta sine ratione recta et habitu virtutis; ergo virtus
per se requiritur ad electionem rectam; non requireretur autem si
esset habitus generatus ex actibus posterioribus electione, quia
tunc non inclinaret per se nisi ad actus illos posteriores electione.
Ideo sub alia forma arguitur, quia habitus ex eisdem actibus gene-
ratur ad quos inclinat, ex II *Ethicorum*; sed virtus moralis per se
inclinat ad electionem rectam, quia, ut patet per definitionem eius
II *Ethicorum*, virtus est « habitus electivus » etc.; ergo ex electio-
nibus per se generatur virtus moralis, et per consequens non tantum
actus electionem sequentes sunt praxes.

Praeterea, non solum falsum est negare electionem esse praxim, 288
quod arguitur ratione iam facta, sed, sicut probatum fuit primo

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρττγβμυ)

1 Praeterea] Prima D* Item R | practicus om. C*ZΛ^o 1-2 ex praxibus — generatur
in ras. R² om. Γ^{B*} | praxibus — generatur ex om. M² | sed — generatur ex om. I² 2 prac-
ticus] om. Γ^{N*} add. appetitivus Γ^{Da} 2-5 ex actibus — electionem om. R² 2 electionem]
add. tamen nisi ex praxibus (¶ sign. litteris a-b in text. et mg. V²) V 4-6 Item — istud om.
V² 4-7 Item — praxis om. M² 4 Item] Praeterea Σ | I] X M², V Σ principium II²-D
om. Γ^{Da} 5 ergo — electionem om. SI²Λ^B | praxis om. Γ^N | sequitur] generet D est Γ^{B*}
6 Contra — electionem om. Γ^{B*} | istud] illud V¹Γ^{Da}Λ^{YHO} hoc Σ add. scilicet ρττγβμυ | quod]
quia V 7 praxis] add. sed etiam ipsa electio Λ^{G*} | probatur] post istud (6) V probo Γ^{BD}
8 electio] delectio R* add. propria Λ^{G*} | virtus] add. directiva I²(om. I²) 9 requireretur]
requiretur MSR | requireretur autem] a. (enim Σ²) r. Σ 10-11 quia — electione] post ar-
guitur (12) Λ^{H*} om. D² 11 illos] istos Λ^o suos Λ^o 12 Ideo = AD Praeterea ρττγβμυ
Item CPMSRIVZIT²-Λ^{B*} Idem Γ²Λ^{YH}Σ Istud Λ^{Go} | arguitur] add. idem ρττγβμυ 13 quos]
add. virtus ρ | ex om. DΛ^{Go}Σ 14 electionem] rationem ρ | quia om. CP | patet] apparet
ZΛ^B add. ex 2 Γ^{N*} | per definitionem] ex definitione Λ^H 15 II] praem. ex ΓΛ^H 16 per
se post moralis Σ | virtus om. Λ^o 17 electionem sequentes] s. e. (electiones Λ^o) Λ^{BHO}Σ |
consequentes Z 18 Praeterea] Item R | solum] tantum Λ^B | praxem ASZΛ^B 19 quod]
quia Λ^o 19-p. 192, 1 primo articulo] a. p. Σ praem. in M²IVΓ^N

F 4 EUSTRATIUS, In Aristotelis *Moralia Nicomachia explanationes* I c. 1 (3E). 7 ARI-
STOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 33-34): « neque sine intellectu et mente, neque sine
morali est habitu electio ». 13 Ib. II c. 1 (B c. 1, 1103b 21-23): « ex similibus operationibus
habitus fiunt, propter quod oportet operationes quales reddere; secundum harum enim dif-
ferentias sequuntur habitus ». 15 Ib. c. 5 (c. 6, 1106b 36-1107a 2).

T ¹ Cf. infra ad lin. 13.

articulo¹, actus elicitus voluntatis est primo praxis, et imperatus non nisi propter ipsam; igitur si electio sit sola, sine ordine ad actum imperandum, puta propter defectum materiae actus exterioris, ipsa sola erit vere praxis. Hoc declaratur sic: non habens pecunias, cui tamen in phantasmate repraesentantur pecuniae antequam actus alicuius electio sit principium effectivum vel ad aliquem imperandum, si eligat illas liberaliter distribuere si haberet, quantum ad actum et habitum virtutis non requiritur ulterior prosecutio vel distributio, quia aliquo obiecto praesentato in phantasmate circa quod potest esse actus liberalitatis, complete habetur electio, ex qua generatur liberalitas vel quae elicitur ex liberalitate; nec requiritur ulterior prosecutio, nec aliquid exterius, nec ordo ad exterius si materia actus exterioris deficiat².

289 Praeterea, ordo iste non potest esse nisi causae ad causandum 'quia' effectum; sed quod causa in se non sit talis ex se ut prior est effectum sed tantum quia actualiter ordinatur ad efficiendum,

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{FP}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 elicitus voluntatis = AD v. e. *rell. edd.* 2 propter] per Λ^{GO} | ipsam] in *ras.* Λ^{B} ipsum $\text{P}^{\text{R}}\Gamma^{\text{BD}}\Sigma$ *edd.* | solum Λ^{G} 3 imperandi M^{B} | materiae actus] materiae actus alicuius P' actus (*om.* I^{B}) alicuius materiae $\text{CP}^{\text{B}}\text{MSRIZ}\Gamma^{\text{BH}}$ actus vel alius (vel a.) alicuius $\Lambda^{\text{O}^{\text{B}}}$ materiae Λ^{GO} ac- (*l.*) materiae actus materiae V^{B} 4 ipsa] *add.* ut Λ^{B} | sola *om.* Σ^{Q} | sola erit vere] vere est sola D' sola vere erit D^{B} | erit] est Γ^{D} esset CP fuit post vere Λ^{GO} | vera Λ^{Y} | Hoc] quod Λ^{O} 4-5 pecunias] pecuniam $\text{DI}\Lambda^{\text{Y}}$ practivas (*l.*) M 5 repraesentantur] repraesentantur CP praesentantur $\text{RSI}\Gamma^{\text{BDN}}\Lambda^{\text{GO}}\Sigma$ praesentatur $\Gamma^{\text{BD/L}}$ reputantur Λ | pecuniae] pecunia $\Gamma^{\text{BD/LN}^{\text{B}}}$ *om.* I^{B} 5-6 antequam] numquam C^{B} *add.* operatio (*opinio l.*) secunda $\text{R}'\text{I}^{\text{B}}$ 6 actus alicuius = Λ alius actus (*add.* imperati $\Lambda^{\text{O}^{\text{B}}}$) Λ^{O} alicuius actus *rell. edd.* | effectivum] electivum R | vel] *add.* ordinetur $\text{M}^{\text{B}}\Sigma$ *edd.* 6-7 aliquem] aliquid Λ^{HO} aliud Λ^{G} *add.* actum $\text{D}^{\text{B}}\text{V}$ $\Gamma^{\text{B}}\Sigma$ 7 imperandum] *praem.* ordinetur DV *add.* ordinetur $\text{P}^{\text{R}}\text{I}^{\text{B}}\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{BZHG}}$ | illas] istas $\text{D}^{\text{B}}\text{CPMRIV}\Lambda^{\text{HGO}}$ ipsas Λ^{B} 8 habitus Σ^{Q} | virtutis] virtualiter $\Gamma^{\text{BD/LN}^{\text{B}}}$ 8-9 prosecutio] prosequitur Z 9 vel distributio *om.* $\text{I}^{\text{B}}\text{Z}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma$ 9-12 quia — prosecutio *om.* $\Lambda^{\text{O}^{\text{B}}}$ 9 aliquo *om.* $\text{Z}\Lambda^{\text{YH}}\Sigma$ | praesente DA^{G} 10 liberalitatis] libertatis $\Gamma^{\text{B}^{\text{B}}\text{D}^{\text{B}}}$ *om.* $\text{CP}^{\text{B}}\text{M}^{\text{B}}\text{SI}^{\text{B}}\text{Z}$ Λ^{BZH} | complete] conceptibile $\Lambda^{\text{Y}^{\text{B}}}$ | complete habetur *om.* D^{B} 11 liberalitas] libertas $\text{RI}^{\text{B}}\text{Z}$ *om.* Λ^{G} | quae elicitur] qui elicit Λ^{G} 12 nec¹] non $\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{O}^{\text{B}}}$ et non $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | requiritur] in *ras.* I^{B} sequitur $\text{M}^{\text{B}}\text{S}\gamma$ *add.* autem $\Gamma^{\text{N}^{\text{B}}}$ | ulterior] ulteriorum Z *om.* D | nec²] ad R *add.* ad γ | nec aliquid *om.* $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | nec aliquid exterius *om.* V | exterius] posterius Λ ulterius Σ^{Q} 12-13 nec ordo ad exterius] *om.* ZI^{B} nec operatio ad exterius $\Gamma^{\text{B}^{\text{B}}}$ 13 exterioris] exterius Λ^{H} | deficit Λ^{O} 14 Praeterea] Item R | ordo iste] o. ille $\text{Z}\Lambda^{\text{HG}}$ iste (ille $\Gamma^{\text{N}^{\text{B}}}$) o. $\text{RI}\Gamma^{\text{LN}}$ ille o. $\text{CPMSV}\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{B}}$ *add.* actus elicti ad imperatum $\Lambda^{\text{O}^{\text{B}}}$ *add.* electionis ad actum imperatum (*imperandum* γ) $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ | potest] videtur posse Σ | nisi = ADA^{G} nisi ut *rell. edd.* | causae] causa R | ad causandum] ad causatum Λ^{H} *om.* Σ 15 quia *om.* $\text{C}^{\text{B}}\text{PR}^{\text{B}}\text{I}^{\text{B}}\text{V}^{\text{B}}\Gamma^{\text{B}}\Lambda^{\text{Y}}\Sigma$ | effectum] effectivum $\text{DI}^{\text{B}^{\text{B}}}$ factum Λ^{Y} | causa] *add.* non sit Λ^{G} | in se *om.* Z | in se non sit] n. s. in se $\text{I}^{\text{B}}\Lambda^{\text{YHGO}}$ Σ | ex se] ex I' et ex se I^{B} *om.* V 15-16 prior est] e. p. Σ 16 efficiendum] *add.* effectum Λ^{H}

T ¹ Cf. supra n. 230. 234. ² Cf. HENRICUS GAND., *Summa* a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (II f. 160I).

videtur inconueniens, cum causa nihil habeat ex effectu, nec ex ordine ad ipsum.

- [22] Tunc ad auctoritatem VI *Ethicorum*¹ dico quod ibidem statim 290 subdit Philosophus: «Electionis autem appetitus et ratio quae gratia alicuius» (id est practica), supple 'sunt principium'. Ad hoc etiam ut electio sit recta requiritur virtus in appetitu; unde sequitur: «Non sine habitu morali est electio», scilicet recta. Ergo virtus habet actum elicitedum immediatiorem sibi quam sit ille cuius electio est principium ut imperans; prius enim actus elicitedus voluntatis qui est electio est actio bona, quam actus exterior imperatus ab electione bona sit bonus. Quod probatur per Philosophum; statim enim ibi subdit (post illud 'neque sine habitu est electio'): «Bona actio enim sine more non est». Sed si ista sit maior ad probandum quod praedixit de electione, sumetur ista minor sub, 'bona electio est bona actio'. Concedo ergo auctoritatem affirmativam quod electio est principium actus unde quo, quia actus

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}X^{PT}π^γβ^μυ)

1 ex¹ = ADΣ ab *rell.* *edd.* | ex² | in Λ^H 2 ipsum] *add.* sed e converso Λ^{O2} 3 auctoritatem] Philosophum Σ | statim] *add.* etiam D 4 subdit Philosophus] Ph. (om. M²R⁴) s. (*add.* causam Λ^G) MRΓΛ^G | Philosophus om. M²SR⁴I²VΛ^B | autem] in ras. Λ^{H2} quia Λ^{GO*} | appetitus] *praem.* est M²I²Γ^{BDLN*}Λ^{O2} *add.* est P²Γ^B | quae] qua R²VT^L quia CP quare ΓN⁺ 5 supple om. CP⁺MSR⁴I²VZA^{B2O} | sunt] in ras. R² sint Λ^G est P²VT^{BDLN2} *add.* sicut Λ^O | principia M²ΓN² 6 etiam] autem Γ^{LN}Λ^{BGO} ergo I² enim πβμυ om. Λ^H | ut] quod D | virtus] habitus D 7 sequitur] post Non M⁺ *add.* quod Λ^G | Non] Neque PM²I²ZIT^{BD2}Λ^{YO}Σ Nec Λ^H om. Λ^{G2}(ante est) | habitu] om. Λ^{O'} scilicet virtute post morali Λ^{O2} | scilicet om. Z 8 actum] habitum ΓN⁺ | elicitedum] in *corr.* I² *add.* et V *add.* electionem scilicet ipsam p | ille] iste D⁺Λ^{HO} Σ *add.* actus I²Λ^{O2} 9 est] sit R | ut] *add.* actus Λ^O | prius] primo Λ^{YGO}Σ 9-10 elicitedus voluntatis] v. e. Σ 10 qui] quae R | bona om. M²SR⁴I²Λ^{B2} 10-11 actus — bonus] sit actus bonus (b. a. Σ^U) exterior imperatus a bona electione Σ 11 bona] in ras. M² voluntaria Λ^H | Quod] Et Λ^O | per] om. M⁺ ibi (I) M² 12 statim enim ibi] i. e. s. Λ^YΣ | ibi] sibi Z om. D | subdit] ante ibi IΛ^G post electio (13) RVIT^{BD}Λ^YΣ subditur Λ^H | neque] om. Γ^{DO*}Λ^{H*} *add.* enim Σ 12-13 neque — non est om. D⁺ 13 electio] *add.* subdit (*praem.* et M²) CPM SZIT^{LN}Λ^{-Y} *add.* et subdit I | actio enim] e. a. Σ | enim] eius M²SR⁴I²Γ^{LN} alicuius R²VT^{BD} | more] amore Λ^Oπ^γ | est] *add.* bona Λ^G | Sed om. Λ^{-B}Σ | ista] illa (pon. ista M²) CPMSVT^{LN} 14 quod] quae Z pon. quae M² | praedixit] dixit P⁺Λ^O pon. praedixi M² | sumetur] sumatur CPR sumitur Γ^D *praem.* et Λ^{O2} *add.* neque R⁺ | ista] illa CPM⁺VT^BΛ^H | minor] *add.* nota Γ^N 15 sub om. Γ^{N2}Λ^H | bona] ea Σ | est bona] b. e. Λ^{GO*}Σ | Concedo] Concludo Λ^H 16 quod] quia Z | electio] actio ZΛ^{YH}Σ | actus] *add.* boni Σ | quo] motus πγβμυ *praem.* motus X

F 4 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 32-33): «electionis autem [principium sunt] appetitus et ratio quae alicuius gratia». 7 Ibidem (lin. 33-34): «neque sine intellectu et mente neque sine morali est habitu electio». 11-13 Ibidem (lin. 34-35): «Bona actio enim et contrarium in actione sine intellectu et mente et more non est».

T ¹ Cf. supra n. 284.

ab ipsa imperatus est actus etiam moralis; sed ex hoc non sequitur quod solus ille sit actus sive praxis, immo est electio prior praxis, propter quam et iste est bona praxis.

291 Ad secundum¹, si maior est vera, dico quod habitus practicus generatur ex electionibus, sicut supra dictum est de eligente frequenter liberaliter dare²; etiam sine actu imperato, si facultas non adsit, posset in ipso generari liberalitas. Quia tamen quando actus imperati sunt impossibiles voluntas non communiter eligit frequenter recte circa materiam istorum actuum – quia quod non creditur possibile alicui, aut non vult illud, aut tenuiter, secundum Augustinum – ideo communiter non generatur habitus practicus qui est virtus sine praxibus imperatis sequentibus electiones; non tamen generatur ex illis sequentibus, sed ex electionibus, in quibus est formaliter bonitas moralis; in praxibus imperatis est tantum materialiter.

292 Ad tertium³, ad Commentatorem, oportet quod ly 'secundum' non sit ibi nota causae efficientis si descriptio debet esse convertibilis cum descripto, ut iam probatum est per Aristo-

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YSHGOΣQU(Φ⁴FPXρπγβμν)

1 imperans Z | etiam] et CPSIZI¹LN²Λ³BGΣ et est M* om. Λ⁴Y⁵HO | moralis] praem. bonus
Λ⁶ praem. bonus quia Λ⁷H⁸ 2 ille] iste D*(ante solus)PSTΛ⁹ add. non C*P*M*SR*V* | actus]
add. bonus Σγ add. moralis X | praxis] add. primo R² | est electio] el. est Σ electio ipsa est I³
2-3 praxis] praxi Λ⁴H⁵ add. ipsa Λ⁶GO* 3 et] etiam PRΓ^{BD} om. ZΛ⁹ | iste] ille Σ^U ille actus
(a. in ras. R²) RΛ⁴H⁵ ista CPMSIZI¹Λ²GOΣΣ^Q add. imperata Λ⁹2 | praxis om. Λ⁹ 4 si] quod
Σ^Q | dico ante si Σ 5 supra dictum] praedictum ρπγβμν | eligente] in ras. I³ elicente I^N
6 dare; etiam] e. d. et D* d. et Λ⁹HO | si] etsi CPZI^{BD} 7 possit DC*P*MRV*ZΛ⁹GO potest
Σ | libertas ZΛ⁹GO* | Quia tamen] Tamen quia Λ⁹B Tum (add. quia Λ⁹GO) Λ⁹ | quando] quandoque
Λ⁹H⁸ om. D add. illi Φρπγβμν 8-9 non communiter eligit frequenter] c. n. f. e. Σ 8 com-
muniter] convenienter Z | eligit] elicit Λ⁹ 9 frequenter] add. et D add. eligit C* | recte]
ratione I^N* add. eligit D* add. agere Λ⁹GO | circa om. Z | istorum] illorum CPMVΛ⁹YΣ 10 pos-
sibile] posse Z | alicui] virtualiter D | non vult illud] i. n. v. PRΓ^{BD}Λ⁹YΣ | illud om. CMSIVZ
I¹LN²Λ³Y | tenuiter] tenue V tenuit SZ renuiter (not. vel: tenuiter Λ⁹GO) P²(in ras.)Λ⁹ renuerit (pon.
tenuiter Λ⁹Y) Λ⁹Y renuit I¹Λ⁹ add. vult P²M²R²I¹V¹I¹N²Λ⁹GO² add., add. hoc I¹D 10-11 secundum
Augustinum] ut secundum Augustinum patet P² ut patet secundum Augustinum V 11 ideo
communiter] text. abras. quasi dimidia² lineae P ideo consimiliter I^N add. secundum Augusti-
num CMSRI*VZI¹LN²* | generatur] generatus Λ⁹ add. in eo R | habitus] actus (pon. habitus C²
praem. habitus sive I^N2) CP²M*SI*VT¹N 12 qui] quae CR | electionem ρπγβμν 13 non] et
ideo C* nec I¹D² | generatur] generantur I¹DΣ add. generaliter I* | ex² om. M*V*Λ⁹HO* | electio-
nibus] add. magis proprie M²I² 14 est formaliter] f. e. Λ⁹Σ | bonitas om. Λ⁹ | praxibus]
add. autem I²Λ⁹GO² | est²] non (add. nisi Λ⁹GO) Λ⁹ 16 quod] ut I | ly] licet D* om. Λ⁹YHO*Σ
17 ibi] post quod (16) Σ om. I¹BD* | si] sed DPZA⁹YHO* 18 iam om. Λ⁹GO 18-p. 195,
1 Aristotelem] Philosophum Λ⁹

F II AUGUST., De Trin. X c. 1 n. 2 (PL 42, 973).

T ¹ Cf. supra n. 285. ² Cf. supra n. 288. ³ Cf. supra n. 286.

telem VI *Ethicorum*¹, sed debet intelligi ly 'secundum' effective vel formaliter, vel accipiatur electio ibi pro liberalitate sive potestate dominativa, vel accipiatur electio pro elicitione actus volendi qui non est electio vel volitio aliqua. Sed actio de genere actionis
 5 secundum illam electionem, quasi secundum principium activum, est omnis praxis, sive sit electio sive sequens electionem, quia actio de genere actionis reducitur ad principium effectivum.

[23] Istae tres viae² ponunt theologiam esse speculativam pure, 293 non obstante quod extendatur ad dilectionem finis – sive ad illam voluntas quasi naturaliter determinetur praecedente ostensione³,
 10 sive libere et contingenter ad illam se habeat, non tamen circa obiectum contingens et agibile⁴, sive tertio circa quodcumque obiectum quomodocumque se habeat, non tamen operando, id est non tamen in ordine ad actum imperatum, sed sistendo in primo actu
 15 elicitio⁵.

Quod autem talis extensio non concludat practicum, persua- 294

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³VEHGOΣ⁴QU(Φ⁵Ρ⁶Π⁷Υ⁸Β⁹Μ¹⁰)

1 VI] in ras. R¹I² VII ADSVZ¹LNΛ²-HΣ, 1 Λ^H | ly om. CP²M³ZA⁴YHO⁵Σ | secundum om. CZ 2 vel²] ut Σ praem. ut P² | accipiatur electio = A accipitur (-cipit D²) electionem D electio (-onem Λ^Y) accipiatur (-pitur M¹R add.) rell. edd. | ibi] om. Γ^{LN}Λ^O add. vel Σ | pro] a Λ^O | libertate CSIZ¹BDN²Λ³VE² 3 dominativa] dictativa Γ^N | vel] add. ibi I² | accipitur RΛ² add. | accipiatur electio] accipit electionem D om. Σ | elicitione] elicione R²Γ^{BL}Λ^HΛ^O elicitatione Σ^U electione (pon. elicitione M²) C²PMSR¹Γ²VZ¹BDN²Λ³Y²EG | volendi] voluntatis Γ^N 4 qui] quae ADZA² | non] tamen A om. Λ^O (post est) Σ | electio] elicio Λ^Y om. R² | actionis] acceptio- nis D² 5 illam] istam D²Γ^{BDN}Λ²-HΣ^Q | electionem] elicitionem I² pon. elicitionem M² | quasi] quod PSI²Λ² quia ZI²LN²Λ^O om. M² 6 sive²] add. sit Z 7 principium] add. activum CPM²Γ²DN²τ | effectivum] effectuum MZ praem. vel Γ^N 8 esse om. M²SRIV¹BD²LN Λ²Σ | esse speculativam pure] p. e. s. (s. in corr. Λ^O) Λ^O | speculativam pure = AD pure (pro- prie Γ^N) specul. rell. edd. (quoad Λ^O vide immediate ante) 9 non] nam Z | extendatur] in corr. R² extendantur P extenditur Γ^{LN} ostendatur Γ^B | illam] istam D²STΛ^{GO} 10 voluntas quasi naturaliter determinetur] q. n. d. v. Σ | ostensione] add. finis in ratione obiecti, ut dicit prima opinio Λ^O 11 et contingenter om. M²SR²I²V²Γ²Λ² | habeat] habeant Λ^Y add. sive Γ^L 11-13 circa — tamen om. R² 11-12 obiectum] aliud Λ^H 12 agibile] operabile sive agibile R² agile Σ^U add. ut dicit secunda opinio Λ^O | tertio] in corr. Λ^O etiam Λ^G | obiectum] aliud Λ^H 13 quomodocumque] quandocumque ZI²B²D² | habeat] habeant Γ^BΛ^Y add. dum R² add. vel Λ^G | non tamen] t. n. R² n. tantum Γ^B om. M²Γ^N add. est Γ^D add. in Σ^Q add. est in R² | operando] cooperando Γ^N comparando R²Γ^BDN² pon. imperando C² | id est] idem est D vel Λ^{GO} quod (?) Γ^N om. Γ^N 13-14 id est non tamen] nec τ sive ρπβμυ om. P²Γ^{BD}Λ^Y id est non P² | tamen] tantum R²Z 14 imperandi Z | sed] add. si Σ^U | primo] proprio Λ^YΣ^Qρπβμυ 15 elicitio] add. natura erit praxis, ut dicit tertia opinio iam dicta Λ^O 16 concludit Γ^{LN} | practicum IΓ^N

T¹ Cf. supra n. 290. ² Cf. supra n. 270. 281. 283. ³ Cf. supra n. 270. ⁴ Cf. supra n. 281. ⁵ Cf. supra n. 283.

detur, quia tunc quaelibet notitia esset practica, quia quamlibet concomitatur aliqua delectatio vel dilectio.

- 295 Similiter, X *Ethicorum*, felix « est Dei amantissimus », et tamen illam felicitatem ponit Philosophus speculativam et non practicam.
- 296 Contra hanc conclusionem, communem istis, videtur sequi 5 quod aliqua sit operatio in potestate hominis ita quod sit vere actus humanus et tamen non sit proprie speculatio nec praxis, puta amor finis; consequens videtur inconueniens.
- 297 Praeterea, quod cognitio directiva in quacumque volitione non sit practica, cum sit 'veritas confesse se habens appetitui recto', 10 videtur inconueniens, quia talis veritas est proprium opus mentis practicae ex VI *Ethicorum*.
- 298 Quod additur de delectatione¹ nihil est ad propositum, quia 15 cum delectatio sit passio consequens naturaliter operationem perfectam, sive sit de speculatione sive sit de speculato², propter extensionem ad illam nulla ex isto ponitur notitia practica, quia nec illa est praxis, proprie loquendo; hoc tangetur distinctione 15

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Τρττγβμυ)

1 quamlibet] qualibet M^a add. in ras. speculationem Λ^{OS} 2 concomitatur] comitatur Γ^N consequitur Λ^H sequitur Φττβμυ om. Λ^{O'} potest concomitari Λ^{OS} | delectatio vel om. R | delectatio vel dilectio] dil. v. del. Λ^{YGO}Σ 3 X] 4 D^aM^aSVΓ^LΛ^{BGO}Σ cap. 10 I^a add. vel 4 P^a | *Ethicorum*] eodem Γ^L add. cap. 10 in fine T 4 illam] istam (post felicitatem Σ) D^aΛ^{YB}Σ | et om. Λ^{HG} 5 communem istis] i. c. Σ | istis] om. R add. tribus Λ^{OS} add. tribus viis Λ^{HGO}τ add. tribus viis instatur ττγβμυ 6 sit operatio] o. s. CPMIV 7 tamen] add. quod I^aV | non] nec SRZΓΛ^{YGO}Σ | non sit proprie] p. n. s. Σ | proprie] propria Γ^L om. D^a | speculativus D^a Λ^B 8 inconueniens] add. quare (ergo P^a) etc. P^aZ add. quia talis veritas est proprium opus R 9 Praeterea] Item R | in] a V | quacumque volitione] v. q. ZΛ^BΣ 10 veritas] bonitas Λ^B | confesse] confuse Γ^NΛ^{OS} | recte Z 11 proprium] proprie Γ^{BD} ipsum M^aV | opus om. Γ^N | mentis] necessitatis V 12 *Ethicorum*] add. cap. 3 v 13 Quod] praem. Illud R | additur] adducitur CPZΛ^{YHGO}Σ | delectatione] in ras. Λ^{OS} dilectione P' dilectione P^aΓ^{BN} Λ^G delectione I^aΓ^D electione M^aSA^Y adnot. quantum ad primum Λ^{OS} | nihil] non I^aΛ^{HGO} | est om. MSRI^aVΓΛ^B | quia om. Γ^{BD} 14 cum om. ZΛ^{YHO}Σ | delectatio] in ras. P^aΛ^{OS} dilectio (ante cum Λ^G) Γ^BΛ^G | sit] est ZΛ^{YHO}Σ | operationem] dilectionem (add. vel Λ^{OS}) operationem Λ^O 14-15 perfectam] add. et P^aΓ^{BD}Λ^BΣ adnot. quantum ad secundam Λ^{OS} 15 sit¹] add. dilectio (delectatio P^a) PΓ^BΛ^G add. electio (praem. dilectio vel Λ^{OS}) Λ^O add. delectatio CM^aZΓ^BΛ^{YH}Σ | speculatione] add. in se Λ^H | sit² om. VZΓΛ^BΣ | speculato] add. id est obiecto Λ^H 16 illam] istam DPΓ^{BD}Λ^{YGO} | ex isto] ex ipso (post ponitur Γ^{BD}) R^a(in ras.)Γ^{BD} om. Σ | notitia = AD cognitio Γ^N rell. edd. [[ante ponitur Λ^YΣ]] 17 illa] ista Λ^{BGO} | hoc] ut Σ add. vero I^aZΓ^NΛ^B add. tamen P^a 17-p. 197, 1 distinctione — libri] in tertio, dist. 15 Σ 17 15] 3 p 25 γ pon. 25 M^a

F 3 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 10 (K c. 9, 1179a 22-24): « Secundum intellectum autem operans... Dei amantissimus videtur esse ». 4 Ib. c. 8 (c. 7, 1177a 12-1177b 1); c. 10 (c. 9, 1179a 22-32). 12 Ib. VI c. 3 (Z c. 2, 1139a 29-31).

T ¹ Cf. supra n. 294. ² Cf. ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 4 (K c. 4, 1174b 14-33).

tertii libri¹. Sed amare et desiderare obiectum cognitum, et hoc sic vel sic circumstantionabile, est vere praxis, nec naturaliter consequens apprehensionem, sed libere – recte et non recte elicibilis.

Quod additur de felice speculativo quod est Dei amantis-²⁹⁹
simus², auctoritas non cogit, quia loquitur passive, quasi 'maxime amatus a Deo', non active, sicut patet ibi; subdit enim: «Si quaedam cura humanorum a diis sit, rationabile et gaudere ipsos» (supple 'deos') «optimo et cognatissimo: hoc autem intellectus», et tunc: «diligentes ergo hoc» (id est intellectum) «rationabile erit
¹⁰ deos rebeneficiare, ut amicis» etc.

Sed, praetermissa auctoritate illa³, numquid felix speculativus³⁰⁰
est amantissimus secundum Aristotelem ut amare distinguitur contra delectari, sive de obiecto speculato sive de speculatione? –

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 et desiderare = AD Deum sicut Λ^O vel desiderare *rell. edd.* | et hoc *om.* Λ^H 2 sic²] *om.* Λ^{O*} *add.* cum DC*PZ | circumstantionatum I²Λ^{H2} circumstantiabile Σ^U circumstantiose Λ^O circumstantia finis D 2-3 consequens] sequens Γ^{BD}Σ conveniens Λ^{GO*} habens Λ^Y *add.* ad V 3 apprehensionem] in *ras.* R² apprehensioni Λ^G | et = ADA^YΣ vel Γ^{N2} *rell. edd.* | elicibilis] eligibilis CPMRI*VΓ eliciatur Λ^O *add.* elicitur Λ^O 4 Quod additur] Ad illud Σ | felice speculativo] felicitate speculativa (-tive Λ^O) RΛ^O felicitate quod sit (s.) fit Λ^G est Λ^H) speculativa (-tivo Λ^{HG}) Λ^{HG}ρτπγβμυ | quod²] quia Λ^Gρτπγβμυ qui Σ *add.* tamen P*Λ^{YH}Σ *add.* felix RΛ^{GO}ρτπγβμυ 5 auctoritas] *praem.* dico quod ρτπγβμυ *om.* Σ | quia] quod ZΛ^{O*} | passive *om.* Γ^D | quæsi] quod Γ^{LN} 5-6 maxime] *add.* est Γ^L 6 active] *comp.* Λ^{Y*} *add.* et praxis est in operatione Λ^{O2} | sicut] ut Σ | ibi *om.* D | enim] in *ras.* Λ^{O2} *om.* C*PM*V *add.* ibi Λ^B 7 quaedam] *comp.* Λ^O quidem MSRIVΓΛ^{HG}Σ | sit] fit ST^{BD*}Λ^HΣ sit vel fit A *om.* Λ^O *add.* et erit Γ^{N2} | rationale D*CPM²SZΛ^O | et] in *corr.* Γ^{N2} est M²Γ^{D2}τγ *om.* I² 8 supple] supra similiter (sim. *om.* D²) D *om.* Λ^{H2} | optimo et cognatissimo] optimo et congratissimo Σ optime et cognitive Λ^{GO} optimum et cognatissimum υ | hoc] hic RZΓ^{BD}Λ^{BHO2}(in *corr.*) | autem] *add.* erat Λ^{H2} *add.* est ρτπγβμυ | intellectus] intellectio Γ^{LN*} 9 et tunc] etc. *codd.* (*om.* Σ) *edd.* | diligentes] distinguentes Σ | hoc] *rescr.* D² in *corr.* P² haec Λ^H | intellectivum Pρτπγβμυ intellectui Λ^G | rationale DPSZΓ^{DN} | erit] in *ras.* R²Λ^{O2} ostendit Z sicut Λ^G 10 rebeneficiare] in *ras.* R² *comp.* DM² rebenefacere Λ^B benefacere Γ^{LN} beneficere Γ^{D2} beneficiare Λ^{O*} rebeatificare Λ^{H*} beatificare ρ | ut *om.* Σ^Q | amicis] amicos *edd.* amicos vel benefactores Λ^{O2} Avicenna A 11 Sed] vero post praetermissa Σ | auctoritate illa] i. a. CPMI*V Λ^B | illa] ista DA^O *om.* Γ^{BD*} 11-12 speculativus est] e. s. Σ 12 est amantissimus] amat finem post Aristotelem Λ^{GO2}Φτπγβμυ amat finem vel est amantissimus τ amantissimus amat finem (amat f. post Arist.) ρ *om.* Λ^Y | amantissimus *om.* Λ^HΣ 13 speculato] speculativo (*not.* alius liber: speculato μ) DCPMRIVZΓ^{DN}Λ^{BG}Σρτπβμυ | speculato sive de speculatione] practico sive speculativo (*add.* vel de speculato vel de speculatione Λ^{O2}) Λ^O

F 6-10 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 10 (K c. 9, 1179a 24-29): «Si enim quaedam cura humanorum a diis fit, quemadmodum videtur, et erit utique bene rationabile gaudere ipsos optimo et cognatissimo (hoc autem utique erit intellectus); et diligentes maxime hoc et honorantes beneficiare, ut de amicis ipsis curantibus, et recte et bene operantes».

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio III Suppl.* d. 15 q. un.; I d. 1 pars 2 q. 1 n. [2-4]; IV *Suppl.* d. 49 pars 1 q. 7 n. [3-5]. ² Cf. supra n. 295. ³ Cf. ibidem.

Respondeo: XII *Metaphysicae* vult quod primum movens movet ut amatum; ergo intelligentia inferior amat primum, et tamen illius felicitatem poneret in speculatione, sicut patet X *Ethicorum*; ergo ipse sub speculatione comprehendit non tantum delectationem, sed amare. Ergo nec propter extensionem ad illud 5 erit notitia practica secundum ipsum, sed speculativa.

- 301 Sed quare non tenetur in hoc, cum ratio scientiae practicae et speculativae accipiatur ab ipso? – et ita duae primae viae, illam negantes, ponentes theologiam esse speculativam bene ponunt etiam secundum Philosophum. – Respondeo: illud ‘amare’ quod po- 10 neret in intelligentia, poneret necessitate naturali voluntati inesse, ita quod ibi non contingeret eam errare et recte agere, ita quod respectu illius notitia esset tantummodo ostensiva, non directiva, nec quantum ad obiectum in particulari nec quantum ad aliquam eius condicionem vel aliquam circumstantiam actus volendi. 15
- 302 Hoc modo non dicerent theologi de amare creaturarum intel- 25 ligibilium respectu Dei in particulari et quantum ad circumstan- tias actus, sicut argutum est contra primam viam in primis dua-

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 *Metaphysicae* om. D | vult] add. Philosophus Λ^oρτπγβμυ | movens om. Λ^{YHO}Σ 2 pri-
mam CPMSRIVZ^{HOZ} 3 illius] istius Λ^B ipsius Φρτπγβμυ huiusmodi Λ^oτ | sicut] ut Γ^{BD}
Λ^{GO} | X] 4 D^oC^oPM^oSI^oVZ *praem.* in Γ^{BD} 4 sub] add. ipsa Γ^{BD} 4-5 delectationem]
dilectionem ZΛ^{HGO} 5 nec] non Λ^{GO} | illud] add. amare vel diligere Λ^o 6 erit] esset
CP est Γ^{BD}Λ^o | secundum ipsum om. Λ^o 7-8 Sed — speculativae om. D^o 7 quare]
add. Aristoteles Λ^o 8 tenetur] intelligitur Λ^B add. Philosophus I^o | tenetur in hoc] in h. t.
Γ | cum] om. Γ^N add. tamen Γ^L 8 accipitur (*pon. accipiuntur V^o*) D^oCPMSRIVA^B acci-
piuntur Γ^{LN} accipiuntur Γ^N | ab ipso om. D^o 8-10 ¶ et ita — Philosophum sign. Extra
I^o 8 duae primae] p. d. Λ^oΣ *praem.* illae I | illam] istam DΓ^{BD}Λ^oΣ^U om. Γ^B (*post negantes, 9*)^D
9 negantes] add. et Λ^o 9 ponunt] possunt (*pon. ponunt Λ^o*) Λ^o | etiam] vel Λ^H om. RΛ^o
10-11 poneret] componeret D 11 in om. M^oVΓ^BΛ^oΛ^H | in intelligentia, poneret om. Λ^o |
necessitatem MΛ^{BGO} | necessitate naturali voluntati inesse] nat. nec. i. v. Σ 12 ibi om.
DΓ^oV | continget V | eam] eum ADC^oPMSR^oI^oVZΓ^{LN}Λ^{YH} om. Λ^{GO} | recte] *praem.* non Σ
add. vel non recte M^oI^o | agere] add. vel non recte agere p add. ita quod talis actio non esset
in potestate angeli Λ^o 13 respectu om. Λ^o | tantummodo] omnino Γ^o | non] nec Γ^N
14 quantum^o om. M^oSI^o | aliquam om. Λ^{GO}Σ^Q 15 aliquam om. Σ | actus volendi] voluntatis
actus Γ^N actus voluntatis Γ^N | volendi om. D 16 dicerent] in corr. D^o dicent Λ^Y dicunt
R | theologi CMA^o | amare] amatione Λ^o 16-17 intelligibilium] intellectualium RI^oΓ^{BD}
Λ^YΣ add. sed Λ^o 17 particulari] add. et quantum ad obiectum Γ^N add. ut obiecti quan-
tum ad primum Λ^o | et] etiam DCMSRIVZ^{BO} add. quantum ad obiectum et R^o 17-18 cir-
cumstantiam Λ^B 18 actu Λ^o | sicut] ut Γ^{BD} si Λ^o | viam] *pon. scilicet Henrici q. r...* C^o
18-p. 199, 1 primis duabus] d. p. II^NΣ

F 1 ARISTOT., *Metaph.* XII t. 37 (Λ c. 7, 1072b 3). 3-4 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* X c. 10 (K c. 8, 1178b 7-32).

- bus rationibus¹. Si igitur convenisset nobiscum, ponendo amare finis libere et recte et non recte posse elici, nec recte elici nisi eliciatur conformiter rectae rationi, non tantum ostendenti obiectum sed etiam dictanti sic eliciendum, forte posuisset respectu talis notitiam practicam, quia confesse se habentem appetitui recto. Igitur melius est theologo, qui habet ab eo discordare in minori, consequenter dicendo discordare in conclusione, quam convenire in conclusione quam ipse non poneret si minorem cum theologo non teneret².
- 10 Cum igitur dicis quod ab ipso habemus rationem practici et speculativi, verum est, et in maiori convenimus quod illa est speculativa, quae licet ad dilectionem extenderetur ut ostendens obiectum, nullo modo tamen esset directiva in actu ut circumstantiabilis et ut huius obiecti in particulari; sed minorem quam ipse
- 15 assumet sub, habemus nos negare in proposito^a.

^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Et dato quod talis necessitas ponatur

ADCPMSRIVZ¹BDLN²VEHGO³SQU⁴(Φ⁵τ⁶π⁷γ⁸β⁹μ¹⁰)

1 convenisset] *add.* Philosophus I² 2 finis] *post* libere Z finem CPMIVT³N⁴Λ⁵EH⁶GO⁷202
praem. respectu R²Λ³ρ⁴π⁵γ⁶β⁷μ⁸ | libere] liberum Σ *om.* Λ⁹τ¹⁰ | recte et non recte posse] p. r.
et n. r. Σ | et²] vel I | et non recte] *post* elici¹ Γ²LN³ et non recte posse elici *post* elici¹ R²
om. DCPM³SR⁴V⁵Z⁶Γ⁷BD⁸Λ⁹EO¹⁰ | posse elici *om.* V²Λ³EO⁴ | nec] et non Γ²Λ³EO⁴ | nec recte elici] nec
recte (n. r. *om.* Γ²N³) posse elici Γ²N³ *om.* DCPMSRI⁴Z⁵Γ⁶BA⁷EH⁸ 2-3 nec — eliciatur *om.* Λ⁹
2 elici² *om.* Λ³ | nisi] si DCPM³SZA⁴ ut I⁵Γ⁶BD⁷ 2-3 nisi — rationi *om.* Λ⁹τ¹⁰ 3 rectae
rationi] rat. r. ZA²VEHGO³Σ | obiectum] alium Z *om.* Σ 4 dictanti = ADτ⁵β⁶μ⁷ dirigen- ti Φ⁸
dictanti illud esse Σ dictanti illud (id τ) *rell.* τγ | sic] sicut R²Λ³H⁴ | eliciendum] eligendum CP
add. esse (hoc esse *pon.* ante eliciendum I²) M²I³ | respectu talis] rationem (relationem Z omnem M²)
talem DC²PM³SR⁴V⁵ZA⁶EH⁷(in *ras.*) *add.* omnem talem I⁸ 5 quia] quasi Λ⁹ *add.* quasi Λ⁹ |
confesse] in *ras.* Λ⁹τ¹⁰ confesso D confuse Λ⁹τ¹⁰ 6 theologico CP 6-7 minori — discor-
dare in *om.* R² 7 dicendo] addendo M²SI³Λ⁴ ab eo (*post* discordare Λ⁹) Γ²BD³(in *ras.*) LN⁴Λ⁵H⁶τ⁷(in *ras.*)
GO⁸ *add.* ab eo I² 7-8 quam — conclusione *om.* Λ⁹H¹⁰τ¹¹ 8 in conclusione] *praem.* cum eo
ρ²π³γ⁴β⁵μ⁶ *add.* cum eo Λ⁹ | poneret] teneret Λ⁹ 9 non = ADI(*om.* I²)γ³μ⁴ 10 ipso] illo
Λ⁹GO¹⁰ | habemus] accipimus ρ²π³γ⁴β⁵μ⁶ | rationem] *add.* scientiae Λ⁹H¹⁰ 10-11 practici et specu-
lativi] s. et p. Σ | et speculativi *om.* V² 11 et] est M² *om.* SRI³V⁴Γ⁵LN⁶Λ⁷GO⁸Σ⁹ | conve-
nimus] in *corr.* D²P³Λ⁴EO⁵ convenimus Γ²N³ | quod] quia R² | illa] ista DA²HO³ ipsa CPMSRIVT⁴Λ⁵EG⁶
12 quae] quia D | extenderetur] extenditur Γ² ostenditur Γ²N³ extendatur Γ²N³ | ostendens]
rescr. Λ⁹τ¹⁰ antecedens MS omnis Z⁷ 13 nullo modo tamen = AD nullo tamen (n. r.) si
nullo I² dummodo tamen nullo M²I³ *pon.* aliquo C²) modo CMSRIVT⁴LN⁵Λ⁶τ⁷ si (si) si non Γ²D³ tamen
post nullo P²Γ³BD⁴) nullo (*add.* tamen Z²μ³) modo PZΓ⁴BD⁵Λ⁶VEHGO⁷Σ⁸ρ⁹π¹⁰γ¹¹β¹²μ¹³ tamen nullo modo (modo *om.*
Λ⁹τ¹⁰) Λ⁹HGO¹⁰ | esset directiva] d. e. Γ² | in actu] in actum R²Z³Γ⁴BD⁵LN⁶Λ⁷ *om.* Γ²BD³ 14 et] vel
Σ *om.* R² | ut *om.* I²Λ³ | huius] huiusmodi (*post* obiecti Z) PZΓ⁴Λ⁵VEHGO⁶ | obiectum Λ⁹GO¹⁰ 15 as-
sumet = AD assumit RI²BD³ *sumeret* (*ante* ipse, 14 Σ⁹) Σ *assumeret* *rell.* *edd.* | nos *om.* ZI²BD³Λ⁴EH⁵GO⁶
16-p. 200, 13 Et dato — speculativam = ADCPMSRIVZ¹Γ²Λ³VEHGO⁴Σ *edd.*; ¶ *text.* sign.: Vacat,
sic in libro Duns A¹ Extra, sic in libro Duns R² Vacat D²(*text.* et *ms.*)V²P³I⁴Z⁵ Vacat, Extra Γ²L³

T¹ Cf. supra n. 274-275. ² Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* II d. 3 pars 1 q. 7 n. [6].

- 303 «Quarta via» – Et ideo est quarta via, quae dicit quod theologia est affectiva. Quod bene potest intelligi si affectiva ponatur esse quaedam practica; si autem affectiva ponatur esse tertium membrum, distinctum contra practicum et speculativum, sic est contra dicta in primo articulo, ubi est ostensum dilectionem esse vere praxim¹, et etiam contra auctoritates multas, quae sentiunt praecise scientiam distingui in practicam et speculativam, et nullum est tertium membrum. [26]
- 304 «Quinta via» – Quinta via dicit theologiam esse contemplati-

tur in intelligentia ex natura voluntatis amandi Deum, numquid poneret ita in voluntate hominis sapientis quem ipse posuit naturaliter felicem? Si non, ergo ille potest dirigi in tali actu. – Respondeo: practicam a tali non negavit, nisi quia felicitatem eius dixit esse speculativam.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

Extra, Vacat Γ^{N1}Λ^{O1}(om. Vacat Λ^{O2}) Extra I²(text. et mg.)Γ^{B1}(om. Γ^{B2}) lin. anfractuosa μ. 16 Et] Sed Λ^{YHGO}Σ 16.p. 200, 10 ponitur DΛ^H

1 adnot. Quarta via, quae est Aegidii Λ^{H2} | Et ideo est] Et hoc (h. om. Λ^{Y2}) quia Λ^Y Ex hoc est quod Λ^{GO} om. I²Λ^H | est] ex Z om. Γ^{DN2} | quarta] add. Aegidii M² | quae om. I²Λ^B 1-2 quod theologia est affectiva] theologiam esse affectivam Γ^{BD}Λ^YΣ 2 Quod] quae CPMΓ^N quia S | bene potest] p. b. Γ^NΣ | potest intelligi] i. p. MSRVZI^NΛ | ponatur] ponitur Σ potentia (I) M 3 esse¹ om. CP | quaedam — esse om. D² | affectiva om. ZΣ | esse² om. Λ^Y add. quoddam ZI^{DB} | tertium] secundum Λ^H 4 distinctionis Λ^H | practicum et speculativum] s. et p. Σ 5 in primo articulo om. Σ | est ostensum] o. e. CPT^BΛ^YΣ 6 vere] veram Φρπγβμυ om. CPMVΛ^{O*} | etiam] ita Σ om. MSRIVTΛ^{BGO} | contra] add. hoc sunt Λ^{O2} | multae Λ^{O2} | sentiunt] subsentiunt R^{*} consentiunt Z faciunt (bon. sentiunt C²M²) CPM 7 practica[m] et speculativam] s. et p. ZΛ^BΣ 8 est = AR esse rell. (om. D) edd. 9 adnot.: Quinta via, quae est Guarronis Λ^{H2} Opinio Bonaventurae V² | via] opinio CMI^V opinio vel quinta via P | esse] fore R om. AΛ^O 10 in¹ om. Γ^{LN*} | intelligentia] intellectu Z | amando Λ^H | poneretur I | ita] illa C^{*}Λ^{Y2}(resit. Λ^{Y3}) hoc Σ om. I 11 sapientis om. Σ | quem] quam DCM² IΓ^LΛ^HΣ^U | posuit = RΛ^{Y2} non ponit Λ^{GO}ρπγβμυ ponit rell. τ | naturalem P | Si non, ergo] Sed non D 12 ille] iste DΓ^{BD}Λ^O ipse Λ^BΣ | tali²] add. natura M² | negaret Λ^Oρπγβμυ 13 esse om. VI^{LN*} | esse speculativam] s. e. RΛ^BΣ add. etc. Λ^{H2}

F 1 AEGIDIUS ROM., Sent. prol. pars 4 q. un. in corp. (8ra): «theologia nec speculativa nec practica proprie dici debet, sed affectiva, quia ad affectionem principaliter inducit... Si tamen quaeretur utrum sit magis practica quam speculativa, vel e converso, responderi debet quod magis est speculativa quam practica, quia visio divina magis principaliter respicit beatitudinem, ad quam ordinatur omnis nostra cognitio... quam faciat operatio»; ALBERTUS M., Sent. I d. 1 a. 4 in corp. (ed. BORGNET XXV 18b): «et ideo ista scientia [theologia] proprie est affectiva, id est veritatis quae non sequestratur a ratione boni, et ideo perficit et intellectum et affectum»; cf. S. theol. pars 1 tr. 1 q. 3 m. 3 in corp. (XXXI 18b). Idem docent: GONSALVUS HISP., Quaestiones disputatae et de Quodlibet q. 5 (ed. AMORÓS in BFS IX 80 n. 3); BONAV., Sent. I proem. q. 3 in corp. (I 13ab). 9 GUIL. DE WARE, Sent. prol. q. 1 in corp. (cod. Florent. nat. A IV 42, 2ra): «Ista scientia [theologia] nec est proprie speculativa nec practica nec affectiva, sed alio nomine magis proprie debet vocari, ut infra patebit». Et infra, q. 4 prologi (4ub), legitur: «quinta opinio (in mg.: opinio quinta et propria) dicit quod nec est speculativa nec practica, sed sapien-

T ¹ Cf. supra n. 228-235.

vam. Pro qua adducitur Augustinus XII *De Trinitate* cap. 14, ubi vult quod sapientia est respectu contemplationis, scientia respectu actionis; cum ergo theologia sit proprie sapientia, et non scientia, ipsa non erit practica sed contemplativa.

5 Respondeo: Augustinus XII *De Trinitate* cap. 4 dicit quod illae duae portiones animae, superior et inferior, non distinguuntur nisi penes officia; et in utraque est trinitas (in superiori autem imago Trinitatis), et tamen sola superior portio est contemplativa, quia respicit aeterna¹. Ergo illa contemplatio de qua loquitur non
10 distinguitur a speculatione intra genus scientiae: continet enim illud contemplativum memoriam, intelligentiam et voluntatem, et ita in contemplativo illo potest esse extensio extra genus scientiae, sicut potest esse in activo, hoc est, in portione inferiori respiciente tem-

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YSHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^γβ^μυ)

1 quia] add. via ZΛ^{-B} | adducit Augustinum Λ^B | XII] in ras. (pon. VII I³) C³I³ post Trinitate Γ XIII Λ^{GO} VII MRV Richardus (I) S | De Trinitate] Trinitatis RΓ^{BD}Λ^{GO}Σ^Q | cap. om. Λ^{YHO} | 14] 4 R³Z 9 (ante cap. Λ^{GO}) Λ^{GO} 1 M^{*} om. CΓ^{N*} 2 vult] ait Λ^{GO} 2-3 scientia respectu actionis om. V² 2 scientia] add. autem (post autem add. ultra Dei - speculatio, i. e. textum p. 196, 3-7 M³) CPMI add. est V²Σ 3 proprie] propria D pure Λ^{GO} | sapientia, et non om. D | et om. Γ^{BD} 4 erit] est D^{*}C³RΓ^DΛ^{GO} | practica] add. proprie P | contemplativa] speculativa (pon. contemplativa M² add. vel V) CPMV² speculativa (om. D¹) contemplativa speculativa D 5 Responsio Λ^B | XII] XXII C³P^{*} XIII VA^{GO} om. Γ^N | De Trinitate] De civitate D Trinitatis Γ^{BD}Λ^Y | 4] 14 I²Λ^B 6 animae om. Γ^{LN}τ 6-7 non distinguuntur nisi] distinguuntur solum Σ 7 utraque] utroque Λ^YΣ add. tam superiori quam inferiori Φπ^γβ^μυ 8 Trinitatis = AD Trinitatis increatae rell. edd. | tamen] tantum D | sola] in ras. P² tota Γ^{LN*}Λ^{-B}Σ sola vel tota Γ^{BD} dona (nor. tota, alius liber M³) M² 9 quia] quae P^{*}RΓ^N 10 distinguitur a speculatione] distinguitur ad speculationem ADZ determinatur (determinat Λ^{H3}) ad speculationem (-lativam Σ^U pon. distinguitur a speculatione Γ^{D2}) P²R³I²Γ^{YH2GO}Σ edd. determinatur a speculatione Λ^{B2} pon. determinatur ad speculationem M² | intra] circa Σ 10-12 continet — scientiae om. Γ^{N*} 10-11 illud contemplativum] c. i. Σ i. contemplatum Λ^{GO} in contemplatione Λ^H 11 intelligentiam] intellectivam CPM^{*}SR^{*}I^{*}VΛ^Y intellectam Γ^L 12 contemplativo] in corr. P²Λ^{GO} contemplata (I) Λ^H | illo] isto D^{*}Γ^{BDN3}Λ^{GO} ideo Γ^L non I^{*} 13 potest] patet MR^{*}VF^L | potest esse in activo] in a. p. e. Λ^BΣ | portione] proportionem S^V

tia contemplativa, nam subiectum eius est ens divinum et aeternum; talis autem scientia magis est sapientia, quia est de altissimis causis, VI Ethicorum. Et Augustinus *De Trinitate* XII [XXII in cod.] c. 14 dat differentiam inter sapientiam et scientiam, et vult ibi quod sapientia ad contemplationem aeternorum pertinet, scientia vero ad actionem, qua scilicet bene utimur temporalibus; (5rb:) «et patet per Augustinum *De Trinitate*, ubi loquitur de hac materia; talis autem est ista scientia; unde non est speculativa, nec practica, sed contemplativa».

F 1 AUGUST., *De Trin.* XII c. 14 n. 22 (PL 42, 1010): «intelligendum est ad contemplationem sapientiam, ad actionem scientiam pertinere». 5 Ib. c. 4 n. 4 (PL 42, 1000): «Cum igitur disserimus de natura mentis humanae, de una quadam re disserimus, nec eam in haec duo quae commemoravi [rationem et actionem], nisi per officia geminamus. Itaque cum in ea quaerimus trinitatem, in tota quaerimus... Sed... in eo solo quod ad contemplationem pertinet aeternorum, non solum trinitas, sed etiam imago Dei [invenitur]».

T ¹ Cf. DUNS SCOTUS, *Ordinatio* I d. 3 pars 3 q. 4 n. [7].

poralia, quae etiam habet trinitatem. Si igitur ista est contemplativa ut loquitur ibi Augustinus, non prohibetur propter hoc esse practica si extenditur ad praxim in portione superiori.

- 305 [Alia opinio] — Alia est opinio, discordans a praecedentibus [27] in conclusione, scientia est speculativa et practica. Quod probatur 5 dupliciter. Uno modo sic: sicut doctrina illa in qua scribuntur aliqua de iure, aliqua de philosophia, esset speculativa et practica, sive scriberentur in distinctis libris sive interscalariter et commixtim, ita in ista doctrina simul speculativa et practica tractantur, non in distinctis libris et capitulis sed interscalariter et commixtim; ergo 10 est speculativa et practica.
- 306 Quod iterum sic probatur, quia nulla cognitio speculativa distinctius tractat de operabilibus quam eorum cognitio necessaria est ad speculationem, nec aliqua practica distinctius tractat de speculabilibus quam eorum cognitio requiratur propter praxim ad 15 quam extenditur; ista tractat distinctius de operabilibus quam

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβμυ)

1-2 quae — contemplativa om. Z 1 habent Γ^D*τ | Si] Sic Λ^OΣ | ista] illa CPMVT^N Λ^HΣ | est om. C^P*M^R*V^AΛ^OΣ [[post contemplativa (1-2) P²V²]] 2 ut] de qua Σ | ibi om. Λ^OΣ | propter hoc om. ZΛ^{YGO}Σ 3 si] sed DR^T*VΛ^{GO}* | extendatur CPM²R²ΓΛ^H | praxim] add. sicut Λ^OΣ | proportionem V* | superiori] inferiori Λ^{GO} 4 adnot.: Opinio Godefridi A¹ Opinio Godefridi et Okham R¹ Opinio sexta, Thomae C² | Alia] Differentia A Sexta CP ZΛ^B | est opinio] o. e. ZΛ^BΣ 5 conclusione] cognitione Λ^G add. quod scilicet (sc. om. I²) ista (illa C^M*SΓ^{LN}* haec I² pon. ista M²) DCMSRIZΓΛ^B add. quod illa scilicet P add. scilicet quod illa V add. quod ista Λ^B add. dicens quod ista Σ (fere similiter add.) | scientia om. Γ^{BD}Σ | Quod] Et ZΣ^Q | probatur] ponitur CP^{*}MSRIVZΓ^{LN}*ΛΣ 6 sic] scilicet MSRV^TΓΛ^B | doctrina illa] i. d. CPMIV | scriberentur Γ^{BDN}Σ 7 iure] add. et Σ | philosophia] prophetia R^V | esset] esse ZΛ^G essentia Γ^N* 8 sive scriberentur] in ras. R² om. MV² | scriberetur Γ scribantur P describentur D' describerentur D² | distinctis] diversis Λ^{GO} | libris] add. sive (et Rβυ) capitulis R^{*}ρ^πγβμυ | interscalariter] inter stellariter D interscalari P^{*} intus scalariter M in testm (I) Z intersecaliter (pon. alius liber: scalariter μ) γβμ intercalariter υ 9 ita] qua Z | ista] illa MSR^{*} 9-11 speculativa — practica] ergo est speculativa et practica R² 9 speculabilia Γ^NΛ^Y | practicabilia Γ^NΣ | tractantur] add. et Γ^B 10 distinctis] diversis ρ^πγ βμυ | interscalariter] comp. Λ^G in scalariter D | commixtim] coniunctim Φ 10-11 ergo est] est igitur Λ^YΣ 12 Quod iterum = AD Quod CP^{*}MSR^{*}IV^{*}ZΓ^{LN}ΛΣ Secundo P²R²V²Γ^{BD} add. | quia] quod I²ZΓ^L om. Γ^N | speculativa] practica Z 13 operabilibus] in ras. M¹I² operationibus Λ^G operibus Z 13-14 necessaria est = AD sit necessaria (nec. in ras. R²) rel. add. 14 speculationem] add. illam (istam Λ^H) CPMRVΓ^{LN}Λ^YΣ add. ipsam Γ^{BD} add. suam in ras. I² add. aliam S add. aliquam Λ^Y | aliqua] alia R om. D | practica] speculativa ZΛ^G* 15 requiritur CF^{BD/LN} requirat (ante cognitio Σ) DI^{DD}Σ | propter praxim] ad cognitionem practica[m] sive ad praxim γ 15-p. 203, 2 propter — requiratur om. D² 16 quam] quod Σ^Q 16-p. 203, 3 ista — practica[m] om. R² 16 ista] illa S ita R²V²Γ^B* praem. sed M¹I² add. autem Λ^BΣ | tractat distinctius] d. t. Σ | operabilibus] in corr. I² operibus Z

F 2 AUGUST., *De Trin.* XII c. 14 n. 22 (PL 42, 1010). 4 GODEFRIDUS DE FONT., *Quodl.* XIII q. 1 (ed. HOFFMANS in PhB V 169-177).

eorum cognitio sit necessaria ad speculationem, et distinctius de speculabilibus quam cognitio eorum requiratur ad cognitionem practicam; ergo ipsa est speculativa et practica. — Maior patet, quia speculabilia non considerantur in scientia practica nisi propter considerationem practicam, nec operabilia in speculativa nisi propter considerationem speculativam. Minor patet, quia haec tractat de operabilibus ita distincte ac si esset praecise de eis, et de speculabilibus ac si esset praecise de eis.

[28] Contra istam arguitur sic: habitus non habens evidentiam ex 307
10 obiecto non distinguitur secundum distinctionem obiectorum (tunc enim oporteret ponere duas fides infusas); iste habitus non habet evidentiam ex obiecto, ergo non distinguitur secundum distinctionem obiectorum; ergo non est duo habitus propter distinctionem operabilium et speculabilium.

15 Praeterea, licet dicta opinio de duobus habitibus posset ali- 308
quam probabilitatem habere de theologia ut tradita est in Scriptura, tamen de theologia in se, cuius est subiectum essentia divina ut haec essentia (sicut dictum est de subiecto theologiae¹), non vide-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 eorum cognitio] c. e. R²ZA^{YHO}Σ | sit necessaria] requiratur R²I²ZA^BΣ necessaria requirit Γ^{BD} | speculationem] cognitionem Λ^H 1-2 et distinctius — cognitionem om. Λ^H
2 cognitio eorum] e. c. (add. necessaria P²Γ^{BD}) CPMSIVΓΛ^{BGO}Σ cognitio Z²Λ^Y om. R² | requiritur Γ^{BD}Λ^N* 3 ipsa om. V² | et practica om. V² | patet] probatur Σρτπγβμυ om. M | quia] add. si R 3-6 quia — patet om. Λ^Y* 3-4 speculabilia] speculativa (pon. speculabilia C²) CP²S 4-5 considerationem om. R² 5 practicam] speculativam S² 5-6 practicam — considerationem om. Γ^N* | nec — speculativam om. DS 5 in speculativa om. Z | speculativa] praem. scientia Γ^N* 6 considerationem speculativam] s. c. Λ^H speculationem Λ^{GO} | patet] add. praecise de eis Λ^O | haec] hoc ADP²SI²VI²BDΛ^{YGO}Σ hic CP²MRZΓ^{LN}*Λ^{HO}ρτπγβμυ | tractatur ρτπγβμυ 6-7 tractat — de eis in ras. R² 7 operabilibus] speculabilibus Λ^O | esset praecise] p. e. RI² | de eis om. Λ^H* 7-8 et de — de eis om. AΛ²Σ^OΣ | speculabilibus] operabilibus ita distincte Λ^O* 8 praecise] distincte M²I om. M²V² 9 istam] illam CMSVΓ² praem. opinionem Σ add. opinionem Γ^N* edd., add. viam PM²IΓ^{BD} | arguitur sic] s. a. CPM 10 secundum] per Z 11 enim om. Z | oportet Λ^Hτ | ponere om. S²Λ^O | infusas] infusa M² adnot. unam quae esset a Deo, aliam quae esset a ministro, scilicet sacerdote Λ^H* 12-13 non — ergo om. R²Z | distinguitur — est duo] dividitur in duos Σ 13 obiectorum] add. operabilium Γ^N* add. operabilium et speculabilium γ | est] sunt CPM²RV²ZΓΛ^{HO} om. M²SIV²Λ^B 15 Praeterea] Item R | licet] quamvis ZA^BΣ om. D add. haec Λ^Oτ | dicta] praedicta Σ illa Λ^H | posset] posset vel posuisset (!) A possit ρτπγβμυ om. Λ^H 16 habere] post posset (15) Σ haberet Λ^H om. A | ut om. R²Σ | est] in ras. R² om. Σ | in om. AΛ^O* 17 de] in Λ^O om. RΛ^{HO}* | est subiectum] s. e. Γ^N* est obiectum Λ^Bτ est subiectum primum DR²Γ^B subiectum primum est (est om. Γ^{DA}) CP²I²ZΓ^{DA}YHΣρτπγβμυ primum subiectum est Λ^O subiectum est primum Λ^O | essentia] praem. ipsa R | divina om. P 17-18 ut haec essentia om. DP² 18 est] add. in quaestione Λ^O*
T¹ Cf. supra n. 167.

tur probabilis: nam de illo subiecto, cum verissime sit unum cognoscibile, nata est haberi primo aliqua notitia vere una; si alia detur quae non sit de ipso sed de alio primo, illa alia non erit theologia in se. Theologia ergo est habitus unus simpliciter, licet forte cum ipsa possit in Scriptura esse aliqua notitia quae sit de alio subiecto.

- 309 Item, patet quod ordo scientiarum secundum eminentiam stat ad unum tantum, quia non possunt esse duae primae simpliciter: illam unam eminentiam et solam dico theologiam, quae sola primo est de subiecto primo theologiae.
- 310 Praeterea, deduco rationem eius¹ in oppositum: illa cognitio est practica in qua non determinatur de speculabilibus magis quam eorum cognitio pertineat ad praxim vel cognitionem practicam; ista non tractat de speculabilibus distinctius quam eorum cognitio requiratur ad practicam cognitionem vel praxim dirigendam; ergo etc. — Probatio minoris: quaelibet cognitio de condicionibus appetibilitatis finis, et de condicionibus eorum quae sunt ad finem quatenus sunt ad finem, et tertio de condicionibus quorumcumque

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{FP}}\rho\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 probabile $\text{V}\Gamma^{\text{BD}}\gamma$ | nam] scientia Λ^{H} | illo] isto $\text{DCPMRIV}\Gamma^{\text{BDN}}\Lambda^{\text{YO}}$ suo Λ^{H} | illo subiecto] s. i. Σ | obiecto R | verissime sit] s. v. Σ 2 haberi om. $\text{I}\Gamma^{\text{N}}(\text{post primo})$ | primo] prius P | vere] in ras. P² vera Λ^{GO} est D* | una] add. de ipso $\Lambda^{\text{O}2}$ | si] praem. sed Λ^{B} add. ergo $\text{I}^2\Lambda^{\text{HGO}}$ add. vero $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | alia] illa $\text{M}^*\text{SVA}^{\text{B}}$ aliqua $\Lambda^{\text{Y}}\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ autem D* add. sit quae omnino Λ^{O^*} 3 quae] quod R^*V | non] omnino (add. non $\Lambda^{\text{O}2}$) $\Lambda^{\text{B}^*\text{G}^*\text{O}}$ | sit] est D add. primo Σ | ipso] ipsa essentia $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | alia] aliqua Λ^{Y} om. Σ | erit] est $\text{D}^*\Gamma^{\text{D}}\Lambda^{\text{GO}}$ 3-4 theologia] theologica Λ^{H} 4 Theologia ergo] Igitur theologia in se Σ Tota ergo Γ^{L} | habitus unus = AD unus (unius S) habitus (add. in se $\Gamma^{\text{N}2}$) rel. edd. 5 posset (post Scriptura $\text{V}\Lambda^{\text{B}}$) $\text{CPMSRIVA}^{\text{B}}\Sigma$ | in Scriptura] post esse $\Gamma^{\text{N}}\Lambda^{\text{G}}\Sigma$ post notitia Γ^{N} | aliqua] alia $\text{CPMSRIV}\Gamma^{\text{A}}\text{Y}\Sigma$ add. alia $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | sit] esset Σ | alio] aliquo $\text{DR}^*\Gamma^{\text{L}}$ 6 obiecto PZ 7 Item] Praeterea Σ | quod] quia (nor. alius liberi: quod μ) Λ^{GO} $\rho\pi\gamma\beta\mu$ | eminentiam] evidentiam $\text{Z}\Lambda^{\text{G}}$ 8 ad] om. Z add. aliquod $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | unam Σ | simpliciter] ante primae Σ praem. scientiae edd. 9 unam om. CP^* | eminentiam] eminentem $\text{P}^2\text{R}^2\Gamma^{\text{BDN}}\Sigma$ eminentissimam $\text{SV}^2\Gamma^{\text{N}2}$ pon. eminentissimam $\Lambda^{\text{O}2}$ | primo] prima $\text{P}^2\text{RI}'\Gamma^{\text{A}}\Lambda^{\text{O}}$ om. $\text{P}'\text{I}^2$ 9-10 primo est] e. p. $\Lambda^{\text{Y}}\Sigma$ 10 subiecto primo theologiae = $\text{A}\Gamma^{\text{N}}$ s. th. p. Λ^{G} p. (om. $\Gamma^{\text{N}2}$) s. th. rel. edd. 11 Praeterea] Prima D* Item R | duco Σ | in] ad $\text{I}^2\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{HGO}}\Sigma$ om. Z 12 determinatur] tractatur Γ^{BD} 13 pertineat] pertinet Γ^{LN} percipiat D* | cognitionem] praem. ad $\text{DCPMSRIV}\Gamma^{\text{A}}^{\text{B}}$ 13-15 ista — dirigendam] haec est huiusmodi Σ 14-15 requiritur $\text{R}\Gamma^{\text{N}}$ 15 practicam om. Γ^{L} | practicam cognitionem] c. p. $\text{CPMSRIVZ}\Gamma^{\text{L}}\Lambda$ | dirigendam] dirigendum CPM distinguendam $\text{Z}\Lambda^{\text{Y}2}$ om. $\text{V}^2\Gamma^{\text{L}2}$ | etc. om. Σ 16 cognitio] add. practica tractat $\Lambda^{\text{O}2}$ 16-17 appetibilitatis] appetitivis (pon. appetibilibus M^2) $\text{MR}^2\Lambda^{\text{B}}$ appetibilibus $\text{I}^2\text{Z}\Lambda^{\text{GO}}$ pon. appetibilibus C^2 om. D 17 de condicionibus om. Σ 17-18 quatenus sunt ad finem] q. ad. f. s. post condicionibus (17) Λ^{GO} om. $\Lambda^{\text{O}2}\Sigma^{\text{Q}}$ | quatenus] quibus Σ^{U} 18 tertio] secundo I^2 om. Γ^{BD^*} | quorumcumque = AD cuiuscumque $\Gamma^{\text{B}}\Lambda^{\text{O}2}$ circa quaecumque Σ quibuscumque Λ^{O^*} rel. edd.

T¹ Cf. supra n. 306.

huiusmodi vel aliorum circa quas contingit potentiam operativam errare nisi dirigatur, est necessaria ad practicam cognitionem; nulla cognitio hic traditur de fine vel de his quae sunt ad finem quin sit talis; igitur etc. Vel saltem circa illas contingit voluntatem ignorantem errare, sicut dicitur in solutione tertiae obiectionis¹ contra solutionem quaestionis principalem^a.

Assumptum patet, quia quaecumque condicionum traduntur 311 de fine magis natae sunt ostendere appetibilitatem finis, et condiciones eorum quae sunt ad finem natae sunt magis ostendere ea 10 ordinata ad finem.

- [29] ^a Sequitur textus a Duns Scoto cancellatus: Licet enim Trinitas personarum non ostendat finem appetibiliorem quam si esset non-trinus (quia est finis in quantum unus Deus, non in quantum trinus), tamen voluntatem ignorantem Trinitatem contingit errare in amando vel desiderando finem desiderando frui 15 una persona sola. Similiter ignorantem Deum fecisse mundum contingit errare, non rependendo amorem qualem gratitudo requireret propter tantam communicationem bonitatis suae et ad utilitatem nostram factam. Ita ignorando articulos pertinentes ad reparationem contingit ingratum esse, non rependendo amorem debitum pro tanto beneficio. Ita de aliis theologicis.

ADCPMRSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGOΣQU(Φ⁴PP⁵PT⁶γβμν)

1 huiusmodi] huius (pon. huiusmodi I²) CPMRSRIVZ¹BDLN²Λ³HOΣU om. Γ^B | aliorum] aliarum R illorum I²V²ZΛ^{YH} illarum Λ^{GO} istorum quorum D om. Σ | contingit potentiam operativam] p. o. c. Σ | potentiam om. Γ^{LN} 2 dirigatur] dirigitur Γ^D om. Z | cognitionem om. P | nulla] nam M² praem. sed Σ add. autem RΓ^{BD} add. ergo VΛ^{GO} 3 cognitio] om. Λ^{GO} add. igitur M | hic traditur] t. h. Λ^BΣ | vel] nec CPZΛ^{YHGO}Σ | quin] quando Γ^D* quae non Λ^{Y*B}Σ quia Λ^{GO*} 4 etc. om. Σ | illas] istas DΛ^{YHO} ista (illa τ) edd. illam MSRI*Γ^BΛ^B istam circa quam Λ^O | voluntatem om. MSRI*Γ^{LN}Λ^B 4-5 ignorantem om. Λ^B 5 sicut] ut Γ^{BD} 6 quae- stionis] quasi M² om. D*Λ^O | principalis Σ 7 Assumptum] Ad sensum Γ^L | patet] om. Γ^D add. ibi M² | condicionum] condiciones Γ^{BDLN}Λ^HΣ add. quae Γ^NΛ^O 8 magis na- tae sunt] n. s. m. Σ 8-9 condiciones] condicionis Λ^O conclusiones Λ^O 9 magis osten- dere] o. m. RΣ | ea] add. esse I² add. quae Λ^B 10 ordinata] praem. quae sunt edd., add. quae sunt D add. sunt Λ^B 11-19 Licet — theologicis = Λ^Y rell. edd.; ¶ text. sign.: Vacat, sic in libro Duns A¹ Extra, sic Duns R² Vacat D²P.V²Z²Γ^BΛ¹ [om. Γ^B; deest Va. in P¹Z²] lin. anfractuosa μ. Ponitur ut additio a Mauritio, sed iuxta antiqua manuscripta est vere textus u 12 ostendit Z | quia est om. D 13 quantum] add. est CPMIVΣ | unus om. Λ^O | in quan- tum trinus] quantum Deus Λ^O 14 contingit] rescr. I²Γ^N2 convenit S | errare in amando] amando errare Λ^O | desiderando] praem. in D | finem] add. amando vel Σ | finem desiderando] om. C*PΓ^N2 add. scilicet I² 15 sola om. Γ^BΛ^Y | Similiter] Simul P* add. voluntatem Λ^O | ignorantem in corr. R²I² | errare] add. in CP 16 amorem] add. talem Γ^N2 | tantam] to- tam D 17 bonitatis] voluntatis M²Z | bonitatis suae] s. b. Σ | et om. CPMRSRI*VT | fac- tam] scientiam ZΓ^L | Ita] add. etiam Γ^N2Σ 18 ingraturum esse] e. i. Σ. errare et esse ingraturum Γ^{BD} ignorantem errare etiam πργβμν | rependendo] in corr. P²Γ^N2 reprehendendo (pon. rependendo C²) C impendendo Λ^{HGO} repugnando Z 19 debitum] demonstratum ρ | Ita] Vel CI^L praem. Et Γ^{BD}Λ^BΣ | aliis] illis Z | theologicis] catholicis articulis Λ^{GO} om. Γ^D

T ¹ Cf. infra n. 322.

- 312 Ad argumentum¹, patet quod minor est falsa. Ad probationem dico quod non posset ita distincte tractari de fine cognito et de his quae sunt ad finem, quin illa tota cognitio esset practica intellectui creato, quia tota illa cognitio nata est ostendere finem sub ratione appetibilitatis et ea quae sunt ad finem sub ratione ordinis eorum, ad finem, vel circa quaecumque posset voluntas non directa errare.
- 313 [Alia opinio] — Alia opinio tenet eandem conclusionem, sed ponit theologiam cum hoc esse simpliciter unum habitum^a. [30]

^a Sequitur textus interpolatus: et hoc propter subiectum eius unum, quod est Deus, in quo conveniunt omnia de quibus in hac scientia consideratur. Omnia enim cadunt sub consideratione istius scientiae in quantum participant aliquid divinum, et ideo sive consideraret de eis per comparisonem ad opus sive non, sicut pure speculativae, propter tamen unitatem formalem subiecti est haec scientia una. — Contra istam opinionem sic: quodcumque aliquod commune dividitur primo per aliquas differentias oppositas, impossibile est utramque differentiam inveniri sub aliquo uno contento sub illo communi; sed scientia in communi dividitur primo in practicam et speculativam; igitur impossibile est istas differentias simul inveniri in aliqua scientia una. Maior est manifesta, quia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}Τ^ρπ^γβ^μυ)

1 argumentum] argumenta R add. eorum ρπγβμυ | quod] quia MSVA^{YHGO}Σ 2 tractare CPI^N 3 illa] ista D*RIA^{YH} ipsa Λ^{GO} | illa tota] t. i. Σ 4 quia] et (braem. nam C²) CP | illa] ista D*(ante tota)SI^{LN}Λ^{YH} om. ZΣ | cognitio om. Σ | nata est] esset nata Σ 5 appetibilitatis — ratione om. V² | appetibilis Σ | sunt om. MSI² 5-6 sub — finem om. D² 5 eorum] add. quae sunt PRI^N 5-6 eorum ad finem om. Λ^{H2} 6 posset voluntas non directa] v. n. d. p. Σ | directa] directa vel directiva D 7 adnot. Alia opinio, Thomae, prima parte in Summa art. 4 Γ^{DA} | opinio] est opinio quae Γ 8 ponit theologiam cum hoc] c. h. p. th. Σ | cum] ad MSI^V | cum hoc] adhuc Λ^{YH} c. aliis Γ^B om. Γ^D | simpliciter unum habitum] u. h. s. R²Γ¹ add. et est opinio Thomae. — Sed contra arguitur aliquibus positionibus in praecedenti reprobatione positus Λ^G 9-p. 207, 18 et hoc — Additio est = Λ^GT²ρπ^γβ^μυ et hoc (9) — una (14) Λ^{H2} [post practica (p. 208, 7) Λ^G litteris a. b. c. d. hic ponendum esse vult Λ^{G2} in spatio relicto libero et in marg. inf. T²]; ¶ text. et hoc (9) — inconvenientia (p. 207, 18) sign.: Additio v lin. anfractuosa μ, in fine textus: Et non opinatur a multis esse de textu usque ibi π^γβ^μυ, ad text. et hoc (9) — una (14): Aliqui habent hic argumentum contra hoc, est tamen additio Λ^{H2}; notant (sed non tradunt textum): Hoc album in originali V² Hic fuit vacuum in Scoto Λ^{Y2} 10 hac om. ρπ^γβ^μυ | consideratur] determinatur Λ^{H2}ρπ^γβ^μυ 11 istius] huius Λ^Gρπ^γβ^μυ | participant] praecipiant Λ^G | aliquod Λ^Gρπ^γβ^μυ 12 consideret Λ^{H2}ρπ^γβ^μυ | de eis om. Λ^G | eis] his ρπ^γβ^μυ | comparisonem] extensionem Λ^{H2}ρπ^γβ^μυ | ad opus om. Λ^G 13 sicut] sed Λ^{H2}ρπ^γβ^μυ om. Λ^G | pure] et Λ^G | speculativae] add. et Λ^G | tamen] post subiecti ρπ^γβ^μυ istam Λ^G | haec om. Λ^G 14 adnot.: Nota bene dardum Scoticum T² Istud videtur contra Thomam tantum Λ^{G2} | opinionem] add. arguitur Λ^G add. arguo ρπ^γβ^μυ 14-15 dividitur] determinetur Λ^G 15 primo om. Λ^G | aliquas om. ρπ^γβ^μυ 16 sub¹] in v | illo om. ρπ^γβ^μυ 17 practicam et speculativam] s. et p. Λ^G

F 7 THOMAS, S. theol. I q. 1 a. 4 in corp.; a. 3 in corp. et ad 2 (IV 14b. 12ab).

T ¹ Cf. supra n. 306.

[B. — OPINIO PROPRIA]

- [31] [De theologia necessariorum] — Ad quaestionem¹ igitur respondeo 314
 quod cum actus voluntatis elicited sit verissime praxis, etiam si non
 concomitetur aliquis actus imperatus (ut patet ex articulo primo²),
 5 et extensio cognitionis practicae consistat in conformitate ad pra-
 xim et prioritatem aptitudinali (patet hoc ex secundo³), sequitur
 quod illa est practica cognitio quae est aptitudinaliter conformis
 volitioni rectae et naturaliter prior ipsa; sed tota theologia neces-
 saria intellectui creato est sic conformis actui voluntatis creatae et
 10 prior eo; igitur etc. — Probatio minoris, quia primum obiectum
 theologiae est conforme virtualiter volitioni rectae, quia a ratione

si differentiae dividentes aliquod commune possent se compati in aliquo
 contento in communi, tunc idem corpus posset esse corporeum et incorporeum,
 et idem animal sensibile et insensibile, et idem homo rationalis et irrationalis,
 15 quae sunt absurda. Minor patet per Avicennam I Metaphysicae suae in prin-
 cipio⁴ et per Commentatorem I Ethicorum commento primo⁵. Item, seque-
 retur contradictio de eodem uno, videlicet extendi et non-extendi, et multa alia
 inconvenientia. — Additio est.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FPT}τ^{πγβμν})

2 quaestionem] conclusionem Z | igitur] add. primam Λ⁰² 3 actus voluntatis] v. a.
 CPM add. sic Γ^{LN*} | sit verissime] v. s. Σ | etiam] et ZΛ⁰ | non] om. Λ^{H*} add. responsio pro-
 pria D* 4 concomitetur] comp. M concomitatur Σ comitetur DΛ^H concomitaretur Λ^G com-
 municetur Λ^{G*} | aliquis] alius Λ^G | actus om. DCMSR*Γ^{VZ}Γ^{LN}Λ | patet om. Λ^G | ex] de
 CMSRΓ^{LN*} in IZΛ^{GO} | articulo primo] p. a. VZΓΛ^{-BΣ} 5 cognitionis] conclusionis R |
 consistit DCP*Λ^{HGO} 6 et] etiam Λ^H | patet hoc] in ras. Λ⁰² h. p. Λ^B ut patet Σ ut (hoc μ)
 habetur μν | hoc] hic Λ^Y om. Λ^H | secundo] add. articulo RΓ^ΛΛ^{-VΣ} 7 practica cognitio] c.
 p. CPA^{YΣ} 8-9 volitioni — conformis om. D* 8 priori M 8-9 necessaria] add. vel de
 necessariis γ 9 intellectui] in intellectu V²Γ^{BD2}Λ^Y | creatae] creato A 10 eo] ea πβμν
 est Γ^L om. Pγ | etc. om. ZΣ | primum om. D | subiectum πγβμν 11 conforme virtualiter]
 v. c. Λ^{YΣ} | a ratione] actione Z add. obiecti Λ^G 12 differentiae] duae Λ^{G2} | differentiae
 dividentes] condifferentiae dividentes π^{0β0μ} cum differentiae dividentes ρ dividentes Λ^G
 13 in] sub Λ^Gρπ^{0β0μν} | esse om. Λ^{G*} 15 quae] add. omnia Λ^G 15-16 Minor — Com-
 mentatorem om. Λ^G 15 suae om. ρπ^{0β0μν} 16 primo] add. et per Gondisalvum De divi-
 sione scientiarum ρπ^{0β0μν} 16-17 sequitur Λ^Gρ sequuntur π^{0β0μν} 17 contradictio]
 praem. contraria immo Λ^G | contradictio — uno] de e. u. c. ρ de eodem duo contradictoria π⁰
 β^{0μν} | uno, videlicet om. Λ^G | extendi et non-extendi] existenti et non-existenti Λ^G 18 in-
 convenientia] impossibilia Λ^G add. quare etc. ρπ^{0β0μν} | Additio est = T³

T¹ Cf. supra n. 217. ² Cf. supra n. 230. 232. 234-235. ³ Cf. supra n. 236-237.

⁴ AVICENNA, *Metaph.* I c. 1 (70ra): «scientiae philosophicae, sicut iam innuimus in aliis li-
 bris, dividuntur in speculativas et activas». ⁵ EUSTRATIUS, *In Aristotelis Moralia Nicomachia*
explanationes I proem. (1A): «Philosophia in duas dividitur partes, in contemplationem et ac-
 tionem»; ib. c. 1 (3E).

- eius sumuntur principia rectitudinis in volitione; ipsum etiam determinat intellectum creatum ad notitiam rectitudinis determinatae ipsius praxis quoad omnia theologica necessaria prius naturaliter quam aliqua voluntas creata velit, alias non essent necessaria; ergo ex primo obiecto sequitur tam conformitas quam prioritas theologiae ad volitionem, et ita extensio ad praxim, a qua extensione ipsa cognitio dicenda sit practica. Confirmatur ista ratio, quia cum primum obiectum theologiae sit finis ultimus, et principia in intellectu creato sumpta a fine ultimo sunt principia practica, ergo principia theologiae sunt practica; ergo et conclusiones practicae.
- 315 Si obiciatur contra per dicta in quaestione praecedente, ubi dicitur quod Deus non est hic primum subiectum in quantum finis sed ut haec essentia¹; principia autem sumpta a fine ut finis est practica sunt; igitur etc.
- 316 Item, cognitio finis ultimi non est immediate conformis nec nata esse conformis praxi eliciendae; igitur non est propinque practica.
- 317 Item, primum obiectum includit virtualiter conformitatem ad

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτγβμυ)

1 sumuntur] sunt (not. alias: sumuntur Γ^{DA}) Γ^D | principia] praem. prima PΣ add. prima R²
V²Γ^{BD}Λ^Y 1-2 in — rectitudinis om. M²V²Λ^O² 1 volitione] voluntate Γ^{DL} | etiam]
autem Λ^B 2 creatum] creaturae D 2-3 determinatae] distinctae Λ^{H2} 3 ipsius] illius
CP* | omnia] obiecta (praem. omnia Λ^{H2}) Λ^H not. alias: obiecta Γ^{DA} | theologalia ρτγβμυ theo-
logia ZΛ^G 4 aliqua] alia I²VZ illa M* om. Λ^B | voluntas] bonitas A | essent = AΛ^YΣρ
erit C esset rell. τργβμυ 5 ex primo obiecto om. Γ^{D2} | subiecto Zρτγβμυ 6 volitionem]
cognitionem Γ^{LN}* | a om. DΛ^Gγ 6-7 extensione ipsa om. Σ 7 sit] est Γ^{D2}Σ | ista] illa
MSV* | ista ratio] r. i. Γ^{BD}Σ 8 primum] proprium Z 8-9 in intellectu creato] post ul-
timo (9) Γ^D* om. M²SI²V²Γ^LΛ^B 9 creato om. C²ZI^{N2} | a] ex Γ^L | sunt = AR sint rell.
edd. | principia] praem. prima ZΛ^BΣ om. Γ^N | ergo] add. si Λ^G 10 sunt] add. principia
Λ^B | conclusiones] cognitiones P add. sunt Γ^{BD} 11 Si] Sed ρτγβμυ | obicitur DZΛ^Gρτγβ
μυ 11-12 contra — dicitur om. Σ 11 contra per dicta] quod Λ^{YHGO} quia ρτγβμυ contra
hoc (add. quod R³) per dicta (per dicta] praedicta DC per praedicta Z) CP²(in ras.)MSRIVZΓA^{BO2}τ |
in] ex Λ^B om. P* 11-12 ubi dicitur quod] om. ZΛ^{YHGO} ubi dictum est quod Λ^{H2} quod Λ^{O2}
12 hic] hoc ZΛ^{B+GO} om. CP*M*V | primum] principium Λ^{O*} om. Σ | subiectum] obiectum
(ante primum R) RΛ^{B+} | in quantum] quantum Γ^{B+} tamquam R | finis] om. Γ^{D*} add. est M
13 sed ut — finis est om. M² | haec om. Λ^{G+O*} | essentia] add. ex quaestione praecedente Σ |
autem om. RΣ^Q | assumpta Φ | ut²] in quantum Σ | est] sunt Γ^B om. RI²Λ^{GO*}Σ add. tan-
tum Γ^{N2} add. finis Γ^{D*} 14 practica sunt] s. p. RI²ΛΣ | sunt om. Z | igitur etc. om. Λ^BΣ
15 Item] Praeterea Σ | conformis] conformi (is M²) sed M 16 nata] add. est CPMVT^N
Λ^B | esse om. Λ^Y | esse conformis] conformari Σ | conformis] om. Λ^{YH/O2} conformabilis Λ^{H2}
add. immediate ρτγβμυ | eliciendae] elicidae Λ^G eligendae Γ^{N*} eligente Λ^{O*} | non] nec Γ^{BD} |
propinque] propinqua DM²IVZΓ^{BD*}Σ^Q proprie RΛ^{H2} 18 Item] Prima D' Praeterea D²Σ |
primum obiectum] o. p. Σ

T ¹ Cf. supra n. 167. 195.

praxim rectam, non tamen solam cognitionem sic conformem; alioquin de ipso non posset esse scientia speculativa, quod videtur inconueniens. Qualiter enim est ista veritas practica 'Deus est trinus' vel 'Pater generat Filium'? Ergo primum obiectum includit aliquam notitiam speculativam. Igitur ex conformitate illa virtuali primi obiecti ad praxim non sequitur theologiam esse practicam, cum veritates maxime theologicae in quantum theologia distinguitur a metaphysica sint speculativae.

[32] Item, tunc scientia Dei esset practica, quae est de eodem 318 subiecto primo, et videtur quod ratio solutionis quaestionis¹ possit applicari ad intellectum divinum sicut ad creatum.

Ad primum² dico quod respectus finis non est a quo sumantur 319 principia in aliqua scientia, sed illud absolutum in quo fundatur respectus; illud est 'haec essentia'.

15 Ad secundum³ dico quod virtualiter continens cognitionem 320 conformem est virtualiter conforme, et ita est cognitio practica, quia conclusiones practicae habent practica principia; proxima autem cognitio isti quae est de fine est cognitio fruitionis finis, et illa nata est esse conformis formaliter praxi fruitionis.

20 Ad tertium⁴ dico quod primum obiectum solummodo in- 321 cludit notitiam conformem volitioni rectae, quia virtute eius nihil

ADCPMSRIVZI^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμυ)

1 tamen] tantum D | sic om. D 2 de ipso post speculativa Σ | ipsa Λ^H | scientia = A DR cognitio (praem. sic Λ^G) rell. edd. 3 est¹] post veritas S²R'Λ^B erit PR²Γ^D videtur Σ om. S' | ista] illa CMV 4 Ergo] nisi Π^{DL} 4-5 includat Π^{DLN}* 7 cum veritates] rep. A* cum multae veritates Λ^G edd., om. V² add. illae Λ^{O2} | maxime = AD quae sunt maxime πγβμυ quae (quam Λ^H) maxime sunt rell. τ 8 sint] in ras. R² sicut Λ^Hπ 9 Item] Praeterea Σ | quae] quia Γ^L 10 obiecto Γ^{BD} | videtur] dicitur D 11 ad² om. D 12 primum] add. ergo CP | dico quod] respondeo Λ^H om. Λ^{YO2}Σ | respectus] respectu V ratio Λ^G om. Λ^H | est] add. illud P²R²Γ² add. aliqua ratio Λ^G 12-13 sumuntur Γ^{BDLN2}Λ^{HGO}Σ 13 aliqua] alia M illa C | absolutum] obiectum Λ^{GO} 13-14 fundatur] fundantur Z sumatur τ 14 respectus] praem. ille Σ add. et Γ^{BD}Λ^{GO}Σ | illud] ille Σ^Q idem Γ^N* | haec essentia] e. (add. ut PR²Γ^{BD}) h. PMSRI*VΓΛ^BΣ | essentia] scientia D*Λ^{O2} add. in ista (in i. Λ^{G2}) scientia Λ^G 15 dico quod] om. ZΛ^{YHO2} add. finis Λ^{O2} | continens] continentem Λ^H om. M² 16 conforme] conformis C*P*M*SR²I*VZΓ^{LN}*Λ^Y | est cognitio = AM' eius cognitio (add. est post eius P²R² add. est post cognitio C²I²V²) CPSRIVΓ^{LN}Λ^B eius cognitio est M²ZΓ^{BD}Λ^{YHG}Στ cognitio eius est DA^Oπτγβμυ 17 conclusiones] cognitiones D om. I² | practica principia = ADZ principia (p. rep. Γ^L) practica rell. edd. 18 autem] etiam Λ^{GO2} | isti] illi D istius SRI'Γ illius CPM*V ista Λ^{HGO} illa I² om. Λ^B 19 illa] ita Γ^{LN}Λ^O ista D*Γ^{N2}Λ^{O2} praem. ita P² add. alia Γ^{D2} add. quidem I | formaliter om. C | fruitionis] frui communis finis τ add. finis M²Λ^{H2GO} 20 dicendum Λ^{GO} 21 virtute] praem. in Z | eius] ipsius D | nihil] vel Γ^{B2D} om. C*M*S*V²

T ¹ Cf. supra n. 314. ² Cf. supra n. 315. ³ Cf. supra n. 316. ⁴ Cf. supra n. 317.

de ipsa cognoscitur quod non sit vel rectitudo volitionis alicuius vel virtualiter includens notitiam talis rectitudinis. Et concedo quod infertur pro inconveniente in consequente, quod de ipso nulla potest esse scientia speculativa; necessario enim notitia eius et cuiuscumque intrinseci per ipsum cogniti conformis est praxi aptitudinaliter et prior si cognitum est necessarium.

322 Cum instatur de illis veritatibus, quae verissime videntur theologicae et non metaphysicae, 'Deus est trinus', 'Pater generat Filium' ¹, dico quod istae veritates sunt practicae. Prima quidem virtualiter includit notitiam rectitudinis dilectionis tendentis in tres ¹⁰ personas, ita quod si actus eliceretur circa unam solam, excludendo aliam (sicut infidelis eliceret), esset actus non rectus; secunda includit notitiam rectitudinis actus qui est circa duas personas quarum una est sic ab alia ².

323 Et si obiciatur contra hoc, quod nihil nisi essenziale est ratio ¹⁵ terminandi actum dilectionis; theologia autem magis proprie est de personalibus quam de essentialibus, quia essentialia plurima possunt cognosci a metaphysico; ergo theologia ut distinguitur a metaphysica quantum ad propriissima sibi non est practica. Prima propositio probatur, quia alias esset aliqua ratio diligibilitatis in ²⁰

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 ipso Γ^{NΣ} | quod] quae Λ^H | vel om. Σ | volitionis alicuius] a. v. Λ^Σ add. naturalis Λ^O 2 vel om. ΔΛ^{OΣ} 3 pro inconveniente om. ΖΛ^{YHΣ}(post consequente)^{OΣ}Σ | in] ibi Γ^{D*} om. CP* | ipso] illo R ipsa (add. essentia divina Λ^{OΣ}) Λ^{GO} 5 cuicumque Σ^Q cuiuslibet CP | intrinseci om. Λ^O | ipsam ΖΛ^{GO} | est] et Λ^H 6 prior] add. est Λ^{HGO} [si] sed Γ^{N*}Λ^H 7 quae om. Λ^G | verissime] proprie R maxime post videntur ρπγβμν | verissime videntur] vid. ver. Λ^{-BΣ} | videntur] dicuntur R 8 et non metaphysicae] om. M^{SR}I^TV^ΣΛ^B add. ut CPM^II^ΣV^ΣZIT^{BD}Λ^{-BΣ} | trinus] aeternus Γ^L add. et V^ΣZΛ^{-BΣ} 9 istae] illae MIVΛ^{BΣ} | istae veritates] v. i. Γ | veritates om. ΖΛ^{-BΣ} | Prima] in corr. Λ^{VΣ} Praeterea Λ^{O*} | quidem] quod A 10 virtualiter includit] i. v. (naturaliter Λ^H) ZIT^{BD}ΛΣ 11 solam] tantum Σ excludendo aliam personam solam C' praem. personam PZΛ^{HGO} om. C^Σ add. personam M^IΓ^{DΣN} 12 alias Φρπγβμν | infidelis eliceret] e. i. Σ | esse M^S 13 notitiam] add. alicuius Γ^{DΣ} | actus qui] qui a. MSVT^{LΣ} quod (praem. secundum P^Σ praem. secundum et pon. aliam lectionem vel; qui C^Σ) actus (add. ille Z) CPZΛ^{YHO} secundum quod (s. q.) actus qui Γ^{DΣ}) actus Γ^{-L}Λ^G actus secundum quod actus τγ alicuius qui A add. actus I | est] erit Γ^{BLN*}Σ | circa] secundum Γ^N 14 est om. Γ^{BDΣ} | sic] post alia Λ^{YGO}Σ om. C^ΣP^ΣZΛ^{HGO} | ab] in ras. C^ΣP^Σ sub ΖΛ^{YHO*} 15 Et om. Λ^{-BΣ} | obiciatur C obicitur Λ^{HGO} | hoc] add. sic ρπγβμν | quod] quia Λ^Hρπγβμν 16 actum] actus Γ^{N*} add. illius γβμν | autem] vero CPMV 17 de essentialibus, quia om. Σ^{UΣ} | quia] quod M | plurima] plura Λ^{GO} 18 possunt] praem. a nobis τ add. a nobis ρπγβμν | metaphysico] medico Z 18-19 a metaphysica] contra metaphysicam R 19 sibi] autem (add. sibi Λ^{HΣ}) Λ^H om. D* | Prima] praem. Praeterea Σ^Q om. M^ΣV^Σ 20 propositio] probatio Λ^{GOΣ} ratio Z | probatur] ponitur A om. C^Σ | quia] add. tunc Λ^{OΣ} | alias] alia Λ^{OΣ} | aliqua] alia Λ^G om. M^ΣVΛ^O

T ¹ Cf. supra n. 317. ² Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 1 pars 1 q. 2 n. [2. 5. 11].

una persona quae non esset in alia, quod est falsum, quia tunc nulla beatificaretur in se ipsa.

Respondeo: essenziale est absolute ratio terminandi actum amandi ut propter quam, sed personae terminant actum amandi ut quae amantur. Non autem sufficit ad rectitudinem actus quod habeat rationem formalem convenientem in obiecto, sed etiam requiritur quod habeat obiectum conveniens, in quo sit talis ratio formalis. Praeter ergo illam notitiam rectitudinis quam includit essenziale in actu amandi Deum, personalia includunt propriam notitiam ulteriorem rectitudinis requisitae.

[33] Ad quartum¹ posset concedi quod theologia Dei de necessa- 324
riis sit practica, quia in intellectu suo natum est primum obiectum theologicum quasi gignere notitiam conformem volitioni rectae priorem naturaliter ipsa volitione. Quod conformem, patet. Quod etiam priorem, probatur, quia prius naturaliter intellectus intelligit primum obiectum quam voluntas illud velit; igitur prius naturaliter volitione potest habere omnem notitiam sibi sufficientem virtualiter inclusam in intellectione primi obiecti; talis est quaecumque notitia necessaria de primo obiecto. Consequentia supposita² patet, tum quia per impossibile exclusa omni voluntate pos-

ADCPMSRIVZ $\Gamma^{\text{BDLN}}\Lambda^{\text{YHGO}}\Sigma^{\text{QU}}(\Phi^{\text{FP}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu)$

1 esset] est Σ om. $Z\Lambda^{\text{YO}}$ 2 ipsa om. Λ^{B} 3 Respondeo] Responsio Λ^{B} Ratio Λ^{H} | absolute] formaliter v om. Λ^{H} | absolute ratio] r. a. $Z\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{YO}}\Sigma$ | actum] add. illum Γ^{BD}
4 ut — amandi om. $M^{\text{B}}V^{\text{B}}$ | quam] quem Λ^{H} quod D quid Σ | actum amandi om. $I^{\text{B}}V^{\text{B}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$
5 sufficit] add. actio C^{A} add. actus P^{A} 6 habeat] in ras. Γ^{N2} rescr. Λ^{Y2} habeant D | convenientem in obiecto] in o. c. Σ | obiecto] aliquo (add. obiecto $M^{\text{A}}\Lambda^{\text{B2}}$) $MS\Lambda^{\text{B}}$ praem. aliquo Γ^{DN}
add. aliquo P 7 quod] ut $R\Lambda^{\text{H}}$ 8 illam] istam $D\Lambda^{\text{YGO}}\Sigma^{\text{Q}}$ om. $\Gamma^{\text{BD}}(post\ notitiam)^{\text{LN}}$ | rectitudinis om. $CP^{\text{B}}M^{\text{B}}V$ 9 propriam om. Z 10 ulteriorem] ulterioris Σ | rectitudinis] add. recte τ 11 posset concedi] c. p. Γ^{BD} concedo $CPMSRI^{\text{A}}V\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{B}}$ 12 sit] est $Z\Lambda^{\text{B}}\Sigma$
esset D | natum] notum D | natum est post theologicum (13) Σ 13 gignere] generare Σ
gignentem Γ^{L2} | volitioni] intellectui Z 14 Quod¹] Quia Z 14.16 Quod¹ — illud om. D^{A}
14 patet] not. alias: pertinet etc. Γ^{D2} add. superius in probatione minoris ubi respondet ad
quaestionem illam Λ^{O2} | Quod²] in corr. I^{2} Quia Λ^{GO2} 15 etiam om. $CPMI^{\text{B}}VZ\Gamma^{\text{A}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ |
quia = $AD^{\text{B}}\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ quia cum Λ^{O} quia tunc cum Λ^{O} tamen quia Γ^{N} tum quia rell. τ | prius
om. $\Gamma^{\text{L}}\Lambda^{\text{Y}}$ | intellectus om. Σ | intelligit] intelligat Λ^{GO} 16 primum obiectum] o. p. $Z\Gamma^{\text{LN}}$
 $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | illud om. $M^{\text{A}}V$ | illud velit] v. i. $CPZ\Gamma^{\text{BD}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | igitur] quia ergo Λ^{H} 17 volitione
potest om. D^{A} | sibi om. $\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | sufficientem] sufficienter (ante omnem Σ) $\Lambda^{\text{YGO}}\Sigma$ om. Λ^{H}
18-19 inclusam — Consequentia om. D^{A} 18 intellectione] intentione Z | obiecti] add. cum
prima intellectio intellectus Λ^{GO} 19 notitia om. $D^{\text{A}}CM^{\text{A}}(post\ necess.)SVZ\Gamma^{\text{LN}}\Lambda^{\text{B}}\Sigma$ | neces-
saria om. $P^{\text{A}}I$ 19-20 supposita] in corr. D^{A} sumpta (add. vel supposita P^{A}) CPV 20 tum]
tunc Λ^{GO} om. Λ^{O} | per impossibile] partim possibile γ | inclusa $M^{\text{A}}S^{\text{A}}$ | omni] enim Λ^{O} | volun-
tate] volitione $\rho\tau\pi\gamma\beta\mu\nu$ add. vel voluntate p

T ¹ Cf. supra n. 318. ² Cf. supra lin. 16-18.

set intellectus habere omnem notitiam sufficientem virtualiter inclusam in intellectione primi obiecti, cum illa intellectio praecedat omnem volitionem; – tum quia intellectus divinus non discurrit; igitur non prius naturaliter intelligit primum obiectum quam aliquid in ipso virtualiter inclusum quoad notitiam: igitur si prius 5 intelligit primum obiectum quam voluntas velit aliquid, prius intelligit quodlibet inclusum quoad notitiam in primo obiecto quam voluntas velit (haec secunda probatio consequentiae minus valet).

325 Si obiciatur quod tunc voluntas divina non erit prima regula sui in actibus suis si eius actum praecedit notitia cui debet in agendo 10 conformari ad hoc ut recte agat; consequens videtur inconueniens, quia tollit summam libertatem voluntatis divinae si ab alio determinetur et non ex se primo ad primum actum suum. Si autem omnem actum eius praecedat cognitio practica, ab intellectu determinabitur ad primum actum, quia non potest ei dissentire; tunc 15 enim posset peccare.

326 Item, supra dictum est Philosophum bene dicere consequenter¹ si intelligentia naturaliter amat Deum visum; ergo notitia ostendens Deum non est practica. Fiat similis consequentia de Deo naturaliter amante se. [34]

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Δ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτκγβμν)

1 intellectus om. ZΛ^{YHO}Σ | sufficientem] sufficienter Λ^BΣ om. R² 2 intellectione] intentione Z | obiecti] add. sed Λ^H | cum] tum quia Λ^B | illa] ista D^AΛ^BΣ^Q prima I²Λ^{HGO} | intellectio] intentio D^Z | praecedit CPMSRIV^{LN}Λ^B 3 intellectus divinus non] nullus intell. div. Λ^G | discurrit] distinguit Γ^L distinguitur Λ^G 4 non] nec M nisi C* | naturaliter om. D 4-5 aliquid] aliquod D aliud CPMSRIV^BΛ^B 5 inclusum] add. in ipso C*P* 5-7 igitur — notitiam om. A 6 intelligat Λ^{GO} intelligitur Γ^N* | obiectum om. M | velit aliquid] a. (om. V²) v. DVZA^BΣ 6-8 prius — velit om. V² 7 quidlibet MSR^{IV}ZΛ^V*B | inclusum] add. virtualiter Σ 7-8 quam voluntas velit om. V²Λ^BΣ 8 secunda] tertia C*P*Z | minus] in ras. P² nimis M not. aliter: nimis S² | valet] om. P² add. quam prima P²RΓ^{BD} 9 obicitur CP*SRΛ^{EG} | quod] quia ρτκγβμν | tunc] ante obiciatur MSRI*VΓΛ^B tamen (add. tunc P²) ante obiciatur CP om. Σ | divina om. M | erit] est CΓ^D | regula] respectu (pon. regula C²) CMγ add. respectu Γ^N | sui om. Λ^{GO} 10 si] sed Γ^N | actum] actus Λ^{G*O*} volitionem Σ actum vel volitionem ρ om. Λ^{YH}* | praecedat ρτκγβμν | notitiam Λ^{G*O*} | debet] oportet R | in² om. Γ^{LN} 11 consequens] quod D add. autem ZΓ^{BD}Λ^B 12 summam om. CP*MSRI² V²(post libertatem)Λ^B | alio] aliquo Λ^H 13 et om. Λ^{HGO}* | se] add. ipso (ipsa Pγ) CPγ | ad] quoad Σρτκγβμν 14 omnem actum eius praecedat] p. o. a. (add. suum Σ) e. Λ^BΣ p. o. e. a. Z 14-15 terminabitur Λ^{G*O*} 15 actum] add. suum P²RΓ | quia] quod (praem. eo C²) C | dissentire] add. quia si posset ei dissentire R² 16 possit Z 17 Item] Praeterea Σ | est] om. Γ^BΣ^{D*} add. secundum Λ^B 18 intelligentia] intellectus ZΛ^{YH*GO}Σ voluntas Λ^O* | naturaliter om. Λ^G | naturaliter amat Deum visum] a. n. Deum v. P/Γ^N a. Deum v. n. CP¹M V | visum] om. Λ^B add. naturaliter Γ^{BDLN}* 19 ostendens] extendens Λ^H add. vel consequens Γ^D* | Deo] obiecto M

T¹ Cf. supra n. 300-301.

tic
D
cit
5 qu
er
er
pi
10 tir
ria
va
re
lu
15 qu
pr
—

dis
vel
tio
int
Λ^O
eni
Λ^B
elic
ad
gul
M
rec
pri
SR
obi
Γ^N
tut
13.
ver
Λ^G
int
pri
Σ^Q
ZΣ
P²)

32.

Item, dirigens est aliqua causa respectu directi, ergo est distinc- 327
tio realis inter ipsa; non est autem talis distinctio intellectionis
Dei ad velle. Confirmatur ratio, quia intellecto velle iam esse eli-
citur intellectus non dirigit; tantum enim dirigit circa eliciendum
5 quasi prior ipso: sed in Deo velle sui non sequitur voluntatem esse,
ergo numquam est ibi quasi eliciendum, sed semper quasi elicitor;
ergo etc.

Hic videtur consequenter dictis¹ esse dicendum quod acci- 328
piendo regulam pro rectificante in praxi, prima regula est finis ul-
timus, qui virtualiter primo includit notitiam rectitudinis necessa-
riae cuiuslibet praxis, sicut primum obiectum scientiae speculati-
vae primo includit notitiam veritatum speculabilium. Haec autem
regula prima quae est finis ordinate rectificat intellectum et vo-
luntatem sicut istae potentiae natae sunt agere ordinate, ita quod
15 quasi prius gignit notitiam conformem rectae praxi quam rectam
praxim vel quam rectificet praxim; et ita potentia practicante alia

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Τρττγβμυ)

1 Item] Praeterea Σ add. naturaliter Λ^H | aliqua] add. aliter A* 2 autem om. Λ^HΣ^U |
distinctio om. Λ^{YHGO}Σ | intellectionis] intellectus Λ^{GO} om. R^s 3 Dei] om. Γ^N in Deo post
velle¹ Γ^NΣ | velle¹] add. eius Σ | ratio om. I^sΛ^{YHGO}Σ | intellecto] in ras. P^s in corr. Γ^DΣ intel-
lectio (rescr. C^s) CM intelligendo DR^sΛ^G intelligendo meum Λ^HΣ intendendo Λ^OΣ intelligo Λ^OΣ
intelligit (pon. intellecto V^s) V | velle² om. A | esse om. Z 3-4 elicitor] elicitor Σ add. et tunc
Λ^OΣ 4 intellectus] in ras. Λ^YΣ om. MΛ^HΣ add. iam P | tantum enim dirigit om. R^sΓ^{BN}ΣΛ^YΣ |
enim dirigit om. Γ^DΣ | circa] add. actum R^sΛ^OΣττγβμυ 5 voluntatem esse] volentem esse
Λ^B noscere in ras. Λ^OΣ | esse] eius R inesse μυ om. ττβ 6 eliciendum] in corr. P^s elicitor M
elicitor S elici termini I^s 7 etc. om. Σ 8 Hic] Hoc Γ^N add. autem A^D | consequenter]
add. conclusio Λ^HΣ | dictis om. Γ^{BD}Λ^s | esse om. Λ^{YHGO}Σ | dicendum post videtur Σ 9 re-
gulam] illam Σ^Q istam Λ^HΣ | rectificante] rectificatione Λ^{YHGO}Σ rectificabilitate Γ^DΣ rectitudine
MIVΛ^{GO}Σ responsione D^s add. vel rectitudine Γ^NΣ | praxim ΠΓ^NΣ 10 virtualiter] rescr. D^s add.
rectificato M add. rectificante SR* add. rectificando (primo I^s) I add. includit rectificante V* |
primo includit] i. p. (primam V*) CPMSIV*ΓΛ^{BG}Σ | notitiam] praem. omnem R^s add. omnis P^sM
SR'IVZΓΛ^{YHGO}Σ 10-12 rectitudinis — notitiam om. Λ^OΣ 11 cuiuscumque I^sZΛ^{YHGO}Σ |
obiectum = ADTτ subiectum Λ^OΣ rell. ττγβμυ 12 primo includit] i. p. (add. virtualiter Σ)
Γ^NΛ^OΣΣ | veritatum] virtualiter (ante notitiam Λ^G add. veritatum Λ^HΣ) ZΛ^{HGO}Σ virtualiter omnium vir-
tutum Φ omnium veritatum ττγβμυ | speculabilium] speculativarum Λ^s specialium Γ^{LN}Σ
13-14 ordinate — sunt om. M | rectificat — ordinate om. V^s 13 rectificat] rectificans D
verificat Λ^G 14 istae] illae SA^HΣ ipsae Γ ipsi P om. CI^sV^sZΛ^{YHGO}Σ | potentiae] primo
Λ^{GO}Σ | agere ordinate] o. a. CPMI^sV^sΛ^HΣ 15 quasi prius] p. q. ZΛ^BΣ | gignit] add. in
intellectu Λ^OΣ | notitiam] potentiam Λ^HΣ | conformem] et fortitudinem Λ^GΣ 15-16 rectam
praxim vel quam rectificet = A rectam DC'P'MSR'IV'ZΛ^{BH}Σ rectificet C'P^sR^sI^sV^sΓΛ^{YHGO}Σ
Σ^{QU}Σ add. 16 praxim²] om. Σ^UΣ add. et voluntatem in actu Λ^OΣ | et ita] et in Λ^{BH}Σ ita quod
ZΣ | practicante] in corr. R^s practicare D om. M | alia] post erit (p. 214, 1) Σ aliqua (add. vel alia
P^s) D^sCPMIV^sΓNΛ^Y

T¹ scilicet supra in tota hac quaestione, cf. n. 274-277. 293. 310-312. 314. 319-320.
322-323.

erit potentia prius recta, ita quod consequens illatum in prima ratione ¹ videtur concedendum. Cum improbatur ², posset dici quod sicut universaliter libertas stat cum apprehensione praevia, ita stat summa libertas cum perfectissima apprehensione praevia; apprehensio autem praxis perfectissima includit notitiam conformitatis quando ipsa necessario convenit praxi.

- 329 Cum ulterius arguitur quod determinaretur aliunde³, hoc negandum est loquendo de determinatione quae fit per agens sufficiens. Licet enim non posset dissentire a notitia recta et priore praxi, hoc tamen non est quasi intellectus per notitiam sit causa ¹⁰ sufficienter active determinans ipsam ad actum, sed ex perfectione voluntatis est, quod ipsa tantum nata est agere conformiter potentiae priori in agendo, quando illa prior prius perfecte agit circa obiectum, hoc est tantum novit prius quantum potest nosse. Quod dico pro contingentibus, quorum intellectus divinus non habet ¹⁵ omnem notitiam sibi possibilem ante omnem actum voluntatis; ideo circa illa non oportet quod conformiter agat potentiae priori, quia ipsa non prius conformiter novit tale obiectum. Sed aliter

ADCPMSRIVZ^ΓBDLN^ΛYHGO^ΣQU(Φ^{PP}ρτπγβμν)

1 erit] est Λ^{GO*} | potentia] add. prior Σ add. prior et Γ^{N^2} edd. | consequens] praem. primum $CPI^2ZI^{\Gamma BD}\Lambda^{-B}\Sigma$ add. primum R^2 2 videretur $\Gamma^{LN}\Lambda^{Y^E}$ | Cum] add. autem $P^2\Gamma^{BD}$ add. vero $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | Cum improbatur] Cum probatur Λ^G Ad improbationem Σ | potest D 3 quod] quia Λ^E | universaliter] universalis Λ^H naturaliter $\Gamma^{D\Sigma}$ | praevia] prima $C^2R^2I^2Z\Lambda^{Y^*}$ ^{BE} (ante apprehensione) $GO^2\Sigma$ 4 ita — praevia om. $C^2P^2MV^2\Lambda^{E^2}$ | ita] illa Λ^Y add. ista Λ^H | stat] et Γ^N om. $V^2\Lambda^{Y\Sigma}$ | perfectissima] summa $\Lambda^H\Phi\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | praevia] prima $I^2Z\Lambda^{H\Sigma}$ 5 apprehensio autem] a. ap. Λ^{B^2} autem apprehensio aut prima Λ^G 5-6 conformitatis] conformem Γ^{LN} add. vel conformem Γ^{D^2} 7 ulterius arguitur] a. u. $D\Sigma$ | arguitur] dicitur (non. arguitur Γ^{D^2}) Γ^{BD} additur $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | determinaretur] terminatur $C^2\Lambda^{O^2}$ determinatur (-natur M) C^2PMS $RIVZ\Gamma\Lambda^{YHGO^2\Sigma}\tau$ determinata (-te γ) sit (hic $\gamma\beta\mu\nu$) $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ 8 fit] sit SRZ 9 possit CPM $SRIV\Gamma^{LN}\Lambda^{YH\Sigma}$ | recta] rectificativa $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ add. praxis $\Phi\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ | priore] prior $\Lambda^{G\rho}$ add. ipsa Λ^{O^2} 10 quasi] quod PA^{GO} quia $D\Gamma^{LN^*}\Sigma$ | sit] add. quasi Σ^U 11 sufficienter] efficienter Γ^L | active] activa u. add. determinationis $\Phi\rho\pi\gamma$ | ipsam] add. voluntatem Λ^{O^2} | ex om. Λ^G 12 voluntatis om. V^2 | est quod ipsa in ras. R^2 | nata est] e. n. $CPMSRIA^E$ | agere conformiter] c. a. $DZA^{-B}\Sigma$ 13 illa] ista $D^2\Lambda^H$ ipsa Γ^{BD} add. potentia I^2 | prior om. Λ^G | prius om. Γ^{BD^*} 14 quantum] quam tamen P^* quam Λ^G add. prius P^2 | posset $\rho\pi\gamma\beta\mu\nu$ 14-15 Ad textum Quod dico etc., adnot. De ista materia: Henricus 8 Quodlibet quaest. 1, et in Summa artic. 60 quaest. 1, in solutione tertii argumenti; et Godefridus Quodlibet 6 quaest. 9 V^2 15 dico] add. hic Λ^{O^2} | pro contingentibus] propter contingentia (-clam Σ^Q) Σ 16 omnem] communem A | possibilem = ADS^2 compossibilem (incomposs. Γ^{N^*}) S' rel. edd. | omnem] om. D 17 prior] add. in agendo $\beta\mu\nu$ 18 ipsa om. $MSV\Gamma^{BDLN^*}\Lambda^E$ | non] ut Σ om. Λ^{O^2} 18-p. 215, 1 aliter — necessaria] circa necessaria cognoscibilia semper aliter accidit Σ

T ¹ Cf. supra n. 325. ² Cf. ibidem. ³ Cf. ibidem.

semper accidit circa cognoscibilia necessaria ex se, quia illa perfectissimam notitiam sui habent absque actu voluntatis*.

[36] Licet autem haec responsio¹ videatur evadere argumentum², 330
et sequentia argumenta³ possent evadi, tamen aliter dicendum est,
5 quod theologia necessaria in intellectu divino non est practica, quia
non est prioritas naturalis intellectionis ad volitionem quasi con-
formativi ad ipsum conformandum sive directivi ad dirigendum
aliquid: quia posita notitia quacumque rectitudinis ipsius praxis,
licet ex se posset conformare potentiam conformabilem sive recti-
10 ficabilem aliunde, non tamen voluntatem divinam respectu sui

* Sequitur textus interpolatus: Ad secundum⁴ potest dici quod non est si-
mile, quia ibi est simplex complacentia, hic vero efficax circumstantionata
volitio. Similiter, non solum intellectus divinus est ostensivus, sed aequiva-
lenter saltem regulativus, quod est regulatio et determinatio obiectalis etsi non
15 potentialis, quod non posuit Philosophus. — Ad tertium⁵ dico quod si con-
cluderet sequeretur quod nec intellectio nec volitio aliqua esset in Deo, cum
essentia divina sit obiectum motivum ad utrumque, et ita cum parte concur-
rente potentia vitali ut concausa; dico igitur quod est tantum ordo quasi-effec-
tuum eiusdem quasi-causae, in proposito, quae tamen non distinguitur a
20 quasi-effectibus, quia nec proprie causantur, nec producuntur, nec principian-
tur, nec eliciuntur, sed simpliciter emanant; est igitur metaphorica causalitas,
sicut communiter convenit in divinis. Vel aliter, sustinendo intellectum
quoquo modo dirigere, negatur assumptum proprie loquendo de causa. Ad
confirmationem⁶ dico quod sufficit ordo naturae, qui stat cum simultate du-
25 rationis cognitionis ad praxim et voluntatis ad velle, et sic patet ad argumenta,
sustinendo primam viam.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^τρ^γβ^μυ)

1 ex] per Λ^H | illa] ista Λ^{Y*O} ipsa Γ^{BD}Σ ita Λ^G 1-2 perfectissima RZ 2 notitiam
om. M | notitiam sui] s. n. ZΛ^{-E}Σ | habent] add. ex obiecto Λ^O | absque] ab hoc Λ^H 3 au-
tem om. Λ^YΣ | videtur R 4 et] add. etiam Λ^{GO} add. per eam Φ add. per eam etiam (et ρ)
ρ^τγ^βμ^υ | consequentia Z | possunt RΛ^O | tamen aliter] a. t. Σ | dicendum est] dici potest
I²ZΓ^BΛΣ posset (potest τ) dici edd. | est om. P 6 est] add. ibi Γ^N | volitionem] voluntatem
(add. vel volitionem Γ^{Na}) Γ volitionem vel voluntatem P 6-8 conformativi — posita om. Λ^G
7 ipsam DΓ | conformandam Γ^{BD} | sive] vel V | dirigendum] directum Λ^H praem. ipsum (-sam
Γ^N) RΓ^N*Λ^O 8 aliquid om. DΣ | notitia] cum Λ^G | rectitudinis] rectificationis Λ^{GO} 9 li-
cet] quamvis I²ZΛΣ add. illa (ista Λ^{Y*}) CMSRIVZΓ^{LN}Λ^{YB} add. ipsa ΠΓ^{BD}Λ^{HGO}Σ | possit Λ^EΣ |
potentiam om. Λ^O | sive] seu Λ^EΣ 9-10 sive rectificabilem om. CMSRIVZΛ^{HO} 10 aliunde]
add. sicut voluntatem creatam Λ^{Oa} | voluntatem] add. illam Γ^{BD} | divinam] add. in actu I²
11-26 Ad secundum — viam = μ; ¶ text. sign.: Additio aliorum secundum manuscripta et
lin. anfractuosa μ Additio υ, ad eundem hunc textum referenda videtur adnotatio cod. S², qui ad
Licet etc. (3) notat: Additum ab a usque ad b (a invenitur supra Licet, b autem desideratur)
14 regulatio] regulatus μ 17 obiectum] omnium μ

T 1 Cf. supra n. 328-329. 2 Cf. supra n. 325. 3 Cf. supra n. 326-327. 4 Cf. su-
pra n. 326. 5 Cf. supra n. 327. 6 Cf. ibidem.

primi obiecti, quia illa ex se sola rectificatur respectu illius obiecti, quia vel naturaliter tendit in illud, vel si libere, nullo modo est de se quasi indifferens ad rectitudinem et quasi aliunde aliquo modo habens eam, ita quod notitia determinata rectitudinis non est necessario prior volitione quasi illud volitio requirat ut recte eliciatur; 5 sed tantum praeexigit ostensionem obiecti; et illam notitiam ex se directivam non praeexigit ut directivam sed tantum ut ostensivam, ita quod si posset praecedere volitionem sola ostensio obiecti et sequi notitia rectitudinis necessariae ipsius praxis (sicut dicitur de praxi circa contingentia¹), aequae recte eliceretur volitio tunc et nunc. 10 Non igitur modo est intellectio prior et conformativa sive regulativa.

331 Ad argumentum igitur probans prioritatem notitiae rectitudinis ad praxim rectam² responderi potest quod licet aliqua sit prioritas intellectionis ad volitionem, non tamen sic prior ut requirat cognitionem rectam esse priorem praxi, quia talis prioritas est regulae ad regulatum, qualis esse non potest quando voluntas est omni modo regula sui in agendo.

Huius controversiae de scientia Dei respectu sui, an sit prac-

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^{TP}γ^βμ^υ)

1 obiecti¹ om. Λ^{YHGO} (ante primi) | quia] quae CPT^{BD}*Λ^{YHGO}Σ | illa = AD ipsa PZ | rectificabitur Γ^N | illius] sui primi I² istius primi τ 2 quia] ita quod ρ^{TP}γ^βμ^υ | vel¹] in ras. Λ^{Y2} nihil MΛ^B universaliter Λ^{GO*} add. talis edd. | intendit A^C*PR*Λ^G | est om. D 3-5 quasi¹ — volitione] rectificabilis CMI²V² om. SA^{H2O2} 3 quasi¹] quam R* om. Λ^{BO2}Σ | et] quia Γ^B* om. I²Γ^{B2} | aliquo modo om. I²Λ^E 4 determinativa RI²Γ^{B2}Λ^G 4-5 rectitudinis — volitione] de se est rectificabilis P² | necessaria Γ^{LN}Λ^{O2} 5 volitione] volitio Λ^{H2} | illud] id Γ^BΛ^V illam post volitio Σ om. MΛ^{B*} (post requirat) add. aliud Λ^G | recte] ratione in ras. Λ^{G2} | elicitur Λ^H 6 sed] si C^P* | praeexigit] add. ut Λ^{B2} 6-7 ostensionem — praeexigit om. Λ^{B2} 6 illam] istam D*Λ^{GO} aliam (pon. illam V²) CPMSR²IVΛ^{B2} | ex se] esse P² 7 non] add. primo R | directivam²] directiva MSI*V | ostensiva MSI*V 8 ita] et Γ^N om. Γ^L | si] non Λ^H | posset] possit Γ^{BD*} rep. A | posset praecedere volitionem] v. pos. pr. Σ | ostensio] add. primi V² 9 ipsius] illius R | praxis om. Λ^V 10 contingentiam Σ^Q | recta Λ^O | elicietur Λ^G | volitio tunc] t. v. Λ^BΣ | et] ut I²ZΛ^τ sicut Σ^{TP}γ^βμ^υ sicut ut p 11 Non] Nullo RΓ^{BDN2} | igitur modo est] e. ergo m. Σ | prior om. Σ | et] ut V²Γ^{N2}Σ add., om. I²Λ^{GO} 11-12 regulativa] rectificativa Λ^O directiva Λ^H add. volitionis Γ^{N2}ρ^{TP}γ^βμ^υ 13 igitur] om. Σ add. scilicet tertium Λ^{O2} | notitiae] necessariae DZ | rectitudinis] add. voluntatis ρ 14 aliqua] alia Λ^{GO*} 15 intellectionis] intentionis D* intellectus RA^B | non] add. est D | non tamen] t. n. CPMSRIV add. est Σ | sic] sit Z semper Γ^{L*} | prior] add. est I² | requirit Λ^V 15-16 requirit cognitionem rectam] c. rect. req. Σ | cognitionem] rationem ρ^{TP}γ^βμ^υ 16-17 regulae] cognitio (add. regulae Λ^{O2}) Λ^O add. cognitio Λ^G 17 est om. Λ^G 17-18 est omni modo] e. m. o. Λ^B o. m. e. ZΣ 18 regula] respectu Z 19 controversia Λ^{GO*} | respectu sui om. Λ^B 19-p. 217, 1 practica] add. scientia CPMI*V

T ¹ Cf. infra n. 333. ² Cf. supra n. 324.

tica, summa in hoc consistit: si notitia quae de se esset directiva in praxi, dato quod potentia rectificans vel practicans in sciente esset dirigibilis in agendo, sit practica ex hoc solo quod sic esset directiva, vel non practica ex hoc quod potentia practicans in sciente non est dirigibilis. Qui alteram partem tenet, dicat consequenter.

- [37] [De theologia contingentium] — Ex hoc introducitur secundus articulus quaestionis, scilicet de theologia contingentium, an sit practica¹. Dico quod in illo tantummodo intellectu potest theologia contingentium esse practica qui potest habere determinatam notitiam rectitudinis praxis ante omnem volitionem illius intelligentis vel ante ipsam praxim elicitam, quia solummodo ibi haec theologia contingentium potest esse vel est conformis praxi et prior ea. Talis est omnis intellectus creatus, quia nullius intelligentis creati voluntas primo determinat rectitudinem contingentem convenientem suae praxi.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^τπ^γβ^μν)

1 summa] ante Huius (p. 216, 19) Σ om. Λ^H | summa in hoc] in hoc summarie (summa Λ^{O3}) Λ^{GO} | in hoc consistit] c. in h. Σ | si] sed D | quae] om. R add. est in Deo Λ^{H2GO} 2 rectificans vel om. C²I²VΓ^ΔΣ edd. | vel practicans] om. M add. id est voluntas Λ^{O2} | sciente] sitiente Λ^{G*} add. non Λ^{H2} edd. 3-5 esset¹ — in sciente om. Γ^{N*}Λ^{H2} 3 agendo] augendo Λ^{H2} | sit] fit Λ^{H2} sic esset Λ^{GO} vel β^μ | sic] si Z | esset²] est Γ^{N2} 4 directiva = AD dir. ex se Γ^{BDN2} ex se dir. Λ^{H2} rel. edd. | vel non practica om. Σ | ex hoc quod] ex quo A quamvis Σ | potentia] add. prima Λ^{H2} | practicans] add. id est voluntas Λ^{O2} 5 partem] in ras. Λ^{H2} primam SZΛ^{YGO*} praemissam Γ^L 7 Ex hoc introducitur] Et hic (h.) hoc M) introducitur (includitur Γ^D) MSI'VΓ^D Et introd. hic Σ om. I²ZΓ^BΛ; ¶ sign. litteris a-b V² | secundus] tertius D 8 quaestionis] conclusionis ZΛ^B om. Λ^OΣ | scilicet] est (post theologia Λ^{B2}) I²ZΓ^BΛ qui est Σ 9 in illo] ante intellectu DΛ^{BH}Σ in illius (istius Λ^O) ante intellectu ZΛ^{GO} illius post intellectu Λ^V | tantum Λ^B 9-10 potest — practica] theologia contingentium practica potest esse (esse pot. Σ) ZΛ^BΣ contingentiam (om. Λ^{B2}) practica potest esse Λ^B | theologia contingentium om. CPMSR²IV 10 contingentium om. Γ^{LN} | qui] quae SRI* pon. quia Λ^{O2} (om. Λ^{O3}) | potest habere] h. p. ZΛ | determinatam om. Γ^{D2} 11 praxis] vel practica vel praxis D 11-12 ante — intelligentis] post elicitam (12) P²Γ^{D2} om. DR²I²ZΓ^{BD}ΛΣ 11 ante] aut CP² praem. sive Γ^{D2} 12 vel = A | ante — elicitam om. CMSR²I²V²(post praxis, 11) | ante] aut DPV²Γ²Λ^{YH*}Σ | solummodo om. M²SR²I²V² | solummodo ibi] i. s. CPZΛ^O | ibi] om. Σ add. potest M² | haec = A 13 theologia] praem. in ZE add. contingentium potest esse conformis ante omnem volitionem illius intelligentis quia haec theologia D² | contingentium] contingentibus M de contingentibus V | potest esse] e. p. CP est DMSRIV²Λ^{H2} add. practica, id est ρ | vel est = A | conformis] conformi C* add. quia ibi theologia contingentium est conformis Γ^L | et] etiam M | prior] comp. Σ^Q add. est Λ^H 14 ea] ei Z om. MΛ^{H*} | omnis] post intellectus Γ^N tantum Φρ^τπ^γβ^μν om. I²ZΛ^{YH*}GO*Σ | creatus] add. solum Λ^G | intelligentis] intellectus PMR²I²VΓ^ΔGO* add. ut C* 15 primo determinat] d. p. Λ^BΣ | contingentem] convenientem Γ^{N2} om. PR²I²ZΛ^{BHGO*}Σ add. vel Γ^{D2} 15-16 convenientem om. R* Γ^{LN} 16 suae] in ras. Λ^{B2} om. Λ^{YHGO*}Σ

T¹ Cf. DUNS SCOTUS, Ordinatio I d. 38 q. un. n. [1-4].

- 333 In intellectu vero divino non potest theologia contingens esse practica, tenendo ista duo, scilicet quod cognitio practica et praxis ad quam extenditur debent esse necessario eiusdem suppositi^a, et quod Dei ut operantis nulla sit praxis nisi volitio (non ponendo in ipso potentiam tertiam aliam ab intellectu et voluntate), nam 5 nulla cognitio conformis praxi vel volitioni contingenti rectae praecedit in intellectu divino praxim eius rectam sive ipsam volitionem Dei, quia volitione primo determinatur illi praxi talis rectitudo.
- 334 Illud primum est verum, nam si quaecumque cognitio de praxi alterius sit practica, ergo cognitio mea de hoc quod est Deum 10 creare mundum vel de hoc quod est intelligentiam movere caelum erit practica. Saltem hoc videtur concludere quod cognitio practica non potest esse intelligentiae vel intelligentis inferioris

^a Sequitur textus interpolatus: et si alterius, tunc esset practica, quia est dirigibilis sive determinabilis potentiae alterius suppositi, scilicet potentiae suppositi 15 cuiuscumque creati.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}Γ^{PT}π^γβ^μυ)

1 vero] igitur (post divino Λ^B) CPZΛΣ om. Γ^N | non potest post contingens Σ | contingens] contingentium CPMSRIVΓΛ^{H2}Σ consequens Λ^{O2} 2 ista] illa CPMS²VT^{BDLN2}Λ^H | duo] om. Γ^{D2} add. primum P²RI²ZΓ^{BD}Λ^{YHGO}/Σ add. primo Γ^NΛ^{O2} | scilicet om. RI²ΛΣ | scilicet quod] q. s. CPMSIΓ^{LN} 3 debent] in ras. R² resc. P² debet Σ deberet Γ^N | eiusdem] eius Λ^{B*} praem. respectu π^γβ^μυ 4 et] comp. (= siquel; pon. secundum R²) R secundum CI²ZΓ^{BD}ΛΣ secundum est P²Γ^{N2} add. enim Λ^{O2} | ut om. Λ^B 5 potentiam] notitiam Z | tertiam] r... Λ^{Y2O2} | aliam] om. ZΛ^{YHGO2}Σ add. scilicet exsecutivam ργ 5-8 voluntate — Dei om. Λ^G 6 praxi vel volitioni = AΓ^{BD} praxi DΓ^{LN} volitioni rel. (om. Λ^G) edd. | contingenter AD | contingenti rectae] r. c. Σ | rectae] ratione (not. aliter: rectae S²) SA^{B2} 7 in intellectu — sive = AD | ipsam] illam I om. Γ^{BD*LN} 8 volitione] per volitionem I² | volitione primo] p. v. Λ^{Y2}Σ post volitionem Λ^{HGO} | determinabitur CP terminatur Λ^{B*} | illi praxi] p. i. CMSRIVZΓΛ | praxi om. P² | rectitudo om. Λ^{Y2} 9 Illud] Istud CPMSRIVΓ^BΛ^{B2}Σ praem. Et D | primum] principium Γ^{N*} add. quod Λ^{H2} | est verum] suppositum videtur verum (sup. in ras. vid. ver. in mg.) I² dupliciter probatur Λ^B dubium est M' est dubium ADC^{*} PM²SRVZΓΛ^{B2}Σ edd. [not. vel: videtur verum R²Γ^{B2} atque supra 'vel: vid. ver.' ponit tenedo (= tenendo?) R²] add. probatur tamen (r. om. Λ^{H2}) Λ^{H2O2}T add. probatur (improb. u) tamen dupliciter (d.] sic τ) edd. | quaecumque cognitio] c. q. ZΛΣ 10 sit] est ZΛΣ erit D | ergo om. CP*M | mea] in ea D*Γ^{N*} nostra Λ^H | hoc] eo Γ^{BD} | hoc quod est om. SΓ^{LN2} 10-11 quod est — de hoc om. V² 11 creare] in ras. P² causare Γ^NΛ^{Y*} creaturae Γ^{B*} | de hoc om. V²Λ^{B2}Σ | hoc] eo ZΓ^{BD}Λ^B | quod] quae Λ^{B*H} | quod est om. Σ 12 erit] est Γ^D Λ^{HGO*} | practica] add. quod videtur falsum Λ^{GO} edd. 12-13 Saltem — practica om. Γ^{N2} 12 hoc] hic Λ^{Y2} | videtur] add. saltem D | quod] quia P*M add. r... R* 13 intelligentiae vel intelligentis] intelligibile vel intelligentis MZ intelligentiae DA^{H2} intelligentis C²Λ^{YH/GO} edd. | inferioris] inferiore Λ^{GO*} om. D* 14-16 et si — creati = CPMS²R²I(om. I²)VT^{BDN2}Λ^{O2}γ; ¶ text. sign.: Non Duns R² Additio Γ^{N2} Vacat C² Extra I²(text. et mg.) litteris a-b (a deest in R², b deest in Λ^{O2}) R²Γ^{B2D2}Λ^{O2} 14 et] quia MS²R²IVT^{BD}Λ^{O2}γ | alterius] causa illius Γ^{N2} | est] esset IΓ^D om. V 14-15 dirigibilis] diligibilis Γ^{AD*} 15 determinativa S² | aliterius] alicuius Γ^{N2} | scilicet potentiae suppositi] praem. potentiae M* om. Γ^{BD2} | suppositi² om. Λ^{O2} 16 creati om. Iγ

operante aliquo secundum illam praxim, pari ratione nec superioris nec aequalis si nihil faciat ad praxim operantis; si autem aliquid faciat, iam superior habet praxim propriam respectu cuius sua cognitio sit practica.

5 Item, si cognitio practica habet aliquam causalitatem respectu 335 praxis ad quam extenditur et non est nata habere talem causalitatem nisi primo respectu praxis quae sit in intelligente, videtur sequi propositum¹.

Contra: igitur de eodem haberet unus intellectus notitiam practi- 336
10 cam et alius speculativam si praxis esset possibilis uni intellectui et non alteri.

Potest dici quod perfecta rectitudo praxis includit circumstan-
tiam operantis sicut et alias circumstantias, ita quod sine illa non
est rectitudo. Si enim accipiat 'Deus est amandus', nisi addatur
15 a quo, puta a voluntate, non est verum practicum complete, quia
Deus a bruto non est amandus: itaque hoc verum perfectum 'Deus
est amandus a Deo' in quocumque intellectu est practicum; ita
et istud 'homini est ieiunandum quandoque' non est tantum

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{VBHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^τπ^γβ^μυ)

I operantis (praem. non M²Γ^{N2} nor. aliter: operante S²) C*PMSR*IVZIT^{B+DLN}Λ^{B2}Σ | aliquo = A
superiore Λ^{GO} add. superioris V² | praxim] add. si nihil secundum illam (illa γβ) inferius ope-
ratur π^τπ^γβ^μυ | pari] add. etiam I² 1-2 superioris] add. intelligentis I add. respectu inferioris
Λ^{O2} 2 nec] vel ZΛ^{-G}Σ | aequalis] in corr. D² add. respectu aequalis Λ^{O2} | faciat] add. intel-
lectio Λ^{O2} 2-3 operantis — praxim om. D²Λ^{O2} 2 autem] tamen Λ^H 3 faciat] facit
Σ add. vel P* | iam] illa (pon. iam C²) CM ista Λ^{H2} add. illa P | praxim propriam] propr. prax.
Γ add. operantis si aliquid faciat (si a. f. om. Γ^{B2D2}) Γ^{BD} add. operantis R² 4 sua om. Γ^{BD*} |
sit] est Λ^{GO*} 5 Item] Praeterea Σ | Item — practica om. Σ^{U2} | habeat V 6 et om. Λ^{GO*}
7 nisi primo] p. n. Σ | sit] fit IT^{LN} est Σ om. Γ^{D2} | in] om. MIA^{20*} add. eodem R² | intelli-
gente] mediate D*Γ^L add. vel in mediato P* 9-10 practica om. Λ^{YH} 10 et om. ZΛ | est
D | intellectui] in ras. Λ^{H2} intelligenti (add. vel intellectui Λ^{O2}) ZΛ^{Y0}Σ^U 11 alteri] alii ZΛΣ
12 Potest] praem. Ad hoc π^τπ^γβ^μυ | dici] add. ad instantiam Λ^{O2} | perfecta] facta Λ^{G+O*}
13 sicut om. A | et om. Λ^{HGO} 14 accipiat] add. hoc Σ add. quod γ add. ista τ | nist]
nihil Γ^L 14-16 nisi — amandus om. Λ^{B2} 15 quo] add. est amandus I | a² om. D | vere
Rπ^τπ^γβ^μυ | practica π^τπ^γβ^μυ | complete om. Σ 16 a bruto — Deus om. D | a bruto] ab isto
Λ^H | itaque] ita M ita quod I*Λ^{O2} ita quia Λ^H | verum] rescr. Λ^{O2} add. aliter intellectum Γ^{D2} |
perfectum] perfectus Λ^G practicum R² add. vel (videtur Γ^{B2}) practicum I*Γ^{B2} 17 amandus]
om. Λ^H add. a voluntate V² | a Deo om. Λ^{O2} | Deo] voluntate Λ^{GΦ} add., add. et Λ^{B*} add.
etiam π^τπ^γβ^μυ | est practicum] est practicus Λ^G om. Γ^{B2} 17-p. 220, 1 ita — practicum om.
D*Λ^{B2} 17-18 ita et] et ita RΓ^{D*} et ita et M* ita quod Λ^G ita quod et Λ^O et Σ 18 istud]
illud CP²MRI*VT^{BD}Λ^{Y+HO} | est¹] esse Z add. homini Λ^H | ieiunandum] amandum C*SI* |
ieiunandum quandoque] q. i. [3Λ^{Y0}Σ | quandoque om. CP*VZA^H | non om. P²R* | est tan-
tum] t. e. D*Γ^DΣ

T¹ Cf. supra n. 333.

practicum homini cognoscenti sed etiam angelo et Deo; ita etiam homini et Deo est hoc practicum 'angelo caelum est movendum', — et concedo quod infert prima probatio tamquam inconveniens¹.

- 337 Et si obiciatur quod non salvatur prioritas cognitionis practicae ad praxim — prius enim dilectio respectu sui est recta quam homo vel angelus possit intelligere 'Deus est amandus a Deo' — respondeo: ista prioritas debet esse ex obiecto et intellectu, hoc est, quod natum sit determinare intellectum ad notitiam determinatae rectitudinis praxis, scilicet quantum est ex se ante praxim; ita obiectum hoc natum est quemcumque intellectum determinare ad notitiam istam 'Deus est amandus a Deo' quantum est ex se ante praxim, licet aliquis intellectus ex imperfectione sui non prius determinetur quam potentia operans ex perfectione sui operetur.
- 338 Ad aliam objectionem² dico quod sicut voluntas potest esse causa superior respectu praxis potentiae motivae, non tamen quaecumque respectu cuiuscumque, puta non mea respectu potentiae motivae angeli, sed quando fit in eodem, ita quod si practica sit causa respectu praxis, hoc est in eodem intelligente et operante;

ADCPSMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πγβμν)

1 cognoscenti] in corr. Λ^{H2} cognoscibilitati (l) C om. Λ^{GO2} | et] vel Λ^H | et Deo om. AD | ita etiam] ita et Γ^{BD} et ita CZ ita I² et Λ^E similiter Σ 2 hoc om. MSRI^(ante est)V Γ^{LN2}Σ | angelo] per (per om. C²) angelum CP' ab angelo (post movendum Σ) P²RV²ΓΛ^{BGO}Σ | est²] esse CPT^{BD} 3 concedo] add. illud πγβμν | infert — inconveniens om. D² | probatio] propositio AD²Λ 4 obicitur ZΛ^{EG} | quod] add. si P² | salvabitur R 5 dilectio] add. Dei P²RI²V²ΓΛ^{YB2} | respectu om. V² | recta] add. sive regulata Λ^{O2} 6 homo om. M | intelligere] mutare Γ^{N2} add. hoc I² add. quod πγβμν | amandus] diligendus CP | a Deo] a voluntate (not. vel: a Deo Λ^{O2}) Λ^{GO} add. 7 ista] illa CP²MSVZΓ^{BD}Σ^U ita Λ^{O2} | ex] ab C | hoc est] id est MSI²VI²LN ita CPR 8 quod] add. obiectum RI²D²NΛ^{O2} add. | sit] add. obiectum Σ | determinare — notitiam om. V² 8-9 determinatae om. C¹ 9 praxis om. CMV | est ex se] ex se est Σ | ita] circa M praem. et Σ 9-12 ita — praxim om. R²Γ^N 10 quantumcumque Λ^{YHG} 11 istam] illam CPMSIVI²Γ^{BD}Λ^HΣ^U ipsam Γ^L | a Deo] a voluntate (not. vel: a Deo Λ^{O2}) Λ^{GO} add. | est² om. Λ^G 12 licet] nisi in ras. D² | ex imperfectione] propter imperfectionem Σ 12-13 sui — perfectione om. Γ^{B2} | non — sui om. Λ^{B2} 13 determinatur D | operetur] operatur Λ^{GO} 15 respectu] quam DC²P²MSR²I²V²Γ^L 15-18 potentiae — praxis = DR²I²Γ^{B2}D²πββμν potentiae motivae C²; ¶ text. sign. lin. anfractuosa μ. textui praem. notam: post illam lineam quae incipit 'Ad aliam objectionem — respectu praxis' (cf. 14-15) immediate ponitur ab aliquibus una additio, quae eisdem videtur de textu, scilicet et add. notam: Et quidam volunt quod debet immediate subiungi textui praecedenti 'hoc est — in alio' etc. (cf. 18-p. 221, 1) β⁰ 15 potentiae motivae om. R² | non] nec Dπββμν | tamen om. πββμν 15-16 quaecumque] add. vel π 17 fit] sunt DΓ²πββμν | quod om. D Γ²πββμν | si] add. cognitio πββμν 18 respectu om. I² | praxis] add. quam intellectus R² | in om. Z | et] vel Z | operante] add. sic in diversis potest esse Λ^{Gp} add. respectu praxis, scilicet potentiae motivae illius in quo est talis voluntas, sic in diversis potest esse γ

T 1 Cf. supra n. 334.

2 Cf. supra n. 336.

nec o
practic
titate
denoti
enim
gelus
Qu
tatem
intelle
cessar
forme
ipsae
neces
ante
confc
gratia
esse
tum

[39]

Si

AI
1
practic
lem Λ^G
V² | et
(not. ali
constru
scitur
infinite)
a prim
tium]
scenti
vel: pra
om. Γ
MR²V
xium
12 vo
p2Γ²N
gnosci
Λ^B |
add. p
solum
angelu
ris D²

nec oportet quod in alio sit non-practica, nisi accipiendo stricte practicam pro immediate applicabili ad opus quantum est ex identitate suppositi cognoscentis et operantis, qualem immediationem denotat infinitivus significans praxim constructus cum 'scire' – sic enim conceditur quod solus Deus scit se infinite diligere licet angelus sciat ipsum infinite a se diligendum.

Qui sic respondet, a principio habet concedere omnem veritatem de praxibus agentium creatorum cognosci a quocumque intellectu practicante, quia omnes illae, sive ab obiecto, ut necessariae, sive aliunde, ut contingentes, natae sunt prius esse conformes praxibus sive prius determinare rectitudinem praxium quam ipsae praxes eliciantur. Omnes autem veritates de volitione divina, necessariae quidem, sunt practicae, contingentes autem non, quia ante illam praxim elicita ad quam extenduntur non habent conformitatem, quia nullam determinationem rectitudinis; verbi gratia, Deus practice cognoscit homini esse paenitendum et angelo esse movendum, sed non quod Deo est volendum hominem sanctum paenitere vel angelum movere.

[39] Si quaeras qualis est theologia contingentium in se, non com- 340

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβ^μυ)

1 alio] aliquo I^{TN2}ρ^γ praem. aliquo Λ^G | non-practica] nisi pr. Λ^B notitia practica Γ^D practica C^P* 2 practicum ρ^πγβ^μυ | pro] per Λ^O | immediato Φ | applicabili] applicabilem Λ^{O*} apprehensibili V 2-3 identitate] parte D 3 cognoscentis] agentis ADCP*MSR^I* V* | et operantis om. MR | immediationem] immediatio S mediationem Λ^{B*} denominationem (not. alius liber: immediationem μ) β^μυ 4 denotat] denominat Γ^{LN*}Λ^{HO} donat π significat Λ^G | constructus] structus Λ^{B*} contractus Λ^H add. est Λ^{B*} | sic] sicut Λ^G 5 conceditur] cognoscitur D | scit] in ras. Λ^{B2} sic sit (sit) scit C² C sit D*I^{TN*}Λ^{O*} | se om. CP*(ante scit)Λ^{B2}(post infinite) 6 ipsam C | a se] ad se M om. D² 7 Qui] Quod Σ | a principio] in ras. Λ^{B2} a primo Λ^{YH} om. Λ^{GO2} 7-8 omnem veritatem = AD omnes veritates rell. edd. 8 agentium] contingentium Λ^B | creatorum] causatorum Λ^{BO}ρ^πγβ^μυ causarum Λ^H | cognosci] cognoscenti Λ^H cogniti Λ^{O*} add. et Λ^{O2} | quolibet Λ^G 9 practicante] rescr. C²Λ^{O2} practice (not. vel: practicante P²) PMR*IVZΓ^{B2LN}Λ^{HGO}Σ om. Λ^{B*} practicante practice Λ^{B2} | illae] istae D*Λ^{YGO} om. Γ^{BD*} 9-10 necessariae] necessario ZΓ^L add. sunt D* 10 contingentes] contingentem MR*VA^{B*} contingens S 11 prius om. Λ^BΣ | praxium] praxis DA^B praxibus ρ^πβ^μυ | praxium quam] praxi numquam Λ^G 12-13 de volitione divina, necessariae] n. de v. div. Σ 12 volitione] voluntate Λ^H 13 quidem] quaedam M om. CP*ZΓ^NΛ^BΣ 14 illam] istam P²Γ^NΛ^{YH} ipsam Γ^N 15 nullam] add. habent Γ^{N2} 16 Deus] add. non M | practice cognoscit] c. p. CPMSRIVΓ^Λ^G | cognoscit] cognoscet Λ^Y cognovit DΓ^{BD*} cogit S* | hominem Λ^B | angelum MSR*I*V* 17 movendum] movenda in corr. Λ^{H2} add. caelum Γ^Λ^{BGO}Σ | non] add. practice cognoscit β^μυ | quod] quia CZ om. I | est] sit Σ 17-18 sanctum] sanum ZΛ^{Y2} solum (not. vel: sanum, vel: sanctum, ut Christum Λ^{O2}) Λ^O 18 paenitere om. Z | vel] et Λ^G | vel angelum movere om. P² | angelum] add. caelum C^{P2}R²Γ^{BD}Φ^{PP}ρ^πγβ^μυ 19 Si] Sed Γ^N | quaeris Dρ^πγβ^μυ quaeres Γ^N | in se om. MSI*V*Γ^{LN}

parata huic vel illi intellectui, potest dici quod ipsa talis est in se qualis est ex obiecto; non est autem ex obiecto conformis praxi ante omnem praxim, quia ex obiecto nulla nata est haberi notitia determinata rectitudinis contingentis; ideo ex obiecto non est practica, ergo speculativa, si sufficienter dividunt notitiam¹. Huic congruit quod in intellectu divino negatur esse practica²: talis enim videtur res in se qualis est in perfecto in genere illo, non in imperfecto.

- 341 Si obiciatur quod tunc cognitio in se speculativa est alicui practica, puta intellectui creato, igitur practicum non repugnat 10 speculativo, respondeo: esse speculativum ex obiecto est esse per se speculativum; ita esse practicum ex obiecto sufficienter determinante intellectum ad notitiam rectitudinis – et si sufficienter, igitur ante volitionem – est esse per se practicum. Sic opponuntur ista duo, ut et ista, 'non-extensibile ad praxim' et 'extensibile ad 15

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^{γγβμν})

1 vel illi intellectui] int. v. il. Σ | ipsa om. Λ^{GO} | talis est in se] e. in se t. Σ 2 non — obiecto om. MV²Z | est autem ex obiecto om. D 3 ante omnem praxim] sive omni praxi Γ^N | nulla] non Σ | nata est] e. n. Λ^{GO}Σ | notitia] praem. aliqua Σ om. Λ^{O2} 4 determinata] determinante Λ^{O'} determinatae Λ^{GO2}π^{γγβμν} om. Z | ideo] igitur Γ^D | obiecto] praem. ipso Γ^{BD} 5 ergo] ideo Λ^B add. est I² | si] praem. sed V | dividunt] in ras. P² dividant Γ^D dividerent Γ^B dividit ΔΛ² | notitiam] add. contingentem Λ^{GO} 6 congruit] convenit (contingit?) Λ^{B2H} | quod] quia Λ^{GO}Σ | in om. Λ^B | in intellectu] intellectui Λ^{GO*} | divino] Dei Γ^{BD*LN*} | negatur esse] vere (add. non C²) est CPMSR*IVΓ^{LN*}Λ^{B*} add. speculativa, in nostro practica etc., negatur igitur in intellectu divino esse practica, si speculativa in nostro intellectu est P² | esse practica] om. Λ^{B'} practica esse Λ^{B2} | practica] speculativa R* speculativa, in nostro (add. autem I) practica MIV add. in nostro intellectu vere est practica R add. in nostro autem est practica (pract. est γ) τγ | talis] qualis MV 7 enim] autem ZΛΣ | videtur] add. esse CPMIVZΛ^{YH}Σ | res om. Γ^{BD} | res in se] in se res C in se res visa (visa om. P²I²) PMIV res visa SR* | qualis] talis V | in perfecto] imperfectio Λ^{O*}Σ^Q | in³ om. P²R²I*Γ^{BDLN2}Λ^{HGO} | in genere illo post imperfecto (8) Λ^B(sed Λ^{B2} etiam hic habet) | illo om. I²Γ^{D2}Λ^{GO} | in⁴] est (pon. qualis est in C²) CΛ^H om. DS²Γ^{D*N*}Λ^{B*} 9 obicitur ZΛ^{YHG} | in se om. I² | est alicui] a. e. Γ | alicuius Λ^H 10 practicum] practica D*Λ^G practicus M 11 respondeo] responsio S add. quod P²Γ^LΛ^{HO'} add. quod sicut Λ^{GO2} add. 11-12 est esse per se] est per se esse Λ^B idem est quod esse per se in ras. Λ^{O2} | per se — obiecto] per practicum D² 12 ita] similiter Σ | esse] non D² | obiecto] add. est P²Γ^D 12-13 determinante] in corr. R²I² determinare P²(in ras.)ZΓ^D 13 rectitudinis] add. est esse per se practicum Γ^{N2}Σ | si om. P*Λ^{GO*} 14 ante] add. omnem I² Λ^{GO2} | esse om. I²Γ^{D*} | per se om. P*M | Sic] sicut Λ^{B*H} praem. Et P²Γ^{BD} add. ergo Σ add. autem I² add. enim Λ^{O2} | opponitur Γ^NΣ 15 ista duo] illa duo P²Γ^{BD} practicum et speculativum Σ add. scilicet (sc. om. Λ^{O2} add.) practicum et speculativum I²Λ^{O2} add. | ut] sicut Στ | et¹ om. P²RI*V*ΓΛ^B | ista²] illa Λ^H ita M est R om. SI*Γ^{LN}Σ add. duo Λ^{O2}γ | non-extensibile = AD extensibilis (-bile Γ^{BD}) RIΓΛ^{O'} non-extensibilis Λ^{O2} rell. add. | ad praxim om. Γ^{BDLN2} 15-p. 223, 1 et² — praxim] vel M om. D²SV² 15 extensibile = AD² non-extensibilis (-bile Γ^{BD}) RIΓ extensibilis V² rell. (om. MS) add.

T¹ Cf. supra n. 303. ² Cf. supra n. 333.

praxim'. Sed aliunde esse practicum quam ex obiecto, puta a causa extrinseca, ut a voluntate determinante intellectum ad notitiam praxis, est esse accidentaliter practicum; ita concedo theologiam contingentium esse practicum nobis, licet in se sit speculativa.

5 Contra hoc: cui per se convenit unum oppositum, ei aliud op- 342
positum nec per se nec per accidens convenit; igitur notitia per se speculativa nec per se nec per accidens est practica.

Respondeo: licet antecedens posset exponi de per se primo modo vel secundo, non autem tertio modo, prout dicit idem quod
10 solitarie¹, tamen concedo quod nullo modo inhaerendi inhaeret oppositum praedicati huius quod est per se practica vel huius quod est per se speculativum, quia theologia contingens per se secundo modo est per se practica vel speculativa, ita quod et inhaerentia sit per se et praedicatum determinatur per ly 'per se'.
15 Sed per accidens esse practicum per accidens non opponitur illi, sicut esse nigrum simpliciter et esse album secundum quid non opponuntur; 'secundum quid' enim et 'simpliciter' determinant

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 aliunde esse practicum] e. p. a. CZΛΣ | practicus M | quam] quamquam P* quod D | a] ex Γ 2 ut] puta (rep. P⁴) CPMSRI'VΓ et Λ^B | a om. ZΛ^{YEHGO}* | determinate Λ^{Y*}Σ^U
3 praxis om. Λ^O | practicum] practica MSI^L add. quia voluntas divina determinat voluntatem nostram ad rectam volitionem et non obiectum Λ^O | ita] praem. et I'Γ^D | concedo] concludendo Φ 4 nobis] in nobis Γ^Dτ 5 hoc] ista P om. CR add. est Λ^H | per se] post oppositum ZΛ^GΣ om. Λ^G | oppositum] oppositorum edd. | ei] non Σ 6 convenit post ei (5) Λ^HΣ | notitia] cognitio Λ^{GO} | per se² om. Λ^H 7 per se nec om. Λ^{YHO} 8 possit Γ^{BD}Σ potest Λ^H 9 modo¹ om. Γ^L | secundo] add. modo R edd. | modo² om. Γ^{BD}Λ^B | idem] illud Λ^B 10 solitarie] solitare D solitaris A sollicitarie P solitudinem Λ^H 10-12 tamen — speculativum om. Λ^B 10 inhaerendi om. Λ^H | inhaeret] inhaereret Λ^H om. R* add. per se speculativo Σ 10-11 inhaeret oppositum] inhaerendi Λ^G 11 praedicati huius] h. p. Σ | huius¹] huiusmodi Γ^{BD}Λ^{YB} om. Z | est] om. Γ^B add. esse C² 11-12 practica — speculativum = A practica speculativum Z speculativum practica (-co Λ^O) MΛ^O practica DP'SRΛ^B speculativa Γ^DΛ^B speculativum CP'IVΓ^{BD}LNΛ^{YH}Σ edd. 12 quia] nunc autem Σ 13 practica vel speculativa = A practica DS speculativa rel. edd. | ita] vel Λ^H | et = AΛ^{YB} etiam similiter Λ^H 14 sit om. Λ^H | et] ad D add. per Γ^N | praedicatum] practicum ZΓ^{BD}Λ^GΣ practicum sive praedicatum P² add. hoc (?) Λ^B | determinatur] determinetur C²PSIZΓΛ^{YB} HGO² determinatum Σ om. Λ^O add. non Γ^B | per²] pro CP*MSR²(in ras.)IV om. D*Γ^{DN}Λ^{BHO} Σ | ly = ADR²I²τ | per se²] se M om. Γ^DΛ^O 15 Sed] licet (pon. Sed C²) C*Λ^O om. Λ^O | Sed per accidens] Nullo modo sibi convenit sed Σ | Sed — accidens² om. Λ^G | esse] est R om. I* | esse practicum om. P*Λ^O* | practicum Z practicus M | per accidens² om. P²I²Γ^NΛ^B (ante esse¹, 16)^O 16 nigrum] add. sicut esse subiectum Γ^N* 16-17 et esse — opponuntur] non opponitur albo secundum quid Σ 16 esse² om. Λ^B | secundum quid] om. Λ^H add. in essentialibus I* 16-17 non opponuntur; secundum quid om. D 17 secundum quid om. Σ^U* | determinant] determinat RZΓ^D determinantur CP*V determinatur M determinant Λ^{GO}* add. personam V*

T¹ De his modis dicendi 'per se' cf. ARISTOT., Anal. post. I c. 4 [t. 9] (A c. 4, 73a 34-73b 10).

praedicata ut denominantia. Si arguitur 'per se est per se speculativa, ergo per se est speculativa', concedo, nec huic praedicato repugnat hoc praedicatum 'per accidens practica'.

- 343 Si vero alterum illorum duorum¹ quae ista responsio tenet² non teneatur, tunc potest concedi quod theologia contingens licet non in se sit practica, quia non ex obiecto, tamen in omni intellectu, creato et increato, esset practica per accidens, quia ipsa in intellectu divino potest esse conformis praxi prius quam praxis illa eliciatur a voluntate creata; prius enim intellectus Dei novit peccatorem adultum in Nova Lege debere conteri quam peccator conteratur. Et non tenendo primum illorum, cognitio Dei de praxi alterius operantis est practica; non tenendo etiam secundum, puta ponendo agere Dei ad extra esse praxim eius aliam a volitione Dei formaliter, licet intellectus divinus non prius novit *a* esse creandum quam voluntas sua velit, tamen prius novit quam creet, et ita illam praxim ad extra praecedat notitia conformis, licet non ex obiecto sed aliunde conformis.

- 344 Hoc saltem teneo quod theologia contingentium non est per se practica sive ex obiecto; potest tamen intellectui creato esse per

[40]

ADCPMSRIVZΓ^{B^{DLN}}Λ^{Y^{BHGO}}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρ^πγβμν)

1 denominantia] comp. Λ^B denominativa Λ^{GO*} dominantur CP*MV 1-3 Si — practica om. Γ^{D*} 1 arguitur Γ^{D*} | per se² | de D om. R 1-2 speculativa] speculativum MSI*VΓ^{D²LN} Λ^{O²} | speculativa, ergo om. R² 2 ergo — speculativa om. Λ^{O*} | per se om. Λ^G | est om. R*ZΛ^B | speculativa] speculativum MSRI*VΓ^{D²LN*} | concedo] conceditur ρ^πγβμν *praem.* et S add. quod Λ^{Y^B}Σ | nec] nunc in *corr.* Γ^{D²} om. M 3 practicum (practica Γ^{D³}) Γ^{BD²LN}Λ^{H*O²} 4 Si vero] Sed ubi V | altero Λ^{GO*} | illorum] istorum DCPMVZΓ^{BD}Λ^HΣ | ista] illa SI^{LN*} Λ^H haec Σ 5 potest] primo (*pon.* posset C²) CP* | quod om. ZΓ^{D*}Λ^{Y^{BHGO}}Σ | contingentium τ 6 sit practica om. Λ^{Y^{BHGO}}Σ | quia non om. Λ^{O*} | non² | nec A 7 creato] causato Λ^B | et increato om. Λ^{O*} | esset] erit P²MSRIVΓ^{-D} est Γ^O esse Σ^{QU} potest esse Λ^{O²} | ipsa] ut ipsa est ρ^πγβμν ipsa ut est Λ^{O²} 8 conformativa Λ^{O²} | praxi] praxis Λ^{HGO²} add. creatae Λ^{O²} | praxis om. Λ^O 8-9 praxis illa] i. (ista Λ^O) p. CMRIVΛ^G 9 illa] ista Λ^{GO} om. Λ^B 10 peccatorem om. Λ^{Y^{BHGO}}Σ | adultum] adulterum PZΛ^HΣ adulterium Λ^H | Lege debere om. Λ^H 11 non] tamen I¹ ideo Λ^{O²} | primam Σ^Q | illorum] istorum D*CPZΓ^N Λ^{-Y}Σ 12 etiam om. Γ^LΛ^G | secundum] tertium Λ^H 13 ponendo post extra Λ^{HGO} | agere Dei] Dei (Deum Γ^B) a. Γ^{B^{DLN*}} | Dei¹ om. Λ^H | esse] etiam Λ^H om. Λ^{GO*} add. principium Γ^{N*} | volitione] voluntate M* | Dei² = AD eius P²R²Γ^{A^{O²}} 14 formaliter om. R² | licet] vel Λ^H | divinus] Dei ZΛΣ | non prius] p. n. Γ^{D²}Λ^B om. Γ^D | prius] primo Γ^N | noverit Σ | a] aliquid Λ^B om. CMV² 14-15 a esse creandum] e. c. a Σ 15 voluntas sua] s. v. ZΛ^{-Y}Σ | tamen prius] p. t. Σ | novit] add. esse creandum I add. a πβμν | creet] creat Λ^H fecit Λ^B esset Γ^L 16 illam] istam Λ^{Y^{BHGO}} *praem.* ad R² om. Σ | notitiam Λ^{G*} 18 Hoc] Hic RΣ^U | contingentium om. A 18-19 per se practica] pr. per se Σ 19 ex] ab Γ | intellectui] in intellectu Σ 19-p. 225, 1 esse per accidens practica] per a. e. pr. Γ e. (est Z) pr. per a. (actus Λ^B) RZA^{-G}Σ pr. e. per a. Λ^G

T ¹ Cf. supra n. 333. ² Cf. supra n. 340.

accidens practica, et hoc in illo intelligente cuius est operari secundum praxim cui determinatur rectitudo a voluntate divina. An vero intellectui divino sit practica, patet tenendo illa duo¹ vel opposita² quid est dicendum consequenter. Probabilia autem videntur haec tria: primo quod practica est regulativa in praxi contingentis, et secundo quod est regulativa potentiae practican-
 5 tur haec tria: primo quod practica est regulativa in praxi contingentis, et secundo quod est regulativa potentiae practican- aliunde quam a se rectificabilis, et tertio quod in Deo non est potentia practicans nisi voluntas. Ex primo et tertio sequitur quod si notitia divina esset practica, ipsa esset rectificativa vel regulativa in
 10 volitione divina; sed hoc est falsum ex secundo illorum³, quia voluntas ex se primo recte elicit velle respectu primi obiecti, respectu autem secundorum, quorum est contingenter, ex se sola determinatur, non per aliquam notitiam rectitudinis praecedentem.

[VI. – AD ARGUMENTA PRINCIPALIA PRIMAE QUAESTIONIS.]

[41] 15 Ad argumenta principalia primae quaestionis. Ad primum⁴ 345 dico quod fides non est habitus speculativus, nec credere est actus

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^τγβμν)

1 hoc] add. modo Γ^{N*} | illo] isto D^{*}Λ^{Y*HO} | illo intelligente] illa intellectione Γ^L | intelligente] intellectu (ante illo Σ) ΖΑΣ | cuius] in quo Λ^G | operari] conformari Λ^{O*} opera et Γ^{D*} 1-2 secundum] add. r... Γ^{N'} add. eius Γ^{N*} | secundum praxim om. MV 2-13 ¶ An vero — praecedentem sign. Extra. De hoc dist. 38 V² 3 vero] autem Γ^DΣ hoc Γ^B om. MS RI*VΓ^{LN}Λ^G | sit] est D | patet om. P²(post opposita, 3-4) | illa] ista P²Γ^{BD}Λ^{GO} 4 est] sit Σ | dicendum] tenendum Γ^Λ^O | consequenter om. Σ^{U*} | autem] tamen π^τγβμν om. P²Γ^BΛ^Y 5 tria] dici Λ^H | quod] add. cognitio Γ^{D*} | regulativa] in corr. D² rectiva Λ^H rectificativa π^τγβμν 5-6 in praxi — regulativa om. Γ^{N*} 5 praxi] praxim Λ^{GO} 5-6 contingentis] contingentium (not. alius liber: cognoscentis μ) βμν cognoscentis Γ²Γ^{B2D2} 6 et om. DΓ^{N*}Σ | secunda Σ secundum υ | regulativa] rectiva Λ^H | rectificativa π^τγβμν 7 rectificabilis] certificabilis Λ^H | et om. Σ | tertia Σ^U tertium υ 7-8 potentia practicans] pr. pot. CP add. alia π^τγβμν 8 tertio] secundo Λ^G 9 esset² om. Λ^{O*} | rectificativa vel regulativa = A rectificativa DΛ^OΣπ^τγβμν rectiva Λ^{HO} regulativa rell. τ 10 volitionem divinam Λ^G | sed] at Λ^Y autem post hoc Λ^BΣ et Λ^{HGO} | est om. Λ^{Y*B} | est falsum] f. e. Λ^H falsum esse patet Φρ | illorum] istorum CPMIVZIT^{BN}Λ^{Y*HGO}Σ^Q | quia] quod M 11 ex se primo om. MSRI*V² | primo om. CP | recte om. Λ^B | primi om. Σ | obiecti om. Z 12 autem] tamen P²Γ^{BD} | secundorum = AD duorum CP*MSRI*V/ZIT^{LN}Λ^{YH}Σ aliorum P²[2V2]Γ^{BDN2} illorum (add. duorum Λ^{O2}) Λ^{BGO}π^τγβμν istorum τ | quorum] aliorum D 12-13 determinatur] add. naturaliter P add. quod D²(om. D³) 13 non] nisi MA^{B*} | aliquam] aliam D add. ibi ZIT^{BD}Λ^{YB*GO}Σ | notitiam = AD determinatam (indet. Λ^H -tivam Λ^{BO} -nantem p) notitiam ΖΑΣρ notitiam determinatam (-tivam IT^{D2LN}γβμν pon. -tivam C²) CPMSRIVIT^τπ^τγβμν | rectitudinis] praem. et CMSV* om. D add. et Λ^{O2} 15 primae quaestionis. Ad primum] Ad primum primae q. Σ | quaestionis] add. respondeo CPMSRIVT | Ad primum om. Λ^B 16 dico] respondeo ΖΑ | quod om. Λ | fides om. D 16-p. 226, 1 nec credere est actus speculativus] rep. Γ^L om. R² 16 actus] habitus R²IT^{BD*}Λ^{G*}

T 1 Cf. supra n. 333. 2 Cf. supra n. 343. 3 Cf. supra n. 333. 4 Cf. supra n. 217.

speculativus, nec visio sequens credere est speculativa, sed practica; nata est enim illa visio conformis esse fruitioni et prius naturaliter haberi in intellectu creato ut fruitio recta illi conformiter eliciatur.

346 Ad secundum¹ dicendum quod contingens circa quod est scientia practica est finis vel ens ad finem; in agibilibus autem actio est finis ultimus secundum Philosophum VI *Ethicorum*; ergo contingentia actionis sufficit ad obiectum scientiae practicae.

347 Contra hoc arguitur, primo, quia scientia est necessariorum; ergo circa contingentia non est scientia. Antecedens patet ex definitione 'scire' I *Posteriorum*².

348 Similiter, ex VI *Ethicorum* scientificum distinguitur a ratiocinativo penes necessarium et contingens³, ergo omnes habitus partis scientificae sunt circa necessarium; scientia autem est habitus illius partis; ergo etc.

349 Praeterea, si theologia est circa contingens agibile, ergo est habitus activus cum vera ratione; ut autem dicitur VI *Ethicorum*, haec est definitio prudentiae; ergo theologia est prudentia, non scientia.

350 Ad primum⁴ respondeo: de contingentibus sunt multae veritates necessariae, quia actus qui contingenter elicitur concluditur

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}π^{γβμ})

1 est] *praem.* non MSR*V*Γ^{LN}* *praem.* visio Λ^B add. visio ZΛ^B 2 illa] ista D²Γ^{BD} Λ^{Y*GO} om. D' | conformis esse] e. c. ZΛ^{HGO}Σ 3 illi conformiter eliciatur] e. i. c. Σ 4 secundum] secundo (I) Σ^v aliud CPM | dicendum = AD dico *rell.* edd. | quod¹ om. M 5 autem] enim Σ om. Γ^LΛ^O | actio] necessario Σ 6 est] erit Λ^O | ultimus om. Λ^B 7 sufficit] add. ad scientiam practicam vel π^{γβμ} 8 hoc] autem S om. MRI*V* add. autem Γ^N | arguo R | quia] quod CP 10 scire] scientiae Σ^{Qr} 11 Similiter] Item Γ^B om. Λ^B add. secundum Philosophum Γ^{BD} add. contingens Λ^H | ex om. Γ^ΛΣ^{HO} | distinguitur] dicitur V². 11-12 ratiocinativo] ratiotivo Λ^O ratiotivo Γ^DΛ^B rectitudine in *corr.* Λ^{Y²} 12 et om. Λ^O 12-13 omnes habitus partis] h. omnis (omnes Γ^{N²}) p. (partis in *ras.* R²) RΓ^D h. o. p. CPMS I*VΓ^D o. p. h. partes (p. om. Λ^{O²}) Λ^O o. partes h. Z* o. partes h. et partes Λ^G o. partes D 13 scientificae] in *ras.* R² scientiae Λ^{HG} | scientia] *praem.* haec Λ^{GO} add. haec Λ^H | autem] om. ΣΓ^{BD*LN}Λ^{Y²HGO}Σ add. haec I² | est om. Λ^{Y²} 14 illius] istius Λ^{Y*H} alius M | ergo etc.] ergo Σ om. Λ^{BHO} etc. Λ^{O²} 15 theologia — contingens] contingens est circa D* | contingenter Γ^{BD} 16 activus] factivus Γ^{B*DL} | vera ratione = AD r. v. (v. om. Λ^B) *rell.* edd. | ut] sic Λ^B | autem = AD etiam CPZΛΣ actio MSRV 17 est¹ om. Λ^B | definitio] distinctio Γ^{B*} dispositio (pon. definitio Λ^{Y²}) Λ^Y | non] *praem.* et CPMSRIV 18 respondeo om. Σ

F 6 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 3 (Z c. 2, 1139b 3-4): « bona actio enim finis »; ib. c. 6 (c. 5, 1140b 7). 10 ARISTOT., *Anal. post.* I c. 2 [t. 5] (A. c. 2, 71b 15-16): « culus simpliciter est scientia, hoc impossibile est aliter se habere ». 11 ARISTOT., *Eth. ad Nic.* VI c. 2 (Z c. 2, 1139a 3-15). 16 Ib. c. 6 (c. 5, 1140b 20-21): « necesse prudentiam habitum esse cum ratione vera, circa humana operativum »; ibidem (lin. 4-6).

T 1 Cf. supra n. 218. 2 Cf. supra n. 212. 3 Cf. supra n. 226. 4 Cf. supra n. 347-348.

necessario debere esse talis ad hoc ut sit rectus; de ipso igitur est scientia quantum ad conclusionem necessario deductam, licet in se sit contingens in quantum elicitur a potentia propria.

Tunc patet ad auctoritatem Philosophi I *Posteriorum*¹: scientia est necessarii dicti de contingente, et ita veritates necessariae includuntur in intellectu contingentis, vel concluduntur de aliquo quod est contingens, per rationem alicuius prioris necessarii².

Per idem ad auctoritatem Philosophi VI *Ethicorum*³, quia habitus partis ratiocinativae est circa actum in quantum contingenter elicitur; sed habitus scientificus vel scientia est circa idem in quantum aliquid de eo necessario concluditur. Si obiciatur quod non est idem obiectum habitus scientifici et ratiocinativi, de hoc dicetur inferius⁴, quomodo idem obiectum potest esse plurium habituum, licet non idem habitus plurium obiectorum.

Ad secundum⁵ dico quod concluderet scientiam moralem esse prudentiam, nam scientia moralis est habitus activus cum vera ra-

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YSHGO⁴Σ⁵QU(Φ⁶P⁷PT⁸γβ⁹μ¹⁰)

1 ut] quod CPMRIV | rectus] add. id est conformis rectae rationi dictanti sic actum eliciendum; similiter de necessariis possunt esse veritates contingentes Λ⁰² 2 conclusionem] conclusionem vel cognitionem I* | deductam] adductam Γ demonstrativam ZΣ demonstratam (post conclusionem πργβμ⁹) ΛΦ add. 3 contingens] add. vel Λ² | propria] propinqua V add. sensitiva I* 4 Tunc] Item Γ^L praem. Et I² | Philosophi om. ZI^BΛΣ 5 necessarii] necessaria ADZ necessario Λ² | dicti] dicta Λ² add. vel deducti Γ^{B2} | ita] ista Λ^H ille Λ^B | veritas Λ^H | necessariae] necessario Λ² 6 includuntur] includitur CΛ^H | intellectu] veritate (add. vel intellectu Λ⁰²) I²ZA virtute Σ intellectu vel veritate τ | concluduntur] concluditur (pon. concluduntur Λ⁰²) CP*MSRIVΓ^{LN}Λ^{HO} 7 quod est contingens] contingentis Σ 8 idem] illud R | auctoritatem] illud Σ | Philosophi om. ZΛΣ | Ethicorum] Physicorum M | quia] quod P*R*Γ^{-B}Λ^{GO} 9 habitus partis] actus practicus Λ^G | ratiocinativae] SA² | est] add. tantum D 10 est] post sed P²MSRI'VΓ^{LN} om. P'I²Γ^BLN1Λ^{YSG*O*} 10-11 circa idem in quantum] in q. c. i. CPMS RI*V*Γ^L 11 aliquid de eo necessario] de eo a. n. Λ^{YB}Σ de (est Z) eo n. a. ZΛ^{HGO} | de eo om. P* | necessario om. Γ^{D*} 11-14 Si — obiectorum] om. ZΛ^{Y+BB+O+Σ}; ¶ sign. Extra D²V² 11 obicitur CPMSIVΛ^{H2G} 12-13 habitus — obiectum om. C² 12 habitus om. D | ratiocinativi] in ras. P² ratiocinativi Λ^{GO2} 14 licet] sed D | obiectorum] add. vel saltem non potest esse idem obiectum habituum immediate oppositorum. Si dicis, verum est sub eadem consideratione, contra: consideratio est accidentalis, igitur etc. De hoc vide melius infra ad argumenta secundae opinionis Λ⁰² 15 secundum] tertium DS² | quod] add. eodem modo Iπργβμ⁹ 16 prudentiam] prudentia Z praem. practicam MR* add. practicam V | nam scientia] scientia namque ZΛ^{-Y}Σ add. est I'

T¹ Cf. supra n. 347. ² Cf. ARISTOT., Anal. post. I c. 8 [t. 21] (A c. 8, 75b 24-25): «Non est ergo demonstratio corruptibilium, nec scientia simpliciter, sed sic, sicut est secundum accidens»; ibidem [t. 22] (lin. 33-36): «Eorum autem quae saepe fiunt, demonstrationes sunt et scientiae, ut lunae defectus. Manifestum est quod secundum quod huiusmodi sunt, semper sunt; in quantum autem non semper, secundum partem sunt. Sic autem defectus similiter est in aliis». — Cf. supra n. 212. ³ Cf. supra n. 348. ⁴ Cf. infra n. 351. ⁵ Cf. supra n. 349.

tionem. Ideo dico quod definitio prudentiae debet intelligi de habitu activo proximo, qualis est habitus acquisitus ex actibus. Unde sicut ars se habet circa factibilia ad habitum experti, ita circa agibilia se habet scientia moralis ad habitum prudentiae, quia habitus artis et scientiae moralis sunt quasi remoti ad dirigendum, quia universales; sed habitus prudentiae et experti, quia generati sunt ex actibus, sunt particulares, et propinqui ad dirigendum. Ista expositio est necessaria, alioquin nulla esset scientia practica, quia quaecumque est habitus activus vel factivus; conclusio autem est inconveniens, et contra Philosophum VI *Metaphysicae*, ut videtur, et contra Avicennam I *Metaphysicae*, et contra alios auctores.

352 Ad tertiam rationem¹ dico quod Boethius intelligit per theologiam metaphysicam. Et quod dicit quod est de substantia Dei, dico quod Deus consideratur in illa scientia quantum possibile est ipsum considerari in scientiis acquisitis.

353 Ad aliud² dico quod nobilitatis est in inferiori attingere superius, secundum Philosophum VII *Politicae*. Unde sensitiva hominis est nobilior sensitiva bruti, quia in homine ordinatur ad

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}ρτπγβμυ)

1 definitio] distinctio A 3 ars om. M | ad habitum experti om. Λ^{H2} | experti] experimenti Λ^B pon. experimenti I²Λ^{O2} 4 prudentiae] scientiae (not. aliter: prudentiae S²) SI²Γ^{L2} scientiae prudentiae vel scientiae (I) M scientiae, aliter prudentiae V² 5 quasi om. Λ^BΣ^{U2} | remoti] remotae R add. et experti Σ^{Q2} | quia] add. sunt Λ^G 5.7 quia — dirigendum om. Σ^{U2} 6 experti] expertis Z experimenti Λ^B pon. experimenti I²Λ^{O2} | generati sunt] s. g. Σ^{QU} | sunt om. Γ^{B2} 7 ex actibus om. Γ^{B2} | dirigendum] diligendum D 8 nulla] non V 9 quicumque (pon. quaecumque C²) DCPMSRI²VZΓ^{BDLN} | activus vel factivus] f. vel a. Σ add. non esset scientia Γ^{L2} add. cum ratione vera ρτπγβμυ | conclusio] hoc D 10 ut videtur om. Φρτπγβμυ 10-11 ut videtur — *Metaphysicae* om. Λ^B 11 et¹ om. I² | alios auctores] auctoritates alias Φρτπγβμυ 12 tertiam rationem] tertium principale Σ 13 dicitur Λ^H | quod est = AD | de substantia] aliud Λ^H om. Λ^{H2} 13-14 substantia Dei, dico] substantiam Dei ibi esse substantiam, dicendum quod non simpliciter sed I² 13 Dei] om. MSR²VT^L add. Deo Λ^H 14 dicitur Λ^H | illa scientia] s. i Σ | quantum] praem. in CPMRI²VT^LΣ 15 scientiis] add. naturaliter Γ^{BD}Λ^{O2} 16 aliud] tertium AD quartum Λ^{GO} | nobilitatis] nobilitas Γ^N not. [...] III De anima c. 11 C² | in inferiori] inferiori MI²Λ^B inferioris Z | attingere] om. P² add. ad P²R²Γ^N add. est attingere ad P² add. suum ρτπγβμυ 17 Politicorum MA^B | Unde] spatium vacuum M om. R 17-18 hominis — sensitiva om. I² 18 sensitiva bruti] quam sensitiva bruti (post intellectivam, p. 229, 1 ρτπγβμυ) Σρτπγβμυ sensitiva in brutis non post intellectivam (p. 229, 1) τ 18-p. 229, 1 sensitiva — intellectivam] quia ordinatur ad intellectivam, sensitiva (sens.) om. Λ^G add. enim Z in bruto ZΛ^{YEHGO} 18 in homine om. P²Σρτπγβμυ

F 10 ARISTOT., *Metaph.* VI t. 1 (E c. 1, 1025b 25): «omnis scientia aut activa, aut factiva, aut theorica». 11 AVICENNA, *Metaph.* I c. 1 (70ra). 17 ARISTOT., *Polit.* VII [c. 14] (H c. 14, 1333a 21-22): «Semper enim quod deterius, melioris gratia est».

T ¹ Cf. supra n. 219. ² Cf. supra n. 220.

intellectivam. Nobilitatis ergo in scientia est ordinari ad actum nobilioris potentiae. Sed Philosophus non ponit aliquam scientiam esse conformem praxi voluntatis circa finem, quia non posuit voluntatem circa finem habere praxim sed quasi quamdam motionem simplicem naturalem, et ideo nullam posuit posse esse nobiliorem per conformitatem ad finem; si tamen posuisset aliquam praxim circa finem, non negasset, ut videtur, scientiam practicam respectu illius praxis esse nobiliorem scientia speculativa circa idem, puta si aliqua esset speculativa circa illa circa quae est scientia moralis, non diceret illam speculativam esse nobiliorem morali scientia. Nos autem ponimus esse praxim veram circa finem, cui nata est cognitio esse conformis, et ideo cognitionem practicam circa finem esse nobiliorem omni speculativa. Ergo prima propositio rationis¹, quae videtur posse sumi ex I *Metaphysicae*, quamvis eam expresse non dicat Philosophus, neganda est.

Ad primam eius probationem² dico quod illa est nobilior 354 quae est sui gratia quam quae est gratia alicuius actus inferioris se; quaelibet autem quam ipse ponit practicam est gratia alicuius inferioris quam sit consideratio speculativa, quia saltem circa obiectum

ADCPMSRIVZIT^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}π^γβ^μυ)

1 intellectum Σ | Nobilitas ZΛ^{BH*O} | ergo in scientia est] ergo est (est ergo ZΛ^{BO}) in sc. ZΛΣ 2 Sed] licet I² | non om. Λ^{BH*} | ponat I² | aliquam] aliam Λ^{GO*} 3 esse om. D | ponit DR²Γ^{BD}Λ^{GO*} 4 quasi om. π^γβ^μυ 4-5 motionem simplicem] s. m. Σ 5 et om. ZΛΣ | ponit CP^{MS}RIVΓA^{HGO} | posse] per se CPMSRIVΓA^{O*} om. Σ | esse om. RA^{O*} 5-6 nobiliorem] nobilitatem ante esse (5) Σ voluntatem Λ^G notiore D² 6 per] propter Γ^{BD} 7 circa finem om. Z 8 esse] eius Z om. Λ^{H*} 8-10 scientia — nobiliorem om. ZΛ^{YzO*}Σ 8-11 speculativa — scientia om. Λ^{H*} 9 esset speculativa] sp. sint Λ^G 9-11 circa illa — praxim veram om. C²MV² | ¶ circa illa — morali scientia sign. litteris a-b Γ^{BD2}(ext. et mg.) 9 quae] add. non D 10 diceretur Γ^{BD*}Λ^{H*} 11 autem] vero Σ | esse praxim veram] e. v. p. I²ZIT^{BD}Λ^{HGO} v. p. e. (add. in voluntate Σ) Λ^BΣ 12 esse] est A | ideo] in ras. R² add. ponimus Λ^{H*} add. ponimus Φ edd. 13 finem] add. ponimus Γ^{N2} | esse om. ZΛ^{YEHGO*}Σ | Ergo] Et ideo Γ^{BD} 13-14 propositio] probatio D 15 eandem Λ^Gτ | expresse non dicat Philosophus] n. d. Ph. e. (e. Ph. Λ^Y) ΛΣ 16 primam eius probationem dico] prob. d. e. prim. MV' prob. e. prim. (pr. om. CZ) d. CPMSRIV²ZIT prim. prob. e. d. Λ^B | quod] quia M om. Λ add. scientia π^γβ^μυ | esset Γ^{BD*} 17 quam — gratia om. Z | est gratia om. Λ^G | alicuius] alterius AD rep. V* om. Λ^{O*} add. alterius IΛ^G | actus om. P*Λ^G | se om. Γ 17-19 se — inferioris om. C²MV² 18-19 quaelibet — speculativa] quam sit consideratio speculativa (add. quaelibet — speculativa Γ^{N2}) Γ^N 18 autem] alia (praem. autem R²I¹) SRIΓ^L add. alia (aliqua Λ^O) C²PZIT^{BDN2}Λ add. scientia π^γβ^μυ | ipse] Philosophus (post ponit I^{N2}) Γ^{N2}Σ | ipse ponit] p. (posuit Λ^{HGO}) i. ZΛ^Y add. esse P | est] esse D*Z | alicuius] alterius PZΛ^H actus D* add. actus C²Γ^{BDN2} Λ^{BH} 19 quam] quod Λ^G add. ipse R* | sit] add. etc. (etc. om. C) quam sit CP* | consideratio speculativa] s. c. Λ^BΣ | obiectum om. Γ^{LN}

T ¹ Cf. supra n. 220. ² Cf. ibidem,

aliquod inferius quam quod ponit esse obiectum speculativae; et ideo quaelibet practica quam ponit est ignobilior speculativa aliqua. Quae autem est gratia alicuius alterius actus, nobilioris suo actu proprio, non est ignobilior, propter talem ordinem; tunc enim sensitiva nostra esset ignobilior sensitiva bruti.

Ad probationem secundam propositionis negatae, cum dicitur de certitudine¹, dico quod quaelibet cognitio scientifica respectu sui obiecti est aequae certa secundum proportionem, quia quaelibet resolvit in sua principia immediata; sed non aequae certa secundum quantitatem, quia haec sunt certiora cognoscibilia illis. Sic omnia de quibus ponit Philosophus scientias practicas sunt minus certa et perfecta cognoscibilia in se quam de quibus ponit speculativam aliquam; ideo aliqua speculativa secundum eum ponitur certior omni practica secundum quantitatem. Nos autem ponimus cognoscibile operabile, id est attingibile per operationem, quae est vere praxis, esse in se maxime cognoscibile, et ideo scientiam de ipso nec secundum quantitatem certitudinis sicut nec secundum proportionem ab aliqua alia excedi.

Ad aliam rationem de necessariis existentibus² dico quod haec scientia non est inventa propter necessaria extrinseca sed

ADCPMSRIVZ^{BDLN}Λ^{YEHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρτπγβμυ)

1 aliquod] aliquid PRV om. Σ | quam] om. Γ^{LN'} eo R²Γ^{N2} | quod] praem. circa Λ^{O2} om. Λ^BΣ | ponit] ponitur C potest IZΛ^G possit Σ | esse om. Γ^{BDLN}Λ^B 2 practica quam ponit] q. p. practica Σ | quam] add. ipse ρτπγβμυ | est ignobilior] esse nobiliorem MV' est nobilior SR^TV²Γ^{D*} 2-3 speculativa aliqua] a. s. Λ^GΣ 3 Quae] Quod Λ^{EO}Σ | alicuius om. ZΛ^{YBGO*} | alterius om. DΛ^H | nobilior Λ^V 3-4 suo actu] a. s. PΣ 5 esset] est RΛ^H erit C | essent ignobiliora Λ^{O*} | bruta C 6 Ad — negatae] om. Λ^{YEH2O2}Σρτπβ; ¶ sign.: Vacat (-cat deest) P² litteris a-b V²(ext. et mg.) 7 certitudine] in ras. R² trinitate Λ^G | scientifica om. Σ 8 sui om. Γ^L 9 quaelibet = AD uterque Λ^H utraque rel. edd. | resolvit] resolvitur I²Γ^L add. conclusiones Γ^{N2}Λ^{BGO}Σ | in om. ZΛ^H | sua om. I²ZΛ^{HO} | sua principia] p. s. Σ | non] add. est Γ^NΣ | certa] altera MSR^{V*} adaequata Λ^B 10 sunt om. Z | sunt certiora cognoscibilia] s. cog. cert. ZΛ^G cog. s. cert. Σ | illis] add. quia I² 10-11 illis. Sic] in se quam R² 11 Sic] sicut CPIT^L Sed Λ^{BH2} add. quia Λ^V | omnia] obiecta I²Λ^VΦ edd. | practicas] add. unde R² 12 certa et = AD | perfecte (post cognoscibilia Λ^{GO}) Λ^{BGO} | quam] add. illa Σ | ponit] add. Philosophus Λ^G 13 aliquam] aliam Λ^{GO*} | aliqua speculativa secundum eum] sec. e. a. spec. Σ | eum] Philosophum ρτπγβμυ 14 secundum quantitatem] om. Φ add. quam (= quare?) exemplum Λ^{O2} 15 id est] hoc est ZΛ^B sicut Λ^B 16 esse om. CP^{*}(post se)M SRIV^ZΓ^{LN} | maxime] magis Z add. praxis D^{*} | cognoscibilis CP^{*}MSRIV^ZΓ^{LN} | et om. Γ | ideo] add. ponimus ρτπγβμυ 16-17 scientia R^{IV2}Γ^{D2L2N2} 17 certitudinis] rectitudinis C² P^{*M} add. scientiae RΓΛ^{O2} 18 ab om. AΛ^{H2}(post aliqua) | aliquam Λ^H | excedi] exceditur Λ^{O'} potest excedi CPMSRIVΓΛ^{GO2} 19 aliam] tertiam D secundum ρ 20 scientia om. ΛΣ | necessaria extrinseca] e. n. Σ 20-p. 231, 1 extrinseca — necessaria om. Λ^{B2H2} | sed — intrinseca om. Z

T ¹ Cf. supra n. 220. ² Cf. supra n. 221.

cognitionis, sed illi fines non primo distinguunt, sed prior distinctio est ab obiectis, sicut prius dictum est¹.

359 Ad rationes pro positione opposita cum arguitur contra distinctionem per obiecta: [44]

Ad primam² dico quod non potest esse circa idem obiectum⁵ habitus speculativus et habitus practicus. — Cum autem probatur oppositum per illud Philosophi in *De anima* « intellectus extensione fit practicus »³, dico quod Philosophus hoc non dicit, scilicet quod intellectus speculativus extensione fit practicus; sed Aristoteles ponens tres gradus intellectus, quorum primus est considerare speculabilia tantum, secundus considerare agibilia, non dictando prosequi vel fugere, dicit quod « amplius extendendo se vult prosequi vel fugere », ita quod ista extensio est intellectus imperfecte practici ad considerationem perfecte practicae, puta

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}ρ^τπ^γβ^μυ)

1 distinguuntur PM* | prior distinctio] d. p. Σ 1-2 distinctio est] e. d. CPMSRIVT
2 ab] ex edd. | obiectis] omnibus Σ^Q | sicut] ut Σ | prius om. SZTΛΣ | dictum est] e. d. M
RI*V 3 rationes] argumenta Λ^{GO} | pro positione opposita] per opposita Γ^L | positione]
opinionē (post opposita Γ^{BD}) DPT^{BD} | arguit Z | contra] per Λ^{H1} 4 obiecta] opposita A
5 primum Λ^G | quod] quia Λ^O 6 habitus² om. ZΛΣ | autem om. ZΛΣ 7 oppositum]
propositum V | oppositum — De anima] quod ZΛ^{YB/HGO} quia Σ per illud Philosophi Λ^{SS}
oppositum per dictum Philosophi III De anima Λ^{OS} | illud] dictum Γ | in] III Γ^Nγ om. CP
MSRIVT^N | intellectus om. Γ^B 7-8 intellectus — dicit om. Λ^{OS} | extensione] extensive
(pon. extensione C²) ACT^{LN}Λ^{YO} intensione D^TΓ^D 8 fit] sit CSZ 8-9 Philosophus — quod]
numquam [add. dixit Philosophus (Ph. dicit Σ^U) quod Λ^{H2}Σ^U] ZΓ^{BD}Λ^{-O}Σ^U Aristoteles numquam
dixit quod ρ^τπ^γβ^μυ 9 scilicet] in ras. P³ om. Γ^{LN}Λ^OΣ^Q | intellectus om. ZΛ^{-O}Σ^U | spe-
culativus] om. Λ^{O*} add. quacumque PZΛ^{-O}Σ | extensive ACT^{LN} | fit] fiat Λ^{OS} sit CSZ | prac-
ticus] add. nec hoc dicit Philosophus (¶ sign. litteris a-b Γ^{D2}) Γ^D 10 tres] illius Σ^U
om. Γ^L 11 speculabilia] speculativa Γ^{BD}Λ^B specialia V | speculabilia — considerare om.
Z | considerare³] considerando MSVT^{LN} om. R 12 dictando] dubitando SZ discernendo vel
dictando I* 12-13 vel fugere — prosequi om. V² | dicit — fugere om. MΛ^{SS}Σ^U 12 di-
cit quod] tertius quando R³Λ^G Tertius ut dicit quando ρ^τπ^γβ^μυ Tertius est quod τ *praem.* ter-
tius Λ^{H2} | se] add. tertio Λ^O 13 vult] iubet ρ^τπ^γβ^μυ iuberet Λ^{H2} ultra Λ^G | ista] illa DC
PMSVTΛ^HΣ^U 14 imperfecte] imperfectione VΛ^BΣ^G perfecte CP* om. Γ^D* | ad om. A |
considerationem] considerandum rationem P³R³Γ^{BD} | puta] add. quod D

F 10-p. 233, 2 ARISTOT., *De an.* III t. 46-47 (Γ c. 9, 432b 26-433a 3): « At vero neque rationativa et vocatus intellectus est movens. Speculativus quidem enim nihil speculatur actuale, neque dicit de fugibili et prosequibili; semper autem motus aut fugientis aut prosequentis aliquid est. Sed neque cum speculatus fuerit aliquid huiusmodi, iam praecipit aut prosequi aut fugere: puta multoties intelligit terribile aliquid aut delectabile, non iubet autem timere, sed cor movetur; si autem delectabile, moveat appetitum aliqua altera pars. Amplius et praecipiente intellectu et dicente intelligibilia fugere aliquid aut prosequi, non movetur [homo], sed secundum concupiscentiam agit, ut incontinens ».

T ¹ Cf. supra n. 252-255. 259. 265-266.

² Cf. supra n. 249.

³ Cf. supra

n. 249. 223.

propter necessaria intrinseca (ut videlicet propter ordinem et moderationem passionum et operationum), sicut scientia moralis, si esset inventa omnibus necessariis extrinsecis habitis, non minus esset practica. Non est autem haec inventa ad 'fugam ignorantiae', quia multo plura scibilia possent tradi in tanta quantitate doctrinae quam hic tradita sunt; sed hic eadem frequenter replicantur, ut efficacius inducatur auditor ad operationem eorum quae hic persuadentur.

[VII. — AD ARGUMENTA PRINCIPALIA SECUNDAE QUAESTIONIS]

[43] 10 Ad argumenta secundae quaestionis. Ad auctoritatem Philo- 356
sophi III *De anima*¹ dico quod loquitur ibi de fine ut cognito;
nam intellectus propter aliquid ratiocinans ratiocinatur propter
finem cognitum et ut est principium demonstrationis.

Ad secundam auctoritatem de I *Metaphysicae*² dico quod prac- 357
tica non est gratia usus ut. per se finis; tamen aliquam habitudi-
nem habet ad usum, sic quod usus est per se obiectum eius, vel
aliquid virtualiter includens usum, quale non posuit Philosophus
esse aliquod ens nisi ens ad finem; et omne tale obiectum est igno-
bilis obiecto speculabili; et ideo talis ordo ad praxim concludit
20 ignobilitatem practicae respectu speculativae.

Ad tertium de II *Metaphysicae*³ dico quod speculativa et prac- 358
tica habent diversos fines loquendo de per se finibus intra genus

ADCPMSRIVZ¹BDLN²Λ³YHGO⁴Σ⁵QU⁶(Φ⁷ρ⁸π⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²)
1 ut om. Λ³YHGO⁴Σ⁵ | videlicet] patet R³Γ⁴LN⁵ patet scilicet Γ^{BD} scilicet Λ^{GO}Σ⁵ habet Z |
propter² om. ZΛ³YHGO⁴Σ⁵ | ordinem] ordinationem CPMSRIVΓ¹Λ² 1-2 ordinem et mo-
derationem] moderantiam β¹¹μ¹² | et moderationem om. ZΛ³YHGO⁴Σ⁵ 2 scientia moralis] m.
s. SZΓ¹Λ² 2-3 si — habitis post practica (4) Σ 4 ad] propter Λ^H 5 multa PMSR
IVT¹ | possunt PA^{GO} | tradi] poni vel tradi ρ⁸π⁹γ¹⁰β¹¹μ¹² | in tanta] intenta Λ^{GO} 6 sunt] sint
(ante tradita Σ) MSIVT¹Λ³YHGO⁴Σ⁵ est Λ^{GO} | hic²] haec DCMZΛ³ | hic eadem frequenter replican-
tur] e. r. h. f. Σ | frequenter replicantur] r. f. ZΛ 7 quae] qui D | hic = AD ibi *rell. edd.*
10-11 Philosophi om. ZΛΣ 11 III] II I⁴Λ^H | ibi om. I²ZΛΣ 13 et ut] ut (om. Γ^{LN}) et Γ^{LN}
ut Γ^N om. P⁴ | est om. CMSRIVT¹N⁵ | demonstrationis] add. vel ratiocinationis D 14 se-
cundam auctoritatem] secundum ZΛΣ 15 gratia] scientia S | gratia — finis] per se finis nec
gratia usus Σ | per se] pars (pon. per se V²) MV 15-16 aliquam habitudinem habet] a. habet
habit. SRIΓ¹Λ² habet a. habit. CPMVT¹Λ²Λ^H 16 quod] quia Λ^{GO} | eius om. MSI¹VT¹LN⁵
17 quale] qualem MR¹I⁴VΛ^{GO}Σ⁵U⁶ quare Z | ponit Γ 18 esse om. MSRI¹VT¹LN⁵ | nisi ens
om. Z | omne] est M¹ esse Z om. M²V 19 speculabili] speculativo CPMSRIVT¹BDLN²Σ⁵ spe-
ciali Λ^{GO} | et om. Λ^{HGO} | ordo] habitudo Λ²Σ⁵ | includit Λ² 20 ignobilitatem] ignorantem
MZ 21 tertium] secundum (-am Λ^{GO}) Λ^{GO} add. autem Λ^{GO} | de om. R | II] III Λ^{YGO}
22 intra] inter Λ² infra ρ⁸π⁹γ¹⁰β¹¹μ¹²

T¹ Cf. supra n. 223. ² Cf. supra n. 224. ³ Cf. supra n. 225.

ab apprehensione terribilium ad dictamen completum de eis, praecipiendo fugam vel prosecutionem. Concesso tamen quod intellectus speculativus fiat practicus, non est ad propositum, quia 'speculativum' et 'practicum' sunt differentiae accidentales intellectus, licet sint essentiales habituum et actuum, et ideo habitus et actus non extenduntur.

Ad aliud de medicina¹ dicit quidam quod habitus universalis est speculativus, sed quando ex ea acquiritur habitus particularis, tunc fit practicus. — Contra: tunc ex principiis speculativis sequeretur conclusio practica, quod est inconveniens.

Ideo aliter dicendum est quod quando sunt aliqua extrema opposita, quanto aliquid recedit ab uno oppositorum, tanto magis accedit ad aliud²; actualissimam rationem practici habet consideratio, quae nata est immediate esse conformis formaliter praxi eliciendae; ergo quanto aliquid magis recedit ab isto, tanto magis accedit ad speculativum: habitus ergo universalis, qui non est natus esse immediate conformis praxi, potest dici aliquo modo speculativus respectu alicuius habitus qui immediate natus est esse

ADCPMSRIVZT^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτ^πβ^μυ)

1 terribilium] *praem.* puta Λ^{B*} *add.* puta PΛ^{YHGO*} *add.* vel placibilium et not. non est in alio libro Γ^{N2} | ad dictamen] *in ras.* Γ^{D2} additamentum Λ^{B*} 3 speculativus] *add.* extensione π^πγ^βμ^υ | propositionem Λ^B 4 sint Λ^B | differentiae] duae (*add.* differentiae R²) R 5 licet] sed Λ^H | sint] sunt (*add.* sicut I²) I sicut Λ^H | et² om. Γ^{D*}Λ^{-B} 6 non om. C²MV² 7 dicitur PΓ^{BD}Λ^{-H}Σ | quidam] *post* aliud Z om. D²P'Γ^{BD}Λ^{-H}Σ a quodam P² *add.* scilicet Henricus Λ^{H2} 8 sed] si licet Λ^E | quando] quia V | ex om. D 8-9 habitus particularis] p. h. ZΛΣ 9 fit] sit S 10 sequetur Λ^H | quod est inconveniens om. ZΛ^{YHGO}Σ 11 dicendum est] e. d. CPT^{LN} dicendum DMSRIVΛ^{YB} dicitur ZΛ^{HGO} dico Σ | aliqua] *add.* duo π^πγ^βμ^υ 12 aliquid] *add.* magis Σ | oppositorum om. ZΛΣ | magis] plus Σ om. ZΛ^{-B} 13 aliud] *add.* modo Σ *edd.* | rationem] relationem A 14 quae] *add.* vel quando Λ^{O2} | immediate om. ADΓ^{N2} (*post* quae) 15 eliciendae] eligendae Z elicitivae Λ^{E*GO*} | ergo] unde Λ^{GO}τ et π^πβ^μυ om. Λ^{YB2} H² | ergo quanto] q. e. I²Σ | aliquid magis] m. a. CPMSRIVΓ | magis¹ om. ZΛ^{-GO}Σ | isto] illo Γ^{-L} ista Σ 16-18 habitus — alicuius om. D² 17 esse immediate] i. e. D²Λ^OΣ | praxi] per ista P² *add.* eliciendae Γ^{D2}Λ^{GO} *edd.* 17-p. 234, 1 potest — praxi om. A 17 dici] *add.* quod p | aliquo modo om. π^βμ^υ 18 alicuius om. Λ^B | habitus] actus Z *add.* universalis D² *add.* particularis Λ^{O2} | immediate natus est esse] n. est esse i. Σ | esse om. Z

F 7 HENRICUS GAND., *Summa*, a. 60 q. 1 ad 1 contra aliud (II f. 161N): « Aliquando autem ars ex sola experientia sensuali nata est acquiri, ut medicina, quae tanto perfectius acquiritur quanto plurimum sensuum experientia acquiritur; puta si quis discipulus in medicina ambulans cum perito medico practicante, qui simul docet eum universale et facit ipsum experiri circa aegrotos in particulari, — ipse simul et speculativam et practicam artem medicinae acquirit: quae speculativa est ex ratione universalis, practica vero ex ratione determinationis ipsius universalis in particulari, cognito ex sensu ».

T ¹ Cf. supra n. 250. ² Cf. ARISTOT., *Physic.* V t. 52 (E c. 5, 229b 14-21).

conformis praxi eliciendae. Ita posset ars poni habitus speculativus respectu habitus experti, quia ars, tamquam universalior habitus, non ita immediate est directiva, sicut apparet in I *Metaphysicae*, «artifex frequenter errabit, expertus non errabit». Ita potest distinguere medicina in speculativam, quae scilicet est de universalibus causis et curis, quae cognitio est remotior a praxi elicienda, et in practicam, quae est de particularibus et propinquieribus praxi et immediatius conformibus praxi eliciendae. Tamen secundum veritatem illa cognitio universalior, quae comparative dicitur speculativa, est simpliciter et verissime practica, quia virtualiter includit illam particularem formaliter conformem praxi.

- 362 Ad aliud de bonitate et malitia¹ dico quod non omnis actus bonus est primo bonus a circumstantia finis ut finis, immo est aliquis actus bonus a circumstantia obiecti, puta ubi finis est obiectum, et ibi circumstantia finis ut obiecti primo tribuit rectitudinem actui²; ille enim actus est ex obiecto solo simpliciter bonus,

ADCPMSRIVZΓ^{BD}LNΛ^{YHGO}ΣQU(Φ^{FP}ρτπγβμν)

1 eliciendae] eliciendo I* eliciteae Λ^{H2} | potest ZΛ^{HGO} | ars poni] p. a. Γ^{BD}Λ^{EG}Σ | poni] dici ρτπγβμν 1-2 habitus speculativus] speculativa ZΛΣ 2 experti] experimenti Λ^B | universalior] universaliter dicitur D 3 directiva] in corr. Λ^{B2} directa D directivus Λ^Y directivum Λ^{HGO*} | sicut] *praem.* quia Σ | apparet] patet Λ^GΣ | in om. C²ZΓ^NΛΣ | I] II Λ^{O2} principio Γ^{BD} 4 artifex] *add.* enim ZΛ^{-Y} | errabit¹] *add.* ubi Γ^L | expertus non errabit om. Λ^{O2} | non] autem non ita ρτπγβμν | errabit² om. Σ 5 scilicet est] e. s. CMRV 5-6 universalioribus ΣΓ^{-D}ΛΣ 6 causis et curis] curis (*add.* et causis Γ^{D2}) Γ^{BD} | quae] *add.* scilicet Λ^B | est remotior] r. e. Σ 7 quae] *add.* scilicet Λ^B | particularibus et propinquieribus = A *add.* prioribus et propinquieribus D particularibus (*add.* partibus vel P²) propinquieribus CPZΛΣ propinquieribus particularibus ΣΓ propinquieribus partibus MRV propinquieribus partibus vel particularibus (partibus vel part. om. I²) I | praxi] *add.* eliciendae Λ^G 8 et om. Γ^L | immediatioribus τ | conformibus] conformis DCPMSRIVΓ^{LN}Λ^B conformis vel conformibus A considerationibus (*add.* et curis particularibus et immediate conformis Λ^{O2}) Λ^{G0} | praxi eliciendae om. Λ^{YB2HGO2}Σ 9 cognitio] in ras. Λ^{B2} om. ZΛ^{YHO2}Σ | universalior] universaliorum D² *add.* est Λ^H | comparative] comparatione Λ in comparatione Γ^{BD}ρτπγβμν 10 et verissime om. P²ZΛ^{YBHO2}Σ 11 illam] in corr. D² illa R* istam Λ^H om. Λ^O 12 aliud] illud Λ^G idem Λ^O om. V² 13 a — finis² om. M² 13-14 finis¹ — circumstantia om. Λ^{B2}Σ^Q 13 ut finis om. C | immo] *add.* etiam Λ^{B2} 14 actus om. ZΛ^{YB2HGO2}Σ | a] absque Λ^{HGO*} ex P om. M²S | obiecti] om. Λ^{HGO*} *add.* primo Λ^B | ubi] ibi M² videtur R* om. D* 15 et ibi] ibi enim Σ | ibi] ubi Γ^L ita V om. Λ^{GO*} | obiectum MRVΛ^{O*} | attribuit Λ^Y 16 actui] alicui Λ^B | actus] *add.* qui Σ | est

F 3-4 ARISTOT., *Metaph.* I [c. 1] (A c. 1, 981a 14-24): «expertos magis proficere videmus sine experientia rationem habentibus. Causa autem est, quia experientia quidem singularium est cognitio, ars vero universalium. Actus autem et omnes generationes circa singulare sunt ... Si igitur sine experimento quis rationem habeat et universale quidem cognoscat, in hoc autem singulare ignoret, multoties quidem curatione peccabit; singulare namque magis curabile est».

T ¹ Cf. supra n. 251. ² Cf. supra n. 263-264.

ut 'amare Deum' sine aliis circumstantiis est simpliciter bonum. Falsum est ergo quod a fine ut finis distinguitur contra obiectum accipitur prima bonitas actus moralis, immo secundo illud est falsum, quia actus circa ens ad finem licet habeat pro prima circumstantia finem, tamen ab obiecto est aliqua bonitas prior, a qua dicitur actus bonus ex genere¹; tertia responsio est, directe ad propositum², quia etsi circumstantia formaliter circumstat praxim ut sit bona, non tamen formaliter circumstat intellectionem practicam: non enim intellectus moderate sive medio modo dictat actum, ita quod dictare circumstantionetur hac circumstantia mediocriter, sed intellectus dictat secundum ultimum potentiae suae; est autem illud 'dictare' rectum, a principio, et principium sumitur a primo obiecto.

[45] Contra illud³, quod non sit distinctio per obiecta. Probatio, 363 quia omne formaliter tale, est tale per aliquid sibi intrinsecum, igitur si habitus sit formaliter practicus, hoc est per aliquid sibi intrinsecum; sed hoc non est obiectum; ergo etc. Exemplum: sol non est formaliter calidus, licet sit calidus virtualiter.

Praeterea, obiectum non est distinctivum habitus nisi ut causa 364

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FP}πτγβμυ)

om. D*Λ^{GO*}(post simpliciter) | obiecto] aliquo ZΛ^{YH*} praem. aliquo P | solo om. Σ | simpliciter bonus] b. s. Σ

1 ut amare Deum post circumstantiis Σ | bonus Γ^{NΣ} 2 est ergo] er. e. ZΛ^{YGO}Σ | finis] add. prout (probat Λ^{BΣQ}) scilicet Π²ZΓ^{BD}Λ^{YB*HGO}Σ | contra obiectum] ab obiecto (add. vel contra obiectum Λ^{O2}) ZΛΣ 3 accipietur Λ^Y accipietur DV²ZΓ^{N2}Λ^{Y2HGO}Σ | prima] primo DA^B 3-4 immo — quia] similiter Σ 3 secundo] secundum C*Π^{N*} secunda Z om. R | illud om. MSI²V²Γ^LΛ^B 4 quia] quod Z | habeant Λ^{YB*H*} | prima] una (not. alius liber: prima μ) βμυ 5 obiecto] aliquo Λ^Y praem. aliquo Λ^{BΣ} 5-6 dicitur actus] a. d. I²ΛΣ actus videtur Φ 6 actus bonus] b. a. SZΓ | ex] de Λ^H | responsio] propositio Γ^{LN*} ratio Λ^{GO*}Σ 6-7 propositum] oppositum Γ^{NΛ} 7 quia] quod SI²Γ^{LN*}Λ^Y | etsi = ADπτγβμυ sicut τ si rell. | circumstantia] add. finis D | circumstet] circumstat Λ^B 8 intellectionem] intentionem Z impositionem D² 9 medio modo] mod. med. DCPMSRI*VΓ^{LN} 10 circumstantionetur] circumstantionatur Λ^B circumstantionaretur C*PMSRVΓ^{LN} excircumstantionetur (!) Λ^H | haec Λ^H | hanc circumstantiam D 11 suae om. Λ^{YHGO*}Σ | illud] idem Λ^{GO} aliud τ om. CMR*(post dictare, 12)V² 12 rectum] recte Φ rationi M² om. R² 13 illud] istud Π²ZΓ^{BD} aliud MRVT^{LN*} hoc Σ arguitur Λ^{GO} add. arguitur Π²ZΓ^{BD}Λ^{YH} | sit] fit πτγβμυ | Probatio om. I²ΛΣπτγβμυ 14 tale¹ om. Z | est tale om. D² | aliquid] add. formaliter I*Γ^{D2} | intrinsecus Σ 15-16 igitur — intrinsecum om. Λ^{O2} 15 si om. Λ^Y | sit] est ZΛ^{YHΣ} 15-16 hoc — intrinsecum om. D² 15 est] erit Γ^{BD} | sibi om. CPMSRVΓ^{LN}Λ^{YHGO*} 16 sed] et ZΛ^{-O} | sed hoc] hoc autem Σ | est] erit ZΛ^{YHΣ} | etc. om. Σ 17 licet sit calidus virtualiter = AD sed virtualiter Γ^{BD} sed virtualiter licet sit calidus ρ licet sit virtualiter calidus rell. πτγβμυ 18 Praeterea] Primum (don. Praeterea V²) D*V | distinctum Z

T¹ Cf. THOMAS, S. theol. I-II q. 18 a. 2 in corp. (VI 128a). ² Cf. supra n. 251.

³ Cf. supra n. 362.

efficiens; causae efficientes non distinguunt effectum specie, quia a causis diversis specie potest esse idem effectus specie, sicut calidum idem specie generatur aequivoce et univoce ab igne et a sole.

365 Ad primum¹ dico quod esse practicum dicit intrinsecum notitiae sicut respectus aptitudinalis dicit intrinsecum fundamento, et quod notitia aliqua sit apta nata referri, hoc est per naturam intrinsecam notitiae, quam naturam habet ab objecto ut a causa extrinseca. Dico tunc quod habitus est practicus per intrinsecum ut per causam formalem, sed per objectum, quod est extrinsecum, ut per causam efficientem.

366 Ad secundum² dico quod licet a causis essentialiter ordinatis quarum una est univoca, altera aequivoca, possit ab utraque causante esse effectus unius rationis, sicut exemplificatur de calore, quando tamen causae efficientes proximae eiusdem ordinis ad effectus causant aliqua in quantum ipsae causae sunt distinctae, maxime si utraque sit univoca effectui sive univocatione completa sive univocatione diminuta, non potest a causis talibus distinctis esse effectus unius rationis. Univocationem completam dico quando est similitudo in forma et modo essendi formae; diminutam dico

ADCPMSRIVZI^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{PP}πτγβμν)

1 causae] add. autem Γ^{BD}Σ^U add. enim Σ^Q | effectum] effectus Λ^BΣ effectivum Λ^Y 2 a causis om. Λ^{O*} | specie²] om. Λ^G add. et etiam numero Σ | sicut] om. Λ^{O'} ut Λ^{O2} 2-3 calidus CMVA^B | calidum idem] i. c. Σ 3 idem] ibidem Λ^{B*} om. MZ | specie om. ZΛ^{YHO*}Σ | aequivoce et univoce] u. et aeq. ZΛ^{-B}Σ aequivoce Λ^{B2} | ab igne et a sole] a s. et ab i. Σ | a om. I^{*ZI}^{BD}Λ^B 4 dicit] est I²Λ^H add. quid Λ^B add. aliquid πτγβμν 5 sicut] sed I | aptitudinalis] add. vel (om. P²) est intrinsecus fundamento vel (vel om. P*) P | dicit] est I²ZI^{BD*}ΛΣ | intrinsecus ZI^{BD*}ΛΣ 6 notitia aliqua] a. n. Σ | aliqua] alia D^{*Λ}^{GO*} | sit] praem. si (sic Λ^{Y2B2}) Λ^{Y2} praem. sic RI^{-B}Λ^{GO} om. D^{*} add. sic C²ST^BΛ^H | nata] om. V²ZΛ^{-G}Σ add. sit D 7 notitiae om. CP²MSR²I²V² 8 tunc] ergo I²Σ praem. ergo Z om. P²Λ^{YB*}HGO^{*} | ut] et Λ^H add. patet γ 9 sed] et πτγβμν add. etiam Φρ | quod est extrinsecum om. πτγβμν | ut] sicut Σ 11 secundum] tertium Z | dico om. M | a] in Z ex ρ 12 una est] altera est Λ^{GO}Σ est altera ZΛ^{-G} | univoca ... aequivoca] aequivoca ... univoca ZΛ^{BO}Σ | altera] alia Λ^H et alia Σ add. est S | possit = ADE posset rel. edd. 12-13 ab utraque causante om. Λ^{GO*} 12 utralibet CPMSRV^LΛ^Y 13 exemplificatur] exemplificatum est Σ 14 quando tamen] t. q. (quia Γ^B) ZI^{BD}ΛΣ | tamen om. M | ordinis] rationis D rationis vel ordinis ρ 14-15 ad effectus] ad effectum ΓΛ^O om. Z 15 aliqua] natura M | causae om. MVA^B 16 completa] perfecta vel completa Λ^B | sive²] non D 17 univocatione om. CPI²ZI²ΛΣ | causis talibus] t. c. II^NΛ^BΣ | talibus om. Γ^L 18 effectus] actus γ add. quasi R | rationis] add. esse Λ^B | Univocationem] Unionem Λ^G Unibilior (I) Λ^{O2} | dico] in ras. Λ^{O2} add. quod VZ 18-19 quando — dico om. Z 19 in forma et om. Λ^B 19-p.237, 1 et modo — in forma om. Λ^{O2} 19 modo] praem. in DPI²BDΣ | essendi] esse Λ^{B*} existendi D add. et I^{*} | formae] formam Λ^{O2} add. et forma Λ^{B2} 19-p. 237, 1 diminutam — forma om.

T ¹ Cf. supra n. 363. ² Cf. supra n. 364.

quando est similitudo in forma licet habeat alium modum essendi, quo modo domus extra est a domo in mente artificis (unde generationem istam vocat Philosophus 'aliqua-
liter' univocam, VII *Metaphysicae*). Quia ergo obiectum est causa proxima respectu notitiae et univoca, licet diminute, sequitur quod distinctio formalis obiectorum, cum causent notitias in quantum ipsa sunt distincta, necessario concludat distinctionem formalem notitiarum.

ADCPMSRIVZΓ^{BDLN}Λ^{YHGO}Σ^{QU}(Φ^{FF}ρ^{ττ}γ^βμ^υ)

Λ^{Bz} 19 diminutam] diminuta Λ^G add. univocationem (-tione P unionem R*Γ^{N*}praem. esse I) CP MSRI*VTΛ^{BzOz} | dico] voco CMSRI*VΓΛ^{Bz} est Λ^G om. DI²Λ^{YH}Σ

1 habeat alium modum] non in modo Σ | alium] add. ibi Λ^{Yz} 2 extra] add. quae Γ^{LN*} | est] add. domus Λ^{GO} | domo] add. quae est CMSRIVZΓ | artificis om. Λ^{YHGO*}Σ | unde = AD unde et (etiam Γ^D) rel. edd. 2-3 generationem istam] i. (illam Λ^HΣ^U) g. Λ^{BH}GOΣ 3 aliqua-
liter] qualiter I' aliquo modo I²ΛΣ 3-5 VII *Metaphysicae* — univoca om. Λ^{Bz} 4 respectu om. Λ^{HGO}Σ 5 licet] om. Σ add. obiectorum ρ | diminute] diminuta Λ^G distincte ρ | sequitur] sequitur vel sumatur A adnot. infra dist. 3 quaest. 8 [...] ibi ad secundum argumentum [...] quaestionem I² | quod] quia AD 5-6 formalis obiectorum, cum] formaliter ρ 6 subiectorum M | cum] non V²Λ^{H2} | causent] in ras. R² in corr. Γ^{N2} causet DVT^{BD}Λ^{B*O*} causat Λ^H causens (I) M² crearet Z | in om. D | ipsa om. Γ^{BD*} | distincta] distincte Γ^B add. quod CPMSRI*VZΓΛ^{H2} 7 concludit Λ^{HG} | distinctionem formalem] f. d. Σ | notitiarum] rescr. I² Nota Aristoteles (I) M add. ideo etc. Λ^G

F 3 ARISTOT., *Metaph.* VII t. 30 (Z c. 9, 1034a 21-25).

APPENDICES

[APPENDIX A

PROLOGUS

PARS PRIMA QUAESTIO UNICA*]

35, 21 — Contra illa quae dicuntur respondendo ad quaestionem¹: videtur
5 enim velle quod distinctio 'naturalis' et 'violenti' praecipue accipitur per com-
parationem potentiae receptivae ad actum et formam et nullo modo per com-
parationem ad agens; videtur et secundo velle quod distinctio naturalitatis et
supernaturalitatis praecipue accipitur per comparisonem potentiae passivae ad
agens et non per comparisonem eius [ad] actum et formam².

10 Igitur eum contra, ad ista quantum, sic procedam: ostendam primo quod
distinctio 'naturalis' et 'violenti' accipienda sit per comparisonem ad agens,
secundo quod non praecipue per comparisonem ad actum; tertio quod ac-
cipienda sit distinctio naturalitatis et supernaturalitatis per comparisonem ad
actum et formam et secundas causas; quarto solvam rationes quas habet pro se.

15 Primum probatur sic, per Commentatorem II [De anima]: « Definitiones
demonstrativae innatae sunt dare causas omnium eorum quae sunt in definitis »³;
sed violentum definitur per comparisonem potentiae passivae ad agens; igitur
habet locum distinctio 'naturalis' et 'violenti' per comparisonem ad agens.
Minor patet, quia « violentum est cuius principium est extra, non conferente
20 vim passo », III Ethicorum⁴; principium autem extra est agens; igitur etc.

Secundo arguitur idem sic: illud videtur formale principium distinctionis
inter aliqua per quod formaliter differunt ad invicem; sed naturale et violentum
differunt formaliter per habere principium intus et extra; igitur etc. Minor pro-
batur per Aristotelem I Physicorum cap. 5, ubi exponens definitionem naturae
25 dicit super idem: « in eo in quo est »⁵.

4-25 Contra — in quo est = Λ^B ; ¶ text. sign. Vacat Λ^{B1} 10 procedam] add. et sic Λ^{B+}
20 passio Λ^B 24 Aristotelem] Avicennam Λ^B 25 quo] comp. Λ^{B+}

T ¹ id est contra solutionem quaestionis, cf. supra p. 35, 5. ² Cf. supra n. 58.
³ AVERROES, *De anima* II com. 26. ⁴ ARISTOT., *Eth. ad Nic.* III c. 3 (Γ c. 1, 1110b 15-17). —
Cf. THOMAS ANGLICUS, *Liber propugnatorius* I prol. q. 1 (ed. Venet., 2ra-b; cod. Vat. lat. 872,
2va). ⁵ ARISTOT., *Physic.* II c. 3 (B c. 1, 192b 20-23). Cf. supra p. 44 ad 16-p. 45, 5.

* Numeris textui praepositis pagina et linea designantur.

INDICES

INDEX NOMINUM

- Aegyptii 122,16.17.19
 Anselmus Cantuariensis 56,12-13
 Antichristus 78,4; 81,1; 83,5
 Antisthenes 64,8
 Apostolus *vide* Paulus
 Aristippus 64,7
 Aristoteles 5,5-6; 9,6; 10,3; 20,5-6; 23,3-4;
 37,15; 41,11-12; 44,6; 46,4.12.17; 57,5;
 64,10; 74,14; 92,15; 93,13; 98,21; 107,
 11; 130,5; 145,21; 152,8; 153,10; 154,
 2; 158,4; 159,17; 172,4; 190,14; 191,
 7; 193,4.11-12; 194,18-195,1; 196,4;
 197,12; 198,10; 212,17; 215,15; 226,6;
 227,4.8; 228,10.17; 229,2.15; 230,11;
 231,10-11.17; 232,7.8.10; 237,3; 241,25
 Augustinus 11,14; 14,11; 16,1; 17,3; 18,
 19; 19,17; 20,9-10.10; 41,3.6.10; 42,
 4; 44,8; 60,2.8; 62,3.13; 63,4.7; 64,4;
 67,13-14; 68,1-2; 69,8; 70,16; 71,9.11;
 73,11; 74,8.9; 75,2; 76,8.9.14; 78,5;
 79,7.11; 81,4; 82,12; 86,8; 89,10; 91,
 13; 104,2.14; 142,8; 143,12.16; 152,14;
 158,11; 184,1; 194,11; 201,1.5; 202,2
 Averroes 93,3.7; 130,12.13; 241,16
 Avicenna 2,11; 15,8; 19,15; 56,10; 72,4;
 93,4.11; 130,12; 132,15; 153,3; 170,8;
 207,15; 228,11
 Babylonia 65,6
 Boethius 91,1; 125,18; 151,12; 228,12
 Cassiodorus 92,9; 129,3
 Christus *vide* Iesus
 Cicero (M. Tullius) 75,8
 Commentator *vide* Averroes; Eustratius
 Constantinus (imp.) 80,6
 Cornelius 33,6
 Cyprianus 79,9
 Damascenus *vide* Ioannes Damascenus
 Daniel 73,3
 Dionysius Areopagita 79,8
 Ecclesia 74,9.11; 75,1.3; 76,7; 92,11; 106,4
 Enoch 69,9
 Eustratius 90,3-4; 189,5; 191,4; 194,16;
 207,16
 Ezechiel 65,6
 Filius (Dei) *vide* Iesus
 Flavius *vide* Iosephus Flavius
 Gamaliel 76,3
 Gregorius Magnus 62,2; 70,8
 Hebraei 72,13-14; 122,18
 Henricus Gand. 68,5-6; 98,19; 99,9; 183,
 10; 185,14
 Hugo a S. Victore 92,6; 129,3
 Iacob (patr.) 4,9; 73,2
 Ieremias 65,7
 Iesus 67,14; 71,7; 72,14.15; 77,2.3; 81,8;
 83,11.16; 84,1.13; 92,9; 101,16; 102,
 18; 103,21; 114,9.13; 115,3.7.15; 116,
 1.2.6.14.17; 117,2.8.10.11.13.13-14.15.16;
 118,19.20.21; 119,1.5.14.15; 120,1.2.
 3.4.9; 121,10.13.14.15; 122,1.4; 143,
 14; 144,14; 147,5.7.8.9; 148,7; 209,4;
 210,9
 Ioannes Damascenus 60,8; 107,14; 118,20
 Iosephus Flavius 83,15

Israel 4,9	Philosophus <i>vide</i> Aristoteles
Israelitae 69,14	Pilatus 84,17
Iudaea 65,7	Plato 64,10
Iudaei 72,12; 80,7; 117,9	
Iudas (Thaddaeus) 69,9	Richardus a S. Victore 67,12; 77,12; 99,9
	Robertus Grossatesta 119,16
Lincolniensis <i>vide</i> Robertus Grossatesta	
	Salvator <i>vide</i> Iesus
Mahometus 19,16-20,1; 60,13; 72,1.6;	Sedes Apostolica 75,4
77,1	Sibylla 84,3
Moyses 59,10; 65,8; 86,7; 122,16.17;	Silvester 80,5
123,5	Spiritus Sanctus 114,14; 115,4.5.7; 116,
	13; 117,17; 120,2
Origenes 87,1	
	Thomas Aquinas 47,14
Pater (Deus) 115,4.6.15; 116,4.7.12; 117,	Trinitas 71,7; 115,15; 116,4.8.13; 117,14;
17; 120,2; 209,4; 210,8	201,8; 205,11.14
Paulus (apost.) 66,1.6; 72,13; 79,6.9; 81,	Tullius <i>vide</i> Cicero
13,15	
Petrus (apost.) 76,5-6	Verbum <i>vide</i> Iesus

II

INDEX AUCTORUM

A. — AUCTORES IN APPARATU F ALLATI*

AEGIDIUS ROMANUS

Quodlibet (*Bononiae* 1481) II q. 19: 168,8-10

Sententiarum (*Venetiis* 1521) prol. pars 1 princ. 1 q. 3: 106,3 | pars 4 q. un.: 200,1 || I d. 19 pars 2 princ. 2 q. 1: 168,8-10

ALBERTUS MAGNUS

(*Opera*, ed. Borgnet, *Parisiis* 1890-1899, 38 voll.)

Sententiarum I d. 1 a. 4 (XXV 1893): 200,1

Summa theologia pars 1 tr. 1 q. 3 m. 3 (XXXI 1895): 200,1

ALEXANDER DE HALES

Summa theologia (ed. PP. Collegii S. Bonaventurae, *ad Claras Aquas* 1924-1948, 4 voll.) I q. 2 m. 3: 138,12

ANSELMUS CANTUARIENSIS

De libero arbitrio c. 3 (PL 158. — *Opera*, ed. Schmitt, I, *Seccovii* 1938): 56,12-13,15-16

ARISTOTELES

(*Opera*, latine, cum commentariis Averrois, *Venetiis* 1483, 3 voll. — *Opera*, latine, cum Averrois commentariis, *Venetiis apud Iunctas* 1562 [= ed. Iuntina], 10 voll. — *Opera*, graece, ed. Bekker, *Berolini* 1831, 2 voll.)

Analytica posteriora I c. 2 [t. 5] (A c. 2): 7,5; 141,16; 226,10 | c. 3 [t. 6] (A c. 3): 8,3; 25,15-26,1 | c. 5 [t. 11] (A c. 4): 96,11-12 | c. 25 [t. 42] (A c. 28): 91,6 || II c. 4 [t. 2] (B c. 3): 98,21

Analytica priora I c. 1 (A c. 1): 7,6

De admirandis auditionibus n. 91 (ed. Iuntina VII; ed. Bekker n. 95): 84,3

De anima I t. 1 (A c. 1): 105,6 || III t. 2-3 (Γ c. 4): 37,15 | t. 14 (Γ c. 4): 44,13 | t. 18 (Γ c. 5): 5,7; 37,15 | t. 26 (Γ c. 6): 20,5-6 | t. 30 (Γ c. 7): 20,5-6;

* Post colon (:) numero maiore designatur pagina, minore linea. — Uncis rotundis (.), praeter operum editiones, allegationes Aristotelis ex ed. Bekker includuntur. — Uncis quadratis [] includuntur a nobis addita, idque: quoad opera Aristotelis, ex ed. Iuntina; quoad opera Patrum, ex ed. *Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum*; quoad notas typographicas quae in ipsa tituli pagina desunt, a nobis aliunde eruta.

37,15 | t. 32 (Γ c. 7): 20,5-6 | t. 39 (Γ c. 8): 20,5-6; 37,15 | t. 45 (Γ c. 9): 3,3; 46,4 | t. 46-47 (Γ c. 9): 232,10-233,2 | t. 49 (Γ c. 10): 153,10; 159,17; 165,4 | t. 50 (Γ c. 10): 159,17 | t. 51 (Γ c. 10): 151,9; 154,9 | t. 53-54 (Γ c. 10): 160,4-7

De caelo II t. 50 (B c. 8): 46,2 | t. 59 (B c. 11): 46,2

Ethica ad Nicomachum I c. 2 (A c. 1): 151,10 | c. 3 (A c. 1): 151,10 | c. 9 (A c. 6): 10,5-6; 124,16 | c. 13 (A c. 10): 10,9 || II c. 1 (B c. 1): 191,13 | c. 5 (B c. 6): 190,2-3; 191,15 || III [c. 3 III] (Γ c. 5): 189,7 | c. 5 (Γ c. 4): 189,7 || VI c. 2 (Z c. 2): 151,10; 154,6; 226,11 | c. 3 (Z c. 2): 158,4; 161,5-7; 165,5; 190,14; 191,7; 193,4,7,11-13; 196,12; 226,6 | c. 4 (Z c. 3): 145,21 | c. 6 (Z c. 5): 156,16; 226,6,16 || X c. 4 (K c. 4): 15,12 | c. 8 (K c. 7): 10,5-6; 196,4 | c. 10 (K c. 8): 10,5-6; 198,3-4 | c. 10 (K c. 9): 10,5-6; 196,3,4; 197,6-10

Metaphysica I [c. 1] (A c. 1): 234,3-4 | [c. 2] (A c. 2): 23,3,4,5,6,6-7; 94,3; 152,2,4,8; 153,12 || II t. 3 (α c. 1): 153,15; 166,2,3 | t. 5-13 (α c. 2): 3,16 | t. 8 (α c. 2): 93,13 || IV t. 1 (Γ c. 1): 94,12 | t. 2 (Γ c. 2): 94,13 | t. 6 (Γ c. 2): 94,12 || VI t. 1 (E c. 1): 154,2; 228,10 | t. 1-2 (E c. 1): 6,8 | t. 2 (E c. 1): 6,6; 22,15; 92,15; 93,1,2; 105,6 || VII t. 4 (Z c. 1): 107,11 | t. 19 (Z c. 5): 107,11 | t. 30 (Z c. 9): 237,3 || IX t. 17 (Θ c. 8): 13,1-2; 24,9-10 || XII t. 30 (A c. 6): 13,1-2; 24,9-10 | t. 37 (A c. 7): 198,1 | t. 42-50 (A c. 8): 24,11-25,6 | t. 50 (A c. 8): 71,16

Physica I t. 3 (A c. 1): 8,1 || II t. 3 (B c. 1): 44,16-45,1 | t. 11 (B c. 1): 44,16-45,1 | t. 49 (B c. 5): 9,17; 44,16-45,5 | t. 70 (B c. 7): 91,3 || VIII t. 4-9 (Θ c. 1): 13,1-2; 24,9-10 | t. 13-15 (Θ c. 1): 13,1-2; 24,9-10 | t. 53 (Θ c. 6): 13,1-2; 24,9-10

Politica II [c. 1-10] (B c. 1-12): 41,11-12; 74,14 || VII [c. 9] (H c. 9): 41,12-42,1 | [c. 14] (H c. 14): 228,17 | [c. 16] (H c. 16): 42,2

AUGUSTINUS

Contra epistolam Fundamenti (PL 42. — CSEL XXV pars I) c. 4 n. 5: 76,9; 84,4 | c. 5 n. 6: 74,8

De civitate Dei (PL 41. — CSEL XL pars I; pars II) II c. 28: 70,16 || VIII c. 1: 91,13 || X c. 18: 79,11; 80,1 || XI c. 2: 41,6 | c. 3: 42,4; 60,2; 67,13-68,1 | c. 4 n. 2: 82,12 || XII c. 10 [11] n. 2: 62,3 || XVIII c. 23 n. 1: 84,3 | c. 38: 69,8 | c. 41 n. 1: 62,13; 64,4 | c. 41 n. 2: 63,4 | c. 41 n. 3: 41,3; 69,13 || XXII c. 5: 71,9; 78,5,10,15

De diversis quaestionibus 83 (PL 40) q. 53 n. 4: 86,8 | q. 69 n. 1: 73,11 | q. 69 n. 2: 74,2

De doctrina christiana (PL 34) I c. 2 n. 2: 89,10

De Genesi ad litteram (PL 34. — CSEL XXVIII pars II) XII c. 35 n. 68: 11,14

De haeresibus (PL 42): 60,8

De praedestinatione sanctorum (PL 44) c. 5 n. 10: 14,11

De Trinitate (PL 42) IX c. 11-12 n. 16, 18: 16,1 | c. 12 n. 18: 44,8 || X c. 1 n. 2: 194,11 | c. 3 n. 5: 158,11 | c. 7 n. 10: 158,11 | c. 9-10 n. 12-14, 16: 158,11 || XII c. 4 n. 4: 201,5 | c. 14 n. 22: 201,1; 202,2 || XIII c. 1 n. 2:

104,2 | c. 9 n. 12: 104,14 | c. 19 n. 24: 104,2 || XIV c. 1 n. 3: 95,2; 104,2.
14 | c. 4 n. 7: 158,11 || XV c. 6 n. 10: 158,11 | c. 7 n. 13: 158,11 | c. 16
n. 26: 142,8

De utilitate credendi (PL 42. — CSEL XXV pars I): c. 2 n. 4: 60,10-11 ||
c. 16 n. 34: 81,4 || c. 17 n. 35: 71,11; 75,2; 76,1.8

(PL 33. — CSEL XXXIV)

Epistola 40, ad Hieronymum c. 3 n. 3: 68,1-2

Epistola 82, ad Hieronymum c. 1 n. 3: 68,4

Sermo 88 (PL 38) c. 5 n. 6: 184,1

Sermo 350, De caritate (PL 39) II n. 2: 152,14

Ps.-AUGUSTINUS

Sermo contra iudaeos, paganos et arianos (PL 42) c. 11: 76,14 || c. 12: 73,3;
76,14 || c. 16: 84,3

AVERROES

Destructio destructionum philosophiae Algazelis (*Aristotelis opera, latine, ed. Iuntina IX*) disp. 1: 13,1-2; 24,9-10

Epitome in libros metaphysicae Aristotelis (*Aristotelis opera, latine, ed. Iuntina VIII*) tr. 4: 13,1-2; 24,9-10; 24,11-25,6

(*Aristotelis opera, latine, Venetiis 1483*)

Metaphysica IX com. 17: 13,1-2; 24,9-10 || XII com. 30: 13,1-2; 24,9-10 | com.
42-50: 24,11-25,6

Physica I com. 83: 93,3 || VIII com. 4-9: 13,1-2; 24,9-10 | com. 13-15: 13,1-2;
24,9-10 | com. 53: 13,1-2; 24,9-10

AVICENNA

Metaphysica (*Opera, latine, Venetiis 1508*) I c. 1: 93,3; 153,3; 228,11 | c. 4:
93,3 | c. 6: 2,11; 15,8 || VI c. 2: 13,1-2; 24,9-10 | c. 5: 93,11; 170,8 || IX
c. 1: 13,1-2; 24,9-10 | c. 2: 24,11-25,6 | c. 3: 24,11-25,6 | c. 4: 24,11-25,6 |
c. 7: 20,3; 72,4.8

Metaphysices compendium (*ed. Caramè, Romae 1926*) I pars 3 tr. 7 c. 3:
13,1-2; 24,9-10 | pars 4 tr. 1 c. 1: 24,11-25,6 | tr. 2 c. 1: 24,11-25,6

BIBLIA SACRA

Act. 5, 38: 76,3 || 10, 1-48: 33,6

Apoc. 22, 18: 138,2

Bar. 3, 31-32: 4,6 || 3, 37: 4,9 || 3, 38: 4,10

II Cor. 12, 2: 66,2-3 || 12, 2-4: 81,16 || 12, 4: 66,2-3

Dan. 9, 24: 73,3

Deut. 6, 5: 70,7

Ex. 20, 1-17: 85,15

Gen. 49, 10: 73,2

Hebr. 8, 8-12: 72,13-14

Iac. 5, 16: 61,2

- Ier. 31, 31-34: 72,13-14
 Ioan. 5, 36: 83,12 || 10, 38: 83,12 || 20, 31: 151,7
 Luc. 22, 32: 76,5
 Marc. 12, 30-31: 70,7
 Matth. 7, 12: 70,10 || 19, 17: 85,14 || 22, 37-39: 70,7 || 22, 40: 70,9; 152,12 || 24, 24: 81,2
 Rom. 2, 15: 70,15 || 13, 10: 152,11 || 14, 2: 61,1
 II Thess. 2, 8-9: 81,2
 II Tim. 3, 16: 4,4

BOETHIUS

- De Trinitate (PL 64. — ed. Peiper, Lipsiae 1871, in Bibliotheca Teubneriana)
 c. 2: 91,1; 151,12

BONAVENTURA

- Sententiarum (Opera, ed. PP. Collegii S. Bonaventurae, ad Claras Aquas 1883-1902, 10 voll.) I prooem. q. 1: 115,3; 116,3 | q. 3: 168,8-10; 200,1

CASSIODORUS

- Expositio in Psalterium (PL 70) praef. c. 13: 92,9; 106,3

COMMENTATOR *vide* AVERROES; EUSTRATIUSDAMASCENUS *vide* IOANNES DAMASCENUS

EUSTRATIUS

- In Aristotelis Moralia Nicomachia explanationes (latine, Venetiis 1589)
 I prooem.: 90,3-4 | I c. 1: 189,5; 191,4

FLAVIUS *vide* IOSEPHUSGLOSSA INTERLINEARIS, ET ORDINARIA *vide* NICOLAUS DE LYRA

GODEFRIDUS DE FONTIBUS

- Quodlibet X (ed. Hoffmans in PhB IV fasc. III, Louvain 1931) q. 6: 173,5 |
 q. 11: 164,3-165,17; 166,8,16; 175,12
 Quodlibet XIII (ed. Hoffmans in PhB V fasc. III-IV, Louvain 1935) q. 1: 202,4

GONSALVUS HISPANUS

- Quaestiones disputatae et de Quodlibet (ed. Amorós in BFS IX, ad Claras Aquas 1935) q. 5: 200,1

GRATIANUS

- Decretum (Corpus iuris canonici, ed. Friedberg, Lipsiae 1922, I) pars I d. 9
 c. 7: 68,2-3

GREGORIUS MAGNUS

- 40 Homiliarum in Evangelia (PL 76) I hom. 1 n. 1: 62,2 || II hom. 27 n. 1:
 70,8

GUILIELMUS DE WARE

Sententiarum (*cod. Florent., bibl. nat. A IV 42*) prol. q. 1: 200,9 | q. 4: 200,9 | q. 5: 106,5

HENRICUS GANDAVENSIS

Quodlibet (*Parisiis 1518*) I q. 14: 173,5 || V q. 4: 185,4 | q. 14: 99,6 || VIII q. 1: 155,9; 168,8-10; 168,12-169,5 || IX q. 4: 98,19.21 || XI q. 7: 99,2 || XII q. 14: 173,5 | q. 22: 168,8-10; 169,14 | q. 29: 173,5 || XIII q. 10: 169,14
Summa quaestionum ordinariarum (*Parisiis 1520*) a. 1 q. 2: 31,14-15; 54,11-19 | q. 3: 31,14-15 || a. 2 q. 1: 31,14-15 || a. 3 q. 4: 31,1-10; 50,6; 54,7-10 || a. 7 q. 7: 68,5-6 || a. 8 q. 2: 30,4-10 | q. 3: 183,8; 184,1; 187,5; 188,7; 189,3 || a. 13 q. 7: 138,12 || a. 19 q. 1: 55,2-5; 127,11; 129,3 | q. 2: 129,3 || a. 24 q. 6: 50,14 | q. 8: 31,14-15 || a. 36 q. 4: 155,9; 168,8-10; 169,14; 185,4 || a. 37 q. 2: 185,4 || a. 59 q. 6: 168,8-10; 169,14 || a. 60 q. 1: 168,8-10; 169,14; 233,7

HUGO DE S. CHARO (HUGO CARDINALIS)

In Oseam (*Opera, Lugduni 1669, 8 voll.*) c. 1 (V): 121,4

HUGO A S. VICTORE

De sacramentis christianae fidei (*PL 176*) prol. c. 2: 92,6; 106,3

IOANNES DAMASCENUS

(PG 94)

De fide orthodoxa I c. 4: 107,14 || III c. 4: 118,20

De haeresibus: 60,8

IOSEPHUS FLAVIUS

Antiquitates iudaicae (*ed. Hudsonus, Oxonii 1720, 2 voll.*) XVIII c. 4 n. 3: 83,15

LINCOLNIENSIS vide ROBERTUS GROSSATESTA

NICOLAUS DE LYRA

Biblia sacra cum glossa interlineari, et ordinaria (*Venetiis 1588, 6 voll.*) (IV): 121,4

ORIGENES

In Gen. homiliae (PG 12) hom. II n. 1: 87,1

PHILOSOPHUS vide ARISTOTELES

Ps.-AUGUSTINUS vide AUGUSTINUS

Ps.-RUFINUS

Commentarius in Oseam (*PL 21*) I c. 1, 10-11: 121,4

RICHARDUS DE MEDIAVILLA

Quodlibet (*Venetiis 1509*) II q. 1: 168,8-10

Sententiarum (*Venetiis 1507*) prol. q. 4: 168,8-10

RICHARDUS A S. VICTORE

De Trinitate (PL 196) I c. 2: 67,12; 77,12

ROBERTUS GROSSATESTA

In Hexaëmeron (cod. Londin., Mus. Britan. 6 E V) c. 1: 119,16

RUFINUS *vide* Ps.-RUFINUS

THOMAS AQUINAS

(Opera, Parmae 1852-1869, 23 voll.)

De veritate q. 3 a. 3 (IX 1859): 164,3-165,5 || q. 14 a. 9: 138,12

Sententiarum prol. q. 1 a. 4 (VI 1856): 106,6

Summa theologia (ed. Leonina IV-XII, Romae 1888-1906) I q. 1 a. 1 (IV 1886): 47,14 | a. 3: 206,7 | a. 4: 206,7 | a. 7: 99,12; 106,6 | q. 79 a. 11 (V 1889): 164,3-165,5 || I-II q. 54 a. 2 (VI 1891): 48,15 || II-II q. 1 a. 4 (VIII 1895): 138,12 | a. 5: 138,12

B. — AUCTORES IN APPARATU T ALLATI*

AEGIDIUS ROMANUS

Sententiarum prol. pars 4 q. un.: 152³

ALCORANUS *vide* MARRACCIUS

ALEXANDER DE HALES

Summa theologia I q. 2 m. 3: 148⁴

ALULFUS

Expositio Novi Testamenti (Appendix ad opera Gregorii, PL 79), super epist.
II ad Cor. c. 27: 81⁴

[ANSELMUS LAODUNENSIS]

Glossa ordinaria (PL 114), in Ieremiam prol.: 121¹

ARISTOTELES

Analytica posteriora I c. 2 [t. 5] (A c. 2): 43³ 227¹ | c. 4 [t. 9] (A c. 4): 223¹ |
c. 8 [t. 21] (A c. 8): 227² | c. 11 [t. 27] (A c. 11): 52² | c. 13 [t. 30] (A c.
13): 13⁵ 146² | c. 24 [t. 40] (A c. 25): 2¹ | c. 28-29 [t. 44] (A c. 33): 96¹ |
c. 29 [t. 44] (A c. 33): 99¹ || II c. 9 [t. 10] (B c. 10): 28³ | c. 16 [t. 25] (B
c. 17): 28³ | c. 17 [t. 25] (B c. 17): 28³

De anima II t. 64 (B c. 6): 20³ || III t. 17 (Γ c. 5): 6¹ | t. 49 (Γ c. 10): 231¹

* Numero maiore pagina, minore vero altius posito nota in apparatu T designatur. — De uncis rotundis et quadratis cf. supra p. 285. — Editiones operum in praecedente indice allegatorum hic per extensum non repetuntur.

- De caelo I t. 9-10 (A c. 2): 35¹ | t. 32 (A c. 4): 6¹ | t. 102-106 (A c. 10): 64² | t. 109 (A c. 10): 64² | t. 124-125 (A c. 12): 64² || II t. 3 (B c. 1): 25⁵ | t. 71 (B c. 12): 25⁵
- De generatione et corruptione I t. 55 (A c. 7): 170² || II t. 43 (B c. 6): 35¹
- De interpretatione I [c. 5] (c. 7): 53³ | [c. 6] (c. 9): 52² 53¹ || II [c. 2] (c. 14): 2¹
- Ethica ad Nicomachum I c. 3 (A c. 1): 172¹ || II c. 2 (B c. 2): 172¹ || III c. 1 (Γ c. 1): 35¹ | c. 3 (Γ c. 1): 241⁴ | c. 6 (Γ c. 5): 189³ || VI c. 2 (Z c. 2): 227³ | c. 4 (Z c. 3): 99¹ || X c. 4 (K c. 4): 196² | c. 8 (K c. 7): 172² | c. 10 (K c. 8; c. 9): 172²
- Metaphysica I t. 25-49 (A c. 9): 64² || II t. 1 (α c. 1): 8² | t. 3 (α c. 1): 231³ | t. 4 (α c. 1): 129⁴ | t. 8 (α c. 2): 9² || IV t. 15-16 (Γ c. 4): 53¹ | t. 16 (Γ c. 4): 2¹ | t. 29 (Γ c. 8): 53³ || V t. 2 (Δ c. 2): 170² | t. 17 (Δ c. 12): 6¹ 19⁸ 56⁴ || VII t. 53 (Z c. 15): 144³ || IX t. 10 (Θ c. 5): 5² || XII t. 36-37 (A c. 7): 170² | t. 42-50 (A c. 8): 25⁴
- Physica I t. 3 (A c. 1): 8³ || II t. 3 (B c. 1): 241⁵ | t. 32-33 (B c. 3): 36³ | t. 49 (B c. 5): 9³ | t. 50 (B c. 5): 36³ || IV t. 67 (Δ c. 8): 35¹ || V t. 52 (E c. 5): 233² || VIII t. 10-11 (Θ c. 1): 64²
- Politica VII [c. 16] (H c. 16): 74⁴ 75^{1,2}
- Sophistici elenchi I c. 2 (c. 4): 55²
- Topica VI c. 7 (Z c. 6): 52²

AUGUSTINUS

- Adversus iudaeos (PL 42) c. 1 n. 2: 60²
- Confessiones (PL 32. — CSEL XXXIII pars I) III c. 6 n. 10-11: 79³
- De civitate Dei (PL 41. — CSEL XL pars II) XVIII c. 41 n. 2: 41⁴ 63¹ 64¹ || XXII c. 5: 78¹
- De diversis quaestionibus 83 (PL 40) q. 9: 43³ || q. 51 n. 4: 139¹ || q. 74: 139¹
- De Genesi ad litteram (PL 34. — CSEL XXVIII pars II) XII c. 2-4 n. 3-12: 81⁴ | c. 28 n. 56: 81⁴ | c. 34 n. 65: 81⁴
- De haeresibus (PL 42) n. 46: 60¹ 73¹
- De Trinitate (PL 42) XIV c. 8 n. 11: 139¹ || XV c. 27 n. 50: 139¹
- De utilitate credendi (PL 42. — CSEL XXV pars I) c. 1 n. 2: 79³
- Epistola 147, ad Paulinam, De videndo Deo (PL 33. — CSEL XLIV) c. 13 n. 31: 81⁴
- Sermo 51 (PL 38) c. 5 n. 6: 79³

AVERROES

- De anima (Aristotelis opera, latine, Venetiis 1483) II com. 26: 241³ || III com. 36: 5¹
- Epitome in libros metaphysicae Aristotelis tr. 4: 25⁴
- Metaphysica II com. 1: 5¹ 6¹ || XII com. 42-50: 25⁴

AVICENNA

Metaphysica I c. 1: 207⁴ | c. 6: 2¹ || IX c. 2: 25⁴ | c. 3: 25⁴ | c. 4: 25⁴

Metaphysices compendium I pars 4 tr. 1 c. 1: 25⁴ | tr. 2 c. 1: 25⁴

BACON ROGERIUS *vide* ROGERIUS BACON

BALIĆ CH.

Les commentaires de Jean Duns Scot sur les quatre livres des Sentences (in BRHE), Louvain 1927: 77²

BEDA VEN.

In librum Tobiae (PL 91): 121¹

Martyrologia (PL 94) 26 sept.: 79⁵

BIBLIA SACRA

Act. 9, 1-22: 79² || 17, 34: 79⁴

I Cor. 15, 9: 79²

II Cor. 12, 2-4: 81³

Ephes. 3, 8: 79²

Ezech. 2, 4: 65² || 3, 11: 65² || 3, 27: 65² || 5, 5: 65² || 5, 7: 65² || 6, 11: 65² || 7, 2: 65² || 7, 5: 65²

Gal. 1, 13: 79²

Hebr. 9, 1-28: 72⁴

Ier. 2, 2: 65² || 2, 5: 65² || 4, 3: 65² || 4, 27: 65² || 6, 6: 65² || 6, 16: 65² || 7, 21: 65²

BONAVENTURA

Sententiarum I prooem. q. 1: 117² 126² | d. 3 q. 4: 24¹

BRITO *vide* HERVAEUS NATALIS

CICERO (M. TULLIUS)

De natura deorum (ed. Romagnoli, Mediolani 1929, in Romanorum scriptorum corpus italicum) I c. 7. 28: 75³

COMMENTATOR *vide* AVERROES; EUSTRATIUS

DAMASCENUS *vide* IOANNES DAMASCENUS

DUNS SCOTUS *

Lectura (codd. Patav., bibl. Anton. 178; Vat. Palat. lat. 993; Vindob., bibl. nat. 1449) prol. pars 1 q. un.: 1¹ | prol. n. 15: 25⁵ | pars 2 q. 1-3: 89¹

Metaphysica I q. 1: 100¹ || VI q. 1 n. [3-7]: 98² | q. 4: 100¹

Ordinatio I d. 1 pars 1 q. 1 n. [5]: 17¹ | q. 2 n. [2. 5. 11]: 210² | pars 2 q. 1 n. [2-4]: 197¹ | d. 2 pars 1 q. 2 n. [31]: 82¹ | n. [34]: 111¹ | pars 2 q. 1-4

* Quoad locos Duns Scoti hic allegatos cf. tabula infra posita, p. 297.

n. [35]: 99³ | n. [36]: 99³ | d. 3 pars 1: 3⁴ | q. 1-2: 3⁵ | q. 1-2 [q. 2] n. [5-10]: 29⁴ | n. [16]: 38⁴ 47⁶ | n. [17]: 111¹ | q. 3 n. [2]: 47⁶ | n. [4]: 100³ | n. [8-12]: 56³ | n. [20]: 100¹ | n. [24]: 17⁴ | n. [24-25]: 21¹ | n. [25-26]: 47⁶ | q. 4 n. [10]: 113¹ | n. [18-19]: 135¹ | n. [23]: 178¹ | pars 3 q. 2 n. [20]: 44⁵ | q. 4 n. [7]: 201¹ | d. 8 pars 1 q. 4 n. [1-20]: 107³ | n. [24]: 108¹ | pars 2 q. un. n. [24]: 113¹ | d. 17 pars 1 q. 3 n. [3]: 174¹ | n. [24-25]: 12² | d. 30 q. 1-2 n. [14-17]: 108³ | d. 35 q. un. n. [13]: 83² | d. 38 q. un. n. [1-4]: 217¹ || II d. 3 pars 1 q. 7 n. [6]: 199² | d. 6 q. 2 n. [3]: 125² | d. 7 q. un. n. [11-13. 24-28]: 178² | d. 11 q. un. n. [4-8]: 63² | Suppl. d. 25 q. un.: 162¹ | d. 40 q. un. n. [3]: 169¹ 174¹ 178² || III d. 1 q. 2 n. [7]: 58¹ | q. 4 n. [2]: 58¹ | Suppl. d. 15 q. un.: 197¹ | n. [25. 27]: 178¹ | Suppl. d. 23 q. un. n. [4-5]: 38³ | n. [18]: 61¹ | Suppl. d. 24 q. un. n. [4]: 148⁶ 149³ | n. [4. 11]: 149² | Suppl. d. 25 q. 1 n. [4]: 120^{2.3} | Suppl. d. 26 q. un. n. [10]: 178² | d. 38 q. un. n. [4-5]: 178² || IV d. 1 pars 2 q. 2 n. [7]: 21⁵ | d. 5 q. 3 n. [2]: 87⁴ | d. 14 q. 1 n. [19]: 169¹ | d. 26 q. un. n. [4]: 169¹ | d. 30 q. 1 n. [4-5]: 87⁴ | d. 43 q. 2 n. [32]: 11² | q. 4 n. [4]: 36^{4.6} 37¹ | n. [4. 5]: 36² | n. [5]: 36^{5.7} | Suppl. d. 49 pars 1 q. 7 n. [2-7]: 32² | n. [3-5]: 197¹ Quodlibet q. 1 n. [9.14]: 108³ || q. 7 n. [10]: 112³ || q. 8 n. [20]: 108³ | n. [20-22]: 109¹ || q. 14 n. [10-12]: 47⁶ || q. 15 n. [7]: 44⁵ || q. 17 n. [3-6]: 12² || q. 19 n. [15]: 58¹

Reportatio I A (*codd.*: Oxon., coll. Merton. 59, coll. Balliol. 205; Vat. Borghes. lat. 325; Taurin., bibl. nat. K II 26; Vindob., bibl. nat. 1453) prol. q. 1. 2: 89¹ | q. 3: 1¹

EUSTRATIUS

In Aristotelis Moralia Nicomachia explanationes I prooem.: 207⁵ | c. 1: 207⁵

GLOSSA INTERLINEARIS, ET ORDINARIA *vide* NICOLAUS DE LYRAGLOSSA ORDINARIA *vide* ANSELMUS LAODUNENSIS

GODEFRIDUS DE FONTIBUS

Quodlibet X q. 11: 153³ 169⁴

GRATIANUS

Decretum pars I d. 9 c. 5: 68³

GREGORIUS MAGNUS

Appendix ad opera Gregorii *vide* ALULFUS

GUILIELMUS DE NOTTINGHAM

Sententiarum (*cod. Cantabrig.*, coll. Gonville-Caius 300) prol. q. 5: 152¹

GUILIELMUS VORRILLON

Collectarium, *id est* Repertorium quod alio nomine dicitur Vademecum vel Collectarium non opinionis Scoti sed opinionum in Scoto nullatenus signatarum [Argentorati 1501?]: 77³

GUILIELMUS DE WARE

Sententiarum prol. q. 5: 93⁴

HENRICUS GANDAVENSIS

Quodlibet I q. 1: 93³ || IV q. 8: 98¹ 143³ || V q. 14: 44⁶ 142¹ | q. 20: 33^{1.2} | q. 21: 33³ 34^{1.2.3} || VIII q. 1: 153^{2.3} 169² 185¹ | q. 14: 26¹ || XII q. 1: 109⁴ 185³ | q. 14: 173⁴ | q. 22: 185² || XIII q. 10: 156¹ 169² | q. 11: 170¹

Summa a. 1 q. 1: 43³ 152² | q. 2: 2² 3¹ 8¹ 43³ 46¹ 81⁴ | q. 3: 2² | q. 4: 3¹ 45¹ 46² | q. 5: 5³ 8¹ | q. 6: 45¹ | q. 10: 8² 44⁷ | q. 11: 2² | q. 12: 2² 8¹ 10² 43³ 52² || a. 2 q. 3: 6² | q. 6: 94¹ || a. 3 q. 1: 2² | q. 2: 5³ | q. 3: 2² 6² 10² 16⁶ 23¹ | q. 4: 2² 6¹ 15² | q. 5: 2² 4¹ 58² || a. 4 q. 3: 9⁴ | q. 5: 5¹ 10^{1.2} 11¹ 15¹ 16² | q. 8: 13⁶ 14^{1.2} | q. 9: 15³ 16⁴ || a. 5 q. 3: 87² || a. 6 q. 1: 8¹ 86⁶ 141¹ 145² | q. 2: 94¹ 103¹ 104¹ 146¹ | q. 3: 109⁴ 124⁶ 149¹ | q. 4: 68¹ || a. 7 q. 2: 19⁷ 94¹ 152¹ | q. 3: 15² 22⁵ 23¹ 93¹ 130¹ 134² | q. 4: 147^{1.2} 148² | q. 5: 142¹ 146³ 147¹ 148^{1.3.5} | q. 6: 19⁷ 41² | q. 7: 68^{1.2.3} | q. 10: 152² | q. 11: 95¹ || a. 8 q. 2: 15¹ 19⁴ 24² 57¹ | q. 3: 152¹ 153³ 185⁴ | q. 4: 43³ 59¹ 86² | q. 5: 59¹ 86³ || a. 9 q. 1: 60¹ 73³ | q. 2: 68¹ | q. 3: 51¹ 76^{2.3} || a. 10 q. 1: 74² | q. 2: 68² 76^{1.3} 84¹ | q. 3: 36¹ || a. 11 q. 6: 79¹ || a. 13 q. 2: 19⁴ | q. 3: 8¹ 25³ 26² 28¹ 30² 38² 40³ 42² 58⁴ | q. 7: 148⁴ | q. 8: 87^{2.3.5} || a. 14 q. 1: 43¹ || a. 15 q. 1: 61² 74¹ 86⁵ | q. 2: 60¹ 72³ 73³ || a. 16 q. 1: 61² 74¹ | q. 3: 89³ 124⁴ | q. 7: 74¹ 87² || a. 19 q. 1: 2² 15² 19⁷ 89² 93³ 94² 102² 109⁴ 114³ 115¹ 124² 125⁵ 126^{2.3} 127² 128³ 129³ 130³ 134¹ 151³ | q. 1-2: 89¹ | q. 2: 95¹ 100¹ 102² 105² 106¹ 109⁴ 123¹ 134¹ || a. 21 q. 2: 2² 19⁷ | q. 3: 19⁷ || a. 22 q. 1: 8^{2.4} | q. 4: 93³ | q. 5: 20¹ 93² 130⁵ || a. 24 q. 1: 47¹ | q. 2: 81⁴ || a. 25 q. 2: 73² | q. 3: 25^{1.2} 71¹ 73¹ || a. 26 q. 2: 19⁷ 53² || a. 29 q. 1: 73¹ | q. 5: 13¹ || a. 30 q. 4: 13¹ || a. 35 q. 2: 6¹ | q. 4: 19⁸ 56⁴ || a. 36 q. 4: 151² 153³ 154¹ 165¹ 173⁴ || a. 37 q. 2: 99¹ 133³ 142¹ || a. 40 q. 7: 16¹ 44⁶ || a. 49 q. 5: 125¹ || a. 60 q. 1: 173⁴ 192²

HERVAEUS NATALIS (BRITO)

Sententiarum (Venetiis 1505) prol. q. 1: 51¹

HIERONYMUS

In Daniele (PL 25) prol.: 121¹

IOANNES DAMASCENUS

De haeresibus (PG 94) n. 101: 60³IOANNES DUNS SCOTUS *vide* DUNS SCOTUS

LEWISON W.

Konstantinische Schenkung und Silvester-Legende (in *Miscellanea Fr. Ehrle*, Roma 1923, II): 80¹LIBER PONTIFICALIS (PL 8. — ed. Duchesne, Parisiis 1886, 2 voll.) I: 80¹LOMBARDUS *vide* PETRUS LOMBARDUS

MARRACCIUS L.

Alcorani textus universus. — Refutatio Alcorani (Patavii 1698) sura 36. 37.
38. 43. 47. 55. 56. 78: 71¹

MOMBRIUS B.

Sanctuarium seu vitae sanctorum (ed. Solesm., Parisiis 1910, 2 voll.) (II): 80¹

NICOLAUS DE LYRA

Biblia sacra cum glossa interlineari, et ordinaria (VI): 81⁴

ODO RIGALDUS

Quaestiones de theologia (cod. Assis., bibl. commun. 186) q. 3: 126²

PETRUS LOMBARDUS

Sententiarum (ed. PP. Collegii S. Bonaventurae, ad Claras Aquas 1916, 2 voll.)
prol.: 1²

QUENTIN H.

Les martyrologes historiques du moyen âge, Paris 1908: 79⁵

RABANUS MAURUS

In Exodum (PL 108) praef.: 121¹

RICHARDUS DE MEDIAVILLA

Sententiarum prol. q. 2. 3: 123¹ | q. 4: 151¹ 153^{1.3}

RÖHRICHT R.

Études su les derniers temps du royaume de Jérusalem, B. Les batailles de
Hims (1287 et 1299), in *Archives de l'Orient latin* I (Paris 1881): 77²

ROGERIUS BACON

Opus maius (ed. Bridges, Oxonii 1900, 3 voll.) pars IV (tom. I): 77³ | pars VII
(tom. II): 77³

THOMAS AQUINAS

De veritate (IX 1859) q. 3 a. 3: 169⁴ || q. 14 a. 9: 147¹ 148^{3.4.5} | a. 10: 3¹ 6² 9¹

In articulos fidei et sacramenta Ecclesiae expositio (Opusc. IV, tom. XVI
1865): 120^{2.3}

In librum Boethii de Trinitate expositio (Opusc. LXIII, tom. XVII, 1864):
q. 2 a. 2: 148^{3.5}

Sententiarum (I ed. Mandonnet, Parisiis 1929) prol. q. 1 a. 3: 148^{3.5}

Summa theologia I q. 1 a. 1: 9¹ 10¹ | a. 2: 148^{3.5} | a. 3: 149¹ || I-II q. 7 a. 4:
169¹ | q. 18 a. 2: 235¹ || II-II q. 1 a. 4: 148⁴ | a. 5: 148⁴ | a. 8: 120^{2.3}

THOMAS ANGLICUS

Liber propugnatorius super primum Sententiarum contra Ioannem Scotum
(Venetiis 1523. — cod. Vat. lat. 872): 241⁴

TULLIUS vide CICERO

III

ORDINATIONIS QUAESTIONUM CONCORDANTIA

EDITIONIS VATICANAE ET LUGDUNENSIS *

Ed. Vaticana	Ed. Lugdunensis	Ed. Vaticana	Ed. Lugdunensis
PROLOGUS	PROLOGUS	d. 7 — q. un.	d. 7 q. un.
pars 1 q. un.	q. 1	d. 11 — q. un.	d. 11 q. un.
pars 2 q. un.	q. 2	LIBER II SUPPL.	LIBER II
pars 3 q. 1	q. 3	d. 25 — q. un.	d. 25 q. un.
pars 3 q. 2	q. 1 lat.	LIBER II	LIBER II
pars 3 q. 3	q. 2 lat.	d. 40 — q. un.	d. 40 q. un.
pars 4 q. 1-2	q. 3-4 lat.	LIBER III	LIBER III
pars 5 q. 1	q. 4	d. 1 — q. 2	d. 1 q. 2
pars 5 q. 2	q. 4	d. 1 — q. 4	d. 1 q. 4
LIBER I	LIBER I	LIBER III SUPPL.	LIBER III
d. 1 pars 1 q. 1	d. 1 q. 1	d. 15 — q. un.	d. 15 q. un.
d. 1 pars 1 q. 2	d. 1 q. 2	d. 23 — q. un.	d. 23 q. un.
d. 1 pars 2 q. 1	d. 1 q. 3	d. 24 — q. un.	d. 24 q. un.
d. 2 pars 1 q. 1-2	d. 2 q. 2	d. 25 — q. 1	d. 25 q. 1
d. 2 pars 2 q. 1-4	d. 2 q. 7	d. 26 — q. un.	d. 26 q. un.
d. 3 pars 1	d. 3 q. 1-4	d. 38 — q. un.	d. 38 q. un.
d. 3 pars 1 q. 1-2	d. 3 q. 2	LIBER IV	LIBER IV
d. 3 pars 1 q. 3	d. 3 q. 3	d. 1 pars 2 q. 2	d. 1 q. 3
d. 3 pars 1 q. 4	d. 3 q. 4	d. 5 — q. 3	d. 5 q. 3
d. 3 pars 3 q. 2	d. 3 q. 7	d. 14 — q. 1	d. 14 q. 1
d. 3 pars 3 q. 4	d. 3 q. 9	d. 26 — q. un.	d. 26 q. un.
d. 8 pars 1 q. 4	d. 8 q. 4	d. 30 — q. 1	d. 30 q. 1
d. 8 pars 2 q. un.	d. 8 q. 5	d. 43 — q. 2	d. 43 q. 2
d. 17 pars 1 q. 3	d. 17 q. 3	d. 43 — q. 4	d. 43 q. 4
d. 30 — q. 1-2	d. 30 q. 2	LIBER IV SUPPL.	LIBER IV
d. 35 — q. un.	d. 35 q. un.	d. 49 pars 1 q. 7	d. 49 q. 7
d. 38 — q. un.	d. 38 q. un.		
LIBER II	LIBER II		
d. 3 pars 1 q. 7	d. 3 q. 7		
d. 6 — q. 2	d. 6 q. 2		

* Numeri progressivi textus quaestionum editionis Lugdunensis, an. 1639, concordant cum numeris editionis nostrae uncis quadratis [] inclusis marginibusque internis positis.

IV
INDEX GENERALIS

PROLOGUS

PARS PRIMA

DE NECESSITATE DOCTRINAE REVELATAE

	PAG.
QUAESTIO UNICA: Utrum homini pro statu isto sit necessarium aliquam doctrinam supernaturaliter inspirari	1
I - Controversia inter philosophos et theologos	4
A. Opinio philosophorum	5
B. Improbatio opinionis philosophorum.	9
II - Solutio quaestionis	35
III - Circa tres rationes principales contra philosophos	41
IV - Ad argumenta philosophorum	44
V - Ad argumenta principalia	54

PARS SECUNDA

DE SUFFICIENTIA SACRAE SCRIPTURAE

QUAESTIO UNICA: Utrum cognitio supernaturalis necessaria via- tori sit sufficienter tradita in sacra Scriptura	59
I - De veritate sacrae Scripturae	60
II - Responsio principalis ad quaestionem	85
III - Ad argumenta principalia	86

PARS TERTIA

DE OBIECTO THEOLOGIAE

QUAESTIO 1: Utrum theologia sit de Deo tamquam de primo obiecto	89
QUAESTIO 2: Utrum theologia sit de Deo sub aliqua speciali ratione	92
QUAESTIO 3: Utrum theologia sit de omnibus ex attributione ipsorum ad primum eius subiectum	94
I - Praenotanda	94

II - De theologia necessaria	PAG. 102
A. Ad primam quaestionem loquendo de theologia in se	102
B. Ad secundam quaestionem loquendo de theologia in se	105
C. Ad primam quaestionem loquendo de theologia nostra	110
III - De theologia contingenti	112
IV - De Christo ut primo obiecto	115
V - Ad argumenta principalia primae quaestionis	124
VI - Ad argumenta principalia secundae quaestionis	129
VII - Ad tertiam quaestionem	133
A. Opinio aliorum	133
B. Responsio propria	135
VIII - Ad argumenta principalia tertiae quaestionis	140

PARS QUARTA

DE THEOLOGIA UT SCIENTIA

QUAESTIO 1 ET 2: Utrum theologia in se sit scientia, et utrum subalternans vel subalternata	141
I - Ad primam quaestionem	141
II - Ad secundam quaestionem	146

PARS QUINTA

DE THEOLOGIA QUATENUS SCIENTIA PRACTICA

QUAESTIO 1: Utrum theologia sit scientia practica vel spe- culativa	151
QUAESTIO 2: Utrum ex ordine ad praxim ut ad finem di- catur per se scientia practica	153
I - Quid sit praxis	155
II - Qualiter cognitio practica extendatur ad praxim	161
III - A quo habeat cognitio extensionem ad praxim	164
IV - Ad secundam quaestionem	179
V - Ad primam quaestionem	183
A. Opinio aliorum	183
B. Opinio propria	207
VI - Ad argumenta principalia primae quaestionis	225
VII - Ad argumenta principalia secundae quaestionis	231

APPENDICES

APPENDIX A	241
APPENDIX B	243

INDICES

	PAG.
I - INDEX NOMINUM	283
II - INDEX AUCTORUM	285
A. Auctores in apparatu F allati	285
B. Auctores in apparatu T allati	290
III - ORDINATIONIS QUAESTIONUM CONCORDANTIA EDITIONIS VATICANAE ET LUGDUNENSIS.	297
IV - INDEX GENERALIS.	299

CORRIGENDA

- p. 6, F 8: col. *lege* p.
- p. 59 ad lin. 8: arguitur quod *lege* arguitur quod non
- p. 75, T 2: col. *lege* p.
- p. 79, T 3: *post* CSEL XXXIII *adde* pars I
- p. 97, T 1: 'obiectum... etc.' (lin. 12-13) *lege* 'obiectum... illud' (p. 96, 13-97, 2)
- p. 103 lin. 20: ¶ *verte* in ¶
- p. 129 lin. 1: *lege* VI
- p. 133 lin. 1: *lege* VII
- p. 140 lin. 1: *lege* VIII
- p. 159, F 17: col. 533 *lege* p. 433